



Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Українські приказки, прислів'я
... y take ynsho

III в. 4/10

УКРАЇНСЬКІ

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

ПРИКАЗКИ, ПРИСЛІВ'Я

И TAKE ИНШЕ

3448

ЗВІРНИКИ О. В. МАРКОВИЧА И ДРУГИХ

Спорудив М. Номис



С.-ПЕТЕРБУРГ

В ДРУКАРНІХ ТИШЕЛЕНА И КОМП. И КУЛІША

1864

PN 65 05
. 576U54

320116

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ, 13 іюля 1864 г.

ОД ВИДАВЦЯ.

Збірник д. Марковича зклався з приказок и т. и., що шановний Опанас Василівч сам назбирав, туляючись по різних світах и Українах; що назбирали другі и своєю працею не поборонили йому покористувацца; що були надруковані по різних виданнях. Чні з надрукованих приказок пішли до збірника, шановний читець побачить сам, в реєстрові покорочених меннів и в написах при самих приказках; там же вбачаюцца дечні мення и тих, що, кажу, не поборонили дати до спілки свої збірники; затим, постачали Опанаса Василівча приказками: Наум Пилип. Горобинський, Ил. Петр. Дорошенко, Мелана Овд. Загорська, Дан. Сем. Камінецький, д. Крушельницький, Дан. Ив. Лавріненко, Вас. Яковл. Мокринський, Петро Микол. Мокрицький, Ст. Дан. Ніс, Мих. Яким. Орловський, Хведор Тимохв. Панченко, Павло Яков. Паламаревський, Олена Ив. Підгаєвська, Ил. Павл. Примо, Натоль Свидницький и инші. Всёго-навсёго приказок в збірнику д. Марковича, з одмінами, з півсотні тисяч, або й більш.

На мое прохання, слать мені, у кого маюцца, збірники, одгукнулись:

1) В. М. Білозерський дав: а) чийсь несвідомий збірничок (близько 600 №№), з написом «Харьків 1834 р.»; б) теж чийсь несвідомий рукопис—приказок Носовича; в) приказки, що постачав д. Кулішеві Микола Мих. Білозерський, частиною з різних книжок (176 №№), частиною записані по різних повітах Черніговщини (460 №№), и г) артикул. д. Шейковського про здоровкання и инше у Подолях.

2) Микола Мих. Білозерський прислав 2011 приказок и 345 загадок; з того усього, 58 з книжок, а решт—записано в Черніговщині, Полтавщині, Київщині, Харківщині и Чорноморії: 1331 №№ самим д. Білозерським, а 967 дд. Білозерськими (В. М. и Ив. Ив.), Хвед. Трох. Богуславським, П. О. Кулішем, Олександр. Матв. Лазаревським, Оп. Вас. Марковичем, Олександр. В. Шишацьким-Илличем, п. Петром Огієвським и другими.

3) Г. А. Залюбовський прислав власного збору приказки: 127 книжкових и 585 записаних в Катеринославщині, в Новомосковському повіті.

4, 5, 6, 7, 8 и 9) Олександра Яков. Коніський, Вит Андр. Косовцов, Мих. Мих. Левченко, Дмитро Данил. Стороженко, Андр. Левк. Шиманов и Мих. Ригор. Щербак по кільки десятків, а дехто (напр. д. Коніський) и по кільки сотень приказок, записаних по різних місцях України.

10) Всевол. Порхвир. Коховський — приказки и загадки, записані ім в Харківщині, в Озюмському повіті.

11) П. О. Куліш проказав в диктуру дешицу, що згадувала повно натоптана пажьять шановного добродія.

12) Вас. Матв. Лазаревський дав передивицьця свій, досить багатий на приказки, васький збірослов.

13) Д. Миловиденко—приказки з Валківського повіту.

14) Д. Руданський—298 приказок, записаних ім в п'ятдесятих роках на Поділлі, в с. Хомутинцях Винницького п.

и 15) Хвед. Ладимир. Яцимирський—приказки и загадки, що записані ім теж на Поділлі, в Новоушицькому п.

Окрім того, передивився я и з дебільшого повибірав надібки: з Кулішівських—Граматики, Записок о Южной Руси и Чорної Ради; з Кобзаря ⁽¹⁾, Основи, Чернігівського Листка, Збірослова Шейковського, Зілля Ревякина (Київ. Губер. Часоп. 1863 р. №№ 41 — 44); з дебільшого—з Чернігівського Губерського Часопису, з Десять Кіп Казок д. Волковського ⁽²⁾; д. Коховський поміг вибрати з Квітки, Едуард Ив. Конге повибірав девідкіля з Полтавського Губерського Часопису; позбірав докупи, що позаночувано у себе в шпаргалках, або що задёржала пам'ять од часів оних; притулив, що згадував и слав мені шановний Дан. Сем. Камінецький, передивлюючись виправщицькі листи,—и отто з того усього напелешкалось на оцю книжку ⁽³⁾.

Приказки отті, як легко гадаеця кожному, досталися мені неразом: дехто слав мені збірники, як я ще пересипав збірник д. Марковича, а дехто тоді, як він уже був у мене готовий, приказки понумеровані, показчик до їх зроблений, книжка почала друкуваця. Одтого и додатки в книзці: додаток одмін и додаток тих приказок, що в мене попереду не було. Поки збірник д. Марковича не був налаштований зовсім (се б то, поки приказки не були понумеровані и показчик не був зроблений), — що прислано мені нового, можна будо тасувати у шуршу; потім же, що мені слали, треба було—або тулити в середину одмінами, коли були такі приказки, або робити в кінці додаток; як же книжка почала друкуваця, треба було робити и другий додаток—додаток одмін: до надрукованої приказки одміни в середину не притулиш. Що ж до третєго додатку, до приказок мені несвідомих, то и без єго не можна було обійтись: де містить приказку, що її ніколи не чув, або не гадуєсся, про що річ, а тим часом приказки шикуюш по *речам*?

Беручись за видання приказок, я не дбав, щоб книжка була охаючена, як звичне бувають такі видання у сильних, напр. німецьких, пісмаків; щоб тут було и про культу, и про приказки старі и нові, сякі и такі: я добре відав, що для таких книжок треба не року-двох, а віку, та ще й не одного, а багатєх, а тим часом у нас, ради сєго, не зроблено праве нічогосінько. Я тільки одно мав на меті: щоб книжку видати яко мога скоріше и щоб з неї користи було яко мога більше. Про остатнє нічого балакати; поспішав же я ради того, щоб був спосіб користуваця приказками, або и лаштувати їх до справді хорошого видання—не одному, а кожному, хто забажає; щоб, хто збірає отті перли од народу, знав, що є вже, а чого нема; щоб було до чого тулиця и примірювати. Ради того: 1) я містив у книжку усе, що було в збірниках (загадки, шепоти, зацїрування, замовляння и д.): все комусь знадобиця! 2) шиковав збиранню у такі лави, щоб не психологія була основою, або що инше пісьмацьке, а як, на мою думку, огүлові користніш—чи то з погляду одшукування в книзці, чого треба, чи полегкісті в читаннєві, запам'ятуваннєві;

(1) З незабутого Кобзаря я повибірав не тільки справжні приказки, од народу ім взяті, а и вірші, що їх письменний наш люд, а деякі навет и народ уже, вживають замість приказок. Мені здаеця, що вірші такі повинні стояти між приказками — як, приміром, приказки, що вживаюця в які-небудь одні статі українського народу, або в які-небудь одні сторони України. Не знаючи сих віршів и що їх вживають вже замість приказок, не можна знати українського погляду на все, у всьосенькі єго обширі.

(2) Рукопис. Небіжчик Волковський (Єсип) славився на Правім Боці яко великий мистець розказувати казки, брехенькі и т. и. Отто він и записав їх десять кіп (600). На превеликий жаль, в рукопису нема перших 77 казок, и вони прислані мені (таким Оп. Вас. Марковичем) тоді вже, коли покористувацяця ними як слід неможна було: більша половина книжки була вже надрукована. Одне, що потрібніше, я, здаеця, усе повибірав.

(3) Хто ще працюватиме над наськими приказками, повинен, окрім иншого, перегледіти и *Przypowieści Polskie, przez Salomona Rysinskiego zebrane* (Krakow 1834 г.). Показую на їх, яко на таку книжку, що їх тепер дуже не густо (маецця в книгозбірі батька Тараса; подарував д. Щербак). Я сєю книжкою не покористувався, бо довідався про неї тоді, коли вже не можна було покористувацяця. Про другі ж *fontes* для наських приказок, див. досить просторевський реєстр д. Евхименка, Ос. 21 (XIII, 41).

3) містив однієї, що хоч чим-небудь примітні, хоч яким словом, навет вимовою слова, и 4) містив усе, як воно було записано, не вважаючи, що дешиця покалічене (¹) — пописмачене, поляшене, помоскалене — або що писання деяких слів не того штибу, який вживається тепер в насъких книжках: що насъке-ширець, а що не насъке — про те, думав я, порано расправлять; а що до писання — нехай йде! нехай виявляюця усі місцеві вимови; колись усе те посудачать — може й книжковому дечому треба буде трошки поруйнувацца. Одноманітне я тільки писав: хоч, бо хоч и хотъ у нас вживаюця без розбору (хотъ, де було записано, я скрізь зоставляв); скрізь писав *та, так, то*, не одрізняючи од *да, даж, до* — з тией ж причини; *тільки* писав *тільки, міні—мені*, и инше таке. Од штибу такого я одхибнув тільки там, де приказка взята з якого старого рукопису, або я певно не знав, як вимовляється слово там, де вона записана.

Написи біля приказок, де або ким записані, або з якої книжки узяти, я робив нестемениськи такі, які були у збірнику д. Марковича. Тільки там, де написів було дуже багато и де з їх видно було, або я знав и сам, що приказка вживається, напр., скрізь по Лівобочні Україні, — замість усіх написів я писав просто *Лів.* (Лівобочна Україна). Так же я робив и з написами по збірниках М. Білозерського и инших — даючи усюди перевагу *місцеві*, де приказка записана, перед менням *модни*, що їх записала, се б то: де тільки в збірниках призначено було мення місця, я ёго скрізь ставив, а мення людини ставив тільки тоді, коли не було мення місця. Так я робив и з своїми приказками, коли певно не знав, де чув приказку, або де записав. В одному тільки я одступив од сего порядку: біля всіх приказок з збірників дд. Залюбовського, Коховського, Миловиденка, Руданського и Яцімірського я писав не мення місця, а їх власне мення, и то ради того, що всі привазки у їх записані у одному місці: у д. Яцімірського — у Нові Ушиці, у д. Руданського в Винищині и д. Додам ще, що коли в збірнику д. Марковича не було біля приказки ніякого напису, я ставив *Не* (місце несвідоме), а коли трыплялось се по инших збірниках, біля приказки я писав мення добродія, чий збірник. Покорочення ж меннів и разні признаки в написах — такі:

А.	Азов.	Бор.	Боровиковський.
Алек.	Александрійщина (в Харсонщ.).	Бус.	Буслаєв.
Ал.	Александровщина (в Катеринославщ.).	Вал.	Валки.
Ар.	Арендаренко.	Вас.	Васильківщина (в Київщ.).
Арт. Шей.	Артикул Шейковского (див. вище — про Здоровкання у Подолян).	Вед.	Ведмежа (Брацлавщ.).
А. Вил.	Атеней Виленьский.	Вел.	Величко.
Ах.	Ахтирка.	Вин.	Винищина.
Бал.	Балта.	Войц.	Войцицький (1833 и 1834 р.)
Бат.	Батурин.	В.	Волинь.
Бер.	Бердичев.	Вор.	Вороніжщина.
Біг.	Бігородщина.	Гад.	Гадяччина.
В. Білз.	Василь, Микола,	Гайс.	Гайсинщина.
М. Білз.		Г.	Галиція.
О. Білз.		Г. Бар.	Ганна Барвінок.
Бод.	Бодянский.	Гат.	Гатцук.
		Гл.	Глухівщина.
		Гол.	Голота.
		Гор.	Городнянщина.
		Гр.	Грайворінщина.

(¹) Каліч и дуже частенько таки трыпляється. Та й не див: багачко приказок, певно, записано не просто од народу, а з пам'яті, а пам'ять в таких разі робить наче той бик, що, мовляв, *луди навик, туди и туди*; а може хто и тией думки був, що, мов, як же такому нечупарному, варякуватому, та між пісьменні люде! Мовлячи огулом, з сего боку треба сторожко підступать до приказок, щоб не хибить и не вважать за насъке таке, що воно зовсім не нашої паравхії.

Грам.	Грамадка (Куліша, 1857 р.).	Кул.	Куліш.
Греб.	Гребінка.	Кулж.	Кулжинський.
Д.	Джуньків (Бердичовщина).	Лаз.	Лазаревський (Олександра Михайл.).
Дуб.	Дубно.	Ласт.	Ластівка (1841 р.).
Євх.	Євхименко.	Леб.	Лебедянщина (Харківщ.).
Ев.	Евинсдорф (Радомисльщина).	Лев.	Левченко.
Ж.	Житомирщина.	Лип.	Липовець.
Закр.	Закревський (1860 р.).	Лист. (¹)	Черніговський Листок.
Зал.	Залюбовський.	Лит.	Литин.
Зап.	Записки о Южной Руси.	Лів.	Лівобочна Україна.
Зас.	Заславщина.	Лох.	Лохвищина.
Збр. Шей.	Збірослов Шейковского (Опытъ Южнорусскаго Словаря. 1861 р.).	Л.	Лубенщина.
Збр. Лаз.	Збірослов Лазаревського (Василя; див. вище).	Макс.	Максимович (Мих. Олександр.).
Зв.	Звенігородщина (Київщина).	Мар. В.	Марко Вовчок.
Зін.	Зінківщина.	Мат.	Ісько Материнка.
Ил.	Илькевич.	Мг.	Мглин.
Ис.	Исаенко.	М. Марк.	Микол. Маркович.
Казки	Казки Волковского (див. вище).	Мик.	Миколаїв.
Камн.	Камінецький.	Мир.	Миргородщина.
Кан.	Канівщина.	Нем.	Немиров (в Брацлавщ.).
Кат.	Катеринославщина.	Н.	Ніжинщина.
Кв.	Квітка (де виставлена лічба картки и д., то з видання 1858 р.).	Новг.	Новгород-Сіверщина.
К.	Київ.	Новгр.	Новоград-Волинський.
Киш.	Кишинев.	Новоз.	Новозибків.
Кл.	Климентій (рукопис XVII—XVIII ст.; д. Маркович мав його од небіжчика Шишацького-Иллича).	Новом.	Новомосковськ.
Кобз.	Кобзарь (де виставлені лічби—видання 1860 р.).	Нов.	Новосілський (1857 р.).
Кобр.	Кобрин.	Ном.	Номис.
Коз.	Козелещина.	Нос.	Носович.
Коніс.	Коніський (див. вище).	Об.	Обобочна Україна.
Кон.	Конотіпщина.	Ог.	Огієвський (з Ніжинщини).
Кор.	Короп (в Кролевещині).	Олг.	Ольгополь.
Кос.	Косовцов.	Ос. (²)	Основа.
Кост.	Костомаров.	О.	Остерщина.
Котл.	Котларевський.	Ост.	Острогозьщина.
Кох.	Коховський.	Павлв.	Павловський (1818 р.).
Краш.	Крашевський.	Павлг.	Павлоградщина.
Крем.	Кременець.	Paul.	Žegota Pauli (див. Збір. Шей. XVII).
Кременч.	Кременчук.	Пер.	Переяслівщина.
Кр.	Кролевещина.	Печ.	Печера (в Брацлавщ.).
		Пир.	Пирятинщина.
		Підл.	Підлясса.
		Пов.	Повість о том, що діялось з Україною и д.
		Пог.	Погара.
		П.	Поділля.
		Пол.	Полісса.
		Полт.	Полтавщина.

(¹) Лічба після *Лист.* показує: та, що в скабочках, картку, а перед скабочками — рік (1-ве — 1861 р., а 2-ге — 1862 р.).

(²) Лічба після *Ос.*, перед скабочками, показує, за який місяць книжка, се б то: 1 Січень (1861 р.), 2 Лютий, 3 Березиль, 4 Квітень, 5 Травень, 6 Червень, 7 Липень, 8 Серпень, 9 Версень (Жовтень), 10 Паздерник (Листопад), 11 Листопад и Грудень, 12 Січень (1862 р.), 13 Лютий, 14 Березиль, 15 Квітень, 16 Травень, 17 Червень, 18 Липень, 19 Серпень, 20 Версень, 21 Паздерник. В скабочках же лічби показують: римська—лічбу, під якою артикул стоїть на палятурці Основи, а орапська—картку.

Полт. Час.	Полтавський Губерський Часопис.	Стр.	Стрийковський.
Прав.	Правобочна Україна.	Сум.	Суми.
Прав. Ниж.	Правобочна Нижня (та, що и Ляхи звуть Україною).	Т.	Таганрог.
Прав. Верх.	Правобочна Верхня.	Тар.	Тараща.
Пр.	Прилука.	Тат.	Татишев.
Пр. в Ст. 36.	Приписка в Старому Збірнику (див. Старий Збірник).	Тет.	Тетіїв (в Тарашанщині).
		Тул.	Тульчин (в Брацлавщині).
		У.	Умань.
		Уш.	Ушиця.
		Х.	Харків.
Проск.	Проскурів.	Х. Вид.	Харківс. Видання.
Рад.	Радомисль.	Х. 36.	Харківський Збірник.
Рев.	Ревякин.		
Ров.	Ровно.	Хар. 36.	теж (що я мав од д. Білозерського; здається, се той же самий, що користувався ним Опанас Василювич).
Р.	Роменщина.		
Рост.	Ростов на Дону.		
Руд.	Руданський.	Хар.	Харсон.
Рус.	Русанов (в Остерщині).	Хат.	Хата.
Сич.	Сичівка.	Хор.	Хоролщина.
Сівер.	Сіверія (півночна сторона Черніговщини).	Час.	Черніговський Губерський Часопис.
Скальк.	Скальковський.	Черк.	Черкащина.
С.	Сківра.	Черн.	Черніговщина.
Ск.	Скрізь.	Чер.	Черняхів (в Київ. п.).
Сков.	Сковорода.	Чор. Рад.	Чорна Рада.
Сл.	Слободи (південна сторона України).	Ч.	Чорноморія.
Слов.	Словим.	Шей.	Шейковський.
Слуп.	Слупк.	Шим.	Шиманов.
Сн.	Снегірєв.	Ш.	Шипацький.
Сос.	Сосниця.	Щ.	Щербак.
Ст. 36.	Старий Збірник (рукопис початку XIX с., якогось коморника. Достався він д. Марковичові од д. Крушельницького; захоплює приказки Уманщини).	Юр.	Юринівка (в Новгородсіверш.).
		Я.	Ямполь.
Ст.	Стародуб.	Яц.	Яцімірський.
Сторож.	Стороженко (Дмитро Данилович; див. вище).	г.	губернія.
		п.	повіт.
		м.	містечко.
		с.	село.

Де при приказці (напр. №№ 2855, 4826), або при одміні (одміна під ціхвірею 2 в № 4824) нема ніякого напису, або поставлено *id*, там треба розуміть напис, що и при передні приказці, або одміні; де напис стоїть в ламаних скабочках (напр. при №№ 4750, 4801 [Бр.], [Гр.]), треба уважать, що до приказок мались и одміни (з Бр. и Гр. в вимснених нумерах), але ті одміни нічим не примітні, ніякої користи не вбачалось друкувати їх; де в написах перед менням повіту и т. и. стоять римські ціхвірі, то для того, щоб одрізнити кілька одмін з одного місця (напр. при № 2597 е Бр. и І Бр.—щоб одрізнити одну брацлавську одміну од другої брацлавської); де перед одміною маєця кілька п'яток (...), то, чи будуть ті одміни надруковані під приказкою дріботою, чи надруковані як строці з приказкою, треба вважать їх як кінець передньої одміни чи приказки, та ще й так: коли в одміні маєця яке слово, що маєця и в передній одміні чи приказці (напр. № 2815, як строці, маєця в одміні слово *жінка*), то виходить, одміну сю так треба читати: «Коли моя жінка шельма и д.»; де такого слова нема (№ 2782, 3-я одміна)—так: «Пришій-кобилі-

хвіст, а в кобилі и свій є», або (там же, 5-а одміна): «Пришій-хвіст-кобилі: як одирвця, то далеко опинця»; де, в одміні, стоїть значок (>),—треба вважать, що в одміні сі нема слова, до якого значок поставлений (напр. під № 2823 в Лубенські и Илькевичевські одміні нема слова *блювати*). Одначе, мурацію сю шановний читець швидко и сам розбере—прочитавши дві-три картки.

Думаючи про показчик до приказок, я надумав так, щоб не тільки пошукувати, по азбуці, отте ватажжя, що стоїть, надруковане великими літерами, з початку кожного поділу в книжці; а теж: показати, які приказки з інших поділів можна лічити до того чи до другого поділу; поробити ватажжя и поставити у ряд дещо шмше, що валніше, але що в книзці, за приводом кого-другого, пішло яко рядовичі; поставити у ряд деякі примітніші слова и які передивившись по приказах, шановний читець покористуецця, чи то—що до нашого битопусу, до народнього поглядсвіта и д. Зупиняло мене зпершу у сі думці, що зробить як слід такий показчик—то треба зглибити приказки (та ще багато и дещого другого) глибоко, треба переділедіти и перечитати дечого багато, а час не стоїть. Одначе, надумавшись, пішов—на що спромога. Для першої обихідки и такий знадобниця, а хто працюватиме, не пом'якуючи, над приказками сам, той и сам собі зробить; хто діло добре розуміє—не коритиме мене, а хто коритиме—не я перший, не я и останній.

Більше ще я вагався, беручись до праці, за писання: чи вдацця мені до того, що воно у нас тепер найбільш вживаецця, чи може до того, що давно вже про ёго балакають, та якось ніхто не одважуецця. Вагався я так, вагався; а далі, погугоривши де з ким и набравшись духу, и —на відважне! мовляв... Чи тепер, чи в четвер, а теперішнє писання треба буде поруйновати: скрізь тепер идуть до тиеї думки, щоб писати так, як вимова показує, а не так, як показують слововиводи; писанням по слововиводам, починають думати, кікого не навчиш слововиводам, коли воно не тямить їх звіткільнде, а що тим перешкода велика робниця пісьмаченнєві народа—то певка річ. Так починають, кажу, думати скрізь, так деде починають вже и робить—так мусимо нехибне колись и ми зробити. А коли так, то лучче ж тепер, ніж в четвер, и найпаче нам, що и вся турбація у нас про те, щоб найбільшу полегкість прибрати для пісьмачення и освіти темного люду.—На чім покладаецця нове, те прибране, писання—колись трохи було вже про ёго в Черніговському Листкові; та не яке воно и ґрундзєване, щоб шановний читець не розборсав ёго сам, пречитавши картку-дві въ книжці: є становицця всюди, де тільки в словах чутно м'яким голос є (єсть, є, мов, лля); є всюди, де той голос чутно твердим—як московське э (мене, еге! е! пише); *цця* и *цця* замісць *тия*, *тыя* (скверецця, дражницця); *рря*, *ття*, *ння* и д. замісць *рє*, *тє*, *нє*, *рья*, *тыя*, *нья*, *рє*, *тє* и д. (надвірря, подіття, верещання); з в кінці слів, *ф*, *в*. и з—зовсім геть; в середині слів усюди з в таких, приміром, словах: *п'ятий*, *п'яний*, *зв'язує*. Годилося би воно розборсати и такі, напр., речі, як наскї *у* и *ув*, *з* и *с* и *т*. и.; але, мені здаецця, тут треба вже заждати, поки наука наскї мову по суствахках розбере; годилося би теж прибрати букви для *дж* и *дз* (джеджульцця, джур, переїжда, джога, дзенькати, дзєбати, дзєвкати, дзєбом), бо се воно у нас не два приголоси, а один-единий; та розпитавшись з добримми людьми, одпихнув таку думку: не всюди у нас є словолитні и, длятого, не всюди можна доставати потрібні літери; хто б може рад душею ити в ту ж тропу, та бракує способу. Нехай и се на колись!

«Оже я описав, или переписав, или не дописав, читате исправляя», а мені, широ прошу, вибачити. Найпаче прошу не поремствувати на мене, що є приказки два рази надруковані и що багато є таких, що треба б їх стягнути до одного нумера, або що треба б зробити з одного нумера два-три; що одноманітних приказок частину я утокмачив до одного гурту, а другу до другого и д. Дешицю робив я тут нарочито—з разного поводу; найбільш же сталося се супротив моєї думки. Як збірник був уже зовсім налаштований до друку (приказки понумеровані, показчик зроблений),—деякі приказки треба було викинути або перенести до других гуртів, а деякі, нові, вставити в середину (з разного поводу треба було се робити): длятого, треба було, що поміжне, або збивати ёго докупки, або розводити у розні нумері. Але найбільш—сталося, що й розказати трудно и що добре пійме тільки той, хто над таким ділом сам працював. Не десять и не двадцять разів проходив я усі приказки, щоб не було оттого неладу... Набадураеш оце, переглядуючи, приказку, що позав-

чора або тиждень назад десь була (приказок сила, не день и не два треба, щоб перейти їх); почнеш шукать—и наскакуєш на таке, що десь сёгодня чи вчора було; робиш замітку, шукаєш дальш—знову на щось напрапив... Годин через три-чотири так у тебе у голові помутниця од тиї плутанки по картках, що хоч кинь роботу: тут же, карток через п'ять-шість, або и в двох картках поруч, натикаєся на однакові приказки и сёго не примічаєш... кинь же роботу до завтрёго, або поки одночине голова—и казать нічого. Кажу, що розумів добре се діло тільки той, хто над ним сам працював, а найпаче, коли у ёго була така страшенна сила приказок и одмін, доставались вони ёму не разом, збірники були пошиковані по азбucci, або иншим штибом, ніж у мене.

Кінчаючи своє слово до шановного читця, повинен додати, що як згадуватимемо, любе добродійство мої земляки, тих, що збирали отте диво и не поборонили дати ёго нам и добрим людям на користь,—пам'ятаймо теж и про шановних Михайла и Якова Матвієвичів Лазаревських и Семена Даниловича Камінецького: тих двох, що з такою, правдиве насью, широстью допомогли коштом спорудити книжку, а останнёго, що не ради користи якої, а ради доброго діла працював над оттиєю непоказною, але тяжко нудною виправщицькою працею: виправлять оттаке, як оці приказки, то не яграшки!

Та и про те треба сказати ще, що шб є у оці книзці, то тільки частина того, що є у народа. Дехто слав мені десятків п'ять-шість приказок, и траплялось так, що з тих п'яти-шести десятків три четі, навет п'ять шестин або и дев'ять десятинок було таких, що в збірниках Опанаса Васил. и инших зовсім не було. В збірниках Опанаса Васил. и М. Білозерського найбільш приказки з Черніговщини—здавалось би, що ними уже все повидзёбувано по тих сторонах; одже Опан. Вас. слав мені потім черніговські приказки, д. Камінецький заночував коропські — що зовсім нові були. Виходить, добродійство, роботи — аби тільки хіть! и найпаче на Правобоччі, и найпаче оттам, де, мовляв, «сама патока».

М. Номіс.

[The main body of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is organized into several paragraphs, but the characters and words are not discernible.]

Віра 1—4. — Бог 5—95. — Гріх 96—125. — Піст 126—131. — Говіть 132—139. — Молитва 140—161. — Церква 162—183. — Свято 184—192. — Чорт 193—198. — Пекло 199—201. — Чернець, піп и д. 202—230. — Ворожка 231—234. — Відьма 235—252. — Забубони 253—318. — Так годици 319—376. — Чужа душа 377—381.

1. Хто за ~~вс~~у умірає, той собі царство заробляє. *Лаз.*

2. Невірний гірш Жада, або Турка. *Проск.*

3. Яка віра, така и охвіра. *Ил.*

Нема в світі над БОГА. *Кон.*

Над Богом нема нікого. *Зал.*

Без Бога ні ⁽¹⁾ до порога. *Об.*

⁽¹⁾ не. *Бр., Бер., Кон.; а ні. Проск., Зв., Рад., Ст. Зб.*

Усі ми під Богом. О. — Усі під Богом ходимо. *Павл., Пир., Пр., Біл.*

Усе Божєє, тільки гріхи наші. *[Кат.], К., Бер., Х.*

10. Як би не Бог — хто б нам поміг! *Проск.*
Кому Бог допоможе, то все ⁽¹⁾ переможе. *Рад., Грам.*

⁽¹⁾ то той. *Пир., Біл.*

З одним Богом на сто ворог. *Ш.*

Як Бог дасть ⁽¹⁾, то и в онно подасть ⁽²⁾. *Рад., Лох., [Пир.], Пр., Н., Кр.* — Кому Господь має що дати, то дасть и в хаті. *[Бр.], Нам.* — Як Бог дасть, то и тут завдасть ⁽³⁾. *К., Л.*

Коли Бог ⁽¹⁾ не годить, то и ⁽²⁾ огонь ⁽³⁾ не горить. *Рад., З.*

⁽¹⁾ Як Бог. *Бр., Проск., Рад.; Бог. Зв., Л., (2) и. Ст. Зб. (3) вогонь. Проск.; то и у печі. Бр.*

Як Бог годить, то и мокре горить. *Яч.*

Як Бог не допоможе ⁽¹⁾, то и святі не обопонять. *Бер., Лох.*

⁽¹⁾ Як Господь дасть. *Бер.*

Як Бог не схоче, то хоч би десять голів мав, то нічого не зробиш. *Кан., [Рад.], Коз.*

Як Божа воля, то вирнеш з моря. *[Гат.], Ос. 7 (V, 43).*

19. Хто собі що обіцує, тоє Бог піцує. *Ст. Зб.*

21. У Бога все мога. *Ил.*

У Бога все готово ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ готове. *Прав.; напготові. Бер., Л.*

Волно Богу, що хотіти, то чинити. *Ст. Зб.*

Волно Богу, и звязавши в рай укинути.

Божа воля, Божа и сила. *Збр. Лаз.*

Він знає, що починає. *Зал.*

Без Божої волі и волос з голови не спаде.

Ил., Проск. — Волос з голови не спаде (як того схоче Бог). *Ст. Зб.*

Не родить рілля, але Божа воля. *Кан., К.*

Хто ж в світі знає, що Біг гадає! *Гат.*

30. Бог те знає, а не ми грішні. *Зал.*

Божих сил не можна вгадати. *К., Кон.*

Біг усе дає, як сам знає. *Гат.*

Бог знає, що робить ⁽¹⁾. *Бр., Зв., Рад.*

⁽¹⁾ ділає. *Ил.*

Біг судє ⁽¹⁾ не так як люде. *Гат.*

⁽¹⁾ судить. *Не.*

Нам Бога ⁽¹⁾ не вчить, як хліб родить. *Сос., Евх., Гр.*

⁽¹⁾ Нам жить: Бога. *К.*

Ніхто з Богом контракту не брав. *Проск.*

На Бога не дуже гримай. *Гайс., К., Х.*

З Богом не бицьця. *Рад., Гор., Кон., Біл.*

— ... Їго святая воля. *Пир., Пр.*

До Бога з кием ⁽¹⁾ не підєш. *Рад., З., Кон., Біл.*

⁽¹⁾ кїєм. *Бер.*

40. Силою в Бога не взяти. *Ст. Зб.*

З Богом не будєш позивацьця. *Бр., Лох.*

Кого Бог любит, того й карає ⁽¹⁾. *Бер., Пр.*

⁽¹⁾ навідує. *Бр.*; навіщає. *Нем.*, навіждає. *Вед.*; наказує. *Полт.*, *Кон.*

Каравши, Бог та й змилюєця. *Ст. 36.*

Богъ дасть нуждоцку, Бог дасть що и оздоровить. *К.*

Кого Бог засмутить, того и потішить. *Проск.*

Бог покорить, Бог и простить. *Бєх., Не.,*

Бог хоч ⁽¹⁾ не скорен ⁽²⁾, та ⁽³⁾ влучен ⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Бог *Кан., К., Ст. 36., Г. Бар.*; Хоч. *Зв.* ⁽²⁾ вскорен. *Зв., Л., Кон.*; скірен. *Кан., К., Г. Бар.*; скор. *Ст. 36.*; скорий; втрапен. *Рад.* ⁽³⁾ але. *Кан., К., Ж.*; так. *Зв.* ⁽⁴⁾ улучен. *Зв.*; лучен. *Ж., Ст. 36., Г. Бар.*; лучний. *Ст. 36.*

Од Бога нігде не сховаєся («бо Ёго око и на воді, и на землі, и під землею... и зна, що й зроблю». 3.) *К., Л.*

Од людей сховаєся, а од Бога ні. *Ном.*

50. Бог знайде, хоч и в печі замуруєся ⁽¹⁾. *Бр.* — ... хоч и під піччю. *Біл.*

⁽¹⁾ замаєся. *К., Рад.*

Чи дасть Бог — не одмолиця, не одкуниця *Кон.*

Бог все бачить. *Л., Б.* — ... та не скаже. *Бер., Рад.* — ... а вже разом покарає на тім світі. *Бр.*

Бог не карає прутом. *Ил.*

Бог не трубить, коли чоловіка губить.

Що Бог навівне, того ніхто не мине. *К.*

У Бога всього много. *Г., Прав.*

Бог багатий ⁽¹⁾, то й нам дасть. *С., К.* — Той, що багатий, Той нам дасть. *Дуб., Пир.*

⁽¹⁾ У Бога багачко. *Пир., Біл.*

Бог старий господар. *Бр.* — ... має більше, ніж роздасть. — Більше Бог має, як роздав. *Ил., Кан., К.*

Бог батько, государ дядько. *Збр. Лаз.*

60. Що Бог дасть, то не нападє. *Ил., Бєх.* — ... Біг покорить, Біг и простить. *Не.*

Що Бог дає, то все к луччому. *Кон.*

Що Бог не робить, то все на лучче ⁽¹⁾. *Біл.*

⁽¹⁾ к луччому. *Н.*

На Бога надійся, а сам не плошай. *Бєх.*

На Бога складаєся, розуму ж тримайся. *Гат.*

Бога вивай, а руки прикладай. *Бр.*

66. Богу молись, а сам стережись. *Проск.*

68. «Дай, Боже!» — «Роби, небоже!» *Х., Л.* — «Поможи, Боже!» — «Роби, небоже, то и Бог допоможе!» *Вед.*

Роби ⁽¹⁾ небоже, то и Бог допоможе ⁽²⁾. *Рад., Пир., Кон., Біл., Зап. (I, 14), [Б., Коз.].*

⁽¹⁾ Працуй. *Ном.*; Трудись. *Проск.*

⁽²⁾ а Бог допоможе. *Нем.*; а Бог тобі допоможе. *Проск.*

70. Боже поможи, а сам не лежи! *Зв., Бер., Л.*

Не все ж Біг дарує, про що люд міркує. *Гат.*

Бог за працю маєть щось дати. *Ст. 36.*

Бачить ⁽¹⁾ Бог з неба, що кому треба. *К., [О., Грам.].*

⁽¹⁾ Знає. *Ил.*

Кого Бог сотворить, того не уморить. *Бєх.*

Дав Бог роток, дасть и кусок. *О.*

Хто дав зуби, дасть и хліб до губи. *Ил.*

Бог — батько: як буде нас тримати ⁽¹⁾, то буде и годувати. *Бр.*

⁽¹⁾ держати. *Грам.*

Який Бог ⁽¹⁾ змочив, такий и висушить. *Бр., [Кан., Коз., Біл.].*

⁽¹⁾ Який. *Лит.*

Дасть Бог день — дасть и пожиток. *Прав.*

80. Що вбогий, що багатий — у Бога все рівно. *Рад.*

Бог нерівно ділить: жде, щоб сами ділилися. *Нос.*

Чоловік мислить, а Бог радить ⁽¹⁾ *Ил.* — ... гадає, а Бог розпознає. *Коз.*

⁽¹⁾ керує. *Ил.*

Чоловік стріляє, а Біг кулі носить. *Ил., Кан., К.*

Чоловік крутить, а Бог розкручує. *Кан., К.*

Коли сіно в стозі, то забує о Бозі. *Ил.*

Хто — коли тревога, то до Бога, а по тревозі забуде о Бозі — горе тому. *Зал.*

Коли зле гадаєш, чом ж Бога благаєш! *Гат.*

На Бога не ляш, а сам кулягаєш. *Коз.*

З Богом нічого жартовати. *Ст. 36.*

90. З Богом не з хлонцем жартовати. *Кл.*

Хто з Богом, з тім Бог. *Ил.* — ... Бог з ним. *Проск.*

Хто против Бога, то и Біг против нєму. *Ил.*

Як мога коло Бога. *Ст. 36.*

Від серця до Бога напиростець дорога. *Коз., Гат.*

Від серця до неба шляха не треба. *Гат.*

ГРІХ по дорозі біг, та до нас плиг. *Гат., Не.*

На гріх не спасєся. *Зал.*

Всяк чоловік не без гріха. *Зал.*

Чоловік, що ступить, то згрішить. *Ст. 36.*

100. Чоловік не ангол, жеб не зогрішив. Гріх не личком зав'язати, та під лавку сховати. *Ил.*

Всяка неправда гріх. *Ст. 36.*

Все мине, а гріх зістане. *Ил.*

Біг гріхом карає. *Гат.*

Хто чинить хоч добрее, хоч злее в перший раз, не буде такоєв, як не першій. *Ст. 36.*

Незнай⁽¹⁾ гріха не чинить⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Незнаємість. *Нєм.; Невідомість. Н.л.;* ⁽²⁾ не творить. *Нєм.; не чиню. Лєб.*

Хто чого не знає, тому то Бог прощає. *Коз.*

Як не прийме Віг гріха за жарт, то буде, шесту багату. *Нл.*

Гріх не йде в губу, та з губи. *Рад., Пир.*

110. Нілько смаку, тільки й гріху. *Л., [Бр., Прок., Лох., Пир., Кр.].*

Не смілько смаку, тільки білш гріху. *Бер.*

В чім не маш смаку, не маш и гріху. *Ст. 36.*

За тую криху — мало гріху!

За сєв Бог не помісить. *Ст. 36.*

115. «Боже наш, Боже, коли того молока не гріх!» — «Брате⁽¹⁾, коли немає!» *Б.*

⁽¹⁾ Кажуть. *Л., Кон.*

117. Гріх не гріх, аби Бог простив. *Не.*

Чи гріх, чи два, а вже не видержу! *Зв., Л.*

Обернися, пороса, на карася! *Кулж.*

120. Гріха боятись. *Ск.*

Гріхи спокутувати. *Гам.*

Скупитись гріха. *Кл.*

Гріхи оддалити. *Кл.*

Де гріх, там и ⁽¹⁾ покута. *Зв., Прок., Бер., З., Пир., Н.*

⁽¹⁾ Чий гріх, того. *Рад.*

125. Адам зів'якличку, а у нас оскома на зубах. *Коз., [Не.]*

128. НОСТИМО, як Рахманн. *Нл.*

129. При пості добре відбутн гості. *Прок.*

131. Як начнем постити, то нічого буде христять. *К., Рад.*

ГОВІВ, Богу не вимовно. *Б.*

З дурного говіння не буде спасіння. *Коз., [Пир.]*

«Коли ви будете говіть?» — «Тоді, як хліба не стане.» *Кон.*

Гомє, та у рот віє. *Ст. 36.*

До Божу дару, з чортовими ногами! *С.*

Святе зверху! *Кр., Л.* — Щоб святе було нзверху. *Кон.*

Повозив пона в решеті (потаївся на своїді). *Рад.* — Возить пона в решеті (*Пир.*: дурить кого; *Л.*: сповідацца). *Пир., Л.* — Будеш пона в решеті возити (дітей лаяють, що отченашу не зміють: «гляди, як не змітимеш, то будеш и д.»). *Бр.* — Пона возити. *Гам.*

Украв причастя (як не піде після причастя до вечерні). *Кр.*

140. За Богом МОЛИТВА не пропадає. *К.* Разумний молицца, а дурень плаче. *С.* Хто в Бога просить, тому й Бог дає. *Бєж.* До Бога з прозьбою. *Нл.*

Нема оченаш, нема хліба. *Кан., К.*

Хто не уміє молитися, най іде на море учитися. *Нл.* — ... нехай на море поїде: там научицца молитись. *Ст. 36.*

Через Святих до Бога. *Л., Пр.* — ... через людей до цісаря⁽¹⁾. *Нл.* — Через слуг до пана, а через Святих до Бога. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ через добрих людей до попа. *Об.;* через слуг до пана. *Зв.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *Об.* Боже батьку! прийми гріхи наші в жарти. *Пир.*

Господи Исусе, я к тобі несуся. *Не.*

150. Господи помилуй—або дай що! *К.*—... помилуй та грошей дай. *Кор.*

Оце тобі Господи, оце мені! *Ном.*

Нехай мене Бог боронить (*або:* Сохрани мене, Господи) від лихого напасти, від панської карности, від людської ненависти. *Бр.*

Боже, поможи, отут и положи! *Гр.*

Боже дай добре, та не довго ждати. *Нл.*

155. Прости, Боже, сей раз та ще десять разів: а там—побачимо. *Ном.*

157. Обіцяв Бог дати, тіко казав заждати. *Нєм.*

Кажє — не помилю! (як хто скаже: «нехай Бог милує»). *Ном.*

Хоч кільки молися, з біди не вимолисся. *Прок.*

160. Богу молися, а до берегу гребись. *Збр. Лаз.*

162. Звін до ЦЕРКВИ скликає, а сам в ній не буває. *Нл.*

Если голова болить, то в церков иди. *Ст. 36.*

По хрін та по редьку. *Кон.* — Уже дзвонять на хрін, на редьку. *Гр.* — З хріном борщ! *Ос. 5. (IX, 69).*

На псалтырь уже дзвонять, та нас не загонять. *Коз.*

Нехай дзвонять—іх на панщину не гонять. *Пир., Кон.*

Куди ходім, то ходім,—аби не до церкви. *Кан., К.*

168. Коли не прийду до церкви, то вое паски святють. *К.*

170. Бог Богом, а люде людьми. *К., Рад., Кон.*

Треба неба, треба и хліба. *Прок.*

Чим то той Лазар Богу приподобився, що ёго увесь тиждень тнуть та й тнуть (то селючка на Вербнім тижні говіла в монастирі, и чуючи в церкві: усе про Лазара, и сна зала). *З., Пир.*

Набожний — як Жид подорожній. *Бр., С.*
Те їде молицьця, а те живицьця (красти).
Зал.

Набожний! як би такий кожний, то б
увесь світ догори ногами перевернули. *Бєх.*

«Проти чванькуватих.»

Святий та Божий! свічки поїв, а поночі
сидить. *Ком., К., Бєх.*

Як не по правді робить, та ще й ви-
правляецця.

Рукою (на молитві) махаєш, а думкою
скрізь літаєш. *Кє.*

Постава свята, а сумління злодійське. *Ил.*

На Бога дивицьця, а чорта бачить. *Бр.*

180. Борода, як у владки, а сумління як
у шибеника. *Ил.*

Борода, як у пса, а зуби, як у собаки.
Ст. 36.

Показує дорогу, а сам в болото лізе. *Ил.*

Щодень Бога хвалять а що день людей ду-
рить. *Проск.*

Коли те СВАТО буде! *Проск., Л.*

185. У Бога щодня празник! *Ліє.*

187. Сьогодні не празник, а ти нам не визнаєш.

188. Празник ⁽¹⁾ — Іван Вразник! *Л.*

⁽¹⁾ От тобі празник. *Не.*

190. «А чом ви, хлопці, не орете?» — «Та,
дядьку, свято». — «Яке свято?» — «Чересло
й леміш знято.» *Зал. (I, 446).* — «Чи сьо-
дня свято?» — «Свято! леміш та чересло зня-
то... будьте здорові — піст, бачете! *Ком.* — Ча-
сом и в будень ліпше, ніж у свято — аби чого
не знято. *Пр. в Ст. 36.*

Три дні заходу, а день празнику. *Кан., К.,*
Бєр., [Пир].

Хто святові рад, то и до світа нап'єцця
⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ п'янк. *Б.*

ЧОРТ чорний, а біс рабенький. *Гр.*

Чорт не спить, але людей зводить. *Ил.*

Чорт и горами перевертає. *Проск.*

Хиба не чорт, щоб не спокусив! *Бр.* —
Чорт кого не підмане! *Проск.*

Чорт задану боїцця. *Проск.*

Питався чортъ баби: «Що о Бозі люде го-
ворять?» — «Славлять, величають!» — «А що о
мені?» — «Якось вас дуже на зуби взяли!» *Ил.*

Що то за ПЕКЛО, що тепло! *Бєх.*

200. У пеклі все тепло, а пойдн в рай, то
и дровами дбай. *Б.* — Як ити в рай, так и
дров дбай; а як у пекло, так и так тепло.

До Бога важкий шлях, а до пекла праше-
сенький. *Гат.*

ЧЕРНЕЧА злоба до гроба. *Бал.*

Не одної матері діти (ченці). *Кл.*

Не жені, и не дітам збірати (до ченців и
до Запорожців). *Кл.*

Чорна ⁽¹⁾ риза ⁽²⁾ не сває, а біла в орїх
не введе ⁽³⁾ *Ліє.*

⁽¹⁾ Чорная. *Ст. 36.;* ⁽²⁾ оджа. *Ком.;*

⁽³⁾ и не погубить біла, *Ст. 36.*

Як риби без води, так черню без мана-
стри. *Ст. 36.*

Попів гудьмо, а попами будьмо. *Кан., К.*

Коли маєш сто кіп, то будеш піп. *В., Пєд.,*
Збр. Лаз. — Як сто кіп, так и піп. *Ст. 36.*

Піп — золотий свіп. *Ком.*

210. На те піп посвятився, щоб по церкві
крутився. *Проск.*

Піп у хвіртку, а чорт у дірку. *У.*

212. Піп живе з олтаря, а писар з кадамаря.
Проск.

214. Біда на престолі, коли нема нічого в
стодолі. *Ил.*

216. Чні ворота минеш, а поповах не ми-
неш. *Бєр.*

Шертъ-верть, бери чверть — виийшло ро-
ковє. *Ст. 36.*

218. Попа одним обідом не нагодуєш. *Зєд.*

222. Гудимо попа, а піп як ягода. *Гр.*

Піп аси, а грїх аси. *Проск.*

Од попа з церкви, од попаді з хати. *Ком.*

225. Нема луднішого од чорта: люде зба-
чуть, а він співає. *Пир.*

229. Не віміє и Богу бавнуть. *Ком.*

231. У ВОРОЖКИ хліба трошки. *Ил.*

Ворожка з бісом накладає. *Кл.*

Хто ворожить, той душею наложить. *Кєс.*

Не так буде, як ворожка шепче; а так
буде, як Бог дасть. *Пир.*

Гірша ВІДЬМА вчена, як родина. *Л., Б.*
Сонце світить, дощик кропит, чарівниця
масло робить. *Ил.*

Коли місяць в серп, то чарівниці їдуть на
гравниці. *Ил.*

Та він щось зна. *Л., Ком.*

Відьмак и непевний. *Б.*

240. Упир и непевний усім відьмам родич
кривний. *Б.*

Баба Яга — косцаяна нога. *Нос.* — ...костяна
нога, с... жилина, ...стражена. *Лист. (II, 251).*

Баба сім миль за пекла (така зла). *Ком., К.*

Баба з пекла родом. *Ил.*

Що втну, не перетну (приговорка ві-
дємська). *Макс.*

Коли б не тирлич, був би я твій панич
(каже перелестник-чорт — любі дівчині, мо-
ли має проти ёго зілля тирлич при собі).
Нос.

Терлич! прилич! *Нос.* — Терлич, терлич!
мого милого (!) прилич. *Коз.* — Терлич, тер-
лич! десятох прилич; аз десятох—дев'ятох,
а з дев'ятох—восьмерох, а з восьмерох—се-
мерох; а з семерох—шестерох, а з шесте-
рох—п'ятерох, а з п'ятерох—чотирох, а в
чотирох—трох, а з трох—двох, а з двох—
одного та доброго. *Кз. (II, 121).*

Примовляють так, варючи тирлич —
приворотне зілля. Як дуже зілля ви-
пить—мийний поверх дерева летить; як
не дуже — о половині дерева я так
поб'єзця! *Див. Зап. (I, 39).* — (!) сім
хлопців. *Збр. Лаз.*

Чи убрів, чи наряжено. *Ст. 36.*

Чи я вжила, чи я збрила, чи мені нара-
жено: *Сж.*

Зиподіано (!). *Л., Пир.*

Чарамі, то-що. — (!) Пороблено. *Пир., Л.*

250. Протір (!) дано. *Л.*

Собаці дають злодії, або так лихі лю-
де. (!) Протюрка. *Пир., Коз.*

Навхрест у стіні вибито (розлучниці виб'є,
от чоловік жінку виб'є). *Пир.*

Вданія (давання) гірше трутязни. *Бр.*

Бабські ЗАБУВОНІ. *Ліс.*

Щоб дівниці не текла, а хазайка весела
була; щоб хазайка не засипала, до корови
рано вставала; щоб корова стояла та баг-
ато молока давала (замочування дівниці в Пе-
трівку, в перший понеділок). *Макс.*

Як сей дѣн виходить, то щоб до мене усі
люде виходились, та мене свята (примо-
вляють дівчата, мнючесь зеленим лѣном з
тах зернят, що птиця упустила з рота на
перехресті). *Коз.*

Нехай же іде Грек з винами, з пивами та
в наду квашу (кажуть, затерши квашу). *Черн.*

Як густо сей пояс в'язався, щоб так и мої
угорочки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Побачивши царий цвіт на угірках
або на гарбузах, примовляють так и пе-
рев'язують червоною жичкою, з пояса
виемкненою. Роблять се на царя Кон-
стантина и Оленя, 21 квітня.

Як густо сей жилак в'язався, щоб так и мої
огурки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Коли йде пустовіт, то шукають лі-
товського личака, волають ногою на
город и шнуряють на градку, так при-
мовляючи.

Як не може по світу голе ходити, щоб так
не могли горобці сояшників пити. *Макс.*

Треба, з снією примовкою, оббігти го-

лону, у ночі, грядки, тримаючи в руках
полянницю-забудьку, що з усього печева
сама залилася в печі забута.

260. Так вас всіх буду драти, як будете
на просо літати (вбиваючи горобця, каже).
Войц.

Дай же, Боже, час добрий, щоб моя ка-
пусточка приймалась и в головки складалась
(примовляють за першою росадиною, на Ива-
на Головатого, 25 травня, держучи її в руці)!
Щоб моя капусточка була из кореня коре-
нистая, и из листу головистая (голову собі
обіймаючи и б'ючи у поля)! щоб не ро-
сла високо, а росла широко (присідаючи)!
Щоб була туга, як коліно (посидівши и при-
давивши коліном)! щоб була туга, як камі-
нець, головата, як горщик, а біза, як платок
(посадивши вже росаду, накривши її горш-
ком, на горщик поклавши камінець, а поверх
білу хустку). *Макс.*

Святий Андрію, на тобі конопельки сію;
дай, Боже, знати, з ким буду весілля грати.
Збр. Лаз.

Мишко, мишко! (!) на тобі кістані зуби,
дай мені залізні. *Л.*

Закидаючи, черев' голову, зуба, що
видав. — (!) Мишка, мишка! *Арт. Шей.*

Пересядься, морозе! (Як великий мороз,
треба налічити 12 листів, сі слова примов-
ляючи за кожним: на дванадцятого листівні
мороз и пересядецца). *Коз., Ном.*

Не їди мороз ні на жито, ні на пшеницю,
ні на яку пашинцю. *Збр. Лаз.*

266. Ластівко, ластівко! на тобі веснянки,
дай мені білянки. *Збр. Шей.*

Хто має ластовиння на вику, то, по-
бачивши весною вперше ластівку, так
примовляє, а потім умивається, щоб не
було того ластовиння.

268. Молодик-молодик! в тебе роги золоті;
твоїм рогам не стоять, моїм зубам не болить!
Арт., Шей.

Молодик-гвоздик! тобі роги красні, мені очі
ясні. *Рад., Пир., Мар. В.* — ...тобі на упо-
ня, мені на здоров'я; тобі круті роги, мені
чорні брови. *Б.* — Місяцеві золоті роги, а
намъ щастя и здоров'я; місяцеві на підпо-
ня, намъ на щастя и на здоров'я. *Бер.*

270. Сліпий родився, на небо не дивився;
сліпий не баче, мене не займе. *Р.* — Сліпий
уродився, сліпий и згинеш (примовляють «як
кутюги сунуцца, ті собаки опадуть»). *Бр.*

А де ви тоді були, як Ісус Христос на
Йордані христивсь? (кажуть на вовків, як
здибає само у лісі: вовки повтікають). *Д.*

Сам Ісус Христос йде попереду, а я за
Ісусом Христом позаду: що Ісусу Христу
попереду, то мені позаду (як-ночною добою).

у пущі йде само. Мати казала: «Не бійся, куди йдеш! скажи молитву цю, та й не бійся!» Сич.

273. Чорте, чорте! ⁽¹⁾ на твоє, оддай ⁽²⁾ мое. Об.—Верни ⁽³⁾ мое, візьми своє. *Ном.*

Як що загублять и шукають, то так примовляють.—⁽¹⁾ Чорт, чорт! Б. ⁽²⁾ дай. ⁽³⁾ віддай.

275. Чортюк-чортюк, не ламай кісток! ти з води, а з воду. *Пер.*—Чортюк-чортюк, не полічи моїх кісток! *Вас.*

«А що мати варила?»—«Борщ та полинь... от вам полинь, сама ти нагни!» (Русавки поливаю боляцця.) *Макс.*

«От вам петрушка!» (кинуть русавкам петрушку у воду, промовивши ці слова, то вони почнуть зараз лоскотати).—«Ти ж наша душка!» (Русавки так дякують за петрушку.) *Макс.*

От вам м'ята! (як сказати так русавкам, то вони: «Ти ж наша мати!» або: «тут тобі и хата!») *Макс., Л., Гр.*

Калі-буд-буд! дайте мені волосинку зарізати та дитинку («од русавок»). *Рад.*

280. Ух, ух! солом'яний дух! мене мати породила, нехрищену положила (під русавки Клечаннина святики вигукують). *Макс.*

Люде йдуть з пасками, а я узуюся и убо-руска, так як за пасками, и йду на город. *Вед.*

«То такі планитувати єсть, що воно по планетах знає, коли на що сіяти.»

Не чисть мене до живого, то збавлю тебе од всього злого (часник треба носити у кишені, вкуші з грошинами. *Гр.*). *Ес.*

В кого діти мруть, то треба тому брати кумів вістрічних. *Збр. Шей.*

Як кого нападе бруд, нехай згадає в який день було Різдво, візьме землі спід ніг и посипле собі на голову. *Збр. Шей.*

Надіть сорочку пазухою назад (од переполоху). *Чор. Рад. (218).*

Дівка не повинна їсти усього близнята — яблука там, чи-що, бо буде вагоніть усе близнятами: як травиця її таке близня, половинку нехай їсть, а половинку нехай оддасть кому другому. *Збр. Шей.*

Як синиця хто з померших, то треба на часточку дати, щоб очей не дерло. *Коз.*

Як вишупає гусиця або каченята, то, щоб здорові росли, гніздо и шкарарушу виносять на воду. *Ос. 10 (XVI, 48).*

Як півк вперше скаже (ще в притворі) «Христос воскрес», як Христа дочитаюця, то, не отказуючи йому «во истину воскрес», — побажай чого: так и станеться. *Ос. 10 (XVI, 52).*

300. Ховаючи втоплення, поливають його водою — щоб дощ бур. *Ос. 10 (XVI, 48).*

291. Під бороною з залізними або осиковими зубцями можна виховати пса вищука — дрочука. *Збр. Шей.*

297. Э поховані над дорогами, то чумаки, то разні прохожаї: на їх могилі жаден, хто йде або їде, полінце, скіпку, траву, або грудку землі кидають — буцім би то й самі помогли ховати. *Зам. (II, 288).*

Як покривають молоду (на Подолі скривати не водять в церкву, а роблять се дома, завиваючи в намітку), садовлять на осли, чи що, а під ослоном відро з водою, щоб здорові були, як вода. *Ос. 10 (XVI, 40).*

На воду виносять першу шкарарушу з писанок и крашанок: вона поливе до Рахманів и скаже їм Великдень. *Ос. 10 (XVI, 48).*

300. Щоб удалась капуста, то треба зачиняти шкаркувати на всім дні, як молодик настане. *Зам. (II, 42).*

301. Швець конилом ⁽¹⁾ перекинув. *Ліс.*

Кажуть, як усі, в розмові, утхують. — ⁽¹⁾ хату. *Ном.*

303. Боїцця, щоб йому заєць дороги не перебегі. *Ліс.*

З порожніми відрами. *Пир., Л.*

Ушовні перейшла. *Пир.*

Свербить, та й свербить долоня... Думаю — чого? *Ком.*—Свербить долоня проти чогоось. *Пир.*

Хто волохатий, той буде багатий. *Ліс.*

Буде дощ, бо Жиди волохаті. *Ліс.*

Ластівки виїтають, годінню обіцяють. *Ост.*—...ногоду обіцяють. *Ліс.*

310. Як коси довгі, то и зіма довга. *Ком.*

Коса синичка, що коле нечички, довгенька: як товща як серцю, то зіма велика буде а осени; як товща як хвосту, то навпослі; а як рівна коса — рівна зіма.

Як синиця білка, то хтось прибієця (приїде в гості). *Збр. Шей.*

Не на вімрущого! (Як у мерця очі незаплющені — на вімрущого, а заплющені — ні). *Ном.*

Як миша їсть вбог, так буде хліб дорог; а як гузир, то нема дорогої. *Пир., Ком.*

Мошки, комарі, мухи и д. завелись з шепелю, що запалив и по вітру пустив змія Кирило Коженцяка. *Зам. (II, 50).*

Гива тим червиль, що кілками з неї Христа мучили. *Ос. 10 (XVI, 52).*

316. Осичина тим труєця, що на її Смарієт повісився; другі кажуть, що він на бузині повісився и тим вона не годиться для постройки (з бузини чорт живе). *Ос. 10 (XVI, 53).*

329. ТАК ГОДИЦЦЯ. *Л., Пир.*

320. Дай, Боже, на пожиток (як колють кабана. «Один дурень сказав: *Боже поможи*, так сміявся з ёго, поки я вмер—не забули»)! *Рад.*

Кукуріку на свою голову (як курка засніва, то вона віщує біду)! *Кон.*

На (!) свою голову (на нависний проклён, на собаку як вил в д.)! *Л., Пир., О., Кр.*

(!) Бреше на. *Гат.*

Тік (!) прятік, починак (!) приволик. *Черк., Черн. [Зв. Бер., Б.]*

«Ото у нас Відохрищ, а другого дня Івана Хрестителя, а на третій день Івана Предтечі, а на четвертий — и втік, и прятік, и починак приволик». *Бр.* Кажуть так, сідаючи за гребінь на проводах.— (!) Утік. *Вас.* (!) починак.

Бусень, бусень! на тобі голвоту, а ти мені жита копу. *Збр. Лаз.*

Примовляе дівтора, на Благовіщення, показуючи бусені овчачі хлібці.

Кроп (!) сію. *Макс.*

Як побачать весною вперше ластівку, то так примовляють, кидаючи на градку жмільку землі: там виросте кріп.
— (!) Окріп. *Гр.*

Гуси, гуси! нате вам на гніздечко, а нам на здоров'ячко (!). *Прав., Ниж., Лів., Арт. Шей.*

Примовляють, побачивши весною вперше диких гусей и кидаючи їм соломку, або-що.— (!) Гуси, гуси! вам на гніздо, а нам на тепло (або на добро). *Гр.*

Гусі, гусі! зав'яжу вам дорогу, щоб не втрапили додому (дівтора на летучих диких гусей). *Нос.*—Гусі, гусі! колесом, червоним поком! (щоб то дикі гуси, почувши їх, закрутилися на однім місці). *Нос. [Арт. Шей.].*

Патна дорога (як одітають гуси дикі в' осени)! *Нос.*—Путём дорога!

На тобі, ластовко, на гніздо (те ж, як и гусям, кидаючи землею). *Макс.*

330. Оси, осі, які ви тупоносі! принесіть мені меду. *Б.*

Топчу, топчу раст; дай, Боже, потоптати и того року (!) діждати. *Бр.*

Примовляють, топчуть весною раст.— (!) году. *Кон.*

Щоб на той год діждати сону топтати (себ то, и з сном так, як з растом). *Нос.*

Дош, дош, перестань: я піду на раштань (!), Богу молицьця, Христу поклоньця. *Арт. Шей.*

(!) в Хварастань. *Арт. Шей.*; Дош, дош, пропусти, я поїду в три кусты.

Не їди, дощику, дам ти борщику; поставлю на дубоньці, прилетять три голубоньці; та возьмуть ти на крилонька, занесуть ти в чужагоньку. *Рамі.*—Дощику, дощику! зварю

тобі борщику, в новенькому горщику. поставлю на дубочку: дубочок схитнувся, а дощик линувся—цебром, відром, дїянчюкою, над нашою пашничкою (!). *Л., Макс.*—...поставлю на дуба, люни як з луба. *Арт. Шей.*—Иди, иди, дощику, зварю тобі борщику: чи на дош, чи на сонечко? очня, Боже, оконечко!.. Дай, Боже, дощик — цебром, відром, дощницею. *Вас.*

(!) ...в зеленому горщику: сікни, рубни, дїянчюкою, холодною водицею. *Коз.* ...в земному горщику, тільки не їди. *Коз.* ...в маленькому горщику: тобі борщ, мені каша. *К.* ...наварю я борщику: будем борщик їсти, перестанем кисти. *Бр.*

Бий, дзвоне, бий! хмару розбий! Нехай хмари на Татарі, а сонечко на хрестані! Бий, дзвоне, бий, хмару розбий. *Макс.*

Коте, коте! вилий воду, на колоду, чи на грім, чи на дош, чи на блискавку (!). *Л.*—Годе, годе! вилий води — чи на дош, чи на погоду. *Арт. Шей.*

«Я, купуючись, набереця води в ухо, то стане на одну ногу, відповідно тому ухові, перекинуть голову и скаже на тій нозі, примовляе». *К.*—«Скупавшись, як набіжить води в уха, кажуть так, хлюючи голову то на той, то на той бік, уха долонями накривши. Коли на долоні сухо, до то на блискавку и зірницю». *Макс.*—Скільки мені траплялось бачить, то сих слів не примовляють, як набереця води в ухо: тоді скажуть тільки на 'дні нозі, — от, як про *Київ* розказано. Сі слова примовляють, зкупавшись,—просто, щоб довідальця, чи буде грім, чи дош, чи блискавка; и в таким разі роблять, як каже д. Максимович. Коли на долоні сухо—на грім; коли мокро—на дош; коли ні сухо, ні мокро, а блищить тільки,—на блискавку. *Ном.*—(!) на блискавицю. *Кан., К.*; чи на мене молодую, як на ластівку (дівчата гадають). *Макс.*

Сонечко, сонечко! виглянь у віконечко: твої дітоньки плачуть, істоньки хочуть. *Арт. Шей.*—Сонечко, сонечко! одчини Боже віконечко—подивимось, чи далеко Татарі їдуть. *Ном.*—Сонечко, сонечко! очини віконечко. *Нос.*—Сонечко, сонечко, скажи, віткіля Татарі їдуть. *Гад.*

Як почнуть хмарки набігать,—дівтора, піймавши сонечко (Богу хоріану), перепускають ёго з руни на руку, примовляючи ті слова. Яз що воно скоро знімеця и полетить—незабором сосянно буде; як же висовує тільки крилиця, а не знімаєця, погода буде така, що засталиця оде на сосянно, та и знову хмарки. *Ном.*

Пані свіргунський! идіть, я буду орати, а ви будете поганяти (кричать хлопцята, найшовши пірку полёвого цвіркуна). *Арт. Шей.*

Комашки, комашки, ховайте подушки, бо Татаре йдуть. *Збр. Лаз.* — Мурашки, мурашки, поховайте подушки в д. *Арт. Шей.* — Мурав'я, мурав'я! он Татаре йдуть, ваших дітей поріжуть і ваші подушки заберуть. *Ос. 5 (V, 46).*

340. Гайку, гайку, дай гриба і бабку! спроїжку з добру діжку, красногловця з доброго молодця (молодь вигукує, шукаючи гриби). *Пер., О.*

Морозе, морозе, иди куті істні! *Л. (Н.)*

Будте здорови з колядою! *Кан., К., Дуб.*

Узвар на базар, а кутя на покутя ⁽¹⁾. *Л., Евх.*

⁽¹⁾ а кутю на покутю. *Пир.*

Гоя колада (діти примовляють, кидаючи у міх коладу). *Підл.*

Просили батько і мати і я васещі прошу на ці чесні дари ⁽¹⁾ (примовляють, як прижесуть *вечерю* — на Кутю). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ на цю свату вечеру. *Шей.*

Віншую вас з цим Новим роком, щоби вам вилізла кутя боком. *Збр. Шей.*

Сійся, родися, жито-пшениця, всіляка пшениця. На щастя, на здоров'я, на той Новий рік, щоб було ліпше, як торік (посівальники). *Арт. Шей.*

Верба б'є, не я б'ю ⁽¹⁾, за тиждень Великдень. Будь великий, як верба, а здоровий, як вода, а багатий, як земля. *Л., [Пир.]* — Не я б'ю, верба б'є — яка? святая. *Ис.*

⁽¹⁾ Верба хліє, бий до сліз! Не я б'ю, верба б'є. *Макс.*

249. «Христос воскрес!» — «Во истину воскрес!» (здоровкаюцца так на Великдень). *Ск.* — Дождалисьмо паски, а за тим а залі ⁽¹⁾ дождемо в Божої ласки. *Ст. 36.*

Є старосвіцкі вірші для христування: «Христос воскрес, рад мир увесь, діждалися Божої паски и д. *Ном.* — ⁽¹⁾ а далі. *Б.*

251. Нехай над ним ⁽¹⁾ земля пером ⁽²⁾! *Пр., О., Евх.* — Нехай йому земля легка! *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ йому. *Бр., Б.* ⁽²⁾ пером стане, що добрий був. *Бр.*

Царство небесне (им'ярек)! пером земля над ним! нехай со святими починає та й нас дожидає! (примовляють, як ідуть коляво). *Зал. (II, 286).*

Царство небесне, вічний покій переставтійся душі (кажуть, як почують, що дзвонять по душі). *Зал. (II, 286).*

Нехай з Богом спочиває (як скажуть, що хто вмер)! *Проск.*

Легко ⁽¹⁾ лежать! *Прав., Ниж., Сл., Лів.*

⁽¹⁾ Хай легко. *Пир., Кон.*

Легко йому лежать, пером землю держать. *Ос. 10 (XVI, 28).*

Хай вона нашим дітям сниться. (добрим пом'янув небожку)! *Г. Бар.*

Нехай вона своєму роду сниться (про коху людину, що далеко). *Пир., Пер.*

Дай вам, Боже, легко лежати и Христа в очівидати (на могилах на поминальниці). *Не.*

360. Колом йому в спину (як що вмерло непевне)! *Нові.*

На Подолі хлоп'ята стукають довбешками в дзвіницю на Страсті, як дзвонять. *Ос. 10 (XVI, 49).*

362. На Подолі, на Ділянках, парубки розводять огнище, де-небудь не далеко од церкви. *Ос. 10 (XVI, 57).*

365. Дай, Боже, легенько вигнати. *Бр.*

Нехай тобі легше! *Пир.*

Хто мене пом'янує, щоб кий не минує (дуже гікнуло)! *Нос.*

Як би не зуби, та не губи, була б душа на дубі. *Рад.*

Як хто дуже гікне, жартують.

Так хтось згадав, що вчорашній барщ відрігнувся. *Евх.*

370. На здоров'я! (як чхне). *Лів.*

На здоров'я, на сто літ свачей пасти! *Пир., Пер.*

На здоров'я! спичка в ніс! *Кон.* — Спичка в ніс! *Лів. [Н., У.]* — ...та пара ⁽¹⁾ коліс, та шматок ⁽²⁾ осі, щоб крутило ⁽³⁾ в носі ⁽⁴⁾. *Зв., Бер.* — Спичка в ніс, болячка в спинаку, — поздоровляю, як скажену собаку. *Пер.*

⁽¹⁾ четверо. *Пер.* ⁽²⁾ половина. *Л.; и и чотири. С., Р.* ⁽³⁾ крутиль чорти. *С., Рад.* ⁽⁴⁾ день и ніч у носі. *Пер.*

Спичка в ніс, а вам лахв! *Пир.*

Ні вроку. Об. — Не вроку ім! *Пир., Б.* — Ну, істї ні вроку ⁽¹⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ ні вроку тебе! *Бр.*

Дай, Божє, наперед лучче (як хвалився, що, мов, пайдить)! *О.*

Великий рости ⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів.* — ...щасливий будь. *К., О.* — Нехай великий росте! *Кон., Х.* — ...та щасливий буде ⁽²⁾! *П., Прав. Ниж., В., Лів.* — Нехай ім Бог зростить. *Кон.*

⁽¹⁾ вирости. *Прав. Ниж., П. В.* ⁽²⁾ та многолітний буде, щасливий. *Бр.*

ЧУЄ щось ДУША, та мені не каже. *Л., Ст. 36.*

Снуєцї мї перед очі — як вденє, так вночі. *Нл.*

И птица не злетить (віщує лихо, буде лихо). *Пир.*

380. Се не перед добром! *Ном.*

Од Бога, так хвалить Бога, а од лихого, так нехай воно на собі обачить. *Рад.*

Широкий СВІТ. *Пир.*

Глянеш по Божому світу! *Кон.*

Ніхто не знає о Божім світі. *Г.*

Кілько світа, тільки й дива. *Г., П.*

Хто в світі не бував, той и дива не видав. *Ск.*—... той чуда й дива не видав. *Г.*

У Бога світа багацько. *Пир.*

Початок и не можна знать, відкіля узався.

Бєх.

Ніхто не може світа пережити. *Кл.*

390. Мири вічностю ся здавна називають.

Як буде місяць чернець, то буде й світу кінець. *Макс.*

Як ся зійде Стрий и Ломець (ріки), то буде світу кінець. *Ил.*

Усе тіпъ минуца: одна річ живуща—світ з Богом. *К.*

Нема твї драбини, щоб до неба достала. *Л., Пир.*

Як небесна височина, так морська глибина. *Бєх.*

Що світа, то й мира. *Ил.*

Як світ великий, так різне на ним буває.

Проск.—Буває різне на світі.

Що світ, так и люде. *Не.*

Що той чоловік а Бога за зыр—не знаємо. *Ст. 36.*

400. Чи шнак, чи хом'як, чи веренида: що нова за птиця (про чоловіка)? *Пир., Ч.*

Земля—мати. *Макс.*

Свата іскра. *К.*

Чим Бог світласть доточив?—Огнем. *Збр. Лаз.*

И скотина розумна, даром що не говорить. *Пир., Н.*

Срібло ⁽¹⁾ чортове ребро. *Бєр.*

⁽¹⁾ Сребро. *Рад.*

Орел летить найвище, а хрін росте найглибше. *Лаз.*

Дорогий товар знід землі йде (метал). *Бєх.*

Божа пташка (бджола). *Хат. (184).*

410. Камінь росте без коріня. *П., Л.*

Гнів Божий! *Пир.*

Лютий питаєцца, чи добреобутий. *Збр. Лаз.*—Марець третяку бичу ріг зломить. *Ст. 36.*

Як прийде Марець, то обмерзне старцю палець. *О.*—Як настане Марець, так замрзне під тинном старець. *Б.*

На Сорок Святих сорока сорок наличок в гніздо положить (9-го Березія). *О.*—На Сорок Святих школяр несе вчителєві сорок бубликів (або: кншів и д.). *Ном.*

З Сорока Святих сорок морозів буде. *Макс.*

На Теплаго Олекся (17 Березія) шука риба лід хвостом розбиває. *Пир.*

До первого грому земля не размерзаєцца. *Пир.*—... не ростворицца. *О.*

На Благовіщення (25-го Березія) й птиця ⁽¹⁾ гнізда не вьє. *Пир.*

⁽¹⁾ не несєцца й кубла не вьє. *О.*

На благовіщнім тижні вдовин плуг. *Макс.*

420. Пз благовісного телеги ⁽¹⁾ добра не ждати. *Пир.*

⁽¹⁾ игнати. *Макс.*

Благовісне яйце ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ коко. *Бр.*

Який день на Благовіщення, такий на Великдень. *Збр. Шей.*

Середохресна неділя; Хрестці (печуть и ідять хрести, а один ховають, поки щеницю сіять). *Ном.*

Похвала похвалицца, а Вербна поставицца, а Біленька й поблять. *Бр.*

На Похвалу ⁽¹⁾ сорока яйцем похвалицца. *Макс.*—На Похвалу птиця похвалицца першим лєчком. *Бєх.*

⁽¹⁾ На Похвальну суботу. *О.*

Прийде Вєрбниця ⁽¹⁾, назад ⁽²⁾ зїма вернецца. *Бр.*—Вєрбич ⁽³⁾, три кожухи табрич ⁽⁴⁾. *Лаз.*

Вєрбу ламлють—з того холодний вітер зриваєцца. *Бр.*—⁽¹⁾ Вєрбниця. *Лаз.* ⁽²⁾ Лаз., *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ Як прийде Вєрбич. *Б.* ⁽⁴⁾ тєрбич.

Чистий четвер (на Білому тижні; вранці кушаюцца). *Ном.*

К Великодню сороцка хоч лихенька, аби біленька, а к Рїзду хоч сирова ⁽¹⁾, аби нова. *Лаз.*

⁽¹⁾ сурова. *Бр., Рад.*

МІСЯЦЬ Лютець питає, чи обутий; місяць Марець з трояка бика ріг збиває. *Ж., Служ.*

На Великдень на радість стріляють. *Кл.*

430. От пробі — Великдень! а він зовсім не великий. *Ном.*

Ніби то баба так сказала. Щоб довідацьця, чи він справді великий, — у погреб заїзла і там цілий день прала почина: напала, як и аби-коли.

Коли на Мартина (14-го Квітня) буде хороша година, то буде добре на людей и на урожай. *Бєх.*

На Мартина треба піти в ліс, знайти жолудки и подивицьця: як що він вохкий и є в нєму мошки, то сподівайсь якої пошести на людей.

Догодуй бджолу до Івана (Верхопечерника, 19-го Квітня), то нараде тебе, як пана. *Бєх.*

Годуй мене до Івана, а я зроблю тебе пана (буцим, бжолка казала). *Не. [Пр., Кон].*

Святий Юрій (23-го Квітня) по полю ходить ⁽¹⁾, хліб-жито родить ⁽²⁾. *Лаз.*

⁽¹⁾ ходив. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ родив.

Святий Юр звіра пасе (вовків). *Макс.*

Юрова собака (вовк).

На Юрія ворона у житі сховаецця *Зе., Дуб., Пир., [Бєх.].* — На Юра сховаецця у житі кура. *Бєх.*

Коли сховаецця в житі ворона (на Юрія), то буде урожайне літо; а як горобцю по коліна, то буде лихе літо. *Макс.*

Як піде дощ на Юрія, то буде хліб и в дурня. *Р.*

Коли закує (зозула) до Юрія на голе дерево, то буде голодне літо; а як на лист, то буде поліття. *Макс.*

440. На Юрія сіна кинь, та й вила закинь. *З., Гл.* — До Юрія догодуй скотину, та й вила закинь. *Бєх.* — До Юрія сіна и в дурня, а на Миколу подавай та й вила поховай. *Рад.* — На Юрія повинна бути паша и в дурня. *Дуб., [Прав. Ниж.].*

У дурня до Юрія, у розумного далі. *Коз.* — У дурня сіна стане до Юрія, а у розумного до Миколи. *Бєх.*

До Юрія бьють дурня, а по Юрі бьють и розумного. *Не.*

Коли на Громницю півень не напєецця водиці, то на Юрію віл не наїсця травиці. *Бр., Кобр.*

На Св. Марка (25-го Квітня) ранній овес, а пізня татарка (арнаутка). *Бєх.*

Почкай же, Маю, а ж и тобі придбаю! *Тар.*

Наче Березіль казав Травневі, що той довго не приходив; а примовляють так тоді, як Травень завіє холодом.

Сухий Марець, мокрий Май — буде жито коби (як-би) гай. *Ил.* — Теплий Априль, мокрий Май — буде хліб, як гай. *Б.* — Як

мокий Априль, а сухий Май, то буде а клунях рай. *Бєх.*

Май — волам дай ⁽¹⁾, сам на піч утікай.

Кобр.

⁽¹⁾ бидлу дай, а. *Збр. Лаз.*

Коли місяць ⁽¹⁾ Май — кождий ⁽²⁾ собі ⁽³⁾ дбай. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Прийде. *Л.;* Прийшов. *Рад.;* Як настане. *Бр. (2)* усяк. *Рад., Л.;* то тоді всяке. *Бр. (3)* для себе.

Як випадуть в Май три дощі добрих, то дадуть хліба на три годі. *Макс.*

450. Хто в Май звінчаецця, буде вік маляцця. *Макс., Бєх.*

На Гліба — Бориса ⁽¹⁾ (2-го Травня) до хліба бериса. *Прав.*

⁽¹⁾ На Петра. *Нєм.*

До Миколи ⁽¹⁾ ніколи не сій гречки, не стрижи овечки. *Л., Пир., [Збр. Лаз.]*

⁽¹⁾ До Дмитра Бєр. (Миколи 9-го, а Дмитра 15-го Травня).

Св. Микола не поставить кола. *Кам., К.*

До весняного Миколи не можна купацьця, бо з чоловіка верба виросте. *Макс.*

Симона Зилота (10-го Травня; вілля збірають). *Ном.*

456. Переплавна (або: Права) середа. *Збр. Лаз.*

Преполовение; починають купацьця.

458. До Духа не кидайся кожуха. *Об.—...* по Святим Дусі та все в кожусі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ а як прийде Дух, то й кожух. *Гл.;* а мене Дух, надівай другий кожух. *Ноев.*

Розгари. *Збр. Лаз.*

На перший день на Ключаних святках дівчата плетуть вінки, а на перший день в Петрівку розплітають.

460. Русали (праве те ж, що и розгари). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Навський, русалчин великдень. *Ном.*

В четвер' на Ключаних тижні. В сей день нічого не сіють и не садять — посухне. Дівчата печуть коржі и з ними (иноді з парубками, а иноді самі) идуть в поле, в жита, співають пісні. По житах дівчата ходять з розплетеними косами.

Петрівка — переднівок. *Бр.*

Петрівка на хліб катівка. *Кон.*

Хліб на Петрівку оцажай. *Ст. Зб.*

Після Івана (Купала) не треба жупана. *Б., Збр. Лаз.*

Коли до Івана просо буде ⁽¹⁾ з ложку, то буде й в ложку. *Рад., Б.*

⁽¹⁾ до Івана проса. *Бєх.*

Петро, коли буде тепло? *Кон.*

Прийшов Петро — вирвав листок; прийшов Ілля — вирвав и два; а прийшов Спас — бери рукавиці про запас; прийшла Пречиста — на дереві чисто; прийшла Покрова —

на дереві голо. О. — Прийшов Петро — вищикнув листок; прийшла Ілля — вищикнула два, а прийшов Спас — держи рукавички про запас; прийшла Покрова — покрий не листом, то сігном. Рад. — Петро вищикне на дереві перший листок. *Бєх.*

По Петру, то й по теплу. Бр.

470. Бабське літо до Петра тільки. Рад.

Зузула мандрикою вдавилась. Ном.

Мандрики нечуть як Петру, з борошна, сиру й кець. Після Петра, чи об Петрі, зузула перестає кувати, — кажуть мандрикою вдавилась.

Куміньця (гулять 29 и 30 Червця: 29 парубки и дівчата, а 30 чоловіки и жінки). Збр. Лаз.

473. Як на Макрини (19 Липця) буде дощ, то осінь буде мокра. Бєх.

475. До Іллі хмари ходять за вітром, а з Іллі проти вітру Л. Бєх.

Як прийде Ілля, так наробить у полі гниля. Б. [Пер., Коз., Збр. Лаз., Ш.]

Після Іллі нехай рій сядить ⁽¹⁾ на гіллі. Коз. — До Іллі гарні рої, а після Іллі — хоч нильон на її. Біл.

⁽¹⁾ нехай висить. Нє.; До Іллі рій під гіллі, а по Іллі рій. Ил.; Тільки до Іллі добрі рої, а по Іллі погірші рої.

На Гліба й Бориса (24-го Липця) за хліб не берися. Сн., Бєх.

Св. Бориса, сам бережися (Паликопа). Сн. — Св. Бориса! сам боронися. Збр. Шей.

480. Паликопи (27-го Липця). Ном.

Макотрус, Маковий (1-го Серпня; мак трусить).

До Спасівки мухи на насна роблять, а в Спасівку на себе. Л., Кор.

Спасівка — ласівка; а Петрівка — голодівка. Бєх., [Кр.].

Спас — то осіннє свято. Ол.

Прийшов ⁽¹⁾ Спас, держи рукавички ⁽²⁾ про запас. Лє., [Бр., К.]. — Од Спаса та й рукавичці до нас. Кобр.

⁽¹⁾ Іде. Л.; Минув. Н. ⁽²⁾ кожух. Бєх.

На Семена-Юди ⁽¹⁾ (1-го Вресня) боїцца кінь груди. Лаз.

1) На Симеона-Юди. Ил.

Прийшла Пречиста (друга), взяла комара нечиста. Ч.

Прийде Пречиста — буде по дереві листу чистоті. Бєх.

Прийшла Пречиста розносе старостів.

490. Покров! каточи хату без дров.

Хто сіє до Покрові, той не має що дати корові. Г., Прав.

Прийшла ⁽¹⁾ уже й Покрова — зареvla ⁽²⁾ дівка, як корова. Бер. [Л., Біл.]

⁽¹⁾ Прийшла. Збр. Лаз. ⁽²⁾ Прийшла Покрова — зареvla. Бєх.

Святая Покрівонько, покрий мені голівоньку. Ном., [Бєх.] — ... землю листочком, а голівоньку платочком. Сл. — ... голівоньку: не стінником. не квіткою, а чесною наміткою. — ... голівоньку: хоч ганчіркою, аби я була жіною. Кон. — Покрів моя, Покровонько, покрий мою голівоньку. К., Бер.

Покрова всю землю листом покрива. Нє. — Покрова листом покрий. Бр. — Покрова усьосько похова. Кобр.

На Св. Луки (певно 18-го Паздерника) нема хліба, а ні муки. Ил.

Ох, Св. Парасковія (Параски и Парафечки 14 и 28 Паздерника)! дай жениха пошворі! К.

497. До Дмитра ⁽¹⁾ (26-го Паздерника) дівка хитра. Зє. — До Дмитра ⁽²⁾ дівка хитра, а ⁽³⁾ по Дмитрі ⁽⁴⁾ хоч комін ⁽⁵⁾ витри ⁽⁶⁾. Ос. 24 (XVIII, 107). Збр. Лаз. — До Дмитра — «а жошки, бо та перескочу!», а по Дмитрі — «а kota, бо ти наздопчу!» Ил.

⁽¹⁾ До Дмитра. Бер. ⁽²⁾ До Митра. Б.; Лиш до Дмитра Бєх. ⁽³⁾ а вже Б. ⁽⁴⁾ після Дмитра. Бр., Прок., К., Рад., Пер., О., Б., Кон., Коба. ⁽⁵⁾ грубу. О.; ноги. У., К., Рад.; каглу. Бєх.; хець каглу нею. Прок. ⁽⁶⁾ обитри. Рад.; одуріє. Пер.; хитріша. Кон.; вже й не хитра? Бр.; то стріне собаку, та й питає: «дядюшка, чи ви не з святами?» Кр.; то стріне собаку та й питає: «чи не в старости ви, дядьку, идете?» Коба.; куди йде ввечері, та стовп стоїть, то вона каже: «добри вечір тобі, дядьку.» Б.

499. Кузьма-Дем'ян (1-го Листопаду) — Божий коваль. Макс.

500. Кузьма й Дем'ян, пошля пам'ять! Нє. У Лилипівку день до обіда. Кон.

Юрій (26-го Листопаду) мости мостить, а Микола гвоздем побиває. Ст. 36.

На Андрія ⁽¹⁾ (30-го Листопаду) вложи руку в засув ⁽²⁾. Г.

Ворожба на Андрія на вівцях: як барана пійма через засув, — того року заміж. — ⁽¹⁾ Андрія. Гамс ⁽²⁾ засов.

Варвара почі ввірвала. Полт., [Б., Чер.]. — ... а дня приточила. Лє., [Бєр., Бєх.].

У Варвари так и ніч увірвали. Черн.

Варвара постеле, Сава цогладить, а Микола стукне. М. Марк.

Варвара заварить, а Сава засолить, а Микола поставить кола. Дуб., Ж. — Микола поставить кола. Бер. — Варвара заварить, Микола загвоздить, а на Гальки сідай в санки. Збр. Лаз.

Варвара мостить, а Сава гвоздить, а Микола крепить. К., Н. — Сава мосте, а Микола гвозде. Новт., [Черн., Біл.]. — Оце Микола поставить кола. Рад.

На Ганни — зачатія (9-го Грудня) почн.

нають бджоли мед істи *Бєх.* — ... починають тічки бігати. *Ном.*

Вовчі тічки; бгають, поки на Водохрища не стреляють на ордані.

510. На Різдво — обіденця без паски, а про мак — буде й так, а без олію — не зімлію. *Ил.*

Різдво — яло би ся, а Великдень — не снів би ся.

Збираюсь колядувать, як вже й щедрувать пора. *К., Кр.*

На Новий рік прибавилось дня на зачий світ. *Бєх.*

514. На Богооявленський празник стріляють — очищення од гріх миру извіщають. *Кл.*

516. Тріщя, не тріщя, вже минули Водохрищі. *Об., [Бєх.].*

Дми не дми — не в Різдву їде, а в Великодню (ніби Цаган так казав). *Ном.*

Не в Різдву їде, а в Великодню: уночі тріщять, а вдень плещуть ⁽¹⁾. *Чар.*

⁽¹⁾ пишуть. *Б.*

Поки три-п'ять (неділь по Різді) не мине, поти тепла не буде. *Ил.*

520. На Петра Вериги (16-го Січня) розбиваюцца ⁽¹⁾ криги ⁽²⁾.

⁽¹⁾розбивають. *Нє.*; розбива. *К.* ⁽²⁾ лід.

521. На Стрітєння зима з літом пострічаюцца. *Пир. [Ил.].*

523. На Обрітєння (24-го Лютого) обертаюцца птиці до гнізда хлібороби до плугів, *Бєх.* — ... обернуцца діти до хліба, а птица до гнізда. *Кон., [Бр., Бєр.].*

На пущення, як зав'язано. *Об.*

Тому пущення, хто душі пустицца. *Ст. 36.*

Масляниця — баламутка: обіщала масла й сиру, та не хутко. *К.*

Масниця—напрасниця. *Ст. 36.*

Колодін (понеділок на масниці — од колодок). *Збр. Лаз.*

В Великім пості не ходи в гості. *Ил.*

530. Як НЕДІЛЯ, то й сорочка біла. *Ном.*

Середа — по коліна борода. *Зал.*

Середа?.. нехай не ходить наперед четверга (або: Середа, нехай не трапляецца наперед четверга). *Кр.*

Знає пес середу. *Ил.*

Середа — піст, не треба губи мастить.

В середу постила, а кобилу вкрала.

Четвер середу нагнав на лєду: як став тащити, аж лід тріщить. *Р.*

Як то ёго душа навернецца в п'ятницю скоромне істи? *Бєх.*

Хто в п'ятницю засміецца, той в неділю буде плакати. *Бєр.*

Співання в п'ятницю, а снідання в неділю ніколи не минецца. *Кон.*

540. Чи знає пес п'ятницю? *Ск.* — Нес п'ятниці не знає. *Проск.*

Е, вже посуботило (можна скором істи). *Бр.*

Субота не робота. *Л., Пир., Кон., Сл., Зал.* — ... помий, помаж, та й спати ляж. *Бр.*

У суботу ⁽¹⁾ вся робота. *Бр.*

⁽¹⁾ Пришла субота, а за нею. *Бєх.*

Од ЛЕДУ ДО ЛЕДУ (весна, літо, осінь). *Пир., Кон.*

Діду, діду, сій ячини! кидай сани, бери віз (ніби пташка на весні щебече). *Бєр.*

Покинь ⁽¹⁾ сапи візьми ⁽²⁾ віз. *Рад., Пир.* — ... та й поїдемо по рогіз. *Л.*

Синиця (хто каже, овсянка) таж на весні каже. — ⁽¹⁾ Телегізі! покинй. *Коз.*; Кидай. *Бр.* ⁽²⁾ бери.

Весною й в верєб'я піві. *Ном.*

Ярь (весна) наша отець и мати: хто не посіє, не буде збирати. *Ил.*

Весна днем красна. *Кон.*

550. Летить літо, як крижани. *Хор.*

Лігом и мале піде, то вробить. *Бр.*

Літом и качка прачка. *У., Кан., К.* — ... а зімою и дівка шмаркачка. *Бр.* — Вліті и качка прачка, а всімі и Тереса не берецца.

Літом старець каже: «ва ката ката, нам и на дворі тепло!» *К.*

Лігом — саянй-такий бур'явець, а хліба буханець, та й сятий чоловік. *Збр. Шей.*

Влітку день — год. *Зал.*

Літо на зіму робить. *Ст. 36., [Кл.]*

Діти, діти! добре з вами вліті, а зімовати, то горювати ⁽¹⁾. *Кан., К.*

⁽¹⁾ а зімою, то об піч головою. *Бр.*

Хто вліті гайнує, той всімі голодує. *Кл.*

Лігом ніжкою ⁽¹⁾, а зімою ручкою ⁽²⁾. *Гад.* — Літомъ одгрібають ногами, а всім, брали б руками, та не будеть часом того часу. *Ст. 36.* — Що одмітаємо в час літній ногами, тоє з охотою б всімі и руками. *Кл.*

⁽¹⁾ ногою. *Бр., Рад., Коз.* ⁽²⁾ ногою.

560. Трудно літом без корови, а зімою без кожуха. *Об.*

Приїде літо, то є розмаїто; приїде зима, то хліба нема, и чоботи ледащо, и роботи нема що. *Г.* — Зіма! кожуха нема, чоботи ледащо и істи нема що. *Н., Бєх.*

Грім такий, що хоч туря гони, так не потують. *Б.*

Господь золотою різкою сварниця (як грім з блискавкою, то кажуть так дітям, щоб не пугували). *П., Лє.*

564. Боза сварниця. *Лє*—Бог гримаецца. *Збр. Лаз.*

566. Моргни, моргни, моргавко! дам тобі угірок и пуп'янок (старець, угірки крадучи

у ночі). *З.* — Моргавко, моргавко, морганце! шхай я собі огірочка-пуп'яночка змелу (пеночі рвав угірки в кумовому огороді). *Нос.*

Зорі на дощ дмуцця та лупають. *К.*

Молоди встають, а Бог-дощу-має. *Бр.* — Молодиця-молодиця, та я дощ не піде (молодиця — як на перемінку: то дощ, то вискалиця). *Рад., [Коз].*

Оце день, так хмари я бродять. *Коз.*

570. Сліпий ⁽¹⁾ дощ. *Ск.*

З сонцем. ⁽¹⁾ Курчій. *Бр.*; Свинчій. *Коз.*

Горобеш сонце, ситом дощ. *Нос.*

Як дощ, и сонце світить.

Дощ іде, як відром іде, а з стріх біжить, як цівкою. *Коз.*

Дощ іде, як з луба. *Нл.*

Дощ іде, як з бочки. *Бр., Пир.*

Іде, як з коновки. *Бр.*

Без лопати не можна з хати (дощ великий). *Зв., Б., Кон.*

Горобина (Сл.: Горобиня) ніч. *Лів.*

Обмок, як вовк. *Зв., Рад.* — ... обкис, як лис. *Бр., Бер., Руд.* — ... вовк, а змерз, як пес. *Лож.* — Измерз, як пес — измок, як вовк. *Ст. 36.*

И руба сухого на ёму не осталося. *Пир., Гр.* — Рубця не осталося сухого. *Гр.* — Нити сухої на ёму нема. *Лів.*

580. Оцеї дощ глухий: не іде, де просять, а іде, де косять; не іде, де чорно, а іде, де вчора. *К* — ... не іде, де Бог велить и люде просять, а де вчора був. *Бр.*

Иди, дорщику, де чорно — ні, пійду, де вчора; яди, дорщику, де ждуть — ні, пійду де жнуть. *Черн.* — Біг каже: «иди, де просять», а дощ: «пйду де косять». *Ст. 36.*

Не треба Бога о дощ просити: буде він, як станем косити. *Нл.*

Нехай іде дощ! наловим риби, буде борщ. *Зал.*

Вог приспориє я равнєю и мізидю ро-сою. *Б.*

Надъ пата (шмодява на хліб роса). *Пир.*

Так тихо, хоч мак сія. *Прав. Ниж., Лів.* — Темно, хоч око викли; тихо, хоч мак сія. *Кр.*

И мишка не пробіжить. *Коз.*

А ні дзень, а ні кукуріку! *Нл.*

Ніч така тиха — ніщо ніщововне. *Пир., [Коз., Кон., Кр.]*

590. Темно, хоч очі повиколой. *Пир., Н., К.* — Хоч око виколь! *О.* — ... так темна ніч. *Ст. 36.*

Пек ему, моя мати рідна! поночі зовсім не бачу. *Зал. (I, 446).*

Так місяшно ⁽¹⁾, хоч голи збірай. *Ск.*

⁽¹⁾ Ніч така видна. *Ск.*; Видно. *Об.*

Казав Циган: «нум, діги, паску істи: вже не буде світ — вже буде тьма» (а він, бач, цілу ніч не спав проти Великодня — и ніяк світу не дїжде). *Кан., К.*

Ніч нікому не спріє. *Нл.*

Молодик, як бни! *Бєх.*

Он місяцю-місяцю! світиш, та не грієш — даремне в Бога хліб їси. *Зал (I, 448).*

Ранок — панок. *Г., П.*

Сонце ся в ложі купає, сонце спочило. *Нл.*

Дан, Боже, щоб твоя воля, та колиб и година (що дощі поспіль ідуть)! *З.*

600. Так се сонце (осінне) світить, як Цигана мати жалує. *Бр.*

Коли б хоч трохи вискалялось (сонце). *Пир.*

В погоду и смутний веселим буває. *Кл.*

Хто вмер, той ⁽¹⁾ кастимецця ⁽²⁾. *Бєх.*

⁽¹⁾ то. *Проск., Рад.* ⁽²⁾ буде каляцьця. *Проск., К., Рад.*; каляцьця, що сонце ви-яснялось. *Зв.*

Пече такий пік. *Бр.*

Душно, так и парить ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ так пара и стоїть. *Пр.*

Так тепло, аж пар кості ломить. *Нл.*

Припекло на лежнюв, та и нам душно. *Ст. 36.*

Пар кості ⁽¹⁾ не ломить. *Лів.*

⁽¹⁾ костей. *Ст. 36., Гр.*

Господи, яка суха рата вдарила ⁽¹⁾! *С.*

У Ляхів є: *сузі рати заплаціл* — проти того, як нічого істи; а в нас виходить, мов би проти посухи. — ⁽¹⁾ вде-рила. *Коз.*

610. Піт из ёго як горох котидця. *З.*

Осінь на строкатом коні їздить. *Коз., Кон.*

В'юсені, ложка води, а дві ⁽¹⁾ гризі ⁽²⁾ *К., Л.*

⁽¹⁾ а решето. *Кон.* ⁽²⁾ а цебер болота. *П.*

В'юсені дня година. *Проск.*

В'юсені и горобець багатий. *Пир.*

В'юсені и в горобця є пиво. *Н.*

Покинь віз, покинь віз, вози ⁽¹⁾ сані. *Бер., Л.*

Ніби синиця так каже в'юсені — ⁽¹⁾ Ховай віз, берм. *Бр.*

Вдень тріщить, а вночі нищать. *Б.*

Зімою сонце світить, та не гріє. *Ск.*

Зімна сонце, як мачушине серце. *Бр., Коз.* — Зімное тепло, як мачушино добро. *Ст. 36.*

620. Ні холодно, ні душно: як на святках у сіряках. *Збр. Лаз.*

Зіма біла, та не їсть снігу, а все сіно. *Коз.*

Иди зіма до Бучина ⁽¹⁾, бо вже ти нам до-
кучила. *Бр.*

⁽¹⁾ Учина. *Не.*

Очаківська зіма. *Пир., Л.*

Удень плющить, а вночі тріщить. *Чыр., Пр.*
Лютій.

Світ, мов з рукава. *Пир.*

Заверюха — треба кожуха. *Ил.*

Світу Божого не видно. *Гл., [Ж.].*

Охиза поїхала. *Л.*

Оце мороз, з очима! *Р., Коз., Ном.*

630. Козацький мороз! *Б., О., Пир., [Рад.]*

Ото мороз, аж скрипити! *Б., Коз.*

Мороз, аж скалки ⁽¹⁾ скачуть. *Пир., Пр.*

⁽¹⁾ искри. *Коз.*

Як у забій б'є мороз (день у день). *Коз.,*
Ст. 36.

Аж шпари зайшли — такий мороз. *Пир.,*
Коз.

Оце гашпари зайшли (як з морозу вїде
в хату и до теплої печі руки притулять!)
Ном.

Аж зорі скачуть ⁽¹⁾. *Бр.*

Мороз такий. — ⁽¹⁾. плашуть. *К.,*
Рад., Б.

Аж дух захватув. *Л., Кр.*

Хоч вовків ганяй (холодно). *Пир., Кр.*

Холодно, неначе перед Роздвом. *К., Кан.*

640. Так холодно, що як би не вмів дри-
жати, то змерз би. *Зал. (I, 147).*

Тепло, як за лихим паном. *Г., П.*

Тепло, як Циганові під в'язиринкою. *Ном.*

Либонь якийсь навісний Циган захо-
вався од холоду під в'язирину, и вит-
кнув оце палець кріз вічко, надвір: «ух»,
каже, «як там холодно!»

«Холодно, вдягнувшись у ідно!» — «Ідна-
ково в двоє, як ледачі обоє.» *Вез.* — ... одів-
шись у едно, а хоч и в двоє лихов, то ні-
чого. *Ст. 36.* — Холодно, одягнувшись у
одно. *Рад., Л.*

Бобром на ухо нажене. *Кл.*

Так замерзло, що хоч турк гони. *Ст. 36.*

Мороз не велик, та стоять не велить. *К.*

Холод не свій брат! *Ск.*

Голодний поле перебіжить, а голий три. *К.*

Дрижаки ⁽¹⁾ істи ⁽²⁾. *Ліс.*

⁽¹⁾ дрижки. *Дуб., О., Ком., Кр.,* ⁽²⁾
ловить. *Кр.*

650. Овес у трьх кожухах, та вітру бо-
їцца. *Пр.*

Дриготиш, як зімою хорт. *Прокс.*

Губи так бринять од холоду. *Б..*

Змерз, як собака. *Пол., Ліс.*

Посинів, як той пуп. *Зал.*

Голе и босе и простово-осе — треба йти!
Бер., Рад., Л.

Я дав би дві зімі за одно літо. *Зал (I, 148).*

Ті годя. (Витопис) 657—679.—Старовина 680—688.—Тинер 689—699.—Україна (земліпис)
700—750.—Гетьман 751—756.—Січ 757—672.—Козак 763—798.—Москаль 799—855.—
Лях 856—884.—Жид 885—927.—Циган 928—939.—Німечь 940—944.

Як повочі в сляви, так я в ТІ ГОДА див-
люсь. *Чыр.*

Адамови літа з починку світа. *Не.*

И повинна б всякая річ більшею бути,
щоб міг такий великий дурень в світі жити
(про колишніх велетнів). *Кл.*

660. Радимичане бояцца Вовчаго Хвоста.

З Нестора. Вовчий Хвіст, посланий
колись Ладимирем на Радимичан, побив
іх р. 984. З того часу повелась у Руси-
нів сая про них приказка. *Войц.*

Князь Борис все плуги ковав, та людям
давав. *Макс.*

Романе, Романе! нічим живеш — Литвою
ореш. *Пр. в Ст. 36.* — Романе! лихим жи-

веш, Литвином ореш. *Стр.* — Зле, Рома-
не, робиш, що Литвином ореш. *Тат.*

Великий Князь Роман Ростиславович,
зв'язавши Литвинів 1173 р., впрягав
бранців до плуга и ними викоріював
нові місця. *Ск. (IV, 119).*

Од Богдана до Івана не було гетьмана.
Лаз.

Богдан—Хмельницький, Іван—Мазе-
па. Перший гетьманував 1648—1657 р.,
а другий 1687—1709 р.

Виспався Хміль (Хмельницький) из міха,
та показав Ляхам лиха. *Ал.*

Приймаємо тебе, Хмельницький пане, хлі-
бом, сіллю в ширим серцем (одповідь Запо-
розців на слово до іх Хмельницького). *Кост.*

За старого Хмеля (Богдана Хмельницького) людей було жменя. *З.*

Бідний, бідний пане Стенане! не вонав, небоже, на Запорожє, не вайшов гаразд шляху (Стенанові Потоцькому, що пронав в січі з Хмельницьким на Жовтях Водах). *Кост.*

Ей ти, діду Хвирлію, продай нам олію! (регіментарь ладського віська під Збарашем). *Гат.*

Служив Москві, Іване, а вона ж ёго гане. *Гат.*

679. Пане Вишневецькай, а нумис виведи танчик понімецький! *Кост.*

У Вишневецького, лютийшого ворога козацького, нога була поранена; в об'їзді під Збарашем так до ёго примовляли козак.

Мазепа в Пiлтаві подавивсь галушкою. *Кулж.*

Прославився на Україні ще козак и Гонта, що сажав Жидів на кілля рядом поверх плота. *Вас.*

Отак Вовчок жене Ляхів повчок. *Зал. (I, 153).*

Славний козак Максим Залізнак — славнішєе Запоріжжя. *Вас.*

Знає об тiм Головатий Антiн: він нам голова, він наш и батько — він нам поголов голони гладко. *Ч.*

676. Ой ти мати, Катерино, що ти з нами зробила! що край гарний та веселий та и занапастила. *Ч.*

678. Велика мати (Катерина II) и вал брати. *Зал. (I, 150).*

За царя Саса (Августа Саксонського) наїлись люди хліба и м'яса; а як настав Полятовський, то все и пішло почортівський (з Понятовським крєпацтво ще гірше притало Правобережжя). *С.* — За царя Саса, тогдi добре було: їж хліб, хоч роспережи паса. *С.* — За старого Саса, як було багато хліба и м'яса. *Ш.* — За царя Саса, як носили пироги за пасом. *У.* — За короля Саса їж хліб та розв'язуй паса. *Вєх.*

680. Бєре живий жалъ ⁽¹⁾, як згадаєш СТАРОВИНУ ⁽²⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ за серце. *Збр. Лаз. (2)* старину.

Минулися тiї рокi ⁽¹⁾, що роспірали пироги ⁽²⁾ бока. *Л.* — ... а тепер уже и колом не розопреш. *Кам., К.*

⁽¹⁾ роки. *Прок., Пер., Б. (2)* роспірали. *Пер., Б. (2)* боки.

Де ся тiї часи діли, що самі ковбаси до губи летіли! *Ил.*

Як жили наші діди, то не було їм зовсім бiди: бувало глек варенухи наберуть, та

сидючи п'ють, та як ті мухи гудуть; а як нам прийшлося, жить довелося — усе лихо докупи спалилося. *Пир.* — Жили наші діди — не знали бiди; стали жить онуки — набралися муки. *Лє., Прав. Ниж.* — ... та ще и наберуща. *Сос.*

Було добро та давно, буде гаразд та де-зараз. *Збр. Лаз.*

Нового не запроваджай, старовини держись. *Ил.*

Не за нас стало, не за нас и нерестанє. *Об.*

Так за батьків було (або: Так батьки жили), так и нам треба. *Ном.*

Як діди и батьки наші робили, так и ми будемо. *Лєст. (II, 6).*

ТЕПЕР життя панам та котам. *Лє.*

690. На все не гаразд стало, а найпаче, що Бог хліба не родить. *Пир.*

Що далі на світі, гірш бiда настає: убогий чоловік зовсім погибє. *Кл.*

Тепер правдою на світі не проживеш. *Лє.*

Така тепер у ⁽¹⁾ світі правда. *Вєх.*

⁽¹⁾ Оттака в. *Вєх.*

Бувало стригало, а тепер голить. *Полт.*

Що рік, то и ⁽¹⁾ прорік. *Пир.*

Теперешні порядки, звичай, люде. *Орловский.* — ⁽¹⁾ Тепер що рік, то. *Прок.*

Доброго чоловіка тепер ⁽¹⁾ и з свічкою не найдеш. *Пир., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Такого чоловіка. *З., Л., Пир., Пр.*

Тепер розумніші яйця од курей. *Прав. Ниж., [Прок.].* — Мудріші тепер яйця, ніж курі. *Г.* — Тепер уже, простіть, яйця старіші, як курі. *П.*

Усе пішло ⁽¹⁾ догори дном. *Лє.*

Повернув. *Рад.;* Перевернув. *Пр.*

Наші діди знали бiди, наші внуки знають муки. *Прок.*

700. На УКРАЇНІ добре жити: мед и вино п'яти. *Не.*

Козацька мати. *Кост.* — Маю шаблю в руці: ще не умерла козацька мати (сказав Хмельницький, рознужавши шаблею Чаплинського з слугами, що зрадою нечали на ёго замість гєсця).

Великая Руська мати (земля Руська). *Ил.* Нема слободи, як на Україні.

Не далеко то Україна!

Гай-гай! добрий край, та лиха година з вами! *Б., [Бр., Пир.].*

«А де правда! Полща така!» *Бр.*

Бiда України: и оттоль горяче, и отсєль боляче. *Вєл. (III, 188).*

Панувала я яколись на широких світі. *Кобз.*
Заїхав за Дунай⁽¹⁾, та й додому не думай⁽²⁾. *Лис., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Поїхав за Дунай. *Прав.*; Забравсь за Дунай. *Кам., К.* ⁽²⁾ не гадай.

На Поділю хліб по кілю, а ковбасами хліб (хлів?) загорожений. *Ил.*

710. Кам'янець вінець: кругом вода, а в⁽¹⁾ середині біда. *Кам.*

⁽¹⁾ як вінець: надокола вода, а в. *Збр. Шей.*

У Печері — лягати спати без вечері. *Печ., Нем.*

Гайсин — с . . . син. *Бр.*

Недоляшки (так Гатьманці дражнять Подолян). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Віштяки (На Подолі дражнять тих, що як Кам'янцю — за те, що, поганаючи коней, гукають *віштя*).

Мадзури (Подольне по Бугові дражнять своїх же братчиків, що катилицької віри).

Скирт ріка (в Галиції) злу гру зигра гражманом. *Бус.*

«Як нидь глаголеть: Скирт ріка злу гру зигра гражманом, тако и Днѣстр злу гру зигра Угром.» *Нестор по Ипат. списку.*

Рогатин Богові побратим (містечко в Бережниськім обводі, над потоком Гнилою Липою; колись було заможне). *Ил.*

Львів не всакому здорові.

В Станіславі (обоводове місто над Бистрицею, в Галиції) кождий на свої страві.

720. В Луцьку все не полюдску: навколо вода, а в середині біда. *Не.*

Чигиринці зняли чорта в ринці, а Таращанці злили вранці. *Тар.*

Про Київ не жахайсь, Волиня пригортайсь, а Покута тримайсь. *Гат.*

У Києві не женись, а в Ромні кобил не мінай. *Кон., [X.]*

Ромен вставився по Українах своїми Циганами («Роменські», каже, «Цигане», як хоче кого налякати людьми видатими и д.), а Київ тим, що хто женицца там з нашого брата захожого, то певно на хазарі пі. *Ном. — коня не купуй. К. Гад.*

Мстіслав не одного стиснув. *Нос.*

Дніпро — батьмо. *Макс.*

Московські недоломки (Подольне дражнять Гатьманців). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Золотоноша кругом хороша. *З., Макс.* — ... округи⁽¹⁾ вода, по середині біда. *З.* — ... хороша, а⁽²⁾ в середині воша. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ кругом. *Пир.* ⁽²⁾ та *Бєх.*

Золотоноша з зехота, а Лубні з лубків — гній возять (Золотонісці кажуть Лубенцям, як сі глазують, що, мов, в середині воша). *Ном.*

Обізвався Яготин: «Ніжеи мені побратим» а Ніжеи каже: «е у стєну Ромєн, та й той мені не рівєн». *Б.*

Яготин — м. *Пир. п.*

730. В Хоролі всього доволі. *Ос. 7 (XVI, 4).*
Ворекла річка невеличка, береги ламає; хто в Полтаві не буває, той лиха не знає. *Х.*
Не нив Полтавської води. *Х. Вид., Гат.*
Решетилівські візці. *Пир., З., Л., Хор.*

Решетилівка — м. *Полт. п.*

Ніжин більш од Носовки тільки одною хагою (Носовка справді дуже велике містечко). *Кулж.*

Греки-Македоня пацюки солоні. *Н.*

Як переїдеш Варесоч, так и їдь куди хоч (гребля там плата). *Н., Б.*

У Попівці люде по копійці, а в Конотопі — по копі. *Б.*

У Попівці хліб по копійці, а у Перекопі хліб по копі. *Бєх.*

«Здоров, браті! а виткіль та?» — «З Печевюг (с. *Нови. н.*)!» — «А жінка є?» — «Є!» — «А дітки?» — «А як же!» — «А хлєбець?» — «У-гу-гу!» (нема, убоге село). *Нови.*

740. Як приїдеш у Сураж, то візьме тебе кураж (бо й на харч скудно). *Ми.*

Сосниця роскошниця, великі вжитки⁽¹⁾: кругом⁽²⁾ вода, а в середині біда. *Черн.* — ... хороші вжитки: хто прийде в жупані, так піде без свитки. *Не* — ... роскошниця: єсть де сісти, та нічого їсти. *Б., Кр.*

⁽¹⁾ роскошниця. *Сос.* ⁽²⁾ роскошниця: по бокам. *Кр.*

Ми люде торговне, народ промишленний (Любечан дражнять їх сусіди в Києві. Забалакати при Любечанинові про торг козами обиди). *Ос. 10. (XVI, 44).*

Бацькуни. — Падегун. — Ліцвін. — Ліцвяк. *Ном.*

Як наешся мезги (м'якенька кора, під товстою, на сосні) хвоївою, та нап'єшся водою моховою, то здоров'є моє возом по животу поводиць (про Литвяків). *Збр. Лаз.*

Литвин бився з кимсь та розказував: «Він мене обухом, а я його лап'єм, лап'єм!... Та що ж би ви думали? мене повезли як дама, а він побіг як собака. *Чер.* — Він мене кеді чи не кеді обухом! а я його шасту та пошасту кашел'єм. *Кр.*

746. «Литвинку, хороше танцюєш». — «Треба, пане, тому ляху годити.» *Ст. 36.*

748. З Литвина не буде Християнина. *К.*

Адєс — пєс, Перєсипи — злодій, Кулїник — перевідник, а Балта — к...а. *Бр.*

750. Дон, Дон, а дома лучче. *Не.*

Без ГЕТЬМАНА ⁽¹⁾ військо гине З., Гл.

⁽¹⁾ приводу и. *Проск.*; порядку. *С.*,
Рад.; голови. *Пер.*

Як череді без гетьмана, так козакам без
гетьмана. *Лаз.*

Про *ляжманів* див. *Ос. 24. (XIII).*

До булави треба голови. *Рад. [Бер., 3].*

Аби б була булава, то найдещя голо-
ва. *Зал.*

Пропали пани гетьмани, а кобила поро-
ху злізла. *Б., Нов.*

«А хто таяя, батьку, тая колегія?» —
«А хто ёго, сьвіку, знає! мабуть сестра ца-
риці, або жінка якого гетьмана.» *Збр. Лаз.*

Січ мати, а Великий Луг ⁽¹⁾ батько. *Не.* —
Наш Луг батько, а Січ мати — одде треба
помірати. *Гам.*

⁽¹⁾ темний луг. *Не.*; великий Дніпр.

И на Січі мудрий Німець картопельку са-
дять. *Кобз.*

«Пугу! пугу!» — «Козак з Лугу!» *Чор.*
Рад. (111).

760. Чубатий іде — лихо за собою не-
се. *Лаз.*

Оттак! славу під лаву! *К.* — Вони свою
славу кинули під лаву (казано про Запо-
розців.) *К.*

«Чим грішен?» — «Малим родився, п'я-
ним умер, нічого не знаю...» — «Иди ду-
ша в рай!» (про Запорожця). *Збр. Лаз.*

КОЗАК не боїцца ні тучі, ні грому. *Бр.*
Рад. — ... ні хмари, ні чвари. *Лаз.*

Зроду-звіку козак не був и не буде ка-
том! *Чор. Рад. (348).*

Де козак, там и слава. *Гам.*

Козак та воля — заласна доля.

Степь та воля — козацька доля.

Коли козак в полі, то він на волі. *Зал.*

Козак, як не сало їсть, не Турка рубає,
так нїжнє шукає. *Лаз.* — Козак — душа прав-
дливий, борочки неїмає — коли не п'є, так
нужу б'є, а все не гуляє. *К.*

770. Не наше діло у ряжі ⁽¹⁾ стрибати:
наше діло козацьке конем з меренцем по
степоу гуляти ⁽²⁾. *Лаз.*

Не діло ёму коло сїдданці. — ⁽¹⁾ у
ряжі. *III:* ⁽²⁾ діло у ряжі стрибати. *Б.*

Козацькому роду нема переводу. *Ст. 36.*

У нас, де крак, там козак, а де байрак,
там и сто козаків. *Лист.* — Де байрак, там
и козак. *Скаль.* — Що крак, то и козак. *Пов.*

Що бало, то и сїтний (за Хмельницького
було). *Кост.*

Добрий козак баче, де отаман скаче. *Гам.*

Козак з бідюю, як риба з водою. *Лів.*

Козак з біді не заплаче. *Ил., Бєх.*

Козак журби не має. *Бр., Коз.*

Козак у дорозі, а надія в Бозі. *Б.*

Где три чоловіка козаков, тогда два тре-
тяго должни судити. *Статті Хмельницького.*

780. Місяць козаче ⁽¹⁾ сонце. *Лів., Зє.,*

[Т.] — Бурлацьке сонце. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ козацьке. *Пир.*; циганське. *Б.*

Нащо в Бога и день, як у козака місяць!
О., Коз.

Козак — як мала дитина. *Б.* — Козаки,
як дітя: хоч багато — поїдять, хоч тро-
хи — наїдять. *З., [К., Кон.]* — ... дити:
чи мало то наїдять, чи багато то поїдять.
Кон.

Козак, мати, подумати... та вражі люде
не хвалять. *Бєх.*

Птиця з птицею не наб'єдця, а козак з
дівчиною не наживецця (мусить поки-
нути). *С.*

Козак, як голуб: знався, та и полинув.
Бєх. — ... голуб: куди ні прилітить, там
и пристане. *Б.*

На козаку и роґожа пригожа. *Гл.*

Умер козак та и лежить, та и нікому за-
тужить. *Л.*

Горе тому козакові, нема сіна лошакові. *Б.*
Дожились козаки ⁽¹⁾, нема хліба ні таба-
ки. *Б., Гл.*

⁽¹⁾ Поляки. *Не., Збр. Лаз.*

790. Звання козацьке, а життя собацьке.
Бєх.

«Чув від козака, що розказуючи про
станових и окружних, закончив цим
словами.»

Горе нашому козацтву, що и пудводника
з возов пхають. *Ст. 36.*

Ишов козак на Лівню и вельми надувся —
ишов козак из Лівнії, як лихо зогнувся. *Лаз.*

Лівню Українську почали дїлять ко-
заки и великорускія войска, и чети-
ре города по оной здїляли, въ коихъ
стали жить лантимации. *Южнор. Лю-
тописи. М. Білоз., I, 93.*

Хохол більше нашого Богу упадає. *Рус.*

В Русанові, певно, народ — мішанина.

Твердий Русин. *Ил.*

Тверда Русь — все перебуде.

У Лівів — пани, на Москві — реб'ята,
а у нас — брати. *Прав. Ниж.*

Ти козак, тільки купра не так. *О.* — Зо-
всім козак, та чуб не так. *Бєх.*

Слава не поляже; не поляже, а розкаже,
що ділясь в світі, чия правда, чия кривда
и чий ми діти. *Кобз. (41).*

МОСКАЛЬ казенна вещь. *К., Пир., Б.*

800. Иде москала так як травн. *Зап. (1, 146).*

801. Москаляки, соколяки, позаїдали винаші волики; а як вернетесь здорови, то поїсте и корови. *Лів., Бєх.*

803. Від москала поли вріж та ⁽¹⁾ тікай. *Л., [Полт., Пир., Б., Сн.]*

⁽¹⁾ урвавши поли. *Гат.*

Од чорта одхристися, а від москала не одмолися ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не одибьєся. *Сн.*; не відхристися не відмолися. *Бр.*

З салдатом — не з своїм братом, не стягайсь. *Коз.*

Москаль не свій брат. *Зв., К.* — ... не помилює. *Дуб.*

Москалеві годи як трясці, а все бісом давицца. *Сн., [З., Бєх.]*

Москаль з бісом порадилися, та й на лихо понадилися. *Гат.*

«Тату ⁽¹⁾, лізе чорт у хату!» — «Дарма ⁽²⁾, аби не москаль.» *Бєр., Пир., З.* — «Хто йде?» — «Чорт!» — «Добре, доню, аби не москаль.» *К.*

⁽¹⁾ Тату, тату. *Б.* ⁽²⁾ Дарма, хоч два.

810. Вияжу, що чорт москала віс у хвижу. *Гр.*

Для того и вуланчики, щоб запірали чуланчики. *Ал.*

Мабуть москаль тоді красти перестане, як чорт молицьца Богу стане. *Пир.*

Коли чорт та москаль що вкрали, то поминай, як звали. *Гл., Гат.*

На вовка помовка, а москаль кобилу вкрав. *Крем., Л.*

Не за те москала б'ють, що краде, а за те, щоб умів кінці ховати. *Р., [К.]*

Ти, москалю, и добрий чоловік, та шенеція твоя злодій. *Ос. 6 (V, 2).*

Москаль викрутними перебуваєцца (тім ж він скрізь погано лаєцца). *Гат.*

Коли москаль каже *сухо*, то піднімайся ⁽¹⁾ по ухо. *Лів., [Рад.]* — Не вірь, як скаже, що сухо, — то певно буде по вухо. *Проск.* — Як скаже москаль сухо, то піднімайсь по самі уха, то ще замочися. *Л.*

⁽¹⁾ то держись. *Пир.*; то застрянеш. *Бр.*; то певно буде. *Проск.*

З Москалем дружи, а камінь за пазухою держи. *З., Л., Кр., Сн., [Пир.]*

820. З Москалем бувай, а камінь в пазуці тримай. *Гат.*

Варив чорт з москалем пиво, та й солоду відрікся. *Збр. Лиз., Вас.* — З паном *хтось* инший пиво варив, та й молоту одцурався. *Пр. в Ст. 36.*

Москаль тоді правду скаже, як чорт молицьца стане. *Бєх.*

Казав москаль *право*, та й збрехав браво. *Об., Бєх.*

Собака брехне — москаль віри поймає. *Бєх.*

Салдат світ прийде, та назад не вернецца.

Черн.

«Щоб ти зозулі не чув!» (каже баба). — «Мнї в угодь закуєть!» (одрікає москаль). *Бєх.*

«А багато було людей в церкві?» — «Людей, мамо, не було нікогисінько, тільки самі за себе москалі — так що й голки не було б де встромити..» *Волковський.*

Хоч убий москала, то він зуби вискаля. *Пр., II.*

На грош амуниції, на десять амбиції. *К.*

830. За москалем панство: коло ноги ременяки — и все господарство. *К.* — Нащо мені женитися, нащо мені панство: коло купрїв ременяки — то все господарство («то пісня така є»). *Рад.*

Москаль здавна вже панує, бо бач завше ... *Гат.*

Московське панування, то жартування.

Про ідного москала ⁽¹⁾ війна буде. *Яч.*

⁽¹⁾ жовніра. *Ил.*

Козак з Дону, козак з роду. *Б.*

Я б тому бісовому тарабану хліба б не дав, за те що каже: «порубать хохлів, порубать хохлів!»; а ту маленьку сопілочку все б палиницями годував, за те що каже: «а за віщо їх, а за віщо їх!» *Гр.*

Москва слезам не вірить. *Черн.*

Москаль на слези не вдаря. *Кох.*

«Нехай що хочуть роблять: я знаю, коли робитиму їм добро, то й вони колись охануцца.» — «Еге! не вважайте! Сказано: «*Москаль на слези не вдаря*», то так и вони.»

Москаль як ворона, та хитріший чорта. *Хар. 36.*

Московське пожалування. *Ил.*

840. Москаль не велик чоловік, та ба! *Сн.* — Не великий москаль, та страшний. *Бєх.*

Чорнащо в лаптах, та й то москаль. *Бєх.*

842. Москаль ляхом чваницца и кожному під ніс з ним ыхаєцца. *Гат.*

844. Москва на злиднях збудована, та й злиднями годована.

Хоч добрий чоловік, та москаль.

Москаль козака як раз огулить, а москаля й чорт не одурить. *З.*

Значить, московська нація. *Проск.*
Бов, бов по московські брехні! *Бєх.*

Москаль лином влязаний, у ликах ходе,
та й всіх у ликах воде. *Гат.*

850. Не приходиця ⁽¹⁾ москаля дядьком
звати. *К.* — Не впадає москаля дядьком звать,
а все дядюшка. *Пир.*

⁽¹⁾ Знатиш, як. *Гл.*; Годі. *Кул.*

Москаль зна ⁽¹⁾, та ще питаєця. *Пир.*,
Рад. — Не вже б то москаль та дорога не
знав? ума питає! *Черн.*

⁽¹⁾ дорогу. *Не.*

Московський підожди ⁽¹⁾. *Х. Вид.*

⁽¹⁾ потривати. *Бєх.*

853. Московський час, як жидівський за-
раз ⁽¹⁾. *Б.*

⁽¹⁾ як и жидівський — не перечкаєш.
Гат.

856. ЛЯХ годі добрий, як снить; а про-
будиця, то біда. *Проск.*

Вражі (або: чортові) Ляхи. *Ск.*

Шляхтич з перевареної сирватки (сир-
ватки), шабелька на личку, перевеслом під-
перезаний. *Ил.*

То ти такий шляхтич: по три акахисти
на день читаєш, а по чоловіку глинаєш.
Ст. 36.

860. Провадь и мене и до Вєни, а не зро-
бинь Ляха з мене! *У.*, *Зє.*

Ляхи нам не дани, а ми їм не хлопці.
Ст. 36.

Йти до Ляхів — не їсти пирогів (наських
пирогів Ляхи не печуть, а пирогами звуть
варені пироги — пироги варенухи). *Лаз.*

Мамо! закрий мені очі, нехай не дивлю-
ся на того негідного Ляха. *Сн.* (із *В.*). — ...
щоб мені на того поганого Ляха не дивит-
ись. *Ос. 2 (66), [К., Гл.]*

На один копил дідько всіх Ляхів строїв.
Макс.

За наші гріхи надходять Ляхи (Нестор;
так казали колись Русини, Українців пред-
ків). *Сн.*, *Макс.*

Вьють не Ляхи, а наші гріхи. *Зєр. Шей.*
(із *П.*).

Хто Ляшка рубатиме, той козацьку кля-
гу знатиме. *Лаз.*

Не рад Лях, що по уху ляп, а він хоче
и в друге ⁽¹⁾. *Пер.* — ... що взяв по зубах,
а він ще в ногами дригає. *Проск.*, [*Зє.*,
Кан.]. — ... що убити, та ⁽²⁾ ще й ногами
дригає. *Кан.*, *К.*, [*Бр.*, *У.*]. — Не рад хлоп,
що дістав в лоб, ще ногою дригає. *Ил.*

⁽¹⁾ що по уху, а ще хоче по друго-
му. *Рад.*, [*Коз.*, *Б.*]; що по уху плях,
та ще й друге підставив. *Б.*, *Сос.*; що
раз ляп, а ще хоче и по другому. *Г.*;
що по щопі ляп, та й другу підставив.
Бєр. ⁽²⁾ що повішав. *Ум.*

Знай ⁽¹⁾, Ляше, по Случ ⁽²⁾ наше. *Зан. (I,*
276).

⁽¹⁾ Слухай. *Не.*; Одже. *Не.*; Оттак.
Коніський. ⁽²⁾ Знай то Ляше, що Случ
(sic). *Нови.*

870. Тікай, Ляше, бо все, що на тобі, то
наше. *Бєр.*

Страхи на Ляхи. *Проск.*, *Войц.*

Ся приківка од нас перейшла и до
Ляхів, з часу Хмельницького справи.
Див. зкидку на Кулігівського в *Ргз.*
Нач. III. 59.

Трохі, трохі! посипались Ляхи. *Полт.*
Тих куркоїдів, як Жидів, не живили. *Ч.*
Тепер уже Ляхам наші добиля пухи. *Б.*

«Ляше, ти блудиш!» — «Єднаково їздити.»
Кан., *К.*

Доти Лях мутив, доки не наївся. *Бр.*, *Зє.*,
К., [*Дуб.*]. — ... доки ся не наїв и не на-
пив. *Проск.*

Лях як їсти хоче, то свище. *Проск.*

Посунься, Ляше, най Русин саде! *Г.*

Таки Ляхів гудьмо, але з Ляхами будь-
мо. *Тет.*

880. Що кому годиця: мужикові ціп, а
Ляхові шабля. *Бєр.*

Мабуть не наської роботи ся при-
казка: не тим вона духом дише. Або
чи не до тії хіба вона брехеньки, що
Лях з хліборобом мали поединок? Бі-
жить якийсь Липок — так видно якийсь
шелухвіст. — «А нум», каже хліboro-
бові, «на дуель!» — «Та я», каже той,
«не знаю, що то воно и за дуель!» — «А
ось», каже, «я тебе навчу!» вихопивши
свою копістку, ну нею вихриє чо-
ловікові коло голови: «стерези», каже,
«уха!.. стережи нос!» так що тому
и зовсім ніяково стало ... А далі —
«стій же», дума, «гаспиде!», и той ко-
ло його крутиця, а він тихенько роз-
в'язав ремінець у килиці (з ціпом
був), одпустив бич од ціпиана геть...
знову ремінець закріпив и, одскочив-
ши назад. — «Еге», каже, «вража ві-
ро, та більше не приступиш!» а ціпом
виробля млинко, аж свистить бич!... а
як же той хоче, щоб наблизьця, то
и лулусне... *Ном.*

Ляхові курка, а мужикови шабля. *Проск.*

Мужик свиню любить, а Лях курку. *Бєр.*

Мужик нігде не змерзне, як в груди, Жид
в п'яти, а Лях в вуса. *Зєр. Лаз.*

Мошродзеї. *Ос. II (XX, 93).*

ЖИД брехнею живе, все з нас тягне. *Ос.*
2 (189.)

Жиде-Жиде, свині ⁽¹⁾ уху. *Гр.*

⁽¹⁾ свиняче. *Л.*

Псявіра (на Жиди більше)! *Кул. Гр.* —
Псяохо! *Кул.* — Псіюха! *Гр.* — Псіи сні!
Гр. — Собачий сив. *Пир.*, *Л.*

Жид-Яврей, повна с...а червей. *Л., Б.*
889. Жид-Жид катилля, загубив черевик,
а я йшов та й найшов, та нас...в та й пішов.
Ном.

891. Ей вей Каламай, продав жінку за по-
чинку, а сам ходить як бугай. *Проск.*

Жиди, Жиди! верніцца, та візьмуть свою
тітку (лихоманку; кричать на проїзжачих
Жидів). *Рад.*

Гаспидська Жидова. *Кул.*

Недовірок. *Кон.*

Иродове кодро. *Кул.*

Невіра невірою й буде. *Кам.*—Невіра за-
всігда невіра. *Пир.*

Над Жиди нема кріпшого в вірі. *Не., [Евх.]*
Жид хату закладає, то моркотить (Богу
все молицца). *Проск.*

Жид мовить: «Хрест не зопсуєть, ні на-
править». *Ст. 36.*

900. Жидів, як собак. *Л., Ном.*

Усакому мирянину по семеро Жидовників.
Не.

Не хотіли Жиди їсти мариу — найже заї-
дять дідька ⁽¹⁾. *Мл.*

⁽¹⁾ мариу — нехай же їдять цибулю.
Кам., К.

Горобці в очерет, а Жиди в учки. *Н.,*
Кон.

Не займай Жиди ⁽¹⁾, не каляй вида. *Зв.,*
[Ном., Кам., К.].—Не зачіпай Жиди, бо ве-
лика ⁽²⁾ огида. *Проск.*

⁽¹⁾ гйда. *Вед.* ⁽²⁾ готова. *Мл.*

Жиди перехрести, та й гохову одотни.
Гл.

Кукіль з пшениці вибрати, Жиди й Ла-
хів різати. *М. Білз.*

Жиди вбий — сорок гріхів, а душі. *Не.*

То жидівська напасть. *Проск., Л.*

Як у Жидів родини, то нема правдини.
Не.

910. Жид ні сіє, ні оре, а обманом жие.
Проск.

Жеби Жид був з неба, вірити му не тре-
ба. *Мл.*

Жид, як не обшукає, то навет и не по-
обідає. *Бр.*

Жид, як не збреше ⁽¹⁾, то удавниця. *Бер.,*
З.

⁽¹⁾ не обманить. *Зв.*

Жид, и молячи, вчицца обманути. *Мл.*

Без єдного ж Жиди армалка буває? *Евх.*

Про ⁽¹⁾ одного Жиди армарок ⁽²⁾ буде.
Проск.

⁽¹⁾ По. *Ном.* ⁽²⁾ армалок,

Жидівське а панське не пропаде. *Мл.,*
[Проск., Рад.].

Рабин умер, а кияшка зосталась. *Ном.*

Одважний Жид и в шкоти гришав. *Рад.,*
Пир.

⁽¹⁾ ба...ть. *Зал.*

920. Ай коза, ай коза! хоч резорваюсь,
та не подалась. (Жид казав, стоячи над сво-
єю козою, що вона розірвалася). *Ном.*

На тобі, сину ⁽¹⁾, рака, набухайся та мо-
лоти. *Г.*— На тобі гріш, купи рака, звари,
та юшку нззіж, а рака продай, а мені гріш
видай (або: На тобі айце та набухайся до-
бре). *Евх.*

Був собі Жид багатий та скуний,
нав він парубка. Той парубок дожи-
влю істи, а Жид дає шага та й каже...
Евх.—⁽¹⁾ Возьми собі, даймочку. *П.*

Як біда, ми до Жиди. *Ном.*

Докір тому, що при лихові вдаєцца
до шинку.

Як біда, то до Жиди, а як мене біда — той
дідько бере Жиди. *Мл.*

Мені доведилось чувати, що там на-
кують над Жиди: ніби то якийсь а
них так сказав замість «як біда, то
до Бога и д.» *Ном.*

Способом, способом, дванадцять Жидів
насилу корець хмелю витаскали на гору.
Проск.

Дурний гої (невіра; жидівське). *Проск.*

Жид Жидом завжди смердить (про пере-
христів). *Не.*

Ні одного перехриста могилки не видно.
Ном.

Не робив Жид на хліб, та й ЦИГАН не
буде. *Мл.*

Ори-мели-ім. *Ліс.*

Циган хліборобові розказував, скіль-
ки йому бідолашному роботи. «Мені,
каже, «дуги!.. кувати!.. ухвали робити!..
на базарь носити, хліб купувати,
дітей гудувати!.. А тобі що?.. ори-мели-
ім!» Часом сими словами жартують, як
хто дорікає, що, мов, тобі так, а мені
он-як!

930. Дай мені сили хоч кременю піджучу
(Циган, як заслаб). *Зв., [Кон.]*.

Щоб а до заходу сонця діжди на бачив (Ци-
ган так божився)! *Кр.*

Щоб а вмер, коли я не правду кажу! (А
вже ж вмеремо колись усі!). *Кон.*

Не грідти на Бога — порт діти забрав! *Бр.*

Циган з великої жидівки сарбоку
цесварго квасу, та посидтарши: щедри:
«є в тебе діти?», як той одказав: «були
та Гаспид забрав», — подумав, що то ой
себе квасу жиди заїрали... та ото й
каже: «Не грідти и д.»

«Моя матка нім двома хлібами вмерла.»

— «Чого ж так?» — «Бо єдного не дочекала, а
другий вже мавусь». *Бр.*

Тату, сама мати, людець (Циганця, чуючи, що смерть приходить). Я.

Як не мають домів—щоб и щастя не мали (Циганя). Кж.

Ачхавіре під черевіре, щоб бахтірувала (пожукують з Циган, що ніби вони так поганяють коней,—або ще: «ачхавіра!»). Ном. М'язало!

Жартують таж з Цигань. Чоловік кабан, смакля, Циган и чарипивод, дай та й дай йому м'яса. Той дав йому криватку.—Циган ще й сала. «Добре», каже чоловік, «дам и сала, тільки скажи одним словом *мясо* и *сало*» Циган и почав: и «м'ясечко-салечко», и «м'ясеце-салече» —ні! А даді «м'ясало!» каже.

Оттак я йому головку скрутив!

Циган ввадився кудись обідать и вже приміча, що хазяйка, як покрає оце м'ясо на тарілці, то лучшими кришачиками до чоловіка там, чи до дітей. От Циган и пішов на хитрощі: почав розказувать, що він горобця чи-що

піймав,—и оттак, наже, «головку скрутив!», та хіп за тарілку и крутнув її лучшими кришачиками до себе...

940. НІМЕЦЬ каже, що постить все половину: вдень їсть скромно, а вночі постить. К., Кан.

З Німцем нехрять одицабає. Рус. — Німець на душі не лежить (див. замітку про Русаїв № 793).

Монімецький ⁽¹⁾ вецький ⁽²⁾, а поруський ⁽³⁾ почви ⁽⁴⁾. Пир.

⁽¹⁾ Понімецький. Бр., Ил. ⁽²⁾ нецьки, Бр., Ил., Б. ⁽³⁾ а похраницький. Бр.; похраницький. Ил.; а поруський. Б. ⁽⁴⁾ морето, Бр. Ил.; мочови Б.

Ой дай, жінко, нагая — проучати Німця. Прав. Ниж.

Вража ⁽¹⁾ Німця! Мр., Лос.

⁽¹⁾ Враговя. Л.

Сильний 945—982. — Більший 983—1050. — Сила 1051—1128. — Пан 1129—1250. — Мижик 1251—1324. — Воля 1325—1342.

СИЛЬНОГО руку Бог один судить. Ос. 10 (XIV, 27).

Яких у нашого царя людей немає! Кр.

З добрим думцею князь високого стола додумавця, а з лхким думцею и малого стола збудецця. См. (Даніло Заточник).

Посел єсть як осел: носить тов, що на него зложено буваєть. Вел. (I, 158).

Посланця ⁽¹⁾ не ⁽²⁾ бьють ⁽³⁾, ні ⁽⁴⁾ рубают ⁽⁵⁾. Рад., Кон.

⁽¹⁾ Післа. Прокс.; Посла. Руд.; Пішлянца. Бр. ⁽²⁾ ні. Бр. Прокс. ⁽³⁾ ні сікуть. Ст. 36.; ні січуть. Руд., Кр. ⁽⁴⁾ на. Зл., Кр. ⁽⁵⁾ ні, січуть Прокс.

950. «Що то політка?» — «Нещирість!» — Ил.

Чим більші землі, тим більший пан. Яч. Благородні, хліба, годюні. Збр. Щей. Благородня, як, годня, отгородя (або: Благородний як, бабан, городня). Лист. (II, 244).

З столяца поохкнучь (з уряду). Б.

Це місце чоловіка красять ⁽¹⁾, а чоловік місце. Прокс.

⁽¹⁾ Святить. Ст. 36.

Який-такий уряд гуряд, ніж ароста служба. Ил.

Доти чоловік добрий, доки його десятником не наставляють ⁽¹⁾. Вил.

⁽¹⁾ не парядили. Пир.

Мишь в стіжку не згине. Прокс. Військового цапа за хвіст скубни: от тобі и рукавица. Ч.

960. Ніхто не хоче з носом, а з приносом. Нес.

961. Не тикай (не кажи ти), бо мене цар гудзиками обтикав. Пир.

962. Перша чарка, перша нажка (що у службі. Л.). Прокс. [Л.]

На двох стільцях сидить. Ил.

Дай, Боже, панувать — на золотіх преслах сидать. Слон.

Турма не дурна: без людей не бува ⁽¹⁾. Л., О.

⁽¹⁾ не живе. Ст. 36.; не пуста. Гл.

Турма красна, а чорт їй рад. Не., [Гл.]

965. Татова хата (турма). Ж., Рад.

970. Дай ⁽¹⁾ кату плату. Ном.

Бурсацький жарх: ходить оце з джугтем поміж товариством (авісно, такий, що не боїцца вдачі), и у кого вкабачки або вища *дайда*, джугтом до спінні... Либонь колись кати так робили, ходячи поміж народом перед тим, як його ка-

тувать; тільки що у їх, звісно, не джугу-ти були... Народ було, камуть, тер-пить и дає плату, щоб не так дуже китував того, або ту...*Ном.*—⁽¹⁾ Давай-те. *Лаз.*

Хто має викрути, не піде в некрути. *Г.*
Уже зайці пополошали (хлопці, тікаючи од некруцтва, розбіглися). *Бр.*

Пішли зайці пасти (у москалі). *Бр. [К.]*
Скоро взяв московську сумку, то й за ⁽¹⁾ чортову думку ⁽²⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ Коли надів ладунку, то уже и взяв. *Рад.* ⁽²⁾... суму, то взяв и мо-сковську думу. *Слуц.*

На мишки ладунки, на варениці лазунки.
Ж.—... на варениці лозанки. *Кем.*

«Лазунки ті ж варениці, а тут проти лазиння гріхом до хазяя у сімью.» *Бр.*
«Ему за бійки некруцтво, а їй за ве-редування різки—мов би й так можна прикладать.» *Пир.*

Од шійка спини смика. *Збр. Лаз., Б., Не.*
Як повміраєм, то тоді протупії поскидаєм.
К. [Рад.].

Отаке здоров'я, а подушне дає. *Не.*
Сам Бог бачить з неба, що на подушне грошей треба. *Не.*

980. Дай, Боже, тім скляним на здо-ров'я. *Сл.*

Приніс чоловік недоімку панові, а пан и пита: «А скільки за тобою?» — «15 (рублів чи чого там,)...» — «Як 15?.. 30!» — хотів прибавить. — «Ні», каже чо-ловік, «15». Надів пан окуляри и поди-вався у паперо: «Так», каже, «15». — «О, дай же Боже и д.»

Не впрохав нижнього, не впросиш вищого.
Євх.

Казна жалю не зна. *Кол.*

БІЛЬШОМУ більше й треба. *Проск.*

Коли мені снімому куря, то тобі видю-щому й дві. *Л.*

Великому велика й ама. *Проск.*

Ти в нас сім з оком (сім пудів з оком?
Ном.). *Євх.*

О, широкого поля ягода! нам нерівня.
Ст. 36.

Пішли наші вгору! *З., Пир., Пр.* — ... по дба на вірєвку ⁽¹⁾. *Р., Кан., К.* — Цигане, он твого батька повісили! — «О! пішли наші вгору!» *Б.*

⁽¹⁾ до гори, по два на шибинцю. *Проск.*; по три на шнурок. *Бр.*; по три на вірєвку. *Зв.*; з турки на шибинцю. *Рад.*; по два на мотузку. *Євх.*; усподі утинають, а вгорі лятають. *Новт.*; в долині ріжуть, а вгорі лятаюця. *Проск.* вгору, аж вірєвки тріщать. *Євх.* — Д. Євхименко каже, що се проти тих, що з луччих поробились поганішими; так,

—одначе камуть, як буває и навкворт, найпаче перше прислів'я.

Велике дерево новолі росте. *Ил.*

990. Знай, миня, стійло. *Проск., Кан., К.*
Знай, коза, своє стійло. *Руд.*

Иди, де йдеш, та знай, коза, стійло. *Ст. 36.*

Свина в наритниках—так вже й кінь! *Євх.*
Знай, кобило, де брикати. *Неч., Євх.*
Знай, хто роком старший. *Ст. 36.*
Молоді на гетманство. *Б., [О., Ст. 36.]*
Кулик на місті соколиним не буде птичим господином. *Не.*

Чи може сова в сонце дивитися. *Ил.*
Клект орлячий зпід хмари чути. *Гат.*

1000. Сказав Сенека: «стій, свине, зда-лека». *Бр.* — Казав Сенека: «стій собі зда-лека, та потакуй». *Ил.*

Геріус ⁽¹⁾, Грицю, комисар іде. *Пир.*
⁽¹⁾ Гераус. *Нов.*

Коли не періг, то й не пирожися. *Кан., К., [Проск., У.]*

Коли пиріг, то й пирожися. *Бр.*

Игумену діло, а братії зась. *Бер.* — Що игуменові (або: попові) можна, то братії (або: дякові) зась. *Кол., [Пр.].*

Що вільно панові, то не вільно Іванові.
Ил.

Хто старший, то не менший. *Ліз., [Ст. 36.].*

Хто, бач, вишняк, той не король. *Ш.*
Сук не верба. *Проск.*

Що голова, то не хвіст. *Ил.*

1010. Старший Галич відо Львова (Галич стояв уже в 1140 р., Львов построили в 1270 р.).

Старший Гриць, як Парася. *Бр.*

Не старша Химка (*Кон.*: од) Пархімка, *Не., [Кон.].* — Не старша віверь од Пархіма.
Збр. Лаз.

Сторона рудаку, а сторона редці. *Не.*

Сторона рудаку, сторона и гречці. *Б., [Кон.].*

Яйця курей учать. *Сл., Ст. 36.* — ... не учать ⁽¹⁾. *Ліз.* — Довелось яйцям курі вчить.
Рад.

⁽¹⁾ курку не учать. *К.*

Уха повище лоба не ростугь. *Л.*

Вишше лоба очі не ходять. *Ст. 36., Нос.*

Грибок на бок: боровак іде! *Нос.*

Кінь коневі не рівний. *Проск.*

1020. Не сват свитик коробейнику. *Пир., З.*

Гусь свині не товариш. *П., Г., Пир.*

Кінь волю не товариш ⁽¹⁾. *Пр., Лот.*

⁽¹⁾ не пара. *Кол.*; не рівня. *Дуб.*

Ситий голодному не товариш ⁽¹⁾. *Цир., Л.*
⁽¹⁾ не брат. *К.*

Ситий ⁽¹⁾ голодному ⁽²⁾ не вірить ⁽³⁾.
Г., У.

⁽¹⁾ Сите. *Ком.* ⁽²⁾ за голодного. *Ст. 36;* по голодному. *О., Евх.;* голодного. *Бр., Проск., Бер., Л., Кон., Х.* ⁽³⁾ не спогадає. *Ст. 36., Нос.;* не погадає. *К., О., Евх.;* не питає. *Л., Х.;* не знає. *Бр., Проск., Бер.;* не згадує. *Кон.*

Старець медвіднику не товариш. *Нос.*

Ситник берднику не товариш. *Рад.*

Шильник берднику не товариш. *Коз.*

Шорник свитнику не товариш. *Кр.*

Чешися кінь з конем, а віл з волом. *Ст.*

36. — ... свиня з свинею. *Евх., [Ж].* — Чешися ⁽¹⁾ кінь з конем, віл з волом, а свиня об тин ⁽²⁾, як нема з ким ⁽³⁾. *Зв.* Віл до вола, кінь до коня ⁽⁴⁾, а свиня ⁽⁵⁾ в тин ⁽⁶⁾, коли ⁽⁷⁾ нема ⁽⁸⁾ з ким ⁽⁹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ Чухаюця. *І Кон.;* трися. *І Кон.;* Знайся. *Проск.* ⁽²⁾ в тин. ⁽³⁾ а свині, як ні з ким, так вона об угол. *О., Черн.;* а свині ні з ким, так з углом. *Кр.;* свині ні з ким, так вона об тин. *І в І Кон.* ⁽⁴⁾ Кінь з конем, віл з волом. *Бр., К., Павл., Кон., Гат.* ⁽⁵⁾ а цнуга. *Гат.* ⁽⁶⁾ об. *Павл., Гат.* ⁽⁷⁾ бо. *Бр.;* *К., Павл., Гат.* ⁽⁸⁾ немає. *Гат.* ⁽⁹⁾ а свині як ні об віщо, так об лісу. *Кон.*

1030. Пан з паном, а Иван з Иваном. *Ил.*

Де сокола літають, там ворони не пускають. *К., Кр.*

Буди орли літають, туди сороки не пускають. *Не.*

Орел не пристає з воробцями. *Ил.*

В свинниці родившись, між святими не обідать. *Не.*

З паршивою головою, та в тин лізе ⁽¹⁾.
Зв., Бер.

⁽¹⁾ та в дух лізти. *Кан., К.*

З ⁽¹⁾ свинячим писком ⁽²⁾ та в пшеничне тісто.

⁽¹⁾». *Не.* ⁽²⁾ носом. *Не.;* личчем. *Коз.;* З свинячою мордою. *З.*

З свинячою мордою у бублишний ряд. *Кон.*

Нашому малаті лиш слинку ковтати. *Гат.*

Хто ся з отрубамі змішає, того свині зідать. *Ил.*

1040. Цяган тим не поган, що з навами ість. *Прає.*

Жартують, як бідний вотрепє між багатих або можніших.

1041. Як маєш кланяюця лаптю, то лучше поклонись чоботу. *Х. Вид.*

1043. Така честь, як на собаці лико. *Евх.*

Забув віє, коли телатєм був. *Ил.*

Коли на медведя мала галузь (гілка) впаде, то бурчить ⁽¹⁾, а як велика, то мовчить. *Ил.*

⁽¹⁾ На медведя як впаде мала галузка, то він кричить. *Проск.*

Задню пасе. *Цир., Л., Гр.*

Все всподі — не наверсі ⁽¹⁾. *Цир.*

⁽¹⁾ не наверха. *Ил.*

У великому судні, та на самому дні. *Коз.*

Як звали мене ⁽¹⁾ Грицьком, носив я ⁽²⁾ гроші мішком; як стали звати мене *Григорій*, то й став як гриб голий ⁽³⁾. *С., [Ст. 36.].*

⁽¹⁾ був. *Бр.* ⁽²⁾ то носив. ⁽³⁾ а як став Григорій, то став и босий и голий.

1050. Голова голові, а хвіст хвостові — не при вас мовлячи. *Ил.*

СИЛА на уданню належить. *Ст. 36.*

Силою не дають — силою однімають. — Силою однять однімеш, а дати не даси. *Нос.*

Де розум не стає, там сила добуває. *Ил.*

Чия воля, того й сила. *Рад., О., Цир.*

Сила без голови шаліє, а розум без сили мліє. *Ил.*

Чи рада, чи нерада, — гайда громада. *Гат.*

Скрипи, а йди. *Бр.*

Не підеш по добрій волі, то підеш по неволі. *Ил.*

Як не даси з прозьби, то даси з принуки; а чого прозьба не докаже, то докажуть буки.

1060. Коли не хоч почеськи, то буде ⁽¹⁾ попеськи. *Л.*

⁽¹⁾ то виденем. *Пер.*

Хоч так, куме, садь, хоч так садь, та все садь. *Л.*

Хоч догори нехай скажить, не буде по ёго. *Не.*

Як мисль, так мисль — таки буде Перемисль. *Ил.*

Стародавній галицький город над Саном. Славлять, що слова сі сказав цареві простий Русин, як той добірав мення городові.

Гниє не гниє, а в голоблі стаповись. *Кр.*

Скачи, бабо, хоч задом, хоч передом, а діла відуть своїм чередом. *Гол., [Кон.].*

Хоч трусися, не трусися, а ти, гладка, віддасися. *Бр.*

Хоч не рад, то мусяш ⁽¹⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ та мусиш. *Л.;* та обіручки. *Рад.*

Хоч спор, хоч лайся. *Х.*

Вийде, Ляше, на ⁽¹⁾ наше. *Бал.*

⁽¹⁾ Стане, Ляше, за. *Ст. 36.*

1070. Дяче, не буде иначе! *Ил.*

Лишнёго нічого не вигадуй. *Ст. 36.*

Як не ради, а не буде так, як ти хочеш, а так буде, як Бог дасть. *Проск.*

Як се Настя скаже, так и буде. *К., З.*

«Туди йти на вістоу, туди» З.

Див. № 9065.

Курі и на весілля не хочуть, та силою несуть. *Кр., [Евх.]*.

Не рада ⁽¹⁾ коза на торг, та ⁽²⁾ ведуть. *Ліс.* — ... торгу, а курі весілля, та мусять. *Ил.*

⁽¹⁾ Не хоче. *Зв., Прок., Ліс.* ⁽²⁾ та силою. *Пир.*

Просили — не хотів, казали — мусів. *Ил.*

Поборов — та й випросив. *Павл.*

Або дай, або видеру. *Прок., Руд., [Ил.]*

Тяж та родн. *Зал.*

1060. Оцюди лишень слухай (не п'є іно-
єму буде, а он як и д.). *Жил.*

Як кажуть, то й батька вляжуть. *К.*

Загад діло справує. *Ст. 36.*

Орудує ними, як чортіка грішними ду-
шами. *Чор. Рад. (226).*

Нехай Бог скарає того, хто насидів на
кого. *Ил.*

Силоваими очима не можь ся довго ди-
вити.

Силованим конем не вскач ⁽¹⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ не доробисся. *Евх.;* не п'їздитись.

Бр.

Силованим волон не доробисся ⁽¹⁾. *Прок.*

⁽¹⁾ не паробисся. *Бр.*

Силою ⁽¹⁾ колодязь конать ⁽²⁾, води не
п'ить. *Кр., [Б., Ст. 36.]* — ... колодязь не ко-
пать. *З.* — Силою води не домогасся. *Ус.*
3 (VI, 29).

⁽¹⁾ Насильно. *Кой.;* Через силу. *Пир.*

⁽²⁾ насильного колодязя. *З.*

Против сили и віл не потягне. *Збр. Лав.*

1090. Проти рожня не працвнать. *Ш.*

На рожен махати — з рогатим боро-
тись. *Ил.*

И рыба не плине проти бистрі води.

Віз там мусить, де б'єт мови тятиуть.

Путою ⁽¹⁾ обуха не пересічеш ⁽²⁾. *Прав.,*
[Нбс.]

⁽¹⁾ Шляху. *Кан., К., Коз.* ⁽²⁾ не пе-
ребьеш. *Кан., К., Рад., Коз.*

Против гори ⁽¹⁾ піскою не сипать. *Евх.*

⁽¹⁾ силн. *Л., Кон.*

Сила соломѹ ломить. *Пр., Кон.*

Вода и камень довба. *Кр.*

Коли не здужаєш, не піднімайси. *Бр., Л.*

З багатим не судися, а з дужим ⁽¹⁾ не бо-
рися. *Ном., [Кан., У., Черн., Нб., Евх., Лав.]* —
Цур єму ⁽²⁾ з дужим бороцьця, а з багатим
познацьця! *З.* — Бодай чорт з багатим по-
зивався, з дужим борюся! *С.* — З дужим
боротись — смерть на умі. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ сильним. *Протк.* ⁽²⁾ Ціло не дужить.
Рад.; Не дай Боже. *Мал., К., Пир.*

1100. Не дужай против вітру. *Лав.*

Баракіе, не шути воду мовчати. *Ил.*

Против води плеще. *Ст. 36.*

Язиче, язиче, лихо тебе миче! во мні си-
дяш, а мені добра не зичиш! *Нос.*

Язичку-язичку! маленька штучка—велике
лихо робить. *Ж.*

Що вимовиш язиком, то не втіатиш и
колом. *У.*

Хто язык держить за зубами, то того ні-
чого не кортить. *Бр.*

Мовчи, язичку, будеш ів плотячку. *Ил.*

Помовчи, язичку, кашки дам. *Пр. в Ст.*

36., [Прав. Ник., Л.] — ... а не вмовчиш,

чорта ⁽¹⁾ ззіси. *Хар. 36.* — Мовчи, язичку,

будеш істи кашку. *Яц.* — ... а як не замов-

чиш, то будеш істи болячку ⁽²⁾. *Бр., [Прок.],*

⁽¹⁾ лиха. *Бр.;* трясця. *Кр., [Рад.],* ⁽²⁾

то кашки ззіси; а як не мовчатимеш,

то чорта ззіси. *Кан., К.*

Держи язык за зубами. *Ст. 36.* — Тж борщ ⁽¹⁾

з грабими, держи язык за зубами. *Ліс., [К.].*

⁽¹⁾ пиріг. *Прок.*

1110. Мовчи, глуха, менше гріха. *Об.*

Мовчи, та мак товчи: мовчанна не пушить.

Ст. 36.

Мовчи та годуйся! *Л.*

Мовчи та потякуй. *Ил.*

Іж зубами, а придержуй губами. *К.*

Говори та не проговорися. *Б., [Сос.].*

На час міста не умовчиш! *Бер., Р.*

Мовчанка ⁽¹⁾ не пушить ⁽²⁾, головоньки не

сушить. *Ил.* — ... не пушить, и черева не

дме, та весь гнів тутять. *Не.*

⁽¹⁾ Мовчанка не дме. *Рад.* ⁽²⁾ нікого

не пушить. *Ст. 36.*

Хто мовчить, то лиха ся збуде. *Ил.*

Мовчєне, де схочеш, то поставиш.

1120. Хто не вмовчив, той наковчив (?). *Не.*

За губу ⁽¹⁾ в губу. *Зв., Б.*

⁽¹⁾ та и. *К., З., [Рад.];* б'ють. *Ж.;*

Ото за губу та й б'ють тебе. *Бал.*

Язичок мєльне та й у кут, а губу нагов-
чуть. *Кон.* — Язык белькне та в кут, а сичну

виставить, б'ють ⁽¹⁾. *Л.* — Язиком бовтне
та не доведе, а по сичні в. *Бр.*

⁽¹⁾ а по голові товчуть. *Кон.*

Говорить язык безкостий та договорицца
до одного кінця. *Рад.*

Млин мєле, мука буде; язык мєле, біда
буде. *Кобр.*

Язык доведе до Києва и до зми. *Протк.*

Вкусись за язык. *Ліс., Пол.* — Укусись за язык,

та й мовчи. *Бер.* — Прикуси язичок. *В., Ліс.* —

Прикуси азики. *Кр.* — А хоч що обрехати,

азика прикуси. *Нос.*

Великим павам трудно правду казати. *Ил.*

1128. Потурай їм, брате! *Козб. (7).*

1130. Не Біг ПАНІВ роде, а лихо їх ро-
бе. *Гат.*

Біс та ёго діти панують у світі.

Хто не звик правди поважати, той зав-
ше тасий панувати. («На добре складано,
та не так виведено, — я так не чула.
Кажуть з панством неправдувати, чи не
з правдою панувати — якось так, чудно.»
Бр.)

Пани в світі блукаюця, та з правдою не
знаюця.

Пани правдою кенкують—проте ж в світі
в панують.

Панам лихом видати—не плугом орати.

Коли б панам гадалося, з чого лихо зку-
валося.

Богу молиця, а чорту вірує (про панів
кажуть). *Ёвх.*

Чи пани, чи люди? *Сл.*

То пани, а ми люди. *Ос. 45 (XII, 59).*

1140. А та палиця—пан називаюця: треба
її слухати. *Бр.*—Поставлять палицю—треба
її слухать. *К.*

«Чого чорт плаче?» — «Що панам люди
не настаче!» *К.*—И чорт плаче, що люди не
настаче. *Кр.*

Коли б не хлоп, не віл,—не було б панів.
Ил.

Коли б пан за плуга узявся, то й світа
б віддурася. *Коз., Гат.*

Плугач оре и в праці рвеця, а панське
череве отак аж дмеця! *Гат.*

Добра пані за рабами. *Ст. 36.* — Добри
пани за рабами, а раби за панами. *З., Кон.*

Пан на троні, а хлоп на ослоні. *Ил.*

Хиба ж е пани, яким гроші не мши?
Гат.

Дай панові покуштувати, а він и гамкне.
Давай пани по жупану.

1150. Дере, як з лика (панське здирство). *Я.*
Пляхта! гарна пляхта. *Кан., К.*

Сьогодні пан, а завтра пропав. *Пр., Ёвх.*
Біда панам! таки-то нам. *Збр. Шей.*

Що панська хвороба, що наше здоров'я.
Зал.

Не дурень видумав паном бути. *Зас.*

Пан що хоче, те й робить. *Збр. Лаз.* —
Пани, як дурні: що хотять, те роблять.
Пир., Ос. 45. (VI. 104).

Трудно стати паном, ато все піде даром.
З., [Ст. 36., Павл.]

Як би я був паном, то усе б на подушках
лежав. *Войц.*

Пані на всі сани. *И., Прав. Ниж., Лів.*—...
тільки хвіст волочиця. *Ёвх.*—Оце пани на
всі сани, ще й ноги волочаця. *Бр., [Г.]*

1160. Пан на всю губу ⁽¹⁾. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ На всю губу пани. *Лох., Пир.,
Пр., Ис.*

Паничу, я вас підтичу. *Прав. Ниж., Пол.,
Лів.*

Ой паничу, паничу! я вас за чуб посмичу.
Кулж.

Панич, що украв бич. *Ил., Ном.*

Панич не знав під, во (тільки) одно пісь-
мо, та й то му з голови встрісло. *Ил.*

Тепер настало панів — кинь на собаку, а
пана влучиш. *Ном.*

Що збан, то пан. *Ст. 36.*

Води збан, а сам пан. (на *П.*) *Збр. Лаз.*

Панів, як псів ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ собак. *Ном.*

1169. Більше панів, як псів ⁽¹⁾. *Тар.*—...
а мужиків и не видно ся за ними. *Бер.*

⁽¹⁾ курей. *Ном.*

1171. Нема добра в наших селі, бо панів
бага то. *Нер.*

Усе пани та пани, а нікому ⁽¹⁾ свині пасти.
Чир., [Руд.]

⁽¹⁾ Все пани, а хто буде, вибачайте.
Ил., [Прок.]

Все пани та пани ⁽¹⁾, а на ⁽²⁾ греблю й
нікого ⁽³⁾. *Лів.*—... а греблі нема кому зага-
тити.

⁽¹⁾ Багато панів. *Прок., Руд., Ёвх.*

⁽²⁾ під. *Кр.* ⁽³⁾ й нікому. *Прок., Руд.,
Л., Пир., Ёвх.*

Три пани, два отамани, а оден підданий.
Ил.

Після смерті колєкатора, зосталось
шість хлопців и одна дочка, обійсьть
и трохи землі, и одним оден підданий.
От раз іден з паничів тих іхав візком
и сам собі поганяв коня. Ёго здивав
сусід и питає: «Чи пан сам уже й коня
поганяєш? у вас же єсть підданий.» —
«Утік шельма!» — «А то ж чого?» — «Чорт
ёго матір зна! по дню тільки на тиж-
день робив паничини кожному з братів,
а в неділю, бувало, з панною сестрою
до костела, — и утік, гунцвот!» *Вол-
ковський.*

Два кметі, пан третій. *Ил.*

Я вашець и ти вашець,—а хто нам хліба
напашець? *Ном.*

«Чи ти пан?» — «Пан.» — «А чого ж у тебе
порваний жупан?» *Зв., Кон.*

Панство в голові, а воші за комвіром. *Ил.*

Два пани, одні ⁽¹⁾ штани. *Руд.*

⁽¹⁾ на одні. *У.*

1180. Оце ладно! три пани, єдни штани:
котрий успіє, той и штани надіє. *С.* —
Два пани, а єдні штани: котрий раніше
встав, той ся и вбрав. *Бр.*

Здаєся и пан, а штанив нема. *Прок.*

Пан в чоботях ходить, а босі сліди знати.

Проск.—Взутий, а слід босий. *Євх.*—В чоботях ходить, а босі сліди робить ⁽¹⁾. *Ил.*—В чоботях клише, а босою ноги слід пише. *Ивр.*

⁽¹⁾ а босий слід знать. *Кан., К.*

Пани повзувані, сліди ваші босі. *У.*

Коли сам пан коло брами (або: у воріт), то слуг в ёго маю. *К.*

Казав пан, та и зробив сам. *Ил.*

Люде, хрестяне, а нуте!.. або я й сам. *Ном.*

То пан хороший, як багацько грошей. *Сл.*

Лучче держатись у багатого пана за кламку, як у бідного за столом сидіти. *Яц.*

Пани наші, пани голоколінці: ми у вас служим, а ви у нас хліба просите. *Бр.*

1190. Пани ж наші, пани голоколінці: як ми в шинок, то й ви наздогінці. *Рад., Бер.* Пани мої, біда з вами: ми до корчми, а ви за нами. *У.*

Біда нашим головам за панами голими. *З.* Двом панам тяжко служити. *Ил.*

Двом панам служить, а сорочки немає. *Бр.*

З панами, а свинями не знайся. *Гайс.*

З паном не будь за пан-брат. *Не.*

З паном не братайся. *Ст. 36.*—... жінці правди не кажи, чужої дитини не май за свою. *З.*—З паном не дружися, жінці не звіряйся, а чужих дітей не приймай. *Коз.*

З великими панами не заходити. *Вин.*—... панами не за панібрата. *Ил.*

З панами добре знацьця, та не дай Бот цілувацьця. *Гл.*

Панське кохання — гірке горювання. *Ос. 48 (V, 42).*

1200. Панська ласка до порога. *Проск., Рад., Б., О., Кр., Ст. 36., [Бр., Л.].*—... а поріг переступив, то вже ласку утратив. *Бр.*

Панська ласка літом гріє, а на зіму кожуха треба старатися. *Ст. 36.*

З панами не сідай їсти, з панами и не говори багато: сказав слово, та й мовчи; хто що говорить, ти слухай. *Бр.*

З панським свого языка не рівняй; бо як довгий, то притнуть, а як короткий, то витягнуть. *Проск.*—... коли довгий, такъ прикорочають; коли короткий, так витягнуть. *Х.*

З панами не мірайся чубами; бо як довгий, то підстрижуть; як корокий, то витягнуть. *Пав.*

Ніколи з панами не мірайся ⁽¹⁾ руками; бо як довгі—відріжуть, а короткі — витягнуть. *Греб.*

⁽¹⁾ не рівняйся. *Євх.*

Не трімай з панами спілки; бо як твоє довше, то втнуть, а як коротше, то натагнуть. *Ил.*

Лучче з медведем борікацьця, ніж з паном рахувацьця. *Збр. Лаз.*

В панські ворота широко ввійти, та узко ⁽¹⁾ вийти. *Рад., [Кол.].*

⁽¹⁾ В панськім дворі брама широка, а вузка. *Проск.*

Прозьба панська рівно з наказом ходять. *Ил.*

1210. Пан шапку хоч и здийма, та в шапці правди нема. *Л.*

З паном ⁽¹⁾ дружи ⁽²⁾, а за пазухою камінь держи. *Зв.*

⁽¹⁾ З панами. *Коз., Кр.,* ⁽²⁾ живи. *Рад.*

Чеши дідька зрідка. *Прав.*—... щоб не задернути. *Проск.*—... зрідка, нехай иде до дідька. *Ил.*

Не жируй з ведмедем, ато він тебе задавить. *Гл.*—Не грай, кітка, з медвідем, бо тя здавить. *Ил.*

Добрий пан, — тільки трейчи в морду дав. *Кулж.*

Пан добрий, як отець — взяв корову и скопець; а пані, як мати—казала теля взяти. *Г.*

Тоді паня добрі, як сплять. *Б.*

Добрий пан: ні б'є, ні лає, та нічим и не дбає. *З., [Бр., Євх.].*

Пан—соломою напхан. *Євх.*

Жаба свяще—пана їсти кличе. *Проск.*

1220. Жаба на поріг, а панъ за стіл.

Жаба до покою, а кухар з рожною и з мукою.

Жаба кричить, верещить, а кухар на рожні до кухні її тащить.

1223. Пани переведуть, що й собака не їстиме (про панські приправи). *Кан., К.*

1225. Багацке и панське нігди не пропаде. *Збр. Шей.*

Як у воді не без чорта, так у великого пана не без Жида. *Зан. (I, 146), [Кан., Пер.].*—Як у болоті без чорта, так у пана без Жида не буває. *Б.*

В тім пани бракують, въ чім убогні смакують. *Гат.*

Слово панське не циганське. *К.*

Панське слово—велике діло. *Л.*

1230. Тепле ваше, паноньку, слово. *Ил.*

Що то за пан, що въ ёго ніщо не гине! *Б.*

З бороною—до гною, з шилом—до греблі, з макогоном — палі бить (ніби такъ порядкують на панщину йти, бо нема роботи, бач, у пана). *К.*

Не треба роботи, коли й такъ родить.
Коз. — На що й пахатъ, коли такъ родить (панам). *Бр.*

1234. Стрижи пана як вівцю, на ёму шерсть наросте. *Ліс.*

1236. Хотів для пана, а й вишло для себе погано. *Кр.*

Пан далеко, а Бог високо. *Прав. Ниж., [Пол. Ліс., Ст. 36.]*. — До Бога високо, до царя ⁽¹⁾ далеко, — а ті панки, що хтять, те й роблять ⁽²⁾. *Ліс.* — ... далеко, а пани вертять, як хотять. *Ёвх.* — ... далеко, та й загубив. *Не.*

⁽¹⁾ до пана. *Бр. Проск.*, ⁽²⁾ а підпанки що хтять, те роблять.

Не так пани, як підпанки ⁽¹⁾. *П., Прав. Ниж., Ліс.* — Не так пан, як панчинатка. *Лох., Пр., Ал., [Ст. 36.]*.

⁽¹⁾ полупанки. *Гад.*

Пани, як пани, та войти собаки. *Рад., Кр.*

1240. Лучче пани, як підпанки. *О.* — Лучче папу кланяцца, як підпанкам. *Бр., Зв.*

Стара пані все — то шве, то поре. *Ил.*

Я такого був пана, що царство небесне, та й годі. *Коз.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все гаразд буде. *Кр.*

Дивись! пан, а балакає, як люде. *Зал.*

Хоч би тебе, паночку, чорт узав, то я тобі хліба з медом не дам. *С.*

Будуть пани дущця, воки полошаюцца. *Ш.*

Минецца се їм ⁽¹⁾ панство! *Пир.*

⁽¹⁾ А, чекай! минецца їх. *Бр.*

Хоч щука вмерла, то зуби не вмируть. *Л., [Пир., Пер.]*.

Як дерево зігнуть, кожний тріски збірає. *Ил.*

1250. Пес здохлий не куса. *Ил.*

МУЖИК у землю дивицца, а на сім сажень бачить. *Пол.*

Мужик хитрий, як лисица. *Л.* — ... дурний як ворона, а хитрий, як лис. *Зв.*

Поки мужик купить, то сто раз зупить. *Чир.*

Мужик ⁽¹⁾ ворона, хитріше чорта ⁽²⁾. *Л., З., Кр.* — Мужик хитріше від чорта. *Проск.*

⁽¹⁾ дурний, як. *Зв.*; дурніший як. *Лил., Бер.*; як. *Ст. 36.* ⁽²⁾ а хитрий, як чорт. *Зв.*; хитріший, як чорт. *Лил., Бер., [Коз., О.];* а хитер, як хто вищий. *Ст. 36.*

На панську мудрість мужицькая хитрість. *Кобр.*

Мужика вдень обдери, а вночі обросте

Бр. — Пан мужика вдень обдери, а мужик вночі поросте («краде в біди»). *Проск.*

Кіт лівний, хлоп мівний. *Ст. 36.* — ... всюди поживицца. *Ил.* — Кіт нелівний, хлоп немівний — обоє ледащо.

Пан кладе печать, а мужик дума, відкіль ⁽¹⁾ почать. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ шука де б. *Кон.*; дивицца, відкуда. *Кулж.*

Пан гардий, хліб твардий, пивниця на колку — трудно ся поживити худому пахолку. *Ст. 36.*

1260 За панською головою поливай мазом як водою. *Пол., Ліс.*

З хама не буде пана. *Об.* — ... а хоч буде, то поганий. *Пир.* — Таки хам хамом — не буде паном. *Зв.* — Из мужика — хама не буде доброго пана. *М.* («Се вони сами кажуть... сирість природна останецца в суцці.» *Горобинський*).

Не буде з Ивана пана. *Ліс.*

Не дай, Боже, з Ивана пана. *Прав.* — ... з кози кожуха, з свині чобіт. *Гайс., Ёвх.* — ... пана, а з наймички господині. *Бр.*

Не дай, Боже, з хама пана. *Прав.*

Хлоп бодай панував, а спли не мав. *Ил.*

Не дай, Боже, свині роги, а мужику панство. *Рад.* — Не дав Бог свині ріг, а мужику панства: багачко б людей занапастили. *Пер.*

Як из діда багач, або из пана пан, так и простиня; а як з мужика пан, то и гордина. *Кон.*

Мужик багатий, як. віл рогатий.

Не буде з пса солонина. *Ил.*

1270. Мужика хоч три дні вари в росолі, а він еднак сирістю смердить. *Ст. 36.* — ... хоч у росолі вари, то все буде мужик. *К.*

Маж мужика медом, а він пахне салом ⁽¹⁾. *Зв.* — Смаруй хлопа лоєм, а він смердить гноєм. *Ил.*

Ёму годи, а він все таки дмецца. *Рад.* — ⁽¹⁾ смердить тім таки.

Мужика хоч золотом обліпи, то він зостанецца мужиком. *Лох.*

Що мужик, то гадюка. *У.*

Хоч и надів жупан, все не цурайся свитки. *Ш.*

Хто не був ніколи підданим, той не буде добрим паном. *Г.*

Виважують (так робить), щоб и Біг ласкав, и батіг ласкав ⁽¹⁾. *Біл.* — Аби Біг ласкав, а батіг тряскав. *Ил.*

⁽¹⁾ тряскав. *Бр.*

Що малий пан вліпить, то и великий не відойме, *Ил.* — Малий пан вложить, великий не виїметь. *Ст. 36.*

1278. Сто злотих ⁽¹⁾ не гроші, а мужик не брат ⁽²⁾. *Гайс.*

⁽¹⁾ кіп. *Рад.*; акрбованців. *Кан., К.* ⁽²⁾ не пан. *Рад.*

1280. Не бити гадюки, то не взяти її в руки (пан хлібороба). *Кан., К.*

Напився він не раз людської крові. *Проск., Л.*

Залив за шкуру сала. *Проск., Пр., Кон., Павл., [Бер., Коз., Ст. 36., Макс., Сн., Павле.]*

У Максимовича про Ляхів, у Свєгирєва про Москалів.

Кров не вода. *О., Пр.*—Руда (кров) не вода *Гам.*—Людська кривця не водиця, розливати не годиця. *Ил.*—Кров не вода, разливати ⁽¹⁾ шкода. *Г. Бр.*—... не вода, річками не тече. *Кон.*

⁽¹⁾ проливати. *Бр., Рад.*; розливати її. *Проск.*

На що варить одну кров! щоб пополам з водою... *К.*

Голова від Бога, а лятка скарбова: бий, скільки влязниця. *Бр.*

Батіг не нитка не увірєдця, с...а не шклянка не розібєдця. *Руд.*

Що голова, то кість,—що лятка, то м'ясо. *У.*

Голова—кість, а зад, вибачте, м'ясо: в голову цілують, а в зад б'ють. *Ил.*

Мужик ⁽¹⁾ жінку б'є, коли їсти хоче. *Рос.*

⁽¹⁾ Лях. *Рад.*

1290. Дай пан дурню корову, а не волю: корова хліб дасть, а воля напасть. *Лаз.*

Який пан — такий хам. *Рад.*

«Чого ти, зайчику, такий худенький?» — «Тим що всім питки подаю.» *Бр., Кон.*

Гне шню ⁽¹⁾, як віл у армо. *Лів.*

⁽¹⁾ Гнедця. *Пир.*

И хилитесь, як и хилились. *Кобз.*

Панська воля — наша доля. *Де.*

Панська воля—панська й сила. *Кон., [Лох., Л.]*—Ваша сила—ваша й воля. *Ном.*

«Що ти, мужик, кидаєш мені (чи «на мене», бо той молотив) — то атлас!» — «Та то все, пане, з нас!» *З.*

Хлоп тільки в продажі має ще вільність. *Г.*

Панської роботи ⁽¹⁾ не переробиш. *Об.*

⁽¹⁾ ніколи. *Лох., Л.*

1300. Ми більше на холоді буваємо, та все горе добуваємо. *Бєх.*

Сказано було, прирівнюючи панське життя до людського.

Біда тій курці, що на ній сокола заправляють на лови. *Ил.*

Чого вони наварять, тим ся підданні парять. *Ил.*

Лин виливнає, а караса очешуть. *Ст. 36.*

Пани ⁽¹⁾ б'ютьця ⁽²⁾, а в мужиків ⁽³⁾ чуби ⁽⁴⁾ болять ⁽⁵⁾. *Л., Кон., Пир., [Черн.]*. — Хто б'єдця, а в кого чуб болять. *Кр.* — Пани шкунтуюдця, а нашого брата ріжуть. *Кон.*

⁽¹⁾ Багаті. *Пир.* ⁽²⁾ скубудця. *Зв., Рад., Кр.*; сукуюдця. *Нос.*; чублядця. *Пир., Нови.*; крякаюдця. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ а у бідних. *Пир.*; а в простолюдців. *Гам.* ⁽⁴⁾ ліб. *Нови.*; лоби. *Рад.*; боки. *Ил.*; зуби. *Кам.*; чупряни *Проск., Збр. Лаз.* ⁽⁵⁾ трусиця. *Нос.*; рвуця. *Гам.*; тріщать. *Кам., Проск., Р., Пир., Пр.*; тріщить. *Нови.*

Вус! тихо сиди, як бороду голять. *Проск.*

Як би все витрищилось на мужика, що йому буде, то вмер би з жаку. *Вас., К.*

Не питай, чий я,—не питай, що я. *Ил.*

Питався Лях: «Щоти постелив?»—«Ворок». — «Чим ти вкрився?»—«Вороком.»—«Що ти поклав під голову?»—«Ворок.»—«А він уліз у мішок, то постелився и вкрився: и під головою, и під ногами—то все одим. *Бр.*

Панщанин та поединкові: що на одній нозі капиця, а на другій чобіт.

1310. Ми народ невольний—де нам узити! *Кон.*

Служка на службу, а пану трясця. *Пир.*

Вже двірської познани хлєснуи, а оброкового хліба покушав. *Ил.*

Щнога и покєра не має місця у панського двора. *Ил.*—... не живе у двора; а хто лжєть и грає, поживиця снаєде. *Ст. 36.*

Сільська собака най ся між двірській не мішає. *Ил.*

Куди панська лая, туди и сучка моя. *Бр., Дуб.*

Дать куніцю (викуп за крєпачку, беручи її за себе заміж). *З., Л., Кон.*

Мужича правда колюча, а панська на всі боки гнуча. *Котл.*

Хлопа корцен не міряють. *Ил.*

Що буде, то буде, а козак панщини робити не буде. *Кан., К.*

1320. Каліка не довика, пан не до смерті. *Ил.*—Не звика каліка, не до смерті пан. *Бр.*

Буде гарно на світі, як попу підсинать, а пана засипать. *Кр.*

Хоч хто мал—не топчи його в кал. *Ст. 36.*

Хіба ж про те нам розум мати, щоб на кривду брата дбати. *Гам.*

Обніміте ж, брати мої, найменшого брата! *Кобз.*

Своя ВОЛЯ добра, та не пожитечна (на дітей). *Ст. 36.*

Дай кому волю, а сам підеш в ⁽¹⁾, неволю. *Л.*

⁽¹⁾ а собі. *Ил.*

Кожний блажен своїм строєм.

И вовк на волі, та й вие доволі. *Кол.*

Життя вольне, як собаці на прив'язі. *Пир.*

1330. Се праме безвілля. *Кон.*

Вольні-вольні,—на все не довольні. *Кан., К.*

На волі — плач' доволі. *Кол.*

В пригоді—мисль о свободі. *Ил.*

Ладно на сім світі, що хотіти, те чинити. *Ст. 36.*

Хоч свина гола—та своя воля. *Бел.*

Лучче птави на сухій гілці, чим ся в золотій клітці. *Б.*

В клітці в пати, істи, п хороше сісгл, та немає волі. *Ном.*

Ведмідь на ретязі говсто реве. *Лів.*

Неволя и плаче, неволя и скаче. *Рад.,*

1340. Хоч за три дні перед смерті волі побачить. *Рад., Пир.*—... смертю polegшає. *Кр.*—Коли б Бог дав, щоб хоч трома днями перед смертю polegшало! *Бр.*

«Коли та воля буде? чи вона втопилась, чи де поділась? Мо, її вже ніколи не буде?»—«Е, ні! вже як налупилось, то й вилаупицца: колись таки дождемось!» *Коз.*

З корита іли та у волі жили — ніякого горя не знали. *Кан.*—Хоч з корита, та до сита. *Гам., [Гл.]*—... а ви з блюдів, та худі (мов би Запорозці на столиці сказали великим панам). *Пир.*

Багатир 1343—1463.— Убогий 1464—1621.— Щасливий 1622—1717.— Роскіш 1718—1724.— Доля 1725—1738.— Нещастя 1739—1750.— Пригода 1751—1756.— Непасть 1757—1763.— Не палять 1764—1847.— Перевиць 1848—1870.— Прошав 1871—1953.— Лихо 1954—2151.— Віда 2162—2257.— Горе 2258—2235.— Баяття 2286—2261.— Жаль 2252—2258.— Журба 2259—2292.— Кривда 2293—2302.— В нещастю нема брата 2303—2366.— Плач 2367—2400.— Терни 2401—2445.

Такий БАГАТИР, що не знає, що то нема. *Л., Пир., Кон.*

До чорта грошей. *Л., Пир.*

Грошей, як у Жида. *Л., Пир., Н., Б.*—... вошей. *Нов.*

У нас грошей—и свині не їдять. *К., Гр.*

Там грошей и курі не клюють. *О.*

Хіба птичого ⁽¹⁾ молока нема ⁽²⁾. *Зв., Рад., Пир., Кон. Біл.*

⁽¹⁾ Пташиного. *Бер., Нов.*; пташачого. *Прок.*; птич'єго. *Ил.* ⁽²⁾ не знайдеш. *Бер., (т. 36); заблагає. Ил.*

Добра такого,—не знає, в чому й сходить. *Ос. 19 (XIV, 29).*

1350. Притвора Бог (прибавля Бог). *Кон.*

Потився він добре, не візьме його чорт. *Прок.*

Добре зібрав— з тіми накладав. *Пир.*

Сидять, як тур ⁽¹⁾ у горах. *К.*

⁽¹⁾ шур. *Ном.*

Де в тебе нема грошей? козак хороший та нема грошей! *Л.*

Не взяв його враг! *Л., Пир.*

Не взяв їх чорт,—що вони мають.—*Бр.*—Чорт його не взяв. *Рад.*

Чужа непроха (як що в себе є). *Рад., Л., Кон., Кр.*

1358. Ат, так собі копійка за душею єсть. *Рад.*

1360. Забагатіти в Бога. *Гам.*

Бідні розкидають, а багаті збирають. *Л., Кр.*

Достаток чинить статок 'або: Если в чоловіка хліба єсть достаток, то в нього в дому всякий буває статок). *Ст. 36.*

Достатечность показує статечность. *Ст. 36.*

Коли хліб, тоді й розум. *Рад., Коз.*

Багатий своїм плугом оре. *Зв., Дуб., Кон.*

Багацько не вадить. *Кр.*

Як густо, то й копно. *Руд.*

Коли густо, то не буде пусто. *Гр.*—Де густо, там не пусто. *Ил., Прок.*

Гуща ⁽¹⁾ дітей не розгонять. *Ск.*

⁽¹⁾ Густа каша. *Коз.*

1370. Де можна лантух, там торби не треба. *Кобз., Збр. Лаз.*

З повного легко браги: хоч убиває, не так знати. *Ил.*

Собака кудлатий — йому тепло; пан багатий — йому добро. *Л.* — Мужик багат — йому ж добро; собака кудлат — йому ж тепло. *Ст. 36.* — Собаці кудлатому, а мужикові багатому. *Бр.* — Мужик багатий, а пес кудлатий, то все одно. *Проск.*

Що треба, то я єсть. *Кон.*

Гроші — лакома річ. *Проск.*

На гроші нема пущиня. *Ил.* — «Може тобі грошей треба?» — «Та коли їх не треба? ніз їх ніколи немає заговін.» *К. 1.*

О Боже, батьку! дай грошей шапку! *Зв., Бер.*

Гроші всюди хороші. *Руд.*

Не Біг гроші ⁽¹⁾, та милають дуже. *Вас.*

⁽¹⁾ Гроші не знати що. *Кулж.*

Без грошей чоловік не хороший. *Ил.*

1380. Без грошей, як без рук.

1381. Добрий інтерес, коли повний черес.

1383. Як у казатці є гроші, то й добре. *Кон.*

Тоді утішення, як що у кишені є. *Ст. 36.* — Утішення, коли в кишені є.

Гроші не знати що, та спати не дають. *И.*

Червінець хоч маленький, але важенький. *Не., [Яц.]* — ... важенький. *Проск.*

За гроші тільки рідного батька не купиш. *Кан., К.*

Не заростеть душа полином, аби гроші. *Ст. 36.*

Чого гроші не зроблять! *Проск., Л., Пир.*

1390. Золотий обушок скрізь двері відчиняє. *Гат.*

Гроші в камінь кують. *Ш.*

Копій камінь довбе. *Гр.*

Копа камінь довбеть. *Ст. 36.*

Золота швайка мур пробирає. *Ил.*

Золото-срібло губу затикає.

Один руб — один ум, два рубля — два ума: скільки рублів, стільки гріхів (sic) *Не.*

Коли єсть хліба край, то й під вербою рай. *С., Зал.* — Як хліба край, так и в хліві рай; а як хліба ні куска, так и в горниці туска. *Кон.*

Добре гудіти, коли є в чім шуміти. *Ил.*

Добре ся пестити, коли ся є де змістити. *Ил.*

1400. Добре ся там пестити, де піч велика и є кочу варити. *Бр.*

Добре-то казати, як ся добре діє. *Проск.*

Щоб лиха не знати, треба своїм плугом та на свої ниві орати. *Ил.*

Хто має в торбі, той звість и на горбі.

Добре господині, коли повно в судині.

Мудра ⁽¹⁾ господиня, як є ⁽²⁾ скриня. *Зв.*

⁽¹⁾ Добра. *Рад.* ⁽²⁾ коли повна.

Разумна ⁽¹⁾ жона, як стуга ⁽²⁾ пшона. *Л.* — ... як одна стуга муки, а друга ⁽³⁾ пшона.

Бр. — ... як дві стуги муки, а третя пшона, четверта гороху, то вона й буде носити потроху. *С.*

⁽¹⁾ Мудра. *К., Бер., Л.; Добра. Б.; У* чоловіка умна. *Кох.* ⁽²⁾ ступа. *Бер., Л.;* повна сипанка. *Кан., К.; бочка. Кох.;* и з свого. *Л.* ⁽³⁾ як два міхи муки, а третій. *Проск.* — Стуга — діжка велика, услипок, бочка (*Б.*), дубляна козубля, що сідухи носять на базарь бублики, буханці и д. (*Л.*).

Е, вже! тому низько в голові, в кого чисто в дворі; а тому легше здихає, що двір вицищає (має, після чого вицищати). *Бр.*

Тоді чоловік весело співає, як п'ятериком поганяє. *Проск.*

Кому добре дієця, той и співає. *С.*

1410. Кому добре, той співає; кому зле, той плаче. *Бр.*

Веселе дерево, весело й співає. *Не.*

Добре чорту в дудку грати, сиди в очереті — одну зломить, другу виріже. *Вас., Тар., Кан.* — ... одну зламає, другу собі виріже — а наше вище діло! *От. Записки 1863 р., Квітень, ст. 684, арт. д. Громики про Козачку.* — Як чорт в очерет увізе, то в котру схоче дудку грає. *Ил.*

Багатому й чорт не брат (або: не пара). *Л., Пр.*

Не лупне так ходак, як чобіт. *Ил.*

За багатими не тягтись. *Пр., О.*

Бодай ніхто не дождає багатими знавця. *Навл.*

Слабій з дужим не борись, голій з багатим не дружись. *Зв., К.*

Тому и світ великий, кому хліб дарований. *Ш.*

Багатому не дідько дієця, що біжить за возом та грієця. *Кох.*

1420. Багатому чорт діти колише. *Зв., У., Л., Пир., О., [Кр.]*. — Багатому чорт діти колише ⁽¹⁾, а убогий в няньки не найде ⁽²⁾. *К., Кр., [Кан., Рад., Л., О., Коз., Лаз.]*

⁽¹⁾ дідько помагає діти колихати, або — усі діти колишуть. *Кох.* ⁽²⁾ а бідному то й няньки чорт не дасть. *Бер.;* а убогому и нянька не хоче. *Проск.*

Багатому й чорт айде носе. *Нов.* — ... носе.

Багаотму и чорт гроші носить.

За багачем сам чорт з калачем Яч.

Добре багатому красти, а старому брехати. Г., П., В.

Багатого хваляють. К., О. — ... ще й хвалять. Рад., Л.

Коли ж гроші кажуть, то всі мусять губки позулювати. Гат., [Ил.].

Багатому дурневі місце дадуть. Прокс.

Дурень багатий, так и слово його в лад. Кон.

Дурня багатого всі величають. Прокс.

1430. Хоч у голові пусто, аби грошей густо. Кон.

З грішми дурня — невігласа почитують. Збр. Лаз.

Що багатий, а що дурний: що захоче, те й зробить. Вас.

Багач рідко в гаразді живе. Ил.

Грошей багацько (на світі), а щастя мало. Прокс.

Що ті в гроші, як чортма нічого в голові! Кон.

Що з тих кубків, як повні сліз! Л.

Багачі не сплять ні вдень, ні вночі, а їдять калачі. Прокс. — Багачі їдять калачі, але вони не сплять удень, а мало и вночі. А. Вил.—... калачі, не сплять ні вдень, ні ввечі; а бідний борщу хлібно, та й удень засне. Ш.

Нащо мені тее сrebro, коли жить не добро.

На чорта та худоба, як жить не подоба. Б.—Нащо й худоба, коли жить не вподоба. Полт. п.

1440. За гроші не купиш ні батька, ні метері, ні родини. Не.

Гроші то и роблять біду на світі. Прокс.

Гроші—набути річ.

Гроші — слина. Кл.—... як слина. Ст. 36.

И чорт багато грошей має, а в бозоті сидить. Ил., [Прокс.].

Срібло-золото тягне чоловіка в болото. Г. Набрался чорт багатих, то убогих кидав. Кан., К., [Ил.]

Хто много має—той прагне більше. Ил.

Що б то й було, як би всі багаті! то б и на Бога забули. Рад.

Багач гроші збирає, а чорт калитку шие. Л., [Прокс., Кан., К.]

1450. Щастя ⁽¹⁾ дочасне, а злидні довічні. Сл.—Багачтво дочасне, а лихо довічне ⁽²⁾. Л., Пр.

⁽¹⁾ Багачтво. Бр., Зв. ⁽²⁾ до часу, а бідність довіку. Не.

Багатий дрібно крає. Бр., Рад.

В добрі са не знає и о біднім не гадає. Ил.

Взяв убогому поле, а багатому дав. ...

На що здорову голову під Євангелію класти!

На що в кірницю воду ляти! Г., П.—... коли вона и так повна! Прокс. — Нащо в море воду лить, коли море повно! З., [Бр.].

В ліс дров не возять. К., О., [Ил., Ст. 36.].

Хто в пір'я поростає, най на бідного пам'ятає. Ил.

Єдно збирай, а друге давай.

В голови не положиш (добра, як виріш). Нови.

1460. Неси ⁽¹⁾, Боже, кудлатого ⁽²⁾, щоб було за що скубти. Р.

⁽¹⁾ Нанеси. Кр. Принеси. Рад. ⁽²⁾ мхнатого. Рад., Кр.

Побий того Боже, в кого багацько грошей. Коз.

Як летіла ворона до гори, то й кракала; а як на діл, то й крила опустила. Войц.

Богач а свиня по смерті скотина. Ил.

А що ж ми зробим, що УБОГІ: Бог багатий, то й нам дасть. Рад., Пир.

Голенький — ох, а за голеньким — Бог. Ос. 7 (III, 13). Коз.

Люде не мруть від голоду, але від хліба. Ил. — Від хліба люде мруть (як это скаже — хліба нема). Прав.

Чого нема, то й Бог не візьме. Бр.

Голий підперезався та й зовсім зібрався. Руд.

Єднако убогому нічого не мати. Ил.

1470. Так' о й бідному вігди нічого не мати.

Хоч голо, аби весело.

Менше на дворі, легше голові. Бр.

Голий иде — ворота узькі. Рад.

Порожня бочка гучить, а повна мовчить. Об.

Хоч голий, та гострий. К., Рад.

Хоч гол, так прав. Л.

Голому розбій не страшен. Бр. — ... не страшен. Л., Ст. 36. — Голий розбою не боїцца. Зв., Дуб. — ... мокрий дощу не лякаєцца. Ил. — Мокрий дощу ⁽¹⁾, а голий розбою не боїцца. Пир., Бр., [Прокс.].

⁽¹⁾ огню. Бр.; води. Кан., К.

Мокрий дощу не боїцца. Бр., Зв.

На голому, як на святому. Зв. — ... ні

чого не зищеш. *К., Кр.* — З голого, як з сватого. *К.* — ... не візьмеш нічого. *Євх.*

1480. Аби живи, а голі будем. *С., Л.*

Тоді він буде багатий, як пес — рогатий. *Ил.*

Живе собі — ні втік, не піймав, а як Бог дав. *Не.*

Перебиває бики на барани. *Нос.*

Живе саяк так.

У мене стільки грошей, як у Жида свиней. *Не.*

У кишені гуде. *Пир., Коз.* — ...аж гуде. *Зв.* — Вітер гуде в кишенях. *Кул., [Бер.]*

Гроші зховані під дубом, накріті лубом. *Кон.*

Багатий! багато де-чого нема. *Л., Нос.* — Багато де-чого немає. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Багатий, як чорт рогатий. *Об.* — Багатий, як пес кудлатий. *Євх.*

Багатий, як Жид на блохи. *Проск.*

1490. Сім хат з хлівами, сім душ з свинями. *Не.* — Тоді (в селі) було сім хат із хлівами, а девять душ із свинями. *К. 1.*

Які там багаті! Один Бог багатий! *Ном.*

Козак ⁽¹⁾ хороший, та ⁽²⁾ нема грошей. *З., Пр., Б.* — Хороший та без грошей. *Дуб.*

⁽¹⁾ пан. *Бер.* ⁽²⁾ тільки біда, що. *Бр.*

Багатий на лати. *К.* — ... та на дрібні сліз-зи. *Ковз. (132).* — ... на латки, та на дрібні слізки. *Лох.*

Багатий, маю три (дві?) стодилі: в одній мак, а в другій так. *Бр.*

Чіраїк, чіраїса! скажу я вам, брацця, чорноморські чудеса: вітром оплітаєм, небом укриваєм. *Не.*

Ні плуга, ні ролі — висписся доволі. *Ил.*

Живе, як Нагаєць. *Кан., К.*

Пробуваємо — немовлячи, Цигане (без землі). *Кл.*

И то не наш корх землі, що нам очі закріють. *Сл.*

1500. Оде хата! дві сохи, та сохоми трохи, та й діти почаділи. *К.*

У нашого свата всім одна хата. *Ил.*

А ні печі, а ні лави. *Г.*

Ні ножа, ні образа — ні зарізацьця, ні помолацьця. *Пир., О.*

Ні кола, ні двора. *Об.*

Коло двора вечисга-ма й кола. *Кин.*

Миш в голову зайшла, закім зерно знайшла. *Ил.*

Ні писне, ні висне. *Пир.*

Ні шерстини (скогу). *Л., О.*

И хвоста (або: хвостяги) нема у дворі. *Б.*

1510. И кішки ⁽¹⁾ в хаті ⁽²⁾ нема. *Лів.*

⁽¹⁾ И kota. *Ол., Зв., О.* ⁽²⁾ за печом. *Ол.;* в дворі. *О.*

И хліба шматка дасть-Біг. *З., Кон.* — ... нема. *Рад.*

Вони такі убогі, що землю держалном мі-рають, а худобу ложкою. *Кон.*

Голь нещади́ма. *Кон.*

Голий, як пень. *Прав. Ниж.*

Голий, як палець. *О., Нос.* — ... як пучка. *Пир., Коз.*

Голий, як долоня. *О.*

Голий, як пляшка. *Ном..*

Гол, як сокол. *Ис.*

Голий, як миш. *Кр.* — ... як руда миш. *Пр., Б., О.* — ... як церковна миш. *К.* — Та-кні голне, як миші. *Рад.* — Голе. як миша. *Л., Пир.* — ... гостре, як бритва. *Р.*

1520. Голий, як кістка («робила цілий рік панам, та мабуть ляжу, як кістка, гола»). *Пир.*

Голе, аж круз ребра видно. *Рад.* — ... аж ребра світиця. *Пр., О.* — ... аж світиця. *Зв., Л.*

Голий, як турецький святий. *Об.* — ... як святий. *Рад., Ст. Зб.*

Голий, як бубон ⁽¹⁾. *Об.* — ... а гострий, як бритва. *Т., Збр. Лаз.* — Ти бо, Грицьку, який чубернастий: голий, як бубон, а гострий, як бритва. *Чир.*

⁽¹⁾ бубен. *Ил.*

Голий, як бізун. *Проск.*

Голий, як бич. *Рад.* — ... а острий, як міч. *Кобр.*

Голий — як міч, гостий — як бритва. *Рад.* — Голий — як бритва, а острий — як меч. *Б.*

Голяк — масти, черва — світить. *Бр., Прав. Ниж.* — Голийш — масти, чірва сві-тить. *Зв.*

Нічим грудини прикрити (окріч сорочки Біг-ма нічого). *Пир.*

И боче и простоволосе. *Л., Ст. Зб.*

И коса світиця (нічим покритись). *Полт.*

1530. Сорочки на хребті нема. *Л., Б.*

Сам голий, а сорочка за пазухою. *Збр. Лаз.*

Руб руб кличе. *Пир.*

Видалисьмо голих, а на тих и шерсти
віт. *Ст. 36.*

Сам голий, кінь у ёго безногий, сам собі
друзяка. *Збр. Лаз.*

Голий, и босий, и голодий: пропаде, так
як собака. *Бер.*

Вони люде злиденні. *Л., Кон.*

За злиднями (або: Через злидні) и світа
не бачить. *Проск.*

Упросились (1) злидні на три дні, та чорт
іх и довіку викишакє (1). *Л., Кр. — Уклю-*
нудця злидні на час, не виживеш іх за год.
Коз.

(1) Просились. *Бр., Рад., Пр.;* Як за-
ведущя. *Лох., Пр.;* Як уклюнудця.
Рад. (2) виживе. *Рад., Лох., Пр.;* іх
викирять. *Ш.;* та й не збутя. *Бр.;* а
й не збутися довіку. *Бр.;* та й за три
неділі не хотять одходити. *Сп. 36.*

И холодно, и голодно. *Ст. 36., Кулж. —*
Приняли и холоду, и голоду. Пир.

1540. Куди пішов Лесь, то все весь. *Проск. —*
Куди піде Лесе, то всюди увесь. Ил.

Нема що в коляду класти.

Казав Хома—чого (1) нема. *Бр., Бер.*

(1) сёго. *Лох., Гл.*

Гетьман (1) знає, що в нас нічого немає.
Кул.

(1) Пан гетьман нас. *Б. —* Мовляла ос-
тання Борзенська сотничка Рибя. *М.*
Бил.

Недостатки гонять з хатки. *Гр.*

Поли крає (1), а плечі латає. *Не. —* Поли
одрізуй, та плечі латай. *Ст. 36. —* Так роз-
багатіла! поли деру, та спину латаю. *Кулж.*

(1) дере. *Бр.;* ріже. *Не.*

Остатки з хатки. *Нос.*

Там давно старці обідали (убож). *Проск.*

Духом Святим живе. *Л., Пир.*

Ото цвяхована гиря! *Гат.*

1550. Істи, та нічого. *Ст. 36.*

Не івши ляж спати.

Пек-леком! нема що істи. *Ил.*

Розуму багато, а грошей мало, — Багато
ума, та в кешені катма. *Ном., Б.*

Яко наг, яко благ, яко нема нічого. *Ном.*

Був колись хазяїн, а тепер бовкнуом із-
дять. *Збр. Шей.*

Прийшов (1) нестаток, забрав (2) остаток.
Вин.

(1) Приїхав. *Бр.* (2) пожив.

Яке твоє царство, така твоя и сила. *Ил.*

А ні я звівся, а ні я вписва.

Наївся ляхой нужди. *Проск.*

1560. Були коралі та пішан далі; були пер-
ли та ся стерли. *Збр. Шей.*

Бог дав, Бог и взяв. *Проск., Ст. 36., [Гат.].*

Бог узяв (або: припав). *Пир.*

Шаг був один — и той пропав. *Пр. с Ст.*
36.

Убогому мало що бракує, а захланному
всього. *Ил.*

В убогого все по обіді. *Бр.*

Сорока в вороні просить оборони (як убо-
гий передь убогим жалкуєцца). *Кан., К.*

Бідному всюди біда. *Бр.*

Біда бідному! и смерті не дають. *Проск.*
Боронь, Боже, нужди, то и розум загу-
биш. *К.*

1570. Працюєш, працюєш, до кривавого
поту працюєш,—и Бог має чого. *Бр.*

Не займати голяка, бо ёго доля така.
Бер. — ... не така. Рад.

Убогого и галузь тягне. *Рад.*

Голого легко голяти. *Ил.*

Трудно рану (виразку) гоїти, а не уразити.

Убоге не живе, а тміє. *Ж.*

Тяжко сіяти, коли ніщо орати. *Ил.*

На голого дригота. *Бр., Проск. —* Все на
бідного дрегота. *Ил.*

У голоти нема що мохоти. *Бал.*

Злиднями не доробися. *Проск.*

1580. Мовлять, що не дармо той нічого
не має,—а бідному нігде взяти, він того не
знає. *Кл.*

А трудів іх ніхто не погадає (бідних).

Шолудиве поросє и в Петрівку змеранє.
Євх.

Треба істи—хоч потрошку, а все треба.
С. — Сиря душа істи хоче. *Б.*

Всім зубам треба істи. *Бр.*

Душа не виір (1), того хоче, чого и мир.
Рад., Б., Черн.

(1) не вупир. *Зв.*

И моя душа не повстанка. *Ст. 36.*

Не шаповал (1) душу вложив (2). *Нос.*

(1) Не Циган. *Нос.;* И мені не ша-
повал. *Ст. 36.* (2) вивалив.

Моя душа не з лопуцька. *Зв., [Кан.]. —* И
моя ж душа не з лопуцька, и хоче того, що и
людська. *Ос., (272), [К., Рад., З., Євх.]. —*
Хіба ж душа моя з лопуцька и не бажа того,
що и людська? *Коз., [Чор. Рад. (374)].*

И наша губа не хвляша: то ся би ззіла,
як и ваша. *Ил.*

1590. Кождому хліб не горек. *Ст. 36.*

Як ситий, то и в старості закритий; а як
худий, то и в молодості огудий. *Ж., Слуц.*

Багацтво дме, а нещастя гне. *Проск.*

Хто має багацько, той бурчить; а хто не
має, той мовчить. *Бр.*

Багатий шепче з кумою, а убогий з су-
мою. *Бус.*

Багач ість калачі, а бідний и хліба не має.
Ил.

У князя—хверазя, а в нас и учкур. *Коз.*

Жаль багатому корабля, а бідному коше-
ли. *Не., Нос.*

Кажуть, як у бідного втрата (звісно,
не велика), а він біднявця.

Багатого за стіл сажать, а убогого и
так випровожать. *Лох.* — ... саджають, а
убогий и коло печі не саде. *Бр., Рад.*

Хто багат, то всім брат. *Пр. в Ст. Зб.* — Хто
нічого не має, того ніхто не знає. *Ст. Зб.*

В одному старому (*Черн. и Ст.*) руко-
писові XVII с. и у Кліментія з сих
двох приказок зроблена одна, та ще
у Кліментія з початку додано: «Бо и в
лекціях пишуть: хто багат и д.» М.
Вілозерський каже, що така ж приказка
е на одні книзці, друковані в 1690-х
роках: написана приказка пісьмом кін-
ця XVII с.

1600. Багатого и серп голить, а убогого
и бритва не хоче. *Ил.*

Як бідний плаче, то ніхто не баче; а як
багатий скрививця, то всяке дививця. *К.*

Хто має гроші, то всюди хороши. *Проск.* —
... а хто бідний, той нікому не потрібний. *Ж.*

Як умре багатирь, то иде увесь мир; а
як умре харпак ⁽¹⁾ — тільки під та дяк ⁽²⁾.
Л., З.

⁽¹⁾ харпак. *Збр. Шей.; харпачок. Бр.,
Коз.; харпачок. Проск., Чир., Черн.,
Сос. (2) дячок. id., Бр., Коз.*

Умер багатий — ходімо ховати, умер убо-
гий — шкода дороги. *Ил.*

Порівняє гори з долинами, а багатих з
убогими.

Багатий дивуєця, як убогий годуєця.
Бр. — Багатий ⁽¹⁾ дививця, як убогий ⁽²⁾ жи-
вивця. *Рад., Ст. Зб.* — Багач ся дивує, чим
убогий діти годує. *Ил.*

⁽¹⁾ Нехай багач. *Нос. (2) худак.*

Багатий бідного не знає. *Проск.*

Багатого покута — убогого бесіда. *Ил.*

Убогий чоловік на лихо не жадєм. *Л.* — ...
не жадний. *Бер.*

1610. Хоч чоловік убогий, та слово чисте.
Пир.

Я твое багатство переживу, а ти мого вбо-
жества не переживеш. *Рад.* — Наші злидні
ваше багатство перебудуть. *Бр.*

Хоч у мене шуба овеча, та душа чолові-
ча. *Б.*

Ми вь кожусі, та при своем лусі, а в ли-
сах, та в мислях. *О.*

Ми їмо з корита, та досита — ви ж їсте з
блюда, та до худа (дів. № 1341). *Б.*

Наші лати переходять панські шати. *Проск.*

До вбогого їди сорочки позичати, а до ба-
гатого ніколи не їди. *Бер.*

Не той убогий, що мало має, а той, що
багацько жадає. *К., Б.*

Не той бідний, хто хліба не має, а той,
хто душі. *Кан., К.*

То чорт бідний — що душі нема. *Пир.*

1620. Поможи, Боже, багачу и рогаць, а
бідному в дітках. *Нос.*

Жартують, розказуючи про бездіт-
ного багатиря и сім'янистого бідного.

Хотіли вражі люде, щоб ми забагатіли,
так не діждуть! *Бех.*

ЩАСЛИВИЙ, в сороцці родивсь. *Павл.*

Хоч не почесний, але щесний. *Ил.*

Хоч раба и погана, та її доля кохана.
Ос. в (III, 41).

Хоч сопливий, так щасливий. *Зал.*

А мені Біг та поміг. *Збр. Лас.*

Пішло в нитку. *Ном.*

Такий доюн, що куди! *Пом.*

Чий кінь, того и гроші (попередив у
чому и користь од того має; жарт). *Нос.*

1630. Довелось ⁽¹⁾ свині на небо дививця!
Рад. — ... неба побачить. *Гл.*

⁽¹⁾ Досталось. *Гр.*

Хвортує йому служить. *Не.* — Їму хвор-
тує. *Ном.*

Чого хотів, того и достав. *Проск.*

Гуляє, як риба в морі. *К.*

Живє, та Бога хвали. *Об.*

Хвалять Бога! *Пир., О.* — ... за все! *Л.,
Кулж.*

Благодарить Бога милосердного! *Дир., Кон.*

Як у Бога за дверми ⁽¹⁾. *Зє., К., О., Пир.,
Л., Біл.* — ... за дверима. *Об.*

⁽¹⁾ за плечима. *Л., Лох., Б., Бр.,
Біл.; за пазухою. Л., З., Пир., Невт.*
за надром. *О.;* під покришкою. *М.;*
за кроснами. *Черн.*

Як у батька за пазухою. *Пр., Н.*

Життя їм, як у Христа за пазухою. *Кан.,
Л.*

1640. И не бідна головочка! *Г. Бар.*

Як у раю! *Бр., Л., Пир., Х.*

Заліз, як муха в патоку. *Проск.*

Упав в гаразд, як муха в сметану. *Ил.*

Упав в гаразд, як сливка в болото. *Ил.*

Упався в добро, як у тісто. *Ст. Зб.*

Їго и шило голить. *Пир., [О].*

Убила баба лося, так їй довелось. *Рад.*

Оттак! ⁽¹⁾ не бродячи качку піймав! *С.*

⁽¹⁾ Оттак я вигадав. *К.*

Як рибу в сак, положив. *Ил.*

1650. Ловися ⁽¹⁾, рибко, велика и малей-
ка ⁽²⁾! *Л., О.* — ... бери, чорте, Деняса и
Омелька. *Лип.*

⁽¹⁾ Берися. *Бр.;* Имайся. *Ст. Зб. (2)
малая и великая.*

Тобі твоя доля робє. *Бех.*

Тобі, вачче, доля дасть. *Ст. 36.* — ... а овечки давить. *Пр. в Ст. 36.*
Щасливому щастя. *Кан., К., Бер., Л., Кр., Ст. 36.*

Чем ёму не пить, коли ёго доля не спить ⁽¹⁾!
Зв., Коз. — Добре тому пить, кого доля спить. *Рад., З.*

⁽¹⁾ коли ёму Бог годить. *Бр.*

Уже ёму як везе, так везе! *Кон.*

Ёму б жить та Бога хвалить. *Кулж., Біл.*

Уродись та й удайсь. *Прае.* — Вродись и вдайсь. *Проск.* — Коли уродився, то и вдайсь. *Ст. 36.* — Уродись — вдайсь, а ні, то скапарайсь. *Ил.*

Кому як на роду написано. *Ном.*

Щасливому сир на колоді. *Ст. 36.*

1660. Як Настя, то й буде щастя («Прийшла молода!» — «А як зовуть?» — «Настя!» — «Як Настя в д.»). *Кон.*

Як твоя, доню, доля, то накупить чоловік и поля; а як безділля, то продасть и подвірря. *Кон.*

Як вродилась щасниця, так поправицца и п'яниця. *Кон.* — Вже як щастя, то й п'яниця поправицца. *Дуб.*

Хоч би я за пана пошла: як моя доля така, то й пан скрутицца; а як моя добра доля, то поїду за п'яницю, то й п'яниця поправицца. *Рад.*

Як буде доля, то буде л'ля. *Ил.*

Кому щастя, тому и доля. *Проск.*

Кому щастя, то й на кневі виплине. *Ил.*

Кому щастя, тому й півень несецца. *У.*

Кому щецца ⁽¹⁾, то й на скінку придецца. *Рад.*

⁽¹⁾ ведецца. *Рад.*; живецца. *К., Коз.*

Щасливому по гриби ходять. *Бр., [Рад.].* — ... а нещасному по дісу блудить. *Зв.* — З щастям и по гриби пойти. *Ст. 36.* — Без долі й по гриби не ходять. *П., В.*

1670. З щастям по гриби ходять, з щастям в рибу бродить, а без щастя ні вон, а ні за поріг. *Ж.*

Не купуй лою, та купуй долю. *Не.*

Не родись багатий, а родись щасливий. *Л., Р., Кр.*

Не родись багатий та вродливий, а родись при долі та щасливий. *Коз.*

Не родись зрясна ⁽¹⁾, та родись щасна ⁽²⁾. *Бр., [Кан., К., Рад., Бех.].* — Не родись гарний, а родись щасливий; рости великий та будь багатий. *Бех.*

⁽¹⁾ вродливий. *Сос.*; хороша. *Кон.* ⁽²⁾ щасливий. *Сос.*; щаслива. *Кон.*

Не родись в платтячку, а родись в щастячку. *Ос. 6 (III, 41).*

Бог дасть долю и в члостім челою. *Нраск.*

Бог як схоже, так и из гриві поставить князі. *О.* — ... из грязю поставить князю. *Б.* — Из грязі у князі, из князі у грязі. *Л.*

Коли Біг дасть, то и в вікно вийнє. *Збр. Лаз.*

Коли на те піде, то й серед битого шляху поламаєся. *Ном.*

1680. Доля луччая Божая, ніж матчинная. *К.*

Дитинка спить, а доля її росте. *Прае.*

Лежень ⁽¹⁾ лежить, а Бог для н'го ⁽²⁾ долю держить. *Бр., Кан., К.* — ... а над ним Бог кражить. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Лажух. *Ил.* ⁽²⁾ ёму. *Яц.*; *Проск.*

Лажухові Бог долю дав.

1684. До щастя! *Бр.* — Як до щастя! *Щир.* — Кому яке щастя! *Ном.*

1686. Не знайдеш, звідки на тебе впаде. *Бр.* Не знаєш, де знайдеш. *Павл.*

Сьогодні пан, а завтра пропав. *Чор. Рад. (300).*

Щастя, як трясця: кого схоже, на того й нападе. *Бр., Проск., Павл., [Зв., Коз.].* — ... кого нападе, того й трусить. *К.*

1690. Не всім однако дано: одному ситце, другому решітце. *Я.* — Єдному Бог дасть ситце, а другому решітце. *Проск.*

Инший легко робить, та хороше ходять; а де-кий робить, то й піт кривавий ёго обливає, а нічого немає! *Бр.*

Кому на добро идецца — каша в самому молоці, ище и грудку масла положить; а кому на горе идецца — велика дірка, та мала латка: и туди тягни, и туди тягни — не зиходицца. *Сич.*

Ёго й шило голило, а наша и бритва не бере. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* — Эдному шила голять, а другому и бритви не хотять. *Ил.*

Чуже ⁽¹⁾ й мило голило, а моя ⁽²⁾ й бритва не бере. *Рад.*

⁽¹⁾ Ёго. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* ⁽²⁾ а наша.

Одному на трісоці придецца, а другому и веретінце не хоче. *Кан., К., Л., О.*

Один гроші складає, а другий мішок шне. *Ил.*

Єдному Бог дасть сик, а другому овак. *Проск.*

Хто плаче, а хто скаче. *Ж., Коз.* — Єдин плаче, другий скаче. *Ил.*

Половина світа ⁽¹⁾ скаче, а половина ⁽²⁾ плаче. *Ск.* — Світ плаче, світ скаче. *Г.*

⁽¹⁾ Половину світа. *К., Щир.*; Півсвіта. *Біл., Гр.*; Один. *Пол., Л.* ⁽²⁾ половина, півсвіта, другий.

1700. Як не ладниця, то й в печі не горить. *Бр.*

Коли не ведецца, то й курка не несецца.
Бр.

На чуже щастя не впасти ⁽¹⁾. *К.* — ... кому добре, а нам зле. *Бр.*

⁽¹⁾ не мухою пасти. *Слуц.*

В чужов щастя не вкупитися. *Ст. 36.*

Не всім же панам бути. *Євх.*

Щастя переходя живе. *Нос.*

Худоба ⁽¹⁾ переходя живе. *Ос. 10 (XIV, 38). Кон.*

⁽¹⁾ Добро. *Нос.*

В щастю не вмів чоловік статкувати. *Ил.*

На щастя всеяке май серце еднако.

Пархоми, в щасті не брикай: як більш нема, то й так нехай. *Ш., Збр. Шей.*

1710. З щастя не мруть. *Гат.*

Щастя на коліні не ломниця. *Ил.*

Добре ніколи не укучицца.

Нема щастя без заздрості.

В щасті не без ворога. *Кон.*

Щастя розум відбірає, а нещастя назад вертає. *Ил.*

Прибуль ⁽¹⁾ щастя, а розум буде. *Зв., Кам., К., Прок., Рад.*

⁽¹⁾ Аби. *Л.*

Щастя має роги, біда має ноги. *Кобр.*

РОСКІПШ творить біль: як приходить — смакує, як виходить — катує. *Ил.*

От уже того душа не в пні (ласо ість и хороше ходить). *Б.*

1720. Пливає, як пампук в олію. *Ил.*

Плаває, як вареник ⁽¹⁾ у маслі. *Пир.*

⁽¹⁾ пиріг. *Прок.*

Валецця ⁽¹⁾, як почка (нірка) в салі. *Рад.*

З роскоші сите. — ⁽¹⁾ Обросла. *Рад., О.; Жируецця. Нос.; Живе. Кон.*

Чому козак не гладок! попоїв та на бок *Б., [Лаз., Ч.].* — Чого козак гладкий? наївсь, заснув, та й нема гадин. *Гат.* — Наївсь, напивсь, та на бок — та не буде чоловік гладок! *Ст. 36.*

Як би хліб та одежа, ів би козак леж. *Пир., [Рад., Б.].* — ... то козак би и вмер леж. *Пр.*

З щастя та з горя зкувалась ДОЛЯ. *Гат.*

И кат панує, та долі не бачить. *Ш.*

Єсть на світі доля — а хто її знає? єсть на світі воля — а хто її має? *Кобз. (77).*

Лихая доля и під землею надібає. *Прок.*

Доля карає й вельможного, й неможного.
Ш.

1730. Буває, що и вовк лежить горюю.
Прок.

Лихої долі не вгадаеш. — Не вгадаеш лихої долі (або: години).

Свої недолі и копом не об'їдеш. *Нос.*

Моя доля та рубає дрова. *К.*

Бідному Савці нема долі ні на печі, ні на лавці: на печі печуть, а на лавці січуть. *Не., [С., Ж.].*

Лягай долі на своїй долі. *Ш.*

Плаче твоя доля, та не зна чого. *Євх.*

Вибравись собі долю, як бандолю. *Прок.*
— У нього доля, як бандоля. — Дав їй Бог долю, як хвандолю. *Ил.*

У сусіда донёк сім, та й е доля всім — у мене една, та й тій нема. *Ж.* — У кого дочок сім, то й доля всім; у кого одна, и тій долі нема ⁽¹⁾. *Сос., [Л., Прок.].*

⁽¹⁾ та й та долі жадна! *Рад.;* а в мене една, та й неладнь. *Бр.*

НЕЩАСТЯ ніколи само не приходить. *Ил.*

1740. Нещастя в дітях — нещастя в літах.
Нос., Пол.

Нещасна, як Подольська корова (що коровами там роблять). *К.*

Мое щастя таке, як тої курки, що качата водить. *Ил.*

Коли б чоловік знав своє нещастя! *Л., Прок.*

Коли б знаття, де упаду, то б соломки підослав. *Євх., [Бр., Кр., Гр., Ш.].*

То приказка, як Москаль летів з черешні: «Соломи», каже, «соломи!»; а як упав — «ні», каже, «не нада вже».

Як би знав, де найду, то б туди пішов; а як би знав, де загублю, то б туди не йшов. *Бр.*

Не знаєш, з якого боку зайти. *Бр., Пир.*

Пішло щастя в ліс по пруття. *Ил.*

Талану нема! *Л., Кон.*

Як не дав Бог талану змалку, то й не буде до останку. *К.*

1750. Хоч роби и розсидься, а як нема талану, то нема. *Прав., Л.*

ПРИГОДИ учать згоди. *Ил.*

Кожда пригода до мудрости дорога.

Давні пригоди боронять від шкоди.

Не ймайся за пригоду. *Кл.* — За сон и за пригоду не ймайся. *Ст. 36.*

Чоловік без пригоди не живе. *Кон.*

Приходила оце Наумова олії. Каже: «Дитина вовсім опухла, умерла... Бога молимо, щоб воно умерло: істи нічого, оджи немає... так оце ревизія буде писадця—молимо Бога, щоб ёго прийав... ні при чому світить, так оце олії прийшла: як буде кончицьця, так щоб при світлі скончилось...» — «А рокове ж попу оддали?» — «Ні з чого! як буде старий говіть, так буде одроблювать попу: кілля тесать, або молатить... От-так-е-то! сказано: чоловік без пригоди не живе!» *Зап. С. Д. Ніс.*

Отак чумак дочумаковався. *Гат.*

Сака-така НАПАСТЬ, та спати не дасть. *Пр., [Ст. 36.].*

Від напасті и полу вріж, а втікай. *Ил.*

Напасть ⁽¹⁾ не по дереву ⁽²⁾ ходять, а по тих людях. *Пир., [Л., Р.].*

⁽¹⁾ Ляхо. *Бр., Гайс., Полт., Ст. 36.*

Біда. *Проск.* ⁽²⁾ по лісу. *Проск., Рад.*

1760. Від напасті не пропасти. Об.—... а від біди не втікти. *Полт.*

Від напасті не пропасти: я, пане, коня вкрав. *Бр.*

Без напасті не пропасти. *К., Бер., Пир.*

Без причини чоловік ніколи не живе. *Не.*

Коли НЕ ПАЙДИТЬ, то вже ж и не пайдять! *Ном.*

Поспятав вже я и пня, и колоди.

Кідаєцца и сірою собакою, и білою собакою, та ради не дасть (убогий дуже, а щирий. *Рад.*). *Рад.* — Б'єцца сірою собакою, нічого не вдіє (те ж). *Бр.*

Бив на ёго, як на три тузи. *Ном.*

Пошло панії старій (в рукопису: «панію стару») на випадок. *Ст. 36.*

Трахвилося, як сліпий курці бобове зерно,—и тим ся удавила. *Войц.*

1770. Удалося, як тій Солосі. *Нос.*

Не кує, а плеще (невдачі усе).

Коло рта мичецця, та в рот не попаде.

Отó я краще! *Пир.*

З гори пошло. *Ст. 36.*

З рук идеть, а не в руки.

Отак наші галки б'ють! ні з чим додому йдуть. *Кон.*

Попав пальцем в небо! *З., Л., Пир.* — ... стромляй дальше. *Пр.*

Не тикай пальца в небо. *Зв., Л.*

Як раз батька в лоб! *Нос., Б.* — ... щоб не знав, куди соб. *Бал.*

1780. Попав кулею в пліт! *Кам., К.* — Не попав ні в тин, ні в ворота. *Б.*

Попав, як сліпий стежку. *Кр.*

Трахви го в седно. *Ил.*

Як пугою по воді. *Л., Р.*

Зробив що ні до чого. *Р.*; «Ти ёму кажи, а воно — як пугою по воді: и ухом не веде.» *Л.*

Лучив корову, а попав ворону. *Нос.* — Цілив в ворону, та попав в корову. *Кон.*

Не туди стежка в горох. *Лів.*

Поправився из кулька в рогожку.

Поправився ухом об землю.

Поправився з печи на лоб. *Ил., Нос.*

Поправився з покутя на лаву. *Пир.* — ... під лаву. *Кр.*

1790. Утікав перед вовком, а впав на медведя. *Ил.*

З дощу та під ринву. *Ж., Кр.* — Трахви з дощу під стріху. *Л., П.*

Зпід ринви та на дощ. *Пир.*

Від огню біжу, а в воду скачу. *Ил.*

З огню, та в полум'я. *Л.* — З вогню, та в полумінь. *Проск.*

Из ворон почали, а на сороки перевели.

Добувся, як Швед під Полтавою (програвши справу 1709 р.). *Макс., Бєх.*

Добувсь, як під Очаковим. *Павл.*

Пожививсь, як сірко паски. *З.*

Поживився, як пес макогомом. *Кам., К.*

1800. Зловив зайця за хвіст! *Бер.*

Піймав кудого за хвіст! *Л., Гр., Бєх.*

Пришов пізно, аж завізно. *Ст. 36.* — ... прийшов рано, так не дано. *Ном.*

Прийшов по хвилі, — вже миски помили. *Ил.*

З чим пішов, з тим прийшов. *Ном.*

На тім же суку сів (невдача). *Нос.*

Наняв кудого без хвоста. *Сос.*

Трахви на злий раз. *Ил.*

Збувся батько ляха: збувся грошей з міха.

Полетшало нашому батьку: де сиділа болячка, там дванадцять. *Кам., К.*

1810. Політшало батьку к смерті. *Нос.*

Згоріла хижка, згоріла книжка — нічим ворожить. *Рад.*

Кажуть (більше жартом), як невдача, и більше нічим орудувать.

Ишов, ишов дорогою, та и в яму впав; любив, любив хорошую, та й плюгаву взяв. *Нос.*

Жарт над невдачею.

Спасся, як медвідь. *Ил.*

Вхопив ⁽¹⁾ шилом ⁽²⁾ патоки ⁽³⁾. *Л., [Проск., Бер., Пир., Кр., Біл.].*

⁽¹⁾ Лизнув. *Кам., К.* ⁽²⁾ пальцем. *Гат.*
⁽³⁾ межу. *Павлов., Гат.*

Пешов без подорошов (замотався, зматів, не випрохав). *Прав.*

Хлеснула біла Іорданки (невдача). *Сас.*

Вліз межн молот и ковадло. *Бр.*

По бороді текло ⁽¹⁾, а въ рот не попало ⁽²⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ тече. *Полт.* ⁽²⁾ не попадає. *ід*; в роті не бувало. *Ст. 36*; а в роті сухо було. *У.*

Так доробився, як сіль на окропі. *Ил.*

1820. Щастя му з рук вилетіло, як птиця из сіті.

Опарився, як муха на окропі. *Проск.*

Ускочив по саміе уха. *Ст. 36.*

Донатав до самого краю. *С.*

Хотіла баба видри, та насилу сама видралась. *Бр., Проск.* — ... вирив, та насилу сама вирвалась. *Ск.*

Сиділа дівка та й висиділа дідька. *У.*

Плив, плыв ⁽¹⁾, та на березі й утонув ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ Плов, плов. *Ст. 36*; Переплив море. *Ил.* ⁽²⁾ утопився. *Проск., Пол., Б.*

Ловили, ловили, та й піймали сома. *С.*

Чкали, чкали, та на стеду и почували (не доїхали). *Ком.*

Ось, ліз-ліз, та й вворвався: чи не було ручок, щоб держався! *Ст. 36.* — Ліз-ліз, та вворвався.

1830. Увірвався бас. *Ном.*

Увірвався нитка. *Кс. (I, 249), [Бр.]* — Уже йому увірвалось. *Рад.*

Увірвалось личко. *Бер.* — Вворвався лик. *К.*

Кругтаує догорі черева. *Гат.*

Запобіг лиха. *Пир.*

Маком сів (нема ходу). *Кр., Нови.*

Сів, як на лёду. *Ил.*

Підкосило, як косяю. *Г. Бар.*

Як різцем одрізаю. *Ком.* — ... урізав. *Пр. в Ст. 36.* — ... и як рукави однав. *Ст. 36.*

Минулась котові наснитка! *Л., [Кулом].*

1840. Запала й тому клямка. *Ст. 36.*

Вже по всьму, вже клямка запала. *Ил.*

Запертий чмех. *Ном.*

Нема тнеі курочки, що несла золотні качка. *Проск.*

«Тонни, рижна!» ⁽¹⁾, а в рижній духу нема. *Чир.*

⁽¹⁾ рижий. *К.*

Дій его честі! *Л., Зал.*

Надав мені нечистий (або: Надала мені нечиста мати) встраť у се діло! *Ном., [Збр. Лаз.].*

Перед смертю не нажитися ⁽¹⁾. *Руд.*

А ми в школах було додаємо: «а пе-

ред экзаменом не нажитися. *Руд.* — ⁽¹⁾ не надишесся. *Нос.*

ПЕРЕВІВСЬ ні на се, ні на те. *Пр., Х.*

Звівся ні на що! *Ск.* — ... нікуди! *Нос.* — Перевівся ні на що! *Пир.*

1850. Зтіхав ні на що.

Литився, як на билині. *Бр., Ст. 36.*

Оббився, як билина (обсікся, нічого нема). *Гр.*

Були и в кози роги, та притерті. *Ст. 36.*

Перейшла, як Улана на ладську віру. *У., К.* — ... у ладську віру. *Х. Вид.*

Ростеклось добро усе, як сльна по воді.

Пир., Кон.

Усе росплилось (добро). *Г. Бар.*

Що було, то за вітром по воді потекло. *Збр. Лаз.*

Перевівся ⁽¹⁾ на циганський ⁽²⁾ шипик. *Б.*

⁽¹⁾ Перейшли. *К., Пир.* ⁽²⁾ козацький. *Пир.*

Душа ⁽¹⁾ в тілі, а сорочку воші ззіли. *Бер., Л.*

⁽¹⁾ Сама. *Коз.*

1860. Воші сало ззіли, а гниди на поссезю сіли. *Проск.*

Іли воші ⁽¹⁾, а тепер и гниди стали. *Л., Проск.* — ... ато вже, бачиш, пішли и гниди. *К.*

⁽¹⁾ нумі. *Гат.*

Терни душа в тілі, а сорочку воші ззіли. *Проск., Х. 36., [Чир., Бес.].*

Бувши конем, та стать волом! *Ком., Гр., [Ст. 36.].*

Був волом, та став козлом. *Сл.*

То був волом, а тепер не хочеш воотачьця конем. *Х. 36.*

Був колись оріх, а тепер свиотун. *Кан., К.*

Бувсь лісничам, а тепер нічим. *Проск.*

Зійшов ні в честь, ні в славу.

Ні звів, ні випив, а драгтям освітить.

1870. Бувши та не будь, мієши та не міть! *Ст. 36.*

ПРОПАВ, як здимнів. *Бр.* — ... здимнів. *Зв.*

Пропав, як собака ⁽¹⁾ в армарку. *Об.* — ... як сірко в базарі. *Зв., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ пес. *Проск., Бер., Ж.*

Як в пекло кинув, так загинув. *Ил.*

Поглобоша, важе, як Оборі без останка. *Бус. (з Переяслав. Літопису.)*

1875. Оце пропав — як з мосту удав. *Бр.*

1877. Шлях під лопаття, та й до чорта ра-
ків! *Л.*

Бовть, як камінь у вищу! *Євх.*

Плюснуло, луснуло, та й нема. *Гат.*

1880. Розтеклися ⁽¹⁾, як руді миші. *Л.* —
Пропав, як руда миш. *Проск.*

⁽¹⁾ Розлізлись. *Р., Гр.;* Погинули.
Дуб., О.

Розлетілись, як липове клинтя. *Мл.*

Так пішло, як поза хмару. *Бр., Бер.*

Так як прахом пошло. *Кр.*

Так як вода умила (встане — як вода
умила! ніколи не сидить дома). *Ск.* — А ёго
вже и вода вмила. *Ос. 18 (V, 38).*

Пропав козак з дудами. *Войц., Ил.*

Пропав ні за собаку. *Л., Пир.*

Пропав ні за ципову душу. *Л., Пир., Кон.,
Р., Гр., Павл., Х. 36.*

Вхопила лунь. *Лів.*

И собаки не брехали. *Зв., Рад., О.* — ...
як кожуха ⁽¹⁾ вкрали. *Дуб.* — Пропав день,
и собаки не брехали. *Кулж.*

⁽¹⁾ як худобу. *Коз.*

1890. И хвіст мелякнув (або: И хвостом
покрився). *Ст. 36.*

Вовки ёго зїли (нема, забарився). *Г.,
П., Л.*

Так як сліз. *Ск., [Гат].*

Як у воду впав. *Ск.*

Як віл лизнув. *Ст. 36.*

Як камінь у воду. *Ил., Бр., Підл., Л., Ст.
36.*

Був батько, та одубів. *Ст. 36.*

Був мед, та гості попили. *К.*

Був вінь, та зїздивсь. *Об., [Ст. 36].*

Колись було добро ⁽¹⁾, та давно. *З., Пр.
— ... вп'ять буде, та нас не буде. У., [Кон].*

⁽¹⁾ добре. *Бр., К., Бер.*

1900. Було діло, та улетіло. *Зал.*

Було та загуло. *Об.* — Один був, та й той
загув. *Лох., Л.*

От тільки що моя тітка була, та вже й
загула, як Поліський яструб. *Чигир.*

Що було, то злигло. *Лів.* — ... то за віт-
ром поплило. *Пр.* — ... то за вітром по воді
поплило. *Лаз.*

Димом пішло. *Лів.* — Димом догори піш-
ло. *Рад., Л.*

Пропало, яв з воза впало! *Пр., Х.*

Пішло за вітром. *Лів.* — ... на вітер. *Пр.*

Зперед очей узато. *Л., Пир.*

Як мітлою зметено. *Ст. 36.* — ... змело.
Кон. — ... замів. *Пир.*

Як би втїв. *Ил.*

1910. Як кат втїв. *Ст. 36.* — ... втїв. *З.,
Пир.*

Що пройшло, як у воду влізло. *Мв. ...*
пішло. *Євх.*

Що з воза впало, то пропало. *Прав. Ниж.,
Лів., Сл.* — Давно пропало, що з воза впа-
ло. *Г., [Бер., Рад., Ст. 36].* — Упало —
пиши, пропало. *Пол.* — Що впало, то про-
пало. *Проск.*

Що з горшка вибіжить, то не позбіраєш.
Не.

«Соб тиру, до ярма!» — оглянувся, та й
нема. *Бал.*

Давно торба кошелем стала. *Нов.*

Излюдило усе. *Л., Кон.*

Пусто — и духу нікого нема! *Ск.*

Так пусто в селі, хоч голій біжи. *Об.* —
Хоч голій біжи, то ніде нема нікого, не
зачепишся. *Бр.*

А ні лялечки не видно. *Л., Кон.*

1920. Хоч запали! *Лів.* — ... то не лусне
(або: так не трісне). *Кр., Ст. 36.*

Хоч пиши, хоч лиши. *Ст. 36.*

А ні же, а ні на мотузочку. *Кулж.*

А не гаріла. *Дуб., Рад, Гат.*

Ні цури, ні пиливки. *Гр.*

Нема и на сміх! *Бр., Пир.*

Бог милував. *Пир., Кон.*

Який нечистий! *К., Рад., Л., Пир.* — Який
біс (або: чорт)! *Л., Пир.*

Прийшов — ні сидця, ні рещіцця. *Ил.*

Зосталися самі вишиварки. *Х. Вид.*

1930. Свищі в борщі (нема нічого: кажуть
и не про борщ). *Ном.*

Те в лузі, а те в пиреплузі. *Ос. 20 (XIV,
112).*

У чорта в зубах! *Л., Кул.*

Тут було, вертілося, чорт знає де ділося.
Гат.

Ні слуху, ні духу. *Ск.*

Ні духу, ні хуху. *Євх.*

Ні слуху, ні прбслуху. *Л.* — Ні слуху, ні
вісти. *Л., Пр.* — Нема а ні слуху, а ні віс-
ти. *Рад., [Бр., Зв., Бер., Пр.].* — Ні чутки,
ні вісточки. *Х.*

Ні гласу ⁽¹⁾, ні послуханія. *Пир., Нов.*

⁽¹⁾ Ні слуху. *Л.*

И слух запав. *Х.*

А ні слухом слухати, а ні відом видати
⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Лів.* — И ні віду відати, и ні
чутки не чувати. *Бер.* — А ні відом не віда-
ти, а ні чутком не чувати. *Ил.* — Слухом не
чути, и відом не бачили. *Проск.*

⁽¹⁾ а ні відом відати. *К.*

1940. Нема и чутки — як в яйці замер.
Євх.

Сім літ ⁽¹⁾ пам'яті ніт. *Кан., К.*

⁽¹⁾ літ — та й. *Пир., [О.].*

Еге! побігли вже кози в лозн. *Лів.*

Пішов Тарас лозами. *Ст. 36.*

Пиши письма через Бердичев (пропало!) *Метлиць (з Тар.).*

Пиши ⁽¹⁾ — пропало! *Проск., Пир.* — Се б то, пиши — пропало! та й не знавши к чому річ. *Б.*

⁽¹⁾ Напиши. *Ил.*

Поминай, як звали. *Ск.*

Шукай ⁽¹⁾ вітра в полі!

⁽¹⁾ Лови. *Кул.*

Митькою поминай! *Мт.*

И слід пропав. *Лів., Сл.* — ... простиг. *Прав. Ниж., Лів.*

1950. Рано пташка заспівала б, як би кіт-ка не зіла. *Проск.*

Вийде, як камінь из води. *Євх.*

И в світі, и в білому не пізнаеш (така переміна!) *Л.* — ... не вгадав. *Г.*

Що нема, то й негоже. *Прав.*

ЛИХО на вірєвоцці водять (або: ведуть). *К., Рад.*

«Де ти, лихо ⁽¹⁾, ходиш?» — «Тебе ⁽²⁾ шукаю ⁽³⁾!» *Кон.*

⁽¹⁾ лиху. *Ст. 36.* ⁽²⁾ Тебе, пане. *ід.* *Рад.* ⁽³⁾ слухаю. *В.*

Крутнувся, та й лиха здобувся. *Гат.*

Лихе швидко приходить, а поволі відходить. *Ил.*

Лихо приходить ⁽¹⁾ пудами, а сходить ⁽²⁾ золотниками ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ входить. *Черн.* ⁽²⁾ виходить. ⁽³⁾ хунтами. *Б., Черн.*

Не так скоро лихо влізе, як влізе. *Не.*

1966. Лиха не шукай — воно само тебе найде. *Бр., О., [Бер., Пр.]* — Не шукай лиха—тебе само лихо найде: коли б так за добро, як за лихо! *Бр.*

Коли ⁽¹⁾ лихо, то ще й вік довгий. *Л., [Нем., К., З.]*

⁽¹⁾ Коли Бог дасть. *З., Кон.; ». Вед.*

Скорий сам набіжить, а на плохого Бог на- шле. *Прав.* — Швидкий сам добіжить, а смир- ного Бог донесе. *Біл.* — На смирного Бог нанесе, а ледаче й само наскоче. *Коз.* — На доброго Бог нанесе, а на лихе сам набіжиш. *Черн.* — На лихого Бог нанесе, а швидкий сам собі набіжить. *Коз.* — Швидке само на себе набіжить.

Не стямився ⁽¹⁾, відкіль лихо зкладаєця ⁽²⁾. *Л., [Зе., Рад., Пр., Б.]*

⁽¹⁾ И не счується. *Павл.;* Не обидриш. *Кон.* ⁽²⁾ візьмеця. *Павл.;* біда приде. *Кр.*

Умій тільки одходити, а лихо то приїде. *Черн.*

И в погоду часом грім ударить. *Ил.*

Нема нічого без лиха. *Я.*

Щоб лихом жартувати, не треба панува- ти. *Гат.*

Хто лихом жартує, той ж ёго куштує.

Боїдця и той лиха, та не шануєть ёго.

Ст. 36.

1970. Не ходи, де лихо.

Від лиха поли вріж та втікай. *Проск.*

З лихого торгу хоч би з носом. *Рад., Л., Пир., [Ст. 36.]* — ... хоч поли урізавши.

К. — ... хоч пішки. *З., Пир., Кр.*

Лихо прикиючки шукає. *О.* — ... приклеп- ки шукає. *Коз.*

Коли спить лихо—не буди ж ёго. *Ст. 36.*

Встань, лихо, та й не ляж. *Пер.* — Встань, біда, не лежи (як прикидаєця давне лихо). *Нос.*

Сиди тихо, поки ⁽¹⁾ спить лихо. *Бер., Пр.* — ... щоб не знало лихо. *Пер., Біл.* — Си- ди тихенько, щоб не знало тебе лишенько. *Проск.*

⁽¹⁾ нехай. *Бр.*

Коли лихо, то сиди тихо! *Євх.* — Лихо, лихо! нехай буде тихо! *Бр.*

Добре ⁽¹⁾ пушить, а лихо ⁽²⁾ сушить. *Лів.*

⁽¹⁾ Добро. *Б., Кон., Черн.* ⁽²⁾ горе. *Черн.*

Єсли на лихо чоловіку вдець, то юж со- всім отнюд на біду и на великое лихо. *Ст. 36.*

1980. Єдно лихо не докучить.

То не лихо, як одно, а два та три. *Гл.*

Не шукай моря—у калюжі втопиться. *Пир.* — ... втонеш. *Ст. 36.* — Не море тонить— калюжа. *Євх.*

Ти хочеш на гору, а чорт за ногу. *Прав. Верх.*

Коли б так за добро, як за лихо (або: за біду). *Бр.*

Коли б так за лихо, як за бідч. *Бр.* — ... так до лиха, як до бідч. *Бер.*

Не миня мене, мій батеньку ⁽¹⁾, — не ми- не тебе и лиха година. *К.* — Не мене тебе, батенько, лишенько—я тебе не мину. *Бр.* — Не миняй мене, батінку! *Кулж.*

⁽¹⁾ Но мене тебе, батечку. *Рад.*

Як би знав, почому коряк лиха! *Збр. Лаз.*

На лихо Бог дасть толк. *Б., Гл.*

Дасть Бог лихо, то дасть и розум. *Кон.* — Боронь, Боже, нужди, розум найдеця. *Рад.* — Не дай, Боже, нещастя, а розум буде! *К.*

1990. Лиха конем не об'їхати. *Не.*

Сказало лихо—не будь добру! *О., Кон., Гл., [Б., Кр., Євх.]*

Кожна людина своє лихо має. *Гам.* —
Кожний в світі своє лихо має.

Де ж люде, там и лихо.
И в Відні люде бідні. *Войц.*

Хоч би сь глядів по всій Україні, добра
не знайдеш. *Ил.*

Кожний має свого моля ⁽¹⁾, що его гризе.
⁽¹⁾ Муля. *Проск.*

Нема такого дерева, щоб и на него птиця
не сідала. *Проск., [К., Пр.].*

И червоні чоботи мулять. *Ил.*
Уське село в заметі. *Пир., Кон.*

2000. Як людина не міркує, а все ж в
світі погальмує. *Гам.*

Лишко товар продає. *Не.*

Більшо окові нічого не шкодить, але не
бачить. *Проск., [Ил.].* — Більшо оку не шко-
дить, тільки око не бачить. *Кан., К.*

Познаєш, откуль гримить. *Ст. 36.*

Лихо не вморить, так спотворить. *О. —...*
не вморе, а розцотворе. *Ах.*

Де лихо пристане, там и трава в'яне. *Коз.*

Що миле, так и те запостигле. *Рад.* — ...
то йде за постигле. *Черн.*

Лихо штани поре. *Пр. в Ст. 36.*

Лихо, та не тихо: коло Махновки Цигане
облегли.

Ледво лихо дозналося, где люде живуть.

2010. У лиха пограбця. *Х.*

Може Господь милосердний не все лихо
раздасть, ище останецця. *К.*

Лиха година настала: бувало, як кого
б'ють, то и нас зовуть. *Ст. 36.*

На все достатній, а на лихо не жаден.
Не.

И живеш гидко, и їсти бридко, як лихо
чбає (зіс). *Б.*

Багатий на лихо. *Зв., Рад.* — ... та на дріб-
ні слізи. *Пр.*

Лихо далось знати. *Пр. в Ст. 36.*

Лихо погнало. *Нир.*

Лихо споткало.

Пійшлось на лихо. *Бр., Л., Лех., Пр.*

2020. Лихом торговати. *Кл.*

На лихо здатись. *Гам.*

Насунулось лиха до бісового батька.

Лихо та ще з лихом. *Х.*

Лихо ж мені цеопечене! *Б.* — Лихо пече-
не. *Пир.*

Ох мені лихо! *Бр., Нир., Л.*

Ні шити, ні пороти, здався, а яке лихо
придалось. *Проск.*

И без того лиха ніяково. *Ст. 36., Нем.*

Так тяжко добра дочекатися, як з камі-
на. *Проск.*

Нема ему честі ні від Бога, ні від людей.

2030. Не було добра з роду, не буде й до
гробу. *Не.*

Не було добра амазку ⁽¹⁾, не буде ⁽²⁾ и
до'станку ⁽³⁾. *К., Рад., Л., Нир., Пр.*

⁽¹⁾ из ранку. *Бр.* ⁽²⁾ чортматке.
Кон. ⁽³⁾ старку. *С.; останку. Бр.*

Не було нам гаразду, та й не буде. *Ил.*

Туди не підскачеш, туди не провалився.
Кон. — До Бога не підскачеш, в землю не
проб'єся. *Лаз.* — Туди високо, туди глибо-
ко. *Кон., З., [Бр., Л., Кон.].*

Як піде добро в двір, то само йде; а як
піде з двора, то хоч и ворота зачини, то
не вийнєш. *Ном., [Коз.].*

Иде-иде вгору, та як піде и з гори! *Ном.*

По шві му ся поре. *Г.*

Розживемось, хаявни попікни! *Кор.*

Всього наживеш и Кузьму батьком назо-
веш. *Б.*

Хіба ж такі а послівніши од усіх! *Пир.,*
Кр.

2040. Хіба ж наша мати вже и кози не
стоїть. *Сл.*

Хіба ж мені не можна у овоїм хаті пі-
сві співати. *К.*

За кума битий и в кума не бути! *Проск.*

Чи ми знаємо слінний народ! *Кон.*

Бідна моя головка! *Пир., Н.* — ... голо-
вонько! *Лів., Сл.*

Люде до церкви з пасками, а мій батько
в очерет за качками. *Бр.*

А Біг его святий знає, що він думає, га-
дає! *Гам.*

И вже у старої казки! бодай не казать.
О.

Добрі зуби, що и кісінь ⁽¹⁾ ідять ⁽²⁾. *Лів.,*
[Ст. 36., Гам.].

⁽¹⁾ Хліб. *К.* ⁽²⁾ їмуть. *Рад.*

Добре говорить—кого не болять. *Ил.*

2050. Там нас люблять, де нема нас. *Гл.*

Где каша з маслом, там нас не маєш.
Ст. 36.

Там ⁽¹⁾ добре ⁽²⁾, де нас нема. *Зв., Проск.,*
Л., Пир., Пр. — ... а ми придемо и другим по-
псуєм ⁽³⁾. *С., Кр., Яц.*

⁽¹⁾ Всюди. *Ил.;* Усюди. *С., Кр., Ст.*
36.; Всюди біда, лиш там. *Ил.;* Добре
тут, добре йтам. *Б.* ⁽²⁾ гарно. *З.;* хо-
роше. *Лів., Сл.;* хороше. *Бер.;* гаразд.
Ил.; доброб. *Ст. 36.* ⁽³⁾ а де ми жи-
вем, то и людем попсиєм. *ід.;* а де ми
побудем, то все подоганим. *Гл.;* а куди
ми поткнимось, так и попсиємо. *Б.*

Видно, на роду так написано. *Л., Пир.,*
Коз., [Ж., Рад., Черн., Бех., Зал.].

Не до поросят свині ⁽¹⁾, коли свиню сма-
лють ⁽²⁾. *Пир., Х., [Проск., Рад., К., Кр.]*

Кон.].—... свині, як вовки свиню їдять.
Бр.

(¹) Не до поросят. *Кр., Кв. (II, 90).*(²)
колють. *Л., Пр.*

Пішли мої літа, яко вітри круг світа. *К.,*
Коз., Б.

Не минула мене лиха година! *Проск., Кр.,*
Котл.

Господи, злізь та подивися! *Ил.*

Держись (¹) берега (²), а риба буде! *Збр.*
Шей.—... Олександрі. *Зв.*

(¹) Держи. *Рад., З., Л.; Бережи. Б. (²)*
берегі. *Рад.*

Тарах щастя в хату (несподіване лихо)!
Проск.

2060. Шелеп щастя в хату! *Руд.*

Оттак, здорова живеш! *Пр., Павл.*

Цінь, цінь, тарара! усюди діра, та нікуди
влизти (півні синиця в клітці говорила.
Кажуть, як, прискіпаєцца що: біда, халепа,
и д.). *Зв.*

Ну, щоб ёго казати! *Л., Пир., Пр.*—Що ти
будеш казати! *Павл.*

Хоч не питайся! *Пир.*

Прогнівили Бога. *Кон.*

Хоч ти Божу Мати піи! *Бр., Черн.*

Хоць до Бога ревн. *Бєх.*

Хоч сядь та й плач. *Ск.*—... та й гуди.
Кр.

Хоч плач, пане,—коса не бере! *С.*

2070. Мати Божа, та й годі! *Коз.*

Сохрань Мати Божа! *Бр., Л.*

Крий, Божа Мати! *Пир.*

Боже мій, світе мій! *Пир.*

Хоч утікай.

Хоч що хоч роби! — Хоч що хоч, те й
роби! *К., Дуб., Л., [Зв., Рад., Пир.].*

Хоч живий в (¹) аму лізь (²)! *Рад., Пр.*—
Живцем би в аму пішов! *Бр., Рад.*

(¹) Живцем у. *Зв. (²)* лягай. *Х.*

Лучче б свята присипала (або: пригор-
нула)! *Кон.*

Хоч и в прірву! *Бр.*—... йди. *Л., Кон.*

Хоч провалися в безодню! *Пир.*

2080. Хоч кріз землю йди! *Бр., Рад.*—..
провалися! *Пир., Пр.*

Хоч сирової землі хватайся! *Бр.*

Тільки и ходу, що з мосту та в воду.
Бр.— Хоч (¹) з мосту та в воду (²)! *Об.*

(¹) Просто. *Ил., Зв., Л. (²)* в шум.
С.; на бігущую воду. *Ил.*

Вже мені и в пеклі гірше не буде. *Об.*

Ні печаль, ні воздыхання, но жізнь біс
батька яка. *С.*

А вже ж тіі кучері мені надокучили. *Чыр.*

Говорив би, та и слов ніт; плакав би, та
и слєз ніт. *Ст. Зб.*

Тільки що з ніг не звалить (лихо, хвороба
и д.). *Кон.*

Забили мені баки, зсідать мене собаки.
Чыр.

Тепер її и кури зають. *Т.*

2090. Як так, то скоро нас и курі загре-
буть. *Р.*

Та вже нас и курі загребли. *Л.*

Зо всякого села по скурвому сину. *Бєх.*

Як горілку пьють, то мене минають; а
як ся бьють, то від мене починають. *Проск.*
У макогонову-юшку убрела (всі напада-
юцца). *Бєр.*

Як горох при дорозі. *Л.*—... хто йде, то
и скубне. *У., Зв.*—Маєцца (¹), як горох при
дорозі. *Зв., Пр.*—... хто йде (²), то и скуб-
не (³). *Л., [Бр.].*—... йде не мине. *Сос.*—...
за стручечок скубне. *Макс., [Бєх.].*

(¹) Живу. *Сос., Макс., Бєх., Не.;* От-
так. *Зв. (²)* не йде. *Гр.;* не зьоче. *Не.;*
не хоче. *Проск. (³)* не топче. *Не.*

Як хмара на нас испала (лихо нагальне).
Бр.—Як туча спала.

Ні звість, ні зопъеть, ні хороше сходить.
Ст. Зб.

Граду-тучі увійшов, а злих рук не увій-
шов. *Ил.*

Уродився на свою годину! *Ч.*

2100. И ворогові (¹) сего б (²) не зичив (³).
Зв.

(¹) великому. *К., Л., Кон.;* своєму.
Рад., Ст. Зб.; мойму. *О., Кон. (²)* сво-
го лиха. *З.;* свого добра. *Рад. (³)* не ба-
жаю. *Кулж.*

Великий світ, та нема де дітися. *Бр.,*
Черк., [Проск., Лєв.].—Велик світ, та нігде
ся подіть. *Ст. Зб.*

Тяжко павти против води. *Ил.*

На що мені золото, срібло, як жить не
добро. *Ис.*

А мні бугай виссав. *Ст. Зб.*

Три дні до смерти, та не як не доживеш.
Черн.

О нашу то шкуру ходить. *Г., П.*

И холодно, и голодно, а ще и додому да-
леко. *Зв., Кон.*—... и голодно, та йти!
Рад.—... и голодно, и голо-, и босо, та и до-
дому далеко! *Л.*

Винав сак и тому бідному. *Ст. Зб.*

Не бачить світа, як сліпа курка зерна.
Проск.

2110. Живий до Бога лізе. *Об.*

Не з добра побігла з двора. *Ст. Зб.*

Аби цвіт, а маку и ніт. *Рад.*

Жие не жие—паскудить ⁽¹⁾ своїм снітом.
Проск.

⁽¹⁾ Роби добре, не паскудь.

Життя провадить собаче. *Проск.*

Живе, так як сорока на тину ⁽¹⁾. *Прав.*
Ниж., Лів.—... хто йде, сполохне. *Пир.*

⁽¹⁾ на колку, або: на лободині. *Кр.*;
на лозі. *Кон.*

Не бачив гіркого, не бачить и солодкого.
Не.

Не на сусі той до сих часів сидить (не-
беспешний ще од лиха). *Ст. Зб.*

Угадай, земляк, скільки миль до Витебську
(питають кому прийшлося круто). *Нос.*

Труби, Грицію, в рукавицю. *Ил.*

2120. Пустив Бог Микиту ⁽¹⁾ на волокиту.
Об., Ст. Зб.—... то буде жити. *Полт.*—Як
пустить Бог Микиту на проволокиту, то аби-
де умре. *Не.*

⁽¹⁾ Пустився Микита. *Гайе.*

На бідного Макара и шишки летять. *З.,*
Л., Пир., Пр.—... падають. *Коз., Сос.*—...
валяцца. *Зв., К.*—... сиплюцца. *Кон.*

Нещасному Макару нема талану. *Коз.*

Як вели медведя до меду, то вука урвали;
а як тягнули од меду, то урвали и хвіст.
Руд., [Ил., Проск., Кан., Войц.].

И наш бог не вбог! *Ст. Зб.*

Не що бо и горе! *Кон., Л.*

Не що и лихо! *Л.; Кон.*

Не и що то и бо!

Наша и людська—не людская. *Ст. Зб.*
Е, вже наше життя, моя дитино (чужа дитина
пита, як живе)! *Кон.*

2130. «Чого ти, мамо, боса?»—«Так дове-
лося!» *Не.*

Так наша піч пече! *Лів., Ст. Зб.*—...
глевко! *Пр. в Ст. Зб.*—Так вже його піч
спекла, так його палиничить. *Л., Кон.*

Таку Біг коладу дав. *Ил.*

Се неначе наславо. *Ном.*

Чи таке долище, чи таке дворище! *К.*—
Чи по дворищу, чи по долищу. *Кон.*—Чи
долищом, чи дворищом. *Бр.*

Під тобою лід ростав, а під мною мерз-
не. *Пир.*

Пішло ⁽¹⁾ уже мені з Петрового дня.
Проск., Кан., К., Л.—... як з петрівського
дня. *Коз.*—Як пійдецца з Петрового дня, то
буде щодня. *Л.*

⁽¹⁾ Пішлося. *Бр., Рад., Кон.*

До нашого берега ніщо добре не припли-
ве. *Ск., [Ст. Зб., Нов.].*—... не кізяк ⁽¹⁾,
то тріска. *Рад.*

⁽¹⁾ коли не г...о. *Л.*

Хрін його батька знає: у багатого повна
піч, та горить, а у мене одно поліно, та и
те не горить. *Кон.*—У людей ⁽¹⁾ повна піч
⁽²⁾, та горить, а у мене одна ломака, та и
та не горить. *Пир.*

⁽¹⁾ В куми. *П.*; У сусіди. *А. Вил.* ⁽²⁾
багато дров. *Л.*

Де коротко ⁽¹⁾, там и рвецца. *Об., Ст.*
Зб.

⁽¹⁾ тонко. *Об.*

2140. Побила ⁽¹⁾ лиха година. *Ск.*—... ота
чужа нива, та позичений серп. *Кон.*

⁽¹⁾ мене. *Пир.*

Багато злого на одного. *Ил.*

Оттепер — то в нас кобила порох поїла!
Чор. Рад. (344).

Випить добру повну (набрацьця лиха,
потерюхи). *Збр. Лаз.*

Маюся, як в терню. *Ил.*

Б'юся, як риба об лід. *Пир., Л.*

Тиняецця, як старець попід тинню. *Евх.*

Дожився до самого краю. *С., Л.*

За що мене Готibold карає! чи я упів, чи
я убрів, чи в середу ковбаску ззів? *Коваль,*
(Прав. Ниж.).

Бо благоденствує! *Коба.*

2150. А правда наша п'яна спить.

Кажуть, що з лиха виреш — от же ні!
Пир.

БІДА не спить, а по людях ходить. *Ил.*

Хто в біді — біду стерпить, а хто в гараз-
ді — щоб ніколи біди не знав!

Біда біду породила ⁽¹⁾, а біду чорт. *Пр.*—
... чортова мати *Бр.*—... а біди чорт не
визьме. *Ил.*

⁽¹⁾ родить. *Кан., К.*

Не то біда, що плаче, а то біда, що ска-
че. *Р.*

Не я скачу — біда скаче ⁽¹⁾. *Бр.*—... моя
душа істи хоче, *Гор.*

⁽¹⁾ плаче. *Д.*

Трудно вийти з біди, як каміню з води. *Руд.*
Не так хутко згоїцца, як біда скоїцца.
Проск.

Біда бідою іде и бідою поганяє. *Евх.*

2160. Одна біда тягне за собою и другу.
Пир.

Як одна біда йде, то и другу за собою
веде. *Не.*

Біда, та и за біду зачепилася. *Бр., Кан.,*
К.—Горе та ще и за горе зачепилось.
К.

Біда біду трімає. *Бр.*

Біда за біду чіпляється — як у ланцюзі кільце за кільце. *Сос.*

Біда біду перебуде — одна згинє, десять буде. *Бер.* — Чорт ⁽¹⁾ біду перебуде — одна минє ⁽²⁾, десять ⁽³⁾ буде. *У., К., Кан.*

Біс. *Зв., Проск., Ст. 36.; Хрін. Н., Рад.; Врэг. Пир.* ⁽²⁾ една згинє, *Проск.* ⁽³⁾ друга. *ід, [Ст. 36.].*

Біда біду гонить. *К., Бат.*

Біда за бідою ходить. *Бр.*

Як біда уродилась, така и згинє. *Ил.*

Біда на вулочки товчецца ⁽¹⁾. *Збр. Лаз., Кон.*

Великі недостатки. *Кан., К.* — ⁽¹⁾ здибає. *ід; кулаками б'єцца. Бр.*

2170. Кого біда ученицца, того трімаєцца и руками, и ногами. *Ил.*

Біда здибає легко, а трудно її збутися. *Проск.*

Од біди не в воду. *Прас.*

Біди ні продати, ні промінати — и грім біди не заб'є. *Бр., К.* — Біди ні продати, а ні промінати. *Бр.* — И грім біди не заб'є. *Бр.*

Як Бог дасть, и в печі не замажєся. *Кон.*

Не в піч замазатись, та и не з мосту у воду. *Ст. 36.*

Біда найде, хоч сонце зайде. *К., Рад., Пр., Не.* — ... біда не спить. *Н.*

Воли, коні на оборі, а біда поперед очі. *Ил.*

Не клич біди до себе, вона сама прийде до тебе. *Проск.*

Не будім біди, коли спить.

2180. Біди не шукати. *Полт.* — Не шукай біди. *О.* — ... сама біда знайде. *Дуб.*

Біда за плечима. *О., Гор.*

До біди сім верст. *Павл.*

До біди не далеко ⁽¹⁾. *Об.* — До лиха не далеко. *Рад., З.* — ... доскочить. *Л.* — До лихого не багато. *Ст. 36.*

До біди ще три дні. *Пир., Сос., [Р.].*

До біди не довго. *Об.*

О біду не трудно. *Ил.*

На біду не багачко треба. *Зв.*

На біду, як с тіі ⁽¹⁾ перейдеш, — коли б так на добре. *Проск.*

⁽¹⁾ «С тіі (се б то, сидиці).»

Коли б так на гуру (гору), як на біду! *Бр.*

2190. Одна біда — не біда; от — коли дві, або три разом біди! *Не.*

Една біда чоловікові не докучить. *Ил.* — ... біда не докучить, а десять. *Проск.*

Біда нікого не красить. *Кулж.*

Біда не дуді: як стане дуть, то аж снієзи идуть. *Ст. 36.*

Не так-то и встати, як впасти. *Проск.*

Як припече, то втече. *Л., [Ст. 36.].* — ... то він сам до чорта (або: то він з того місця) втече. *Бр., [Черк.].*

Допекло, так и утекло. *Кон.*

Кому біда докучить, той ся розуму научить (з вчистої книги Стародуб. Матейстра-ту. 1692 р.).

Біда учить хліба. *Ил.*

Навчить біда попити, як нема чого вхо-пити. *О.*

2200. Коли дасть Бог біду, то и розум добрий. *Зв., Кон.*

Хто біду має, той багато знає; хто га-разд має, той мало знає. *Ил.*

Не знавши біди, не буде добра.

Хто не зазнав зла, не вміє шанувати добра.

Біда не знає приказу.

Що-що, а біда завжди здибає. *Проск.*

Біда як схоче, то на гладкій дорозі зди-бає.

Гараздові не хоче, а біду мусить. *Ил.*

Гаразду знести не може, а біду тер-пить.

Піди до Кракова, всюди біда однакова; піди и за Карпати, то треба бідувати.

2210. Піди за Бескиди не збудєся біди.

Піди и за Карпати, то треба бідувати.

Піди до Кракова — всюди біда однакова. *Проск.* — Хоч и до Кракова — скрізь біда однакова. *К., [Кор., Ст. 36.].* — Од Ча-кова до Кракова — всюди біда однакова. *Сос.*

Не йде на ум ні їда, ні вода, коли перед очима біда. *Х.*

Смерть за плечима, а біді весілля. *Ил.*

Голові хлоніт, а біді весілля.

Біда біді на свободі.

Инший молод годинами, та старий бідами. *Не.*

Хто біди не знає — нехай мене спитає. *Об.*

«Що у вас чувати?» — «Гаразд из бідою!» *Ил.*

2220. Іде біда ⁽¹⁾ — відчиняй ворота. *Проск., Х. Вид.*

⁽¹⁾ Иди, бідо. *К.*

Біда, аки в Родні (у гірля Росі). *Нестор.*

Вивав в біду, як курка в борщ. *Ил.*
Упав у тісну діру.

От біда — та й годі! — Лихо та й годі.

Бр., Л., Я., Гат.

Біда боками прецця (відусіла). *Ком.*

З бідою, як з рідною мамою. *Проск.*

Куди мах, туди мах, то все біду по зубах. *Ил.*

Віда кудца, а ГОРЕ чубате. *Б.*

То не горе, що горює, а то горе, що смієцца. *Р.*

2230. Як піде горе зраня, то аж до смеркання. *Коз.*

Тільки тее не минецца, як горенько ймецца. *Рост.*

Хоч лучицца печаль на одну годину, за-
помнить и милу родину. *Кл.*

На хврасунок добрий трунок. *Ил.*

Не допоможе и трунок, як прийде хврасу-
нок.

2235. Горе — море: пий ёго, не випьєш.
Коз. —... всёго. *Гат.*

2237 По смерти нема КАЯННЯ. *Яч.* —... по-
каяння. *Ил.*

И што! каяння нема. *Бр.*

Каяття пізно приходить. *Нос.*

2240. Є каяття ⁽¹⁾, та нема воріття! *Б.,*
Пер.

⁽¹⁾ каяння. *Рад., К., З.*

2243. Як не покався — тобі буде могла, а
мені кобила. *К.*

И ворогу своєму закажу. *Л., Пир., Пр.*

И дітам своїм закажу. *Л., Пир., Р., Гл.*

Не буду до віку, до суду! *Пир., Павл.* —
И до суду не буду! *Коз.*

Ти землю ів — зарікався. *Кон.*

2248. Ти хрест писав (зарікавшись). *Кон.*

2250. Покався злодій у ягодах. *Кон.*

Зарікалась свиня... істи: біжить, коли троє
лежить, — вона всі троє и зіла. *Ном.*

ЖАЛЬ, та не вернецца. *Ск.*

Жаль много можеть. *Ст. Зб.*

Жаль ваги ⁽¹⁾ не має. *Лів.*

⁽¹⁾ уваги. *Вел. (III, 175).*

Зачужа жаль. *Ст. Зб.*

Жаль батька ⁽¹⁾, та вон несуть. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мил батько. *Пр. в Ст. Зб.*

Ой жалю мій, жалю, ох и жалю не по-
малу: упустив долю, упустив щастя, та вже
и не піймаю. *Коз.*

Жалю по кісілю! *Коз.*

ЖУРБА не матінка. *Рос.*

2260. Журба сорочки не дасть. *Ил.*

Журбою поля не переїдеш. *Гл.*

Чого тебе за ухо бере (за серце)? *Нос.*

Якого дідька журицьця! *Л., Кон.*

Нема чого журитися: нехай той журицца,
що велику голову має. *Бр.*

Чого журицьця! нехай журицца ті, що
заміж ідуть. *Лох., Пр.* —... та журицца, що
відаецца. *Бр.*

Не журися — якось то буде! *К.*

Не журись, та Богу молись. *Коз.*

Ото зажурилась! та така ходить, як туман
(туман).

Тільки журицца!... як кобила, звернувши
въ болоті. *Ил.*

2270. Не кажи «ох», кажи «гоц». *Ст.*
Зб.

Хоч біда, то ⁽¹⁾ гоц! *Ил., Бр., Проск.,*
Ёвх.

⁽¹⁾ горе, та. *Лил., К.*

Не зітхай ⁽¹⁾: чого нема, то и так не-
хай. *Бр.*

⁽¹⁾ Не вдихай. *Р.*

Не вдихай: не остатне ще змисля. *Ст.*
Зб.

Вдиш, — коли любиш, то вздриш. *Гр.*

Як би не ох, то б давно здох. *Ёвх.*

Гей-гей ⁽¹⁾, та не дома! *Рад.* —... як би
вдома, та ще и на печі. *Бер.* —... та ще и в про-
сі. *Дуб., Рад.* — О-хо-хох та не дома. *Кон.* —
... як би дома та в господі. *Ном.* — ... одно
зверху, а друге и д.

⁽¹⁾ Гай-гай. *Прав. Ниж., Лів.*

Здихнув тяжко та важно, мов ковальсь-
кий міх. *Пир.*

Під явором жовтий корінь: пісок ёго су-
шить (пісня є така; а въ приказці: кажуть
про людину, що все чогось журицца — жур-
ливе змаку). *Бер., Лаз.*

Як у ёго дух держицца! *Л., Кон.* — Не
знаю, де в мене и дух!

2282. Як не свій ходить. *Ил., Л.*

Став не свій. *Ил., Х.* — Став мов не свій.
Л.

2282. Мов у воду опущена. *Лів.* — Опустив-
ся, як на воду. *Бер.* — Лишилася, як на
воді. *Бр.*

2284. Наче курця впустив. *Л., Пир., Сл.*

Хожу, наче чоловіка згубив, або-що. *Хат.* (165).

Все мені, й сорочка не мила! *Ил., Бр.*

Червяк серце точить. *Г. Бар.*

Вже (або: Нема) мені ні від місяця, ні від сонця. *Проск.* — Ні від сонця, ні від місяця. *Ил.*

Розживемось, як сорока на лозі, а тінь на воді. *Рад.*

2290. Ой смугку ж мій! *Бр., Гат.* — ... чубатий! *Гат.*

Не забув смутку,—забув річ. *Ст. Зб.*

Лиха та радість, по котрій смутко на-ступає. *Ил.*

Чия КРИВДА, нехай того Бог зкарає ⁽¹⁾!
Прав.

⁽¹⁾ «А уже ж!» *З.*

Кривда людська боком вилзати. *Ил.*

Лучче кривду терпіти, як кривду чинити.

Хто кривдить людей, той кривдить своїх дітей. *Проск.*

Я з тобою не маю нічого на пеню.

Я не хочу напаси: нехай той із напас-ти не виїде, доки житиме. *Бр.*

Слова шкоди не нагородять. *Ил.*

2300. Не так ⁽¹⁾ шкода, як невгода. *Ск.*

⁽¹⁾ Не така. *Бр.*

Шкода нікому не мила. *Ком., Гл.*

Кожному кривда не мила. *Ст. Зб.*

В НЕЩАСТЮ нема ні БРАТА, ні свата.
Ил.

Бідному ніхто не подарує. *Пир.* — ... не дарує. *Рад.* — ... не дасть. *Кулж.*

Під лихий час и кум за собаку. *Кан., К.*

Тоді любить и сват, коли добре має брат; а коли бідний, то забуде и брат рід-ний. *Ил.*

Поки багат, то поти й сват. *Пр.*

Поки щасте плужить, поти приятель слу-жить. *Ил.*

Де щастя упало, там и приятель мало.
Ил. — Щастя упало, так и приятелів мало.
Бр.

2310. При добрій годині всі куми й по-братими. *Б.* — ... а при лихій—чужі куми й побратими. *Євх.*—При добрій годині и куми побратими ⁽¹⁾, а при лихій нема и родини.

Прав. Ниж., Лів. — Як добра година, то знайдецца родина; а в злій годині, нічого по родині. *Ил.*

⁽¹⁾ всі побратими. *Коміс.;* побратими.
Коз.

Поки мішки чують, поти шанують. *Г.*

Як я ся гаразд мав, кожний мене добре знав; а як став убогий, не приходять гості в мої пороги. *Ил.*

Як ся чоловік гаразд має, то и сусід бу-ває.

Тоді сусід добрий, коли мішок повний.

Утри ⁽¹⁾ мої смажні ⁽²⁾ уста, а сахарні и сам утру ⁽³⁾. *Ст. Зб.* — Не тоді лжи мені губи, як солодкі,—тоді мені лжи, як гіркі. *Бр., [Проск., Руд., Збр. Лаз.]*—Лжи мені губоньки, як гіркі; а як солодкі, то я и сам оближу. *Кан., К., [Бр.]*—Тоді мені губи лжи, коли чорні. *Ил.*

⁽¹⁾ Протри. *Рад., Кон.* ⁽²⁾ смажені. *Євх.;* гіркі. *Рад.* ⁽³⁾ а сахарних чорт тебе й просе. *Євх.*

Полюби мене в черні, а вже в білі! *Х.*— ... полюбить и аби-хто. *Полт.* — Либі ⁽¹⁾ мене в чорному, а в білому чорт тебе й про-сить ⁽²⁾. *В., Гл.* — ... Нехай мене— полюбить у чорнім, а в біле приберуся, тоді я и сама не подивлюся. *Бр., [Коз.]*—Нехай люблять у чорному. *К.*

⁽¹⁾ Полюби. *Коз.* ⁽²⁾ и хто-небудь полюбить. *Б., [Коз., О.];* а тебе не прощу. *Рад.*

Поцілуй мене сьгодня, а я тебе завтра.
К., Рад., Гл., Ст. Зб.—... а як забуду, то и так буде. *Кон.*

Умри ти сьгодня, а я завтра. *Зал.*

Люби мене в середу, а в неділю, як я при-беруся, то може на тебе и не подивлюся (або: то и на другу подивлюся). *Бр.*

2320. Порятуй мене в пригоді, а в доб-рім разі не потребуєм ратунков. *Ст. Зб.*

Тоді, як кличу, йди.

Хто зразу дав, той два рази дав. *Кон.*

Хто в біді дав, два рази дав. *Ил.*

Як лихо, то и братко. *К.*

Брат, що хочеть брать. *Ст. Зб.*

Як беруть, сто коней дають, а візьмуть — одного не дають. *Ос. 5 (VI, 27).*

Як просять, и жнуть и косять. *Нос.*

Як лихо, то и «ходи Петрихо»; а як пьють та ідять, то на Петриху не глядять. *Руд.*

2329. Як ідять та пьють, так и кучеряви-ком звуть; а попьють, поїдять, — прощай шолудай! *Нос.*

2331. Добре дядькові, то й Бога забув. *Ос. 3 (IV, 8), Дуб., Пир.*

Як лихо, то й ⁽¹⁾ до Бога. *Лів.* — ... а як лихо минуло, тоді й Бога забуло. *Ном.* — Як тривога, тоді й до Бога. *Кр., [Коз.].* — ... а як по тривозі, то й по Бозі. *Бр., Пр., [К., Проск., Рад., Руд.].*

⁽¹⁾ Коли не змога, так н. *Коніс.*

Як утопає, сокиру даває; а як поряту-ють, н топорина жалув. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36., X. 36., III.].*

Дообід ложка, а післяобід не треба. *Збр. Лаз.*

На кого біда нападе, то до Києва йде; а як біда минецця, то він н із Броварів вер-нецця (Броварі містечко на лівім боці Дні-пра, Остерською п., менш як 20 верстов од Києва). *Кулж.*

Не завидуї худорбі — доведе Бог тобі. *Нос.*

Що собі не мило, н людям ⁽¹⁾ не зич. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ н другому. *Нос.*

Не радуєся чужому лихові. *Л., [Ст. 36.].*

Чужому лихові ⁽¹⁾ не смійся. *Лів.*

⁽¹⁾ З чужої біди. *Бр.*

2340. Чуже лихо за ласощі, а своє за хрін. *Не.*

Чужая біда за играшку. *Пир., Л.* — ... за сахар. *Бр.* — ... за цукар. *Проск.*

Чуже горе—людям сміх. *Коз.*

Ніхто нічогі болю не знає. *Проск.*

Чужий біль нікому не болять. *Ж.*

2345. Вола голова не боліла, коли корова тела родила. *Ил.*

2347. Кому користь, а нам хворість. *Ст. 36.*

Граєця, як кіт з мишою (або: з миш-кою).—Граєся, як миш з котом. *Проск.*

Дурню сміх, розумному слёзи. *Рад., Пр.* — ... розумному ж досить. *Коз., Кон.*

2350. Людям сміх, а мені плач. *П., Пол., Лів.* — Кому біда, а людям сміх. *К.* — Чужа біда людям сміх. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Кішці⁽¹⁾ смішки, а мишці слёзки. *Гр., Ёвх.* — Коту⁽²⁾ жаргушки⁽³⁾, а мишці смертушки⁽³⁾. *Рад.*

⁽¹⁾ Котові. *Пр.* ⁽²⁾ Кішці. *Нос.* ⁽³⁾ и-грушки. *Ст. 36.; жарті. Коз.* ⁽⁴⁾ плач. *ід; смерть на умі. Нос.*

Смішки з попової ⁽¹⁾ кішки. *Л.* — ... а як своя здохне? ⁽²⁾ *К.* — ... то й плакатемеш. *Пер.*

⁽¹⁾ чужої. *К., Л., Пир.* ⁽²⁾ в панової кішки, а у нас такої нема. *Ёвх.*

Кому весіля, а курці смерть. *Проск.* — ... нехибне. *Бр.*

Добре, чуже лихо мірати — змиряй свої! *Хат. (163).*

Чужу біду на воді ⁽¹⁾ розведу, а своїй н кінця не найду ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ на волосині. *Рад.; руками. Н.; ру-кавом. Коз.; ногою. Пир.* ⁽²⁾ а свою а ні як. *Рад.; а свої н ума не приложу. Пир., [Н., Коз.].*

Свою біду на другого звезду. *Пр. в Ст. 36.*

Лучче чуже ухо гризти, як своє. *Кан., К.*

Кінь знає, як му сідло долігає. *Ил.*

Ніхто не знає, чий чобіт муле. *Ёвх., Пир.*

2360. Що мені нині, то тобі завтра. *Проск.* — Днесь мені, а завтра тобі. *Ил.*

На кого Бог, на того й ⁽¹⁾ люде. *Проск., Полт., З., Л., Пир., Н.*

⁽¹⁾ лихне. *Рад.*

Не так ⁽¹⁾ Бог, як лихні люде. *Пир.*

⁽¹⁾ Не таков. *Ст. 36.*

За кого Бог, за того й люде. *Прав. Ниж., Лів.* — За ким Бог, за тим н люде. *Ил.*

На кого ворони, на того й сороки. *Ил.*

На кого люде гомонять, на того й свині хрюкають. *Зал.*

Усяк готов, щоб погубить, та хто буде ратувати! *Черн.*

Буде ПЛАЧУ. *Пир.* — ... до нехочу! *Б.*

Горе не умовчить. *Пир.*

Біда як луда: кудя йде, то реве. *Бр.*

2370. Тонкослізка! *О.*

На кулаку слёзи тре. *Кон.*

Слёзи, як перло! *Пир., Б.*

Плаче, як роба в неволі. *Ил.*

Заплач, дурню, по своїй голові. *Бер.*

А заплач, дурню, та дуже! *Зв.* — Заплач дуже, та дурно. *Л.* — А ну, ну! заплач, дур-ню! *Пр.*

Заплач, Матвійку, дам копійку. *Пр., [Сос.].*
По чім дурного знать? по тім, що плаче. *Рад.*

Росквасив губи, як каниці. *Ном.*

Слянуть.

2380. Кисне, як солоний огірок. *Збр. Лаз.*
Скільить, мов кривий цуцак. *Х.*

Завив, як вовк. *Ст. 36.*

Голосить, неначе по мертвому. *Кулж.*

Кричить, як опарений. *Рад.*
Пробі ⁽¹⁾ кричати. *Зв., Х.*—Пробу, рятуй.
Пов.—Свѣдѣ кричить. *Бр., Дуб.*

⁽¹⁾ пробу. *Пир., О.*

Приплакала бабка увесь ліс, а по їй ні біс. *Нос.*

Кому біда, то й плач не допоможе. *Ил., Збр. Шей.*

Плачяся Богу, а слези—вода. *Пир., Л.*

Не вмієш пакати, а вмієш плакати. *Ст. Зб.*

2390. Плачем лиха не виплачеш. *Гам.*

Тоді будеш вить, як почнуть бити. *Нос.*

Не жаль плакати, коли є за чім. *Ил.*

Нехай ті плачуть, що нам але зичуть.

Нехай ті плачуть, що заміж идуть. *Прав. Нвж., Ліа., Збр. Лаз., Ос. 3 (VI, 19).*

Кричи, хоч на гору видів! *К.*

Жінка плаче, діти плачуть, сам плачеш, а луччого не бачиш. *Кон.*

Плачеш, плачеш та й ухнеш. *Кон.*—... чхнеш. *Мар. В.*

2398. Так, що тільки криваві не ллюця. *Л., Кон.*

2400. Хто звечеря плаче, той вранці буде сміяцяця. *Збр. Лаз.*

ТЕРПИ душа, спасена будеш. *Зв., Ліа.*

Терпи горе — добро буде. *Не.*

Терпи, козак ⁽¹⁾, отаман ⁽²⁾ будеш. *Ліа.*

⁽¹⁾ козаче. *Кр.* ⁽²⁾ отаманом. *Гайс., Пир., Б., Кон., Кр.*

Терпи, хлопче, козаком будеш. *Пир.*—... а из козака попадеш и в отамани. *З.*

Терпи, Грицю, хоч яка спека. *Р.*

Терпи, козак, горе — будеш пити мед. *К., Х. Зб.*

Терпи горе, пий мед. *Пир., З.*

Терпи горе—буде добре. *Рад.*—... добро буде. *Рад., З.*

Коли мука, торбу в руки, та по агоді! *Черн.*

2410. Ім, коза, козу, коли сіна немає. *Ил.*

Іж ячне, так як смачне. *Ш., Гр.*—Приймай ячне за вдячне ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ яшне за дашне. *У.*

Лежи в піску, та їж луску. *Ст. Зб.*—... туску! *Б.*

Зуби на полицю (ждать и голодувать)! *Ос. 5 (X, 7).*

Напийся води, коли ззів півбідн. *Ил.*

Тягни біду за хвіст (бідуй). *Кан., К.*

Бідою біді не допоможеш. *Черн.*

Жди, море, погоди. *Бр., У., Кан., К.*

Люде, посіявши, та ждуть. *Ст. Зб.*

На животі гнети иннов.

2420. Мовчи та дийш ⁽¹⁾. *Ск.*—... скажусь ⁽²⁾, що спниш. *Пер., Б.*—... дийш, коли горе пушить. *Коз.*

⁽¹⁾ дихай. *Бр.* ⁽²⁾ не кажи. *К., Рад.*

Скажи—лихо, та й молчи. *Зал.*

Лихо, та не мовчить. *Пр. в Ст. Зб.*

Мовчи з лихом. *Бр.*—... аби збралось. *Коз.*

Посиди, смутку, в кутку. *Ст. Зб.*

Гей! не з гора ж біди. *Гам.*

Вдарь ⁽¹⁾ лихом ⁽²⁾ об землю. *Пир., Кон., Гл., [Зб., Лаз., Ч.].*

⁽¹⁾ Бий. *Л., Пр., Х.; А ну, гоп.*

Проск. ⁽²⁾ лихо. *Л., Пр.*

Я ту біду ще перебуду. *Проск.*

За потерпіння ⁽¹⁾ дасть Бог спасіння ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ терпіння. *Проск.;* терпіннячно. *Л., Гр.* ⁽²⁾ спасіннячно.

Терпен—спасен. *Ст. Зб., [Проск., Ёст.].*

2430. Перемалеця лихо—добре буде. *К., Кан.*

Буде добре, як мине зло. *Ил.*

По сему ще діти будуть, хоч и маленькі. *Б., Кр.*

Умреця, так все минеця. *Черн.*

Божа воля! *Дуб., Пр., Л.*—Божа власть! *Л., Пир.*—Божа воля, Божа власть! *Дуб., Рад.*—Божа воля, Божа сила! *Пр., Лох., О., Нов.*—... що Бог скоче, те й зробить. *Не.*—Божа власть,—що скоче, те й дасть. *Б.*—А що ж робить! на те воля Божа. *Зв.*—Будь воля Божа! *Бр., Рад., Пир.*

Що Бог дасть! *Ліа.*—... те й буде. *Рад. Пр., Кр.*

Треба бідувати до гробової дошки. *Проск.*

Що ж робить—треба жити! душа не пташка—не виженеш! *Кан., К.*

Що ж будеш робить! огню не підложивш. *Ил.*

Треба годить (або: запобігать) свої лихі години. *Ном.*

2440. Гіркий світ, а треба жить. *Коз., Гр.*
 Що людям, то и нам. *Проск.*
 Гірке житте, гірка доля—що ж роби-
 ти! Божа воля. *Не.*

Яке Бог уродив, таке й жну. *Бер.* —
 ... таке треба жати. *Бр.*
 Кріпниця, як диня на морозі. *Ил.*
 Лехше хвалити, як терпіти.

Нема чоловіка без вади 2446—2456. — Гордий 2457—2559. — Хвалиця 2560—2628. — Упер-
 тий 2629—2671. — Наровистий 2672—2675. — Вередливий 2676—2736. — Вділивий 2737—
 2791. — Пеня 2792—2826. — Свинаявате 2827—2853. — Лихий 2854—2953. — Ледащо
 2954—2968. — Хитрий 2969—3116. — Капость 3117—3122. — Невмосне 3123—3166. — Стид
 3167—3207. — Природу (природженне) тяжко одмінить 3208—3232.

НЕМА чоловіка БЕЗ ВАДИ. *Черн.*
 Нема нічого без *але.* *Г., П.*
 В болоті не без чорта. *Не.* —... в сім'ї
 не без п'яниці.
 И межи капустою доброю буває ба-
 гацько гнилих качанів. *Проск.*

2450. Є ⁽¹⁾ люде, є и людища ⁽²⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ Єсть. *Пр. в Ст. 36.* ⁽²⁾ ссть и
 людище. *id.* и людиска. *Проск.*

Час часу рознь — и чоловік чоловіку.
Нос.

Народ—як товар у череді: усякі є. *Вас.*

Де люде, там нуди. *Гат.*

Кривого дерева в лісі найбільше. *Г., П.*

Хто в болото лізе, того ще й піп-
 хнуть. *Г., П.*

Люд вже здавна каверзує— з того ли-
 хо и плазує. («Щось чується до цього в
 миру, та ніби прикладніше». *Бр.*). *Гат.*

ГОРДИМ Бог позбива (або: та збива)
 рог. *Ж.*

Горда душа в убогій тілі. *Ил.*

Чоловік гордий, як пузирь водний. *Ст.*
36.

2460. Смирився паче вовка.

Блоха усе костричиця («гордують —
 от не токмо вельможні, а й так дурні
 лопушані»). *Ком.*

Підняв морду так, що й кочергою но-
 су не достанеш. *Б., Бр.*

И через гріб плює (горде). *Бр.*

Через голови плює (горде, вихристь).
К., Пр., Пир.

Куди ж тобі—як задрив ніс! *Пр.*

Завернув ніс. *Гат.*

Кирпу гнути. *Гат.*

Не дмй ёго в ус (великий він пан).
Б.

Ні зо овсом (не приступиш—таке сер-
 дите, бундючне и д.). *Ком.*

2470. Ти до неї *косою-косою*, а вона и
 голову дере! *Ном.* —...*косою-косою*, так не
кдсю.

Не чув пупа на череві и той небож-
 чик. *Ст. 36.*

Колос повний гнецця до землі, а пу-
 стий догори стирчить. *Ил.*

Запишався, як кошеня в попелі. *С.*

Запишався ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ Берко в колоді.
С.

⁽¹⁾ Бімбє. *Збр. Шей.*; Бач як помпе.
С.; Се так чваниця. *Бр.* ⁽²⁾ як наче.

Пишаецця ⁽¹⁾, як корова в хамуті.
Ном.

⁽¹⁾ Чваниця. *Бер.*

Дере голову, як попова кобила. *Пир.,*
[Бер.]

Через ⁽¹⁾ губу не плює. *П., Прав.*
Ниж., Лів.

⁽¹⁾ И через. *К., Л.*

Кива головою, неначе кобила в Спа-
 сівку. *К., [Рад., Зал.].* — Кива, як ко-
 била. *Бр.*

Чи дурень, чи пишен, чи в дурного зі-
 мовав! *Ст. 36.*

2480. Чи ялося свиням на росу ходи-
 ти! *Пр. в Ст. 36.*

Взявся під боки, та й думає, що пан.
Збр. Шей. — Хвертом попід ⁽¹⁾ боки
 взявся. *Проск.*

⁽¹⁾ у. *Гр.*

Ходить, як индик Переяслівський. *К.*

Похожає (або: Ходить), як пава. *Прав.*
Ниж., Лів., Зап. (I, 147).

Оце сіла — так як та рахмистрня.
Бер.

Ото, яки великий пан. *Пир., Н.*
 Се він на одну пиху тільки зробив.
Не.

Се тільки панська пиха.
 Набрался панської юхи. *Ном.*
 Величаецця, як зайць хвостом. *Проск.*
 — Надарив Бог зайця хвостом!

2490. Завеличався, як Жид на родин-
 нах. *Ст. 36.*

Величаецця, мов попада на весіллі.
Пр., Лох.

Величаецця, мов сучка в човні. *Ш.,*
Х. 36.

Величаецця, як куций бик в череді.
Проск.

Величаецця, як свиня в борлозі ⁽¹⁾
 (барлозі). *У., К.*

⁽¹⁾ в болоті. *Зв., Проск., К., Х.,*
Хар. 36.

Величаецця ⁽¹⁾, як пороса на орчи-
 ку ⁽²⁾. *Зап. (I, 147).*

⁽¹⁾ Росходивсь. *Евх.* ⁽²⁾ як свиня на
 орчаку. *Н.*

Величаецця ⁽¹⁾, як чумацька воша ⁽²⁾.
Не.

⁽¹⁾ Звеличивсь. *Гат.* ⁽²⁾ мужа.

Величний, як жидівський патинок. *Пир.*
 У хмару заходить (заносиця розумом,
 величаецця; іноді нахід буває). *Ск.*

Дмеця, як жаба проти вола *Л., З.*

2500. Дмеця, як жаба на лопуху. *Бер.*

Дмеця, як пузирь на воді. *Ст. 36.,*
Гл.

Надувся, як вош на мороз. *Ил.*

Дмеця ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ шкурат ⁽³⁾ на ог-
 ні ⁽⁴⁾. *У.*

⁽¹⁾ Бодриця. *К., Хар. 36.; Бадриця-*
Рад.; Величасця. Пир.; Вертиця.
Кан., Зап. (I, 147); Крутиця. Кон.;
Шкверецця. Рад.; И гнецця и дмеця.
Гат.; Пнеця. Бер.; Жеця. Гр. (2)
мов. Кан., Пир., Хар. 36. (2) шкура-
ток. Х.; шкурлат. Зв., Проск.; шкура-
ка. Бер. (4) вогні. Проск., Бер.; жару
Рад.; жарках. Гат.

Надувсь ⁽¹⁾, як лопух на огні ⁽²⁾.
З. — И гнецця, и дмеця, як лопух на
жарках. Гат.

⁽¹⁾ Дує ся. *Проск.* ⁽²⁾ вогні.

Дуєся як легке в горшку. *Проск.*

Дмись не дмись, волом не будеш. *Коз.*

Нехай дмеця, аж розідмеця. *Бр.*

Хизуецця, неначе на пристяжці. *Не.*

Пнуця, як грішні дупі до пекла.
Кул.

2510. Чваниця, як дурень латкою.
Гат.

Чваниця, наче тая кобила, що віз
 побила. *Бр., [Лох.].*

Штє та па штє! *Ном., [Ос. 3 (X,*
101)].

Вдає, як кінь порожньою торбою. *Евх.*

Як би ёму довгий хвіст, то сам би
 собі боки повідбивав. *Х., 36. — Як би*
хвіст мав, то б усім людям боки пооб-
бивав (сімоязишному так приказують).
Бр.

⁽¹⁾ то б собі боки пооббивав. *Рад.*

Я то не я ⁽¹⁾, попова свиня. *Пр., Н.*
 — ... дайте корець браги. *Гл.*

⁽¹⁾ Не я то я. *Кон.; Я не я. Л.; Не*
я, то. Рад. Не я, так. Ал.

Нема—як та попова свиня. *Бр.—Не-*
ма понад попову свиню. Проск.

Нема над юю и над війтову свиню. *Ил.*

Ось то ми! *Лист. (II, 13).*

Нема в світі над ми! ⁽¹⁾ *Ном. — ...*
що надми-надми, та й пусти.

⁽¹⁾ понад нас. *Проск.*

2520. Наше тільки й добре. *Пир. —*
Тільки наше й хороше. Кулж.

Наше все славно. *Ст. 36.—... наше*
и остро, наше и велико. Пр. в Ст. 36.

Як би не ми, то б ви вдома не були
 (або: як би не ви и не ми, то б ми
 тут не були). *У.*

Без мене и хліб ся не змеле. *(Кам.*
п.). Руд.

Знайте наших! *Кулж. — Знайте нас!*
ми—кислиці: з нас квас. Гл.

Осе ж и я—що хорошеє имъя. *Ст.*
36.

Не пили, я к обідні йду. *Черн.*

Гетьте, йду! *Кр.*

Гумене, ну мене! бо я подорожня (як
 хто виставля себе дуже). *Зв. — Гумене,*
гумене, я приїджа. Кр.

Е, вона мосціва (пендючлива). *Кр.*

2530. Вашеський панич (що на вашець
 гне—гордовитенький).

И святі ⁽¹⁾, й багаті! *Черн. 2.*

Ні пристипу до їх!—⁽¹⁾ И сити.

И в казці не сказати, що він брідить.
Пр. в Ст. 36.

На що сая чвань поросяча! *К.*

Хоч денежка в каптані, та на сто руб-
 лів чвані. *Гл.*

Тенетки нема на хребті, а ще бач! *Ном.*
 Пихи на три штихи. *К.*

Злидні без пихи не живуть. *З., Коз.*

Перше коло чобіт ходив, а теперки
 не знає, як в них ступати. *Ил.*

У свого батька и хлів зачинав, а в нашого не хоче й хати. *Л., Пир.*—Твій батько и хлів зачинав, а ти не хочеш и хати причинити. *Пир.*

2540. Ні пава, ні гава. *Гат.*

Толкуй бала (¹), вона плахти ткала. *Ш.* — Балакай, бабо, дещо: вона плахти тче. *Не.*—Нехай вона плахти тче. *Гр.*

(¹) Толкуй. *Коз.*

Коли б не Опанас, не було б тут и нас. *Гл.*

Ні приступу! *Пир., Х.* — Ні підступи до єго! *Пир.* — Без ломаки (¹) до єго ні приступ! *Л.* — Без друка й не приступу! *Кр.* — Без друка не приступай! *З., Пр.* — До єго не приступу без кійка! *Пр.*

(¹) Без друка. *Л.*

Куди вам! *Пир.*

Не томуй сонцем (не перебаранчай величацця)! *Нос.*

Побраталась свиня з пастухом (як хто дме губу, щоб до значніших). *Кам., К.*

Куди кінь з копитом, туди жаба з хвостом (¹). *Пир.*

(¹) з клішнею. *З., Кр.*

Коваль коня кує (¹), а жаба й собі ногу (²) дає (³). *К., Лох.*

(¹) Коня кують. *Проск., Пир., Кон., Ст. Зб., Ёвх.* (²) клішню. *З.; лапу. Бр., Ёвх.* (³) наставляє. *Бр., Проск.; підставляє. Зв., Ст. Зб.; тиче. Кон.; дере. Пир.*

Ворона, ворона! и де ти літала, що в царський двір попала. *Новг.*

2550. Не літай, ворона, в чужії хороми.—Не літатъ ворони у панські хороми. *Ш.*

Не дивись високо, бо запорошиш око. *Збр. Лаз.*

Не несися (¹) високо, бо низько сялеш (²). *Збр. Лаз.*

(¹) Не літай. *Пир., Зал.* (²) впадещ. *Пир.;* бо поганю низько падать. *Зал.*

Високо літає, та низько сідає. *Зв.*—... летів, а низько сів. *Проск.*

Хто високо літає, той (¹) низько сідає (²). *Об.*

(¹) часом. *Яц.;* то. *Рад.* (²) сяде.

Як не летіло—та вдарилося! *Ш.*

Як упав, то й пропав. *Зал.*

На жито орали, та й гречки не має. *Черн., Ос. З (IV, 24).*

Не видали! *Пир.* — От не видали! *Пр., [Бр.].*

Не вклонюсь багачу, бо сам хліб молочу. *Гат.* — Наплюю я багачу, коли

хліб свій молочу. *Пол.* — ... багачу, свою копу молочу. *Гл.*

2560. Тее, що ХВАЛИЦЦЯ, то він лучче маецця, як тее, що не хвалицця. *Бр.*

Власня хвальба не платить. — Похвали з власної губи не поплачує. *Ил.*

Ледачая хвала сама себе хвалить. *Бус. (Вор. 1.)*

Гречана каша сама себе хвалить. *Лів.*

Хто ся сам хвалить, той злих сусід має. *Ил.*

Хвали чуже—своє и без похвалок (¹) добре. *К.*

(¹) без похвали. *Бер.*

Погана та дівка, що сама себе хвалить. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Робота сама за себе скаже. *Кр.*

Добре само ся хвалить, а злоє похвали не годно. *Ил.*

Дочку мати хвалила — поки з рук звалила. *Ёвх.*

2570. Хороша дочка, як матка хвалить (як би хто збоку похвалив)! *Черн., [Б.].*

«Чия справа?» — «Війтова!» — «А хто судить?» — «Війт!» *К., [Ил.].*

Хвастливого (¹) з багатим не розбереши (²). *Пир.* — Багатого з хвастливим не розпізнаєш. *К.*

(¹) Хвастуна. *Ёвх.* (²) не пізнаєш.

У мене чого-того не купити. *Ил.*

В нас и без гостей так. *Бр.*

Мій верх и заткало (моє зверху). *Ёвх.*

М'ясом хвалицця, а воно и юшки не їло. *Бр.*

Тільки пір'я, а м'ясо чуже (хваста позиченим). *З., Пир.*

Казав Циган: «Нема ні в кому правди тільки въ мені. *Л., [Бр., Прав. Ниж., Проск., Кор.]*—Нема ні в кому правди—тільки в мені трошки. *Рад.*

Тільки людей, що Хома в церкві. *Новг.*

2580. Умер Хома—й добра нема. *Не.*

Хвали мене, губонько, бо як не похвалиш, то я (¹) тя роздеру. *П., В.*

(¹) роте, а ці, то. *Г.;* мя губко, бо *Проск.*

Про свято держав, та у буддень сказав. *Рад.*

Тебе и на собачі улиці хвалять. *Ком.*

Про тебе и в шпиталях шепчуть. *Кр., [Ком., Коз.].*

Що ти хвастаєш, и старці в шпиталях сміюця. В старовину рідко де не були по селах шпитали для слабих, убо-

*

гих, калік; держались вони громадським коштом. *Зап. о Мал. Я. Марковича, I, 1799.*

Тебе и та (свиня) хвалила, що по горду ходила. *Ил.*

Не одна баба горід згородила («може дід хоть кілля бив». *Черн.*). *К., О.*

Хвіц-міц, не буде з того ніц. *Проск.*

Бачили такого штирка (живчика — хвастуна). *Сл.*

Біга⁽¹⁾, як⁽²⁾ курка⁽³⁾ з яйцем. *З., Л., [Дуб., Бер., Кон.].*

(¹) Носиця, *О., Ис.*; (²) неначе. *К., Рад.* (³) квочка. *Пр., Лох.*

2590. Розносивсь, як чорт збубном. *Євх.*
Розносивсь⁽¹⁾, як з писаною торбою. *Лів., Сл.*

(¹) Носиця. *Л., Кр.*

Носиця, як дурень⁽¹⁾ з ступою. *Прав. Ниж., Лів.* — ...писаною торбою. *Ск.* — ...писанкою. *Бр., Зв.* — ...довбнею. *Зв.* — ...латкою. *Гат.* — ...баба з ступіром. *Ил.*

(¹) чорт. *У.*; баба. *Проск., Євх., Збр. Шей.*

Носиця⁽¹⁾, як кіт⁽²⁾ з оселедцем. *Проск., [Бер., Рад.].*

(¹) Возиця. *Євх.* (²) кішка. *Пр.*

Носиця⁽¹⁾, як кіт из салом. *П., Прав. Ниж., Лів. [Проск.].*

(¹) Возиця. *Рад., Пр., Лох.*

Не видав Гриць нагавиць: то ся вбірає, то розбірає. *Ил.*

Тішиця⁽¹⁾, як Жид паршами⁽²⁾. *Кан., К.*

(¹) Цяцькаєцця. *Євх.* (²) паршами. *Євх., Ил.*

Не вважайте, люде дорбі⁽¹⁾, що я швець: говоріть з мною⁽²⁾ як з простим⁽³⁾. *Бр.* — Чуеш, говори з мною, як з простим, а не думай того, що я швець. *Не.*

(¹) Не вжахайтесь. *І. Бр.*; Не потурай. *Бр. Проск.*; Не думай. *Коз.* (²) говоріть. *І. Бр.*; говори. *Бр., Проск., Коз.* (³) з простим чоловіком. *І. Бр., Проск.*; до простого. *Бр.*

Хто хвалиця, той каїця. *Нов.*

Хвалящому и Бог не помагає. *Нов.*

2600. Не хвались, та⁽¹⁾ Богу молись! *Кор., Бат., Біл., Чор. Рад. (189).* — Не хвались та⁽²⁾ Богу молись. *Павл. Ст. Зб.*

(¹) а перш. *Бал.* (²) перше. *Бал.*; тільки. *Бр., [Бер.]; а. Проск.*

Не хвались, идучи на торг, а хвались, идучи з торгу. *Прав. Ниж., Лів.*

Не хвались, як идеш в поле, а хвались, як идеш з поля. *К.*

Наперед⁽¹⁾ невода риб⁽²⁾ не лови⁽³⁾. *Ст. Зб.* — Не квапся против невода рибу ловити. *Бр.*

(¹) Поперед. *Зв., Кр.*; Перед. *Кан.,*

К. (²) риби. *Рад.*; рибкою. *Бер.*; рибою. *Євх.* (³) не нмзти. *Пр. в Ст. Зб.*; не лапай. *Проск.*; не хвались. *Ст. Зб., Євх.*; не хватай. *Рад.*

Не продавай вовка, аж го забъєш. *Ил.*

Не оstri ножа, доки сь не зловив ба-рана. *Ил.*

Не стріляй наперед. *Ст. Зб.*

Не кажи *юц*⁽¹⁾, поки не⁽²⁾ перескочиш. *Г., Лів., Сл.* — Не перескочивши річки, не кажи *цуп*. *Пол.* — Тоді скажеш *юц*, як вискочиш. *Лів.*

(¹) скок. *Сівер.* (²) доки не. *П., Прав. Ниж., Проск.*; аж. *В., Прав. Ниж.*; покуль не. *Сівер.*

По Божому гречка родить (як хто за-гадує наперед...). *Пир.*

Товкач муку покаже (не хвались на-перед). *Нос.*

2610. Ще не зловив, а вже скубе. *Проск., [Ил., Ст. Зб.].* — Не піймав, та скубеть. *Ст. Зб.* — Не скуби, поки не зловив. *Рад.*

Раз лучилось робаку на віну, та вже й га! *Дуб.* — Трахвилоса хробаку раз на віну влізти въ моркву. *Проск.*

Дивися, який кінець буде. *Проск.* — Смотри кінця кожній справі. *Ил.*

Коли ще косовиця, а ми вже сіно во-зимо. *Євх.*

Де тее ще у Бога літо, а він вже⁽¹⁾ косу клепа. *Лох.*

(¹) а він о Різді. *Пир.*

Пъє на вовчу шкуру. *Г., П.*

Теля каже *будь ласкав*, а тут уже и з довбнею. *Ш.*

Де ще у Бога теля, а він з довбнею вже носиця! *Л., [Зв., Пр., Б.].* — Те-ля де, а він уже из довбнею бігає⁽¹⁾. *Бер., [Проск.].* — Ище теля в пугі⁽²⁾, а він уже и з довбнею. *Гр.*

(¹) играє. *Рад.* (²) в гу..і.

Помаленьку, бо спинку зломил! *Ном.*

А бо ще: «А не сідай, а не сідай!... бо спинку зломил!» То Циганчята хва-лились, як вони іздитимуть верхя на телаті, що колись буде; а старий Ця-ган почув, та й почав їх чухрать, так приговорюючи.

Де той у Бога Великдень, а він уже из крашанками! *Не.* — ...уже й з пасками. *Дуб.* — ...човпиця. *Зв.*

2620. Хрестять люде, хоч ся ще не уроди-ло *Ил.* — Тое хрести, що родиця. *Ст. Зб.*

Не зарікайся всього робити, тільки сво-го уха вкусити. *Ил.*

Буде й Лях, як Русин (каже чванли-вому)! *Б.*

Славні бубни за горами, а прийдеши

ближче—собача шкура. *Гл.*—...горами, а зблиска—шкурятні. *Збр. Шей.*—Славен бубен за горами. *Ст. Зб.*—... бубон за горами, а близько—як коробка. *Збр. Лаз.*

Не все то золото, що блищить. *З., Л., Пир.*

Твоя слава велика: сім сіл—один віл. *Збр. Лаз.* (з *Кобр.*).

Був колись дворянин, та чорт имтя переминив. *Нос.*

Як хто каже, що він колись був он-що!

И носе Солосі! *Нос.*

Як на досаду кому хвалиця чим, то так кажуть: и добре, мов, йому!

Убий—та й виграй. *Рад.*—Уби, та й виграй—умри та й оженися. *Мат.*

Як що неправедно.

УПЕРТИЙ гірше свині. *Проск.*—Упарта, як свиня. *Бр.*

2630. Впарта (¹) коза вовку користь. *Нос.*

(¹) Упірна *Ол.*; Вередлива, або: Упряма. *К.*

Упряме теля вовку користь. *О., Ст. Зб.*

Упертий, як Русин. *Ил.*

Шия товста (непокірливий, аргат, смуглий). *Нос.*

Чи бачив хто з чорта м'ясо? чорта в укріп, а чорт утік. *Бр.*

Хоч гавкай на ёго — нічого не вдієш! *Бр. [Пир., Б.].*

Хоць заріж, то не хоче! *Проск.*

Хоч кременем ухо ріж, так затявся! *Кан., К.*

Хоч камінь на шию, та в воду. *Ёвх.*

Хоч ёму кіл (¹) на голові теши! (²) *Пол., Лів.*—...такий! *Кон.*—Хоч и кіля теши на голові. *П., Прав. Ниж., В.*

(¹) клин. *Бр., Зв.* (²) городи. *П.; бий. Бр.*

2640. Хоч стріль ёму въ очі. *Зв., Л.*

Хоч из гармати стрілай (не почують, не злякаюця, не послухають). *Пир.*

З гармат не злякати (і не то що, — з...). *К.*—Хоч стрілай у нёго («хоч що хоч! хоч стрілай у нёго, а воно тільки очі витрищати на тебе та дивниця: таке угорне — хрестянин такий — угорне таке...») *Бр.*

Еге! так як на пеньку став. *Прав.*—Як на пень збіхав. *Пир.*

Хоць вогню до нёго прикладай (тверде, запекле таке)! *Проск.*

Вовка (¹) в (²) плуг, а він (³) к чорту (⁴) в луг. *Пир.*

(¹) Ёго. *Пр., Ёвх.* Ти ёго. *К., Чорта. Р.* (²) води в. *Рад.*; вернеш у. *Ёвх.* (³) а воно. *Пр., Ёвх.*; а чорт. *Р.* (⁴) дивниця у. *Рад.*; глядить у. *Ст. Зб.*; до чорта у. *Павел.*; собі в. *К.; у. Р., Ёвх.*

Ёго к лісу, а воно к бісу. *К.*—Ёго тягни до ліса, а він лізе до біса. *У.*

Ти ёму плую вь вічі, а він каже—дош (¹) иде! *Лів.*—Хоч води лий у очі, то скаже — дош иде (²)! *Ст. Зб.*—Плюнь ёму в вічі, а він каже — «ще ж двічі». *Гат.*

(¹) тепленький дощик. *Р.* (²)

Піп з крестом, а чорт з хвостом. *Ёвх.*

Піп своє, а чорт своє. *Об.*—Піп своє править, а той — убий ёго сила Божа — своє править! *Бр.*

2650. Піп у дзвін, а чорт (¹) в калатало (²). *Бр.*—... в клепало, та й каже, що ёго голосніше. *Проск.*

(¹) а дідько. *Бал.* (²) в солом'яник. *К.*

Бог Боговое, а біс бісовое. *Ст. Зб.*

Ёму те (¹), а він своє. *Кулж.*

(¹) Ти своє. *Пир.*

Хочтюкай ёму, а він усе таки своє. *Кон.*

Хоч ёму губки (¹) дай! *Зв., О.*—...а він все своє (²). *Б.*

(¹) чорта. *Рад., Пр.* (²) меле. *Бр.*

Ёму слово, а він сто. *Кулж.*

«Стрижене!» — «Голене!» *Зв., Кр., Черн.*—Ти ёму *стрижено*, а воно тобі *голено* (¹). *Пр., Л.*—«Стрижене!»—«Голено!»—«Але ж стрижено!»—«Ні таки голено!» *Бр.*—«Таки бо стрижено!»—«Таки бо голено!» *Проск.*—«А голено?»—«Голено!»—«А стрижено?»—«Стрижено!» *Пер., Ил.*—«Кошене!»—«Стрижено!» *Сл.*—Острижене (²), а не кошене. *Ёвх.*—Стрижене, а не смажене.

У жінки з чоловіком спорка вкоілась: він каже *голено*, вона—*стрижено*; вже він її и бив, и чого не робив,—хоч що-хоч! Ну, каже, коли так, — и повів її топить; так и тут тисі ж! А як уже вершки зплили, що не можна більш казати,—висунула руку з води и двома пальцями, мов ножницями: *стрижено*, мов... У Чернігові сливуть, що ніби се у р. *Стрижені* було и що ніби од того и мення її пішло. — (¹) *смалено. Пер.* (²) *Голене.*

Е ні, Галонько! *Кон.*

Ёму кажу *тату*, а він каже *кату!* *Л., Кр.*

Ій кажеш *овес*, а вона каже *чречка. Кон.*

2660. Як у вас, такъ и у вас кабан зав'яз. *Кон.*

Затвердила сорока Якова, та все (¹)

одно про всякого. *Лів.*—Поймала, як со-
рока Якова.

У панів.—⁽¹⁾ Якова. *Кр.*

З тобою ходити, як з туром водитись
(як з бованом). *Бр.*

З тобою водицьця, як з лихою годи-
ною (на лукавого вола и д.). *З., Л.*

Як з биком бицьця, а все молока не
добийця. *Кр.*

Як з тобою толкувати, то треба но-
чувати. *Кр.*

З ним не виведе справи и той, що у
болоті. *Збр. Шей.*

Не слуха, все своїм богом робить. *Бр.*

И мій батько до церкви не ходив, и
я не піду. *Чир.*

Що буде, то буде, а горілки п'ять не
покину. *Кр., Ч.*

Спориця, як за батьківщину. *Гр.*

2670. И ⁽¹⁾ до сто баб не ходи (спор-
ливе наліхо)! *Х.*

⁽¹⁾ Хоч и.

Злюдія на шибиницю ведуть, а він ще
каже, що не винен. *Проск.*—Злюдія ві-
шати ведуть, а він своїм ділом не при-
знається, та оправдається, яко би неви-
нен. *Ст. Зб.*

НАРОВИСТА, як кобила. *Зал.*

Хороша ягодка. *Нос.*

Вродила мама, що не прийма и яма.
Хар. Зб.

И не говори накриво — вона зараз на
цабе. *Кон.*

ВЕРЕДУЄ, як у греблі біс. *Гат.*

Мосідизовови мухи в носі (вередливий).
Дуб.

А ні вбий, а ні влий. *Ил., У.*

И так, и сак, а все не так. *У.*

2680. Хоч гірше, аби инше. *Пир.,*
Пр., [Кан., К., Рад., Х.].

Хоч того самого, аби в другу миску. *Б.*

Нехай книш, аби не палайниця. *Бер.*

Все недогода бабиній дівці! *Ил.*

Їму як не те, так и в голови ⁽¹⁾
низько. *Пир.*

⁽¹⁾ Тобі як не лаяцьця, так и в го-
ловах. *Евх.*

Дай того, чого нема. *Х.*

Най тобі ся того не бажить, чого ся
дома не держить. *Збр. Шей.*

Хоч душею ригни, а дай. *Бр., Проск.,*
Дуб.—Хоч тхни, та дай. *Сл.*—... тхни,
та роди. *Рад.*

Знає, та вередує ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ В рукописові перш було напи-
сано *ередує*, а потім поправлено *вередує*.

Телись, ялова, давай молока! *Кан.,*
К., Евх.

2690. Хоч ригни! *Л., Кон.*—...а лізь. *У.*
Хоч изза нігтя виколупни, та дай.
Ном., [Кон.].

Забажав неначе перед смертю. *Рад.,*
Полт., Л., О., [Бер.].

Нічого ⁽¹⁾ не роби, тільки ⁽²⁾ Пишпа
жени. *Проск.*

⁽¹⁾ Ніхто. *Ил.* ⁽²⁾ лише.

Те наде, що воде. *Гат.*

З ним ні стій, ні погоди. *Ил.*

Е, сій дитині до схочу. *К.*

Як схоче, то й на гору повезе ⁽¹⁾, а
як не схоче, то и з гори не спустить
⁽²⁾. *Л., Пр.*—Як схоче то и на гору ско-
че. *Коз.*—...а як не схоче, то й з го-
ри не звезе. *К.*

⁽¹⁾ потягне. *Бр., Ст. Зб.;* виіде *Бер.;*
злізе. *Рад.* ⁽²⁾ незьїде. *Зв., Бер., Х.;*
не потягне. *Ст. Зб.;* не спустиця.
Рад.

Як кого схоче, на ногах поставить, а
кого з ніг звалить. *П., Прав. Ниж.,*
Лів.

Вам хоч голову пробий, то не вгодиш.
Зал. (I, 146), Кон.

⁽¹⁾ розбий. *Пир.*

2700. Дав ⁽¹⁾ яечко ⁽²⁾, та ще й об-
лупи. *С.* — Їму облупи, та ще й ⁽³⁾ у
рот положи. *Лох.*

⁽¹⁾ Дай. *Зв., Проск., Б., О., Сос., Кр.,*
Гр.; Дай лежню. *Рад.;* Подай. *Коз.* ⁽²⁾
сечко. *Зв., Рад., Б., К.;* ісечко. *Кр.* ⁽³⁾
Облупи сйце, та ще. *Бер.*

Де піде Тера, все їй гірка вечера.
Ил.

Не гнівайся жона, коли в комори міх
пшона. *Ж., Бер.*

«Мало пирогів!» — «Та їж, сучий си-
ну,—отам на печі!» — «Еге! я не хочу!
я думав, що нема!» *Прав. Ниж.*

И раків не хочу, и чого инюю не мо-
гу. *Ст. Зб.*

И каші не хочу, и по воду не піду.
Бер.

Чи роби, чи ходи, а мені догоди.
Гат.

Не хочу... дай сюда!.. не треба зда-
ється. *Ил.*

Бий kota, не бий kota! *Нос.*

Сип борщ, клади кашу, подай п'ять. *Не.*

2710. И вдома мене не лишай, и в по-
ле не бери. *Бр.*

И не стямисся ⁽¹⁾, відкіль вітер по-
віє ⁽²⁾.

⁽¹⁾ И не вгадасш. *З., Коз.* ⁽²⁾ повіне.
Коз.

Сім ⁽¹⁾ п'ятниць на тиждень. *Прав.*

⁽¹⁾ У тебе десять. *Євх.* ⁽²⁾ поділю. *Лів.*
На десяти голях не вішайся. *Ст. 36.*
Де літував, там було і зімувати. — Де
хто літував, той там і зімує. *Ил.*
Вода в решеті не встоїця. *Бр.*
В ёго честь до завтра. *Черн.*
Да ви ладом кажіть (певно). *Л., Пир.*
Або хрести, або пусти. *Євх.*
Грай, або гроші вертай. *Зв., К., Пр.,*
Гр., Руд. — Або грай ⁽¹⁾, або гроші 'тдай
⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ грайте. *Збр. Шей.* ⁽²⁾ вертайте.
id.; віддай. *В.*; виддай. *Проск.*

2720. Або пий, або ся бий. *Ил.*
Або вішайте, або пускайте. *К., Кан.*
Або світи, або вон лети. *Ст. 36.*
Чорти ёго батька знають, де він оре
и куди ёму істи нести. *Черн., [Гр.]*
Що вь Бога день, усе голову ість. *К.*
Жує мені голову. *Ном.*
Ість ⁽¹⁾, як ржа залізо. *Лів., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Так гризе, так гризе. *Рад.*

Воду з мене варить. *К., Пир.* — Ве-
редливе, тільки воду варить. *Коз.* — Ви-
варив з нёго воду. *Ш.*

Не тільки що, але и залізо з'їздиця
(або: зітреця). *Проск.*

Як по душі дере. *Л., Ст. 36.*

2730. Як кожухом по печі. *Євх.*

Як по шні пиляє. *Ст. 36.*

Попотурчи, туркоте! *Б.*

Не пилай мене тупим, та ріж гост-
рим. *Рад., Л.* — Не ріж гострим ножом,
заріж мене тупим. *Бр.*

Не пуши, головки не суши. *Ил.*

Не ворчи, як Бардак, ні на кого. *Ст.*
36.

Воркотня, та не щодня. *Нос.*

Таке В'ЇДЛИВЕ, що возьми та пря-
мо и наплюй ёму серед лоба. *Ос. 4 (III,*
31).

Не з біса хлопця, а яке уїдливе ⁽¹⁾.
Ном.

⁽¹⁾ З'їдливе. *Бр.*

Свиня квічить, а в пліт лізе. *Ил.*

2740. Унадився, як свиня в моркву.
Прав. Ниж., Лів.

Уївсь, як свиня в молот. *Лів.*

Як ти мені осточортила. *П., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ очортила. *Кон.*

Оце пристав! наче вош до кожуха. *Коз.*
— Держиця ⁽¹⁾, як вош кожуха ⁽²⁾. *П.,*
Прав. Ниж., Лів. — Як вош до кожуха.
Кулж.

⁽¹⁾ Ціпляецця. *Гр.* ⁽²⁾ за кожух.

Причепився ⁽¹⁾, як реп'ях ⁽²⁾. *Лох.,*
Пр. — Мов реп'яхом ⁽³⁾ взявся. *Проск.* —
Взявся, як реп'ях кожуха. *Євх.*

⁽¹⁾ Взався. *Бр., Ж.*; Ухонився, *Зв.*;
Уп'явся. *Х.*; прив'яз. *Павл.*; Дер-
жиця, *Пол., Лів.*; Ухвативсь. *Л.*; Узався.
Кр. ⁽²⁾ реп'яхом. *Бр., Л., Кр., Х.* ⁽³⁾
Так реп'яхомъ и. *Збр. Лаз.*

Учепився, як гріх села. *Ил.*

Вчепився, як злиді бондара. *Проск.*

Ціпляецця ⁽¹⁾, як сліпий до плота ⁽²⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ Прилип. *Проск., Бер.*; вчепився.
Проск.; прив'язавсь. *Зв.* ⁽²⁾ до тину. *Бер.*

Прив'язавсь, як москаль. *Кр.*

Пристав ⁽¹⁾, як смола. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — Смолою причепився. *Бр.*

⁽¹⁾ Прив'язалась. *Кон.*

2750. Прилип до мене, як шевська смо-
ла до чобота. *Ос. 10 (V, 48).*

Прилип, як сліпий до тіста. *Ил., Павлов.*

Прилип, як до Гандзі Пилип. *Гат.*

Якь п'явка впивсь. *Кр.*

Не здоровкайся, коли ніхто тобі не кла-
няецця. *Бр.*

Лізе, як сатана. *Бр.*

Лізе в очі, як сновига. *Проск.*

Лізеш слётю. *Л., Пир., О.* — ... як
слота. *Проск.* — Як слюта у очі лізе. *Ст.*
36. — Не лізь в очі, як слюга. *Кр.*

«Слётя — мокрий сніг іде.» В Лубен-
щині: мокрий сніг (мовлячи огулом, не-
погодь) — слётя, слётю (зупинка над *).
а слётя слётю, — ніби щось инше. *Ном.*

Лізе ⁽¹⁾ в вічі, мов ⁽²⁾ оса. *Павл.*
[*Проск., Х.*] — Лізе ⁽³⁾, як ⁽⁴⁾ оса. *Рад.* —
Як оса. *Кон.* — Оце! так як та оса межі
очі летить. *Бр.*

⁽¹⁾ Сичецця. *Пир.* ⁽²⁾ наче та. *Зв.* ⁽³⁾.
Налязить, *Бер.*; Присикавсь. *О.* ⁽⁴⁾ Уї-
лася, як та. *Лів.*

Лізе сліпицею. *Пир.* — Так слішмя и
лізе. *Кр.*

2760. Що хоч кажи! *Пир.* — Що ёму
казати (як лізе в вічі)! *Рад., Х.* — Ну
що ёго казать! *Пр., Пир.*

Як сліпий оवाद! *Л., Пир.*

Став мені сіллю в оці. *Бр.*

Став мені хрином у носі. *Г., П.*

Алеж дався він ⁽¹⁾ в знаки! *Ном.*

⁽¹⁾ Але вже він удався. *Рад.*

Він мені у печінках сидить. *Пир., [Євх.].*
Усвиріпився ж мені — ніщо пекло су-
тані. *Бр.* — ...ніщо трясця вранці. *Не.*
Допекла гірш од ⁽¹⁾ сиріи кваші. *Л.*

⁽¹⁾ Пропекло горш. *Ст. 36.*

Канюкою сидить. *Ж.*

Ото канючить! *Пир., Л., Хор., З.*

2770. Пищить, як каня. *Ил.*

Не тра стару клопотати: стара знає, кому дати.

«Ти, Гандзю, сама знаєш, — на що ж мене ще питаєш?» — «Тим, не жичу тобі лиха, — розкажи, будь ласкав, зтиха!» *Бр.*

Нагадав ⁽¹⁾ козі смерть. *Сх.* — ... а коза «мекеке!» ⁽²⁾ *Не.*

⁽¹⁾ Згадав. *Бр.* ⁽²⁾ вона й мекедає. *Нов.*; а коза й мекече. *Гад.*; то й сам не рад будеш. *Лох., Пр.*; вона що ступить, то й третє. *Пир.*; що ступить, то й п..дь! *Л.*; а коза п..дь. *Зал.*

Як тії ж, так тії! *Пир.*

Як коржа, так коржа! *З., Л., Пир., Кр.* — ... як спечемо, так и дамо ⁽¹⁾. *Лів., Павл.*

⁽¹⁾ як спечу, то дам. *Бр.*; спеком, так дадом. *Нов.*

Таке уїдливе. *Пир.*

Не стій ⁽¹⁾ над моєю душею! *Лів.*

⁽¹⁾ Чого ти стоїш. *Бр., Л.*

Та вже сиди, не сиди, то нічого не випросиш. *Проск.*

Оце! як накупились! *Пир., Л.* — Ото накупились! *Л., Павл.*

2780. Оце! неваче та орда. *Ном.*

За людьми и хата не згорить (докучають). *Пир.*

Пришхвіст! *Гр.* — Приший-кобилі-хвіст! *Коз., Кр., [Бр., Проск.].* — ... а в кобили и свій в. *К., Рад.* — Приший-хвіст-кобилі ⁽¹⁾. *Лів.* — ... як обирвеця, то далеко опинецця. *Л.* — Причепить кобилі білий хвіст. *Кулж.* — Причепи кобилі хвіст. *Ил.*

⁽¹⁾ Кобилій. *Ст. Зб.*

Ходить, як корова за телям. *Проск.* — ... як теля з коровою. *Г., П.*

Як хвостик, позаду бігає. *Пир.* — Хвостиком біга. *Зв., Пир.*

Очепилась, як хвіст. *Бер.*

Стримлять, як більма, на очах. *Полт.*

Без Грия ⁽¹⁾ и вода не освятиця. *Об., Руд.*

⁽¹⁾ Юхвица. *Ст. Зб.*; нєго. *Л., Н., О.*

Де не посій, то вродиця ⁽¹⁾. *К., [Бр., Зв., Проск., Бер., Пир., Б.].* — Тебе де не посій, то вродися. *Л., [У., Павл.].* — Ти вродися там, де тебе не посіяно. *Проск.*

⁽¹⁾ виросте. *Рад.*

Кинь ⁽¹⁾ мене, Боже, де мене не треба ⁽²⁾! *Зв., К., Л.*

⁽¹⁾ Встіби. *Ил.* ⁽²⁾ де мя непотреба.

2790. И чого б я ліз туди, куди не треба! *Ном.*

Не лазь там, де тебе не треба, — так тобі треба! *Проск.*

На кого ПЕНЕЮ лізе — гірш ножа ріже.

Кл.

Лучче ж пенному сіло на шию зложити, ніж бідних людей правдивих зводити. *Кл.*

Пеня московська. *Г., Лів., Сл.* — Оце прив'язка ⁽¹⁾, як московська пеня! *Б., Кр.*

⁽¹⁾ Оце пристав. *Кр.*

За лучинку найде причинку. *Бр., Кр.* Не з сива [сїва?], не з дива. *Гат.*

Відхрестися від дїдька, а збудеся гріха. *Ил.*

Як гріх на душі! *Об.*

Куди ти, очмано, лізеш! *Проск.*

2800. Геть, сатано! *Ком.*

Одчепись без шага! *Пир., Л.*

Одчепись од мене — глянь на Бога. *Рад.*

Візьміть одчїпного! *Ком.*

Нападись ⁽¹⁾ на кого багатшого! *Л.* — ... то й шаг дасть. *Ком., [Лох., Кр., Ёвх.].* — ... чи не дасть хто копійки, або шага. *Рад.*

⁽¹⁾ Одчепись од мене та напади. *Пр.*; Відчепися! напади. *Пир., Зв.*; Наппади. *Ком.*; Нападїцця. *Кор.*

Відчепися, напаснику, я не була на празнику. *Ил.*

Од чорта одхрестися, одмолися, а од єго, дурни, и ломакою не одибьєся. *Рад., Л.* — Від чорта бим ся відхрестив, а від тебе ні відхрещуся, ні відмолюся. *Проск.*

А ні єго відмолитися, а ні єго відхреститися. *Ил.*

Нехай ⁽¹⁾ тобі сто чортів ⁽²⁾! *Л.* — ... и сіра свитка. — Нехай сто бісів твоїх матері! *Ком.*

⁽¹⁾ Хай. *Ком., Л.* ⁽²⁾ бісів. *Пер., Зв.*

Пусти чорта в хату, то він и на піч залізе. *Л. Пир.*

2810. И ляданом не викуриш. *Лів.*

Плюнь на мару! *Зв., Пир.*

На твоє лихо зроблю. *Ком., Л.* — Зроблю тобі на пеню. *Л.*

На злість моїх жінці нехай мене бьють. *Ил.*

Добре на мою жінку: нехай мене бьють. Коли моя жінка така, то нехай свині борошно ідять. *Рад., Пир.* — ... жінка шельма, нехай ⁽¹⁾ свині муку ідять. *Б.*

⁽¹⁾ к...а, так нехай же. *Гр.*

Піду до церкви, але не буду молитися. *Ил.* — Піду вже, тату, до церкви, але чорта зсіси, щоб Богу молився. *Кан., К.*

Хазяйська курка коміриницькій корові ногу переломила. *Бр.*

Не ⁽¹⁾ по коню ⁽²⁾, та ⁽³⁾ по голоблях ⁽⁴⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Не може. *П., Прав., Ниж., Кан.,*

К.; Не міг. *Проск.*; Не можь. *Ил.* ⁽²⁾ по коняці. *П.*, *Прав. Ниж.*; по коневі. *Проск.*; Не попавсь мене. *Бр.* ⁽²⁾ та попав. *Бр.*; то. *Ил.* ⁽²⁾ голоблях. *Бр.*; *Проск.*; оглоблях. *Пол.*; голоблі. *Сл.*, кульбаці. *Ил.*

Як нема на кого, то на жінку. *Зв.*

2820. «Хто винен?» — «Невістка!» *Бр.* — «Хто се?» — «Невістка!» — «Та невістки дома нема?» — *Ком.* — «Так плахта її дома!» — Не невістка, так невістчина плахта. *Лів.*, *Сл.* — Невістчина й плахта шкоду робить, бо невістки дома нема. *Л.* — Е, ніхто не зробив!.. Ей невістчина плахта вийсць — то вона зробила. *Бр.*

На того вина, кого вдома нема. *Руд.*
Не гаразд — жінка ледащо: не зварить, не спече, коли нема що. *Ил.*

Нічим ⁽¹⁾ вовкові ⁽²⁾ блювати ⁽³⁾, так ⁽⁴⁾ ликами ⁽⁵⁾. *Пр.*

⁽¹⁾ Немає чим. *Ил.*, *Проск.* ⁽²⁾ вовк. *Ил.*, *Прав. Ст. Зб.* ⁽³⁾ смердіти. *Проск.*; *Сл.* *Б.*, *Новг.*; вовка рвать. *Гл.*; *Ил.*, *Л.* ⁽⁴⁾ то. *Ил.*, та. *Проск.* ⁽⁵⁾ ликом. *ид.*; завертами (завертнями). *Новг.*

Нічим не візьмеш, так и ключчем. *Сос.*
Як на пеню. *К.*, *Пир.*, *Гл.* — Як на гу пеню. *Пир.*, — Так робиш, як мені на пеню. *Рад.*, *Л.*

Або чорт, або Німець розбив. *К.*, *Кан.*

—
СВИНЯ свинєю. *К.*, *Коз.*

Сіре, як той кнурь сірий товстий! *Ос.* 4 (*III*, 28).

Свині хоч золотое колце управ, а вона не пойдеть всадити лич у гумно, разві у що мноє. *Пр. в Ст. Зб.*

2830. Свиня полудня не знає. *Нос.*

Свиня не вірує ⁽¹⁾ в Бога — тільки в великого ⁽²⁾ стога. *Бал.*

⁽¹⁾ не вірить. *К.* ⁽²⁾ але в.

Клапоуху (капоуху) хоч родзинками голуй, а все буде клапоуха. *Вас.*

Убравсь, як свиня в ворох. *Гр.*

Не знає ні шти, ні пори (або: ні віри). *Бр.*

Не будь так, як попова свиня.

Не будь тім индиком ⁽¹⁾, що моркву рве. *С.*

⁽¹⁾ свинєю. *Бр.*; тим. *Л.*

Куме, Андрію, не будь свинєю! Не — ... як же мені не бути, що мене люде знають. *Ил.* — Андрію, не будьте свинєю, коли вас люде величають.

Сховай кепство на господарство. *Проск.*

Не вдавайся з апостолами за стіл. *Ил.*

2840. Кудя ти вбрався на стіл з постолами. *Кан.*, *К.*

Позволь собаці лапу ни стіл покласти, то він и цілий втербиця. *Кан.*, *К.*

Посади ⁽¹⁾ свиню за стіл, вона й ногги ⁽²⁾ на стіл. *Лів.* — Пусти пса під стіл, а він дерецця ⁽³⁾ на стіл. *Проск.*

⁽¹⁾ Ти. *Павл.*; Пусти. *ид.*, *Бр.*, *Коз.* ⁽²⁾ вона й лапи. *Коз.*; так вона й лапи. *К.* ⁽³⁾ він и ноги. *Ил.*

Сидить, як чорт на грошах в болоті. *Проск.*, [*Ил.*].

Сопе, як ковальській міх. *Об.*

Розсілася як Решитилівська толока (Решетилівка м. в *Полт. п.*). *Полт.*

Як собаці в зуби сунув. *Л.*, *Пр. в Ст. Зб.*

Як собаці в корито. *Ст. Зб.*

Роспустився, як циганська пуга. *Ил.*

Рот без заворот. *Ном.*

2850. И дітки звичай знають. *Сл.*

Пришита тобі шапка на голові? (що в шапці). *Бр.* — Шапка не пришита. *Ст. Зб.*

Скинь шапку — теща глуха буде. *К.*, *Пер.* — ...бо Бог у хаті. *С.*, *Бр.*

В шапці правди немає. *Л.*, *Коз.*

—
ЛИХИЙ ⁽¹⁾ доброго не любить. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лихе. *Ил.*; Зле. *Бр.*

Як лихий чоловік, то не став и чорта. Добрий пес луччий, як злий чоловік. *Ил.*

У злому зле й сидить. *Л.*, *Б.*

Злий чоловік ні Бога ся не боїть, ні людей ся не стидить. *Сл.*

Не бійся чорта, а лихого ⁽¹⁾ чоловіка. *Зв.*, *Лів.*

⁽¹⁾ але злого. *Г.*

2860. Лихого чоловіка бійся, бо лихий чоловік перемаже все. *Рад.*

Не зв'язується з лихим зпершу, так и впослі бачить не будеш. *Коз.*

Од ⁽¹⁾ ледачого ⁽²⁾ поли вріж та ⁽³⁾ втікай ⁽⁴⁾. *Рад.*, *Л.*

⁽¹⁾ Від. *Бр.* ⁽²⁾ лихого. *Бр.*, *Ст. Зб.*

⁽³⁾ врізавши. *Коз.*, *Ст. Зб.* ⁽⁴⁾ втікати треба. *Ст. Зб.*

Лиха ⁽¹⁾ іскра ⁽²⁾ и поле ⁽³⁾ спалить ⁽⁴⁾ и сама ⁽⁵⁾ згине ⁽⁶⁾. *Рад.*

⁽¹⁾ Літє. *Зал.*; Зла. *Ил.* ⁽²⁾ Іскра. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ все поле. *Проск.* ⁽⁴⁾ спалила. *Ил.*; спале. *Зал.* ⁽⁵⁾ та й сама. *Евх.* ⁽⁶⁾ згасне. *Бр.*, *Проск.*; счезне. *Бр.*; счезла. *Ил.*; склизне. *Зв.*; склизне. *Зал.*; пропаде. *Ком.*; погасне. *Евх.*

Ледачого не займай, сам себе не марай. *Пер.*

Ледачого держать — лучче не мать. *Коз.*

Од лихої тварі в світі не втічеш. *Ш.*, *Коз.*

Не можеш збути, як лихого шеляга. *Ст. 36.*

Нема ліса без вовка, а села без лихого чоловіка. *Ил.*

Лихий лихом погибає.

2870. Ледачому ⁽¹⁾ всюди зле. *Бер.* — Ледащо, куда не повернеться, то всюди йому зле.

⁽¹⁾ Поганому. *Рад.*

Лукавому суком випре. *Ком.*

«Де ти, чорте, звик?» — «А в болоті!» *Прав.* — Де чорт любить? в болоті! *Нов.*

На зле не учи нікого: и сам догадається. *Ст. 36.*

Лихо коїти. *Прав. Ниж., Пол., Дів.*

Сила злого — два на одного. *Ст. 36.*

Трудио, аби на добре вийшло, що из злих рук прийшло. *Ил.*

Не грій гадюки за пазухою. *Ст. 36.* — ... в пазусі бо вкусить. *Л., Пр.* — ...

гадини за пазухою, бо вкусить. *Зв.* — Гадини ніколи не грій за пазухою; бо як розигрієш, то вкусить. *Бер.*

Гадюка, хоч не вкусить, то засмчить. *Рад., [Бр.].*

Крий, ховай погане, а воно ж таки гляне. *Гат.*

2880. Ото злиденник! *Проск.*

Руки білі, а сумління чорне. *Ил.*

Мале щеня, та й те гавкає. *Євх.*

Не з доброї муки и той (вижу) зліплен. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36.]*

Такий злий, аж в роті чорно. *Євх., [Зв.].*

Добрий собака, аж за кочергу хапаєця. *З., Пр.* — ... так аж за кучюргу хапає. *Бер.*

Та й зле ⁽¹⁾! як зінське ⁽²⁾ щеня. *О.*

⁽¹⁾ злюче. *С.* ⁽²⁾ жінське.

Я його знаю, як лихого шеляга. *Проск.* — Знаю, як мідний шеляг. *Черн.* — Знають його, як лисого. *Кам., К.*

Його всякий знає, як ⁽¹⁾ облушленного ⁽²⁾. *Коз., [Рад., З., Пир.].*

⁽¹⁾ Я його пізнаю, хоч. *О.* ⁽²⁾ облушляного. *Бер.*

И пес за ним не вие. *Ил.*

2890. Їму ⁽¹⁾ й муха на заваді. *Зал.*

⁽¹⁾ Тобі. *Євх.*

Дав Бог, та й чорт не візьме. *Кр.*

Мухи ⁽¹⁾ в носі. *Нос.*

Непевний. — ⁽¹⁾ Багато мух. *Кулж.*

И погляд у його не людський. *Л., Пр. в. Ст. 36.*

Хоч сук ⁽¹⁾, та злий ⁽²⁾ дух. *Б., Ком.*

⁽¹⁾ сук. *Пир.* ⁽²⁾ лихий. *О.*

Єсть и в тебе блохи, та нікому вигнати. *Ст. 36.*

Е, чоловік! чорт заволик. *К., Пир.*

Се ще тютя з полив'яним носом. *Нов.* Зла личина. *Пир.*

Чуєш, в тобі дідько сидить. *Проск.*

2900. То Язя з пекла родом. *Ил.*

Єгипецька мума (про злих бабів). *Кр.* Єгипецька баба. *Дів.*

Не медунку ведуть, та не медунка й в коноплях сидить (та злюща, и та ще гірша). *Рад.*

Хибнув у чорті. *Лин.*

Скира на чоботи, язк на підшви. *Ил.*

Не ждати з тебе ⁽¹⁾ пуття. *Пав.*

⁽¹⁾ Не буде з його. *Пир., Пр.*

Ой казали мені люде, що добра з тебе не буде. *Пир.*

Хоч у ступу всадить, та пирогами годуйте, — все буде однака. *Зал. (I, 147).*

Великого роду, а псєго ходу. *Нос.*

2910. Ще-ще зпередя, а ззаду на чорта походить. *Проск.*

Підкував дядька, підкуєш и татка. *Рад., Л., Пир.*

Дав Біг душу, як в грушу!.. волив би козу, то б и молока дала. *Ил.* — Вложив ⁽¹⁾ Бог душу, як в ⁽²⁾ грушу. *Проск.*

⁽¹⁾ Уклав. *Бр.* ⁽²⁾ як у.

Мав Бог дати душу, та дав грушу. *Зв.*

Уклав ⁽¹⁾ Бог душу, як у пня ⁽²⁾. *Бер.* — Утулюв Бог душу у пень. *Л.*

⁽¹⁾ Утеребив. *С.; Уліпив. Рад.; Вложив. Б.* ⁽²⁾ у пень. *Л.; у пень, та й касця. С.*

Мав ⁽¹⁾ уродицьця ⁽²⁾ чоловік, та ви-лупивсь ⁽³⁾ чорт ⁽⁴⁾. *Пир.* — Мав ви-лупицьця чорт, та півні заспівали — ви-лупився чоловік. *Л.* — Мала вродитися сатана, та півні запіли, то вродилась дитина. *Бр.* — Мав уродицьця чорт ⁽⁵⁾, та кури запіли. *У.* — Уродився б біс, та півень заспівав. *Ком.*

«Про жінку, що єсть такі чудні діти родять». *Рад.* «Як таке зле, подоб. ре.» *Бр.* — ⁽¹⁾ Що мав. *Зв.* ⁽²⁾ родицьця. *Рад.* ⁽³⁾ то вилупився. *Зв.* ⁽⁴⁾ виро-док. *Рад.* ⁽⁵⁾ Мав хтось иний родя-тися. *Ст. 36.*

Так його мати зродила ⁽¹⁾, *Бер.* — З матері народивсь. *Кл.*

⁽¹⁾ уродила. *З.; народила. Лож.*

Породила ненька. *Павл.*

Уродила мама, що не прийма й яма. *Ком., [Пир., Б., Ст. 36.].*

И мій батько такий мався, и я в його вдавсь. *Нос.*

2920. Пошився в собачю шкуру (або: в чорт). *Кам., К.* — ... в псю шкуру. *Проск.*

Ти ходиш в псій шкурі.

Єсть и в того сірого сукна клин. *Ст. 3б.*

Продав чортів душу. *Л., Пир.* — Запродав чортів душі. *Ил., Л.*

Псові очі, а чортів душу запродав. *Ил.*

Ей, то-то ти дуже вже розпсотився. *Проск.*

Він так намоскалився, що и зпід живого п'яти ріже. *Х., Ёвх.*

Юшки московської ухватив (баловства заживає). *Кон.*

Набривсь юхи. *Кон.*

Набрився у Юхима юхи. *Ёвх.*

2930. Це той пан, що в соломі спить, зубами ськаєця (як кого собакою хотять назвати). *Кам., К.*

Це той пан, що при місяці воші б'є.

Гадина в його словах дмхає. *Л.*

Гадину за пазухою має. *Ил.*

Зо злості болять кості. *Б., [Бер.].*

Злості повні кості. *Ст. 3б.*

Знать и того по писку, що добрих свиней плоду.

Не годен, того, же го земля святая на собі носись. *Ил.*

Та по ёму, на тім світі хоч тин душею підперай, аби ёму тут гаразд! *Ёвх.*

Зібралось по ягодці (один од одного гірший). *Нос.*

2940. И той з пекла родом, ба ще три милі зза пекла. *Пр. в Ст. 3б.*

Така вже вдача собача. *Лів.*

Вовча натура. *Ск.*

Вовчу думку має. *Кон., Л.* — Вовче думає. *К.* — Вовче гадає. *Ст. 3б.* — Вовк, то вовче й думає. *Рад., О.*

Вовча натура ⁽¹⁾ в ліс ⁽²⁾ тягне. *Бр.*

⁽¹⁾ Вовка таки. *Нов.* ⁽²⁾ до ліса. *Проск.*

Скільки ⁽¹⁾ вовка ни годуй ⁽²⁾, а він у ⁽³⁾ ліс дивиця. *Пир., [К.].*

⁽¹⁾ Як. *О., Новг.* ⁽²⁾ корми. *Новг.* ⁽³⁾ все в. *О., Новг.*

Видно, яка удаць. *К.*

Ніхто чорта не сів, а родиця. *У.*

Бійся Бога! *Бр., Кон.* — Бога бійсь, що ти робиш! *Кон.* — «Бога побійся!» — *Кон.* — Як таки Бога не бояцца! *Кон.*

— Треба ж таки и Бога бояцца. *Т. Бога пошануйте! Бр.*

2950. Глянь на Бога! *Бр., Бер., Кон.,*

Кр., Бл. — ... та посоромся людей. *Дуб.* — Глянь собі на Бога! *Ёвх.*

За те й Бог поб'є. *Кон.*

Схаменіця, будте люде, бо лихо вам буде! *Кобз.*

Умийтеса, образ Божий багном не скверніте. *Кобз.*

ЛЕДАЩО з цілого світа. *Кон.*

Ледащо — з віку ледащо. *Ёвх.*

Хоч покинь, таке ледащо! *Лів.*

Вбоіше тако — що хоч ти ёму що хоч! *Ном.* Крутиш своїм світом, як пес хвостом. *Проск.*

З ёго води не вивариш. *Ш.*

2960. З тобою водищця, як из тим ведмедем. *Ном.*

Золоті руки, а вражий писок (митець на все, та ледащо). *Ил.*

Куди ни ⁽¹⁾ кинь, ⁽²⁾ то клин. *Пол., Лів.* — ... а наверх дірою *Бр.* — ... то голову на плечі! *К.*

Ніби ото кравець вимошус. ⁽¹⁾ Куди. *Бр., Ст. 3б.; а все. Проск.*

Причаївся (дукавнус)! *Бр.*

Хлопець не що — піди ж ⁽¹⁾ яке ледащо! *Зв., Дуб.*

⁽¹⁾ Та піди. *Х.*

Ні швець, ні мнєць. *Об., Ст. 3б., Павл.* — ... ні чорзнаєщо ⁽¹⁾. *Проск., [Павл.]*

⁽¹⁾ а казнащо. *Пир.; чортвідьцо. Кр.;* ні в дуду игрець. *Нос.;* ні в дуду грець. *Ш.*

Тільки на порі в Кричев (на негідного; десь був у тому Кричеві пороховий завод. *Нос.*). *Нос.*

Пустивсь берега (на все лихо пустився). *Пир.*

Ледачого и в церкві б'ють. *Пир., Кр.* — ... б'ють, нігде не минуть. *Бер.*

ХИТРОЩІ та мудріці. *Ст. 3б.*

2970. Чоловічина! одна душа в чоботі, друга в животі, а третя по світу (шахрай). *Нос.*

Ти вже святий та Божий! *О., Кр.,*

То непевна, то хитра пташка. *Ил.*

Хитрий, як лисиця. *Ск.*

Хитрий, як біс (або: чорт). *Об.*

Хитрує, як вовк. *Бер., Кам.*

Хитрує, як собака. *Бер.*

Крадеця, як вовк. *П., Лів.*

Кавкає ⁽¹⁾ як ворона, а хитрий як чорт ⁽²⁾. *Б.* — Хитрий як чорт ⁽²⁾, а дурний як ворона. *Бал.*

⁽¹⁾ Дурний *Кр., Кулж.* ⁽²⁾ біс. *Кулж.* ⁽³⁾ гадюка. *Яц.*

Хоч дурний, та хитрий. *Лів.*, [Бр].
2980. А чого ж ви, люде добрі, мов-
чите? я за себе сказав. Х.—Усе я, та я
—чом же ще ви не говорите! *Зв.*, [Проск.].

«А хто, пита хазяїн свою роботу,
«по чарці?» — «Та хоч и я!» озивається
один... Випив, покректав, втерся.» А
хто по другі?» — «Та хоч и по другі
я!» — «А хто по треті?» — «Та чи по
треті, то и по треті!» — «А хто ж,
будьте ласкаві, завтра у тік?» — «Та що
це ви», каже до других, «усе я, та
я и д.» — Притуляють сю брехеньку
иноді до Цигана — разню розказують.
Ном.

Хитрий—як чорт, дурний—як ворона,
а упрямий—як свиня. *Кан.*, *К.*

Кум красно говорить, але кривий пи-
сок має. *Ил.*

Ангельські волоса, а чортова голова. *С.*

Голос, як сурмонька,—та ле ж чорто-
ва думонька. *Гам.*

Янгольський ⁽¹⁾ голосок, а чортова дум-
ка. *К.*, [О., *Проск.*, *Ос.* 1 (111)].

⁽¹⁾ Добрий. *Рад.*

Лестю б душу 'тдало, а чортова думка. *Л.*

Слова твої ласкаві, та чортова дум-
ка. *К.* — Слово ⁽¹⁾ з маслечком, та чор-
това думка. *С.*

⁽¹⁾ Словце. *Б.*

Слова м'ясні, а пироги пісні. *Ил.*

На словах, як на цимбалах. *Кон.* — ...
як на варганах, а на ділі, як на бала-
байці. *К.* — На речах — наче на кобзі
Коніс.

2990. М'яко стеле, та твердо спать.
Лів., [Бвх].—М'яко постелити, а твер-
до спати. *Проск.*

Добре говорить, а зле творить. *Ил.*

Уже язык такий, як двучинная кита-
йка. *Б.*

Двійна китайка. *Пер.*

Облещливий, як собака. *У.*

Без мила в душу ⁽¹⁾ лізе. *Не.*

⁽¹⁾ в гу.о. *Ном.*

2996. Кудя вітер, туди й він. *Бр.*, *Дуб.*

2998. Москаля верти (не води)! *См.*

Крутиця ⁽¹⁾, як послід ⁽²⁾ в ополон-
ці ⁽³⁾. *У.*, *Пир.*

⁽¹⁾ Вертиця. *Ст.* 36. ⁽²⁾ тріска. *id*;
г...о. *Л.* ⁽³⁾ полонці. *Ст.* 36.

3000. Їго и ⁽¹⁾ в ступі ⁽²⁾ не влучиш
⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ и чорт. *Зв.*, *Ил.* ⁽²⁾ в ступі тов-
качем. *Кр.*, *Новг.* ⁽³⁾ поймаєш. *Пир.*,
Новг., *Павлг.*; потрапиш. *Бер.*; потра-
хвить. *Ил.*; влучить. *Зв.*

Зробив (або: Був) Хома, та й дома
нема. *Гайс.*

Въєця, як гадина, *Зан.* (1, 147),
[Ил.].

Вертиць хвостом. О. — Крутиць хво-
стиками. *Дуб.*

Вертиця, як чорт в боклазі. *Лаз.*

Він так як литовський цип—и сюди, и
туди. *Л.*, *Кон.*—Литовський цип. *К.*, *Л.*

Крутиць, як Циган сонцем. *Бр.*, *Проск.*,
Л.

И нашому Богу, и вашому. *Кулж.*

Він ні нам, ні вам. *Проск.*

Поможи, Боже, и нашим, и вашим!
Кулж.

3010. «Помагай, Біг, нашим!» — «А
которі ж ваші?» — «Которі подумують!»
Кр.

За тим ⁽¹⁾, Боже, хто зможе ⁽²⁾. *Прав.*

⁽¹⁾ Поможи. *Кр.* ⁽²⁾ перемаже. *Ил.*

Хто дужчий, той и луччий ⁽¹⁾. *Лів.*,
[Лип., *У.*].

⁽¹⁾ ліпший *Ил.*, *Ст.* 36.; прудший.
Рад.

Двом богам ніколи не моляця. *Кан.*,
К.

Перед паном Хведором, розходився
ходором (падаєця, та ще не знать перед
ким). *Прав.*

У свято звониш (догожає значим).
Ст. 36.

«Цигане, якої ти віри?» — «А тобі
якої треба?» *Ном.*

«А біло?» — «Біло!» — «А чорно?» —
«Чорно!» *Ил.*

Сюди гав—туди дзав (и нашим, и ва-
шим). *Ном.*

Бач, який викрутень! *Гам.*

3020. По кривому шляху поїхав. *Не.*,
М. Біз.

Підлазить, як чорт під монастирь.
Проск.

Їго и в лозці не піймаєш. *Рад.*, *О.*,
Кр.

И в корці води не піймаєш. *Б.*, *Гл.*

Їго й в окропі не піймаєш. *Сос.*

Їго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Заступи чорта дверима, то він тобі
оком. *Збр.* *Лаз.*

По правді роби, по правді й очі по-
вилазять. *Ном.*

У тихому болоті чорти плоядця ⁽¹⁾.
Хор., *Л.*, *Пир.*

⁽¹⁾ водаця. *К.*; живуть. *Не.*

Тиха вода людей топить, а бурна тіль-
ки лякає. *Зал.*

3030. Тиха вода греблю ⁽¹⁾ рве. *Лів.*,
К. — ... вода береги ломить ⁽²⁾. *Проск.*
— ... а бистра тамує ⁽³⁾. *Ил.*

(¹) греблі. З., *Пир.*, *Пр.* (²) рве.
Черк., *Бер.*, *Л.*, *Пир.*; завжди рве.
Бер. (³) гатить. *Яц.*

Од тиха все лихо. *Нос.*

З тихеньких все лихо встає (¹). *Зв.*,
Б., *Лох.*

(¹) виходить. *З.*

Ходить, як овечка, а буцає, як ба-
ран. *Ил.*

Телят боїцця, а воли краде. *К.*

Не кождий слабый, що стогне. *Прок.*

Не кожний спить, що хропить. *Ил.*

Знишка та зтишка. *Прав.* *Ниж.*, *Лів.*

Зпідтишка мішки (¹) рве. *Лів.* — Так
як та свиня: стишка (²) мішки рве. *З.*

(¹) греблі, *Зал.* (²) знишка. *Кон.*

Зпідтишка лютки рве. *Євх.* — Мов
собака зпідтишка. *Павл.* — Як нпца со-
бака — знишку рве. *О.*, *Коз.*

3040. Ник, як сучка в глек. *Гр.*

Гляне — молоко кисне. *Л.*

Зогнувся в три погмбелі (од лхя, або
прикшнєця). *Лів.*, [*Прав.* *Ниж.*, *Пол.*].

Він там важний, де маленькі вікна.
Павл.

Зашморгом сей дивицця. *Кон.*

Очима світить, а (або: Вг, в очі сві-
тить, а поза очі) боком душу тягне.
Прок.

Потайного собаки гірш треба боятися
(або: горшей бойся). *Ст.* 36.

Иниший в ноги кланяєця, а за п'яти
кусає. *Не.*

Чоловік нічого: так собі — маленька
собачка. *Кр.*

Скулився, стулився... гі, пес! ще й
хвіст піджав. *Ил.*

3050. Собачого трохи, та ще й потай-
ний. *Пир.*

Добрий би був чоловік, та собаками
підшитий. *Зв.*, *О.* — Собаками підбитий.
Кон.

Лисом підшитий, псом підбитий. *Ил.*

Жмєцця, гнєцця, — як кургузий дідь-
ко. *Гат.*

Искладний, як чортяка в мисочку. *С.*

На язичі мід, а під язиком лід. *Ил.*

Він и укусить, и меду дасть. *Зал.*

Ей, стережися тні омани, як вогию.
Прок.

Та то ще, гляди, мрево! *Пир.*, *Ал.*

Марево, паноче, увесь світ мороче.
Гат.

3060. Були такі дурні, що нас дурили.
Кам., *К.*

З своїм хлібом пообідаєш (не обдурив,
шкода). *Нос.*

Добродію — не торбою! *Сос.* — Е, до-
бродію! що з торбою! *Зв.*

А до Межибожа кіз кувати! *О.*

Межибож давно Четвертипських був.

В Тилигул (¹) до лями. *Гад.*

Запорозці обдурили так Текелія. — (¹)

В Тилигул на заробітки. *Не.*

Мудрий Мазур! *Войц.* [з *Підл.*].

Кажуть на того, хто підходив одури-
ти, та даром.

Против (¹) міх, то й на батька гріх.
К., *Пр.*, *Черн.*

(¹) Як украдено. *Рад.*, *Кр.*, *Євх.*;
Як пропав, кажуть. *Пир.*

Мудрий! ззів куропатву, а каже, що
одгризлась. *К.*, *Кам.* — Мудрагель! ку-
роп'я (¹) ззів, а сказав, що сама вгриз-
лася (¹). *Нос.*

(¹) куропатву. *Яц.*, *А. Вил.* (²) ся
вгризла. *А. Вил.*; та й каже, що від-
гризлася. *Яц.*

Дмитер хитер: ззів курку, та сказав —
сама полетіла. *Ст.* 36.

Хоминий чай (хвальш). *Кон.*

3070. Нався, як на стіну дрався (хи-
трував, а то ще хитріше, перехитрува-
ло). *Нос.*

На 'труту тільки плуйтка йде. *Коз.*

Лестки горшей отрутизни (або: По-
хлібство гірш тритизни). *Ст.* 36.

Хитрощами недовго проживеш. *Прок.*

По (¹) сей дуб (²) миля! *П.*, *Прав.*
Ниж., *В.*

Більше не обдурять! — (¹) Знай по.
Ст. 36. (²) сего дуба. *Бр.*

Мудрий не дасця за ніс водити. *Ил.*

Чоловік не дасця, — лише раз з ро-
зуму звести.

Раз тільки козу на лід нагнати можна.
Г., *П.*

Раз ошукаєш, а потім не вдасця.
Прок.

Ніякої обмани тут нема. *Пир.*

3080. Да ёго и на козі не пудїдеш. *Кр.*
Треба рано встати, аби ёго ошукати.
Ил.

Яке маленьке, а не вєсе ложки за
ухо! *Бр.* — Ложки за ухо не занєсєш.
О., *Пр.*

На мід, не на жорч, люде мух ловлять.
Ил.

Стали думать та гадать, як би в шори
убрать, а самим дєсь дальшє мандрувать.
Не.

Вивів ёго в поле. *Ил.*

Продав пса за лиса.

Пришви пришив. *Пир.*

Ману пустив ⁽¹⁾. *Зв., Пр., Л.*

⁽¹⁾ напустив. *Полт.*

Підвів ⁽¹⁾ під монастир. *Лів.* — Так мене підвів, як дурну під монастир. *Бер.*

⁽¹⁾ Підвів наче.

3090. Підвів під пень кашлять. *Руд.*
Ляси підпуска. *Х.*

В свої чоботи хоче його взути. *Бр.*

В постолі вбути. *Ном.*

Як узали лестовочками підходить.

Пир.

Продав kota в торбі. *Гат.*

Купив kota в мішку. *Бр., Проск., Гр.*

Зразу личко, а потім ремічко (потроху видурює и л.) *Ил.*

Манить — так як горобця на полівку. *Пир.* — Мани, та й мани — як горобця на полову. *Р.*

За ніс кого водити. *Ск.*

3100. Манить, як kota мишею. *Л.*

Дає собі по носі грати. *Ил.*

Накадив му під ніс (підійшов лестю).

Он тоє править, як швець женився.

Ст. 36.

Сия-тим баба Ляха здурила. *Проск.*

3105. Убрав ⁽¹⁾ в шори. *Бер.* — У шори втяти. *Гат.* —

⁽¹⁾ Убравсь. *Зв.*

3107. Так же до його штучно підійшов! *Ном.*

Підліхав його так, що тільки ушима стрепенув. *Чор. Рад. (360).*

Пошив у дурні. *Х.*

3110. В мутні воді рибу ловить. *Ком.*

Собі на умі. *К., Н., Кр.*

Бог з вами, що знаю за вами, а що за мною — то мовчить. *К.*

Моя хата з краю: я нічого не знаю. *П., Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Мое діло, як кажуть, мірошницьке: запустити, та й мовчи. *Кр.* — Наше діло мірошницьке: підкрутив, та й сів. *Рад.* — ... накрути, та й сядь. *Ком.*

Ні всюд, ні втуд, а все прибудь. *Проск.*

Хочецця так, щоб хитро-мудро ⁽¹⁾, та невеликим коштом. *Ном.*

⁽¹⁾ Хитро-мудро робить. *Проск.*

То все на КАПОСТЬ. *Л., Пир., Ком.*
Блоха кусає, а за що, не знає. *Сл., [Бус].*

Чоловік сім'я сіє, а чорт плевели. *Ком.*

3120. «Чорте, де йдеш?» — «Болото палити!» — «Не буде горіти!» — «Добре мені пакість зробити!» *Ил.*

Зав'язав шутки ито му добре той! *Ст. 36.*

Видав, як наче на заріз. *Бр.*

МОРДУЄЦЦЯ, як чорт в лотоках. *Зв., Пир.*

Вертиця, як оюн в ополонці. *Лів.*

Вертиця, як сорока на тину. *Пав.*

3126. Вертиця, як чорт у боклазі. *36р. Лаз.*

3128. Звиваецця ⁽¹⁾, як пес в сливах. *Ил.*

«Як істи хоче, не знає що діяти, — веретиниця». ⁽¹⁾ Крутиця. *Бр.* — То-то вертиця. *Проск.*

Крутиця, як посолений оюн. *Л., [Ил.].*

3130. Крутиця, як медведик в ильни (невеличке колесо, що зверху падає на його вода; а то ще є підсубієк и гончак). *Кон.). Проск.*

Крутиця ⁽¹⁾, як сите ⁽²⁾ поросля. *Рад., Л., Пир. Б.*

⁽¹⁾ Мордуецця. *Лох., Пр. (2)* жирне. *ид. Ил.*

Пірвався, як з мотикою на сонце. *Ил.*

Непосидущий як чорт. *Евх.*

Переїздажа сваха. *Евх.*

Кинь на собаку, то й тебе вдариш. *Бр.*

Куди не повернеться — золоте верб'я ⁽¹⁾ росте ⁽²⁾. *К., [Пир., Пер.].* — Де піде, то все золоті грушки за ним ростуть. *Ил.*

Иноді так хвалять, а иноді — ганять. — ⁽¹⁾ золота верба. *О. (2)* золоті верби ростуть. *Бр., Проск.*

Хидить, як дідко по пеклу. *Х. — Шибаетця, як чорт по пеклі. Ил.*

Ганя, як чорт по болоту. *Не.*

Товчецця, як Сивко в пеклі. *Гат. — ... як Савка по пеклу. Не.*

3140. Тевчецця ⁽¹⁾, як Марко по пеклу ⁽²⁾. *Кан., К., Л., Пир., О., Нов., Ст. 36.* — Марко пекельний. *Не.*

⁽¹⁾ Шатаецця. *Бр.;* Соваецця. *Бер.;* Човнецця. *Дуб.;* Працюс. *Кр.;* Бъэцця. *Нов.;* Росходився. *Нос. (2)* по пеклі. *Бр., Гайс., Проск.;* в пеклі. *Бер., Кр.*

От и пішов тарани ганять (стукать). *Б.*

Стука раз-по-раз, мов його домовик душить! *Не.*

А що там — женисся вже? *Л., Пир. —* Оце чорт тебе женить! *Дуб.*

Як упустить и грякне дуже. Певно, од звичаю бить горшки на покрасу.

А що то? у горщечка голова заболіла? *Пир.*

Головою об ⁽¹⁾ стіну! *Кулж.* — Головою! *К., Л., Н.*

Як грюкне хто дверима. — ⁽¹⁾ та об. *Зал.*

Бий, ще батько купить (як що розбили). *Л., Лох., Пр.*

Бий, бий,—ярмарок не далеко. *Зал.*

Нехай горшки б'юця—на гончарову голову. *Проск.*

Рвещця ⁽¹⁾, як дурний до образу. *Нов.*

⁽¹⁾ Летить. *Евх.*; Біжить. *Збр. Лаз.*

3150. Як од гіллі одирвався. *Ск.* — Як з гіллі зорвався. *Кр.*

Гоне, як вітрів батько. *Евх.*

Біжить, мов з шибениці зірвався. *Пр., Кр., [К., Пир.].* — Видирвався, як шибеник від шибениці. *Проск.* — Зірвався з шибениці. *Х. Вид.*

Вирвався, як Пилип з конопель. *Пир.* — Вискочив, як Пилип з коноплі. *К.* —

Гульк, як Пилип з кукурудзів. *Кам., Я.*

Був шляхтич, в військових речах бравий, родом з Конопель Сандомирського краю, и звався Пилип. На якимсь сеймику він, не розібравши діла, вбовтнувся в річ без ладу, так що усі, розсміявшись, стали один по одному питать: хто то, хто то? А сусіди п. Пилипа й кажуть: «То рап Філіп з Конопі!» З того часу и пішов той Пилип у люде, та й до нас дійшов.

Скаче, як дідько. *Ил.*

Поверх дерева ходить. *Нос.*

От побіг, мов скажений. *Лів.*

Тиснуця, як до лари в церкві. *Ст.* 36.

Товпляця так (або: Пхаеся), як до свяченої води. *Ил.*

Хапаецця, як попівна заміж! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

3160. Оце роззявив двері, як теща рот. *Бр., Бер.*

Чого ти скакаєш, як собака? *Л.*

Не рвися, як собака на ретязі. *Пир.* — ... на прив'язі. *Бр.* — ... на ланцюзі. *Л., Рад.*

Не шастайся, як миш по пастках. *Ст.* 36.

Не шелести, як віник по хаті.

Бока нагрієш. *К.* — Ребра нагрієш. *Пр.* — Вгрієся. *Л., Пр.*

Грай, грай,—будеш плакати! *Ш.*

Поганому ⁽¹⁾ виду нема СТИДУ. *Об.*

⁽¹⁾ У поганому. *Ос. 2 (189);* Ледачому. *Р.*; У поганого (в Піжеві на

базарі сказала молодиця Жидівці, що та продала її битий глечик замість доброго). *Коніс.*

Де нема лица, там нема встида. *Ил.*

Він и Бога не боїця, и людей не стидаця. *Кр., Кон.*

3170. У їх драгунська совість. *К.*

Ёму такий встид, як тій кобилі, що віз переверне. *Проск.*

Нема тобі ні сти́ду, ні брї́ду. *Збр. Лаз.*

Соромота вийти за ворота. *Ст. 36.*

Сором буде тобі за вороб'яни. *Гр.*

Стидно й очі появи́ти. *Чор. Рад. (356).*

Сором казати, а гріх потаїти. *Евх.*

Така вже біда, бодай вже та не казять. *Проск.*

Треба якось у очі дивитись. *Л., Ст. 36.*

Не знаю, чим мені ити: чи плечима, чи очима («стидаецця»). *Бр.*

Ёму пробігла собака проміжь ногами (сором комусь—вигнали, абощо). *Кон. К.,*

3180. В очах чоловічки дороги ногами стали. *Кв. (II, 220).*

Сидить уже ⁽¹⁾, як собака ⁽²⁾ в човні. *Пир.*

⁽¹⁾ Ні в сих, ні в тих. *Пир.*; Лушає очима. *Пир.*; Муля очима. *Л., Пр.*; Виляс. *Проск.* ⁽²⁾ як той пес.

Як порося впустив. *Рад., Лів.*

Як мила ззів ⁽¹⁾. *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ ззівши. *О.*; Як з милом. *Дуб.*

Носик під себе. *Коз.* — Він и ніс під себе. *Ном.*

Шилинки тре. *К., Л., Пир., Ст. 36.*

У сірка ⁽¹⁾ очей позича. *Зв., Л., Пир.*

⁽¹⁾ сірого. *Ст. 36.*; вовка. *К.*

Микулає очима, як кіт на глині. *З.*

Позирає (або: Поглядає; або: Озираецця), як собака в ярмарку. *Л., О.* — Так гарно, як собаці в ярмарці. *Б.*

Не зна, на яку ступить. *Бр., Л., Пир., Сос., Павл.*

3190. Покраснів, як рак печений. *Нов., Кр.*

Пече раки. *Ск.*

Сидить, як на жару. *Ил.*

Сидить, як сорока в сливах. *Чир.*

Сидить, як за тином. *Гр.*

Як кіт в салі. *Евх.*

Схилив хвіст та під міст. *Рад.*

Циганський піт пройма. *Зв., Л., Б., Кон., Х.* — ... пробіра. *Кам., К.*

Трусниця, як Каїн. *Пир.*

Коли сором—закривийся (одкажує, як хто корить—«сором»). *Л., Ст. 36.*

3200. Коли стидаєся, то крий решетою голову. *Ил.*

Соромився б, та нема кого. *Дуб.*

Як и сего соромицьця, то ніколи й скоромицьця. *Кан., К., Ёвх.* — Скільки не соромицьця, пора скоромицьця. *Рад., Коз., Кон.*

Се світове. *Ск.*

Сором не нагодує. *Ст. 36.*

З соромі очі не вилізуть. *Ст. 36.*

Стид не дим, очей не виість. *Пр.*—... не викурить. *Коз.*

Добрі очі все перелупають. *Б., Павл.*

ПРИРОДУ ТЯЖКО ОДМІНИТИ. *Ил.*

Який вродився, такий и вдавсь. *Рад.*

3210. Який удався, такий и згинеш. *Чир.*

Який вродився, такий и згине. *Проск.*

Яке в ⁽¹⁾ колиску, таке ⁽²⁾ в могилку. *Ш.*

⁽¹⁾ З чім у. *Нос.;* таке и.

Синицю и на саді поклади, то сянця синицею. *Бр.*

Сова хоч би літала попід небеса, то соколом ніколи не буде. *Ил.*

Хто родився вовком, тому лисицею не будь. *Сл.*

Криве дерево не дуже випрямиться. *Нос.*

Крукові я мило не поможе (щоб не був чорний). *Ил.*

З лисиною родився, з лисиною и пропаде ⁽¹⁾. *З., [Новт.].* — Як уплодиця лисини, то й пропаде з бісом. *Ш.* — Лисе уродиця, лисе и згине. *Бр., [Кан., К., З.].* — Як уродиця лоша ⁽²⁾ з лисиною, то так воно й пропаде. *Черк., [О., Ст. 36.].* — Конь з лисиною родиця, з лисиною и згинеть. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ и вире. *Н., Ёвх.;* и виреш. *Мг.*
⁽²⁾ теля. *Рад.*

З чорної кішки білої не зробиш. *К.*

3220. На біса вилий цілий ліс, а все бісом біс. *К.*—Хоч вивози цілий ліс, то все буде оден біс. *Ил.*

Горбатого ⁽¹⁾ могила виправить ⁽²⁾. *П.; Прав. Ниж., Лів.* — Горбатого виправить ⁽³⁾ могила, а упрямого дубина. *Проск.* — И вже! не справить горбатого и могила. *Пир., [Х.].*

⁽¹⁾ хіба вже. *Слущ., Пир.;* вже. *Зв. (2)*
спрямить. *Слущ.;* справить. *Лів. (3)* справить. *Кр.*

Пізно старого кота учить гопки. *К.*

Від чорта не буде добра. *Ил.*

Чорт все чортом буде.

Коростяве поросля дармо чісати.

Гадюка и вхірає; а зілля хватає. *Коз.*

Ледаще ледащим и згине. *Проск.*

Сахару хоч повен віз, а віз усе солоний. *Коз.*

Ледачого нігде не списає («не візьме ціба»). *Бр.* Лихе не згубиця. *Проск.*

3230. Лихого справить заступ та лопата. *Зв., Збр. Лаз.*

Добре, то добре й буде, а лихе, то лихе й буде. *К.*

Доброго коршма не зопсеє, а лихого и церков не поправить. *Ил.*

Плохий 3233—3274. — Спокій 3275—3323. — Завзятий 3324—3348. — Сердитий 3349—3509. — Звада 3510—3532. — Лаять 3533—3807. — Бить 3808—4139. — Бицьця 4140—4204. — Война 4205—4213. — Нестрашно 4214—4295. — Стережися 4296—4325. — Страх 4326—4403. — Утік 4404—4422.

Такий ПЛОХИЙ ⁽¹⁾, хоч у вухо бгай. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ Смирний такий. *Р.;* Такий став. («сумирився»). *Пир.*

Я такий, як хліб м'який. *Зал.*

Сметана на голові б встоялась. *Бр.*

Мякий, як подушка. *Ил.*

И водою не помутить. *Кр.*

Ходить, як лин по дну (тихо). *Зв., Рад., Х.*

Живу тихо, без плюскоти. *Ст. 36.*

3240. А, сякий-такий, сухий та немазаний (з ласкою, найпаче до дітей). *К.*

— Сякий-такий, немазаний! *Пр., Кон.*

Щоб я од вас лица не одвернула. *Пир.*

Бог вам ⁽¹⁾.... батько! *Кон.*

Ніби заведе на лайку, а скінчить божо. ⁽¹⁾ Хай вам Бог. *Кон.*

Из курей та з гусей, та на твого та-та, та на твою маму! *Бр.*

Бодай тебе квочка вбила. *Збр. Лаз.*

А щоб тебе взяла лиха надрача! *Ном.*

Щоб ти не діждав — гречаної паски істні! *Пир.*

Бодай ти — упився! *Євх.*

О, щоб ти упився и повапився! *Ст. 36.*

Бодай же ти пропала — курка ногу стоптала! а не курка — горобець, наш Іванко молодець. *Гр.* — Бодай тебе курка вбрикнула, або добре рак урочив. *Сторож.*

3250. А щоб же ⁽¹⁾ вас Бог любив! *Об.*

⁽¹⁾ Хай. *Бал.*; Бодай. *Зв., Пр., О.*

Щоб тебе добра година знала. *Об.*

Нехай тебе чорт возьме. *Пав.* — «Нехай тебе чорт возьме!» — «Як мене возьме чорт, то Богові віддасть, а як тебе — то не віддасть нікому!» *Бр.*

А вбий тебе безроге теля! *Т.*

Бодай тебе волами возили, а мене хоч коростявою, та конячкою. *Євх.*

А щоб тебе Кузьма ⁽¹⁾ вбрикнув. *Лів., [Кан., К].*

⁽¹⁾ Хома. *Кр.* (чи не хома тут треба, хом'як? а там чи не кузьма — кузка, кузёмка? *Ном.*).

А щоб тебе муха вбрикнула! *Ном.*

Нехай тобі аби-що! *Ном.*

Нехай тобі ледащо! *К.*

Щоб тобі воша в потилицю! *Євх.*

3260. А щоб тобі копа літ! *Кон., Б.*

А, матері твоєї — индик печений! *Зв.*

А, матері твоєї книш! *Пр.*

Матері твоєї дуля. *Кон., Пир.*

Матері твоєї — сто карбованців! *К.*

Матері твоєї московська бурулька! *Зв., Н.*

А, матері твоєї хрін! *Дуб.*

Копійка вашому батькові! щоб ви в житю головою! *Рад.* — Щоб тебе у житю головою! *Рад., [Б.].*

А, батькові твоєму гарбуз печений! *Зв., Л.* — ... гарбуз, гарбуз, злий сину!

Гарбуз мамі, а татові дина! *Ил.*

3270. А, батькові твоєму житю родило! *Кон.*

Батьку твоєму хліб житній! *Рад.*

Батькові твоєму ⁽¹⁾ ковінька! *Зв., К.*

⁽¹⁾ А, матері твої. *Ном.*

Батькові твоєму — добро! *Л.*

А щоб ти під вінцем стала! *Бр.*

Святий СПОКОЮ ⁽¹⁾, добре ⁽²⁾ з тобою! *Бр.*

⁽¹⁾ покою. *Новг.* ⁽²⁾ гаразд. *Проск.*

Святий мій покою, добре мні. *Ст. 36.*

Мій милий покою, добре мені. *К.*

Сумир умен. *О.*

Добра жилба, коли сварки нема. *Гат.*

Де незгода, там часто шкода. *Ил.*

Лучша соломяна згода, як золота звада.

3280. Згода дім буде, а незгода руйнує. *Бр.*

Коли тихо, не буде лиха. *Прав.*

Худий мир гірше лихोї сварки. *Ш.*

Свар не сват'ба. *Ст. 36.*

Не вдавайся в сварку, бо будеш бмтий. *Ил.*

Треба ходити, як лину по дну. *Ст. 36.* — Ходи, як лин по дну. — Ходи тихо, як лин по дну, що ні до кого не доторкається. *К.*

За піччю сиди, та кашу їж. *Ст. 36.*

Седи дома та мовчи (або: та не шкодь). *Черн. г.*

Чорзнащо — щоб и посудини не поганило. *Зв., Кон.* — Як чорзнащо, — не чепать, щоб и посуду не запаскудить. *Рад.*

Не займай ⁽¹⁾ гною ⁽²⁾, не буде вонять ⁽³⁾. *Рад.* — Не чіпай посліду на дорозі, бо як торкнеш, буде смердїть. *Зв.* — Не воруши, бо завоняє. *Лох.*

⁽¹⁾ Не воруши. *Пр., Лох.*; Не чіпай. *Кон., К., Коз., Н., Гр.*; ⁽²⁾ *Пир., Н.*; казу. *Коз.*; г...а. *Кан., К., Гр.* ⁽³⁾ и вонять не буде. *Коз.*

3290. Не торкай, бо черва світять (тут и про масть черву, и про справжню черву, и про злість, злидні). *Пир.*

Не займай гида, не каляй вида. *Бр.*

Хвук на хвук як піде, то зобачиш, що з того нічого не буде. *Проск.*

И баран буцне, як зачепиш. *Євх.*

Кожне одбивасця, як нападють.

З чортом не змагацьця. *О.*

Дай pokій, Кирино! *Гайс.* — ... засунь, нехай не віє. *Гайс., Євх.*

Засунь, нехай не віє. *Кан., К., Новг.* — Нехай не віє. *К.*

Не все ⁽¹⁾ те ⁽²⁾ переймати ⁽³⁾, що на ⁽⁴⁾ воді пливе ⁽⁵⁾. *Гл., [О.].* — Хіба то переймеш, що на воді пливе! *О.*

⁽¹⁾ Чи. *Рад., Пир.* ⁽²⁾ тес. *Пир., Гат.* ⁽³⁾ перенять. *Рад.*; переймать. *Зв., Пир.*; спивий. *Кан., Коз., Ш.* ⁽⁴⁾ по. *Зв., Ш.* ⁽⁵⁾ по воді пливе поз хати. *Гат.*

Без підпалу ⁽¹⁾ и дрова не горять. *Прав. Ниж., Лів.* — Без піджоги и вогонь не горить. *Проск.*

⁽¹⁾ піджоги. *Пол., Лів., Ст. 36., Кс. (I, 235);* зажоги. *Чирп.*

Від жару й камінь трісне. *Бер.* — Против вігню и камінь лопне. *Коз.* — ... огню и камінь лопує. *Ш.*

3300. Слово жестоке ⁽¹⁾ воздвигает ⁽²⁾ гнів. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ жестоке, жорстоке ⁽²⁾ уздвигает, ставить.

Огня огнем не потушиш, а шукай води. *Лаз.*

Ласкаве ⁽¹⁾ телятко ⁽²⁾ дві матки ⁽³⁾ ссе ⁽⁴⁾. *Ліз.*

⁽¹⁾ Ласкаве: *Кр.*; Ласкавос. *Ст. 36.* Ласкаво. *Гр.*; Добрес. *Кам.*, *Рад.*; Покірлив. *Бер.*, *Ос. 7 (VIII, 73)*; Покірне. *Бр.*, *Кам.*, *К.*, *Л.* Смирне. *Яц.* ⁽²⁾ телято. *Вед.*; теля *Яц.* ⁽³⁾ мамі. *П.*, *Проск.*, *Яц.*; матері. *Бр.*, *Ос. 7 (VIII, 73)*. ⁽⁴⁾ ссєть. *Ст. 36.*, *Ос. 7. (VIII, 73)*; сє. *Гр.*; а бистре ні одної. *Зв.*; а бистре и одної не йме; а буйне жадної. *Ил.*; а лихе жадної не висє. *Проск.*; а погане, то й одніє не висє. *Рад.*; а як яке, то чорта и одну зосє. *Л.*; сє, а злісливе а ні одної. *Бр.*; буде сцяти. а злісливе, то й одна не дасть. *Вед.*

Ладом усе можна. *Пир.*, *Л.*

Покора стіну пробиває. *Ил.*

Покорної голови міч не йметь. *Ст. 36.*

Не переоруй межі нікому.

Инов за жарг приймай. *Пр. в Ст. 36.*

Орать клепкою (перекіром ити). *К.*

Коли не реч, то не переч. *Бал.*

3310. Не бурчи, та навчи. *Н.* — Не кричи, а лучче научи. *Бр.*

Як питаєця, так на розум наведи. *К.* — ... а як не питаєця, так и з того розуму зведи. *Рад.*

Хоч лясь, та тільки не цурайсь. *Гат.*

Нам батьківщини не ділить. *Л.*, *Пир.*, *Кон.*

Як би хто тепер народивсь, то Тишком назвали б (або: назався б). *Не.*

Як тихо все.

Як би святії дїм перелетіли. *Ил.*

И кривим оком не погляне. *Ст. 36.*

Сварка на воротах не висить. *Проск.*

Святий на святого часом скривиця.

И межи святими буває часом суперечка ⁽¹⁾. *Проск.*, *[Пер.]*.

⁽¹⁾ колатія. *К.*, *Коз.*

3320. Нема теї хатки, де б не було звадки. *Збр. Лаз.*

Нема риби без ості ⁽¹⁾, а чоловіка без злості. *Г.* — Риба не без кості, а чоловік не без злості. *Проск.*

⁽¹⁾ кості. *Бр.*

Горобець маленький, а сердечко має ⁽¹⁾. *О.*, *[Дуб.]*, *Кр.*. — Хоч який горобець не маленький, а серце має. *Гр.*, *[Б.]*. — Горобець малий та сердиця, ато щоб чоловік не сердився. *Пир.*

⁽¹⁾ а волове серце. *Євх.*; а сердиця. *Пир.*; та й то зло має. *Рад.*

Кові б'юця, та лошат водять. *Кон.*

ЗАВЗЯТЕ ⁽¹⁾, як панське щєня. *Зв.*, *Лох.*

⁽¹⁾ біс его батькові. *З.*

Сей з зубами родивсь. *О.*

Еге! ся на обидві кована. *З.*, *Л.* — ... кута. *Рад.*

Не плюй, бо вона й сама чвіркне. *Зал.*

Баба з кованим носом. *Збр. Шей.*

Се така баба, що чорт її на махових вилах чоботи оддавав. *Ос. 9 (VI, 69).*

3330. Становиця, як окунь проти води. *Ил.*

Їму й чорт не брат. *Об.* — ... не пан. *Ном.*

Хоч вріж, то не потече. *Ил.*

Хоч прив'яжи, то одгризеця. *Ст. 36.*

Се таке, що не вступить ні конному, ні пішому. *Кон.*

Не дасть собі в кашу наплювати. *Збр. Лаз.*

3336. Хоч насподі лежатиму, а в вічі плюватиму. *Пир.*, *Б.*

3338. Та вже бим рачки ліз, а свого доконав. *Проск.*

Хоч поміра, а все таки пальцем кива. *Сл.*

3340. Тут уміра, а ногою ще дрига. *К.* Лаяла, лаяла, — насили ціле село перелаяла. *Л.*

Оттак, матінко, лхні люде! як напало на мене семеро перекупок, то ледві одгризлась. *Зан. (I, 147).*

Як напало на мене сім зарічанок, а я сама, то насили відгризлась. *Євх.*

Напало ⁽¹⁾ на мене сім сіл, та всім дала отпір ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Напалось. *Тар. (2)* сіл, а я сама, та всім отпір оддала.

Коли б сім собак, то б од усіх сімох одтілась. *Рад.*

Така, що постав сім терниць, то переб'є. *Бр.*, *[К.]*.

Січе, як ціпом. *Євх.*

Гострий, як бритва. *Зан. (I, 147).*

СЕРДИТИЙ, та недужий, кізові (кал) рівня. *Н.*, *Гр.*

3350. Без сили на даремний гнів. *Ил.*

Сердита собака вовкові користь. *Ил.*

Сердите не бува сито. *У.*

На гнів нема ліків. *Ил.*

Не давай серцю потолі, бо сам підеш до ⁽¹⁾ неволі. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Не дай серцю волі, будеш сам у. *Пр. в Ст. 36.*, *Ном.*

Вскромить своє серце. *Кан., К.*

Не то сильний, що камінь верне, — тільки сильний, що серце в собі вдержить. *Пр. в Ст. 36.*

Усе на храпок бере. *Павл.*

Сердитий, як собака. *Бр., Пир.*

О, як затрусить зеленим наком, так держись берега! (як розсердиця, найпаче господарь, и почне на всіх — «ну ж! та повертайся! та ногами!»). *Ном.*

3360. Важким духом дише. *Чор. Рад. (68).*

Коли б то можна, то він би всіх поїв. *Кул.*

Жалке(або: Сердите), як кропива. *Ном.*
Рогата скотина вдаяця, то всіх коле.

Бер., Рад.

Конолий віл и гулюю б'є. *Гат.*

Досада скребе, як кішка лапою. *Не.*

Ну, вже намурмосилась. *Зал.*

Оддуй губи, як капиці. *Євх.*

Таке то гречане — аж репаецця. *К., Пер.* — Отаке-то! гречке, то й порепалось. *Рад.* — ...свахо! як гречане, то й порепалось. *Прав. Ниж.* — ...воно гречане: ти його в піч, а воно и репаецця. *Гр.*

Дмеця, як легке в горшку. *Рад., Бер.*

3370. Сидить, як чорт у ⁽¹⁾ болоті. *Бр.*

«Так він сидить, очі видупив... сказано, що неслухняне.» *Бр.* — ⁽¹⁾ Се сидить, наче сутана в. *Бр.*; Засів, мов чорт в. *Проск.*

Напустила бровь, як пущик ⁽¹⁾. *Бр.*

Пущик, пущкало — пугач. — ⁽¹⁾ брови, як сова. *Бер.*

Наступивсь, як чорна хмара. *Пр., Гат.*

Надувся, як півтора нещастя. *Ил.*

Надувся, мов кулик на вітер. *Л.*

Надувсь ⁽¹⁾, як индик. *Лів.*

⁽¹⁾ Надувся. *П., Прав. Ниж.*

Надувсь ⁽¹⁾, як той сич ⁽²⁾. *П., Прав. Ниж., Лів.* — Надувся ⁽³⁾, як сич на дощ ⁽⁴⁾. *Прав. Ниж., Рад.*

⁽¹⁾ Насупивсь. *Бер., Гат.*; Насупонивсь. *Пог.* ⁽²⁾ сова. *Бер., Пог.* ⁽³⁾ То-го ти трусиця. *Кан., Коз.* ⁽⁴⁾ вітер. *Кон.*; мороз. *Проск.*; негоду. *Кан., Коз.*; курі. *Пир.*; галушки. *Ш.*; сову. *Гор.*

Роздувся, як ковальський міх. *Нос.*

Про сердитого або чванькуватого.

Сидить, наче як туман. *Бр.*

Муха му сіла на ніс (або: Розгнівався: мухи му на ніс сіли). *Ил.*

3380. Як тебе муха вкусила! *Бр.*

Шаленая муха вкусила за ухо. *Нос.*

В хаяву вступив (як смирие розсердиця). *Слуц.*

Як чорт на його зсяде. *О.*

От, мов нахідного! *Кон.* — Тож нахідна! *Пир.*

Сердиця, як би йому пес ковбасу зів. *Ил.*

Мов його окропом облив. *Кон.* — Як би го окропом спарив. *Ил.* — Мов варом обдало. *Пир., Пр., Х. 36.* — Спарився як на окропі. *Проск.* — Як на окропі. *Гр.* (він так и осатанів, мов...).

Так як іскра на нього впала. *Бр.*

Як приску на його кинув. *Ном.* — ...всипав. *Ст. 36.*

Гедзель уразив. *Зал.*

3390. Уразив козла в гедзю (або: у гедза вразив). *Кр.*

Цапком став. *Кон., Зап. (I. 147).*

Дибка став. *Пир.*

Як стане цапа. *Хор.*

Мов та скаженюка. *Зал.*

Крутити носом. *Л., Гат.*

Закрутив носом, як тертого хріна по-нюхав. *Ил.*

Подивився ⁽¹⁾, як шага ⁽²⁾ дав. *Зв., Рад., Пр., Лох., [Л., О., Євх.].*

⁽¹⁾ Оце глянув. *Бр.* ⁽²⁾ три гроши. *Бр., Зв.*; грош. *Кулж.*; п'ятака. *Пир.*; сто копійек. *Бер.*; копійку. *Слуц.*

Дизом дивниця. *Л., Ст. 36.*

Дивниця, як собака на висівки. *Євх.*

3400. Приміг ⁽¹⁾ би очима зів. *Прав. Ниж.* — Очима проймає!.. коли б міг, то очима б лизнув. *Бр.*

⁽¹⁾ Примів. *Лів.*

Світить очима. *Бр., Зв.*

Оскілками дивниця (дизом). *Збр. Лаз.*

Як глиниє він на мене, так аж холод поза шкурою ходить. *Нос.*

Витріщився, як дідько. *Ил.*

Мурдаецця мов скажена пані. *Зал.*

Підскакує як зінське щеня. *Ос. 10 (V, 27).*

Приска, неначе сукно мочить (шпуге). *Id.*

За парюю и' світа не бачить ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ не видати. *Ст. 36.*

Посиніла, як жаба. *Бер.*

3410. Роспалився, як оса. *Прав. Ниж.*
Роспаливсь, як жаба до каченяти. *С.* — Пнеця, як жаба до гусяти. *К., Бер.*

Оце! наче жаба до очей лізе. *Бр.*

Лізе в очі, як осока. *Кулж.*

Росходився, як московський постіл. *Черн. г.*

От, як розбаєрився. *Не.* — ...розмаєрився, розмаєрився. *Хар. 36.*

Росходилась, як квочка перед бурею.
Пр., Лох.

Як з грому напав. *Ст. 36.*

Він на мене—не грія, не туча. *Кулж.*

—И грім, и туча. *Кр.*

Напав, як сніг на голову. *Ш.*

3420. Накрив мокрим рядном. *Проск., Б.*

Не дав и слова промолить.

Мокрою онучою очі забиває. *Ст. 36.*

Оце колотить, наче чорт лозою. *Черн. г.*

Править, мов чорт болотом. *Б.*

Крутить, як чорт греблею. *Кр.*

Мутить, як під греблею біс. *Лох.*—...
у греблі біс. *Ил., Вас.*—...в греблі чорт.

Ст. 36.

Як дідько в греблі. *Гам.*

Крутить, як чорт дорогою. *Л., Бр.*—...
як вихор на дорозі. *Лох.*

Веремія крутити. *Вел. (I, 68).*—За-
крутив веремія. *Л., Ст. 36.*

Так колотить всіма, як вір водою. *Бр.*

3430. Мутить, як той вір. *Проск.*

Мутить, як біс у віру. *К.*

Мутить, як у селі Москаль. *Г.*

Наче сутана у камені шумить. *Бр.*

Приміг ⁽¹⁾ би в ложці води втопив!
36р. Лаз.

⁽¹⁾ Примів. *Евх.*

Примів би вбив його. *36р. Лаз.*

Приміг ⁽¹⁾ би проковтнув. *Л.*

⁽¹⁾ Примів. *Кр.*

З одного двох би вчинив, або десять,
гди 6 мог. *Ст. 36.*

Да нас би иззіли не соливши. *Ис.*

Пристав з короткими гужами. *Пр., Кр.*

3440. Як очей на спичку не повидовбує
(дорікання). *Кон.*

Без ноща ріже. *Ном., [Ст. 36.].*

Без огню пече. *Ном.*

Без мила голить. *К.*

Ворчить як г..а (похова грижа). *Не.*

Роспустив морду, як халяву. *Чор. Рад.*
(376).

Роззявив губу, як жаба на гусеня. *К.,*
Кам.

Моркву скребе ⁽¹⁾. *Л., Гр.*

⁽¹⁾ струже. *Лив.;* скромаде. *Х.*

Скребнув редьку, що аж из хати вті-
кай. *Х. 36.*

И не дороби, и не договори («щоб не
був дуже пащікуватий»). *Рад.*

3450. Верещить, як дідько. *Ил.*

Кричить укряж (або: криком кричить).
Пир., Л.

Кричить, на десяті улиці чутно. *Ном.*

Кричить, як ворона надь курчям. *Проск.*

Кричить, мов з його чорт лика дере.

Пир.—Кричить не своїм голосом, як би
чорт з його лико дер. *Ил.*

Кричить, наче на печинкі. *Бр.*

Кричить, як ⁽¹⁾ на пуп ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ наче. *Ис.; Дуб., Пир.* ⁽²⁾ на жи-
віт. *Дуб., Бер.*

Кричить, мов скажений. *Лів.*

Кричить, неначе за вола вхопив. *Рад.,*
[Бр.].

Кричить, аж з шкури вилазить. *Гр.*

3460. Кричить не своїм голосом. *Ск.*

Кричить ув одну душу. *Пер.*

Аж з душі вилазить (такъ кричить).
Кон.

Що ⁽¹⁾ гляне, то й ⁽²⁾ гряне ⁽³⁾. *Л.,*
[Рад., Кр., Ст. 36.].

⁽¹⁾ На кого. *Ст. 36.;* Куди *Бр. (2)*
того й; туди ⁽³⁾. *гране. Бр., Бер.*

Оце як розгримався! *Коз.*

Визвіривсь ⁽¹⁾, як на батька. *К., Бер.,*
Гад.—Кричиш, наче на свого батька
⁽²⁾. *Рад.*—Наскіпався ⁽³⁾, мов на бать-
ка. *Л.*

⁽¹⁾ Розкричався. *Проск.;* Чого ти кри-
чиш, так. *Л.;* Оце кричить. *О.;* Грім-
нув. *Кр. (2).* тата. *Бр. (3)* Розкричався
Зв., Пир.

Прочитав молитву. *О.*

Була добра молитва! *Лів.*

Була йому шаноба! *Пир., Л.*

Нагонив холоцю. *Пир., Л.*—Нагнав
холоду. *Пр.*

3470. Перегнав на росу (напудрив доб-
ре). *О., Ном.*

Госпідь з тобою, що се ти! *Ном.*

И нудно й весело (як досадно, або в
нудні кумпанії). *Зал.*

Сердилась баба на діда, а дід того не
відав. *Кох.*

Почує, так послуха, коли має чим слу-
хати. *Козб. (157).*

Як би з Богом став на річах («то б ско-
ріше замовчав... або лучче було б, що
багацько казати, — плакати перед ним»)!
Кон.

Повипірала б я вас за старців. *Г. Бар.*

Свариця.

Тирру, стій, моя мила, щоб ти воза
не побіла. *36р. Лаз.*

Що я вам—на сміх здався, чи що? *Ном.*

У свій ніс не сопя. *Ст. 36.*

3480. На твій ⁽¹⁾ гнів не заплели ⁽²⁾
хлів. *П.*

⁽¹⁾ На. *Г.;* ваш. *Прав. Ниж. (2)* не
загорожений *ид.* не запертий. *Г.*

Чия ⁽¹⁾ б гарчала, а твоя мовчала. *Пр.,*
Коз.—Чие б гарчало, а чие б и ⁽²⁾ мов-
чало. *Кр.*

Вже чия. *Пир.* (2) а твоє. *Не.* Вже чие б бурчало, а ти б и. *Ш.*

Ми, як ми, але вони, як вони. *Проск.*
Начхатъ я хотів на твоє серце! *Ном.*
Дала не дала, а в морду не бий. *Евх.*

«Перше роживакай, що маєш робити, або казати.»

Нехай Бог боронить від скаженої миші. *Бр.*, [*Евх.*].

Поглумка над тим, хто лякає, що зробить те та те.

Щоб инде носа не втерто! *Чор. Рад.* (64).

Хоч и сволоч, та цареві в поміч; а ти пан, та баран (або: а ти пшик, та мужик). *Зал.*

Гі на та! *Ил.*

Гі на ти, пек тобі, осина!

3490. Таки гір! *Кулж.*

Гір, семинаста. *Пир.*, *Кон.*—Гір, гір, та не вкусиш. *Не.*

Гір, малеваний! *Л.*, *Евх.*

Постой, не кричи—налий чарку, та й мовчи (кажуть жартом на того, хто крикве). *Кон.*

Не кричи дуже—панський двір близько, в пастухи візьмуть. *Нос.*

Лучче замовчиш, ніж закришиш. *Сл.*

Що ти кричиш, як нанявся! *Гр.*

Свиня міх дре, и сама реве. *Ил.*

Реве медвідь, а не знає чого. *Проск.*

Говорить можно, а лаявця нічого. *Кон.*

3500. Труби на пса—на чоловіка звичайне слово. *Бр.*

Не черти, бо воза поламаєш. *Пир.*

Батькуєш, а гріх. *Пир.*

Відсадив єго, як ката від сала. *Ил.*

Як з коня ссадив. *Коз.*

Оставсь він, як остужений. *Чор. Рад.* (362).

Став, як опарений. *Прав. Ниж.*, *Лів.*

Осадила, мов горшок од жару одставила. *Чор. Рад.* (51).

Пішов, як не стріпаний. *Л.*, [*Кр.*].

Пішов и пішов—мов миля ковтнув. *Ном.*

3510. Як починає ЗВАДА, не поможе и рада. *Бр.*

Зводи (1) та переводи. *Кв.*

(1) Як підуть зводи. *Пр.*

Є бунти и тут, як видим: все тільки сваритесь та бунтуєтесь один з другим—не зна за що. *Ст.* 36.

Полаялись за масляні вишкварки. *К.*—За масляні вишкварки не помирились. *З.*, *Л.*, *Пир.*—«За що позмагались?»—«За масляні вишкварки!» *Евх.*

Завелися, як той казав: багатий за ба-

гатство, а убогий—бозна й за віщо вже. *Зал.*

Сваряця за міх, а в міху нічого ніт. *Ст.* 36.

За онучу збили бучу. *Проск.*, *З.*, *Б.*—...та й наробили таку бучу. *Евх.*

Ні з сего, ні з того—бери за лоб один другого. *Ил.*

За Марка не була сварка, за Мися взялися. *Евх.*

Зуб за зуб стилися. *Пир.*—...затяглися. *Г.*

3520. Заварив кашу добру. *Кон.*—Ну, так заварив кашу. *Ис.*

Наварив кашу, та й не зісім. *Бер.*

Наварив юшки—нехай хлящуть. *Не.*

• Наропилия, а чим замісити! *Бр.*

Рощинив—забачите, що з того вийде! *Дуб.*

Я тобі казав, не зачіпай, бо не обрестисся. *Не.*

Се ще тільки (1) цвіт, а ягоди (2) будуть. *Лів.*—...а ягід (2) ніт. *Бр.*

(1) Єще то. *Ст.* 36. (2) а ягоди. *Кр.* (2) а ягід ище. *Зв.*

Достанецця и вашим, и нашим. *Лів.*

Кожній (1) свасці по ковбасці. *Бр.*, *Бер.*, *Лист.* (II, 24).—Всякій свасі по ковбасі. *Кр.*

(1) Жадній, або—Кождуй. *Пр.* в *Ст.* 36. (2) Буде кожній. *Зв.*, *Рад.*, *З.*, *Достанецця кожній.* *Л.*, *Пир.*, [*Проск.*].

Буде усім по сім. *Лів.*—Усім по сім, а мені буде (1) вісім (2). *Ш.*, *Нов.*

(1) а одному. *Зал.* (2) а мені чотирі. *Сос.*

3530. Усякому по Якову. *Б.*

3531. Що (1) дальше (2) в ліс, то більше дров. *Бр.*, *Бер.*, *О.*—Дальше в ліс, більше дров. *Проск.*, *З.*, *Б.*—Далі в ліс, більше труску. *Пол.*

(1) Чим. *П.*, *Зв.*, *К.*, *Дуб.* (2) Где далій. *Ст.* 36.

3533. ЛАЙКА лайця, бо з дідьком знайця. *Гат.*

На всі заставки лає. *Х.*

Шпетить на всю губу. *Павл.*

Лаять в батька и матір. *Ном.*—Пога-но (або: помосковському) лаять.—Матюки загинать.

Лає, скільки в пельку влізе. *Ном.*

Лає, на чім світ стоїть. *В.*, *Лів.*

Будь він такий, такий! *Кон.*

3540. Я з вас, сучі снни, зроблю те, щоб ви у трех и кози не купили. *Коз.*

Плюнь собаці під хвіст (як хто з серця плює на річі чиі або-що)! *Зал.*

Якої лихої години (сидить и д.)! *Л., Пир.*

Та якого гаспида (приміром—индичисся, прищисся)! *К., Л., З., Хор.*

От (!), Господи прости! *Бр., Пир.,*—
Господи милостивий! *Пир., Кон.*—А ні
суди, Боже! *Ил.*

(!) *Ет. Бал.*

А, лиха година! *Лів.*

З тобою почеськи, а ти все попеськи.
Пр., [Бр.].—Зійшлися почеськи, а
розійдемося попеськи. *Сос.*

Собача печінка. *Кон.*

Сучого виводу.

Стара суко! *Л., З., Кон.*

3550. О, се ще зілля! *Пир.*

Рудий шершень! *Бр., Л., О.*

Ах ти, удує смердячий! *Проск.*

Причинний! *Кон.*

Чорт лисий (або: Лисий чорт)! *Пир., Л.*

Бісова челядь. *Кул.*

Чортів жевжик. *Л., Пр., Павл.*—...
ждеджик. *Бр.*—Жевжик! *Пир., О.*

Чорт ярої баби. *Нов.*

Д. Новосільський закидає, чи не Яга-
Баба наша яра баба?

Гаспидський сину (хлопче, дочко и д.)!
Л., Пир., Кон.

Гимонів син (Перський дука; Юдихва
виявила його капості перед Ксерксом)!
Пир., Л.

3560. Чортові (або: бісові) діти. *З., Л., Пир.*

Чортова кров. *Кул.*

Чортова (!) мацапура! *Пир., Л.*—
Иш, мацапурова невіра. *О.*

(!) Бач яка. *Гат.*

Чортів кришеник. *Кул.*

Чортове кодро. *Л., О., Нов.*

Чортове насіння. *Об.*

Чортова сатана, бісова! *Л., Рост.*

Гидолів син. *Л., Кон.*—Гидолецька
дочка. *Кон.*

От сібірні (сібірний и д.)! *К., Пир., Л., Кон.*

Се ще чума Бендерська! *Нов.*

3570. Мазепа! *Войц.*

Лайка на мугируватих и непрворних людей. Чувать подекуди и в наших сторонах (праве теж, що й мацапура), а більш Москалі так дражнять наших, за гетьмана Мазепу. В Лубенщині й тепер ще можна чувати (росказус народ), що за часів царя Петра І розсердиця було Москаль на чоловіка та й ножакою, чи чим там: «Мазепа!», каже, або: «Мазепин дух!» А далі, кажуть, царь Петро дав указ—що, мов, хто залізеця душі з оттакої

причини, и сам повинен наложить головою. *Ном.*

Махомет (розбійник)! *К.*

Иродів син! *Кон., Л.*—Гиродів сину! *Бр.*—Яропуdiv сину! *Л.*

Лядський сину! *Л.*—Лядська дочко!

Чортова матір (понаставляла). *Пир.*

Бісбатьказнащо! *Бр., Л.*—Чортбатьказнакуди! *Лів.*

А ирід його відає! *Ном.*

Лиха його година знає! *Л., Пр., Н.*

Ночник тебе уплодив! *О.*

Мовчи відьма—Калянська ти дочка. *III.*

3580. Лучче бим чорта зобачив, як тебе.
Проск.

Все за всё, як би не той лисий чорт.

Я б и сказав тобі, та честь на собі кладу. *Л., Ил.*

Сказав би веремію, та здумав, що говію. *К.*—«Ой ти крутиш веремію, а я б сказав, та говію.»—«Ти тепера схаменуvsь, як святий піст минувсь.»—«А я дякові та паламареві поклонюсь, та нікого й трохи не боюсь.» *К.*

Сказав би словечко, та вовк недалеко. *Кан., К.*

Говорив би, та рот замазаний (нічого, не можна казати). *Нос.*

Говори, говори, а чогось ти договорищся. *Проск.*—Він договорищся до чогось. *Бр., Кр.*

Говори, донько, — виговорисся. *Євх.*

А як би ти язик прикусив! *Зал.*

Не говориш ти? не говори ж до Страшного суду! *Бр.*

3590. Не говориш ти до мене—не говори ж ти й до миру! *Бр.*

Без сквурвого сина не обийдеця. *Ном.*

Огнем граєш.

И костки мої струхнуця в ямі. *Бр.*—
То б уже й моя кість струхнулася. *Бр., Пир.*

Нехай тільки руки зложу (або: зложить), заскавучиш ти, як цуцик. *Ном.*

Иди (або: мовчи) за добрі уми! *Кон.*—
... поки не лаяли. *З., Я.*

Пропадеш, як собака в яриарку. *Ном.*

А знав би ти (!) морес! *Бр.*

Mores—процухан, як хто прошпетуця.—(!) А знав бись. *Проск.*

За тоє Литва кошелями б'єцяця *Ст.*
36.

Тоді вже не кажи, що моя мати рідня (буду бити и д.)! *Л.*—... що моя мати. *З., Кр.*

3600. Ей шануйся коли хоч, бо далєбіг
колись тму-мно-здо-гло спишу на спині.
Проск.

Кому зкрутиця (¹), а куцому (²) зме-
лєця (³). *Бер., З., Л., [Бр., Зв., У.,*
Пер]. — Кому зкуєця, а кому зме-
лєця (⁴), а тобі зкрутиця (⁵). *Пр.*

(¹) и (²) ся зкрутить. *Ил., Бр.* (³) и
(⁴) ся змеє. (⁵) а тобі. *Гр.*

Нім тобі зме-лєця, то куцому зкру-
тиця. *Бр.*

Кому-кому, а куцому достанєця (¹).
Бвх. — ... хвосту. *Нос.* — Кому-кому,
то так собі жажнєця; а що куцому, то
ні вже, не минєця. *Гат.*

(²) скрутиця. *Проск.;* буде. *Пр., О.,*
Кр.

Суча дочка, коли не вибатькую. *Кон.*

3605. Вилую так, що тобі в пельку (¹)
не полізе. *Л., Павл.*

(¹) в душу. *Л., Пир.;* в горло. *О.*

3607. Ой, дам я тобі перцю! *Проск.,*
Кам., К., Л.

Поподчую тім чаєм, що вóрота пудці-
рають. *Кр.*

Не торкай, бо торкну. *Збр. Лаз.*

3610. Битий ходиш (ототот-попобьють)!
Л., О.

Научу я тебе в середу пишку істи.
Ил.

Достанєця на горіхи! *Х., Павл.* —
Та достанєця ж комусь на оріхи! *Пр.,*
Лох.

Достанєця на кабачки!

Треба му в сім пасом воду освятити.
Ил.

Освятити кому воду у три батоги. *Збр.*
Шей.

Як дам шкварки, то буде тобі жарко.
Зал.

Шкуру здеру! *Пир.*

Мовчи, бо я тебе на кабаку зотру. *Зв.*

Тропарів з кондаками. *Л., Пир.* —
Дам я тобі тропати. *К.*

3620. Хука усучу. *Х.*

Хоч п'ять братів (палців—поляпаса)?
Бр.

Бить тебе, бить, та й кий положить.
О. — ... та й кієк закинуть. *Пир.*

Бить би, бить, та нікому. *Ном.*

Знала б прасок добрий. *Кон.*

Хвіста підкосять. *Зв.*

Бережи нюха. *К.*

Будеть хрибту и череву. *Ст. Зб.*

Як одважить кіякою, то хліба більш
не істимеш. *Чор. Рад. (273).*

Е, ти ще не бачив смаєного (¹) вов-
ка. *Л., Пр.*

(¹) Смаляного. *Нос.*

3630. Знаю я, де козам роги втинають.
Проск.

Туди тебе зашлють, де козам роги пра-
влять (¹). *Лів., Павл.* — ... на дядьків
хутір. *З.* — ... де волам роги правлять,
а кіз кують підковами. *К.*

(¹) справляють. *Пер.;* втирають. *Бр.*

Я тебе пережену на гречку. *Пир.*

В рукопису д. Марковича є до сім
приказки така замітка, з Пирятина:
«Взято, здаєця, од бджіл, як їх на
гречку у порожні вуллі переганяють». —
Не перечу: може, воно й так: додам
тільки, що колись у даяків и, огулом
мовлячи, в школах, кара школярам за
казінку, що не вмили ітиха и д. — и
така була: ставили на гречку навко-
люшки, и часами голами коліними.
Ном.

Як дам тобі бобу, то й крикнеш «про-
бу!» *Кр.*

Як дам тобі, то й зорі позбіраєш! *Пр.*

Як дам тобі, то и ногами вкрієся.
Гат., Чор. Рад. (204).

Як тобі дам, аж тобі в п'ятах постиг-
не! *Бр.*

Як мазну по морді, то й пасокою уми-
єся. *Нос., Л.*

Як тобі дам, аж тобі дідунє присни-
ця. *Бр.*

Такого духопелу (¹) дам! *Кам., К., Л.*

(¹) Таких духопелків. *Л.*

3640. Як дам тобі, тільки очима луп-
неш. *Гат.*

Як я тобі дам, то будеш знати, по
чим в Новім Костянтинові гребінці. *Бр.*
— Буде знать, по чім в Тростянці греб-
бінці. *Бр.*

За дев'ятими ворітьми гавкнеш (як
оперішу). *Л., [Зв., Чир.].*

Знаємеш ти Кузькину матір! *Ном.*

Почухався, де й не свербить. *Л.,*
[Проск., Кр.]. — Почухрайся, де та не
свербить. *Ил.*

Тямитеме (¹) до нових віників. *Зв.,*
Лів. — Пам'ятатиме до нивих віників и
до судної дошки, покуль аж пороху на
очі насиплють. *Ст. Зб.*

(¹) Знатиме. *Лів.*

Буде він тямив, доки буде жив. *Проск., Л.*

Буде знати сему масляну! *Пир.*

Хоча б ти шановав піч, та лаву, та
себе прояву. *Прав. Ниж.*

Убью та й на вишки скину. *Гат.*

3650. Амінь тобі буде! *Збр. Шей.*

А вже ж я тобі доїду кінця!

Шукай собі, або глибокої води, або високої гилі. *Ком.*

Хай він своєму роду сницца — свиням та собакам (лайка за очі)! *Пир.*

Щоб тобі на світі добра не було! *Ж., Л.*

Щоб тобі лихом скрутилося! *Гат.*

Бодай ти з лихом не знав! *Ст. 36.*

Напив бись ся лихої нужди! *Проск.*

Нужда б ти побила! *Ил.*

Най го злидні поб'ють!

3660. Щоб ти не розжився сякий-такий сину! *Ком.*

Щоб воно на свою голову вивішувало!

Бодай їх мир не знав! *Кан., К. —*

Щоб їх и мир уже не знав! *Бер., Л.*

А, щоб тебе люде не знали! *Бр., Л.*

Щоб тебе побив несвітський сором, як ти нас осоромив! *Чор. Рад. (379).*

Щоб ти скрізь сонце пройшов! *Б.*

Сонце би ти побило! *Ил.*

О, щоб їх вихром винесло! *Ком.*

Щоб тебе буря вивернула! *Черн.*

Щоб тебе взяло та понесло поверх дерева! *Л., Б.*

3670. Щоб тебе горою підняло! *Черн.*

Щоб тебе понесло по нетрах та по болотах! *Б. —* Щоб тебе нетри понесли.

Бодай ти не знав о собі та о білому дні! *Л., Коз.*

Бодай ти не знав, що сьогодні за день! *Коз., [Бр.].*

Бодай тебе не минула Вересоцька гребля! *Н., Б., Кр.*

Щоб ти крачки там сів! *Бр.*

Бодай туди не дійшло и відти не прийшло! *Ст. —* Щоб ти туди не дійшов ⁽¹⁾ и назад не вернувся ⁽²⁾! *Евх.*

⁽¹⁾ не доїхав. *С., Кр.* ⁽²⁾ не вертався. *С.*

Щоб ти пішов круга світа! *Л. — ...* світа, та гала світа. *Б. —* Ходив би ти з круга світа! *Проск. —* Женися, женися з круга и світа! *Б.*

А щоб ти ходив, як води ходять! *Проск.*

Щоб ти ходив, поки (або: доки) світа та сонця!

3680. Слава б тобі пропала! *Г., П.*

А, щоб йому випадком випало! *Ком.*

Щоб ти и в старцях щастя не мав! *Бр.*

А щоб ти під царський вінець не пішла (не треба гіршого слова сказати дівці)! *Бер., Лох., Л.*

Щоб воно тобі запалось! *Гат.*

Щоб на тебе образи падали. *Чор. Рад. (379).*

Бодай кат спорів! *Кл.*

Ото б'є — щоб тебе кат попобив! *Ком.*

Кат би справив тебе за твою натуру! *Проск.*

Щоб тебе кат сіконув перед великими вікнами! *Кр.*

3690. Щоб тебе не минули катівські руки! *Бр.*

Бодай ти дождав перед великими вікнами (стояти)! *Зв.*

Бодай ти пан Біг мав—в чужій коморі! *Ил.*

А щоб ти на добрий путь не зійшов! *Ком.*

Бодай вас на распуття розвело, як ви (ведете,—що там мучите, чи що)!

Щоб їх путь погибла! *Бр., Л. —* Бодай його путь пропала навіть! *Не. —* Щоб твоя и путь заклескотіла! *Хор.*

А будь тобі непутно! *Збр. Лаз. —* А будь ти неладний (а, е)! *Ном.*

Щоб тебе Біг покарав! *Біл., Гат.*

Бодай їх невіра знала! *З., О.*

Бодай їх віра не знала! *Бр.*

3700. Щоб тебе піп не ховав! *Пир.*

Коли ти, бабо, рада, то нехай на тебе уся громада! *Кулж.*

Собі на безголов'я! *Ком.*

Нам на здоров'я, а тобі на безголов'я! *Евх.*

А, безголов'я та короткий вік на тебе! *Збр. Шей.*

Сорочки б свої боявсь (як хто скаже: «а я тебе боюсь, або що?»)! *Бр.*

Побили б тебе їх слізи! *Пир.*

Щоб тобі світ замакітвивсь! *Ком.*

Бодай здорова була та назад не встала! *К.*

Дай, Боже, тобі повен живіт здоров'я, — щоб дихать тобі було тяжко (або: нікуди було дихать)! *В. Білз.*

3710. Бодай же кінець ваш був мудний та гіркий! *Збр. Лаз.*

Куди ти, сліпий оवाद! *Гр.*

Хіба тобі повилазило?! *Ос. 2 (24).*

А що тобі—на потилицю вилізли? *Бр.*

Баньки їм бодай посліпило! *К.*

Бодай йому повилазили! *К. —* Ото витришив сліпні, а нічого не бачить—бодай тобі повилазили! *Проск.*

Дивицца, щоб ему повилазили! *Зал.*

Хай тобі на язиці садуть (певно, пранці, пузирі)! *Ком.*

Бодай тобі заціпило! *Лів.*

Щоб тобі руки покорчило (або: посу-
домило)! *Ном.* — ... та посудомило!

3730. Щоб ти на милацях пішов!

Так нехай йому груди заб'є (каже по-
бите)! *Ком.* — Щоб йому груді збило!

Щоб тебе пекло та варило! щоб ти не
знав ні вдень, ні вночі покою! *Чор. Рад.*
(379).

Хай тебе за живіт візьме (як ка-
жуть—взяв, вкрав)! *Л., О.* — ... візь-
ме! щоб тебе взяла самка з пристрітом!
Бр.

Щоб тебе завійна узила! *Ком.* — Не-
хай тебе завійна візьме! *Пир.* — Бодай
тебе взяла завійниця! *Бр.*

Щоб тебе різачка (хороба) попорізала!
Пир., Ком.

Вбий та трясця! *Бр.*

Держи, щоб тебе хиндя поподержала!
Ком.

Хай тебе хиндя попотрясе!

Щоб тебе родилець побив! *Б.* — ...
убив. *Кр.* — ... взяв. *Новг.*

3730. Щоб на тебе причина вдарила!
Ком. — Хай вона зпричиниця! *Пер.*

А щоб на вас чума насила, матері ва-
шій чорт! *Ком.*

А сто крот болячок у твої печінки!
Збр. Шей.

А сто дідків у твої бебехи та печінки!

Бодай тебе грєць вимивав! *Ком.*

А щоб ти скрутилось, прокляте!

А щоб ти не стишивсь!

Щоб тебе лють турнула! *Бр.*

Щоб тебе лунь вхопила! *Пир.*

Нехай тебе лизень злиже! *Не* — ...
лизне. *Зв.*

3740. Щоб його смуток узяв! *Ком.* —
Смуток би на та темний та чорний у-
пав—не до вас кажучи! *Ил.*

Побила б їх морока! *Пир., Л.*

Щоб тебе Чорний бог убив! *Войц.*

Щоб на тебе Див пришов!

Щоб на тебе пришла чорна година!
Войц., Л.

Хай на вас лиха година! *Пир., Л.* —
... ссяде (або: вдарить). *Ком.*

Щоб тебе лиха година знала! *Об.*

Побий ⁽¹⁾ тебе лиха година! *Бр., Л.,*
Пир. — ... та нещаслива. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Побилз б. *Л., Пир.*

Щоб тебе не минула лиха година!
Пир.

Нехай тебе супротивник візьме! *Збр.*
Лаз.

3750. Хай тебе візьмуть ті, що купа-
ми трусять! *Ком.*

Чорт ⁽¹⁾ його бери! *Пир., Л.*

⁽¹⁾ Чорти. *Кул.*

Стонадцять чортів ему в хвіст! *Гам.* —
Хай тобі стонадцять бісів! *Л., Ком.* — ...
чортів. *Л., Пир.*

Сто копанка дідків ему в голову! *Гам.*
Бодай тебе той знав був, що трясє
очеретами! *Проск.*

Чорт би тебе спіє! *Ком.*

Чорт би вбив твого батька! *Л., З.,*
Пир., Хор., Полт.

Чорт би мучив твого батька, сучий
сину! *Ком.* — Чорти б перемучив твого
батька! *Пир., Л.* — ... та твою матір,
сучий сину! *Л.*

Чорти б кязив ⁽¹⁾ твого батька! *Л. Н.*

Як пустє дуже, кінь бісця и д.

— ⁽¹⁾ скакав, ламав, ходив, молотив и
д. *З., Хор., Л., Ком.*

Нехай твій батько сказиця (кида ро-
боту, обридаю, и д)! *Пир.*

3760. Нехай твій батько скалиця ⁽¹⁾
(коневі хорому)! *К.*

⁽¹⁾ сколецця. *Вин.*

Рви його батька (або: батькові)! *Ком.*
Не вдалося.

Чорти-пирись твою ма! *Гам.*

Мордовав би чорт твою маму! *Кр.* —
Хай тобі (або: твою) маму мордає! *Бр.*

Сто бісів твої матері! *Л., Ком.*

Матері твої чорт! *Пир., К., [Гам.].*

Кадук твої матері! *Чир.*

Сто сот крот його ма! *Гам.*

Щоб ему дихать не дало! *Лів.* — ...
з його нащадком, накоренком! *Ком.*

Щоб не діждав ні Петра, ні Павла,
ні дрібних святків! *Нос.*

3770. Щоб ти не діждав сонечка пра-
ведного побачити! *Ном.* — ... на сонечко
праведнее дивитись. — Щоб над тобою
світ не світав и сонце праведне не схо-
дило. *Б.*

Щоб перша куля не минула! *Л., Сл.*

Хай його поб'є те, що в хмарі гуде!
Л., Пир.

А щоб його побила руда глина. *Лів.*
— ... та що з кручи пада. *Рад.* — ...
глина, що пада з хрестянина. *Бр.* — ...

А щоб ти на осні ⁽¹⁾ повісився! *Л.,*
Пр. — Щоб ти повісився на оснївій гол-
лі. *Рад.*

«То з'явля такъ уже погацо лає:
Юда христопродаецъ на оснї пові-
сився». *Рад.* — ⁽¹⁾ на гіллі. *Пр.*

Щоб тебе, окайного, земля не приня-
ла! *Чор. Рад.* (379).

Щоб ти на Страшний суд не встав.

Пропав бись, не снів бись ся! *Ил.*
Щоб тебе вдушило та вдавило! *Б.*
Щоб ти лопнув! *Кон.*

3780. Щоб ти колом став! *Не.*

Бодай нагло зслиз! *Кл.*

А щоб ти головою наложив! *Кон.*

Щоб тобі дубовий хрест (смерть)!

А убий тебе Божа сила! *К., Л.* —
Бий та сила Божа! *Ил., Ж.* — Хай ёго
гнів Божий побъе. *Кон.*

Побий тебе сила Божа на гладкій до-
розі! *К.*

Щоб тебе побило потемнило на путі,
на дорозі и куди ти повернешся лицем
своїм! щоб тебе било, як горох при до-
розі, та як птиця по дереву бъєцца! *Б.*

Бодай ёго корінь звівся! *Л., [Нов.].*

Бодай ёго кодро з накоренком переве-
лось! *О.*

Щоб тебе спискало! *Бр.*

3790. Щоб тебе положили на лаву! *Гр.*

Щоб тебе на марах винесло! *Ном.*

Щоб тебе сира земля пожерла! *Кр.*

Щоб ти в сирицю вбівся! *Гат.*

Щоб ёго земля⁽¹⁾ не прийняла! *Л., Пир.,*
Пр. — Земля б ёго святая не приймала!
Кл.

⁽¹⁾ сира земля. *Л., Кр.*

Щоб під ним и над ним земля горіла
на косовий сажень! *Пр.*

О, щоб над тобою земля затряслась,
який та такий сину! *Кон.*

О щоб ёму ні дня⁽¹⁾, ні покришки!
В., Лів.

⁽¹⁾ ні дна. *Кон.*

Щоб тебе понесло поза вітряками! *Б.*

Щоб тебе поховали на ростаннях⁽¹⁾! *Пир.*

Не на могилих, а от як вішални-
ка.—⁽¹⁾ на ростоньках. *Ёвх.*

3800. А щоб курі загребли! *К.*

О щоб твою кість викидало з того
світа! *Кон.*

Бодай тебе волами возили, а грабля-
ми волочили! *Кон.*

Виляв, як собаку. *Пир., Кон., Гр.*

Вибанітував⁽¹⁾ на всі боки. *Л.*

⁽¹⁾ Виляв. *Ск.*

На собаці не хотів би слухати таких
слів. *Ст. Зб.*

На злого чоловіка и собака бреше.
Гайс., Зв.

Лайка—не бійка. *Ёвх.* — ... битва —
молитва. *Проск.* — Лайки — байки, бит-
ва⁽¹⁾ — молитва. *Бр., Проск., Кам., К.*
— ... байки, а бить—купить. *Рад.*

⁽¹⁾ а битва—шира. *Зв.*

Лайся-лайся, а БИТЬ — купить. *Б.* —
Бити—купити. *Ст. Зб., [Кр., Нов.].*

Він того не дума, що тепер бьють,
як куплять. *Л.*

3810. Замірся, та не вдарь. *Бр.* —
Замахнись, та не вдарь; розсердся, та не
вдарь. *Ёвх.*

Бити—не штука. *Пир.*

Бити не купити. *Ил., Л.*

Не бий, бо пробъаш. *Зв.* — Не пий
— не пропъеш, не бий — не пробъеш.
Ст. Зб.

Як так грацьця, то я хатку пола-
маю. *Ёвх.* — ... то й хатку погоряю
⁽¹⁾. *Л.* — ... то я й палички позакідаю.
Зал.

⁽¹⁾ покинем. *Рад.*

Пень, а не бий. *Ил.*

Не мій рук сверблячих.

Що за що, а руки за пазуху. *Пер.*

Бреш, бреш,—та не кусайся! *Ёвх.*

Язиком що хоч роби⁽¹⁾, а руками во-
лі⁽²⁾ не давай⁽³⁾. *Зв., Кр.* — Язиком
що хоч кажи⁽⁴⁾, а руки при собі дер-
жи⁽⁵⁾. *Кам., К.* — Спор до слёз, а ру-
кам простору не давай. *Нос.*

⁽¹⁾ хоч спини лижи. *Кон.*; або —
мели скільки хоч; *Л.*; що хоч балакай.
Пр.; скільки хоч говори. *Рад.*; можна
говорити. *Бр.*; ⁽²⁾ потолі. *Рад.* ⁽³⁾ а ру-
ками не руш. *Бр.*; а руками дай покій.
Ст. Зб. ⁽⁴⁾ клепаї *І Ил.*; Губою що
хоч плети. *ІІ Ил.* ⁽⁵⁾ трімай. *І Ил.*

3820. Не давай рукам волі. *Проск.*

Дай рукам волю, то сам підеш у не-
волю. *Лів., Сл.* — Не давай рукам пото-
лі, бо сам будеш у неволі. *Рад.* — Не
дай рукам волі, то й сам не підеш в не-
волю, та язика ще не розпускай. *К.,*
Кам.

Очию їж, а руками зась! *К.*

Хто на мое здоров'я важить, той (сам
ёго) не мав. *Бер.*

И на жалку⁽¹⁾ кропиву мороз бував. *К.*

⁽¹⁾ На жишкю. *Ст. Зб.*

Як би на кропиву не мороз, вона б
всіх людей ножалила⁽¹⁾. *Кр., [Пир.].*

⁽¹⁾ то б вона людей попекла. *Бр.*

Коли Бог не попустить, то свиня не
вкусить. *Нос.* — Кого Бог не видасть⁽¹⁾,
то свиня не зїсть. *К., Рад.*

⁽¹⁾ Як Бог не дозволить. *Проск.*

Не дай Боже свині роги, всіх лю-
дей⁽¹⁾ поколе⁽²⁾. *Зв.* — Коли б⁽³⁾ сви-
ні роги, то б усіх поколола⁽⁴⁾ (або: то
б цілий світ виколола). *К., [Бр., У.,*
Проск., Р., Кр.]. — Не дав Бог свині
рог, ато б усіх людей поколола⁽⁵⁾. *К.* —

Видів Бог, що не дав свині рог. *Нов.*,
[Гайс.].

(¹) весь мир. *Л.* (²) увесь би світ
поколола. *Бр.*, *Р.* (³) Же би, вибачай-
те. *Ил.* (⁴) всі би люде виколола. (⁵)
роги, ато б все стадо переколола.
Нов.

Не дав Бог (¹) жабі хвоста, ато б
траву усю потолочила (²). *Пир.*

(¹) Не даром Бог не дав. *Гр.* (²) щоб
трави не толочила. *Ал.*, *Гр.*

Роззявляє губу жаба проти вола, але
го не ззість. *Ил.*

3830. Не дав Бог свині вгору глянуть.
Зал.

Піди, псе, укуси мене, а по тому бі-
ди не збудеся. *Ил.*

Не гостри зубів, бо не будеш їсти —
ні, ти и не вкусиш. *Бр.*

Одступись, зелена жабо!

Заплюй йому очі! *Кон.*

• Сіль тобі в вічі, а камінь у груди. *Бер.*
— ... а камінь в зуби. *К.*

Пек тобі, враже, хто тобі каже! *Ст.*
36.

Чорте на (¹) груш, тільки мене не ворущ.
Лів.

(¹) На тобі, чорте. *Прав.*

Що ти на мене кидаєш, наче на Ба-
турку! *Сос.*

Могила коло м. Олександровки *Сос.*
п. Хто біля неї йде, що-небудь на неї
кینه. Було про неї в *Етногр. Збор.*
Рус. Геогр. Общ. т. I, в ар. *М. А. О-*
лександровка шановного памотця Бази-
левича.

Батька в лоб! *Ном.* — ... матір у циць-
ку, щоб не діждала їсти паланичку (або:
кисличку и д.).

Разно притулюють, найпаче дітвора
як хоче влучить грудкою, або-що, и не
попаде.

3840. Не давайся кожному вітрові по-
вівати. *Ил.*

Хто ставця вівцею, того вовк ззість.

З малої хмари великий дощ буває. *Коз.*

З малої іскри великий огонь. *Ил.*, *Кр.*

— З маленької іскри великий вогонь буває.
Проск.

Пішов по лиху. *К.* — О, сам по лиху
пішов. *Бр.*

Схотілось лиха. *Пир.*

Лихом йому занудилось. *Кост.*

Буде честь носом об землю. *К.*, *Кон.*

Сверблячі руки має и той. *Ил.*

Окуляри втерти. *Гат.* — ... треба на
очі поставити. *Проск.* — ... під очі по-
ставити. *Х. Вид.*

3850. Утерти кабаки. *Збр. Лаз.*

Збить паскудник. *Ос. 5 (VII, 31).*

Ляща в пику дати. *Гат.*

Ляпаса (¹) дати. *Ном.*

(¹) Поляпаса. *Ном.*; Ляпаса у пику.
Павл.

Почубеньнів дати. *Ном.*

Потилишниками нагодувать. *Л.*

Загилити у потилицю. *Гат.*

Дати бухана. *Зал.*

Стусана дати. *Х. Зб.*, *Л.* — Тусанів
надавати. *Х.*

Розуму до голови нагнати. *Г.*, *П.*

3860. Прочуханки дати. *Бр.* — Завдати
прочухана. *Гат.*

Парла (прочуханів) задати. *Бр.*

Хлосту дати. *Л.*, *Пир.* — ... завдати.
Гат.

Дали хлесту. *Р.*

Губки дати. *Гат.* — Дать губки (лу-
лю). *Б.*

Олію видавити. *Гат.*

Зтрошити на дрізочки. *Рад.* — ... на
гамуз. *Гат.*

Не робить старцям капости. *Л.*, *Павл.*

Не бий, бо й так (¹) злидні його побь-
ли. *Б.*

(¹) Давно вже. *Проск.*

Нехай на чужі руки переходить (не-
хай другі його провчать — злодія)! *Зв.*,
Н. — Ет, пусти його! нехай він перехо-
дить на інші руки. *Бр.*

3870. Коня кірують уздами, а чоловіка
словами. *Ил.*

На ледащого и кий положи, то все
єдно. *Проск.*

На добре, як що такеє, посварись тіль-
ко, словами покартай його, а не бий.
Бр.

Добрий доброго слова боїця, а ле-
дащо и побою (¹) не боїця. *Ст.*

(¹) бою. *Пир.*; а ледачий и убою. *Хар.*
Зб.

Як слово не допоможе, то й кий не до-
шкулить. *Бр.*, *К.*, *Кан.*

Не боїсса кива, не боїсса кия. *Дуб.*

— Добре боїця кива, а ледаче не бо-
їця й кия. *Рад.*

Побий на бісові ліс, то все з біса буде
біс. *Збр. Лаз.*

И побить, и полаять, та як є за що.
Кон.

На битій дорозі трава не росте. *Прав.*

Хто годує, той и б'є. *Пр.*, *Сос.*

3880. Кого люблю, того й б'ю. *Кон.*

Хто кого любить, той того чубить. *Л.*

— ... гудить. *Кулж.* — ... згубить. *Рад.*

Б'ють, не на лиху учать. *Ст. Зб.*

Добротиць, як ніць. *Ил.*

*

Махання за биття не рахуєця.

Де страх, там и Бог. *Об.*—... як би то всі боялись Бога! *Пир.*—... там и Бог перебуває. *Проск.*

Клин клином виганай. *Зал.*

Негіте залізо не зігнеш. *Ос.* 20 (IV, 4).

З ледачого ⁽¹⁾ вовка хоч шерсті клок. *Євх.*

⁽¹⁾ З лихого. *Пир.*

Лихого нічого жалувати. *Ст.* 36.

3890. На крутеє ⁽¹⁾ дерево треба крутого ⁽²⁾ клина. *Бр.*, 3.

⁽¹⁾ кривее. *Ил.*, *Бр.*, 3. ⁽²⁾ кривого.

Раз, два не допоможе, то десять допоможе. *Ил.*

Ганьбою не візьмеш, так силою діймеш. *Коз.*

Собаку од ночі бий (або: б'ють). *Ст.* 36.

Доти ледащо січи, поки дух у нім учуєші. *Бр.*—Ледащо бий, поки душу в тілі чуєш. *Дуб.*

Уважай на душу, аби шкура витримала. *Бр.*

Бита посуда дві небитих пережив. *Прав. Ниж.*

За битого двох не битих дають. *Лів.*, [*Бал.*, *У.*, *Рад.*]. — ... та ще й не беруть ⁽¹⁾. *Лів.*, [*Проск.*, *Бер.*, *Рад.*, *Кулж.*]. — За битих то дають двох. *Бер.*

⁽¹⁾ не хотять, *Зв.*; не хотять брати. *Бр.*

И десятому закаже (покараний) *Л.*, *Р.*, *Пир.*, *Гл.*

Поки світ стоятиме. *Пир.*

3900. Поки світа й сонця (або: світу сонця). *Ск.*

Кішку б'ють, а невістці замітку дають. *Не.*

Песика б'ють, а левик боїця. *Євх.*

Бійся, Левку, коли пса б'ють. *Бр.*

Вівцю стрижуть, а друга дивиця. *Проск.*

Барана ⁽¹⁾ стрижуть ⁽²⁾, а козлу ⁽³⁾ навішки ⁽⁴⁾ дають. *Л.*—Вівцю скубуть, а козам на віжки дають. *Ил.*

В Даурських степах й досі скубуть — не вміють стригти: по сему знать, що Галицька одміна найстаріша.—⁽¹⁾ Козла. *Коз.*, *Кр.*; Овечку. *Ш.*; Вівці. *Бр.*, *Проск.*, *Яц.*, *Нов.*; Одних. *Б.* ⁽²⁾ стригуть. *Ст.* 36.; б'ють. *Кр.* ⁽³⁾ барану. *Коз.*, *Кр.*, *Ш.*; козам. *Бр.*, *Проск.*, *Яц.*, *Нов.*; а другим. *Б.* ⁽⁴⁾ на вістки. *Рад.*; на весілку. *Кр.*; знать. *Коз.*, *Ш.*

На те Циган матку б'є, щоб ёго жінка боялась. *Ліст.* (I, 63), *Черн.*, *Нов.*

Єдного скорання десятём покаання. *Ил.*

Єдного пригода — другого пересторга.

З чужого злого учися свого.

3910. Каяцьця на кому. *Прав. Ниж.*, *Лів.*

Да вже ж и тебе не иззім. *Кон.*

Бознає, коли будуть бити, а тим часом голодом морять. *Рад.*

Нехай б'ють—олії не виб'ють. *Пир.*, *Л.*

Не шклянка, нерозиб'юся. *Черн.*, *Черк.*

Як битимуть, то не лаятимуть. *К.*,

Л., [*Бр.*]. — Лаятимуть, то не битимуть, а як битимуть, то не лаятимуть. *Л.*, *О.*

Як будуть бити, то не будуть вішати, а як будуть вішати, то не будуть бити. *Рад.*

Як буде вішати, то не буде різати, а як буде різати, то не буде вішати: над смерть біди не буде. *Бр.*

Битимуть—битимуть, та й перестануть. *Пир.*, *Л.* — А вже ж, не все битимуть: колись и перестануть. *Пир.*, *Л.* — А вже ж не битимуть все ж! *Гат.*

Дай тобі, Боже, тільки гадки, абиςь о мні забув. *Ил.*

3920. Хоч бий, хоч лай, тільки через тин не кдайд. *Л.*, [*Рад.*]. — Нехай би бив, ато й через тин перекинув. *Л.*

То Циган так сказав чоловікові, як той піймав ёго на крадіжці: як же перекинув — «О, спасибі», каже, «тобі, батеньку, що ти мене не бив и не лав, та ще й через тин перекинув—ато самому приходилось лізти!»

З гарячого часу збіг. *Ст.* 36.

Чорта виховавєся (не сховавєся). *Л.*, *Кон.*

Піймався в лабеті. *Л.*, *Євх.* — Попав у лабеті ⁽¹⁾ добре. *Кон.* — Попався в лабет. *Пир.*, *Р.*

⁽¹⁾ в лашеті. *Гл.*

Попав в сіло. *Кон.*

В куну запроторив. *Гат.*

Послав туди, де козам роги правлять.

Лів.

Застукав, як сотника в горосі. *Ос.* 13 (V, 14).

А що ви робите, отче Ёсипе? *Кон.*

А тягніть Варвару на розправу! *Зв.*

3930. Прийдеш, Юрку, до порахунку (осін.). *Прав.*

Ходи, Петре, до віта! *Кор.*

Боїєся, а лихо робиш. *Прав.*

Опіраєця, як кіт на лёду. *Ст.* 36.

Як правду сказавши—будуть бити зв'язавши. *Кам.*, *К.*

Трутив, як сліпого з моста. *Проск.*

Не пхайте ёго, він и сам упаде. *Гл.*

Допік, мов горохом об стіну. *Євх.*

Дошкулив ⁽¹⁾, мов пугою по воді! *Євх.*

⁽¹⁾ Накарбував. *Л.*

Дав пилі, як заець кобилі. *Нос.*

3940. Забив, як ведмеда жолудь. *Л.*

Лихою шапкою заходились («ти та ти узяла!»). *Сос.*

Не з біса чоловік, а яка жаба дуже (або: а як дуже б'є). *Бр., Л.*

Не знає й той козацьких жартів. *Ст. 36.*

От тобі й швець, — коли не хотіла доброго чоловіка мати! *Г.*

От тобі, Савка, булавка! *Гайс., Я.*

Ходив Савка розбійник з булавою. та и піймався. Кажуть на ледачого, як дограсця до біди. *Бр., Я.* Як кінця не вивелось. *Гайс.*

Носив вовк овець — понесли вже й вовка. *Бр., [Пир.].*

Дали зілля од похмілля. *Нос.*

Бий забій на него. *Кл.*

Души, як чорта в верші! *Пер.*

3950. Знай, по чому в Константинові грєбінці! *Проск.*

Дурного по ногах, щоб присів. *Зв., Кам.* — А бийте ⁽¹⁾ дурного ⁽²⁾ по ногах, щоб присів ⁽³⁾. *Л., [Пер., Рад.].* — А бий дурного по ногах, нехай сховає ноги на неділю. *Бер.*

⁽¹⁾ Тютю. *Зв.; Тарах. К.; Цур. Ёвх.*

⁽²⁾ дурня. ⁽³⁾ то він и присяде.

4952. Души вражу бабу за ⁽¹⁾ цибулю. *З.*

⁽¹⁾ як. *Лох.*

4954. Бийте ёго добре киями, щоб знав, по чому ківш лиха. *Не.*

Бийся в груди, лайся в мати. *Ил.*

Б'ють, так як жидівського гамана.

Проск. — ... як Гамона. *Ст. 36.*

Ух, иззів обух! *Кр.*

Піймав смаленого вовка. *Пир.*

Без всяких обрізків. *Ст. 36.* — ... з грязю змішав безвмине.

3960. Зомняв ⁽¹⁾ на ⁽²⁾ кабаку. *Пир.*

⁽¹⁾ Зтер. *Бр.* ⁽²⁾ мов. *Коз.*

Дав доброго диптю: одвохрив добре. *Кон.* — Одволóжив. *Пир., Л.*

Одважив соли добре! *Чор. Рад. (27).*

Наївся буханів. *Зал.*

Стусана покоштувать. *Павлв.*

Бєбєхи одибєш. *Кр.* — Бєльбахи відибєш. *Прав. Ниж.*

Пішло ёму по кмі! *Бр.*

Варовався кия, та палкою дістав. *Бр.*

А що понюхав табаки? *Дуб., Б.*

Так ми ёму дали табаки понюхать: тепер стидно й між народ. *Кон.*

3970. Натер ёму перцю в ніс. *Гат.*

Не бий ёго в ніс (або: по носу), бо кров потече. *Л.*

А що иззів ⁽¹⁾ облизня! *Лів.* — Облизня схapati. *Гат.* — Так ёму треба — піймав облизня. *Проск.*

⁽¹⁾ піймав. *Зв., Кр.*

А що иззів ляща? *Прав. Ниж., Лів.* Помостив му медалі під ніс. *Ил.*

Лиски од миски! *Ном.*

Ляпаса злапати. *Гат.* — А що ляпаса иззів? *Лів.*

Пасокою умився. *Л., Пир., Ст. 36.* Розсвітив ёму свічку, аж з очей искри летять. *К., П.*

Оперезав на всю масницю. *Ст. 36.*

3980. Як м'яло ⁽¹⁾ облизав.

⁽¹⁾ макогін. *Бр.*

З товкача умивався. *Ст. 36.*

Як заглив ⁽¹⁾ по потилиці, так аж каганці в вічу ⁽²⁾ засвітились. *Ном.*

⁽¹⁾ заіхав. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ в вічах.

Потилишника покоштувать. *Ёвх.*

Набився ⁽¹⁾, як голої вівці ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Налупивсь. *Л.* ⁽²⁾ овечки. *З.*

Дався в тямки. *Пир.*

Слуха джмелів ⁽¹⁾. *Бер., Пир.* — Дав ёму лупня добре — довго буде джмелів слухати! *Проск.* — Як учистив по пиці, та тільки чмелів слуха. *Х. 36.* — Дочутись чмелів. *Гат.*

⁽¹⁾ чмелів. *О.*

Діяти, діяти, иде батько сіяти: бере матерь волочить, та нам ёго не учить. *Б.*

Губи та опенечки — заходивсь старий ⁽¹⁾ коло ненечки: як став молотить, так аж пір'я летить. *Не.*

⁽¹⁾ заходивсь панотець. *Лаз.*

Будеш мати весілля: тато маму віддає. *Бр.*

3990. Погладив проти шерсті. *Ёвх.*

Гладив-гладив за шерстю, та як почав и проти шерсті! *Ном.*

Ухопив за чесну гриву (за чуприну). *Пир.*

Схватив добре за Боже пошиття. *Проск.*

Волосом засвітила (очіпок злетів). *Хор.*

За косники та в поволочку. *Б.*

Попав, наче сліпий кобзу. *Б.*

Вчепився, як рак. *Проск.*

Ташить, як чорт Жида.

Б'є и ногами й руками. *Бр.*

4000. Мне, мов Семен швець шкуру. *Зв., Рад., [Пир., Ёвх.].*

Душить, як вовк кобилу. *Дуб.*

Трєсе, як хидня. *О., [Коз.].*

Давить, як мороз бабу. *Прав. Ниж., Лів.*

Мнеть, як гостець бабу. *Проск., Х.*
Кусай мене, псе, поки кров не потече. *Ил.*

Кусь мене, вовче, бо я тебе не могу (1). *Бер.*

(1) бо в мене зубів нема. *Бер:* як ніхто мене не хоче. *С.:* ззаду, бо я зубів не маю. *Бр.:* хочь зубів не маєш. *Проск.*

Було не савити, не варварити, та на сорочку сурганити. *К.* — ... не савити, не варварити, ні амбросити, але куделю було кундосити. *Проск.* — ... ино кудею термосити. *Збр. Шей.*

Оженився собі якийсь сирота, мав хатину и вдовох живуть. Дивниця він, а ёго жінка усе гуляє! «Чому ти, жінко, не прядеш?» — «Та сёгодня, чоловіче, Сави» — або Варвари, або якого иншого видума празника, сидячи гола на печі, а все таки не пряде. От и хвалиця чоловік сусідові, а той и одказує: «Постій», каже, «я її перекрещу!» та так, як уже стемніло, убрався, у одну руку нагая, та й приходить туди в хату. «Добривечір», каже, «люде добрі!» — «Здорові були!», каже чоловік; «проходьте», каже, «дядьку, та сідайте!» — «Ні, чадо», каже, «я прийшов спитацца, чом ви сёгодня нічого не робите?» Ажінка як була голенька, так з печі и зсочила. «А як же», січе, «робить, коли моя баба казала, щоб у свято нічого не робила?... а сёгодня якогось св. мученика!» — «То оце ти, небого», каже той, «домучилась так, що у тебе на хребті й сорочки нема?... Е, треба ж тебе перехрестить!» — и як почне її хвоїть, примовляючи: «Було не савити и д.», поки та, — що, мов, до суду и до гробу не буду празникувать. «Добре», каже той, пускаючи, «гляди! я», каже, «ще прийду, дохрестить, як що не поможе!» Де не поможе: помогло мов рукою зняло! *К., Кан.*

Добулася, мов сова на току. *Пир.*
Така в мене голова, як запаска стала (синя). *Пир.*

4010. Шумить-шумить березина, свербить-свербить середина. *Ст. Зб.*

Сповідали Иллюху від п'ят до уха. *Х. Зб.*

Дали ёму помосковськи, аж ся лоб закурів. *Ил.*

Так ёго чинить! *Пир.*
Дали ёму доброї чиньби. *Ном.*
Прочухана дали. *Зв.*
Списав спину, що и курці нігде кліють. *О.*

Змірив го від ніг до голови. *Ил.*

Обідрав (1), як Сидорову козу. *Пр.* — Набився, як Сидорової кози. *У.*

(1) Облупив. *Зв.;* Надув. *Коз.*

Облупив, як кат Микиту. *Л., Р. 4020.* На всі боки випоров. *Л., Пир.*
Знівечия чоловіка (одкатував, погано вилаяв). *Л., Пир.*

Попінив чоловіка. *Ном.*
Бив-бив, та ще й друк кинув. *О.* — Бив-бив кнем, та й кий кинув. *Коз.*
Оце наївся меду! *Бр.*

Почухався він добре. *Проск.*
Випив (1) дві неповних. *Об.* — ... а третій недопитий. *К.* — Буде тобі два неповних (невдача). *Сос.* — Почув два неповних. *Ст. Зб.*

(1) Дали. *К.*

Як притягли до хверта, то знав кузькину матір. *Лист. (II, 246).*

Здобувся добре, сіромаха (або: Добувсь, сердега). *Гам.*

Шкіру з него здер. *Ил.*
4030. Били, як котя. *Лів.*

Заколупив живота не помялу. *Ст. Зб.*

Зогнали трохи серце. *Чор. Рад. (74).*
Оскому зогнав. *Зв., Пир., Л.*

Хоч уже й заплатив, та уже и набився. *Кам., К.*

Оттаке - то на сім світі роблять людам люде. *Кобз. (76).*

З вас деруть ремінь, а з їх бувало й лій топили. *Кобз.*

Бодай мій ворог знав, що нині за день! *Ил.*

Напрасниця, обійди околом! *Ст. Зб.*
Се вже напрасниця. *О.*

4040. Хіба тебе возом зачепили! *Кон., Ёвх.*

Б'ють (1) и плакати не дають. *Дуб., Л., Пир., О.*

(1) И деруть, и б'ють. *Рад.*

Поверх мойої праці та ще мене б'ють. *Бр.*

Б'ють нас, и наша правда. *Руд.*
Чи я ёму межу переорав! *О.* — Межу переорав. *Ст. Зб.*

Винуватий як Христос перед Жидами. *Пир., О.*

Видить Бог, чий козел, а чий баран. *Проск.*

Бачить Бог мою кривду. *Б., [Проск.].*
И горе мені, и добре мені — и б'ють мене, и правда моя. *Бр., У.* — И добре мені, и зле мені — и б'ють мене, и плакати не дають. *Проск.*

Накопився — як накупився. *Ст. Зб.*

4050. Без суда й права. *Л., В., [Ил., Пр., Кр., Ст. 36.]*.

Так собі: ні сіла, ні пала (нагально). *Пр.*

Без дання причини. *Л., Ст. 36.*—... обезчестив. *Ст. 36.*

Так як я вам винний. *Л., [Кр.]*.

Ні світила, ні кадила, як тебе смерть входила. *Проск.*

Ні сном, ні духом не виноват. *Л., Кр.*
И муха говоруха. *Ст. 36.* — ... об мені не буркне. *Пр. в Ст. 36.*

За наше жито ⁽¹⁾ та ще нас и бито (або: побито, набито). *Об., Руд., Ст. 36.*

⁽¹⁾ сито. *Бер.*

З чужого похмілля голова болить. *Рад.*
Жінка сало гамнула, та на kota звернула. *Бр.*—Пропало, пропало—коти зішли сало! *Дуб.*

4060. Коваль зогрішив, а шевця повісили. *Ил.*

Баба ⁽¹⁾ винувата, що дівка черевата. *Проск., Дуб., Пир.*

⁽¹⁾ Чим *С., Зв., Рад.*; Чи я з того. *Бер.*

Иноді б'ють Хому за Яремину вину. *Не.*

Хто пив, а мене волочат. *Проск.*

Який біс жениця, а нам коровай плескать. *Ст. 36.*

Кому Варвари, а мені голову обірвали. *Проск.*

Чий обід, а старцям лихо ⁽¹⁾. *Проск., Пир.*

⁽¹⁾ клопіт. *С.*

Хтось квасу наївся, а мене оскома напала. *Ил.*

Хто кислці поїв, а на кого оскома напала. *Зв., Л., Пир., О.*

Хто виноват, а на мені окошилось! *Збр. Лаз.*

4070. Синиця шкоду робить, а журавель попадеця. *Рад.*

Горобці шкоду ⁽¹⁾ роблять, а синиця в спаш упаде ⁽²⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ спили просо. *Проск., Кан., К.* ⁽²⁾ а синицю запаля. *Проск.*

Побить, то й абихто знайдеця, — от инше діло пожалувать! *Ном.*

Пригладь-голови не знайдеш, хіба пробий-голову. *Пир.*

Кров—не водиця, розливати не годиця. *Руд.*

На похиле ⁽¹⁾ дерево и кози ⁽²⁾ скачуть ⁽³⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ плохее. *П.* ⁽²⁾ и жаби. *Кр.*; и черепахи. *Чир.* ⁽³⁾ лазють.

На сухеє дерево и огонь пада. *К., [З.]*.

Через низький тин усі собаки скачуть. *Черк., Черн.*

На лежачу березу кози скачуть. *К.*

Смирного й на тім світі б'ють. *Евх., Л.*

4080. Пішого сокола и ворони б'ють. *Пр. в Ст. 36.*

Песиголовець, людоді! *Л., Пир.*

Песиголовець — певно циклопський нащадок. Воно чоловік з одним оком и людей ість. Як пійма чоловіка, то запре в ліх и доти годує волоськими горіхами, що чикне мезиного палця на ліві руки, то вже й кров не йде од жиру: тоді ість. Там десь вони, ті Песиголови, біля Криму, чи-що. *Ном.*

Ах ти людоді! *Кон.*

Живцем ість.

Піду, куди очі. *Л., Пир., Кон.*—Куди очі понесуть. *Ст. 36.*

Піду світ за очі. *Л. Пир.*—Припадає світ за очі йти. *Бр.* — Тра йти в світ за очі. *Ил.*—Йти світ за очима. *Проск.*
Світ за очима поїду. *Ост.*

Або води завідаю, або петлі на шию. *Кон.*

Я таки нап'юсь на тебе холодної води (утоплюся на твою душу). *Коз., Сл.*

Поки й живіття мого—не забуду! *З., Пир.*

Побере їх ханко (чорт)! *Пир.*

4090. Сокира свого дорубаєця. *Л.*

В чіпці уродився, а на постороннку згине. *Ил.*

Прийдеця ⁽¹⁾ ниточка до клубочка! *Л.* — ... та не змотаєця.—Чекайно, чекай! прийде нитка до клубочка, не вхитруєся. *Пир.*

⁽¹⁾ Постойте, прийдеця. *Пир.*

Вовк ловить, та й вовка як піймають! *Л., [Проск., Сл.]*. — Ловив вовк ловку, поки й сам піймався. *Кан.* — Ловить вовк, ловить вовк, а як вовка піймають, то шкуру здирають. *К.*—Носив вовк козу, аж и вовка понесли. *Кан.*

Повадиця вовк в кошару ходити, поки ні одної віви не буде (або: ходить, то й у хаті буде). *Пир.*

Піп людей хова—сховають и попа. *Л.*

Повадицесь решето гречку переводить (що на ёго гречку точать). *Рад.*

Поводиця кухоль по воду ходить, поки ёму ухо одломлять. *Лох.*

Оступляця цуцики в три ряди гудзики. *Гл.*

Одізвуща вовкові коров'ячі ⁽¹⁾ слізки. *Проск.* — Побили вовка баранії слёзи. *Пр. в Ст. 36.*

(¹) Відольюця вовку овеці. *Павл.*

4100. Підеш ти туди (або: Будеш ти там), де великі вікна. *Бр.*

Та я піду перед великі вікна. («То наші так кажуть—на панів до Государа.») *Рад.*—Як мені тут нічого справи не видасте, так я піду перед великі вікна. *Бр.*

Воля Божа, а суд царів. (¹) *В., Лів.*

(¹) панський. *Рад.*; Гальченків. с. Кулаженці *Пир.* п. (В Кулаженцях був старий чоловік, Гальченко, и до ёго на розсудок ходили).

Тривай, це ёму рогом вилізе. *Павл.*—Воно тобі рогом вийде. *Кон., Гр.*

Прийде и на пса колись зіма. *Ил.*

Прийде на нёго лиха година (підожди)! *Проск.*

Увірвця! *О.*—Урвця (¹) нитка! *Кр.*

(¹) Підожди, урвця и тобі. *Х., Рад.*

Боком вилізе. *Бр.*

Скоро іх Бог скарає на гладкій дорозі. *Проск.*

Нехай Госпідь скарає того, хто довів до того.

4110. Давно вже тебе чекає хвурдига. Вие, та на свою голову! *Рад., Пир.*
Нехай сей раз и так буде, ато все так буде. *Пир.*

И не роби, и не вий (нема чого)! *Бр.*

Хто так, простий чоловік, даєця в знаки! *Б.*

Пропало, як на собаці. *Л., Н.*

Зійде, як вода з гуски. *Ёвх.*

Присхне, як на собаці. *У., [Л., Пир. Гр.].*

Зносиш (¹), як батьківщину. *Бр., З.*

(¹) Понесе. *Кр.*

Тебе жаль, и на тебе жаль. *Рад., Л.*

4120. Дурна клятьба господара шука. *О.*—Дурна клятьба об стіну головою. *Кр.*

Жівонька клятьба дурно йде—так як мимо сухе дерево вітер гуде. *Сос.*

Чи Бог дитина дурнів слухати. *Яц.*

Бог не дитина слухати дурного галатина. *Руд.*—Хіба Бог дитина, щоб послухав Галатина («галатин придуркуватий».) *Ёвх.*—Бог не (¹) дитина слухати (²) дурного Литвина. *Проск., Пир., [Л., Сос., Нов.].*

(¹) не мала. *К., Пир.* (²) не послухає.

Як би Бог слухав пастуха (¹), то б уся череда вигинула (²). *Бр.*

Пастух завжди лас: «а щоб тебе, а бодай тебе!»—(¹) чередника. *Зв.* (²) вигинала. *Проск.*; увесь товар вигинав. *Зв.*; то и єдної б товарини з поля не

пригнав. *Нов.*; давно б погинуло стадо. *Ст. Зб.*

Торік була пожежа, а й досі ще смалятина чуть. *Пир., Сков.*—... була погоряжла, ще й досі чути. *Бр.*

Укусивши, не залижеш (як перепрошує). *Нос.*

Не мила та хворостина, що по очях біла. *Зал.*

Бог з вами (або: Бог из ним)! *Об.*

Извидить тобі Бог! *Бр., Зв., Кон.*—Бог з вами! хай вам Бог звидить! *Кон. Л.*—Нехай тобі Бог звидить и збачить. *Л., [Зв., Рад., З., О., Бім.].*—Звидить и заплатить. *Проск.*

4130. Нехай вас чапля розсудить! *Кр.*—Нехай вам звидить чапля! *Ном.*

Бог з ним! на тім світі оддасть пирожками. *К.*

Як вислюк хвищкне, в поліцію не йти. *Бр.*

Накажи вас, Боже, хлібом та сіллю. *Кон.*

Як хто в тебе каменем, то ти в ёго хлібом. *Бр., [Ил.].*—Хто до тебе з каменем, ти до ёго з калачем. *Лип.*—Я на ёго хлібом, а він на мене каменем. *Кан., К.*

Хто старе поминає, той щастя не має. *Б.*

Хто старе помъяне, тому роспикши палець та в око. *Нос.*

Що було, то ся минуло. *Збр. Шей.*

Велика хмара, та малий дощ. *Ёвх.*—З великої хмари малий дощ буває. *Коз.*

Здбався хміль з цибулею; перше ся позневажили, потім ся повеличали. «Пмагай Біг, гірка!»—«Бодай здоров, шалений!»—«Пмагай Біг, смаковита!»—«Бодай здоров, веселий!» *Ил.*

4140. Чи будемо БИЦЬЦЯ, чи будемо мирицьця? *Збр. Лаз., [Збр. Шей.].*

Чи нам братицьця, чи щодня трапицьця. *Коз.*

Наскочила (¹) коса на камінь. *Пол., Лів., Сл.*—... та камінь не подаєця. *Рад.*

(¹) Натрапила. *М.; Трапила. Сл., Ст. Зб., Збр. Шей;* Трахнула. *У., Проск.*

Наскочила кулага на врага. *Рад.*

Наскочив чорт на біса! *К., Л., Лох., Пр.*

Наскочив удовець на вдову. *Ёвх.*

Надбав свій свого. *Бр., Ил.*—Трахнув свій на свого. *Ил.*

Живуть ⁽¹⁾, як кішка з собакою. *Лів.*
— Так любляця, як сробака з кішкою.
Прав. Ниж. — Жиють з собою, як пес
з котом. *Ил.*

— Жие, як кіт з псом. *Проск.*

⁽¹⁾ Живе. *Коз., Хар. Зб.*

Не помиряця, як два коти над са-
лом. *Коз.* — Два коти в однім салі не по-
миряця. *Рад.*

Два коти в однім мішку (або: на од-
нім салі) не помиряця. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів., Ос. 14 (Вісті, 62). — Два
кота в едином мішку не можуть з собою
жити (подлуг присловя людского). *Вел.*
II, 38).

4150. Собака собаки не мине. *Кр.*

Міль моля ⁽¹⁾ гризе, коли нема що ⁽²⁾.
Бр.

⁽¹⁾ Муль муля. *А. Вил.* ⁽²⁾ не має що
істи.

Міль молю гризе, а молі чорт не бе-
ре (міль там найбільше, де є чортопо-
лох, та в сухе літо. *Рад.*). *Нос.* —
Мільга мільгу ість, а мільги й чорт не
ззість. *Кр.*

Ість пес пса, коли нема барана. *Ил.,*
(Бр., Проск.). — ... коли ся істи хоче.

Трудна згода, де огонь и вода (або:
Олію з водою ніколи не погодиш).

Два когути, два дими, дві господині
ніколи не погодяться.

Очерет з лозою не помиряця: хоч
вітру нема, все лаюця. *Б.*

Окунь з раком не помиряця. *К.*

Як пороса з вовком (погодились). *Кл.*

Дітей не христять. *Лів.* — Хоч и по-
лаємось, нам з тобою дітей не христять.
Коз.

4160. Поборовся б як би малось сили.
Козб. (44).

А нуте, нуте—хто кому накруте! *Гр.*

Дай, Боже, вам побитись, а нам поди-
витись. *Збр. Шей.*

Хто кого нагнє, той того наб'є! *О.*

Нехай дури б'юця, нехай розумні-
шають. *Л., Б.*

Най б'юця, коли міцні голови ма-
ють! *Збр. Шей.*

Де два б'юця ⁽¹⁾, третій не мішайсь ⁽²⁾.
Рад., Дох., Б. Павл., (Бр., Проск.,
Бер.).

⁽¹⁾ свариця. *Кам., Ёвх.* ⁽²⁾ не мі-
шається. *Зв., З., Б.;* за калитку бе-
реця. *Ил.;* третєму по носі дають.
Яц., Кам., Ёвх.

Много зла коли на єдного два. *Ил.*

Роздрочились, мов бугаї. *Чор. Рад.*
(68).

Отто гримзуця! й хвостів не зостане-
ця (се б то, одна 'дну ззідять — й хво-
сті пойдять). *Ном.*

4170. Борєця, як рябець. *Зап. (I,*
147), Кон.

Оця—як браця, як бораця. *К.*

А вони добром б'юця.

Пнеця, як жаба на купу. *Зап. (I, 147).*

Добре єго приняв, що аж носом за-
поров землю. *Проск.*

Носа ⁽¹⁾ вкрутити. *Гат.*

⁽¹⁾ У д. Гатпука *ніса*—певно, помилка.

Носа втерти. *Гат.* — Ох, и єму ко-
лись втруть носа! *Кулж.* — Тривай, я
втру єму носа! *Павл.* — А що втерли
носа? *Прав. Ниж., Лів.*

Цибульки б під ніс дати. *Гат*

Вкрутили ⁽¹⁾ хвоста. *Пир., Гр.*

Вкоротили. *Х.; А.* вже підоткнули. *Бр.*

Цибулку дати під ніс. *Павл.*

Задав пинхву—нехай чха. *Л., Пр.* —
Пинхву дав. *Кв.* — Задав пинхви.

4180. Завдати гарту. *Гат.*

Нагнав духу (страху) *К.*

Дали єму духу (пропудили добре). *Пир.*

Зогнав на слизьке. *Л.*

Притяли єму крила. *Ил.*

Задав бобу. *Бр., О.*

Дав єму бобу залізного ззісти.

З грязю змішав. *Нов., Ст. Зб.*

Гуру узяти. *Гат.*

Пропає ні за цапову душу. *Ном.*

4190. Наложив головою. *Пир.*

Нечистий єго узав (пропаде чоловік:
утоне, абощо). *Кон.*

Там и чорту баран (кінєць). *Х.*

Відданий хліб (добро за добро, зневага
за зневагу). *Бер.*

На одвороті гречка родить. *Кон.*

У кочерги два кінці: один по мені бу-
де ходить, другий по тобі (або: один на
тебе, а другий на мене). *Л., [Кон.].* —
У кия два кінці: єдин буде по мні, а
другий по комусь иншому. *Ст. Зб.* — Пали-
ца два кінці має. *Проск.*

За писок в писок.

Не той ⁽¹⁾ козак ⁽²⁾ що поборов, а той
⁽³⁾, що вивернувся. *Прав. Ниж., Пол.,*
Лів., Ёвх. — Той старший, хто на грудях
посидить, а найпаче, хто вивернеця зи-
споду. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ то. *Л., Пир.* ⁽³⁾ дужчий. *Ст. Зб.*

Не то молодець, що за водою пливе,
а то молодець, що проти води. *Кон.*

Щирий козак ззаду не нападаєця.
Кулж.

4200. Лежачого не б'ють. *Г., П., Лів.* — «Лежачого не б'ють.» — «Ледачого то й бити!» *Ном.*

Таки тавсь, таки тавсь, а все ёму не подавсь. *Збр. Лаз.*

Хоч пика в крові, та наша взяла. *Бор., Ёвх.* — ... наше взяло. *Лаз.*

Ваші й батьки було б'юця-б'юця — та й трохи оддишуть. *Пир.*

Ось я вам напишу помирну! *Ном.*

На ВОЙНУ йдучи по чужу голову, й свою неси. *Ст. Зб.*

Військо йде, як мак цвіте. *Ёвх.*

Лучий дома горох, капуста, як на войні курка тлуста. *Ил.*

Хто не має зброї, най не йде в бої.

Куля не галушка — її не проковтнеш. *Бр. Пир.*

4210. За честь голова гине. *Не.*

Шляхтич за гонор уха рішивсь.

«Йдіть скоріше—ваших б'ють!» — «То не наші, то Ничипоренкові». *О. Білз.*

То ж то їх полегло! *Пр. в Ст. Зб.*

НЕ СТРАШНО ні тучі, ні грому. *Л., Пир., Кр.*

Як не дасть Бог смерті, то чорти не візьмуть. *Бр., [Кр.].*

Оце ж бояця! де страх, там и Бог. *Нем., Бр.*

Се ёму (або: Він мені) и за ухом не свербит. *Л.*

И ухом не веде! *Пир.* — Ухом веде. *Ст. Зб.*

И в ус не дме! *Нос.*

4220. И усом не моргне. *Пр., Лох., О.*

Боїця, як вовк кози. *Слуц.*

Не чує полуску (не боїця нічого). *Ст. Зб.*

Хоч ся переволоче, та не утече. *Ил.*

Поти старець плохий ⁽¹⁾, поки собаки не оступлять. *Рад., Пр.* — ... а як собаки оступлять, то тоді й кня найде ⁽²⁾. *Рад.* — Доти старець плохи, поки собаки не обступлять — тоді ярміс найде и палкою обгонаєця. *Коз.*

⁽¹⁾ рохман. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ то він и ого-ниця. *Бр.*

Коли сова зяструбіє, то вище сокола літає. *Ил.*

Єдин кіт стада мишій не боїця. *Ил.*

Вовк не такий лихий ⁽¹⁾, як страшний. *Кан., К.*

⁽¹⁾ недобрий. *Бер.*

Ведмідь ⁽¹⁾ який ⁽²⁾, а й то кільце в губу ⁽³⁾ вправляють. *Л.* — Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *У., Сл., Лаз.*

⁽¹⁾ Медвідь. *Рад., Н., О.* ⁽²⁾ дужчий. *Кр.;* який дужий. *Рад.* ⁽³⁾ кільце. *Кон.*

Страшен рак, та гдесь ⁽¹⁾ инде очі. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ та в с...і. *Новз.;* та в г...і. *Л.*

4230. Страшен и вовк, та на ліс дивися. *Ш.*

Вовка ⁽¹⁾ бояця, в ⁽²⁾ ліс не ходить ⁽³⁾. *Б., [Н., О., Новз.]* — Боявшися вовка, в лісі не бувають. *Ст. Зб.* — ... та уже в ліс не йти. *К., [Б.].*

⁽¹⁾ Як вовка. *Л., Пир., Пр.; Кр.;* Коли вовка. *Кон.;* Хіба вовка. *Зв.;* Чи вовка. *Рад.* ⁽²⁾ и; так й; так и; то й; та. ⁽³⁾ не йти, и без грибів бути. *Проск.*

Боятися попа, та в вівтарь не йти.

Не ⁽²⁾ такий чорт страшний, як ёго ма-люють ⁽²⁾. *П., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ Чи то. *Проск.* ⁽²⁾ як намалёва-ний. *Кр.*

Який ти мені в вічію дрібний! *Ном.*

Виля острі, а єден кінець мають. *Проск.*

Не такі сосни ми рубали (не таких бороли). *Кан., К.*

Не в такому наварювали, та видали. *Лів.*

Не страши kota салом! *Ст. Зб.*

Ми сами з усам. *Пр., Лох.* — ... тільки ніс не обріс. *Бр., Зв.*

4240. Не бий мене в ніс, бо я сам біс. *Не.*

Ні кришечки, ні капельки (не боюсь). *Кон.*

Сирий не покуриш (се б то тютюн; кажуть про завзятих, лег и д.). *Л., Пир., Н., Кон., Кр.* — ... а варений не одуриш. *Л.*

Не дамся у кашу наплювати. *Бр.* — Не дав у кашу наплювать. *Гат.*

Не дам з себе насміятись! *Пир., Павл.* — ... ля (глянь?), який дурень, а й той буде сміятись. *Бр.*

Не вдаримо тваррю в грязь. *Гол.*

Бачили ми таких! *Кан., К.*

Кусила така! *Пир., Х., [Л., Ст. Зб.].*

Іду, іду не свишу, а наїду — не спушу. *Зв.* — Я іду не свишу, а хто займе — не спушу. *Коз.*

Стій — погоди, чекай — не втікай! *Проск.*

4250. Ой ти шука бистра, берм окуня з хвоста! *Новз.*

Хоч одвірки виймем, а з хати вийдем. *Б.*

Якого врага бояцьця! *Л., Рост.*

Де відвага, там щастя. *Г., П.*

Не закривай ока хоч перед ким. *Ст. 36.*

Думка п'є воду, а відвага мед. *Проск.*

Одвага мед п'є. *Зв.* — ... и ⁽¹⁾ кайдани тре. *Не., [К.].* — ... мед-вино п'є, одвага и кандали б'є. *К.* — ... коли не мед п'є, то кайдани тре. *Не.* — Одвага кандали тре—де відвага, там щастя. *Ил.*

⁽¹⁾ або мед п'є, або. *Полт.*

Одвага або мед п'є, або слези лав. *Зал.*

Одважилася б на три дні пекла! *Пир.*

Смілий батька у лоб б'є. *Ст. 36.*

4260. Як в ліс не йти, то й вовка не бояцьця. *К., Б.*

Та вже ж, гарбуз капелюху не зверне! *Кор.*

Нуте, браття, або добути, або дома не бути. *Зал. (II, 137).* — Або добути ⁽¹⁾, або дома не бути. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ здобути. *С., Дуб., Ёвх.*

Або рибку зісти, або на дно сісти. *Рад., Збр. Лаз.*

Або ⁽¹⁾ полковник, або ⁽²⁾ покойник. *Прав. Ниж., В., Лів.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Пр., Кр.*

Або ⁽¹⁾ пан, або ⁽²⁾ пропав. *Об.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Бр., К., Пр., Кр.*

Або будемо на Русі, або пропадемо усь. *Кул.*

Або зелене жати, або нічого не мати. *Ил.*

Раз мати родила ⁽¹⁾, раз и умірати ⁽²⁾. *Бр., К., Бер., О., Л., Кр.* — Чи вмиреш, чи повиснеш—раз мати вродила. *Гайдамацька пісня.*

⁽¹⁾ породила. *Зв., Пр.* ⁽²⁾ гинути треба. *Г.*

Коли вмирать, то день терять. *Пол., Лів.* — Коли вмирати, то умірати—то все треба день стирати (стеряти). *Бр., [Л.].*

4270. Ідної смерти не минеш, другої не буде (гайдамацька). *Ёвх.*

Більше разу не вмиреш. *Пр.*

Або зиск, або страта. *Бр., Дуб., К.*

Або виграв, або програв. *Проск.*

Куць ⁽¹⁾ виграв, куць ⁽²⁾ програв. *Лів.* — Куць дав, куць узяв. *Зв.*

⁽¹⁾ Хіть. *Прав.;* Пусть. *Рад.* ⁽²⁾ хіть, пусть.

Та нуте! напусти, Боже, смілость! *З., Кр.*

Раз козі смерть! *Бер., О.*

Сім бід — один одвіт. *Пир., [Проск., У., О.].*

Щастя, що Бог дасть. *Пол.*

Спиток ⁽¹⁾ не вбиток. *Гл.* — ... спрос не біда. *Кр.* — Спрос не біда. *Пр., Кон.*

⁽¹⁾ Попиток. *Збр. Лаз.*

4280. Знайшов не знайшов, а помацати можна. *Пер.*

Піймав не піймав, а погнацьця ⁽¹⁾ можна. *Зв., Рад., Пир., Рад.*

⁽¹⁾ а погнатись. *Бер.;* а побігти. *Л., Ёвх.*

Утік не втік, а побігти ⁽¹⁾ можна ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ а потюпати. *Х. Зб.* ⁽²⁾ вільно. *Зв.;* не скільки побігти. *Кон.*

Купив не кунив ⁽¹⁾, а поторговацьця ⁽²⁾ можна. *Л., Пир., О.*

⁽¹⁾ Купить не купить. *К., Б.* ⁽²⁾ а поторговати. *Бер.*

Чого ⁽¹⁾ Бог не дасть, того и коваль не викує ⁽²⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Кому. *Войц.* ⁽²⁾ не накус. *id.;* не укує. *Ил.*

Лучче від разу ковтун з голови збути. *Ил.*

Що буде, те й буде. *Рад., Л., Х.*

Що було, то ⁽¹⁾ бачили, а що буде, то побачим ⁽²⁾. *Лів., [Ст. 36].* — ... буде—побачимо. *Пир., Кр., [Кор.].* — ... що буде, побачимо,—а буде те, що Бог дасть. *Пир.*

⁽¹⁾ то сьмо. *Проск.* ⁽²⁾ zobачим.

Що буде, то буде, а буде те, що Біг дасть. *Кор., [Н., Пр.].* — Так буде, як буде—так буде, як Бог дасть. *Бер., Л.* — Так буде, як Бог дасть. *Проск., Л.*

Що буде, то буде, а голови не зірвуть. *Ёвх.*

4290. Чи раз, чи два—ідна біда. *Бал.* Хоч гріх, хоч два, жінці чоловіка бити—нехай Бог простить. *Збр. Лаз.*

Раз у рік Великдень. *Руд.*

Один тому час, що батько ⁽¹⁾ у плахті. *Кр.* — ... а мати щодня, та й дива нема. *Пир., [Зал.].*

⁽¹⁾ Катря. *Б.;* мати. *Пир., [Павл.];* сваха. *Не.;* невістка

Пустив на отчай Божий. *Ном.*

Раз не гаразд, в другий раз лучче. *Ном.*

Не бійся, та СТЕРЕЖИСЯ. *Ст. 36.*

Береженого ⁽¹⁾ и Бог береже. *Лів.* — ... а козака шабля стереже. *Лаз.* — ... береже, а небереженого и чорт не стереже. *К.*

⁽¹⁾ Стереженого. *Прав., Ст. 36.*

Бережись, як огню! *Кр., Л.*

Бережи уха. *Л.* — ... щоб не вкусила муха. *Пир.* — ... бо вкусить муха. *Б.*

4300. Не клади в огонь палця. *К., Кон.*
 Не клади сіна подля огню. *Ст. 36.*
 З огнем не жартуй, бо то жижа. *Ном.*
 — Не играй з огнем, бо опалився. *Ст. 36.*
 Не ⁽¹⁾ подивлюция в зуби. *Пир.* — В
 зуби не заглядують. *Рад.*

⁽¹⁾ И чорти не. *Х.*

Не громадъ, дудку, сіна, бо загрузнеш
 по коліна. *Ил.*
 Оглядайся на задні колеса. *Бр., К.,*
Кон., Л.

Ой не гони, угонщику! а хоч гони, то
 з оглядом. *Н.*

Василію, не бери на смлу. *Ст. 36.*
 Не вірь собаці; бо ⁽¹⁾ укусить. *К.*

⁽¹⁾ псові, бо тя. *Ил.*

Не вірь, то ⁽¹⁾ звір, хоч не вкусить,
 то зляка ⁽²⁾. *Л.* — ... звір: вкусить.
Проск.

⁽¹⁾ бо то. *К., Рад., Пир.* ⁽²⁾ злякас.
Зв., К., Рад., Пир., Ир., Н., Коз.

4310. Не визивай вовка з лісу. *Збр. Лаз.*
 Як є голова, то й носи здоров. *Гат.*
 Нажився на світі! мабуть, болить у
 єго голова. *Х. 36.*

И смілого пси кусають. *Ил.*

И небдья вовки ідять. *К., Ёвх.*

Удалий, як проданий (або: забитий).
Нос.

Чоловік поліз до Орловки, та й рі-
 шився своєї головки. *Новг.*

Од того й село прозване Орловкою.
 Було в Черниг. Губ. Від. 1834, здаец-
 ця, року.

Можна, та осторожно. *Кулж.*

Потилицю нагрієш. *Рад.* — Карка вло-
 миш (впадеш). *Бер.* — ... вловиш. *К.*

Политиш, як м'яч. *Л., Пир.*

4320. Лузан візьме. *Кл.*

Згинеш, як руда миш. *Проск.* — Змер-
 знеш, як руда миша. *Бр.* — Розийдетесь,
 як руді миші. *Пир.*

Там єму жаба и ципцьки дасть. *Об.*

Там єму й капут. *Бр., З., Лох., Л.,*
Пр.

Там єму й лоск. *Кр.*

Пропадеши ні за копійку. *Л., Пр., Лох.,*
Кр.

СТРАШЕ—ПЕРЕПОЛОШЕ! *К., Л.*

Не міхом полохає. *Ст. 36.*

То не з Грицем справа. *Ил.*

Тут не ладаном пахне. *Бер.*

4330. Се ⁽¹⁾ не переливки! *Л., О.*

⁽¹⁾ Е, бачу! *Пир.*; Е, бачу! се вжо.
Л., Пр.; А вже ж. *Бр., Л.*; Побачив,
 що. *Кон., Л.*

Постеріг ⁽¹⁾ лопатки в горосі. *Л.,*
[Бр., Рад., Б].

⁽¹⁾ Пізнав. *Проск.*; Ти в мене взнаєш,
 або—я тобі покажу. *Б.*; Знатимеш. *Л.,*
Пр.

Побачив Савчин дєготь. *Л.* — Будемо и
 ми знати, по чім Савчин дєготь продаєц-
 ца. *С.*

Догадався, та й вареники ⁽¹⁾ в шапку.
Коз.

⁽¹⁾ та пироги. *Бер., Пир.*

Сміливий, як Жид. *Не.*

Смілий, як за плотом. *Г., Пол.*

Аж єму в литках застигло (або: По-
 стигло му в п'ятах). *Ил.* — У п'ятах по-
 стиває. *Ст. 36.*

Почув короля в жилі (притих з пере-
 ляку). *Руд.*

Де й ділась ведмежа натура! *Кобз.*

Показався, та й сховався. *Ст. 36.*

4340. Чого б ти з ляку не сказав! *Лів.*
 У страха великі очі. *Прав. Ниж., Лів.,*
Сл., Ст. 36. — У страха очі по яблуку.
Нос.

З переляку очкур луснув. *Ст. 36.*

У єго тенькає (серце). *Пир.*

Холоне серце. *Павл.* — ... у серці.
Гат.

Душа въ п'ятки зховалась. *Кулж.*

Таки є той біс, що й мене боїцца.
Л., Пир., Пр.

Куме! солома суне! *Гр.*

Показалась за сім вовків кониця сіна.
Сл.

Крий порога тривога, коло вікон за-
 лога. *Кон.*

4350. Дамгарі б'ють (страх забірає).
Павл.

Ставився, як лев, а згинув, як муха.
Ил.

Дома лев, а на війні тхірь. *Ил.*

Не той Лях в полі, який в коморі.
Гат.

У лісі вовки виють, а на печі страш-
 но. *П., Лів.*

Жінка Ивася боялась, під припечок
 сховалась. *Ил.*

Ну їйбогу ж, поза кушем щось ше-
 леть, шелеть! *Кр.*

⁽¹⁾ Не няли віри, що бачив сто вов-
 ків, так зменшував-зменшував, а да-
 лі ото й каже — чув, мов, що щось
 шелеснуло.

Що один, то один, а що два, то два:
 два завше не один. *Бр.*

Казав Жид, надівши яломок собі на
 'коліно — побачив пенька біля дороги и
 думав, що розбійник...

Ёсь смілий: на лежачу береазу в сам верх зіз. *Нов.* — Сміливий Ёсь: крізь засувку гучжа (цькуе). *Ёвх.*

«Куди ідеш, Жидку?» — «На войну!» — «Чого ж так не рано?» — «Може, ще хоч одного убью.» — «А як тебе хто вб'є?» — «Хіба я ёму що винен!» *Зв., Рад., [Бр.].*

4360. «Де ви мого батька піймали?» — «У коморі!» — «Е, у коморі! ви ёго у степ пустіть, та й піймате!» *Павл.* — «Твого батька в коморі піймали!» — «Еге, трясця матері твоїй! випусти та й піймай!» *Зв., [Б.].* — Пусти, батьку, на поле! *Рад.* — «Цигане, твого сина в коморі піймали!» — «Е, в коморі!... Як би то в полі, та на добрім коні—то б то ёму було стидно!» *Кор.*

«Тату, я зловив Татарина!» — «То ве-ди го сюда.» — «Не ведеця бо!» — «То держи го.» — «Не держися бо!» — «То пусти го.» — «Не пускаецця бо!» *Ил.*

Ви утroph, та злякались вовка, а ми усеми, та тікали від сови. *Ёвх.*

Тром, та кози бояться. *Ст. Зб.*

Не бійсь, коли я смілий (як нічого гаразд и бояться). *Нов.*

Що два, то два! хоч коня одняли, та воза не дали! (гайдамаки одняли, а вони ще й хваляця). *Рад.*

Молодець проти овець, а против баранів и сам баран. *Кох.*

Хто з ляку вмірає, по тім ⁽¹⁾ свині дзвонять ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Хто від страху умер, тому. *Г. (2)* по-тім дзвонять. *Ном.*

Духу бояця. *Ск.*

Як огню стережця. *П., Прав. Ниж., Лів.*

4370. Жахаецця, як зб сну. *О.*

Оце жахаецця, як Жид Христа. *Зв., Пр.*

Боїця, як чорт свяченої води. *Дуб.*

Він так боїця, як заяць бубня. *Проск.*

Не видала сова сокола, як уздірла, аж умліла. *Ил., [Войц.].*

Хвіст підігнув. *Ёвх.* — А, вже підгнув хвіст! *Зв., Дуб., О., Гр.*

Трусиця, як Жид над грішми ⁽¹⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ на ярморці. *Кулж.;* на г.і. *Хор., Б.*

Трусиця, як осичина. *К., Коз.*

З переляку душа аж опинилась. *Ном.*

У хвості була душа з страху и тогди. *Ст. Зб.*

4380. З переляку став такий, як крей-да. *Збр. Лаз.*

Побілів, як Пилат. *Збр. Лаз.*

Білий як стіна. *Ск.*

⁽¹⁾ Побілів. *Гр.*

Побіліла, як полотно. *Х.*

Побіліла, як хустка. *Бр.*

Білий (або: Побілів), як смерть. *Проск.*

Злякався—аж у п'яти закололо. *Ш.*

Аж у животі похолонуло. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

Аж у душі похолонуло. *Л., Пр., О.*

Так як на мене жаром сипнуло. *Бр.* — Наче жаром всипало. *Зв.*

4390. Аж подевняніла! *Бр.*

Як дерев'яна була. *Г. Бар.*

Аж сорочка попелотніла. *Л., Пир.* — Так злякалась, що аж сорочка полотном стала. *Проск., К., Пр.*

Так я й отетеріла. *Г. Бар.*

Ні живий, ні мертвий. *Бр., Л., Сл.*

Боюсь и за тин вийти. *Г. Бар.*

И волос зав'яз. *Лів.* — Аж волос в'яз-нуть. *Ст. Зб.*

Зза плечей бере (острах, лихоманка).

Лів., Сл. — Узяло зза плечей. *Х.*

Так аж снігом сипле за шкуру. *Коз.* — За шкуру снігом мов сипнуло и волос шапку підсував. *Греб.*

Все може нагородитися: ині страх ні-коли. *Ил.*

4400. Ляк сили додає, а переляк ви-дймає. *Ёвх.*

Добре того страшить, же ся боїть. *Ил.*

Коли страшиш, сам не бійся.

Більше страху, як ⁽¹⁾ переполоху. *Бр.*

⁽¹⁾ Страх більший від. *Ил.*

УТІК не славен, та пожитечен. *Ст. Зб.*

Як втік—як десяти побив.

Дивіця ж, брацця, як я буду тікати, то й ви за мною. *О. Білз.*

Дай, Боже, ноги! *В., Пол., Лів., Сл.*

— Давай, Біг, ноги! *Н.* —... та й но-гам лихо! *Кон.*

А ну ноги на плечі! *Л., О., Кр.* —...

та й чухрай! *Пр.* —... та навдєри. *Ш.*

А нуте ноги!.. та не лускайте! *Пр.*

4410. Ага, до лясу! *К., Пир.* — А що, до лясу утікати? *К.* — Дав до лясу. *Ном.*

Дати лиги. *Кон.*

Дзусана дати.

Драла (або: Дмухача, Драпака, Дріп-ка) дати. *Гат.* — Дмухнути драла. — Дре-менув. *Пир.*

Спини показали. *Т.*

Пішли наші навіткіача. *Проск.*
 Вирвався, як заєць з конопель. *Г., П.*
 О то драпону! аж потилиця лиска.
 36.
 П'ятами нахивав, аж залопотіло. *К.*

Тільки чуприна маєрить. *Лів.*
 4420. Курить, як чорт од какаріку.
Не.
 Покривсь. *Пир.*
 Куди видно (втікає)! *Гр.*

Добрий 4423—4464. — Прозьба 4465—4613. — Дарований 4614—4641. — Старець 4642—4666. — Скупий 4667—4802. — Завидно 4803—4859. — Добра надія 4860—4903. — Спромігсь 4904—4912. — Підняв уні 4913—4931. — Про мене 4932—5007. — Хочу 5008—5074. — Не люблю 5075—5153. — Дуриця 5154—5560. — Який швидкий 5561—5606. Дурна надія 5607—5682.

ДОБРОМУ всюди добре. *Л., Проск.*
 Будь людям добрим угоден, будеш и Богу надобен. *Ст. 3б.*
 Будь лагодним, будеш и Богу угодним.
 Кинь хліб назад себе ⁽¹⁾, а він стане наперед тебе ⁽²⁾. *Рад.* — ... за собою, прийде перед тобою. *К.*

⁽¹⁾ назад. *Бр., Пир., О.* ⁽²⁾ наперед.
 Дуброму добре буде. *Дуб.*
 «Чесному всюди честь.» — «Хоч и під лавкою.» *Руд.*

Хто шануєця, и люде того шанувать будуть. *Ст. 3б.*

4430. Доброму чоловіку продовж, Боже, віку. *Ск.*

Доброму добра й пам'ять. *Не.*
 Добрость помниця, а злость и луччей. *Ст. 3б.*

Добре довго пам'ятаєця, а зле ще довше. *Проск., Ил.*

Золото и в попелі видно ⁽¹⁾. *Зв., Л., Лох.* — Золото и в болоті світиця. *Проск.*
 — Золото и в огню блищить. *Ис.*

⁽¹⁾ блищить. *О.*

Хто чисте сумління має, той спокійне спать лягає. *Ил.*

⁽¹⁾ лігає. *П.*

Щирому и Бог помагає. *Нос.*
 Цнота й того гріє без кожуха у мороз. *Ст. 3б.*

На одні книзці, друковані 1594 р., написана (письмом XVII с.) приказка: *Liepsza snota wie złym kozuchowi, niż niesnota w złotym łancuzku. М. Білз.*

Добре з добрим и в стовпа постоять. *Рад.*

Не жаль з доброго коня и впасти. *Руд.*

4440. Покрасіти чоловік не покрасіє,

а подобріти, як схоче, подобріє. *Проск.*
 — Покрасіти не покрасіє, а подобріти подобріє. *Ил.*

Коли люде до тебе добрі, а ти будь ліпший. *Ст. 3б.*

Не чини лихого, не бійся нікого.

Коли тебе шанують люде добрі, шануйся и сам. *Ст. 3б.* — Шануйся, коли я тебе шаную. *Бр.*

Мій добрую натуру, не приймеш карности на шкуру. *Ст. 3б.*

Лучче честь, ніж безчестя. *К., Пр.* — ... чесно, як безчесно. *Бр.*

Моя цнота лучче од твого, пане, злота. *Бр., Рад.* — ... лучче срібла-злота. *Евх.* — Цнота ліпшей од злота. *Ст. 3б.*

Лучче цнота в болоті, а як нецнота в золоті. *Ил.*

Батьком-матіррю не хвались, а хвалися честю. *Рад.*

Кого почитають, того й величають. *Бр., Зв., Рад.*

4450. Кому чість, тому хвала. *Ил.*
 Добре ⁽¹⁾ далеко чутно ⁽²⁾, а ледаче ⁽³⁾ ще далі. *П., Прав. Ниж., В.*

⁽¹⁾ Доброго. *Кр.* — ... чоловіка. *Бер.*

⁽²⁾ чуть. *Кр.*; чувати. *Бер.* ⁽³⁾ а ледачого.

Хороша чутка далеко чутна, а погана ще дальше. *Черн., Ос. З. (VI, 28).* — Далеко йде хороша слава, а худая еще дальше. *Б.*

На воротах слава не висить. *Бр.*

Що по тій чістї, як нічого істї. *Нос.*

На собі сам честь покладай. *Ст. 3б.*

Благий та Божий! *Пир., Павл.*

Догождає, як чирякові на роті. *Ил.*

Годить, як ⁽¹⁾ болящї. *Зв., Б.* — ...

як тій боляцці лихий. *О.*—Я їй гожу, як сирота боляцці. *Р.*

(¹) лихий. *Дуб., Бер., К.; гіркий. Рад., О.*

Добрее не надовго. *Л., Ст. 36.*

4460. Гріх и сказать (¹). *Пир.*

(¹) и говорить. *Кон.; казать. Пир.*

Таке добре, ино ёго до серця прикладай. *Ил.* — Таке, що хоч до ёго прикладай. *Пир.*

Як сім баб пошентало (¹). *Ст. 36. [Бр., О.].*

Добрий став.—(¹) до него промовило. *Ил.*

Дав би и сорочку з себе. *Бр.* — Оттання сорочку зніме, та оддасть. *Ном.*

Раз добром налите серце — ввік не прохолоне. *Кобз.*

ПРОЗЬБА мур пробиває. *П., Прав. Ниж.*—... стіну переб'є. *Ил.*

Прозьба містце має. *Л., Пир., Ст. 36.*

Чоловік не каменя (¹) хоче. *Зв.*

(¹) не каменю. *Н.*

Серце не камінь: таки все одно на другого оглянеця. *Гат.*

Люде не Татаре, дадуть кусок хліба. *Кан., К.*

4470. Як таки—християнство мати, та й хліба хуска не дати! *Збр. Лаз.*

До доброї криниці стежка утоптана. *Сл.*—... кіриниці стежка утоптана. *Г., П.*

Хто з язичком, той з пиріжком (хто уміє попросить). *Бер.*

Як тому не дати, хто вміє прохати! *Ст. 36.*

Прийдіте (¹) поклонімося. *Лів., Сл.*—Колись и до нас прийде — прийдіте поклонімося. *Ил.*

(¹) Придіте. *Кв. (I, 235).*

Прийде коза (¹) до воза, та й скаже (²) мекеке! *Прав. Ниж., Лів.*—... дай сина! *Ком.*—... нема сина! *У.* — Підождіть, прийде коза до воза сінця просить. *Кулж.* — Прийде коза до воза. *Бал., Прок., Л.*

(¹) Прийдуть кози. *Пир.* (²) и скажуть.

Притине носа и до нас. *Ст. 36., Л.*

Не зарікайся красть, а як Бог дасть (як хто скаже—не попрошу, мов). *Нос.*

Не плюй в колодязь (¹): пригодиця (²) води (³) напишця (⁴). *Ск.*

(¹) в криницю. *У., Прок.; в калюжу. Коз., Ст. 36.; в маленьку кринячку. К.; у лужу. М.; у воду. Ил., Бр., Кан., Рад., Коз.; Не брудь криниці. Гат. (²) згодиця. Бр., Лів., Павл.; прийдеця. К.; трапиця. Кан., Коз., Ст. 36.; до-*

ведеця. *Рад.; лужиця. Ил. (³)д. Ил., Бр., Кан., Рад., Ст. 36., Павл. (⁴) напишця. Бр., Ст. 36.; напишсь. Ил., Кан., Коз.; бо прийдеця и тобі напишся. У.; бо може коли прийдеся води напишся. Прок.; бо схочеш водиці. Гат.*

Не ясла до коней ходють, а коні до ясел. *Лів.*—Ясла (¹) до коней (²) не ходять. *Б., Коз., Кр.* — ... а (³) коні (⁴) до ясел (⁵). *Рад., Пр., Кон.*—Не йдуть ясли за волами, але воли за яслами. *Нос.*

(¹) яслі. *Кр. (²) за волами. Прок.; за коровами. Гр. (³) але. Ст. 36. (⁴) а корови. Гр. (⁵) а воли за яслами. Прок.* — Ся приказка вживаєця теж про дівчат и хлопців, що, мов, дівчата до хлопців не ходять. *М. Билз.*

4480. Корита не ходять до свиней, а свині до корит. *Гр.*

Дитина (¹) не плаче, мати (²) не чує (³). *З., Пир., Б., Кон.* — Як дити не плаче, у матері думки нема. *К.*

(¹) Дитя. *Коз., Кр. (²) матка. Рад. (³) не знає. Рад., О., Ст. 36.*

Хоць яка біда, кожух до громади не буде кричати. *Прок.*

Як у себе не має — у людей просить. *Пр. в Ст. 36.*

За що не хватись, все в люде покотись. *Бр., Кон.*

Світу запобігти (помочі од людей). *Бер., Пир.*

Из рук глядіти. *Кл.*

Запобігати ласки. *Бр., Пир.*

Ласка не коляска: сівши не поїдеш. *Ил.*

Як в людей буде, то и в нас буде. *Ст. 36.*

4490. З миру (¹) по нитці—голому сорочка. *Зв., Пр., Кр.*

(¹) хати. *Пир.*

Не до стида, як сорочки нема. *Б.*

Хто не бере, тому легше. *Ил.*

Проханий кусок горло дере. *Пир.* — Просений кусок горло дере, бо тягне ёго відбути. *Бр.*—Прохатни кусок в горлі як цолок. *Коз.*

Гіркий чужий хліб. *Зал.*

Стане кісткою в горлі. *Ск.*

Бог нам дав, и людям вділяймо! *Кл.*

Хто дає, той и має. *Бр.*

И над собакою повинно ласку мати. *Ш.* Добра воля стане за учинок. *Ил.*

4500. Хто дасть, той князь, хто не дасть, той грязь. *Не.*

Опукою в ноги. *Л., Пир.*

Не в службу, а в дружбу (як просять що подати, зробити). *Прав. Ниж., Лів.*

Глянь на Бога! *Бр., Л.*—На Бога дя-
віця. *Кон.*

Я вас прошу так як Бога! *Кон., Біл.*
Бога ради. *Пир., Кон.*

Рятуйте, хто в Бога вірує, рятуйте! *Об.*

И така, и сяка,—тільки дайте. *Пир.*

Я вас буду згадувать (так просять, або
дякують). *Л., З., Пир., Кон.*

Встаючи и лягаючи буду згадувать.
Пир., [Кон.].—...дякувать (або: Бога за
вас молити). *Ном.*

4510. Не впали б руки, жеб що по-
міг. *Ст. Зб.*

Бог Тройцю любити. *Об.*—... а чет-
верту Богородицю. *Коз.*—Бог любе Трой-
цю, а четверту Богородицю, а п'ятий
Спас. *Євх.*

Просить чого третєго, найпаче ти
бідниці третю чарку.

Без Тройці й дом не строїця. *Пир, О.*
Хоч півдулі, аби тільки під самую пи-
ку. *Кобз.*

«Побачу», казав сліпий! *Зв., Пир.,*
Кон.—Казав сліпий—«побачимо». *Кр.*

Обіцянка цяцянка. *Проск.*—... а дур-
неві ⁽¹⁾ радість. *Рад., Пир., З., [С.]*.—
Обіцянка, а не данка, дурному радість.
Ил.

⁽¹⁾ а дурному віпная. *Черн.*

Обіцянка дурням радість. *Кр.*

Казав пан, кожух ⁽¹⁾ дам ⁽²⁾, та й сло-
во єго тепле. *З., Л., Кон., [Пир., О.]*.
— Обіцяв ⁽²⁾ пан кожуха, та слово єго
⁽⁴⁾ тепле ⁽⁵⁾. *У., Дуб., [Проск.]*.

⁽¹⁾ жупан. *Ис.* ⁽²⁾ куплю. *Рад.* ⁽³⁾
Обіцявся. *Вас., К.; Обіщав. Ст. Зб.*

⁽⁴⁾ хочь кожуха нема, коли слово. *Бр.*
⁽⁵⁾ гріє. *Вас., К.*

По обіцянку треба швидкого коня.
Ил.—По обіцянку на скорій клячі поспі-
шайся. *Ст. Зб.*

Обіцянням не радуйся.

4520. Хто рад обіцяти, той не має
охоти дати. *Бр.*

Хто багато обіцяє, той рідко слова до-
тримає. *Ил.*

Жди, татку, до лятку (квітка обітни-
цям). *Ст. Зб.*—Чекай, татко, до лятка.
Нос.

Казала та не зав'язала. *Лів.*—Обіця-
ла та не зав'язала. *Бр.*

Буде сім п'ятниць на одну неділю!
Кан., К.

Як хто обіцяє, а уже колись не до-
держав слова.

Казаному кінця нема. *Кон.*

Золоті гори обіцяє. *Ил.*

Коли хочеш милостину дарити, так

обійди трейчи кругом церкви: коли сво-
го не побачиш, тоді и чужому дай. *Бат.*

Куди наше не йшло! *Дуб., О.*

Куди кинь, то голим на плечі. *Ст.*

36. — Куди кинь, туди кинь, то все го-
лим на п'яти. *Ил.* — Голому на плечі.
Сос.

4530. На, рудий, паски, щоб и ти
святки знав. *Р.*—На, паски, щоб и ти
знав, що сєгодня Великдень (хто дасть
яку пустош ще й доладу). *Кох., [Кан.,*
К., Гр.].

На, та знай мою добрість. *Ск.*—...
ласку. *Бр.*—На—знай наших! *М.*

Нехай и коза знає, коли світає. *Ил.*

Хоч з перцем, та з щирим серцем. *К.*

Се вам не в жадібку. *Коз.*

Не так, як хоча,—так, як мога. *Ст.*
Зб.

Из малого монастиря мала й милости-
ня. *Рад., З., Кр.*

Який монастирь, така милостина. *Кан.,*
К.—Для малого монастиря мала й мило-
стіна. *Б.*

Щоб себе не огулить и тебе не обді-
лить. *Л.*

Діли та себе на огули. *Рад.*

4540. Як міг, так допоміг. *Бр.*

Приймай малее за велике. *Ст. Зб.*

Бог дасть. *Об.*—Най Бог дасть. *Бр.*

Сам Бог бачить, що нема де взяти. *Бр.*

Само ся дає, коли є. *Ил.*

Не штука дати, коли є звітки брати. *Бр.*

Дай, голоде, хліба (каже бідний, як у
єго чого просять)! *Руд.*

Позич, голий ⁽¹⁾, сорочки! *Б., Р.*

⁽¹⁾ у голого. *Рад.*

И собака чує, хто її годує. *Зв., З., Б.*

И пес пізнає чоловіка. *Ил.*

4550. Дар за дар, слово за слово. *Бр.*

Хліб за хліб людям отдавай. *Ст. Зб.*

Легко (єму) дихать! *Л., Пир., Кон.*

Нехай вам Бог нагородить и наповняє,
чого ви в Бога жолаєте! *Бр.*—Хай вам
Бог приповня! *Б., Кон., [Бер.]*.

Хай вас Господь подержить на сім сві-
ті! *Кон.*

Пошли ім, Боже, многа літ! *Кон.*—..
на світі пожить!

Дай, Боже, многа літ!

Спасибі Богу за допомогу. *Євх.*

Хай тобі Бог дає вік — и щасливий и
добрий! *К.*

Нехай вам Бог дає щастя, здоров'я и
вік. *Бр.*—... здоров'я й многі літа. *Дуб.*

4560. З рук наробитись, з ніг нахо-
дитись, з очей наглядітись. *Ст. Зб.*

Щоб ти був багатий, як земля! *Бр.*
Бувай здорова, як риба, гожа, як вода,
весела, як весна, робоча, як бджола, ба-
гата, як земля святая! *Ил.*

Година вам шаслива! щоб ви бачили
сонце, світ и діти перед собою. *Бр.*

Щоб ти був здоровий, як вода!
Дай тобі, Боже, спішно й охотно ро-
бити; щоб твої думки були повні, як
криниця водою; щоб твоя річ була тиха
та багата, як нива колосом; пошли тобі,
Мати Божа, на все гаразд! *Кох.*

Хай Бог дає на здоров'я! *Л., Кон.*
Дай, Боже, щоб и моїм дітям так! *Г.*
Бар.

Дай, Боже, дітками радувацьця. *Кон.*
Дай тобі, Боже, и з росі и з води. *Бр.*
4570. Дай, Боже, разом двоє: щастя и
здоров'я. *Прав. Ниж., В., Пол.*

Нехай вам Бог здоров'я прибавить в
ручки, в ніжки и в животок трішки. *Кон.*
Боже вас благослови — и батькови, и
материни молитви. *Пир., Б.*

Хай ваша душка буде між солодкими
медами, перед пахучими ладаніями! *Не.*
Пошли ім Боже, чого вони в Бога ба-
жають. *Л., [Кон.].*

Дай, Боже, тобі з неба, чого тобі
треба! *Біл.*

Хай Мати Божа пошле ⁽¹⁾, чого в Бо-
га просите! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Хай вам Бог дає, або—дай вам те.
Пошли тобі, Боже, на сім світі пан-
ство, на тім світі вічнеє царство. *Зап.*
(Г., 146).

Умій дати—умій и одходити.
Як був квас, то не було вас; а як
настало квасило, то и вас розносило.
Евх., [Рад.].

4580. Так ви ж не виколодуйте (не
виканючите)! *Кон.*

Без мене и дірочки малої нікому зату-
лить.

И кури б загребли, если б не рату-
вав. *Ст. 36.*

Це б то, бачиш, лепта удовиці. *Кобз.*
Не дай ⁽¹⁾ и не лай. *Прав. Ниж.,*
В. — Дай не дай, а лаяти не лай. Ст.
36.

⁽¹⁾ Лучче не дай. *Бр.*
Дай не дай, а в зашиєк не пхай. *Коз.*

⁽¹⁾ шию. *Ст. 36.*
Дав, не дав, а в груди не бий! *Бр.*
Дасть не дасть ⁽¹⁾, у голову не вда-
рять. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Дать не дать. *Не.*
Лучче псу муха, як поза уха. *Ил.*

Хлібом кормлють ⁽¹⁾, а стеблом очі
колють. *Х.*

⁽¹⁾ Ложкою годують. *Кр.*
4590. Сховай собі на подзвіння. *Евх.*
Сховай собі та купиш скатирку руки
вкрити.

Хай вам на полуду.
Щоб тобі така смерть (погане щось
дав)! *Пр., Сос.*

Нехай вже сам себе поминає! *Кл.*
Поминай свого батька! *Ном.*
Нехай воно тобі нівцем перейдеця!
Збр. Лаз.

Коли ⁽¹⁾ наше ⁽²⁾ не в лад, то ми ⁽³⁾
з своїм ⁽⁴⁾ назад. *П., Лів., Евх.*

⁽¹⁾ Як. *Бр.* ⁽²⁾ мос. *Бр., Рад., Пир.* ⁽³⁾
л. ⁽⁴⁾ собі посунем и. *Зв., Дуб., З.*

Сам Бог людям не вгодить. *Лів.*—Го-
сподь не вгодить, не то щоб одно дру-
гому вгодило. *Бр.*

Живому чоловікові ніхто не вгодить ⁽¹⁾.
Проск., К.

⁽¹⁾ не владить. *Черн.*
4600. Ще той не родився, щоб всім до-
годив людям. *Проск., [Пир., Пр].*—Той
ище ся не родив, щоб усім догодив. *Бр.*

Один чоловік усіму миру не вгодить.
Л., Пир., Гад.

Не будь солодкий, бо розлижуть ⁽¹⁾;
яє будь гіркий, бо розплюють ⁽²⁾. *Бр.,*
Кан., К., Ж. — Солодкого проглотнуть,
гіркого проплюють. *К.* — Не будь ні гі-
рок, ні солодок: будь гірок—проплюють,
будь солодок — проглотнуть. *Кон., [К.,*
Ст. 36., Проск.]. — Не будь солодким,
бо прокляють; не будь (гірким?), бо про-
плюють. *Кан., К.*—Як будеш гіркий, то
росплюють, а як солодкий, то злижуть. *Бр.*

⁽¹⁾ проляжуть. *К., Пир.*; злижуть.
Бр., У. ⁽²⁾ проплюють. *У., К., Пир.*
... самий мірний будь. *Бр.*

Ні дяки ні ласки. *П., В., Пол.*
Не сподівайся ж дяки від ⁽¹⁾ прибуд-
ної псяки. *Гам.*

⁽¹⁾ Не жди дяки од. *Лц.*
Як напився, то до кірниці задом обер-
нувся. *Ил.*

Нагрів в пазусі гадюку. *Проск.*—Ви-
грів гадюку за пазухою. *Дуб.*

Лихо давши, лихо й не давши: поїхав
козак не подяковавши.

Лопата—заплата, а Бог—нагорода.
За твоє добро—кадук тобі в ребро! *Ил.*

4610. Бувай здоров, коли м' змолов.
Ти мене визволь, а я тебе виучу (ота-
ка подяка!). *Не.*

6! тут малий спасибіг. *Бр.* — Малий

з нього спасибі. *Ил.*—Малая спасибі. *Ст. 36.*

Не вдячним горе! *Кл.*

ДАРОВАНОМУ один кінець. *Рад.*

Дарованим конем не їздити. *Бер.*—... не наїздилися. *Зв., К.*

Дарованому ⁽¹⁾ коневі ⁽²⁾ в зуби не дивляця ⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Даремному. *Ст. 36.*; Дареному. *С.*, *Н.*; Подареному. *Пир.* ⁽²⁾ коневі. *П.*; коню. *Лів.* ⁽³⁾ не заглядають. *Г.*; не заглядати. *П.*; не заглядай. *Проск., В., Пол.*; не дивися. *Прав. Ниж.*; не гляди. *Ст. 36.*; не глядять. *О.*; не дивись. *Б.*

З чужої торби хліба не жалують. *Бр.*

Що Бог дасть ⁽¹⁾, то все в торбу. *Л.*

— Що не попало, то клади в мішок. *Гр.*

⁽¹⁾ дав. *Євх.*; Що не найдеш, мій не-боже. *Коз.*

За перебір дасть Бог витрешки. *К.*—

За вибірки дасть Бог витрибки. *Б.*—... витришки.

4620. У чужому стаді не переберай. *Ст. 36.*

До готового хліба знайдеця губа. *Ил.*

На готовий крам найдеця пан. *Б.*

До готової колоди легко огонь прикладати. *З., Пир.*—... добре вогонь розкладати. *Бр., [Бер., Дуб.]*. — ... колоди огонь класти. *К.*—Добре то діло—до готової колоди вогонь прикладати. *Проск.*—Добре г лежачій колоді и огонь класти. *Рад.*—При готовій колоді не лінись огонь класти. *Ст. 36.*

Не батько купив, не син їздить (чужого не жалують). *Пос.*

Подарунки ⁽¹⁾ за Дніпром ⁽¹⁾ без шпанив ходять ⁽³⁾. *Лів.*

«Колись не так мирно (людно) було, не так досадно, то й даровалося, и все,—а вже тепер!» *Бр.*—⁽¹⁾ Подарунки. *Прав. Ниж.*; Подарунок. *Л.*; Подаруй. *Нос.*; Дарунки. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ ». *Бр., Л.*; за Десною. *Кр.*; на Луполові. *Нос.*; за Москвою. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ ходять. *Прав. Ниж., Нос., Л.*; бігають. *Бр.*—*Луполов*—задніпрянська сторона Могилева од Чаусівської и Чернігівської брами, мення своє взяла од того, що живуть найбільш кожом'яки; *Подаруй* же—було прізвисьце одного міщанського роду в Могилеві. Один з сих Подарувів, превеликий п'яниця, обшарпаний, в канцуррі, швендає було по Луполову и канючить милостині.

Ті вже повмірали, що даром давали, давно їх нема. *Лів., Сл.*—Умер той, що даремне давав. *Проск.*

Минулася барма, що давали дарма. *Ст. 36.*

Ми без грошей нікому не граєм. *Не.*

Хто на сопілку дав, той буде на ній грав; а хто не дав—не буде грав. *Ил.*

4630. Купи та й лупи. *Прав. Ниж., К., Пол., Лів.*—Хто купить, той лупить. *Г.*—Що купив, то й злупив. *П.*

Извик на дурницю. *Павл.*

Їму б усе дурничками. *Кулж.*—...дурнички. *Л.*—Хотіли б усе дурно. *Пир.*

На дурницю жити. *Гат.*

Всяк ласий на чужі ковбаси. *Євх.*

Продай за так гроші. *Пр., Кр., [Бр.]*.

— Купи за так гроші. — За так грошей. *Хор., Л.*

Коли б, Боже, воювати, щоб шаблюки ⁽¹⁾ не виймати. *Гат.*

⁽¹⁾ Дай, Боже, воювати, та шабель. *Ст. 36.*

А! спасибі в кишеню не ховають (або: не кладуть). *Бр.*

Де не дав гроша, так не пхай носа. *Ил.*

Вола дарують без ярма (кажуть, як подарують, та ще просять). *Зал.*

4640. Лучше дарувати, ніж брати. *Ил.*

Дурний дає, а розумний бере. *Ил., [Нос.]*.

В СТАРЦІВ наука есть: язика ся вчити. *Кл.*

Чорниш у комиш, білаш у кармаш. *Лист. (I, 287), Б.*—Білаш—иди в кармаш, а чорниш—біжи в комиш. *Сто-рож.*

Чи хархарить, чи хархасло? *Ном.*

З старчовіської мови: перше—ніби старці так кажуть про швенишники и про житник, а друге—«Чи світиця, чи погасло світло?» Сими словами иноді кепкують над поганими старцями, патакаючи на того старця, що, лежачи з своєю жінкою десь під містком, під час ярмарку, питав у людей: «чи хархарить, чи хархасло?»—чи є сонце, чи вже ніч.

В старецькій тілі та панська душа. *Сл.*

Торба мені жінка, кий у мене братом! *Краш.*

Не зарікайся бути в старцях. *Проск.*

Старець старцем, а повагу любить. *Ш.*

Розігралися сліпії проти п'ятниці свя-тні (д. Євхименко каже, що се про церкву П'ятницю Чернігівську. Коло тієї церкви місто, а ярмаркового часу круг неї увесь майдан—мов у казані). *Черн.*

4650. В старці пугою не вгнати, а з старців казачем не виманиш. *Кл., [Ст. 36.]*.

Сім раз на день кием бити (ледашо-старця, коли здоровий, а хліба просить). *Кл.*

Не бий старого, если не бере чужого. *Ст. 36.*

Старцю село не покутя. *Б.*

З лихого торбу, аби з носом (духому не даруй ніколи и торбу знімі). *Кан., К.*

Старця нагодуєш, а торби ёго ні. *Пир.*—Старецької сунки нігда не наповниш. *Ст. 36.*

Веди мене поводир, де пампушки печуть: там мене поцілують и пампушками нагодують. *Черн. 1.*

Лучче би ся не раждати, ніж, родившися, світа не видати. *Кл.*

Сліпого Бог веде! *Коз., Кр.*

Сліпий лучче ⁽¹⁾ ходять, як поводитирь водить. *У.*

⁽¹⁾ Сліпець сміліше. *Зв.*

4660. Сліпому нема гори: куди понав, туди й вали. *Кон.*

Сліпий лучче знає, як який поводитер. *Бр.*
Не святий, а сліпий. *Кр.*

Сліпі ⁽¹⁾ не родяцца, а ⁽²⁾ робляцца. *С., Л., Кон.*—Каліка не ридиця—робиця. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Каліки. *Бр., Бер., Рад., Пер.* ⁽²⁾ а сами. *Рад., Пер.*; тільки сами. *Бер.*; тільки. *Бр., 1 Бер.*; але. *Бр.*

Сліпець, на млинець! *Зв., Кр.*—...

«Не хочу.»—«На два!»—«Не бачу.»
—«На три!»—«В торбу ⁽¹⁾ при.» *Лів.*
—«Сліпець, ззіж млинець!»—«Не вмію.»
—«На два!»—«Не смію.»—«На три!»
—«У міх при.» *Л.*

⁽¹⁾ Сюди. *Сос.*

Так ёму Бог дав. *Л., Кон.*

Гріх сміяцца: так ёму Бог дав. *Б.*

У СКУПОГО завжди ⁽¹⁾ по обіді. *Ном.*

⁽¹⁾ Завсіди. *Ил.*; завше. *Проск.*

У людей шаг скаче, а в скупого руб плаче. *Не.*

Скупий складає, а щедрий поживає. *Бр.*

4670. Скупий збірає, а чорт калитку шие. *Кан., К.*

Тогді скупя, коли на дні, а не звершечку. *Бр.*

Линивий двічі ходить ⁽¹⁾, скупий двічі ⁽²⁾ платить. *Пир.*

⁽¹⁾ два рази, робить, а. *Кон.* ⁽²⁾ два рази.

Скупий два рази тратить. *Ил.*—... а голодний буває. *М. Біз.*

Не жалій ухналя, бо підкову загубиш. *Ёвх., Пир.*

У скупощах не кохайся. *Кл.*

Щедрий—на батьківські гроші. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Він глухий, як скажеш дай; а як скажеш на, то й чує. *Ёвх.*—Не чує глухий, як скажеш дай, а як же на, то чує. *Ст. 36.*

Та він такий, що й над копійкою трусиця. *Ис.*

Глухому пісню співати. *Не.*

4680. Ніяким богом недопросишся. *Ном.*

Щедрий, як ⁽¹⁾ Грек. *З., Пр.*

⁽¹⁾ ніженьський. *Кулж.*

Видно з низького тину, той щедрий. *Сл.*

В ёго посеред зими лёду не випросиш. *Л., Кр., Нов.*—Щедрий! зимою лёду ⁽¹⁾ не випросиш. *Бр., Зв.*—Щедрий! не випросиш и лёду. *Коз.*

⁽¹⁾ серед зими снігу. *Пир.*

Змилювався Біг над раком ⁽¹⁾, та в залу очі дав ⁽²⁾. *Рад.*—Змилювався ⁽³⁾, як Біг над раком. *Х.*

⁽¹⁾ на рака. *Ил.* ⁽²⁾ дав му в залу очі. *Ил.*; та дав ёму очі там, де не треба. *Ст. 36.*; ⁽³⁾ Розжаловавсь. *Павлв.*

Скорійш в курки молока випросиш. *Ёвх.*

Захотів молока від бика. *Лох.*

Ім и на се зійшлося. *Пир.*

У такого и чорт ладану не достане. *Кан., К.*

А ні каменя, не дадуть голову провалити. *Ил.*

4690. Захотіли в жука та меду! *Коз.*

Найшов, де ⁽¹⁾ Богу молицця. *Зв., Рад., Лів.*—... молитись, що й ліб пробьєш. *Бр., [Кон.]*.—Найшов ⁽²⁾ церковцю ⁽³⁾, де ⁽⁴⁾ Богу молитися ⁽⁴⁾. *Руд.*

⁽¹⁾ Знайшов до кого. *К., Л., Коз.* ⁽²⁾ Знайшов. *Ил.* ⁽³⁾ церков. *Проск.* ⁽⁴⁾ ». *Ил., Проск.* ⁽⁴⁾ молицця. *Ил.*

Розжалобивсь, як вовк над поросям: відтів ніжки, та й плаче. *Ёвх.*—Так жалує, як вовк поросяти: як ухватить, то вже боїцца пустить. *Рад.*—Тоді вовк над поросям змилювався, як ноги подідав,—тепер: «біжи, біжи!» *З.*—Розжаловався ⁽¹⁾, як вовк над поросям. *Бер.*

«То так и над нами бувас.» *З.*—⁽¹⁾ Змилювався. *Пир.*; Зжалився. *О.*

Гни-біда! *Пир.*

Дрижить, як Гуцул над дітьми. *Ил.*

Добрий, як собака. *У.*

Моторний, як собака чорний. *Ск.*

Добрий, як спить. *Б.*

Добрий! як спить, істи не просьть.

Б., Пир.—Він добрий чоловік: як спить, то ж і їсти не просить. *Кулж.*

Добрий горщик (борщик?), та малий горщик. *Руд.*

4700. Хорош коровай, та порепався. *Ст. 36.*

Такий я добрий куций, як ти з хвостом. *К., Коз.*

Добрі люди: що положиш, то й не буде. *К., О.*

Та він чоловік добрий: од хліба, од солі ⁽¹⁾ чорт його ж оджене. *Сл.*

⁽¹⁾ Він чоловік добрий. до хліба, до солі допадаєця, то. *Гр.*

Такий добрий, як чортового назімка хата. *Бр.*

Хороший ⁽¹⁾ чоловік, та Березинець. *Черн.*—Славний чоловік, та Березинський. *Б.*

⁽¹⁾ Здаєця добрий. *Ш.*

Скупий не глухий. *Зв., К., [Бр.].* — ... а щедрий не мудрий. *Ст. 36., [Ил.].*

Хто скуп—собі не глуп. *Нос.*

Хто не чує, той здоров ночує. *Б.*

Пустя сусіда в хату, та й сам в сусіди йди. *Л., Кр.* — ... та й волю йому дай. *Зв.* — ... в хату, а сам з хати вбірайсь. *Рад., Павл.*

4710. Добре тому дати, хто не хоче брати; а той, хто бере, як по душі дєре. *Збр. Шей.*

Візьми чорта на плечі, то й сам не рад будеш. *Зал.*

Як маєш сусіда пустити, то в сінях камінь положи. *Бр.*—Не держи сусіди в хаті, поклади на тім місці камінь: изб'єш ногу, та знаєш, що на тім буде кінець.

Хто ставця медом, того мухи ззідять. *Ил.*

На всякий чмх не наздоровкаєся. *Зал.*—На всякий чх не на зрастуєся. *П., В., Лів.*

На кожний гук не одгукєся. *Нос.*

И кума сідом, и хліба жаль. *Ил.*

Нема зайвини (не хоче дати). *Пир.*

А що ви мені? ні сіль, ні гречка! *Пир., Пр.*

Я тобі не брат, ти мені не сват. *Краш.*—Мені як и ти не брат, як и то не сват. *Ком.*

4720. Ти мені не Титяна, я тобі не Савка. *Не.*

А дзуски! *Лів., В.*—А дзус! *К.*—А дзузу! *Пр.*—А дзу! *Пр., Пир.*—Дзуски!... а по лапах! *Евх.*

А зась! *Лів.*

Поцілуй свого батька лисого! *Рад., Пр.*
Не дай ⁽¹⁾ курці проса—нехай здохне! *Лів.*

⁽¹⁾ Не дам. *П.*

Не тягни чоловічої голови з грязі—самого утопить; а тягни кінську—самого витягне. *Нос.*

Не всякому по Якову. *Евх.*

Не для пса ковбаса. *Бр., Прок., Рад.*
—... не для кіцьки ⁽¹⁾ сало. *У.*—... ковбаса, не для Кузьми гроші. *Не.*

⁽¹⁾ киски. *Бр.;* kota. *Кан., К.*

Є сало, та не для kota! *Бр., Прок., Чор. Рад. (92).*

Є Сало, та не можна достати: високо висить. *Бер.*

4730. Гудзь, пане, та не вам, — застебнувся б, та не дам. *Кременч.*

Не для Гриця паляниця. *Ил.*

Єсть в Хилка, рогатина, та не для кого много. *Ст. 36.* — Рогатинка єсть в Хилка, та в кошеліку. *Пр. в Ст. 36.*

З довгою рукою під цвинтять ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ монастирь. *Л., Н.,* П'ятницю (церква у Червігові). *Евх.;* церков. *Зв., Пр., Кр.;* церкву. *Рад., Л., Б.*

Завтра з мішком! *Зал.*—... прийдеши. *Евх.*

Наставляй ширше! *Ном.*—... ато бач нікуди сипать.

Сєгодня з мішком, а завтра з торбинкою. *У.*

Візьмем, руку вс...ши! *Ном.*

А ріжна не хочеш? *Зал.*

Шлєп ваші милості, зус вашічесті! *Зал.*

4740. Який хват до вареників! *Кан., К.*
Ище сієі не пахали. *К.*

Дулю ззіж. *Дуб., Л.*

Дулю дать під ніс. *Павл.*

А дзус, холодию їсти! *Евх.*

Чортового батька! *К., Лів.*—... візьмеш (побачить, матиме и д.). Чорта з два!—А чорта!—Вражую матір!

Прийшов з лісу—и иди собі к бісу. *Прав.*
Жирно буде. *Лів.*

Ти б може, тату (Иване, Петре, и д), й мед їв, та де ж його взяли! *Л., Кр.*

Тогді будеш мати, як старий чорт візьмєця помірати. *Прав.*

4750. Дав би на молебєнь, та й собі потребен. *Рад., [Бр.].*

Отдай жунку, а сам у солумку. *Евх.*

Одай ⁽¹⁾ жінку, а сам свистя ⁽²⁾ в сопілку. *Бр.*

⁽¹⁾ Дай. *Прок.* ⁽²⁾ труби.

Одай людям ⁽¹⁾ жінку, а сам труби в кужівку ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Дай кому. *Ил.*; Позич кому. *Кан.*, *К.* ⁽²⁾ кужівку. *ід.*, *Ил.*

Судна дірявого не наповниш. *Ил.*

Дірявого ⁽¹⁾ мішка ⁽²⁾ не насиплеш ⁽³⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Дірявого. *Рад.*, *З.*, *Л.*, *Б. Коз.*; Дірявого. *Прок.* ⁽²⁾ міха підди. *Ст.* *Зб.*; мішка ніколи. *Бр.* ⁽³⁾ не наповниш. *Рад.*, *З.*, *Л.*, *Б.*, *Коз.*; не наповнити. *Ст.* *Зб.*; не наситиш. *Бр.*, *Прок.*

Дірявого горшка не на леш. *Зв.* — Шербатого горшканіколи не наповниш. *Рад.*

Чужих злиднів не наситиш. *Прок.*

Одай нищим, а собі ні з чим. *Рад.*, *Л.*, *Пр.*, [*Коз.*, *Кр.*, *Ст.* *Зб.*].

Прийде сто душ, та візьме сто груш, то мало що й останецця; а прийде сто душ, принесе сто груш, то буде мірка. *Бр.*, *Рад.*

4760. Нюхачів багачко, та табаки нема. *Ил.*

Три вірви в шию и міх кулаччя. *Кон.*, *Кр.* — ... в шию, та лантух кулаків.

Дав єму куку в руку. *Ил.*

Пожививсь ⁽¹⁾, як собака мухою. *П.*, *Прав.* *Ниж.*, *В.*, *Лів.* — Вхопив, як собака муху. *Зв.*, *Рад.*, *Б.*

Кажуть більш, як хто зість що не-тривне, або-що. ⁽¹⁾ Зажививсь. *К.*, *Л.*; Покрепився. *Бр.*, *Бер.*, *Кор.*

Набрав, як убогий в торбу (здобувся)! *Євх.*

Годі вже, куме, тої ласки! *Прок.* — Годі, куме, честі! *Ил.*

Спасибі вашому батькові (не того ждало)! *Л.*, *Пир.*

Тільки по губам помазав. *Євх.*

Сеї ласки я и в Жида дістану. *Лип.*

Такої ⁽¹⁾ ласки можна и в Цигана запобігти ⁽²⁾. *Л.*, [*К.*, *О.*, *Пир.*]... — ласки я и в Цигана добуду. *Б.*

⁽¹⁾ Сеї. *Пр.* ⁽²⁾ добути. *Євх.*

4770. Такої ласки дістану й в Параски. *Бр.*, *Руд.*

В Комлика б досі випросив, що коло єго попотунаеш. *Пир.*

И вже такі дари: сметанку избери, а сироватку дай. *Кон.*

Вбірай, сват, капусту: коли б тебе не принесло — свині поїли б (дає таке, що ні на віщо). *Прав.* *Верх.*

Дарма, нехай хріння вже беруть! *К.*

Гірко зісти, жаль покинути. *Б.* — Тяжко нести, а жаль покинути. *Прав.* *Ниж.* — Тяжко брати, а важко кидати. *К.*

Я тебе нікому не дам бити — я сам буду. *Не.*

Хоч риби нема, нате вам кіш на рибу. *Бр.*

На тобі, Данило, що мені не мило. *Ил.*, *Ном.*

На тобі, небоже ⁽¹⁾, що мені негоже. *Ск.* — оце я тебе тобі дав, що мнї з носа упало. *Бр.*

⁽¹⁾ Боже. *Лів.*

4780. Нашим салом та по нашій шкурі. *Л.*, *Пир.*, [*Пер.*] — Тим же салом, та по тій шкурі. *Гайс.*, *Сл.*, *Ст.* *Зб.* — Моїм салом та по мені и мажуть. *Кон.* — ... та мене й мастиш. *Бр.*

И понюхать не дадуть. *Ном.*

Зачиняюця царські врата для нашого брата. *Зал.*

Тогді дали хліб, як зубів не стало. *Г.*, *П.* — Що мені по хліб, коли зубів нема. *Ил.*

Давали, та не виймали. *Г.*

Давали ⁽¹⁾, та з рук не пускали ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Давас. *Ст.* *Зб.*; дас. *О.* ⁽²⁾ не пускає.

За тим ладом и вернувся додому. *Пир.* Як ⁽¹⁾ прийшов, так ⁽²⁾ и пійшов. *Рад.*, *Х.*

⁽¹⁾ Из чим. *Бр.* ⁽²⁾ из тм.

Звітки прийшов, туди й пішов. *Прок.*

Поїхала Гася, та й вернулася. *Ил.*

4790. Е, узав, як дома! *Л.*

Щоб ⁽¹⁾ чорт, та Богу молився! *Кр.*

⁽¹⁾ Схотіли, або — Захотіли, щоб. *Пир.*; Де ж ви бачили. *Бр.*; Де ви видали. *Рад.*

Захтів у діда випросити хліба! *Ил.*

Захотіли в старця кий однять. *О.*

Хотів у розбійника та ще й кий од-
нять! *Кр.*

Хочеш ти в старця копійку однять. *О.*

У старця в торбі не поживишся. *Зв.*, *Євх.*

Хочеш бо ти в Цигана пугу видерти. *Бр.*

Кланятися чужим богам, мавши свої! *Прок.*

Чужих богів шукає, а своїх дома має. *Ил.*

4800. На що ти другого бога взиваєш, коли свого маєш?

Що тому богу молицьця, котрий не милує. *Пир.*, [*Гр.*].

Оглухли, не чують! *Кобз.*

ЗАВИДНО, що в когось видно. *Ст.* *Зб.* Що на людях видно, то и собі жадно. *Збр.* *Лаз.*

На чужій ниві все гірша пшениця. *Ил.*

В чужих руках завше більший шматок. *Прок.*

Бабина гривня всім людям дивна. *Ил.* — Бабине гривно ⁽¹⁾ всім людям дивно. *Збр.* *Шей.*

⁽¹⁾ гривно. *Прок.*

Чуже коня—паня. *Нос.*

Кажуть, як хто од завидощів чуже хвалить.

Знає, що в людей в горшках кипить.
Ст. Зб.—Вона зна, що у нас и у борщі кипить. *Євх.*

4810. Знають сусіди, що в багача в обіді. *Бер.*

Нема дивки на свої гроші, а чужі все важкі. *Черн.*

Чуже добро голодному страва. *Ш.*

Сові сонце очі коле. *Б.*

Чужа доля під бік коле. *Нос.*

Срібло очі всякому коле. *Не.*

Гарна дівка, як засватана. *Прав. Ниж., Бал., [Рад., Б.].*—Засватана дівка всім хороша. *С., [У., К., Бер.].*—Заручена дівка усякому хороша. *Коз.*

Зависливі очі, як у попа. *Кр.*

Очі-завидощі! *Ном.*

Попівські очі. *Л., Кр.*

4820. За вами та й мене не видно.
Прав. Ниж., Лів.

Заздрівому боком вилізе. *О.*

Людам на завись, а нам ⁽²⁾ на користь.
Бер.

⁽¹⁾ в зависть. *Не.* ⁽²⁾ Тобі на зависть, мені. *Євх.*

Завиднику пирожок, а жалоснику рожок. *Нос.*

Кому завидусмо, у того можна достать, а кого жаліємо,—ні

Собака на сіні лежить ⁽¹⁾,—и сама ⁽²⁾ не їсть, и другому ⁽³⁾ не дає ⁽⁴⁾. *Л., Євх., [Прок.].*—Лежить собака на стерві, — и сам не буде їсти, и другому не дасть. *Бр., Бер.*

⁽¹⁾ Лежачи. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ні сам. *ід;* и сам. *Пр., Гр.* ⁽³⁾ а скотові. *Пр.* ⁽⁴⁾ ні товарів не дає їсти. *Ст. Зб.*

И сам не їсть, и другом не дасть. *Ил.*

А ні нам, а ні вам.

Твоє не заведеця ніде. *Євх.*

Та він би з рідного батька злупив.
Прок., Біл.—И з рідного батька зде-ре. *Євх.*

За більшим поженись, та й того рішись. *К.*

4830. Хто два зайці гонить, жадного не здогонить. *Ил., [Кон.].*

Тобі хоч діжу з тістом, то все мало.
Л., Євх.—Хоч и діжу з тістом оддай, то ще буде клясти, що важко нести. *В. Білз.*

Хіба ще єму хобоби лихої треба! *Л., Пир.*

Не будь ласий ⁽¹⁾, як попівна замуж ⁽²⁾!
Прок.—Е, ця наче попівна заміж квапицца! *Бр.*

⁽¹⁾ Кваписся. *Кан., К.;* Кваплицца, хаплицца *Гат.* ⁽²⁾ заміж.

Оце (хватає), наче собака мухи! *Коз.*

Так хапає, як собака рве. *Євх.*

Допався, як муха до меду. *О., Павл.*

Добрався, як вовк до кошари. *Об.*

Укажи палець, а він руку просить. *Ил.*

Розтївся, як вош у корості. *Ш., [Прок.].*

4840. Тільки допусти єго до коша, а сам не рад будеш. *Б.*

«Постой, бісова свиня! я тобі дам маку!»—«Ух, иззіла обух! коли б змігтись, та ще поволоктись—казав чоловік, маку дам.» *Кр.*

Коли мед, то й ложкою. *Бр., Бер., Лів., [Зв.].*—Коли мед, так и ковшем. *Нос.*

Коли добре, то еще хоче ліпшеї. *Ст. Зб.*

Гарне, та ще й з папкою. *Рад.*

Потрошку та з папкою. *Ном.*

Хорошого ⁽¹⁾ потрошку. *Лів.*—... та ще й з папкою.—Смашного ⁽²⁾ потрошку, щоб животик не болів. *Пир.*—... щоб не замеджало. *Р.*—Не все ж разом: хорошего потрошку. *Лох., Пр.*—Потрошку та з папкою. *Ск.*

⁽¹⁾ Гарного. *З.* ⁽²⁾ Доброго. *Зв.;* Гарного. *Р.*

Дайте мені, ще й дитині моїй. *Кон.*

Обдре до шнирочки, до шерстиночки. *Кон.*

Вовк, що спіткає, то ззість (або: що споткає, то зъяде). *Кл.*—Як вовк: що стрів, то ззів. *Ст. Зб.*

4850. Землю поїдала б, як би могла. *Кл.*

Всєго світа не забереши. *Прок.*

Вовкові барана з горла не видереш. *Ил.*

Хоче у вовка з зубів вирвати! *Пр. в Ст. Зб.*

Трудно вирвати, як псові з зубів. *Прок.*

Не дурний крук, пустить из рук. *Бр., [Прок.].*

Трудно вовку лапку. *З.*—... а там и зовсім лізе.

Хоч лапку вмочить! *Євх.*

Таківський з лоба! *Сос.*

Він тим не забагатіє, а ми не завбожієм. *Лів., Ст. Зб.*

4860. ДОБРА НАДІЯ. *Л., Пир.*

На Бога надія! *Об.*—Наджа (sic) на Бога. *Бушиночка* (с. Бр. п.).

Сподіватись на Бога, на єго ласку. *Гат.*

Я на то, як на свято. *Бр.*

З несподіваного часом и люде бувають.
Проск.

Из несподіваного бува сподіване, а з сподіваного несподіване. *С.*

З ёго люде будуть (кажуть и не на людей). *Пир.*

Колись воно щось з того буде. *Проск.*

Як куш розивъецця, то й козак розживецця. *Нов.*

То не козак, що отаманом не думас бути. *Помт.*

4870. Бог не без милости, козак не без щастя. *Пол., Лів.*—... не без долі. *Прав. Ниж., Лів., Ос. 7 (XVI, 5).*

Козак не без долі. *Л., Гат.*—...дівка не без щастя. *Об.*

Козак не без долі, риба не без луски, Бог не без милування, государ не без жалування. *Бр.*

Бути козі на горзі. *Ст. 3б.*

Знайде свадьба сорочку. *Б., Ст. 3б. [Л., Кр., Пр. в Ст. 3б.].*

Тоді буде й насіння, як буде весілля. *Ш.*

Аби моя голова здорова була, то все гаразд буде. *Ил., [Коз., Ст. 3б.].*

Аби голова на в'язях! *Рад.*—....а розум буде. *Кан.*

Е, й буде, й знаєм, де взять. *Пр., Кр., [С.].*

Як будем живі, то будем и ситі. *Кон., [Бр.].*

4880. Найду куму, аби було к чому. *Ш.*

Коли стало на хліб, то стане и на обід. *Бр.*

Стягнувся на корову, то стягнувся и на вір'юку. *Пир.*

Стало на рибу, стане (або: вистарчить) и на юшку. *Проск.*

Як потягнувся⁽¹⁾ на юшку, то розстарайся⁽²⁾ и на петрушку. *Бр.*

⁽¹⁾ Як вистало. *Бр., [Лох.].* ⁽²⁾ то вистане.

Колись и на моім підвірті буде боло-то (худоба, а од неї и гній). *Нов.*

Колись и в мое віконце засвітить сонце. *Л., [Ил., К.].*—Колись таки дождёмось сонця в оконце. *Сос.*—Колись и перед моім окном сонечко зійде. *Рад.*—Колись и перед моїми ворітьми сонечко зійде. *Бр., [Х.].*—Єще и на моїх воротах сонце засвітає. *Ил.*

Колись и нас сонечко гляне. *Гат.*

Сонечко блисне, сорочечка висхне. *Зал.*

Не буде тогді в мене голова боліти. *Ил.*

4890. Коли⁽¹⁾ наклунулось, то й ви-

лупиця. *Пир., Гр.*—Уже яечко наклунулось, то й курчатко незабаром вилупиця. *Сос.*

⁽¹⁾ Що. *С., Ст. 3б.*

Дождусь и я тії години, що будуть по шелягу⁽¹⁾ дині. *З., Пр.*

⁽¹⁾ по пагу. *Б.*

Аби цвіт, а ягідки будуть. *Зв., Б.*

Буде й на нашому тижню свято. *Не.*

Буде й на наші улиці празник. *Л., Б., Пр., Павл., [К., Рад., Н., О., Нов., Т.].*

Не все істи скором — колись буде й піст. *Бр.*

Колись и моя копійка не шербата буде. *Зв., Б.*

Перемелеця — мука буде. *Ск.*

Все тоє перетовчецця, та перемелеця. *Ст. 3б.*

Немає злого, жеби на добре не вийшло. *Ил.*

4900. Лихо не без добра. *Г. Бир.*

Буде баба війтом! *Пир.*—Твоя баба війтом. *Ст. 3б.*

Не тепер, так⁽¹⁾ в⁽²⁾ четвер. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ то. *У., Ст. 3б.* ⁽²⁾ у. *Ст. 3б.*

Дайте мені набристи на стежку. *Ч.*

—

СПРОМІГСЯ дід на обід, а баба на кісіль. *Ил.*

Спомігся, як убогий (на?) кісіль. *Ст. 3б.*

Довелось (або: доведецця)⁽¹⁾ червяку на віку. *Зв., Рад., Лів.*—Червяку на віку доведецця и на жлукті пообідать. *Р.*

⁽¹⁾ Прийдеця. *Рад.*

Хто гарячого не бачив, той холодному рад. *Кон.*

Хто великого не бачив, той и малому дивуецця. *Пир.*

Лучилося сліпій курці зерно, та й то похожав. *Войц.*—Трахвилось сліпій курці пшеничне зерно! *Проск.*—Трахвиця⁽¹⁾, як сліпій курці просо⁽²⁾. *Проск.*—И сліпа курка де-коли найде зерна. *Ил.*

⁽¹⁾ Трапилось. *К.* ⁽²⁾ зерно.

4910. Прибулося тещі затії діти колихати. *Ст. 3б.*

Сліпому Омелькі все копійки. *Нов.*

Хто новини⁽¹⁾ не видав, той и ветоші рад. *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ нового. *Кан., К.*

—

ПІДНЯЛА УШІ. *Л., Кон.*

Діждав рясту⁽¹⁾ топтати! *Л.*

⁽¹⁾ расту. *Ст. 3б.*

Як з води вийшла. *Х.*
Вьосени літо. *Г. Бар.*
Мов чарами одвело.
Уже на ряс виліз (остербав). *Бр.*
Душа в мене вступила. *Ил.*
4920. Став на лад. *Пр., Кон.*
Став на стану. *Зв., Л.*
Суженому дівка. *Нос.*

Як удача кому в чому.

Огү, мій хлопець (копательніший став, як дали хлосту або-що; або веселіший став чого и д.)! *Ном.*

Так як оплине (поправишца дитина, коли ходять коло ёго добре). *К.*

Як на коня ссадив! *О., [Ст. 36.].* — Як на сто коней посадив (як руч за ним потягнуть). *Дуб., [Ил., Бр.].*

Бог на ёго зглянувсь. *Пир.*

Мов небо ростворилося (полегшало в недугі, або-що). *Кон.*

И світ ёго піднявся вгору. *О.*

Як світ ёму свіну! *Кон.*

4930. Избулось, як не було. *Бр.*

Біда вмерла — и ноги задерла. *Л.*

—

ПРО МЕНЕ, Семене. *Ж., Кр.*

Мені все рівно — що кахоль, що пічка. *Х.*

Нехай твого батька журавлі, а мого чаплі. *Збр. Лаз.*

Побачим того и ката. *Ст. 36.*

Побачим, що буде з нас, — чи торба, чи мішок! *Зал.*

Нехай вже раз той горіх розгризу. *Бр.*

Щоб и моя душа не в пні (поласую)! *Б.*

Бачили ми вже вселяково: нехай ще й так побачимо. *Бер.*

4940. Нехай так, як піп скаже. *Ёвх.*

Про мене ⁽¹⁾ — хоч вовк траву їж. *Ном.* — Про мене — нехай вовк траву їсть (або: нехай пси траву їдять). *Кам., К.*

⁽¹⁾ По моїй голові. *Ст. 36.*

Кат вас бери! *Пол., Лів., Сл.*

Хрін ёго бери! *Гр.* — Та хрін тебе побірай! *Рад.*

Нехай тее лихо буде тихо! *Дох., Пр., Кон.*

Мовчи! ⁽¹⁾ лихо — аби тихо! *Кр.* — Мовчи, аби тихо лихо! *Рад.*

⁽¹⁾ Нехай. *Нос.*

Не що дівці, як кросна ткать. *О.*

Волі маєте (як вам завгодно)! *Черн.*

Панська воля. *Бр., Рад.* — На панській волі (або: охоті). *Бр.* — Як панське звонення. *Б.*

Волен Бог, та и ти. *Ст. 36.*

4950. Вільному воля. *Бр.* — ... ходячому путь. *С.*

Вольному воля, а бішеному в поле. *Пир.*

Вольному воля ⁽¹⁾, спасеному ⁽²⁾ рай. *Об.*

⁽¹⁾ вольность. *Б.* ⁽²⁾ світлому. *Бр.*

Не сильно — вільно. *Ном.*

А не любиш — не цілуй! *Нос.*

Охочого не вняти. *Ст. 36.*

Охота ⁽¹⁾ гірше неволі. *Бр., Зв., З., Проск., Л., Пир.*

⁽¹⁾ Козацька охота. *Лаз.*

Хоч головою наложи! *Дуб.*

Як хто схоче, так и скаче. *Бр.* — Як схочь, так скочь. *Проск.* — Де схоче, то скоче. *Ст. 36.*

Нехай собі, як хоче, сокоче. *Бр., Рад., Пр.* — Як схоче, так и сокоче. *Пр.* — Як хто схоче, так и сокоче. *Бер., Пир., Гр.* — Хто хоче, сокоче, а хто хоче, кудкудаче. *Бер., Рад., Л., Гр.* — ... сокоче, а я буду кудкудакати. *Не.*

4960. Як хто хоче, так по своєму батьку плаче. *Нос.* — по своїй матері и плаче ⁽¹⁾. *У., Зв., Бер., Б.* — ...одні голосно, а другі тихо ⁽²⁾. *Черн.*

⁽¹⁾ сокоче. *Лип.* ⁽²⁾ чи тихо, чи голосно. *Бр.*

Хто хоче, по своєму батькові плаче, а хто хоче, то й скаче. *Рад.*

Волю, кому хотіти, по своїй матері плакати. *Ст. 36., [Кл.].*

Нехай ваше зверху буде. *Дуб.*

Нехай прив'язав! *Нос.*

Нехай буде гречка! *Лів.* — ... нехай не буде суперечка. *Сос.* — ... аби не суперечка. *Бр.*

Нехай твоє мелеця — не вибірай. *Г., П.*

Нехай ваш (твій, ёго и д.) чорт ⁽¹⁾ старший. *Бр., Кан., К., Ёвх.*

⁽¹⁾ біс. *Ст. 36.*

Нехай руно (або: буде руно; або: ваше руно)! *К.*

Най буде бабі плескано! *Ил.*

4970. Нехай ваша річ напереді! ⁽¹⁾ *Ск.* — Твоя річ спереду ⁽²⁾. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ у началі буде. *Рад.* ⁽²⁾ напереді. *Пр. в Ст. 36.*

Та коли б же ⁽¹⁾ нашому теляті вовка піймати ⁽²⁾! *Кр.*

⁽¹⁾ Дай Боже. *Зв. Рад., З., О., Гр.* ⁽²⁾ та вашого вовка зісти. *Зв.*

4972. Хто ⁽¹⁾ любить попа, а хто ⁽²⁾ попадаю. *Рад., Пир.* — ... попа, хто попадаю, а хто попову дочку. *Л., Кон.* — ... попадаю, хто попову дочку, а хто и наймичку. *Зв., [К].* — Кому піп, кому попада, а кому и

попова дочка. *Зв., З., Л., Черн.* — Хто про попа, а хто про попаду. *Пр., Сос.*
(¹) и (²) Інший. *Проск.; Інний, Ст. Зб.; Той. Бер.*

4974. Захтілося—«запрягайте!», відхтілося—«випрягайте!» *Ил.*

Аби хіть була! *Пир.*—... от, як уже немає хоті (а не хіть? *Ном.*). *Пр.*

Минувши звоницю, хоч на шибеницю. *Пр. в Ст. Зб.* — Нехай йдець во имя, голову ломя: минувши и д. *Ст. Зб.*

З Богом, Парасю (¹), коли люде трапляюця. *Об.*

(¹) Марусю. *Ном.;* Параню. *Гайс.* (²) трахляюця. *ід; находяця. Б.;* лучаюця. *Не.;* коли тебе люде хотять. *Ил.*

З Богом, Марусю, по морозцю! *С., К.*
До миловання нема силовання. *Ил.*

4980. «Куме, пий пиво!»—«Грошей ніт!»—«Йди ж вон!»—«Слова ніт!» *Ст. Зб.*

А ёму й байдуже! *Кулж.* — Він собі байдуже. *Гат.*

Так дбає, як пес о п'яту ногу. *Кан., К.*

Так дбає, як пес о п'ятінку. *Г., П.*

Тое мені ні свербить, ні болить. *Ил.*

По мойй голові, що хоч уже роби,—я вже не буду бачить. *Бер.*

Дуже мені тєє в голові! *Пир.*

От мені велика турбація! *Ном.*—... великий клопіт!

Оце б ще надало!

Про мене, хоч головою об тин!

4990. Як умру, то хоч лісу підіпрі. *Зал.*

И гадки немає! *Зв., Пр., [Рад., З., Л.].*—А ёму й не гадки! *Л., Н.*—Я б и гадки не мав. *Л., Сос.*—Ні думки, ні гадки не було. *Пир.*

«Старче (¹), село горить!» — «А я за суму, та далі посуну (²)!» *Бр., Зв., Л., Кон.*

(¹) Діду. *Г., Проск., Бер.;* Старцеві кажуть. *Євх.* (²) а вія за свою суму, та й далі посунув. *Бер., [Проск.];* а дід підперезався, та й зовсім зібрався. *Проск.;* а піду у друге. *Г.;* а мені що! я за суму, та й у друге суну. *Євх.;* а я, взявши сунку, далі посуну,—або: а я, взявши сунку, да пойду в друге село. *Ст. Зб.*

Мені Ульяні й тут видно, що пряду на рядно. *Новг.*

Може—тобі журба! *Кон.*

Церква горить, а люде руки гріють. *Ил.*

Як наш брат Савка поїв недогарки, так до повночі и мешкає. *Коз.*

Наш Антін не тужить (*Гр.:* не туже) об тім. *Бр., [Гр.].*—Не журиця Антін об тім: батько вмирає, а він блини вминає. *Черн., Новг.*

4998. Чорт не плаче, коли чернець скаче. *Ил.*

5001. Ох мені печаль (¹) велика! *Зв., Рад., К., Л.*

(¹) сухота. *Рад.*

5003. Иде Иван красти—Божеёгошасті! утік — ёго сила! а піймався — одбувайшия! *Євх.* — Иди красти: як украв — то сила, а як не вкрав — то шия. *Сич.*

Як не чує, то й не вадить (¹). *Зв., Рад., Л., Пир., Ал., [Бер., Кон.].*—... як не бачить, то не болить. *Пе.*—Як не бачиш, то не вадить. *Павл.*

(¹) щоб так и не вадило. *Бр.;* не буде вадить. *Бр.;* то нехай не вадило. *Коз.*

Нехай буде ні по твоєму, ні по моему, а побожому. *Ос. 12 (XV, 42).*

Нехай рие, роскопує, не своє шукає. *Кобз.*

Нехай, каже, може так и треба. *Кобз.*

Не ХОЧЕ, як коза сіна. *Прав. Ниж., В.*

Не хоче, як кобила (¹) вівса. *Бер., Гад., Гр., [Пр., Коз.].*

(¹) кінь. *Рад., Пир.*

5010. Не любити, як кіт сала. *Прав., Ниж., Пол., Л., [Бр.].*—Бридиця, як кіт салом. *Г., П.*—Ласиця (або: Остриць зуби), як кіт на сало. *Ил.*

Так ти не хочеш, як дід сороківки. *Бр.*

Лихо (¹) Литвинка (²) нападе, як не дзекне (³). *Павл., Лаз.*—Кортить Литвинка (⁴), як не дзекне (⁵).

(¹) Чорт. *К.* (²) Литвина. *Пир.* (³) щоб не дзекнув. *Х. Зб., К.;* щоб не дзьякнув. *К.;* коли не цвенькне. *Гат.* (⁴) Ляцвіну. *Євх.;* Литвина. *Кон.;* Литвинку. *Зал.* (⁵) щоб не дзекнуть. *Євх.;* щоб не дзекнув. *Кон.;* поки не дзьякне. *Зал.*

Кортить Литвинка (¹) скоринка (²). *Л.*—... бабу скорина. *Ном.*

(¹) старця. *Пир.* (²) шкоринка. *Рад.;* Маринка. *Не.*

Кортить Маринку, що не була, на ринку. *Кан., К.*

Не сплиця вовку під селом. *У.*

Противна, як старцеві гривня. *Л., Пир., Х.*

Се гірш, ніж — ходи істи. *Ст. Зб.*

Ждали, як свяченої паски. *Євх.*

Так мені вподобалась, як вовкові весільні пісні. *Ос. 7 (XVI, 1).*

5020. Припав му до смаку, як муха до меду. *Ил.*

Скучає, як собака за кнем. *Павл.*

Жалує, як собака палку. *Ёвх.*
Аж слинка потекла. *Кулж.* — Аж сльонь-
ка в роті потікає.

Слинку ковта. *Кв., [О.]*.

Як ⁽¹⁾ кобила до вівса. *Ёвх.*

⁽¹⁾ Ирже, як. *Бр.*

До жаги приспіло! *Гат.* — До аж-аж!

Карай, Боже, тім довіку кожного ⁽¹⁾!
Рад., Служ.

⁽¹⁾ по вік тим. *Бр.*

Обома руками! *Ск.*

Прилип ⁽¹⁾, як п'яний ⁽²⁾ до тину ⁽³⁾.

Рад. — Береця ⁽¹⁾, як п'яний за тин ⁽²⁾.
Ст. 36.

⁽¹⁾ Причепився. *Проск., Кан., К. (2)*
п'явка. *Проск. (3)* плоту. *Кан., К. (4)*
Держиця. *Не.; плота. Не.*

5030. Тільки за дугу, тут уже й на
возі.

Геть ёго, — та й сюди! *Бр.*

Геть ёго сюди! *Ос. 10 (VII, 60).*

Хоч кисло, хоч прісно — усе вали умі-
сто! *Кр.*

Як завіточку! *О.* — ... вхопився ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ взявся. *Пр. в Ст. 36.*

И хвіст розпустив. *Ст. 36.*

Він и лапки зложив. *Ёвх.*

И лапки ползав («Вони й лапку туди
ползали» — на сирітську хату. *Б.*) *Ст.*
36.

Летять, як горобці на огонь. *Дуб.*

На ⁽¹⁾ руку ковінька. *Лів.*

⁽¹⁾ О, це на. *Бор., [Пир.].*

5040. Аж жижки дрижать ⁽¹⁾. *Прав.*
Ниж., В., Лів. — Аж литка дрижить.
Рад.

⁽¹⁾ трусяця. *Лів., Сл.*

Аж трусиця (так пить хоче и д.) *Ном.*

Тобі туди йти, як з гори бігти. *Ёвх.*

Як попереду тавцєвати. *Л., Ст. 36.*

Забажалось, мов перед смертю. *Ном.*

Як би твоє слово та Богу в уха! *Ос.*
20 (IV, 24).

Ждала, як Бога. *Зв., К., Пир., Л.*

Силуйте бо мене! *Ном.*

Дай же, Боже, чутее побачити!

Як кортить, то й Бог простить! *Яц.*

5050. До сєго ⁽¹⁾ торгу и пішки. *Зв.,*
З., Л., Пир., Кр., Ос. 8 (III, 18).

⁽¹⁾ Я к тому. *Ст. 36.; К сєму. Кон.*

Не од тих грошей! *Ном.* — ... не од тисї
речи! *Пир.*

Ласий, як до ковбас. *Ёвх.*

Ласий на ковбаси. *Рад.*

Ласий, як кіт на сало. *Кр.*

Ласий, як Циган на сало. *Бр., Л.,*
Пир., Б., Кон., [Проск.].

Ласий, як собака на легке. *С.*

З нехочу кум у кума пороса ззів. *Пир.*

Баба з нехочу ціле ⁽¹⁾ пороса ззіла. *Пер.*

⁽¹⁾ З нехочу кума и. *Б.*

Из нехота ззів вовк пороса. *Ил.*

5060. Из нехочу ззів три миски бор-
щу! *Ном.*

Оде з того нехочу!

Коли ласовать, то ласовать — бий, жін-
ко, піле яйце в борщ!

Коли вживати, то вживати, — по дві
вйці в борщ вбивати. *Бр.*

По много — по цілому грибу у борщ
кидати. *Бр., Ст. 36.*

Кум не свьяя, аби (щоб) яйце в борщі
ззів. *Ил.*

Хоч на час, та навскач ⁽¹⁾. *Сл., Ёвх.*

⁽¹⁾ навішп. *Новг.*

Сип, жінко, перцю! нехай нам на віку
хоч раз гірко буде (се б то, коли гірко
жить, то гірко й істи). *Кан., К.*

Лупи, козак, яйця по цілому на день!
Прав. Ниж.

Хоч ср..а гола, так каша з молоком.
Зал. (з Пир.).

5070. Хоч голий, та в поясі *Пир.,*
[Кр., Гл.].

Хоч голий, та в підв'язках. *Коз., Черн.,*
Х., [Л., Б.].

Хоч куліш, та з перцем. *Пир.*

Хоч злидні, та ⁽¹⁾ з перцем. *Кр.,*
Р., Х.

⁽¹⁾ аби. *Бер., М.;* Злидні, та ще й.
Бер., Пр., Павл.

Дай, Боже, в старцях живши, та з пер-
цем істи. *Коз.*

Чого НЕ ЛЮБЛЮ, того й в борщ не
кришу. *Бр.*

Так любить, як порох у опі. *Ст. 36.*

Люблять, як собака палицю (або: пес
діда). *Ёвх.* — ... пси діда. *У.* — ... з по-
рожніми торбами. *Бр.*

Любить, як собака редьку. *Ск.* — Не
любить, як собака редьки. *Рад.* — Обрид,
як собаці редька. *Пр.*

Любить, як собака ⁽¹⁾ цибулю. *Прав.*
Ниж., Лів.

⁽¹⁾ пес. *П.*

5080. Любить, як вовк пороса. *Черн.*

Кваписся, як Жид молотити. *Кан., К.*

Ти так (просиш, наймаєш и д.), як мо-
роза клучуть обідать. *Л.* — ... на кутю.
Кан., А.

Кругити носом ⁽¹⁾. *Павл., Гат.*

⁽¹⁾ пикою. *Гат.*; мордою. *Павл., Ёвх.*

Губу закопчив. *Ном.*

Чого ти рило своє квапиш? *Не.*

Коле в ніс. *Павл.*—Коле шпилька в ніс. *Гат.*

Кисле,—в рот тісне. *Ёвх.*

Скрививсь, як середа на п'ятницю. *Об., Ст. 3б.*

Руками ⁽¹⁾ й ногами! *О.*

⁽¹⁾ Куди тобі! руками. *Зв., Пир., Пр.*

5090. Коли коні ідять и набік глядять? як січку ідять. *Пр. в Ст. 3б.*

Не туди чирка носом кирує. *Нос.*—... носом сидить (не до шмиги балака). *Кан., К.*

Не в тую дудку грають. *Войц.*

Хочецця, як голому на улици. *Полт., Х., Сл., Ёвх., [Руд.].*

Як на рожен—не хочецця. *Кон.*

Йти, неначе у ярмо. *Гат.*

Се так, неначе як панщину робити. *Бр.*—Се неначе за панщину. *Павл.*

И калячем го не звабить. *Ил.*

Тепер ёму так (до обнімання и д.), як грішникові до гарячої сковороди. *Чор. Рад. (290).*

Рад, як сирота трясці. *Ном.*

5100. Так рад, як торішньому снігові. *Прок., Бер., Л., Пир.*

Так тому рад, як би му пси обід зі-ли. *Ил.*

Терпить го, як сіль в оці.

Сторонить від нёго, як вовк від сіті.

Жахаецця, як чорт хреста. *Тар., Павл.*

Боїцца ⁽¹⁾, як чорт ладану. *Об., Ст. 3б.*

⁽¹⁾ Тіка. *Пр.*; Утіка. *Пир.*; Сахаецця. *Рад.*; Жахаецця. *Павл.*

Як болячка на носі (хто кому). *Л., Кон.*

Сім літ го не бачив, бодай го був ні-гди не побачив. *Ил.*

Дідько ёго сюди приніс.

Наче на лиху личину принесло. *Сл.*

5110. Чорт несе. *Лів.*

Сёго чорт ёго ма и в думці. *Зал.*

И в головах сёго не покладай! *Ном.*

Та й не сницця нехай воно тобі!

Та таки а ні же!

И не близько (и слухати не хоче чого там)! *Кр.*

Хай тобі риба й озеро! *Кан., [Кр., О.].*

Нехай вам кіш та риба. *К.*

Нехай ёму хрін! *Зв., Л.*

Нехай ім куки и теремки (нехай

граюцца, а я у їх більше не зостанусь)! *Пер.*

5120. Геть лишень до ката! *Гат.*

Нехай він скисне на путрю. *Кон.*

Нехай ёму осичина! *Бр., [Пр., Кр., Ис.].*—... осина. *Ном.*

Хай ёму прасунок (або: пур)!

Хай й жаба! *Пир.*

Хай ёго батько казиця (проклёни сі більше на скот то що, ніж на людей). *Кон.*

Та нехай вони виказяця, не займай їх

Нехай на тебе каз найде. *Збр. Лаз.*

Цур тобі, пек тобі ⁽¹⁾! *Ж., Л., Пир., Пр.*—... осина тобі. *К., Л., Х.*—...

гірка. *Рад.*—Цур та пек тобі, сатано!

Прок.—Пек та осина! *Ил.*—Цур ёму

Об.—... пек ёму! *Пир., Н., Кон.*

⁽¹⁾ Цур тобі та пек. *Бер.*—... и пек. *Бр., Бер., Лип.*

Ну ёго, к сину! *Збр. Лаз.*

5130. Нехай ёму халепа⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ халеп. *Кон.*

Хай вам лихо! *Л., Кон.*

Нехай ёму аби-що! *Л., Кулж.*

Нехай воно ім сницця! *Ос. 2 (91).*

Як не дівка, йди до дідька. *Бр.*

Хай вона зпричиниця! *Пер.*

Будь воно неладно! *Л., Кон.*—Будь він тричі недаден! *Л., Пир.*

Будь воно тричі німцево! *Кон.*

Хай ⁽¹⁾ Бог ⁽²⁾ милує! *Лів.*

⁽¹⁾ Нехай. *Прав.* ⁽²⁾ Господь. *Бр.*

Нехай Бог одвертає! *Бер., Л., Пир.*

— ... Господь відвертає! *Нем.*

5140. Нехай Бог боронить. *Пир., З., Х.*—Боронь Боже (або: Господи)! *Кон.*

Ховай Боже! *О.*—Крий Боже! *К.*—

Нехай Бог криє. *Н.*

Щоб твій и дух не пах! *Пир., [Рад., Полт., Л., Пр.].*

Щоб я и не довідався! *Ном.*

Не буду сокири сталити. *Х. 3б.*

Мій и батько того не любив. *Г., П.*

Я не требую: ні з помоччю, ні з не-моччю. *Кон.*

Наші родителі за тим не гонителі. *Прав. Ниж.*

Волівбим пса за хвіст потримати, як у тебе дитину (лає недоброго кума). *Прок.*

Та який ёго собака піде (або: візьме, буде давати и д.)! *Рад., Л.*

5150. Ото вже не люблю, як хто ви-ре, та ще дивяця. *Ст. 3б., Бр., Прок.*

*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

Чого очі не видять, того серцю не
жаль. *Г.*

Де мило—там очі, де болять—там ру-
ки. *Ил.*

Мокрого поліна вогонь не ймеця. *Бр.*

ДУРНИЦЯ, що батько синиця! *Л.*—...
плюнь, бо то мара. *Б.*, [*Пир.*].—... сон.
Нов.—... синиця; а мати ж—тая мара! *Б.*
—... синиця—от як мати! *Ном.*

Се дурниця, що мара синиця, а пере-
хрестись, та певно й спи. *Пер.*

Дурниця з маком палавиця. *Не.*

Роби тее, що піп каже, а не роби
того, що він робить. *Руд.*

Вхопилась би без Петра, тільки шко-
да, що нема. *Бер.*

Хома купив, Хома й п'є, бо у Хоми
гроші є. *Зв.*, *Рад.*—... п'є, и нікому
не дає. *Черк.*, *Х.*

5160. Хоч нема очей, так є ті ямки,
що були баньки. *Не.*

Не той пиво п'є, хто варить. *Кл.*

Плюнь на раки, а юшку геть вилий.
Нов.—Раки їжте, а юшку вон.

Бодай здоров старий сподарь (згадає
за очі). *Ком.*

Поздоров, Боже, вас. *Л.*, *Пир.*, *Ком.*
—... добрих людей. *Пир.*—... вас, та й
нас, коли вас! *Кан.*, *К.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все
гаразд буде. *Рад.*, *Л.*—...то буде в нас
все. *Бер.*

Поздоров, Боже, того, що світ Ёго.
К., *Проск.*, *Ком.*—... та и мене побіля
Ёго. *Біл.*

Де ріки текли, там и будуть. *Прав.*
Ниж., [*Пол.*].

Не бити ⁽¹⁾ кума, не пити пива. *Гайс.*,
У., *Проск.*, *Павл.*

⁽¹⁾ Не бивши. *Кан.*, *К.*, *Ст. Зб.*

Не всім туди раком лізти, де зузули
кує. *Не.*

5170. Не коли колька, бо я не Поль-
ка; коли Русина, бо у Русина більша си-
ла (щоб не її кололо, а чоловічий род).
Бр.

Шкода вже того и говорити—которої
потрави не будеш варити. *Кл.*

Який бог зв'язав, то нехай и розв'я-
же. *Ст. Зб.*

Зпантиличивсь, небоже! *Гат.*

Дасть Бог и від квасу окрасу! *Ил.*, *Бр.*

«Пусти, я чорт!»—«Дарма, що чорт:
ззідають добрі люди з хлібом!» (а воно, га-
спид, у вершу влізло). *Пер.*

Не вашої вдачи. *Ис.*

5177. У кого яка вдача. *Ком.*

5179. Сліпому не світять. *Б.*

5180. Мужик на мужика хоч бреше, та
не вкреше. *Пр. в Ст. Зб.*

Дарма. *Гат.*—Даром. *О.*—Дармо. *Бр.*

Шкода, не буде того! сількись, нехай
буде!

Шкода казати. *Гат.*

Що хоч роби, а з того нічого не буде.
Проск.

Не треба плахти, що и в запасці гар-
но. *К.*—Не треба запаски, коли и в плах-
ті гарно. *Бр.*

Нащо Лесці наместо! *Бр.*

Батька в наймах не вжалуєш. *Хар. Зб.*
—Не вжалувать ⁽¹⁾ батька в наймах. *Зв.*,
Кр.—... коли нанявся, то нехай служить.
Рад., *Л.*, [*Кр.*, *Ёвх.*, *Збр. Лаз.*].

⁽¹⁾ Не вжалуєш. *Кр.*, *Гл.*, *Ёвх.* Не
жалуй. *Збр. Лаз.*

Не голодна корова, що під ногами ⁽¹⁾
солома. *П.*, *Лів.*

⁽¹⁾ у стрісі. *Гайс.*, *Рад.*, *Б.*, *Черн.*, *Кр.*

Хвали попа, прикопавши. *Кр.*

Орав чорт вовком, та й хліб ів. *Кр.*

5190. Пес бреше на сонце, а сонце сві-
тить. *Ил.*

Пси виють, а місяць світить.

Собака ⁽¹⁾ бреше, а пан ⁽²⁾ іде. *Ёвх.*
—... собака ж собакою, а дворянин дво-
ряннином. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Собачка. *Бер.*; *Пес. Збр. Шей.* ⁽²⁾
дворянин. *Нос.*

Собачі голоса не йдуть попід небеса.
Проск., [*Ил.*].—Собаче слово на небо не
йде. *Б.*

Собака злая и на владика лає. *Нос.*

Собака и на святого гавка. *Ёвх.*

Дурний собака и на хазяїна бреше. *У.*,
[*Шей.*].

Вільно собаці ⁽¹⁾ и на владика бреха-
ти. *Проск.*

⁽¹⁾ псові. *Прав. Ниж.*, *Проск.*

Не святий, щоб не зогрішив; не чорт,
щоб не зпокутував. *З.*, *Пир.*

Є, то минецця; чого нема, то обійде-
ця. *Ил.*

5200. Обійдеця паска й без шахвра-
ну. *К.*

Обійдеця Великдень без гречаної па-
ски! *Ил.*

Обійдеця в неділю ⁽¹⁾ без свяченого.

⁽¹⁾ на Різдво. *Яц.*

Обійдеця циганське весілля без мар-
ципанів ⁽¹⁾. *Бал.*, *Кан.*, *К.*, *Ёвх.*

⁽¹⁾ марципана. *Пир.*

Нехай на Петрівку! *Не.*
 Все тоє будеть у морі. *Ст. 36.*
 Переведенця на жуки та на блощиці. *Рад.*
 Пропаше, як слюня. *Кулж.*
 За тими хата не пуста, що дурень сви-
 ше. *Б., Н.*

Найдесь купець и надіравий горнець. *Ил.*
 5210. Не погане море, що собаки хлещуть. *Бр., [Кр., Ст. 36.].*—...не погані люде, що під приказом живуть. *Чир.*

Кажуть, як, приміром, багатий оббріцця и йде на заробітки.

Не сто кіп за петрушку. *З., Л.*

Не коси писати. *Ст. 36.*

Аби те прислів'я! *Ном.*—Тільки для прислів'я. *Id., Кон.*

Хоч не гарно, аби добре. *Бр., Дуб.*

На наш вік ище буде. *Бр., К., Пир.*

Хотя б своє пожить. *Кон.*

Аби кінці з кінцями позводить. *Кон.*

Не печися утрению—утрення тобою печенця. *Ст. 36.*—Не печалься утром, бо утро тобою. *Ил.*

Аби пень через колоду. *Гл.*

5220. Мені два віки не жити (каже старе). *З., Л.*

Аби ближче до смерти. *Проск.*

Аби чудно! *Лив.*—Аби чудніше. *Л.*

Аби, бобо ⁽¹⁾, рабо. *Об.*

⁽¹⁾ бабі. *Збр. Шей.*

Аби не лежачого ⁽¹⁾ Татаре взяли ⁽²⁾! *Пир., Полт.*—Що робить, то робить, аби сядячого Татаре не взяли. *Нос.*

⁽¹⁾ не сядячого. *Бр., Зв., К., Рад.*
⁽²⁾ брали. *К.;* напали. *Звх.*

То ⁽¹⁾ боком, то скоком. *Пр.*

⁽¹⁾ Не. *Бр.*

Так подоба, як сліпому дзеркало. *С.*

Навіщо сліщеві дзеркало! він и у воду подивиця! *Звх.*—... він и в дощечку подивиця *Гл.*

Чи то можна Січ віддати ... за спасибі. *Збр. Лаз.*

Що буде, то буде, а більш копи лиха не буде. *Лох.*—Більш копи лиха не буде! *Об.*—... хай з копу! *Пер., [Б.].*—... не буде, а рублем ⁽¹⁾ чорт ёго відбуде. *Не.*

⁽¹⁾ а коли ж дві, то. *Гат.*

5230. Який був, такий був, аби хліба роздобув. *О. Білз.*

И в тата не своя хата. *Ил.*

Чого жалувати козі ліса! нехай ість. *Г., П.*

Що за біда, що п'єнця вода! *Звх.*

По тім не п'єнця вода (то не велика ще біда). *Кр.*

Вік живи ⁽¹⁾ та дурнем умри. *Сос.*—Скільки не живи, а все дурнем умреш. *Л., Кр., [Рад.].*

⁽¹⁾ живи вік учись. *Дуб., О.*

Не все добре, що смакує. *Ил.*

Що ся стало, розстати не мусить. *Вел. (III, 135).*

Що було и не було: всього перебуло. *Ил.*

Не рідному батькові, не за готові гроші. *Кон.*—... и не за ёго гроші. *Гл.*

5240. Не ⁽¹⁾ надовго старий жениця! *Л., Пир., Ст. 36., [Зв.].*—... хоч сам згине, хоч жінка покине. *Кам., К., [Бр., Зв., Звх.].*—... або вмере, або зкрутиця. *Проск., [Рад.].*

⁽¹⁾ Чи, хіба.

Дармо з сухої криниці воду брати. *Ил.*
 То, що не есть, не писати в реєстр. *Проск.*

Чого нема, то й Бог не возьме. *Бр., [Ил., Ст. 36.].*

Вари воду, вода й буде. *Лив., [Ст. 36.].*—... а вкинь круп, каша буде. *Прав., Ниж., Проск.*

Марево не вареву (не нагодє). *Гат.*
 У ялової корови молока не випросиш. *Ил.*

Збірним колосєм не напхаш рота. *Проск.*

Малєваним (гарним) конем не далеко вїдеш. *К.*

На ліченому коні ⁽¹⁾ не наїздисся ⁽²⁾. *О., [Ст. 36.].*

⁽¹⁾ Ліченим конем. *Рад., Полт., К.;*
 На ліченій кобилі. *Крем., Л.* ⁽²⁾ чортів батько наїзляця. *Кон.;* не далеко заїдеш. *Крем., Л., [Сос., М.];* не наробитись. *К.л.*

5250. Через пень та колодою. *Н.*—Дармо колодку через пень валити. *Ил.*—Чи вже ж через пень колоду валити! *Проск.*

Пня через колоду не перекинеш. *Л.*

Через ⁽¹⁾ силу и кінь не повезе ⁽²⁾. *Коз.*—Через пору и кінь не скочить. *Зв., К., Н.*—... через міру и свиня не ззість. *Пир., [Л.].*

⁽¹⁾ Терез. *Вед.;* Над. *Ил.* ⁽²⁾ не потягне. *Ил., Вед.;* не ступить. *Нос.*

Ликом постернаку не викопаєш. *Ил.*
 З палця меду не добудешся. *З.*—... не давиця. *Л.*

Нічим нічого не одбудеш. *Рад.*

З осичини не роблять коліс. *Г.*

Головою стіни не пробьєш. *Ил.*

З багна хліба не зпечеш. *Гат.*

Ботога з піску не уплетеш. *Ил.*

5260. Тяжко вовка за хвіст уймати.
Вовка за ухо не втримати. *К.*
Ведмеда не налигаєш. *Ров.*
Який чорт вовком орав, такий з ёго й
хліб ів. *Зв., Ж.*
Вовком не орать. *Зв.* — Остання річ
вовком орать. *Ил.*

Навздогінці ⁽¹⁾ не націлувацяця. *Л.,*
[Ж., Рад.]. — ... хоч як гладь, то все
воно не гладко буде («сказано, як грима-
ли на невістку, що недавно взяли и що
швидко мала перебрацьця назад»). *Кан.,*
К. — Хіба мені перервацьця, та навздо-
гін цілувацьця! *Пир.*

⁽¹⁾ Наздогін. *З., Коз.;* Ганяючися. *Ст.*
Зб.

Шилом моря не нагрівш. *З., Пир.*
Волом зайця не здогониш. *Ил.*
Не коні нам запрягати и не на возі ⁽¹⁾
клястись. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ А не «на вози»? *Ном.*

Не усе ж то козак, що списа має. *Гат.*
5270. Єдин цвіт не робить вінка. *Ил.*
Єдна ластівка не робить весни.
Єдин кіл плота не удержить.
Що з пива за квас буде? шкода пива,
шкода й кума! *Не.*
Коли б не було пива, не було б и ди-
ва. *Ил.*

Най буде и яка лисиця,—з цурки не
викрутицяця. *Лит.*

И Микити, и рокити (всі даватимуть
гроші, як пристяжить). *К.*

Пізнає коза, коли полудня. *Ил.*

Хто схоче пса вдарити, той кия най-
де. *Бр.*

Пізнає свиня своє порося. *Проск.*

5280. Полюбить и мене, кого лихо не
мине. *Коз.*

Не з кием ся вирвало, нікому в лоб не
дало. *Ил.*

Де хліб-сіль іли, там будуть и істи.
Рад.

Не ти перший, не ти й останній. *Л.,*
[К.].

На Титяну поговір, що Тетяна вмер-
ла: вона лежить на печі и ноги задерла.
Не.

Піде Параска, як її ласка. *Гайс.*
Знайшов би й десять, як би не Олеса.
Ш.

Як ⁽¹⁾ не стане, то ⁽²⁾ батько доста-
не. *Бр., [Ст. Зб.].* — «Іж, брате, хліб,
та на завтра оставляй!» — «Не стане,
так батько достане.» *Черн.*

⁽¹⁾». *Гад., Кр.;* Як хліба. *Б. (3)». Кр.*
Гад.

Послідня в попа жінка. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — ... а там хоч на шибени-
цю. *Пир., Хар. Зб.*

Так одказують, як хто скаже, що,
мов, останнє; або примовляють так, да-
ючи и д., що останнє.—⁽¹⁾ Остання. *К.,*
Л., Кон.

Годував Бог Андрушка (або: Михалка)
и без того окружка (або: кавалка). *Проск.*
5290. Як би о голову йшло. *Ил.*

Знає ⁽¹⁾ кіт ⁽²⁾, чие сало ззів. *З.,*
[Гат.].

⁽¹⁾ Чус. *Кулж.* ⁽²⁾ кішка. *id.; Кр.*

Чує кішка, де сало лежить. *Кв. (II,*
54).

Не прийдеця рахуба до чуба. *Кон.*

Коли не пропав в пелюшках, а вже в
рядюжках не пропаду. *Рад.*

Не взяв чорт малого, а великого не
озьме. *Ст. Зб.*

Вигосим сірого тура з луга. *Войц.*

Що має висіти ⁽¹⁾, то не утоне. *Бр.*

⁽¹⁾ Що увисне. *Ил.*

Не вдавицяця, так явицяця (не де дінеця-
ця, прийде). *Нов.* — Явицяця, коли не
вдавицяця. *Гл., Ст. Зб.*

Нехай иде своїм ладом. *Бр., Л.*

5300. Чую, чую, мої діти, що мені не
животіти. *Гат.*

И я научуся на семій дитині дівочити.
Ил.

Маю я руки на тії муки. *Ил.*

Все тое буде в ладу, як у меду. *Ст.*
Зб.

Аби хтіти, можна знайти. *Кан., К.*

Загоїцяця, поки весілля скоїцяця. *Зв.,*
З.—... до весілля. *Бал.*

Ще з того смерть не показує. *Бр.*

Не буде тобі смерті з того. *Проск.*

Песся мати не загине. *Ил.*

Лихий гріш не загине (або: Лихого
гроша ніхто не украде). *Ил.*

5310. Не бійсь, не завадить. *Павл.*

Та враг тебе не візьме. *Л., Кон.*

Кат тебе не візьме! *Об.*—Не узяв їх
кат. *Л., Х.*

Миршава голова мені не указ. *Дуб.*

Годі за гріш танцювати. *Яц.*

Побачить пятака, так схоче й не та-
ка. *Ос. 18 (V, 37).*

Заново ⁽¹⁾ ситце на кілочку. *Бер., Ж.,*
Пр., Б., Кон., Кр., Ст. Зб.—... а як
пристарієцяця, садить квочку ⁽²⁾. *Не.* —
... а як пристарієцяця, то під лавкою. *Л.,*
[Зв., Рад., З., Кон., Гр.]. — Новеньке
ситце на клинці, а старе під лавою. *Бр.*

⁽¹⁾ Занова. *Пир.;* Ззанову. *Проск.;* Но-

веньке. *О.*; Новес. *Нос.* ⁽²⁾ а приста-
рієцця, так и сміття посять. *Б.*

Сліпий не баче, а храпий не скаче.
Зал.

Дасть Бог світ, дасть и совіт. *Ка.* (II,
56).

Одрізаного не приставить. *Збр. Лаз.*
5320. Кажуть на вовка *гладкий*, а він
тиждень не ів. *Кох.*

Багато казати, та нічого слухати. *Ном.*
Як приступе, так и в чорному полюбе.
Нов.

Усе бредня, що люде кажуть. *Збр. Лаз.*
Багачко два гриби в борщ! *Проск.,*
[Бр.].

Не в кожній воді мило розпустиця.
Ил.

Дука знає, нащо грає. *Яц.*
Чого чорт не придумає. *Проск.*
Чого наші не вигадують! *Ст. Зб.*

Не довелося ⁽¹⁾ свині на небо дивити-
ця! *Рад.*

⁽¹⁾ Не вдалось. *Л.*

5330. Не щодня бридня. *Об.* — ... бу-
ває и піст. *Пир.*

Поминецця коту масниця! *Пир., Кр.,*
[Рад.]. — ... буде ⁽¹⁾ середа и п'ятниця.
Кр. — Не [все коту ⁽²⁾ масниця: буде и
великий ⁽³⁾ піст. *Пр.*

⁽¹⁾ Не щодня (Не все. *Л., Кор.*) ко-
тові масниця: буває. *Рад., Л.* ⁽²⁾ Не
щодня котів. *Пир., Гл.* ⁽³⁾ буває. *ід:*
буває й. *Кор.*

Не все то Петра в середу. *Проск., [Ил.].*
Не щодня попинятам (або: поповим ді-
тям) Дмитрова субота! *Л.*

Не щодень Великдень. *Ил.*
Ет, захотіли!.. аби тихо лих. *Зв.* —
Аби лих-тихо! *Руд.*

Заманулось! *Ном.* — ... як серед зими
криги!

Ти вже Бога гнівиш. *Кр.*
Журиця, а чого ище треба? хіба ли-
ха. *Пир.* — А більш чого? хіба лиха? *Кон.*
— Ще лиха треба! *К., Л.*

Хоч сорочку (або: кошулю) застав (як
чого заманецця)! *Кл.*

5340. Забажалось козаку зеленого ча-
снику (либонь, дівочкої краси). *Бер.*
Болячка солодка, — чого не залюбить!
Кон.

Захотів вірви домагатись, як москаль
медалі. *Бр., [Нов.].*

Бач чого гірї забажалось — кісничків!
Л., [Гл.].

Забажалось ⁽¹⁾ в Петрівку ⁽²⁾ мерзло-
го. *Б.* — Захотілось мерзлого ⁽³⁾ в Пе-
трівку. *К., Лів., [Яц., Бер.].*

⁽¹⁾ Новина бруньки: захотілось. *Б.* ⁽²⁾
Захотів о Петрі. *З.* ⁽³⁾ змерзлого. *Бер.*

Най ся тобі не бажить печеного рака!
Ил.

Забажав печеної криги. *Л., Гат.*

Тобі того бажаєцця, чого дома не ма-
єцця. *Проск.*

Старцем жити, а з перцем істи. *Черн.*
— Е, е! як у старцях жити, та з перцем
істи! *Коз., [Рад., Б., Ст. Зб.].*

У злиднів живши, хоче з перцем істи.
Кон.

5350. Захотіла муха злого духа! *Ст.*
Зб.

У кожної Олени сережечки зелені. *Лів.*
Як до дна доглядаєцця, так за Дунай
убираєцця. *Кох.*

На вербі груші, а на осипці кисліці
не ростуть. *Хар. Зб.*

Впкорениця, як в'яла риба. *Збр. Лаз.*
Полов'яний хліб не голод, а пачосня
сорочка не нагота. *Збр. Лаз., Ж.*

Колись-то й чорти дурні були. *Руд.*
Не вчи орла літати, а рибу пливати.

Яц.
Але! зіж мале, бо велике дороге! *Збр.*
Шей.

На ⁽¹⁾ свої руки найду всюди муки. *Пер.*
— Найдеш муки на свої руки. *Кан.*

⁽¹⁾ Аби хотів, то на. *Рад., Л. [Вас.,*
К., Бер.].

5360. Даром по бояром. *Ст. Зб.*
Довго ходила, мертво родила. *Не.*
Широкі ворота увійти, та узькі вийти.
Ст. Зб.

Світить, а не гріє. *Бр., Біл.*
Світить місяць, та не гріє. *П., Лів.*
— ...тільки в Бога дурно хліб ість. *Кан.,*
К. — Ой місяцю, місяцю! світиш, та не
грієш—даремне в Бога хліб іси. *Кан.*

Товста стіна, та не гріє. *Ст. Зб.*
Мало чого не бува (або: не живе)! *Л.*
— ...що п'яний скаче ⁽¹⁾. *Пир., [О., Сос.].*
— ... не буває, що п'яний співає. *Чор.*
Рад. (73).

⁽¹⁾ сказав. *Бр.*

Е, не всім то в тебе вдатись! *Бр.*
Не кожна ж Ганна гарна. *Гат.*
Не все ж тее маім, про що гадаім. *Гат.*
5370. Не все тее зобицця, що на дум-
ці згодицця. *Пир., Гат.*

Не так воно зобицця, як нам хочєцця.
Ос. 10 (II, 11), [Кулж.].

Еге! як би то так! *Кон., Л., З.*
Як би так малось, як не маєцця, так
що б то було! *Кон.*

Ба! коли б то сліпий очі мав! *Зв., Кан.,*

К.—Еге! що й казать, як би то сліпий очі мав! та ба! *Дох.*—Як би сліпий очі мав, то він би усе знав. *Бер.*

Чого б сліпачище хтів, як би пліт бачив! *Ил.*—Чого б и плакав ⁽¹⁾ сліп, як би бачив світ ⁽²⁾! *З., [Бр., Вас., К.].*—Не потребовав би поводира сліп, як би бачив світ. *В.*—Чи плакав би сліпий, если б стежку бачив. *Ст. Зб.*—Чого сліпий плаче? бо стежки не баче. *Г., П.*

⁽¹⁾ Не плакав би. *Рад.* ⁽²⁾ коли б бачив слід. *Гл.*

Як би все те діялось, що кажеця, то чого б и хотіть! *Зал.*

5377. Коли б не пліш, и голо б не було. *Нос.*

5379. Як би не тее, то було б онев. *Проск.*—... другее. *Кан., К., Проск.*

5380. Як би не тее, та не онее, та ще не дещо другее. *Ном.*

И б и гори покотив! *Л., Пир., Сос.*

И дурень стіпний кашу істи. *Гат.*

И дурень каші наварить. *Зв., Л., Кр.*—... аби пшоно ⁽¹⁾. *З., Л.*—... було. *Зв., [Полт., Пир., Н., О., Ком.].*—... та сало. *Пр.*—Як би було з чого, то б и дурень каші наварив. *Л., Пр., [Рад.].*

⁽¹⁾ крупи. *О., Новг.*

Купив би село, та грошей голо ⁽¹⁾. *Лів.*—...купив би к тому ише и другое, та не платив и за тое. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мало. *Бр.*

Рада б душа в рай, та гріхи не пускають. *Об., Ст. Зб.*

Рада б мама ⁽¹⁾ за пана, та пан ⁽²⁾ не бере ⁽³⁾. *Л., Пир., Пр., Б., Ком., Х., [Збр. Шей.].*

⁽¹⁾ Ганна. *Гат.; ».* *Рад.* ⁽²⁾ та пане. *Рад.:* та діявольський пан. *Л., Р.;* не хоче. *Проск.*

Кінь з чотирьма ногами та спотикаецця! *Ном.*—... а то б то чоловік (або: а чоловік з двома).

Великий ріт у вола, а говорити не може. *Ил.*—У вола язык довгий, та говорить не може. *Кан., К., Збр. Лаз. (з П.).*

Є ложка, та в мисці нема. *Не.*

5390. Єсть риба в воді, та істі її годі. *Бр., [Проск.].*

Є ⁽¹⁾ в глеку ⁽²⁾ молоко ⁽³⁾, та голова не влізе. *Ск., Пр. в Ст. Зб.*—... розбить, та в корито налить—можна без ложки наїстись. *С.*

⁽¹⁾ Видно. *Коз., Черн.;* Ой єсть. *Бр.* ⁽²⁾ в горшку. *Бр.;* в гладуцику. *Бр. (3)* Великий глек молока. *Бр.*

Носом чую, та руками не впоиму. *К., Кан.*

Бачить око, та зуб не йме. *Л., Пир., Коз. [О., Ст. Зб.].*

Бачать очі, та ба! *Новг.*

Близько локіть—та не вкусисш. *Коз.*

Видно, та не під пеньком губка (видно, та достать трудно). *Ст. Зб.*

Ів би паляниці, та зубів нема. *Пир., Збр. Лаз.*

Хотів би, та Хотін не дає. *Ст. Зб.*

Гарне и зличне, та не вічне. *Не.*—... и зляне, та не вічне. *О.*

5400. Хороше, та не наше. *Пир.*

И у владыки два язики. *Ил.*

Солодкий мед, але пальців не обгризти. *Бр.*

Любить солодко, та морда коротка. *Ш.*

Не хочется за гарячий камінь брацьця, та треба. *Зал.*

Не рад би Лях за гарячий камінь брацьця, так обережком треба. *Кон.*—... за гаряч камінь, та обіручки. *Рад.*

Як би той розум спереду, що тспер заду! *Прав. Ниж., Лів.*—Коли б той розум був напереді! *Ст. Зб.*—... розум наперед, що потім назаді знайдеця. *Кан., К.*

Як би знаття, що в кума пиття, то б ⁽¹⁾ и дітей забрав. *Об.*

⁽¹⁾ то б сам пішов. *Пр.*

Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *Збр. Лаз.*

Великий дуб, та дупленатий. *Коніс.*—... та дупловатий, а маленький, та топтуватий. *Збр. Лаз.*

5410. Рожа червона, та й тая блідне. *Коз.*

Красному й дурень рад. *Черн. 2.*

Смирне щеня, та не надовго. *Коз.*

Де не думаєш ночі ночувати, то там дві заночуєш. *Евх., [Зв., Проск., Рад., Пер., З., Пир., Коз., Кр., Ст. Зб.].*

Як би я мог!.. та не дав мені Бог. *Нос.*—Дав еси, Боже, тому, що не може; а я б и зміг, та не дав Біг. *Ил.*

Ех як би то!.. та що й казать? Кебети не маю! *Кобз. (43).*

Аби пшоно ⁽¹⁾, каша буде. *Лів.*

⁽¹⁾ крупи. *К.*

Без чорта болото не буває (як хто похваляецця, що кину, мов, служить). *Гл.*

Аби болото, а жаби ⁽¹⁾ будуть ⁽²⁾! *Об.*—... а жаба буде. *Руд.*

⁽¹⁾ а чорти. *Лів.. Сл.* ⁽²⁾ наскачуть. *Кон.;* найдуця. *Коз.*

Аби озеро, а найдеся жаба, що буде

кракала (про пана и д., що страхують— з села, мов, зйдуть). *Проск.*

5420. Аби ⁽¹⁾ було корито, а ⁽²⁾ свині будуть. *Полт., Б., Х.*

⁽¹⁾ Було б. *Рад., Збр. Лаз.* ⁽¹⁾ та й у кориті що, то. *Євх.*

Аби гроші, а повітка буде. *Пир.*

Аби місяць на мене світив, а про зорі то й байдуже. *Бер., Пир.*—...а що зорі— дарма! *У., [К].*—...а звізди хоч и так. *Ст. Зб.*—...а зорі будуть. *Бр.*—...а зір не треба. *Кон.*—...а зорі хоч потухнуть. *Євх.*—...а я зорі й колом ⁽¹⁾ побью ⁽²⁾. *Рад., О., [Кон., Павл., Сл.].*

⁽¹⁾ кулаком. *Пир.* ⁽²⁾ піпхну. *Проск.*

Аби вуздечка, а кінь буде. *Проск., [Рад., Пир., Б.].*

Аби зуби, то хліб буде. *Об., Руд.*

Аби люде, а піп буде. *Ск.*

Аби коваль та ковалиха—а того буде лиха (мабудь, про діти). *Ж.*

Аби з рук, а з ніг хоч хто иний здій- ми. *Ст. Зб.*

Аби голова, а шолуді будуть. *Коз.*

Аби що до губи—будуть істи зуби. *Ил.*

5430. Аби хліб, а зуби найдуща *Б.*—... будуть. *Проск.*

Аби були побрязкачі ⁽¹⁾, то будуть и послушачі. *Ск., Руд., Павл.*

⁽¹⁾ побренькачі. *Крем., Ст. Зб., Збр. Шей.; побрязкач. Кр.*

Аби б був послушач, а постукач буде. *Бр., З.*

Дай, Боже, литину, а корова буде! *Руд.*

Аби душа в тілі, а сорочку хоч и во- шні ззіли, то дарма. *З.*—Аби душа в ті- лі! *Пир.*—... держалась. *Зв.*

Цуцу в дружки, а бояре й сами прий- дуть. *Л.*

Далеко ⁽¹⁾ купому до зайця!—... заєць стрибає, купий бігає, та не поймає. *К., [Рад.].*

⁽¹⁾ Куди. *Бал., Проск., Кр.*

Купий безхвостого не догонить. *Ил.*

Далеко п'яному до Києва! *Руд.*

Він и в слід ёго не вступить. *Пир.*

5440. Пан всігди паном, а хам хамом (до вискочок). *Нос.*

Куди тобі грішному кісінь істи: ти й квашею замазався. *Євх.*

Куди тобі грішному за шаг танцювати! *Полт., Нов., [У., Кан., К.].*

Яке цікаве! *Прав.*

Довго пошито, та не зносиш. *Ст. Зб.*

Треба ёму ще сім літ свині пасти! *Кан., К.*

Хлопче, паси свиней, та тоді вже и людей. *Гр.*

Перехрести ніс, щоб великий ріс. *Рад.*—...ато кирпатий. *Євх.*

Ще тобі ніс не заострився (не час вмі- рять — не вчи, бо сам еси нетямущий). *Бр.*

Вибийте хвіст об тин (шкода, не спо- дівайтесь). *Котл.*

5450. Подковзнесся (не хвались, не зро- биш)! *Кон.*

Не хватай... за бороду, ато одирвесься, то вб'єсья. *Збр. Лаз.*

Оженився б на тобі, так на руці пер- стень. *Полт.*

Купа губа! *Ном.*

Бсть квас, та не для вас. *Зв., Лів.*

Бачить корова, що на повітці солома. *Нос.*

Не утнеш, Аврааме, Исаака, бо поро- х замок! *Бр.*—Не втне Аврааме Исаака! *Проск.*

Таких примовок *од народу* я нігде не чував по Правобочних Українах, а чував од паничів то-що. Кажуть, що ні- би десь коло Бердичова, чи коло Радо- мисля (а дехто каже, що не тільки там, а и по инших місцях) на заїзнім дворі є малювання: праотець Оврам з рушни- ці бере на око Исака, а зверху ангол— на панівку дзюрить. Внизу напис: «Не утнеш, Авраме и д.». *Ном.*

Не втнеш, отче Аврааме, бо тупа со- кира. *Яц.*

Не утнеш ⁽¹⁾ Каїн Абли, бо тупая шаб- ля. *Бал., У.*

⁽¹⁾ Не утне. *У.*

Не утне Панько з копискою. *У.*—... Панько Оришки ⁽¹⁾. *Євх.*

⁽¹⁾ шилом борщу. *Ил.;* тіста, бо яч- мінне. *Г., П.*

5460. Не кланявся дід бабі и не буде. *Кан., К., Л.*

Не кланявся дід бабі — я не стану й жабі (найпаче каже чоловік, як не хоче кориця жінці. *Рад.*). *Бр., [Рад.].*

5462. З шолудивою головою та в дух (в лязню б то)! *Збр. Лаз.*

5464. Єще на тоє у великий звін не звонили. *Ил.*

Єще и той не поймав... за бороду. *Ст. Зб.*

Не пив Полтавської води. *Збр. Лаз., Гат.*

Рад би ёго піймати, та слизёк. *Ст. Зб.*

Де вже нашому теляті та вовка пій- мати! *Павл.*

Куди тобі до Перекладавського! *Бр.*

5470. Куди кумові до короваї! *Ил.*

Не в тії ⁽¹⁾ вбувсь! *Зв., Л.*

⁽²⁾ Не в тії чоботи, *Бр.*; Не туди. *Рад.*; Куди. *Пр.*

Перебуйся назад носками. *Пр. в Ст. 36.*

Батько ёго не говів! *Пир.*—Піди попереду висповідайся! *Л.*

Не говорила ёго мати (або: батько)! *Ном.*—... нехай попереду піде та одговієця.

Не говорила твоя баба! *Евх.*—... трейчи на год. *Б.*

Не вмивався ти, щоб так сказати! *Кон.* Піди, поганий, вмийся! *Пр., Павл.*

Куди вам! підіть лишень вмийтеся! *Дох.*—Піди тричі умийся. *Л., Бр.*—Нехай вона проти вас тричі умієця. *Бер., Б.*

И в головах собі не покладай! *Ном.*

Не милися, бо не будеш голитися. *Бр., [Зв.; К., Бер.].*

5480. Не з нашим шпляннєм! *Кон.*

Світ світом, не була баба війтом, та й не буде ніколи. *Кан., К.*

Побачиш, як своє ухо! *О., [Дуб., К., Кан.].*—Ёму того не бачить, так як свої ушей. *Кулж.*

Побачимо—як свою потилицю. *Пир.*

Хіба на мої груди землі насиплють! *Кон.*

Як вовку здихати, так сему бувають. *Рад.*—Як вовку не здихати, так мені не бувають.

Як сова світ уздрить. *Войц.*

Як свиня на небо гляне. *Пр.*

Тоді це буде, як свині з череди йтимуть. *Евх.*

Як на долоні волосся поросте. *Об.*

5490. Як у куреці зуби виростуть. *Не.*

Як бабак свисне. *Павл.*

Заснулий на зіму бабак, з Березіля (на Ёзодкії) пробуркуєця до сонця и свище. *Макс.*

Як рак свисне. *Зв., Проск., Рад., Н., Евх.*—На Юрія ⁽¹⁾, як рак ⁽²⁾ свисне. *Бал., Зв., Бер., Л.*—На Юрія о цій порі, як рак свисне на оборі. *Бал.*

⁽¹⁾ На Юра. *Г.*; На безрік. *С.*; На маленького Юрія. *Бр.* ⁽²⁾ у житі. *Л.*

Завтра, як сонце вгріє! *Кон.*

Нехай виясниця! *Ск.*—... бо дуже нахмарило. *Лів.*—Ще рано—нехай-но перш виясниця. *Бр.*

Нехай ще сорока побіліє. *К.*—Не вся ише сорока біла (як хвалиця довести недоведоме). *Нос.*—«А, буду бити!»—«Е, ще сорока не побіліла.» *Бр., Гр.*

Не було в зайця хвоста, и не буде. *Ил.*

Вродився не христився, и умру не буду. *Евх.*

«Став я казати одному дорослому паламареві, чому він не вчицца пісьму хоч тепер, так він мені и одказав цією помовкою.» *Евх.*

Чому ⁽¹⁾ чорт не орав, тому й ⁽²⁾ сіяти не буде. *Зв.*

⁽¹⁾ Коли. *У.*; Чим. *Б., О.*; Кому. *Ум., Бал.* ⁽²⁾ тим. *Б., О.*; то. *У.*

Не кракала ворона вгору ⁽¹⁾ летючи ⁽²⁾, то наниз певно не буде ⁽³⁾. *Л.*—Не крякала ворона, як до гори летіла, але буде кракала, як з гори полетить. *Ил.*

⁽¹⁾ в гори. *К., Кр.*; до гори. *Проск., Кл.*; уверх. *Б.* ⁽²⁾ літучи. *Рад.*; Як летіла ворона в гору, не кричала *кар!* *Бр.* ⁽³⁾ а вже вниз! *Пир., Кор.*; а вниз уже й поготів. *Б.*; а на дол и поготов не буде. *Ст. 36., [Кл.].*; а вже з гори, то и крила отустила. *Проск.*; а вниз нічого и починає. *Гл.*

5500. Не кричали журавлі, як з вирію летіли—не будуть же кричати, як и назад летітимуть. *К., О.*

Соловей піснями ⁽¹⁾ не сит. *Нос.*

⁽¹⁾ баснями. *Нов.*

От завгорив! *Ном.*

Не буде Галя, буде другая! *Об.*

Сердилась баба на торг, а торг того й не чує ⁽¹⁾. *Пир.*—... на торг, та й дуже, а торг ій и байдуже. *Пр., [Кр.].*

⁽¹⁾ не віда. *Р.*; не знаєть. *Ст. 36.*; не знав и не відав. *Пир.*; не тура. *Чмтр.*

Баба ⁽¹⁾ з воза ⁽²⁾—кобилі ⁽³⁾ легше. *Лів.*—Баба з воза—велика зрада: на возі легше, кобила рада. *Кр., Лаз.*

⁽¹⁾ Тарах баба. *У.*; ⁽²⁾ з колес. *Нов.* ⁽³⁾ на колеса. *У., К., Дуб.*; колесам. *С., К., Бер., Рад., Б., Нов.*; коням. *Бал., У., Кр.*; конём. *Проск.*; возу. *Ст. 36.*

Не видали попа в боярах! *Л.*

«Дайте їсти!»—«Нігде сісти! *К.*

Не тебе беру, Тацю, — тільки твою працю. *Ил.*

Лотоцький! не думай, що ти грап Потоцький, бо ти вех (паламарь) села Бебех. *Збр. Шей.*

Лотоцький, родом з Бебехів, підскаржував на своє товариство. Приказка ся звиваєця в Подольські семинарії.

5510. Не один пес Гривко. *Зв., Руд.*

Не ⁽¹⁾ іден пес Левко. *Бр.*

⁽¹⁾ Чи то. *Кан., К.*

Чи ідна сорока білобока! *Збр. Шей.*

Не один Гаврилко, що в Полоцьку. *Нос.*

Не велика річ, що є в хаті піч. *Ил.*
Хоч куй, зозуде, хоч не куй: мені и
удід закує. *Рад.*

Куліш не каша, п'ять рублів не гро-
ші. *К.*

Швець не купець, а коза не товар. *Г.*
Не сто кіп за рибку, не сто кіп утра-
ти. *Бр.*

Иван не пан, а сто злотих не гроші.
Ил.

5520. Гаман не свято, трясця не хоро-
ба. *Кам., К.*

Не будуть за ним звони розбиватись.
Бр.

«О!» — «И не о!» *Пир.*

Будь ласкав! *Ном.*

Я тобі не молюся, ти мене не поми-
луй. *Вел. (ГП, 329).*

Не вродив мак, пробудем и так. *Нос.*

Сім год ⁽¹⁾ мак ⁽²⁾ не родив, та голо-
ду не було ⁽³⁾. *Л., [Бр., Зв., Бер.,*
Пир., Б.]. — Не родив мак сім літ, не
було голоду; не уродить и восьме, не бу-
де голоду. *К.*

⁽¹⁾ рік. *Бр., Гл.;* літ. *У., Проск., О.,*
Гр.; ⁽²⁾ біб. *Рад.* ⁽³⁾ та без того маку
з голоду не вмірали. *Сос.;* та живі бу-
ли. *Гр.*

Хіба я зроду (грошей и д.) не бачила!
Ос. 11 (V, 52).

Хіба на світі одна вода! можна и аби-
де напицьця. *Пир.*

Хіба ⁽¹⁾ тільки світа ⁽²⁾, що у вікні!
Зв., Л., Н. — ... за вікном ище й біль-
ше ⁽³⁾. *Гр., [Бр., Бер.].*

⁽¹⁾ Чи. *Проск., Рад.;* Не. *Г., Бр.,*
Бер., Гр. ⁽²⁾ сонця. *Г., Рад.* ⁽³⁾ єсть
ище и надворі. *Рад.*

5530. Світ великий (можна знайти при-
становище)! *К., Л.* — ... було б здоров'я!
Гл.

Сим літо ні пізно и війсьکو не щер-
бато. *Ст. 36.*

Горіла ⁽¹⁾, маку не іла, — вайлася, то
й розсілася. *Бр.*

«Сваволя, то то так приказують». *Бр.*
— ⁽¹⁾ Пика горіла. *Бер.*

Сорока горіла, бо пити хотіла. *Ил.*

Велике диво, що в церкві піп. *Бр.*

Диво ⁽¹⁾, що в пана жінка хороша!
Лів., Павл., [Ст. 36.]. — ... бо все са-
хар ієть ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Велике диво. *У., Дуб., Рад., Лох.;*
Не велика річ. *К., Бер., Ж.* ⁽²⁾ бо хо-
роше водить. *К., Бер.;* бо хороше хо-
дить. *Ж.;* коли б я прибралась, то б и
я така була. *Рад.*

Велике диво — опеньки! *О.*

Велике диво ⁽¹⁾ світило! *К.*

⁽¹⁾ діло. *Пир.*

Не великеє диво, що баба пуп зав'язс.
Ст. 36.

Яке диво, що в сучки дівер. *Р.*

5540. Яка диковина! *Рад., Кр.*

Яка диковина, що собака не кована!
Пр., Лох.

А що він за (або: От яка, не вели-
ка) ва́жниця! *Збр. Лаз.*

Ото яка цяця! *Зв., Бер. Л.*

Велике свято, що Гриць в церкві. *К.*

Ото ⁽¹⁾ велике свято, що в церкві
Клим! *Бр., [Ил.].*

⁽¹⁾ Не. *Гайс.*

Уже так, що в гарбузі смак! *Сос.*

Знайте нас, що ми голі, та в жупані
ходим. *Коз.*

Не звикай у гостях, бо й дома захо-
чеш. *Зв., К., Рад., Пир., Пр.*

Казала Хвеса, що обійдеця. *Ил.*

5550. И горілки не хочу, и лица (віж-
ки) не дам. *Ил.*

Я краков не хочу — и собі не могу.
Нос.

Буде з старця айця, а з багатого (або:
з сироти) болячки. *Пир., Б.*

Досить з Ляха курки. *Кам., К., Рад.,*
Кон.

Досить (або: Буде) єдного сонця на не-
бі! *Ил.*

Високі пороги на наші ноги. *Ил.*

Цар води не вніме. *Ст. 36.*

Не жарене — не пахне. *Лів.*

Не ковбаса — не зюхавш (наперед не
вгадаєш). *Нос.*

Що буде, то буде, а в торбі хліба не
буде. *Рад.*

5560. Не минеця, як бабі жнива. *Л.,*
Пр. — ... Великдень. *Не.*

ЯКИЙ ШВИДКИЙ! *Нов.* — Які скорі!
Пир.

Оце нетерпляча бере! *Ном.*

Поспієш (або: Та ще поспінете) з ко-
зами на торг! *Лів.*

Підожди срік, не вали з ніг. *К.*

Помалу ⁽¹⁾ — Миколу ⁽²⁾ звалиш! *Зв.,*
[Бер.].

Як иде, та заточуєця. — ⁽¹⁾ Тривай
лишень, Хоמו. *Х.* ⁽²⁾ Микиту. *Павл.*

Поволі, бо попа звалиш! *Бр.*

Помалу — Хіврю утопиш. *Не.*

Чекай ряду, дістанеш коляду. *Ил.*

Хіба тобі дощ за шию иле! *Рад., •*
Пир.

5570. Не за шию каплеть. *Ст. 36.*
Хіба на панщину гонять. *Кам., К.*
Прудко гонить — голову зломить. *Зв., Рад., Н.*

Що скорє, то ледащо. *У.*
Прудка ріка береги розмиває. *Нос.*
Хто скорє робить, то сліпі рожающя. *Черн.*

Швидкої роботи ніхтоне хвалить. *Євх.*
— Скорі роботи не хвалять. *Ном.*
Швидка робота — погана. *Л., [Кам., К.].*
Швидка робота животу скорбота. *Нов.*
Швидка робота як нагла смерть. *Коз.*
5580. Скорий поспіх — людям посміх. *Нос.*

Хто спішать, той людей смішать. *Прав. Ниж., Сл., [Г., Л., Євх.].* — ... а хто тихо ходить, той на ум наводять. *Зал.*

Не питають, чи хутко, але питають, чи добре. *Ст. 36.*

Неразом ⁽¹⁾ Краков бudoвався ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ Не відразу. *Печ.* ⁽²⁾ збудовано, тільки потрошкій. *Ід.; бudoваний. Бр.; бudoван. Кр.; Краків збудований. Прокс.; Кряков город бudoуєця. Н.*

Києв не від разу збудований. *Ил.*

На один раз не зітнеш дерева. *Ил.* —
За єдним разом дерево не звалиця. *Прокс.*

Мало вкусиш, більше ковкнеш. *Ил.*

Тільки кусай, кільки можеш лизнути. *Бр.*

Менше вкусиш — борше лизнеш. *Прокс.*

Се не так швидко, як на мертвого сорочку шить. *Пир.*

5590. По волі світа тому дієця. *Ст. 36.*

Не хватайся, як попівна заміж! *Ст. 36.*
— ... попівна хваталась, та й тепер сидить. *Рад.*

Спускайся з гори тихіше вниз, щоб ніхто голови не гриз. *Зал.*

За великим поженєсся, та й малє втерєш. *Зал.*

Зробили спішно, та коли б воно не вийшло смішно. *Чор. Рад. (318).*

Помалу ідь, а дальше заїдеш. *Бр.* — ... далій станеш. *Ст. 36.* — Тихше ідь, дальше будеш. *Лів.* — ... станеш. *Коз.*

Хто хоче питлювати (борошно), мусить зачекати; а хто нараз, буде зараз. *Ил.*

Хто зразу виграє, той на кінці не має що ставити.

Иди помаленьку, доженеш и стареньку. *У.* — Помалу, то и стару зловимо. *У., [К., О.].*

Не хапайся ⁽¹⁾ поперед ⁽²⁾ батька в пекло ⁽³⁾. *Об.* — ... нехай батько попереду. • *К., Рад.* — ... в пекло: може ще й син захватить. *Бр.*

⁽²⁾ Не хапайся, Не хватайся, Не спішись, Не попереджуй, Не сунься, Не суйся, Не лізь, Не пхайся. ⁽³⁾ вперед. *Нос.* ⁽²⁾ на шибеницю.

5600. Хто глибоко оре, той хліба не ість. *Збр. Лаз.*

Хоч не скоро, та здорово. *Кр.* — Хоч не хутко ⁽¹⁾, аби добре. *Бр., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Хоч не скоро. *Рад.*

Не так ся бардзо діє, як ся бардзо говорить. *Не.*

Не так хутко дієця, як хутко говориця. *Ст. 36.* — Не так ся хутко діє, як говорить. *Кам., К.* — Не так швидко робияця, як мовиця. *Ном.*

Це наказали, що на воловій шкурі не виписеш! *Бер.* — Що він загадав тобі — на воловій шкурі не списати. *Ил.*

Лєкше говорити, ніж зробити.

Що надто, того и свині ⁽¹⁾ не ідять. *У.*

⁽¹⁾ кози. *Я;* то, вибачте, и безроги. *Ил.*

ДУРНА НАДІЯ. *Л., Пир.*

Надія в кут скрилася. *Ил.*

Уже не надоліжиш, уповаючи.

5610. На людей, як на Бога, а на себе, як на чорта (надію поклада). *Кам., К.*

Не тиш тєші коростовим зятєм. *Ст. 36.*

Ні позад себе, ні поперед себе. *К.*

Туди моєї ворон и кощі ⁽¹⁾ не занесе. *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ и кісти. *З., Пр.;* кісті. *Бер.;* кісті. *Ст. 36., Ил.*

Як світа не побачиш, конем не вскочиш. *Гат.*

Мала надія. *Пир., Л.*

Надвое баба ворожила. *Гайс., З., [Пир., Пр.].* — ... або вмере, або буде жила ⁽¹⁾. *Ил., Прокс., [З.].*

⁽¹⁾ або здобути, або дома не бути. *Бр.;* хоч сіна клоє, хоч вила в бок. *К., Гл.*

Навряд, чи є в Кузьми ⁽¹⁾ гроші! *Гайс., Бер., З., Л., [Зв.].* — ... хіба який чорт ⁽²⁾ підкинув. *Не.*

⁽¹⁾ чи будуть як Кузьмі. *Рад.* ⁽²⁾ хіба хто. *Прокс.*

Мабуть не быть козі на торзі! *Р., Пир.* — ... а свині на ярмонці. *Б.*

Чи буде баба у рєшеті, чи не буде (на записи великі)? *Ч.*

5620. Жданого жде (непевного діла). *Пир., Зал.*

Жде (Жди, Дождався), як віл обуха. *Об., Ст. 36.*

Коли то того хто дочекаєця! *Прокс.*
Якого прасунка ждатимеш! *Л., Пир.*

Живого тата або мамидочекаєся! *Проск.*
Дождався чортової матері. *Пир.* — До-
чекався чортової мамм. *Проск.*

Дождався ⁽¹⁾ до ⁽²⁾ синього ⁽³⁾ порту. *Пир.*

⁽¹⁾ Докатав. *С.*, *Кон.*, *А.* ⁽²⁾». *Ст.* *Зб.*
⁽³⁾ до самого. *С.*

Ждали, ждали, та й ждання погубили.
К. — ... жданки розгубили. *Пир.* — ...
поїли. *Нос.* — Жданники погубив. *Сл.*

Ждала-ждала, та й годі сказала. *Зал.*

Дождалися Великодня, та не їсти яець.
Кох.

5630. Сейчас, та не зараз. *Пир.*, *Л.*
Жидівський зараз! *З.*

Підожди з руський місяць. *Лів.*, [*Проск.*,
Ст. *Зб.*]. — Попопам'ятаеш московський
місяць. *Ил.*

До Кімілицьких заговін. *Пир.*, *Кон.*

На Юра-Ивана, на Рахманський Ве-
ликдень. *Ил.*

Як Хан ⁽¹⁾ долізе до Криму. *Х.* *Зб.*

⁽¹⁾ Як. *Не.*

Сиди тут та здрий ⁽¹⁾ (неволею сижу).
Пир.

⁽¹⁾ скій. *Л.*

И голова посивіє (поки діждусь). *Пир.*
— И голова так посивіє (як будеш пе-
ребіраєть, дівчат). *Пр.*, *Лох.*

Надіявся ⁽¹⁾ дід на ⁽²⁾ обід, та без ве-
чері ліг спати ⁽³⁾. *Ил.*, [*Кан.* *Вас.*].

⁽¹⁾ Сподівався. *Ил.*, *Проск.* ⁽²⁾ на ба-
бин. *К.* ⁽³⁾ на чужий обід, та и дома
не побідав и в людей. *Л.*

Надіявся дід на мід, та води не пив.
Бр. — ... та й без вечері ліг спати. *Проск.*

5640. Пождіть, діти, поки Біг на кі-
сінь шкурку натягне. *Не.*

Постой, діду, не вмирай — киселика до-
ждай. *Проск.*, *Х.* *Зб.*

Не вмирай, кобила, пожарі горять (ко-
ли то воно буде)! *Зал.*

Годі, Василю, бабити, бо чорт чепе-
лик взяв! *Проск.*

Не буде риба раком. *Гат.*

Не буде баба дівкою. *Проск.*

Не буде з тої муки хліба. *Ил.*

Не буде з тої кози м'яса. *Кан.*, *К.*

Не буде з тої кузки грошей. *К.*

З нього вже не будуть люди. *Кулж.* —
... не ждять людей. *Пир.*

5650. Не буде з сего пива ніякого ди-
ва. *Лів.*, [*Бр.*, *Евх.*].

Не буде з сего пива квасу! *Лів.* —
Побачимо, що з сего пива за квас бу-
де! *О.*, [*Бр.*, *Евх.*].

Чого нема, то й не буде. *Рад.*

Коли не було ⁽¹⁾ на молоді, а на си-

роватці не буде. *Л.*, *Кон.* — ... а вже на
сироваці ⁽²⁾! *Б.* — ... а на воді и давно
не буде! *Гл.* — Не взяв на молоді, а на
сироваці не візьме. *Бр.*

⁽¹⁾ Не було добре. *Б.* ⁽²⁾ на сирват-
ці. *Проск.*

Хоч ідь, хоч назад вернись! *У.*

Огляділась киця, як мокра гузиця. *Зал.*

У пустий слід хоч тупицею. *Л.*, *Ст.*

36. — В пустий слід сокирою. *Б.*

Оглядівся, як наївся. *Ном.*

Пізно з козами на торг! *Б.*

Мертвого ⁽¹⁾ з гроба ⁽²⁾ не вертають.
⁽³⁾. *Лів.*, *Сл.* — Мертвий з гроба не во-
рочаєця. *Рад.*

⁽¹⁾ Мерлого. *Бр.*; Вмерлого. *Яц.*, *Зв.*,
Проск.; Умершого. *Г.*, *Проск.* ⁽²⁾ з гро-
бу. *Г.*, *Яц.*, *Бр.*, *Проск.*, *Ст.* *Зб.*; од
гроба. *Б.* ⁽³⁾ не несуть. *Ст.* *Зб.*, *Б.*

5660. Слини з землі не підняти. *Проск.*
Внесе нечиста — не винесе й Пречи-
ста. *Нос.*

Пройшло літо — не ходи в луг по калину.
Бер., *Рад.*

Седи та грійся — плач, та втерайся. *Ил.*

Хоч лобом в стіну ⁽¹⁾ бийся, то не по-
може ⁽²⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ об стіну. *Пир.*, *Х.*; об тин, або —
об плит. *Рад.* ⁽²⁾ не допоможеця.

Бодай так не вадило, як не допоможе!
Евх.

Хіба б батько й мати з того світа встав.
З., *Кон.*

Не допоможе бабі кадило, коли бабу ска-
зило ⁽¹⁾. *Об.* — Помоглось бабі кадило,
що ⁽²⁾ бабу сказило! *Л.*

⁽¹⁾ скривило. *Проск.* ⁽²⁾ як. *Пир.*;
Кадило! *Пир.*, *Б.*

Поможе, як умерлому кадило. *Бр.*,
Проск., [*Яц.*]. — Не допоможе воронові ми-
ло, а мерлому кадило. *Ил.*

И святий Боже нічого не допоможе.
Руд.

5670. А ні свячена вода не допоможе!
Бр. — А ні священою водою не відхрис-
тисся (або: Не скропиш того священою
водою)! *Ил.*

Не допоможе, милий Боже, восковая свіч-
ка. *Ном.*

Як візьмуть на мари та понесуть до
ями. *Черн.* *г.*

До сто баб не ходи! *Збр.* *Шей.*

Забудь ласощі, паслін и цибулю, а за
гірку твою працю візьми під ніс дулю.
Зал.

Приходить наше до нас (старість, смерть
и д.). *Л.*, *Кр.*

Нім пироги будуть, то баба умре. *Ил.*

Поки бабуся спече книші, а у дідуса не буде душі. *Л.*

Поки ⁽¹⁾ багатий ⁽²⁾ стухне ⁽³⁾, то убогий ⁽⁴⁾, опухне ⁽⁵⁾. *З.*—Поки гладкий охудне, то худий здохне. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Закім. *Проск.*; Зачім. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ситий. *ід.* *Бр.*; тлустий. *Проск.*; товстий. *Кан., К., Л.*; ⁽³⁾ схудне. *Бр., Проск.* ⁽⁴⁾ худий. *ід.* *Кан., К., Л.*; голодний. *Ст. Зб.* ⁽⁵⁾ умереть. *ід.*; згасне. *Бр.*; здохне. *Проск.*; то в худого й духу не стане. *Рад.*

Поки ⁽¹⁾ сонце зійде, роса очі виість ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ Покіль. *Пир.*; Зацим. *Проск.* ⁽²⁾ виіє. *Бр., Гл.*

5680. Поки ⁽¹⁾ хвалько нахвалиця ⁽²⁾, будько набудецця ⁽³⁾. *З., Л.* — Хвалько не нахвалиця, будько не набудецця. *Руд.* — Будько набудецця, а хвалько нахвалиця. *Полт., Павел.*

⁽¹⁾». *Бр., Рад., Сл.* ⁽²⁾ Чванько навчаницця. *Бр.* ⁽³⁾ а битько набьецця. *Т.*

Чи буде, бабо, решето, чи ні, а обичайки не стане. *Ос. 20 (XIV, 114).*

Ще до того багато води втече. *Проск.* — Багато води до моря уплине. *Ил.*

Розум 5683—5703. — Битий жак 5704—5774. — Бувалий 5775—5802. — Голова 5803—5810. — Забувсь 5811—5821. — Віщий 5822—5827. — Розмишлять 5828—5846. — Двічі літо не бува 5917—5935. — Потай 5936—5981. — Злі компанії 5982—6001. — Наука 6002—6105. — Приклад 6106—6109. — Рада 6110—6149. — Дурень 6150—6509. — Не знаєцця 6510—6583. — Роззявляка 6584—6651. — Лад 6652—6684.

Не дай, Боже, щастя, а дай РОЗУМ. *Бр.*

Не збирай сину худоби, — збери йому розум. *Дуб., Пир.*

Єдин муарий стоїть за десять дурних. *Ил.*

Догана мудрого більше стоїть, як похвала дурного.

Коли з розумним говорю, то ся розуму наберу, а 'сли з дурним, то й свій загублю.

Ум голови не йме. *Ст. Зб.*

Добро ⁽¹⁾ лице з носом. *З., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Май. *Бр.*; Мав бись. *Проск.*

5690. Головаті люде. *Пир., Гл.*

Хоч и молодий ше, а старечий розум має. *Лист. (II, 24).*

Мудрий, як би всі розуми поїв. *Ил.*

Знає чорне на білім, не сліпий.

Розумний по коліна в Библиї. *К.*

Всі пости и святі в палцях викладає.

Збр. Лаз.

Чудо творить и немілку човпеть. *Ст.*

36.—Немілку човпеть.

На ⁽¹⁾ ус мотає. *Зв.*

⁽¹⁾ Слуха та на. *Дуб., Л., О., [Зв., К., Б.];* Він сидить та на. *Бер.*; Ти говориш, а воно все на. *Рад.*

За умом гониця. *Ст. Зб.*

Повернув головою (гаразд подумав и на-думав). *Пир., О., Ст. Зб.*

5700. Надогад ⁽¹⁾ буряків ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾

капусти дали ⁽⁴⁾. *Лів.*—Надогад буряків. *Л., Х.*

⁽¹⁾ Наздогад. *Пир., Гр.*; Навдогад. *Зв., Рад., Пир.*; Наобиняки. *З.*; Натяки. *К.*; Чавманяки. *Бр.* ⁽²⁾ буряки. *З.* ⁽³⁾ а. *Бр.* ⁽⁴⁾ а капусти дайте. *К., Л., [Пир., Кр., Гл.]*

Дає натабе. *Ном.*

Замічай, куличок, куди чайка летить. *Б.*

Чорзна-хто кума б'є, та мені не доведецця (хотіли в'язати, попобивши, так він вдарив, та кужучи и одвів). *Гр.*

О, то БИТИЙ ЖАК (меткий, тямущий)! *Сос.*

Тільки зізід з неба не зніма! *Ком.* —

Як би можна, зізиди з неба брала. *Кл.*

В голові му вилами укладали. *Ил.*

Голова, як маковка, а в неї розуму, як наклано. *С.*

Дивиця рідко, та густо бачить. *Л., [Лох.].*

6 таки спичка в носі. *Гл.*

5710. Дарма що малий, а й старого научить. *Пир., Р., Н.*

Из раду и с'єго не викидають. *Бр.* — Из десятку не викинуть. *Пир.*

Більше в него розуму в п'яті, як у тебе в голові. *Ил.*

И! ти, пане-брате, из самих спинок (такий розумний)! *З.*

Не в потямцю бятий. *Ном.*—Не взя-

ла ёго врагова мати—не в потилицю битий.

Мене мати в голову не била. *Не.*

Зна, де вовк, а де лисиця. *Чор. Рад.* (15).

Ще й батька твого научить. *Ном.*

Знає все, як старий. *Л., Ст. 36.*

Знає, де раки зімують. *Лів.*

5720. Цей и на літу хапа. *Євх.*

Угору (1) плює, а в рот хапає. *Ос. 20 (XIV, 113).*

(1) Через голову. *Л.*

Не буде палця лизав. *Не.*

Занюхає ковбасу в борщі. *Ил.*

Мухами гудований (пронозувате). *Бр.*

Птиця з закованим носом. *Євх.*

Не засипить грушок в попелі. *Ил.*

Стриже и голить.

Такий, що в одно ухо влізе, а в друге вилізе. *Зв., Л.*

И в коло, и в м'яло (усюди годящий, або усюди пруть). *Пол.*

5730. Бурик не дурак: на дорозі не росте, а все в огороді. *Гр.*

Савка не дурак: не б'є жінку, та все мачуху. *С.*

Еге, наш соцький Мархвела не дурень (не дав себе окпить)! *Бр.*

Наша Парася на все здалася. *К., Пр.*

Бути тобі угадьком. *Ст. 36.*

Як там був. *Х. 36., Павл.*

Бас гуде, скрипка грає, Иван (1) мовчить, та все знає. *Зв., Я., Євх.*—Дудка не знає, нащо играє,—Иван мовчить, а все знає. *Не.*

(1) дудка. *Кан., К.; Хома. Не.; Гнат, або—Язко. Ил.*

У лісі родівся, нічого не знає (прикинувся незнайком). *Ст. 36.*

Знає свиня, що морква. *Проск.*

Сова знає, де кури ночують. *Коз.*

5740. Сова спить (1), та кури (2) бачить. *Зв., [Пир., Руд.].*—Спить та кури бачить. *Кр., Ст. 36.*

(1) спіпа. *Лох., Пр.;* (2) курей. *Лох., Пр., Коз., Новг.*

Чув кішка, де сало лежить. *Лів.*—Хутко зачує кішка, де сало. *Бр., Рад.*

Як спить, то не їсть, а як їсть, то не дрімає. *Бр.*

Ти-то шелевило (вертячєє сказати би шило)! *Проск.*

Шило голінное. *Ст. 36.*

Пусти-вирвусь (шибеник, проноза.) *Зал.*

Така, що зуби й губи говорять. *Новг.*

Лихе, аж искри ёму скачуть. *Бр.*—Аж искри скачуть (1). *Бр., К., О.*

(1) скакають. *Рад., Л.*

Хват на всі заставки. *Пр.*

Він зпід землі видере. *Євх.,*

5750. Ускочив и вискочив. *Ст. 36.*

Що стрів, то ззів. *Нос.*

Не говівши дару ковтнув. *Гат., Не.*

Не говів, та проскурку ів. *Рад.*

Хоч криво впраг, та поїхав так. *Рад.*

Звиваєцца жвавій гадюки. *Збр. Лаз.*

Крутиця (1), як дзига. *Л., Лох., Пир.*

(1) Біга. *Кон.*

Швидкий, як мотиль. *К., Кул.*

Швидкий, и пуги не треба. *Кр.*

Проворний, як вітер у полі. *Кан.*—... так як вітер. *Бр.*—Як вітер вь полі. *Ж., Гат.*

5760. Такий жвавий, як біс уночі. *У.*

Жвавий, як рибка в рідці. *Гат.*

Як на шрубках ходить. *Євх., Ном.*

Ходить, як по бритвах. *Ил.*

Аж шкура (1) говорить (2). *Бер., Коз.*—И шкура говоре. *Павл.*

(1) На ёму шкура. *К.;* Шкура на нем. *Ст. 36.* (2) ходить. *Дуб.*

Жвавий Савка, аж шкура на ёму говорить. *Пир.*

Вислизнувся, як піскарь з матні. *Ил.*

Якби з ока випав (такий жвавий). *Г., П.*

Дід за дугу; а баба вже й на возі. *Н.*

За (1) вовка помовка, а вовк и тут (2).

Бр.—За (3) вовка мовка, а вовк у хату.

К.—Об вовка помовка, а вовк и суне (4).

Б.—Про (5) вовка річ, а вовк (6) на

встріч (7). *Коз., Кон., Кр.*—Про вовка

помовка, а чорт пана несе. *Л., Лох., Пр.*

—О вовку помовка, а вовк у кошарі. *Ил.*

—О вовку говорять, а вовк тут же. *Ст.*

36.—Гаду, гаду, а вовк суне. *Войц.*

(1) На *С., Пир., Кон.* (2) а вовк иде. *Ил.,*

Б.; сам иде. *Бр.;* и сам иде. *Бер.;* ось и

в хату суне. *З.;* тут. *Бал., Проск.;* а він

навстріч. *О.;* а він меже нами. *Кан.,*

К.; а медвідь изнишка. *Кон.* (3) Про. *Зв.*

(4) сам иде, або—и йде. *Рад.;* помовка,

тут же зараз и є. *К. (6).* Об. *Гор. (9)*

а медвідь. *Ш. (7)* у кошарі. *Павл., Х.*

36.; а він на зустріч. *Євх.*

5770. Комар з дуба впаде, то скіне. *Бр.*

Ти мабуть на мечику літає. *Євх.*

Що швидко так звернувся. Мечик—дерев'яний ніж у терниці; на ёму б то відьми літають на Лису Гору и к світу вертаюцца.

Опинився, як Панїс на тім боці. *Я.*

В один дух прибіг. *Кон.*—Духом прибіг. *Пир., Кон.*

Там такий, що все на кивах та на мигах. *Ном.*

Був (¹) у БУВАЛЦЯХ. *Лів.*—... знав, що кий, що палиця. *Кан., К.*—Бував в (²) буваличах. *Г., П.*

(¹) Бував. *Пир.* (²) він в. *Проск.*

Був на коні и під конем. *Дуб., К., Л., О., Кр., Гр.*—Бував на коні и під конем, на столі и під столом. *Ил.*

Був вовк в сіті и перед сіттю.

Перейшов вже скрізь сито й решето.

Зуби вже на сему попроїдали. *Л., Пир.*

5780. Не з однієї печі хліб ів. *Пир., [У.]*.—Не одної скоштував печі хліба. *Ст. 36.*—А вже він хліба спитав з семи печей. *Мі.*—Не вчи вже мене плакати, бо я вже добре й сама вмію: не з ідної я печи хліба иззіла—я вже знаю віск и वो-скобоїни! *Бр.*

Собаку на сім ззіли. *Кр.*

Не перщина сивцю война. *Ст. 36.*

И шитеє, и поротее знав. *Нос.*

Не питай старого (¹), а (²) бувалоґо. *Пир., Гад.*

(¹) або видалоґо. *Проск.* (²) та питай. *Рад.; питай. Б.*

Все на частім заживанню належить. *Ил.*

Собака не навчицца пливати, поки не наллеца води в уха. *Бр.*—Доти пес не навчицца пливати, доки єму вода в уха не наллеца. — Не навчицца пес плавати, доки му ся вода не наляє в вуха. *Проск.*

Спусти старця з села, прибуде єму й ума. *Євх.*

Хто походить по світу, той вберецця ума.

Чим пес старий, тим хвіст твердий. *Ил.*

Вовк старий не лізе до ями. *Г., П.*

5790. Старого горобця на полові (¹) не обдуриш (²). *Пр., Коз.*

(¹) на м'якинах. *Л.; на м'якині. Кон.*
(²) не зловиш. *Кан., К.*

Старого лиса тяжко зловити. *Ил.*

Хто спаривсь на окропі, той и на холодну воду дмухне. *К., Кан.*—Хто на окропі спарився, и на зімну воду дуче. *Ил.*

Опарився (¹) на молоці, та й на воду студить (²). *Л., [К., Рад., Євх.]*.—Як спарився на молоці, тади на сироватку будеш дуть. *Гл.*

(¹) Опецесся. *Зв., Пир.* (²) то й на воду будеш дмухать.

Налаяв (¹) міх, що (²) й торби (²) страшно (⁴). *Л.*—Кого міх налаяв, тому и торба не дасть спати. *Г., [Кан., К.]*.

(¹) Навчив. *Л.; Накарав. Рад., Пир.* (²) то. *Л., О.* (³) торбинки. *Б., Сос.* (⁴) бо-лиця. *О.; боязко. Рад.*

Стріляная ворона хоч к бісу летить уже нехай. *Ст. 36.*

Полоханий заєць и пенька боїцца. *Бер., Пр.*

Кого гад укусив, той и глисти боїцца. *Ил.*

Лякана (¹) ворона куца (²) боїцца. *О.*

(¹) Полохана. *О.; Пужана. Б.; Пу-гана. Кулж.* (²) и тіп. *ід; и пня. Б.*

Бита собака не боїцца палиці. *Коз.*

5800. Битому собаці кня (¹) не пока-зуй. *Б., Ст. 36.*

(¹) палиці. *Пир., Б.*

Битому и різку покажи, то він боїцца. *Проск.*

Десь котрий добре христив, що так далеко звертає. *Бр.*

ГОЛОВА—як торба: що знайдеш, то сховаєш. *К.*

Що з голови, то з мислі. *Проск.*

Мислі до суду не позивають. *Ил.*

Мислі в небі, а ноги в постелі.

Взяли мене думки та гадки. *Лів.*

Задумавсь, як собака в човні. *Пер.*

Згадав, ся зволив, та й удоволив. *Гам.*

5810. «Що старше від розуму?»—«Ува-га!» *Г., П.*

От и ЗАБУВСЯ—на єго соснове лис-та! *Р.*

Так, наче заорало! *Бр., Зв.*—Забув, як заорав. *Проск., Євх.*

Ударив у губу, та й забув рахубу. *С.*—Як ударив в губу, то й розбив всю рахубу. *К.*

Дай, Боже, пам'яті (¹)! *З., Л., Пир., Б.*

(¹) пам'ять. *Зв., Дуб., Гад., Л., Кр.*

На вмі вертицца, та не згадаєш хутко. *Ст. 36.*

Крутицца меві на язиці. *Ил.*

Що минуло, то ся забуло.

Якось я баґацько зав'язав (узлик на пам'ятку), а як розв'язу, то усім покажу. *Черк.*

Не знав, не знав, та як на те забув. *Бр.*

5820. Треба тобі дати забуткової (щоб не забував). *Кон.*

Дав пам'ятного. *З., Л., Пир.*

Щоб був ВІЩИМ, то бим біди не знав. *Ил.*

Зроби з мене віщого, а я з тебе баґа-того. *Яц.*—Зроби мене віщим, зроблю тебе баґатим. *Не.*

5824. А пророкові що? *Ил.*

5826. Велетню у світі недовго жити.
Гат.

Велетні були здорові на зріст давні
люде. — *Волоті* Нестора. В приказках
д. Гатчука, вони — великого духу люде.
Шкода велика, що, окрім приказок д.
Гатчука, інших про велетнів нема.

Велетень в громаді, як правда в пораді.

—

Треба на все РОЗМИШЛЯТЬ, треба
бути полізним. *Хор.*

На все вважай и на ус собі мотай.
Проск. — Хто що говорить добрее, а ти
на ус мотай. *Ст. 36.* — Слухай, слухай,
та на ус мотай, а під старість, як наход-
ка. *К.* — Замотай собі на ус. *Пр., Павл.*

5830. Питатися кума-розума. *Г., П.,*
Прав. Ниж.

Піти до голови по розум. *П., Прав.*
Ниж., Лів.

До гори пляй, та в рот хватай. *Ст. 36.*
Не силою роби, та розумом, не серцем,
та обичаєм.

Мудрий не лізе під стіл. *Ил.*

Лучший розмисл, як замисл.

Не спитавшись ⁽¹⁾ броду ⁽²⁾, не сунься
⁽³⁾ у ⁽⁴⁾ воду. *Л., Пр.* — Не суйся про-
жогом у воду. *Гат.*

⁽¹⁾ Не питавши. *Нов.*; Не спитавши
Ил., Бр., Полт. ⁽²⁾ перше броду. *Ил.*
⁽³⁾ не лізь. *Ил., Нов.*; не ходи. *Кулж.*;
не сикайся. *Полт.* ⁽⁴⁾ прямцем в. *Ил.*

Не розмовившись ⁽¹⁾ з головою, до чо-
гось іншого не важся. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Не розважившись. *Не.*

Не спитавши голови, не лізь до ніг. *К.*
В притузі треба знати усячину и дороги
щоб не питається. *Ком.*

5840. Пошовши в мир, приймай и тістом.
Рад., Иос.

Чи хазяїн ти, чи наймит, чи сім'я-
нин и д., не вередуй, лагодом на все;
або, взявшись за діло, пильнуй, щоб ні-
чого не минуть — щоб свого дойти.

Не наперед людей, тільки поперед лю-
де. *Ил.*

Де не можна перескочити, то треба
перелізти. *Прав. Ниж.* — Де не переско-
чиш ⁽¹⁾, там підлізь. *Г., П.*

Де не можна перескочити. *Ил.*

Треба розумом надточити, де сила не
візьме.

Де не стає вовчої шкури, настав лиса.

Не вважай на урожай, а гречку сій
(або: Не питай на урожай — гречку сій,
то хліб буде; або: Не вважай на врожай,

а жито сій, то хліб буде). *Бр.* — На те
не вважай, гречку сій. *Рад.*

За хлібом хліба доставай. *Ст. 36.*

Не кидай живого, не шукай мертвого. —
Покинь живе, та шукай мерлого! *Рад., [Бр.,*
Проск., Л.].

Коли тобі добре, коли ти мистець в
які роботі и д. — не кпдай.

Клин клином виганяють ⁽¹⁾. *Кр., [Нос.,*
Кулж.]. Клин клина вибиває ⁽²⁾. *Кан., К.*

⁽¹⁾ вибивають. *Г., Сл.;* вибивай. *Ст. 36.*
⁽²⁾ побиває. *Проск.*

Курка збіжжя розгрібає, а в смітті зер-
но шукає. *Ил.*

5850. Не заливай нікому за шкуру сала.
Ст. 36.

Загубиш, то не смутись, — знайдеш, то
не веселись. *Не.* — Найшов — не радується,
а загубиш — не плач ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ а як загубиш — не тужи. *Не.*

Радость — не радується, а смуток — не
смутись. *Рад.*

Хто звечора плаче, той уранці буде смі-
яється. *О.*

На те коваль ⁽¹⁾ кліщі держить ⁽²⁾, щоб у
руки не попекло. *Пр., [Гайс., Ст. 36.].*

⁽¹⁾ Циган. *З.* ⁽²⁾ тримас. *Проск.;* кус.
Рад., Коз.; мас. *Гор.;* держе. *Лох.*

На те Бог дав голову, щоб посторонок
не ссунувся. *Проск.* — На це голова, щоб
ся шишук не зсунув. *Бр.*

На те в церкві колочки, щоб шапки ві-
шати. *Пир.*

На те шука в морі, щоб карась не дрі-
мав. *Ск.*

На те квас, щоб його пити. *Бр.* — Коли
квас, чом його не пити? *Рад.*

Дивись, щоб не помиливсь, а опісля не
журивсь. *Евх.*

5860. Не всякий раз крадь, та всякий
раз бережися. *Коз.*

Гляди та й не прогледись, купи та й не
прокупись (и до сватання). *Рад.*

Наперед не виривайся, ззаду не зоста-
вайся, середини держися. *Лох.* — Напе-
ред (або: Впері́д) не виривайся, а ззаду
не лишайся. *Проск.*

Де ідять, там пхайся, а де б'юцца,
звідтіль ⁽¹⁾ утікай. *Пов.* — Де ідять, там
тіснись; де гроші лічать, там не пхайся,
а де б'ють, утікай. *Бр.*

⁽¹⁾ там. *А. Вил.*

Як дають — бері, а б'ють — біжи. *Черн.*
Добре все по мірі. *Ст. 36.*

Живись — та під себе дивись. *Ком.*

Стрижи — не оберай. *Ил.*

Не крути, бо перекутиш.

Масло каші не портить. *Бр., Пр.* — Каші маслом не зопсуєш. *Проск., [Дох., Нос.]*

5870. Не давай сам на себе кня. *Ст. 36.*

5871. Бога не гніви ⁽¹⁾, а чорта ⁽²⁾ не, дрович ⁽³⁾. *Проск., Бер.*

⁽¹⁾ не гнівай. *Дуб.*; проси. *Рад.*; бійся. *Ком.*; Богу молись. *Пр., Гл., Новг., Ст. 36.* ⁽²⁾ а злого. *Рад.*; и кого вного. *Ст. 36.* ⁽³⁾ не дражни. *Руд., Дуб., Кан., К., Новг.*; не гніви. *Рад., Ком., Гл., Ст. 36.*; не гудь. *Пр.*; не сміши. *Збр. Лаз.*

5873. И чортові треба часом свічку запалити. *Ил.*

Треба и ⁽¹⁾ принаддобницця. *Ком.*

⁽¹⁾ Добре и. *З.*

Куди хилить ⁽¹⁾ вітер, туди й гілля ⁽²⁾ гнуця. *Ном.*

⁽¹⁾ віс. *К.* ⁽²⁾ и люде. *Рад.*

Як заграють—так танцюй. Так танцюй — як играють. *Ст. 36.*

Куди ноги, туди й голова. *Зв., Дуб.*

Між попами піп, між дяками дяк, між вовками вий пововчи, між свинями хрюкай посвиничій. *Ком.* — Між вовками пововчи й вий. *Зв.*

До панів пан, а до мужиків мужик. *Пр., Пир., Ком.*

5880. Убрався між ворони, и крикай, як они ⁽¹⁾. *Л., [Пр., О., Паям., Ёвх.].*

⁽¹⁾ вони. *Л.*; ёни. *Новг.*; и они. *Ст. 36.*

Тра знати, по чому локоть. *Ил.*

Не бери заліза въ руки, поки на него не плюнеш. *Бр.*

Хто по кладці мудро ступає, той ся в богаті не купає. *Ил.*

Въ часі погоди бійся великої води.

В добру хвилю чекай злої (або: по добрій хвилі лихую ждай).

Хто припоминає, той допоминає.

Не присувай соломн до вогню.

Не тятни пса за хвіст, бо тя вкусить.

Не клади псові пальців в зуби, бо вкусить.

5890. Не клади палця в рот, бо одкусить. *Пр., Пир., [Бр., Проск., Ком., Рост., Ст. 36.].*

Не клади в рот руки без рукавиці. *Б.* — Не клади палця в зуби. *Ёвх.* — ... пучки у рот, бо укусиш. *Не.*

Між ⁽¹⁾ двері палця ⁽²⁾ не клади ⁽³⁾. *Пир.* — Не строняй палців між двері, бо прищипнуть ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ Межи. *Проск.*; Попуд. *Коз.* ⁽²⁾ пучки. *Пр., Коз.* ⁽³⁾ не сунь. *К.*; не тикай. *Проск.*; не клади, бо придавлять. *Зв.* ⁽⁴⁾ розплющать. *Кан., К.*

Не лізь, куди голова не влізе. *Пир.*

Нехай тебе не несе дідько, де людей рідко. *Бр.* — Не неси дідько, де людей рідко. *Рад., К.* — ... а неси, де густо, то не буде пусто. *Не.*

⁽¹⁾ Не несе нехай дідько, где. *Ст. 36.*

З сокирою не лізь тудя, де пила не була. *Кременч.* — ... де пила не втисне. *Не.*

Хто ходить поночі, шукає букової немочі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ шукає немочі. *Ст. 36.*

Лови рибку, де лопух є. *К., Коз.*

Туди глядь, куди шерсть лежить. *Пр. в Ст. 36.*

Курка кудахче в однім місці, а яйця кладе въ другім. *Сков.*

5900. Мани собаку, а з рук не пускай кіяку. *Сков.*

Намірся, та не вдарь (молодого учать, як жить). *Рад.*

Тричі мірай ⁽¹⁾, а раз одріж ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Три рази мір, або — Сім раз мірай. *Проск.*; Десять разів мір. *П., Сл., Ш.* ⁽²⁾ вріж. *Проск.*; утни. *П., Сл.*

Забий діру—собака не полізе. *Ст. 36.*

Сокола з рук не пушай.

Не виводи вовка з ліса. *Ил.*

Не дивись, що малі собачкі, але палицю бери добру. *Бр.*

Не дурний той вовк, що въ пусту комору заглядає. *Пир., [Ком.].*

Не ўмен до двадцять, не жонат до тридцять, не богат до сорок — кругом дуряк. *Ил.*

Не кайся рано вставши, молодим оженившись. *Рад., [Ж., Ст. 36.].* — Не журися, що рано встанеш, и не журися, що молодим оженишся. *Г., Бр.* — Рано вставши, молодю оженившись и рано посіявши, не будеш каяцьця. *Нов.* — Не кайся, рано вставши, — більше зробиш; а молодю оженившись — скоріше помочи діждеш. *Черн.*

5910. Не смійся над людьми нині, бо завтра люде над тобою будуть сміятися. *Проск.*

Не купив батько шапки, нехай ухо мерзне; а яку дав, то бережи, бо погано и без неї. *Збр. Лаз.*

Не купив батько шапки—чорт ёго бери ⁽¹⁾! нехай уші мерзнуть. *Кан., К., Нос.*

⁽¹⁾ шапки. *Кан., К., Б.* — Кепкують з тих, що все на других покладаються. *Нос.*

Не братайся з козаками мед пйти. *Ст. 36.*

Вікно три річи псує: атрамент, сіль и молоду жіяку. *Проск.*

Нема прудчого над очі! *Бр.* — Що есть

в світі найпрудшіше и насвідійше, як очі! *Пир.*

Лихая находка гурш крадіжки. *Др. в Ст. 36.*

ДВІЧІ ЛІТО НЕ БУВА. *Зв., Н., [Х., Коз., Ст. 36.].*

Раз літо родить! *Бр., Гад.*

Весна раз красна. *Ск.*

5920. Лови рибку, як ловиця. *Євх., Рад., [Бр.].*

Одчиняй двері, поки одчиняюця; бо як и зачиняця — не скоро одчиниш. *Ос. 10 (XIV, 33).*

Бери гриби, як єсть. *Рад.*

Дери лика, коли деруця. *Рад., [Зв., Прок., Ров., Дуб., З., Ст. 36., Вел., Євх.].* — Тоді лика дери ⁽¹⁾, коли ся деруть ⁽²⁾; тоді дівку, тдай, коли беруть. *Ил.* — Дери лика в той час, як даєця дерти. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Дри. *Войц.* ⁽²⁾ дуть.

Не шодня можна сіяти, зберати. *Ил.*

Поти дерево гни, поки дасця гнути. *Бр.* — Гни тоді дерево, коли гнецця. *Прокс.* — ... як воно молоде.

Хапай, Петре, поки тепле. *Гайс.*

Коваль клепає, доки тепле. *Бр.* — Тоді коваль залізо кув, коли гаряче. *Г.* — Куй тоді жалізо, коли гаряче. *Зв.* — Куй залізо, покуль не загасло. *Кр.*

Тоді дівку віддавай, коли люде трахляюця. *Прокс.*

Шов козак дорогою, а на колоді сиділа — «Е! дівчина, та п'ятниця.» А вона йому: «Козаче, завтра субота буде, та дівчини не буде.» *Сл.*

5930. П'ятниця — вдаре не ⁽¹⁾ трапиця. *Зал.* — Не гляди, що п'ятниця: тогди бери, як трахвиця. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Як. *Бр.*; кому не. *Бер., Пир., Х.*

Уживай ⁽¹⁾ світа, поки служать літа. *Г., В.*

⁽¹⁾ Запобігай. *Зал.*; Запобігайте. *Ос. 6 (III, 18);* Поті вживати. *Г., В.*

Іж, поки ⁽¹⁾ рот ⁽²⁾ свіж. *Зв., Кр., Ком.* — ... а як помреця, то ⁽³⁾ все минецця. *Рад.*

⁽¹⁾ Тоді іж, як. *Бр., Бер.* ⁽²⁾ язик. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ Пий, іж, поки рот свіж: умреця. *Лів.*

Напиймося тут, бо в небі, не дадуть. *Прокс.*

Пийте ⁽¹⁾ жили, поки живи. *Пир., Коз.* — ... а як умрете ⁽²⁾, тоді лиха ⁽³⁾ зоп'єте ⁽⁴⁾. *Б.*

⁽¹⁾ Ворущіця ще. *Бр.*; П'ять. *Рад.*; Іжте. *С.*; Тягніть. *Коз.*; Танцюйте. *Бер.* ⁽²⁾ замрете. *III.*; помрете. *Ком.*; помреця. *Рад.*; пійдете до гробу. *Бр., [С.];* умрем. *Нос.* ⁽³⁾ чорта. *III., Коз.*; лихого батька. *О.* ⁽⁴⁾ то все те минецця. *Рад.*; то ззісте хворобу. *С., Бр.*; то й колом не впреш. *Нос.*; то тоді не ймете. *Бр.*; то не будете. *Бер.*

Гуляй, дитина, поки твоя година. *Нос.*

ПОТАЙ Бога, щоб и чорт не знав (зробив потайно). *Рад., Кр.* — Потай-Біг! *Пир., Ч.*

Хата покрішка! *Ск.*

Своя хата повинна бути покрішка. *Нос.*

— Хата як покрішка: що зговориш, то в хаті повинно пропасти. *Бер.*

Як камень у воду, так жеби з твого дому не вишло нічого непотребного. *Ст. 36.*

5940. Смотри — мовчи, а своє роби. *Ил.*

Щоб ⁽¹⁾ ні сич, ні сова! *Д.* — Утрись и запрись, щоб сич и ⁽²⁾ сова не знала. *Кл.* — Ні сич, ні сова (не знають). *Рад.*

⁽¹⁾ Щоб в нас ніхто не внав. *Бр.* ⁽²⁾ жеб ні сич, ні. *Ст. 36.*

Нехай між нами сокірка пропаде («щоб лишилося в тайности»). *Бр.*

Чуй не чуй, бач не бач, а (або: Чи бачиш, чи не бачиш, то) мовчи. *Ил.* — Бачиш, не бачиш, а не бреш. *Прокс.*

Чув — не чув, бачив — не бачив. *Нос.* — Чуй — не чуй, видь — не видь. *Ст. 36.*

Тобі — нехай золотом уші позавішувати! *Ном.*

Не слухай, що балакаємо.

Замотати, зав'язати, та й нікому не казати (кажуть більш на Циган, що нічого не докопається, як вкрадуть). *Кан., К.*

Не у всі дзвонить. *Ном.* — Не во всі дзвони дзвонять. *Коз.*

Хоч відають, та нехай не видать. *Кл.* Мовчок: розбив тато горшок, а мати и два, та ніхто не зна. *К., З.*

5950. Шито й крито. *Лів.*

А ні гич! *Г., П.* — Не гич! *Гат.*

Щоб з рота й пари не пустив. *Зил.*

О том ні слова. *Ст. 36.*

Хто мовчить, той двох ⁽¹⁾ навчить. *Рад., Пир., Коз., Ст. 36.* — ... а хто говорить, той договориця. *Х. 36.*

⁽¹⁾ десят'х. *Бр.*; десят'х. *Д.*; десяти. *Зв., Пр.*; сто. *Ил.*

Тільки ти будеш знать, та я, та Бог третій («А більше десятка не буде ніхто знать?» *З.*). *К.*

*

Побалакаєш, як у піч укинеш (ніхто не довідаєця). *Пир.*

Ніхто не скаже, не перекаже. *Ком.*

Я б сказав, та гурки за пазухою. *Кр.*

Я б сказав, та піч у хаті. *Рад., Л., Пир., Гр., [Коз.].* — ... для твоєї речі не виносить печі. *Євх.* — У тім річ, що в хаті піч. *Бер.* — Мовчи, бо піч у хаті. *Л., Пир., О., Кр.* — Лишня пічка в хаті. *Кулж.*

5960. И стіни мають уха. *Ил.*

Знай та гадай — мудрому досить! пий та дий! *Ст. 36.*

Мудрій голові досить дві слові. *Ил., Прокс.*

Розумному досить. *О., [Кр.].*

Надав чорт маком заговіть (скажеш, а те винесе). *Л., 3.*

Був там, де тепер нема (не признаєця). *К., Пр., Б.* — ... де нема вже. *Полт. г.*

Що Бог дав (не хоче признаєця)! *Бер.* — ... на що тобі? *Рад.*

Що сказав — то сказав. *Ил.*

Я вже то забула, що учора їла (не хоче про людей переносить). *Бр.*

Тобі не питать, мені не казать. *Євх., Л.*

5970. На пти ⁽¹⁾, щоб дивувались ⁽²⁾ тамі дурні, як ти. *Лів., Сл.*

Кажуть, як спита хто — на що, мов, робиш, або-що? — ⁽¹⁾ На кпн. *Г., П., Праг. Нжж.* ⁽²⁾ щоб ся дивували. *Г.*

Хто не знає, так и не узнає. *К.*

Я так знаю, що часто й обід забуваю (не хоче чого виявляти). *Черн.*

Стара не віда, що вчора й обіда (не біється, не скаже — забуде). *Коз.*

Без мого гріха (як не хоче виводить неправду). *Л., Гл.*

Про те перші знають. *Пир.* — Не знаю — питай перших. *Павл.*

Єдно око має більше віри, ніж два (що скажеш одному, те двом не скажеш). *Ил.*

Не питайся, бо ⁽¹⁾ старий ⁽²⁾ будеш ⁽³⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ Не питайся. *Ос. 20 (IV, 49).* ⁽²⁾ старим. *Ком.* ⁽³⁾ бо скоро зстарієся. *Пир.*

Як багато будеш знать, то скоро зостарієся. *Л., Коз., [Пир.].*

Більш будеш знати, менш будеш спати. *Пир., [Ог.].* — Багацько знатимеш, менше спатимеш. *Євх., Ог.*

5980. Хто багацько знає, то мало має. *Прокс.*

Чуюю, періста! підслухала (як помічають, що хто підслухає)! *Л., [Павл.].*

ЗЛІ КОМПАНІІ и доброго чоловіка зпсують. *Прокс.*

Лихий доброму ⁽¹⁾ попусе. *Пр. в Ст. 36.*

⁽¹⁾ доброго. *Бр.*

Послухавши жука, всігди в гною будеш. *Нос.*

З дідьком не сягай до одніи миски. *Ил.*

Не гризи з дідьком оріхів.

Одна паршива овечка усю отару поганить. *Коміс.* — Паршива ⁽¹⁾ вівця ⁽²⁾ все стадо спаскудить ⁽³⁾. *Кам.* — Др...вая корова все стадо об...ще. *Гр.*

⁽¹⁾ Одна паршива. *Зв., Пр., Ог.;* Єдна погана. *Прокс.* ⁽²⁾ овця. *id.;* овечка. *Пер., 3.* ⁽³⁾ портить. *Зв., Пер., 3., Пр.;* заразить, або — занапасть. *Прокс.;* запоганить. *Ог.*

З яким пристаєш, сам таким стаєш. *Кам., К.*

З яким придеши, таким сам останеш. *Ил.*

5990. З чим ся обходимо, тоє до нас лепне.

Хто з псами лягає, той з блохами встає.

Хто з псами пристає — навчицца брехати.

Хто в болото лізе, той ся покаляє.

Від диму закопчися, від води замочисся, а часом и зовсім утописся. *Бер., Пир.*

Хто вліз в будяки — хоч би и нерадий, то в їх убереця. *Кам., К.*

Хто коло чого ходить, то ся тим и уробиць. *Дип.*

Коло води ходивши, не можна, щоб не замочицьця. *Лів., [Рад., Ст. 36.].*

Коло воза ходивши, не можна не обмазацьця. *Євх.*

Тим бочка смердить, чим налита. *Пир., Бім., [Прокс.].*

6000. Чим горшок накіпів, тим буде смердіти. *Бр., У., Прокс.*

Чим собака закусьть, того покинути ⁽¹⁾ не мусить. *Ст. 36.* — Хто чім закусьть, терпіти ⁽²⁾ не мусить. *Пир.*

⁽¹⁾ Чого собака вкусьть, покинуть. *Новг.* ⁽²⁾ той и покинуть. *Ком.;* Хто чого вкусьть, то перестать. *Рад.*

Штука НАУКА. *Ст. 36.*

Не учись розуму до старості, але до смерті. *Г., Бр.*

Учись — на старість буде як нахідка. *Л., [Ком.].*

Не кайсь рано встати, а молодю учи- тись. *Бр.*

Як дуба не нахилиш, так великого си- на на доброе не навчиш. *Ст. 36.*

Нагинай гіляку, доки молода. *Ил.*

Чого Івася не науциця, того и Іван не буде вміти.

Було б учити, як лежало поперек по- душечки, а як удовж, то вже не помо- жецца ⁽¹⁾. *Л., О.* — Тоді учи, як упо- перек на лавці лежить, а як подовж ля- же, то тоді вже ёго трудно вчити. *Бр., [Кам., К., Рад., З., Пр.].* — Коли не навчила, як упоперек полу лежало, а то- ді вже не навчиш, як уподовж полу. *Л., Дуб.*

⁽¹⁾ а вже як уподовж! *Б.*

6010. Хто не вчивсь, не буде знати. *Кл.*
Чого не вміє, не буде й знати.

Що вміть, так того за поясом не но- сить. *Б.* — Що вмієш робить ⁽¹⁾, то за плечина не носить. *Рад.* — Що знати, то за спиною не носить. *Пир.* — Науки не носить за плечима. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ що знаєш. *К.*

Старі скажуть на глум, а молодим тре- ба брать на ум. *К.* — Старий говоритиме на глум, а ти, молодий, бери собі часом на ум. *Ст. 36.* — Старе скаже на глум, а ти бери на ум. *О., [Бр., Проск., Ком.].*
Що знати, то все добре. *Кулж.*

Ученому світ, а невченому тьма. *Ком.*

Письменному книжка в руки. *Черн.*

До смерті учиця чоловік. *Ст. 36.*

Знайко біжить, а незнайко лежить. *Рад.*

Ув умілого и долото рибу ловить. *Коз.*

Москаль підманив на таке рибацтво чумаків, а другий тим часом рибу з во- зів покрав, та так и наловили долотом риби.

6020. Той хто тямє, не той, що тягне. *Гат.*

У невмілого руки болять ⁽¹⁾. *К., Бер.*

⁽¹⁾ не болять. *Рад.*

Того руки не болять, що уміють. *Кулж.*

Наука в ліс не йде. *Бр., Зв., К., Л., Коз., [Гайс.].* — Наука не йде в ліс, а ⁽¹⁾ в ніс ⁽²⁾. *Євх.*

⁽¹⁾ але. *Бр., Ж.* ⁽²⁾ тільки в голову. *Бр.*

Наука не йде на бука. *Г., П.*

На те коня кують, щоб не спотикав- ся. *Проск.*

За сю науку цілуйте батька и матір у руку. *Кулж.*

Науки не од ліса забігти. *Ст. 36.*

Не в череві учаця.

Люде стали знати, як стало хліба не ставати. *Сл.*

6030. Добре все уміти, але не все ро- бити. *Збр. Лаз., [О.].* — Дай, Боже, все уміти ⁽¹⁾, та не все робити ⁽²⁾. *Ст. 36.*
[Бр., Дуб., Рад., З., Євх.].

⁽¹⁾ знати. *Л., [Б.].* ⁽²⁾ пробовати. *Кам., К., Бер.*

Нема муки без науки. *Євх., Зал.* — Без науки нема муки. *К.*

Доки не намучиця, доти не науциця. *Бр.*

Не терши, не мнявши, не істи ⁽¹⁾ ка- лача ⁽²⁾. *Бр.* — не м'явши, не буде ка- лач. *Пир., Ком.*

⁽¹⁾ не буде. *Бер.* ⁽²⁾ калачів. *Проск.*

Давшиися в науку, дай що имоє на муку. *Ст. 36.*

За невміння деруть реміння. *К., Пр., Б.* — ... а з тебе и хващю (стяга з ли- марщином, вздовж шкіри). *Зал.*

Медведя, коли вчать танцювати, то му на сопілку грають. *Ил.*

Не штука наука, а штука розум. *Кр.*

Вік ⁽¹⁾ живи ⁽²⁾, а дурнем умреш ⁽³⁾. *Рад.* — Цілий вік учись, цілий вік живи, а все дурний умреш. *У.* — Чоловік цілий свій вік розуму учиця, а дурнем умирає. *Нов.*

⁽¹⁾ Скільки не. *Кр.* ⁽²⁾ живи, вік учись. *Дуб., О., Коз.* ⁽³⁾ умри. *Сос.;* а дурнем все таки вмірати. *Коз.*

Лучший розум прирощений, як науче- ний. *Ил.*

6040. Шкода' учити розуму. *Г., П.*

Ворона за море літає, а дурна вертає- ся. *Проск.*

З письменних все лихо встає ⁽¹⁾. *К., З., Л., Пир.*

⁽¹⁾ зло буває. *Кл.*

Письменний самий прескверний. *Збр. Лаз.*
Через письменних западеця світ. *Кл., Ном.*

Як буде уміть писать, буде людей ку- сать. *Ком.*

Риба смердить ⁽¹⁾ від голови. *Сков., [Ил.].*

⁽¹⁾ псуєця. *Чер.*

Як би ви вчилися так як треба, то й мудрість була б своя. *Кобз.*

Нехай Німець скаже — ми не знаєм! *Кобз.*

Не вчений, та товчений ⁽¹⁾. *С.* — ... та друкований. *С.*, [Бр.].

⁽¹⁾ так провчений. *Рад.*

6050. Де чому училися, та дешо й зна-
ем. *К.*

И я колись під школою ночував. *Лів.*
Я був на росі, та навчився поросько-
му говорити: «Сену, запрягай кобилу бе-
лу—поїдем у ліс по дрова!» *Сл.*

Не святі горшки ліплять. *Об.*, *Евх.* —
... ті ж люде. *Л.*, *Сл.* — ... а такі гріш-
ні люде, як и ми. *Проск.* — ... а такі ж
люде, як би й ми грішні. *Ном.* — Чи то
святі горшки ліплять! *Кам.*, *К.*, *Л.*

Як уміє, так и пієм. *Яц.*, *Бр.*, *Бер.*,
Рад. — Як з'умила, так и спіла. *Коз.*, *О.*
Хто що вміє, той те й діє. *Х.*
На гривні вчений. *Пир.*

Що ти знаєш! я більше винен, як ти
маєш (на того, хто поправля старшого
и д.). *Евх.*

Хвилююхв, а кобили в хамут не вміє
запрягти! *Ж.* — Учений, а кобили не за-
пряже. *Збр.* *Лаз.*

Не вміє ні бе, ні ме. *Ст.* 36. — Ні
бе, ні ме не знає. *Лів.*, *Г.* — Ні бе, ні
ме, ні бельмес. *Павл.* — Ні бельмеса не
знає. *Пир.*

6060. Пісмениий, та не друкований ⁽¹⁾.
Кам., *К.*

⁽¹⁾ друкований. *Ком.*

Не знав, та й забув. *К.*

Як поночі в сльми. *К.*

Од дощечки до дощечки, а по середи-
ні ні трощечки. *Л.*, *Н.*, [Пир.]. — Од
доски до доски, а в середині ні трошки.
Пир.

Од краю до краю, а в середині не
знаю.

За титлу зачепивсь. *Лів.*, *Сл.*

Покой та покой, та дванадцять покоїв,
та у, та три палочки вгору—от тобі й
тпру! *Кам.*, *К.*, *Ном.*

Аз—били мене раз. *Збр.* *Шей.*

Аз—били мене раз; буки — набралися
муки. *Збр.* *Шей.* — Аз—бив дик раз;
буки — не попадай дякові вдруге в руки.
— Аз, буки — бери граматку в руки. —
Аз, буки, глаголі, повісили Василя, и
драбинку несуть, за ка...чку трясуть. *Лист.*
(II, 246).

Мурилю чаричи—подай, жінко, онучі.
Збр. *Лаз.*

6070. Ижиця—дубець до с...и близни-
ця. *Лист.* (II, 287).

Архивимінікопопомозапечеревіміні-
кевич (в Лубенські повітові школі було

колись учні вимовляють оце прізвисьце —
звісно, «а ну, мов, хто вимовить!»). *Ном.*

Летів горобець через безверхий хлі-
вець, ніс четверик гороху, без червото-
ку, без червоточини, без пачервоточини
(теж було вимовляють, яко трудне для
вимови).

Наш Карпо з своїми Карпининатами
полукалукарився (теж).

Йшов мужик из ярмарку по колоді че-
рез воду, тільки став він на колоду, бовть
у воду! викис, вимок, виліз, висох, став
на колоду та знов бовть у воду. *Збр.*
Лаз.

«А знаєш?» — «Знаю.» — «А дога-
дався?» — «Який біс!» — *Кам.*

Бери, Петре, на розум! *Ил.* *Р.*

Пішла его псалтира на перець. *Ил.*

Пише, як сорока лапою. *Ном.* — ...
сорока по тину. *Зв.*, *Бер.*

Написав, мов курка ⁽¹⁾ лапою. *П.*,
Прав. *Ниж.*, *Лів.* — Се написав, неначе
сорока. *Бр.*

⁽¹⁾ як сорока. *Прав.*, *Ниж.*, *Л.*

6080. Написав, як чорт до Арехви.
Ном. — ... до Арехти. *Кр.* — Написав до
Арехти! *К.*

Писав писака, читав собака. *Пр.* —
Писала писачка, читав собачка. *Зв.*, *Л.*,
[Проск.]. — Писав писака: хто прочитає,
тому стегняка (або: и той собака). *Кр.* —
Як напише писака, то не розбере й со-
бака. *Проск.*, *Л.*

Писав, писав, та чім ими запечатав.
Ст. 36. — ... писав, — чім запечатав? *Ил.*

Як напише дурень, то не розбере и ро-
зумний. *Проск.*

Так пише, як мак сіє; прийде читати,
як в розі не знає. *Ил.*

Не при нас (тобі, мені) писано. *П.*,
Лів.

Спробовать пера и чернила, що в ёму
за ⁽¹⁾ сила: так перо пише, як муха ди-
ше. *Ос.* 10 (IV, 26).

⁽¹⁾ що в перові за. *Ном.*

Єжели будеш пісмениий, пильнуй и
не отступай пісьма: бо ти од него одсту-
пиш на п'ядь, а воно од тебе на сажень.
Ст. 36.

Лучче сороці без хвоста літати, ніж
пісьменному уміти читати, та не уміти
писати. *Дуб.*

Учений недоучений гірше, як простак.
Ил.

6090. Школа—церковний угол. *Кл.*

В нашій школі, як на татарським полі:
єсть где сісти, та нічого їсти. *Ст.* 36.

—Школа гола: є де сісти, та нема що істи. *Ил.*

Школа всяким страним дім єсть вольний. *Кл.*

Школа дом вольний, а не своявольний. *Ст. 36.*

Смажено, печено в смолі, не кажи, що ся діє в школі. *Прок.*

Приповідь в школярів: не вкрав, але достав. *Кл.*

Школярської юхи набрався. *Ст. 36.*

Єдна то бурса! *Ил.*

Субітки дадуть. *З., Л., Хор., Пир., Пер.*

Березовим пером виписувати. *Кл.*

6100. Прийде Май, (школярів) не займай, а Юль, хоч плюнь. *Пир.*—Як прийде Май, у книжку дуже заглядай (бо екзамени надходять), а як прийде Юнь, то и в книжку плюнь. *Кор.*

Шануй учителя паче родителя. *Євх.*

До нас в науку — ми навчимо! *Кобз.*

Просвітити, кажуть, хочуть — современими огнями.

И премудрих немудрі одурять!

Невчене око загляне ім в саму душу глибоко-глибоко.

Лучший ПРИКЛАД, ніж наука. *Ил.*

Старі крутяця, а молоді учаця (або: Старі покрутились, а молоді навчились). *Р.*

Коли игумен за чарку, то братія за ковші. *Євх.*

Коло сухого дерева (¹) и сире горить. *Ил.*

(¹) За сухим. *Л., Ст. 36.*

6110. Що РАДА, то не зрада. *Рад., Зап. (I, 65).*

(¹) порада. *Ст. 36.*

Як рада, то й порада. *К.*

Одна рада хороша, а дві ліпше. *Нос.*

Одна голова добре, а дві лучче. *Зв.*

Одна розумна (¹) голова добре, а дві ще краще (²). *Л.* — Що голова, то розум, а дві ще лучче. *Кр.*

(¹) Одна. *Зв.*; Один розум. *Пир.* (²) лучче. *Зв., Пир.*

З порадою добре (або: лучче) бити. *Кон.*

Без ради й вісько гине. *Бр.*

Хто людей питає, той розум має. *Ск.*

Надто знай, та ще питай. *Пир.*

Хто каже доладу, то ухо наставляй, а

хоч и без ладу, то й тож не затикай. *К., Кам.*

6120. Щоб часом дармо не блудить, чужого розуму питайся. *Ст. 36.*

Послухай мене дурня, то будеш розумним (¹). *Л., Ос. 7 (V, 42).*

(¹) дурного, то й сам розумним будеш. *Пир., Пр.*

Хороше нарадив—так як умів. *Ст. 36.*

Наче вуші підогнав (як хто дасть добру пораду). *Зал.*

Ей, миряне! шевці, кравці, крамарі, шапарі! сходіця, сходіця ради послухати, табаки понюхати! *К.*

Табаки понюхаймо и ради послухаймо.

Бр.—Сядем на колоді, поговорим по пригоди, табаки понюхаєм и ради послухаєм. *Дуб., Рад., Л.*

«А що ви там робили?»—«Табаки понюхали, ради послухали — та й долому пішли.» *Зв.*

Де великая рада, там рідкий борщ (де довго радаяця, користи мало). *Ил.*

Буде правда, буде рада. *Гат.*

Той дає раду, хто знає правду. *Гат., Коз.*

6130. Добрая тая рада, де ширая правда. *Ос. 19 (XIV, 29).*

Инша рада гірш як зрада. *Гат.*

Добре той радить, хто людей не звадить. *Ил.*

Добра рада — як готові гроші, а ліхач — готове нещастя. *Бр.*

Були 6 гроші, а порада буде. *Ос. 19 (I, 14).*

Коли шукаєш ради, стережися звади. *Ил.*

Радься другого, а смотри свого.

Чужа голова—темний ліс. *Нос.*

У чужу душу не влізеш. *Кон.*

Нікому на чолі не написано, що він. *Ил.*

6140. Не один раз чоловік міняє на своїм віку. *Пир.*

Йди по другу голову. *К.* — ... щоб и тії збунця. *Зв.* — Оце ще йде по другу голову! *К.*

Од того лиха не маю, що свій розум маю. *Пир.*

Людей питай (¹), а свій розум май. *Прок., Кам., К., Л., Пир.*

(¹) ся радь. *Г.*

Людей (¹) слухай, а свій розум май (¹). *Ск.*

(¹) Людей добрих. *Рад.*; Других. *Ис.*

(²) держи. *Рад.*; а сам уважай. *Бр.*

Не позичай у сусіда розума. *Г., П., Прав. Ниж.*

Послухай мене, то за моєї голови на
твій и волоска не стане. *Євх.* — За мо-
єї голови на твій и волоска не стане. *Ил.*
Хай чорт як не скаче, то скаче, а ти
гріха не берись (не набірайся). *Кр.*
Хороше нарадив—хоч покинь. *Ст. 36.*
Не зматися ради. *Гат.*

6150. Хто ДУРНЕМ уродивсь, тому дур-
нем и вмерти. *Ос. 3 (X, 95).*

Як нема розуму від роду, то не буде
и до гробу. *Євх., Бер.*

Дурне вродилося, дурне и згине. *Проск.*

Дурний и в Києві не купить розуму. *Ил.*

Як Мурин ніколи білим, так дурний
розумним не буде. *Ил.*

Скоріш дурень одурить розумного, як
розумний дурня на розум наведе. *Ос. 18*
(VII, 55).

Пуста голова а ні посивіє, а ні полисіє.
Ил.

Дурна голова не полисіє. *Кр.*

Дурень и м'яло вломить. *К.* — ... ло-
мить. *Рад.*

Послухай дурного, то й сам дурним ста-
неш. *Ном.*

6160. Дурень псові очі псує. *Ил.*

Дурням ⁽¹⁾ закон не писан ⁽²⁾. *О., Кр.*

⁽¹⁾ Дурню. *К.;* Дурному. *Н., Пр. (2)*
не писаний. *З.*

Дурному гори ⁽¹⁾ нема. *Лів.* — ...немає,
а все низ ⁽⁴⁾. *Б.*

⁽¹⁾ й гори. *Рад.* ⁽²⁾ усе рівно. *Л.*

Дурному море по коліна. *Об.*

Дурному (або: Дурню) розум не зава-
жить. *Ст. 36.* — Тому не розум заважить.
Пр. в Ст. 36.

Дурний дурне й торочить. *Пр., Лох.*

Дурному дурне в голові. *Прав. Ниж.,*
Бер., Пол.

З панами рідко, и з дурнями ніколи
не ставай. *Ил.*

З ⁽¹⁾ дурнем пива не зварш. *Гад.*

⁽¹⁾ За. *О.*

З сліпим дороги не знайдеш. *Не.*

6170. З дурнем зчепитись — дурнем
зробитись. *Гат.* — Зв'язавшись з дурнем,
то й сам дурнем будеш. *З.* — З дурнем
зайди, сам дурнем будеш. *Проск.*

З розумним розуму ⁽¹⁾ наберешся ⁽²⁾, а
з дурним и останній ⁽³⁾ загубиш ⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ ума. *К., Ш.* ⁽²⁾ набрацьця. *К. (3)* и
готовий. *Ш.* ⁽⁴⁾ загубить. *К.*

Послухай дурня ⁽¹⁾, то й сам будеш
дурень ⁽²⁾. *Рад., Л., Пир.*

⁽¹⁾ дурного. *Бр.* ⁽²⁾ дурний.

Кого Бог хоче покарати, то перше ро-
зум відійме. *Крем., Нос., Грам., [Проск.,*
Б.]

Антигона Сохвоклова.

Луччий піяк, ніж дурак. *Лл.*

Луччий мудрий, хоч лихий, як добрий,
а дурний.

Лучче з розумним у пеклі, ніж з дур-
ним у раю. *Зал.*

Чим мудрий встидаєця, тим дурний
величаєця. *Г., П.*

Один дурень камінь у воду кине, а де-
сять розумних не витягне. *Кр., [Зв., К.,*
Євх.].

Один дурень закине у воду сокиру, а
десять розумних не витягнуть. *Яц.*

6180. Най сліпий камінь у воду верже,
то и видюший не найде. *Ил.*

З дурнем знайдеш, то и не поділишся.
Проск. — З дурнем ні найти, ні поділять.
Коз., [О.].

Лучче з розумним два рази згубити,
як з дурнем раз найти. *Яц.* — Дай, Боже
⁽¹⁾, з добрим (або: розумним) загубить,
а з лихим (або: дурним) не найти. *Бр.* —
Добре з добрим, а з сучим сином, найшов-
ши, не поділишся. *Ком.*

⁽¹⁾ Лучче. *Кан., К.;* Бодай. *Пир.*

До сіти впаде, хто з дурнем краде. *Ил.*

З дурним и в ступі не справився. *Дуб.*

Дурному хоч кіл на голові теша, а він
все своє. *Зал.*

Чорта ⁽¹⁾ хрести, а він каже ⁽²⁾ пусти.
Прав. — ... а він в воду лізе. *Проск.*

⁽¹⁾ Дурня. *У.;* Дурного. *Проск.;* Ти
єго. *Бр.;* ⁽²⁾ кричить. *Бр.; У., Проск.;*
Чорт чортом: ти єго хрести, а він кри-
чить. *Кан., К.*

Півня на заріз несуть, а він каже: ка-
каріку! («не знає своєї смерті»). *Рад.*

Ти єму *Очмаиш*, а він тобі *од мука-*
вого. *Лів.*

Дурня на голову тручай, а він на но-
ги паде! *Ил.*

6190. Дурнем бути—не дуба гнути. *Коз.,*
Гат.

Дурня де не посієш ⁽¹⁾, там и уроди-
ця ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ сіють. *К.* ⁽²⁾ вродить.

Дурнів ⁽¹⁾ не ⁽²⁾ сіють, не ⁽³⁾ орють ⁽⁴⁾,
а сами родяця ⁽⁵⁾. *Л., [Пр.].*

⁽¹⁾ Дурня. *Ст. 36.;* Дурнюв. *Рад.;*
Дурних. *Зв., Полт., З.;* ⁽²⁾ и ⁽²⁾ ні.
Проск., Ст. 36. (4) пашуть. *Рад., Коз.,*
Ст. 36. (5) плодяця. *Лох.;* родять. *Коз.;*
ростуть. *Рад.;* ся родять. *Проск.;* ся
родять. *Ст. 36.*

За дурними нічого в Київ їхати, вони й тут є. *Зв.*

Пізнати з мови, якої хто головою. *Ил.*

Дурний носить серце на язиці, а мудрий азики у серці.

Дурний, коли мовчить, то за мудрого уходить.

Дурень ⁽¹⁾ думкою багатіє ⁽²⁾. *Ск., Лист. (II, 245).*

⁽¹⁾ Дурний *У.* ⁽²⁾ багатий. *Рад.*

Сліпий, хто через решето не бачить. *Бр.*

Сліпий, хто далше від носа не бачить. *Г., П.*

6200. Чорт тому винен, хто дурень. *Пр. в Ст. 36.*

Дурного ⁽¹⁾ и в церкві б'ють. *Рад., Л., Ст. 36., Кудж.*

⁽¹⁾ Дурня. *Проск., Коз., О., Кр.; Дурнів. З., Пр., Павл.; Дурних. Бр.*

Дурнем то и наробитися. *У.*

Добре дурня здурити. *Ил.*

Коли не вмів пирога ззісти — ке ёго сюди (як хто прогавить що, а друге покористуєцца)! *Ном.*

Дурневі щастя. *Зв.* — Дурневі Бог щастя дає. *У.* — Дурням щастя. *Н.*

Щасливий дурень, нічим ся не журить. *Кам., К.*

Дурень нічим ся не журить: горілку п'є и люльку курить. *Ил.*

Дурневі и Бог не противица.

Дурному ⁽¹⁾ и Бог простить. *Ск.*

⁽¹⁾ Дурневі й. *Проск., Пр.*

6210. На дурню и Бог не зище. *Б.*

И Бог за дурним. *Не.*

Хто дурневі вибачить, має сто днів відпусту. *Ил.* — Дурном з кроку ступити, сто днів одпусту доступити. *Бр.*

Пошійсь у дурники, та й їж бублики. *Пир.*

Дурному уласця, розумному ж трясця. *Коз.*

Не всім же в дурня и власця. *Ёвх.* — Ёге, не всім же в дурня и вдаця! *Лох., Пир.*

Дурному дасть Бог щастя, та не дасть розуму. *Ёвх.*

Човпуть ёго, мов дурного. *Проск.*

Дурень на дурню сидить и дурнем поганяє. *Пир., Н.*

О, де ви такі розумні й понабірались. *Пир., О.]*

6220. Розумного батька дитина! *Ск.* — ... діти. *Л.*

Дурень дурнем! *Проск.*

Безличний полів Гриць. *Збр. Шей.*

Дурний зверху. *Сос., Кр.*

Дурний Харько Макогоненко. *Ёвх.*

Уманський дурень! *Бер.* — ... з чужого воза бере, та на свій кладе. *Прав. Ниж.*

Дурень ярмарковий. *Лів.*

Дурний, як Омелько. *Я.*

Дурний, як турецький кінь. *Ил.*

Дурний, як баран. *Пир.*

6230. Дурний, як пень. *Н., Кон.* — ... як сосновий пень. *О.*

Дурний, як довбня. *Кр.*

Дурний, як сало. *Бр., Проск., Ис.* — ... без хліба. *Бр.* — Розумний, як сало. *Кр.*

Ото дурний — як сак. *Бр., У.*

Дурний, як чобіт. *Проск.*

Дурний, аж гуде. *Кр.*

То-то сь розумний, аж крутисся! *Проск.* — Дурний ⁽¹⁾, аж крутиця. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ Дурне. *Л., Гр.*

Дурний, аж світиця. *Л., О., Кр.* — Дурне, аж світиця. *Лів.*

Дурне, аж носом баньки дме. *Пр.*

Дурне, аж очі ёму рогом лізуть.

6240. Розумний, як Хведькова кобила. *Прав.*

Розумний, як Беркови штани. *Збр. Шей., Б., О.* — ... як Беркове теля. *Кр.*

Розумний, як Соломонів патинок. *Бр.* — Як жидівський патинок. *Сл.*

На ⁽¹⁾ цвіту прибитий. *Рад., Л.*

⁽¹⁾ *У. З., Кон.; Из Пр. (2)* пришибений. *З.; пришибено. Х. 36.*

Мішком прибитий. *Пир., Гор.* — Мішечком прибитий. *Кр.* — Мішком зза угла прибитий. *Л., Кр., [Бр., Зв., К., Кон.].* — Неваче изза угла мішком прибитий. *Пр., Р.*

Пошився у дурні. *Пир., Ст. 36., [Бр., Пр.].* — ... у дурники. *Проск.,*

Стропився (здурів, загубив тропу). *Лів.*

Дурному він брат. *Бер., Рад.*

На дитячий розум перейшов. *Бр., Проск., Ил., [Коз.].*

Перейшов на дівочий розум. *Прав. Ниж., Пол.*

6250. Младенці в голові (дур). *Кон.*

Нема голя в голові. *Ос. II (XVIII, 40).*

Царка в голові немає. *К.*

Нема кишок в голові. *Ёвх.*

Нема клепки. *Пир.* — Клепки ⁽¹⁾ не достає. *Дуб.* — Третєї ⁽²⁾ клепки нема. *Бер.*

— Третєї ⁽³⁾ клепки не достає ⁽⁴⁾. *Зв.* — Тобі клепки єдної в голові не достає: тобі треба клепку вставити. *Бр.*

⁽¹⁾ Клепки в голові. *Нос. (2)* Дев'ятої. *Х.; Десятої. Пир., Пр., Павл., Пр. (2)*

Десятої. *Зв., Рад., З., Л., Кр.* (¹) не стає. *Рад.*

Не повно ума. *К.*—Не зпозна ума. *Бр.*
Не всі (¹) дома (²). *Ск.*

(¹) Нема всіх. *Проск.* (²) вдома. *Бр.*

Голова не до ради, а купра не до крісла. *Гайс.*

Голова не до ради, а паністара не до крули. *К., Кам.*

Вітер свище в голові. *Ж.*

6260. Ловить білі метелики (бавишця, мов дитина). *Пир.*

В єї ще золотом уші позавішувані. *Л., О.* — Золотом тому ще уші завішані. *Ст. 36.*

У єго в умцю за дурну вівцю. *Сл.*

Ума ні з шию нема. *Пр. в Ст. 36.*

Дурніший од попа. *Пир.* — Хіба я (¹) дурніший (²) од попа! *П., В., Сівер., [З., Коз., Кр.].* — Хіба ж то він дурніший від попа. *Євх.*

Що співа над мерцем, як усі плачуть. — (¹) Чи вже я. *О.* (²) Оце вже так, хіба я дурніший. *Кр.; дурніє. Кр.; дурній. Коз.; дурніше.*

Нема в тебе толку — хоч запали, так не трісне. *Євх.*

Не маєш у голові тулку за дурну курку. *Бер., [Бр.].* — Нема в тебе толку и за курку. *Рад., Пир.*

Ні з губи мови, ні з носу вітру. *Ил.*

Ні мови, ні глови. *Бр.*

Хоч село в голову клади. *Рад.*

6270. Дурний тебе піп хрестив. *Зв., О., [Бер., Рад.].* —... що в воду не впустив. *К.* —... хрестив, що не втопив. *М.*

Що втне, то калач! *Пер.*

Дурень, дурень (¹), а в школі вчився! *Ос. 16 (IV, 14), Проск.*

(¹) Дурний. *Пир., Пр.; Дурний. З., Л., Пир., Пер., Н.*

Ото з тебе бему! (дурень)! *Збр. Шей.*

Алежто дурний, аж куриця! *Збр. Шей., [Кам., К.].*

Утербив Бог душу, як у пень, та й касця. *С.* — Уліпив Бог душу, як у пня. *Рад.* — Утулив Бог душу у пень. *Л.*

Создав Бог та й ніс висякав! *Ном.*

Світ зійшов (¹), а ще такого дурня не знайшов. —... не бачив. *Проск.*

(¹) пройшов. *Гл.*

Ото дурний! а ще й битий! *Кобз.*

Дурний, дурний, — та й не журниця. *Б.*

6280. Від дурня чую, то ся недивую. *Ил.*
Мовчи, так подумают, що ти розумний. *Кулж.*

Чи то єму дав Бог мудрость. *Кон.*

Нашо голова на в'язях (не так зробили)! *К.* —... на в'язях? щоб не спала. *Бр.*
Познаєш Познанського! *Ст. 36.*

Стидко-бридко Яремою звацьця (або: Яремі озвацьця), а Ярема — гові! *Б.* —... Яремою звати, та Ярема й гу! *Нов.*

Забув, шой на боргу. *Лист. (II, 182).*

З ним и остатній розум загубиш. *Ном.*

Думают-думают — ні вголос, ні мовчки. *Кобз. (154).*

Як суде, так и буде. *Кр.*

6290. Який ум, такий и товк. *Кр.*

Не козаковать Миколі, бо не буде у єго коня ніколи. *Не.*

Таке цікаве, аж бульки з носа лізуть. *Ил.*

Чи не дав вам Бог на розум (полічити, поховати и д.)? *Л., Кон.*

Що ж ти будеш робить! свого розуму не вставиш. *Кон.*

Який бо ти бевзъ и справді! *Кобз.*

Цур тобі, який ти дурний! *Бр.*

(¹) Цур та пек. *Бр., Ж.*

Ійбогу, овеча натура! *Кобз.* — Натура овеча. *Чир.*

Е, та й дурний же ти, панебрате! *Зв.*

— «Та й дурний же який ти, панебрате!» — «Е, так великий!» *Л.* — «То-то ти дурний!» — «Коли здоровий!» *Бр.*

Ото дурень! був би ще більший, та вже нікуди. *Пир.*

6300. Цимбале, цимбале дурний. *Проск.*

Голова! *Лів.* — Ой ти, голова! *Кон.* — Ова! та й розумна ж голова! *Гам.*

Бепман! *Пир.*

Цвілі голови! *Кр.*

Безголова уся сім'я. *Пир.*

Ах ти пришиблена курка! *Проск.*

Оглух (¹) царя небесного! *Кон.*

(¹) Охух. *Пир.*

Оце, сало (дурний)! *Бр.*

Дурне село. *Нос., Л.*

Ет, маняк! *Б.*

6310. Покиньків (покидьків) брат. *Євх.*

Отто ще митута: ні дома, ні тута (дурне и дома, и тута). *Зал.*

Ростом з Івана, а розумом з болвана. *Пр.*

Голосний, як дзвін, а хоч довбнею вбий. *Рад., О., Б.* —... дзвін, а дурний, як довбня. *Пр., Лох.*

Глянь (¹) на вид, та й кажи (²), що Свирид (³). *Рад.*

(¹) Подивись. *Кр.* (²) та й питай. *Кр.; видно. О.;* Глянувши на вид, то знать. *Рад.* (³). Давид. *Б., О., Кр.*

Видно ззаду ⁽¹⁾, що Пархім ⁽²⁾. *Проск., Павл., За., Рад., [Бер.]*.

⁽¹⁾ й з рила. *Пер.* ⁽²⁾ Мартин. *Бр., Пер.*

Видно й ззаду Супрунаду. *Гат.*

Як дурень — седи та дома гледи. *Коз.*

Дід твій — дрига: піймав жабу, та й каже — рба. *Євх.*

Дід твій лисий, а баба голомоза (або: куца). *Євх.*

6320. Ой ти тіменний! *Б.*

Кручений ти благовісний. *Сл.*

Наївся блекоти (*Hiosciatus niger. L.*). *Ном.*

Де він, нехлепаний! *Пир.*

Оце як бач, то не товпач, бо скажуть — дурень дужий. *Не.*

Чирак великий, а гною мало. *Проск.*

Скорний, та ⁽¹⁾ босий. *Г.*

⁽¹⁾ Хитрий, а. *К.*; Цікавий, та. *Ном., Пир.* Цікавий, а. *Бр.*

Цікавий, а дурний. *Бер., К.*

Цікавий козак, та босий. *Б.*

В очах мигтять, а ⁽¹⁾ в голові свистять. *Проск.*

«Хоч би й я: одяглася, а довгу багатон. — ⁽¹⁾ Зверху блистять. *З.*

6330. Глузду нема. *Гр.*

Глузду натятиш. *Гат.*

Зсунувся и глузду. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.* — ... як пес з соломн. *Проск.*

— Стара з глузду зсунулась, мов собака з соломн. *Євх.* — Зйхав з глузду. *Рад., Пир., Кр.*

Одбив глузди («хто вдарився на потилицю»). *Пир.*

Збився з пилгу.

Збився з пантелику. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... панталику. *П., В.*

Дивиця, як чорт на поца. *Л., К.*

Дивиця ⁽¹⁾, як теля на нові двері. *Кан.*

⁽¹⁾ Дивуецця. *Гат.*

Витрепив ⁽¹⁾ очі, як козел на нові ворота. *Сос., Мг.*

⁽¹⁾ Вилупив. *Гл.*

Дивиця, як баран ⁽¹⁾ на нові ворота. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ віл. *Ил.*; корова. *Кр.*

6340. Великий, а дурний. *Бр.*

Велик пень, та дурень. *Ст. Зб.*

Великий дуб, та дуплинистий. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... малий, та натоптуваний. *Коз., Кр.* — ... дуплинистий, порохнею напханий. *Гр.* — Велик дуб, та дупнат. *Ст. Зб.* — Дуб, та дуплинистий. *Гр.*

Великий, як ломака, а дурний, як собака. *Євх.*

Високий, як дуб, а дурний, як пень. *Рад.*

Великий, як світ, а дурний, як кіт. *У.* — ... як сак. *Проск.* — ... як чіп. *Яц.*

Високий, як тополя, а дурний, як хвасоля. *Уш.*

Високий до неба, а дурний як треба. *У., К., Зал.* — Великий аж до неба, а дурний, як не треба. *Бер.*

⁽¹⁾ Високий. *Зв., Бер., Черн.*; Здоровий. *Пир.*; Виріс. *Зв.*; Велик. *Гл.*

Через пень, через колоду валить без уходу (здоровий, а дурний). *Нос.*

Хоч дурний, та високий. *Не.*

6350. Хоч дурень, аби велик. *Ст. Зб.*

Велика Педоря, та дурна. *Павл.*

Великий татарський кінь, а дурний. *Ил.*

Голова велика, а розуму мало. *Ил., Кр.*

Борода велика, а розуму мало.

Борода виросла, та ума не винесла. *Ст. Зб.*

И виродилась, и виросла, а розуму не винесла. *К.*

Борода як у старого, а розуму ніт и за малого. *Г., П.*

Живіт товстий, а лоб пустий. *Ил.*

З великого розуму! *Пир.* — ... у дур заходить. *Л.* — ... та в голову зайшов. *Об.*

6360. Ум за розум зайшов. *Л., Кр.* — ... зійшов. *К.* — Ум за ум заорав. *Павл.*

Оттакої небувало! *Пир.*

Оттакої пресвятої ⁽¹⁾! *Л.* — ... соли за копійку. *Ком.* — ... пресвятої ще й не було! *Чер.* — Оттакеє пресвяте! *Зв., Пир., Пр.*

⁽¹⁾ трисвятої. *Ном.*

Хоч тюкай! *Пир.*

Тютю на тебе! *Гат.* — ... навісний (або: навіжений)! — Тютю дурний! *Кулж.*

Тю на твого батька! *Ос. 10 (V, 47).*

Тю, на твого батька віровка! *Ш.*

Плюй на свою голову! *Коз.*

Плюй на свій слід!

Навіжений, схаменися! *Проск.*

6370. На, дурний, сала! *К., Коз.*

Цур ⁽¹⁾ дурня! *Зв., Пр., Лох., Л.*

⁽¹⁾ Цюр. *Сос.*

Цур дурня ⁽¹⁾ та масла грудка ⁽²⁾! *Л., Пир., Х., Кв. (II, 92).*

⁽¹⁾ дука. *Не.* ⁽²⁾ грудня. *Пир., Х.*

Цур дурня и паличка зверху! *Ном.*

Цур дурного, та в горох! *Рад.*

Цур дурня в борщ! *Євх.*

Цуцу добрий, не порви торби! *Ном.*

Цуцу, босий! не ходи в просі! *Лист. (II, 246).*

Ні се, ні те,—іжте хрестяне. *Збр. Лаз.*
З дурної голови та на людську. *К.*
6380. Чм ти здурів, чм збожевільнів!
Лист. (II, 287).
Джиг, Марушка,—з перцем юшка. *Не.*
Шик-прик! *Ном.*
Сік-пик на помело, коли води не було. *Ил.*
Сдик-брик на гвоздик! *Збр. Лаз.*
Круть, верть,—та й геть. *Гат.*
Прийшов, бдикнув,—та й далі пішов.
Збр. Шей.
Вернись, куме, шило ззаду. *Ном.*
Митець голою паністарою іжаків бить!
—Нема вдачі шикою іжака вбить. *Пир.*
З дуру, як з дубу. *Чир., Пир.* —
Сказавесь, так як дурний з дубу вірвав-
ся. *Бр.*
6390. Утяв Панька по штанах. *Зал.*
Не в ті вузлась! *Ос. 20 (XIV, 113).*
Штурх ⁽¹⁾ Панька в око! *Гайс.*—... а
він ⁽²⁾ и так сліпий ⁽³⁾. *Id., [Ст. 36].*
⁽¹⁾ Либ. *Ст. 36.*; Утяв. *Бр.* ⁽²⁾ а Пань-
ко. *Євх.* ⁽³⁾ а воно и так сліпе. *Яц.*
Здоров, дурню, коли намагаєсь! *Зал.*
Добриденъ на Велидень, добривечір на
Різдво! *Черн. 1.*
Церкву обдірає, а звиницю побиває. *Ил.*
—Церкву пожрив, а звиницю обдер.
Після гебля сокирою! *Нос.*
Дурню, купи перцю, коли велика мір-
ка! *Нос.*
Купи, дурню, перцю—шахврану ті при-
чию. *Ил.*
«Світн, Гапко, дав Боґ телятко!»—«Пі-
дя, Денисе, подивись, чи лисе!» Пішов
Денис—собаку в хату втис. *Чир., [Євх.].*
6400. Дурний в дурного та й спове-
даєсь. *Рад.*
«Що, дурню, робиш?»—«Воду міраю!» *У.*
—Що дурню робиш—воду міраєш? *Проск.*
Небозі сонечко ірієця,—воно ж зрад-
ніло, та й справді грієця. *Гат.*
Ворона літає, а дурень голову задирає.
Проск.
Брехун бреше, а дурень віри йме. *Кр.*
Летопень ⁽¹⁾ лепече, а дуринь слухає.
Проск.
⁽¹⁾ Лепетень. *Кр.*; Лопотун. *Кон.*
Рушив розумом, як здохле теля хво-
стом. *Ил.*
Рожжуй, та ще й у рот положи. *Пир.,*
Кон., [Зв., Бер., Коз.].
Їму треба так, як лопатою класти (не
хутко розбірає діло). *Бр.*
Сліпий куриці усе пшениця. *III.*
6410. Нащитав Сорок Святих и без Ве-
ликого посту. *Проск.*

Дурному Гаврилці усе чорнобривці. *Коз.*
Гоницьця за лисицею, а стрілять зай-
ця. *Гл.*
Молись Богу, та лягай спати. *Бр., Л.*
Перехристи мари, щоб не дремали (або:
не брехали). *Кр., Б.*
Перехрестись та лягай спать. *Пол., Лів.*
—Хрести п'яти та лягай спати. *Л., [К.,*
Бер.].
На здоров'є кумі Олені, що хвіст дов-
гий! *Гор.*
Доброго здоров'ячка, пані Муйсієва!
Кулж.
Здоров, Терешко, в новий соропці! *Ст.*
Зб.
Крути, Панько, головою! *Бр.*
6420. Дай курці гряди, а вона летить
на банти. *Ил.*
Тягни, чорте, за попом. *Не.*
Що навіженому по розумі! *К.*
В очереті шукає сука. *Ил.*
Що дурний робить? п'яє та хапає.
Дурень воду носе, дурня Бога просе,
гори хата ясно, щоб ти не погасла. *Сум.*
Оженився дурний (або: Оженився по
весні), та взяв бісновату, та не знали,
що робить—запалили хату. *Рад.*
Впав батько з гори — чорт його бери!
Проск.
Брехавсь, п'яску, Велидень близько!
коноплі нетерті и діти обдерті (у д. Шей-
ков. розказана и брехенька, відкіля взя-
лась ся приказка). *Збр. Шей.*
Чудний, як бублик! *Лист. (II, 286).*
—... що кругом об'їся, а в середині не-
ма нічого.
6430. Дурень и тому рад. *Бр.*
Богу невимовно—шага положила, а п'я-
така взяла. *К., Б.*
Нате и мої штани, нехай визоліця! *Кр.*
—...штани в жутко. *Коз. п. (у Козарі).*
Нате й мій гріш на ладам, щоб и мов
перед Богом курилось. *Полт. 1.*
Нате и мій галун до церкви! *Бр., Кр.*
Нате вам п'ятака, прийміте мене штур-
пака. *У., Євх.*
Нате и моїх п'ять. *К.* —...щоб було
десять. *Лів.* — На й моїх п'ять грошей
до складки, щоб було десять. *Бр.*
Нате й мій стовбун, щоб и я там був.
Пер.
Нате й мій гріш, та купите дєгтю, бо
и у мене паршива голова. *Євх.*
Нате и мій глек на капусту. *Зв., Л., Коз.,*
Кр., Євх.—... щоб и я Хівря ⁽¹⁾ була.
Кременч., Л., Пир., [Не].
⁽¹⁾ Гапка. *На.; Настя. К., Пер.; Вів-*
дя. К.; Пріська. Л.; риндя. Не.

6440. Нате й мій глек на капусту, щоб порожній не був. *Л.*

Нате и мій глек на сироватку, щоб и моя була масниця. *Л., Гл.*

Тинди-ринди за три гроши. *Ил.*

Стріло-бріло, здоров їхав! *Сос.*

Не приходниця в Середу Вшестя. *З., Л., Пр., Гад., Павл., [Євх.].*—... а все в четвер. *Пир.*

Отакої соли за копійку! *Пир.*

6446. Ні се, ні те,—святити, попе, яйця! *Бер., К.*

6450. Огледілись, як наїлись. *Зв., Пр., Пир., Збр. Лаз.*

(¹) Зпохвятились. *Пир.*

Огледівся Курта, як хвоста не стало. *Збр. Лаз (з Кобр.).*

Очнувся (¹) монах, аж смерть (²) в головах. *Гр.*

Не вдалось поправитись, а через поправку на гірше вийшло.—(¹) Гай, гай. *Гр. (2) Малах аж скула. Нос.*

Очнувся дурень у ягодах. *Рад.*—Одумався (або: очнувся) (¹) дурень та в ягоди. *Б.*—... та не впору.

(¹) Схаменувся. *Гл.*

Очнувся дурень у Шведчину. *Кр.*—... та в Шведчину. *Кор.*—Як дурень в Шведчину.

Назад, риндя! *Кан., К.*

З якої речі? *З., Л., Пир., [Гам.].*

З якого дива, з якого вдання? *Гам.*

Після чого?! *Пир.*

Роди, Боже, з мішка та повмішка (ніби Литвин сказав). *З., Л.*

6460. Дурному (¹) вічная пам'ять. *Ск., Ст. Зб.*—... а нам на здоров'я. *Лів.*

(¹) Дурневі. *Ил., Кан., К.*

Божевільний Марку, ходиш по ярмарку: ні купуєш, ні торгуєш, тільки робиш сварку. *Ил.*

Лисця од дощу під борону ховалась—не всяка, казала, капля капле. *Нос.*

Що піп, то й батько. *Проск., Павл., Б., Євх., Ст. Зб.*

Сім літ хробак в хріні зімував, а смаку не знавав. *Ил.*

Зажурився, що в мене грошей нема. *У.*—... незабавно и в тебе не буде.

Стережися того, що немає чого. *Ил.*

Ні сіло (¹), ні пало (²), дай бабо (³) сало (⁴). *Бер., Пир., [Бр., Проск., Рад., Пр., Кр.].*

(¹) сіла. *Ст. Зб.* (²) пала. (³) бабі. *Мл.;* Боже. *Зв.* (⁴) сала. *Ст. Зб.*

Роди, бабо, дитину, а бабі сто літ. *Бр.*—... будеш панянкою за годину. *Ил.*—

... бабо, коли бабі з літ вийшло. *К., Коз.*

Роди, бабо, ягоди! *Євх.*

6470. Так як кажуть за дванадцять миль кісілю! ні з сього, ні з того, приїхала до мене кума з Ніженя. *Зан. (I, 146).*

Куме, куме, дурний твій уме! за сім миль та в мед ити (на храм або до причастя). *Рад.*

За сім (¹) миль (²) кісілю істи (³). *К., Л.*

(¹) дванадцять. *Кан.* (²) верст. *Пир., О., Павл.;* за сто верст. *Б.;* Дурний куме! за сім миль ідеш. *Рад.* (³) хлібать.

За кавалок (¹) кишки (²) сім миль пішки. *Яц., Руд.*

(¹) шматок. *Зв., Бер.;* кусок. *К.;* для одної *Ил.* (²) тріпай. *К., Бер.;* біжить. *Зв.*

Три дні ходу—до обід празника (про храмування). *Ил.*

Де храм, и я тамъ. *Ст. Зб.*—... то и ми там. *Ил.*

Доладу, як ложечка по меду. *Л.*

Танцювали-танцювали, та й не уклонилися (кінця не довели чому)! *Бер., К., Кан.*

Усі раді, що у рябої теля. *Ном., [К.].*

Закупила батька, щоб горілки не пив. *Кон.*

6480. Кукуріку мандерику. *Ил.*

На здоров'я козі, що хвіст довгий. *Лів.*

Моргни, сліпа, коржа дам! *Бр., Лит., Бер., К.*

«То чекар, хлопчія та!... говорить на дівку.»

Не туди стежка в горох. *У.*—Пізнає, куди стежка вь горох. *Г.*

Сирено, масляно—корова ожеребилась! *Ст. Зб.*—Сирияно, масляно—на голові наклано. *Л.*

Сирияно-масляно, дай, Боже, на користь. *Ос. 20 (XI, 73).*

На твого батька лисого! *Пр., Лох., Пир.*—... лисого батька. *Л., Пир.*

Цюцю дурний салабай! *Нс.*

Здоров живеш, що води напився! *К.*

«Здоров, дурню! де живеш?» — «Не знаю.» *К.*

6490. Хіба єму розум завадить. *Євх.*

Пізнати дурного по сміху його. *Г., П.*

Дурному горя нема. *Пир.*

Не казав би то—мала, ато велика, та змалалась. *Л., З., Кон.*

Дурням диво! *Кр.*

Дурному на диво. *Пр., Лох.*

Дурному и лубок цяцька. *Бал.*

Дурень червоному рад. *Зв., Бр., Кат., [К., З., Л.].*

Дурень, дурень, — а в огонь не полізе.
Пир.

Не хвались мудрий мудростію, ні силь-
ний силою. *Ил.*

6500. Мудрим ніхто не вродився. *Г.,*
В., П.

И по премудрих часом чорт іздить.
Проск.

И на мудрім дідько на Лису гору із-
дить. *Ил.*

Од великого розуму и роги поростуть.
К., Пр.

Що тобі до того, як розуму нема ні в
кого. *Проск.*

Дурень, та собі. *Ст. 36.*

Кінь на чотирьох ногах та спотикаєця.
Л., [Зв., Проск., Дуб., Бер., Рад., З.,
Пир., О., Коз.]. — ... ато чоловік не
споткнуєця. *Л.* — ... а чоловік на двох,
та щоб не спіткнувся. *Бр.* — ... спот-
кнуєця, а мені на 'дному язичі, та не
споткнуєця. *Б.* — ... копитах та споти-
каєця, а чоловік, одним язиком говорячи,
можеть помилитися. *Ст. 36.*

Що робити з біди! тра в голову захо-
дити. *Ил.*

Забив баки. *Ск.*

Памороки забив. *Ск., Павл.*

6510. ТеляНЕЗНАЕЦЯ на пирогах. *Бр.*

Знаєця, як Циган на вівцях, яка си-
ва, така й сита. *Пер., О.* — ... яка чор-
ка, та й сита. *З.*

Розумієця, як Мошко на перці. *Проск.*

Знає свиня — шановавши сонце святее,
образи святі и слухи вапі — що перець!
вона каже, що то гречка! *Ил.* — Знає-
ця, як свиня на перці. *У., Проск., Кам., К.*

Такий знаючий, як Циган до пасіки. *С.*
— Знаєця (або: Цікавий), як Циган до
бджіл. *Проск.*

У мене (каже Циган) три сиці та всі
три угадки: як скажуть — один, що бу-
де дощ, другий, що сніг, третій, що со-
яшно — як раз которий вгада! *Ном.* —
Так и Циган угадував, що завтра буде
хоч дощ, хоч сніг, хоч сояшно. *Л., Ком.*

Знаєш ти курячу цицьку! *Збр. Лаз.* —
... за курячу цицьку. *У.* — ... пішку. *Ил.*

Він знає, що король обідає. *Бєх.*

Як хто удає, що все зна.

Ніхто не зна, не віда, як хто обіда.
Полт. з. — Ніхто того не відає, коли
кума обідає. *Руд.* — ... що король обі-
дає. *Бєх.* — ... як хто обідає. *Ск.* —
Хто відає, як хто обідає. *Нос.*

Ніхто того не відає, хто що робить
насамоті. *Бєх.* Трудно знати чужий до-
хід и росхід. *Нос.*

Зна вскус, як Жид у солоді. *Не.*

6520. Тямий, як свиня в дощ. *Бер.*

Тямий (або: знає смак), як свиня в
опельсинах. *Лів., [Сл.]*. — ... в опаль-
нинах (опальщина тут — що имє, як мов-
ляє. *Ст. 36.*). *Л.*

Знаєш ти багато, уночі родившись! *Б.,*
Кр. — ... та ще и в погребі. *Рад.*

Знаєш ти батька твого лисого. *Бєх.*

Знаєш ти свого батька, який був на
шерсть! *Л.*

Знаєш ти діда свого дригу, що як уми-
рав, то ногами дригав. *Бєх.*

Знаєш (¹) ти свого дідька! *Л., Гр.*

(¹) Назвав. *Гр.*

Знаєш ти в гарбузі смак. *Сос.*

Тямий ти, як ідять та тобі не дають.
Бєх., [З., Рост.].

Ти знаєш з носа та в рот. *Ск.* — Тя-
мий из носа в рот. *Л., [Бер., Лох., Пр.]*.
— Знає — з носа кап, та в губу хап. *К.*

5530. Ти тільки знаєш, що з миски та
в рот. *К.*

Тямий, як рист колупати. *Гат.*

Що ти знаєш!.. жука та рака, та по-
лєву бабку, догори плєвати та в рот ха-
пати. *Проск.*

Роскажи батькові своєму лисому. *Ком.,*
Пир.

Роскажи своїй першій! *Лів., Сл.*

Ще (¹) єго батька навчат! *Пир.* — Ти
кажеш, що не вмію, а я ще твого й бач-
ка навчу. *Бр.* — Навчи свого батька! *Рад.,*
Л.

(¹) Не вмію! ще. *Х.*

Знаєм и без попа, що в неділю свято.
Бр., З.

Знаю, що в Кузьми є гроші. *Ос. 1*
(274).

Знаю, що в Хіврі нема очіпка.

Я вже білше забув, ніж ти знаєш. *Л.,*
К. — Я вже те забув, що ти знаєш. *Пир.,*
Кр.

6540. Моя свиня більш знає, як ваш
астроном. *Кам., К.*

То, може десь у степу, приїхали на
ніч два паничі, и один з їх астроном.
От вони и почали надворі слацьця — у
хаті лушно, та й білх багато. «Е, не сте-
ліцця на дворі», каже шинкар, «бо бу-
де дощ! вже моя свиня не даром до хліва
лізе!» Астроном подивився на зорі, та й
каже: «Чорзашо мелєш! брехня, дощу
не буде!» — «Як собі хочете», каже шин-
кар, «тільки я як замкну хату, то вже
не пуцц!» Дягли ті надворі, — а вночі
де не возьмись хмара, та як ушківать

доці!.. «А що», каже шинкар, пускаючи їх світом у хату — ато не пускав, «бачте, моя свиня и д.»

Знаєш ти за кобилячу голову. *Ном.*
Говорити було не мало, та розуму не стало. *Проск.*

Сиділа баба на печі, та й каже—але!
Полт.

Хто тільки старує, а робить не до-любляє.

Геть собі, бо ти ні грач, ні помагач.
Ком.—Ні грач, ні помагач. *Прав. Ниж., Пол., Лів., [Євх.].*

А ні граєш, а ні заважаєш. *Бр.*

И заводити не вміє. *Ил.*

Не дістане він язика.

Таке догідне, що тільки на смітник по-викидять. *Пир.* — Хоч на смітник ви-кинь. *Л., Кр.*

Здібний ⁽¹⁾, як віл до корита. *Яц.*

⁽¹⁾ Такий спосібний. *Ил.*

6550. Жвавий, як ведмідь до карит. *Бр.*
Ні живий, ні вмерлий. *Проск.*

Не варт и річи (або: и гича). *Гат.*

А ні до любові, а ні до житця. *Бр.*

Ні сюда Микита, ні тудя Микита. *Євх.*

А ні до сака, а ні до бовта: дурень вічний. *Ж., А. Вил.* — Ні до сака, ні до бовта. *Кам., К.*

А ні до ради, а ні до звади. *Ил.*

З нашого Захарка ні Богу свічку, ні чортові угарка.

Ні Богові свічка, ні чортові ⁽¹⁾ ладан ⁽²⁾.
Лів.

⁽¹⁾ Лукавому. *Гр.* ⁽²⁾ ожог. *Кам., К., Рад., Пир., Черн.;* гожуг. *Лип.;* голо-вешка. *Пол.;* огарок. *Бал., Проск.;* уга-рок. *Бр.;* кочерга. *Зв.;* каганець. *Пр.;* лудка. *Пир., Кон., Р., Кр., Гр.*—Ожог а в Лубенщині *ожуг*—держално в ко-черзі або в хватках.

Не здався ні до чого: ні за ним, ні перед ним. *Проск.*

6560. Там то вже ні до чого не вдав-ся! *Проск.*—Це ще вродився та вдався!
Євх.

И кулик на воді, и музика на коні (не-вдалий). *Не.*

Не вміє шила заострити. *Ст. 36.*

Не вміє коню ⁽¹⁾ хвоста зав'язати.

⁽¹⁾ кіпці. *Л.*

Ти-то спиртний, як Матвій до куропатв.
Проск.

Молодець, як печений горобець. *К., Пир., Євх.*

Ловить, як кіт шнака. *Полт.*

Так и в Києві роблять. *Ном.*

Як хто, поправляючи, загасить світ-ло. Натяка на звичай у хлёрок, що їх у Києві за всі України.

Хотів ся перекрасти, та собі очи ви-штуркав. *Ил.*

Не впусти (або: Упустив) рака з рота.
Ос. 10 (XIII, 20).

6570. Умів там влізти, та не міг пере-скочити. *Ил.*

Ухватив, як панського самовару. *Ком.*
Бдом гайно збував. *Кам., К.*

Не годно зробити, тільки збавити. *Бр.*

Ви б хотіли, щоб собака та млинці пік: він тістом поїсть (сказано на удоду: де ж ій великі порядки завести!) *Коз., [К.].*

Дай дурню товкач, він и вікна поб'є.
Кр.

Загадай ⁽¹⁾ дурному ⁽²⁾ Богу молицця, він и лоб ⁽³⁾ розіб'є ⁽⁴⁾. *Л.* — як за-тієш дурня молитись, то и лоб собі роз-квасить. *Нос.*

⁽¹⁾ Пошли. *Полт.;* Нагадай. *Черн.;* За-став. *Проск., Лох., Пир., Пр., Б.* ⁽²⁾ дурного. *Полт., Пир.;* дурня. *Проск., З., Лох., Пр., Б.;* дурню. *О.* ⁽³⁾ голо-ву. *Пир.;* иконя. *Полт.* ⁽⁴⁾ поб'є. *Полт., Черн.;* проб'є. *Проск.*

Пошли дурня по раки, а він жаб на-лапа. *Бер.*—... наловить. *Пир.*

Пошли дурного, а 'за ним другого. *Зв., С., Бер., Пир., Кр., Ст. 36., [Рад., Л., Пр., Коз.].* — ... та й сам и тре-тій иди. *Бр.* — Пошли дурня, й сам бу-деш дурень. *Не.*

Заставили чоловіка моркву стругати. *Бр.*

6580. Єсть и в тебе кибіть ⁽¹⁾ на печі сидить! *З., [Пир.].*

⁽¹⁾ Кибіть. *Л.;* От кому кибіт. *К.;* ки-біт. *Б.*

Кому кибіть — на печі сидить, а кому не кибіть, то й з печі летить. *Пир.* — Як кому кибіть на печі сидить, а як ко-му кибіть під піччю. *Б.*

Як тьма в. *Пир., Кон.*

Чого бим ся брав до того, коли не тям-лю. *Проск.*

РОЗЗЯВЛЯКА, чого ти тут стоїш! тут тебе вовки поснідають. *Ком.*

Не роззівай рот, бо сорока влетить. *Ном.* — ... и вис....ця, то так погано-погано буде—пху!

Роззяв рот—сорока б му влетіла. *Ил.*

Ворона влетить! *Рад., Л., Пир.* —

Не роззівай рот, бо ворона як летіте-ме, так и влетить ище. *Б.*

Заворонився! *Л., Пир.*

Гаразд рот роззявив! хоч колесами їд. *Бер., Л., [Пр., Лох., Б.].* — З колесами в рот не в'їхати и тому! *Ст. 36.*

6590. Роззяв рот, то влізе чорт. *Бер.*
Він ротом мух ловить. *Гр.*
От, роззявив (або: роздзяпив) вершу!
Ном.

Роззявив рот, як вершу. *Л.*

Ишла роззявляка, а іхав непроворняка
(¹), та мені дишлєм в рот. *Бер.*—Іхала,
мамо, розвора, та оглоблю міні (²) в
рот. *К.*

(¹) Я стою проворняка, а він розвір-
няка. *Бр.*; Я стою роздовняка, а він
іхав розвірняка. *Євх.* (²) Ишла роззява,
та оглобля. *Рад.*

О, бісова тіснота! *Кр.* — А, сучого
сина з ёго тіснотою! *Л.*—Оце бісів син
поставив стовби по дорозі! *Дуб.*—Пона-
ставляли тут верстів, що й розминуцьця
трудно. *Пир., Павл.*

Очі витрищив, як жирівий туз. *Ст. 36.*

Вип'яв очі—неначе ті баньки. *Коз.*

Ни витрещайся ні на кого, як коза на
резника. *Ст. 36.*

Вилупив (¹) очі (²), як (³) баран. *Лів.*—
... як баран дешицю. *Л., Гр., Зал.*

(¹) Витрищив. *Ил., Зал.*; Вивалив.
Гр. (²) баньки. *Л.*, *Гр.* (³) як зарізаний.
Ил.

6600. Чого ти білки витрищив! *Збр.*
Шей.

Як ви дивятесь—просвіти вам очі, Бо-
же! *Л., Кон.*

Витришка зів (продивився). *Бр.*

Роззуй очі. *Коз.*

Як оце він проморгав? *Пир.*

Сей хом'язк побаче! *Євх.*

Сам хом'язче, а мене и не баче. *Кре-
менч.*

Сліпий не кожен бачить (кажуть на то-
го, що прогледів и д.). *Нос.*

Густо дивицца, та рідко бачить. *Зв.,
Рад., Л., Пр., Кон.*

За великим носом нічого не бачить.
Зал.

6610. Був у Римі та й папи не бачив.
Руд.—В Римі бути й папи не видіти. *Ил.*
—Бувши в Римі (або: У Римі (¹) бувши)
та папіжа не видати. *Ст. 36.*

(¹) В рукопису Старого Збірника сто-
ить: «У Кримі».

В лісі був, а дров не видів. *Ил.*

Мівши сокола в руках та випустити!
Ст. 36.

Зорі считаєш, а під носом не бачиш.
Черк. — З неба зорі хвата, а під носом
не бачить. *Бер.*

Бачить під лісом, а не бачить під но-
сом. *Ч.*

За гоню блоху б'є, а під носом вед-
мідь реве. *Пе.*—... жеве. *Ш.*

Люльки шукає, люлька в зубах. *Бр.,
Павл.*

У воді стоїть, а води просить. *Пол.,
Лів.*

На коні їде (¹) и коня шукає (²). *Б.,
[С., Гайс., К., Проск., Бер., Рад., З.,
Пер.].*

(¹) сидить. *Бр., Руд., Кр.* (²) питає.
Бр., О.; глядить. *Руд., Бр.*

Він коня шукає, а кінь ёго. *Пр.*

6620. Коли не вовк, то дикий голуб. *Кр.*
Коли не тріска, так бревно. *Гл.*

Розгубивсь, як швець з копилям. *Ном.*
— Швець з копилом, п'ючи, розгубивсь.
Болить бік девятий рік, та не знаю, в
якості місці. *Сл., Бус.*

«Чий ти?» — «Паньків дядьків.» — «А
чого ти прийшов?» — «Та дайте нам по-
ходеньки, батько й мати просили.» — «Е,
не знаю ж, чи вона у нас дома, чи од-
дали кому—попитаю у Усті... А, хлоп'я-
тко, віддали до Веприка, то ти їди от-
туди на краю села, то там уже скажуть,
чи ти знаєш, чого питаєш (кінця не ро-
зібрав. *Ном.*).»

Мудрий Лях по шкоді! *З., У., Бер.,
Павл.*—... як коня вкрали, то він тоді
станю замкнув. *Бр., [Зв., У., Яц.].* —
По шкоді Лях станю зачинає. *Рад.*

Лисицю піймав. *Нос.* — Лиса' зловити.
Ил.—Вишукати лиса. *Вас.*

Полу опалив, гріючись.

Аж зірніщі засвітили (так стукнувся)!
Бр.

Аж засвітало!

6630. Аж искри посипались (з очей —
так вдарили, або вдарився). *Ск.*

Аж вчорашній борщ вернувся. *К.*

Так на лоб и стукнув. *Кр.*

Підковався на всі чотири ноги. *Ст. 36.*

Упав так, що аж носом заорав. *Лів.*
—... зарив. *Зв., Бер., Рад.* — Заорав
носом. *Л., Пир.*

П'ятака найшов. *Пир., Р.*

Пішов би та й п'ятака піймав. *Полт.*

Упав, як міх з ноза. *Г.*

Як упала, так и блиснула на цілу ха-
ту (голим тілом). *Збр. Шей.*

Оце, замалом не впала! (Жартують, як
хто впаде. Пішло од того, що одна па-
нійка так сказала, упавшим в танці, на ве-
сіллі. *Ном.*) *Л.*

6640. Здоров був, кулика вбивши (ку-
ликнувши, спіткнувшись, незнат' де взяв-
шись). *Пир.*

Скачи здоров! *Ск.*

Скачи, діду ⁽¹⁾, трави видно! *Бр., О.*

⁽¹⁾ куме. *К.*

Держись за землю! *Лів.*—Тримайся за землю! *П.*

Вовка вбив. *Зв., О.*

Бєвх! *Кон.*—Гєп об землю! *Гат.*

Падай! *Пр.*—А чом ти не впав? *К., Пр.*

Як упаде.

Впуталась, як Настя в лапті. *К.*

Вбрався, як марасуда. *Ном.*

Умастився, як сутана (неповорне, нехитке, нехупавне). *Бр.*—Це умастивсь, наче сотана в болото. *Бр.*—Вробивсь, як чорт (або: біс.). *Пир., Л.*—Заробивсь, як чорт. *Пир., Л.*

6650. Укачався в щастя (в що чинє). *Л., Ст. 36.*

На потилиці очей нема. *Євх., Б.*—Назад очей ні в кого ніт, тільки у рака. *Ст. 36.*

И той ЛАД погас. *Л., Кон., [Пир.].*—Який був лад, и той пропав. *Ном.*

Стріло-бріло. *Зв.*—Куди стріло ⁽¹⁾, туди й бріло. *Л.*—Куди брело, туди й стріло. *Ж., Пол.*—Не вже так: куди стріло, туди й брело! *Пир.*—Іхала-бріла. *Пр. в Ст. 36.*

⁽¹⁾ свіло. *Ст. 36.;* здріло. *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ ладу, ні поладу ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Нема. *Пир.* ⁽²⁾ ні переладу. *Х*

У нашому полку чортимає товку. *Кон.*
Субітним штихом на недільний торг. *С.*
—Субітним штихож шие для поспіху. *Ст. 36.*

Молов батько не віючи, пекла мати не сіючи. *Б.*

Хто в ліс, а хто по дрова. *Бер., Пир., Х.*

Хто в горох, а хто в чечевицю. *Лів.*

—Те в горох, а те в чечевицю. *Рад.*

6660. Той хоче гарбузів, а той гурків. *Не.*

Хто зван, той и пан. *Б.*

Хто на хвості, хто на голові, а хто на колесі. *Кон.*

Один не йде, другий не везе. *Євх.*

Єден ⁽¹⁾ дивниця до ліса, а другий до

біса. *Проск.*—Єдно к ⁽²⁾ лісу, друге к ⁽³⁾ бісу. *Кан., К.*

⁽¹⁾ Іден. *Бер.* ⁽²⁾ Іден г. *Зв.* ⁽³⁾ а другий г.

Збив з штиху и з пливу. *Ст. 36.*

Рахуби не дам. *Бер., Л.*

Де багато баб, там дитя безпупе. *Кон.*

— ... безнос. *Рад., О.* — ... беззубе. *Черн., Кр.*

Де багацько господинь ⁽¹⁾, там хата неметена ⁽²⁾. *Проск., [Рад., Гл.].*

⁽¹⁾ хазяїк. *Б.;* господинь. *Бр., Зв.;* Гдє дві господині. *У.* ⁽²⁾ не метяна. *Бр., Зв., У.*

Де багацько нянєк, там дитя каліка. *Сос., Мл.*—... дитя без голови. *К.*

6670. Так як на зарваній ⁽¹⁾ улиці. *Л.*

«Як перехоже місце, що всяке топчєця,—хто що попав, те несе.» *Бер.*
—⁽¹⁾ зарванській. *З.;* зарвенській. *Бер.*

На лёду дурний хату ставить. *Ил*

Дурню, дурню! борошно продаєш, а хліб купуєш. *Пер.*

Що б то був за швець, же б кождо-му на однім копиті робив. *Ил.*

Мордуєця ⁽¹⁾, як Омелькова ⁽²⁾ мати перед смертю. *Євх.*

⁽¹⁾ Змішався. *Ил., Збр. Лаз.* ⁽²⁾ Тарасова. *Не.*

Біга, як Синякова чустра. *З.*

Бігає, як кіт загорений. *Г., П.*

Бігає, як солоний заєць. *Кон.*

Біга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Біжить, вискочив, кинувсь, схопивсь и д. ⁽²⁾ опечений. *Бр., Бер., Л., Пр., Б., О.*

Біга, як Настя в конопельки. *З.*

6680. Голова задумала, а ноги несуть. *Л.*

Куди голова задумала, то туди й ноги несуть. *Рад.*

За дурною головою нема ногам упокою ⁽¹⁾.

Б.—та й ногам лихо ⁽²⁾. *Г., Бал., Пол., Лів., Ст. 36.*—... руками и ногам біда. *Кан., К.*—Через дурний розум ногам лихо. *Бал.*—За дурної голови ногам біда. *Проск.*

⁽¹⁾ сопокою. *Яц.;* впокою. *Кр.* ⁽²⁾ біда. *У., Кон.;* горе. *Бер.;* невпокій. *Бр.*

Загнав дурня (дурно провіявсь, послухавши дурня). *Пир.*

Гляди, дядьку, порядку. *Ст. 36.*—Коли ти дядько, то гляди порядку.

Правда 6685—6792. — Брехня 6793—6979. — Плітки 6980—7021. — Не правий 7022—7032. — Не розбереш 7033—7041. — Винен сам 7042—7102. — Причина 7103—7220. — Сила в чому 7221—7371. — Суд 7372—7473.

ПРАВДА и в морі не втоне. *Ком.*
Щирая правда всюди куток найде. *III.*
Хоч правду женуть люде, 'тале ж правда завше буде. *Гат.*

Правда не втоне в воді, не згорить в огні. *Рад., К.*

Правда из дна моря виринає, а неправда потопає. *Ком.* — Правда зі дна моря верне. *Б.* — ... виймає. *Ст. 3б.*

6690. Правдою цілий світ зійдеш, а не-правдою а ні до порога. *Ил.*

За правду б'ють, а за неправду и діду п'ють (карають на голову за неправду).

Хто любить світ, той любить правду.

Праведного чоловіка и Бог оправда. *Х. Вид., Рад.*

Справедливого чоловіка то й Бог любить. *Бр.*

Дай, Боже, и поконать (або: смерті) по правді. *Ком.*

Хто по правді жиє, то й Бог дає. *Бр.*

По правді живи, по правді й виріш! *Бр., Рад., К.*

По правді роби, по правді й буде. *Євх.*

По правді роби ⁽¹⁾, по правді й очі ⁽²⁾ повилазять. *Зв., Рад., Л., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ ший. *Євх.* ⁽²⁾ й очі з лоба. *Л., Р.*

6700. На правду мало слів. *Бр.*

Правда розмислу не потребує. *Ил.*

Правда кривду переважить. *Бр.*

За правду ходить (або: Ходить за правду, не за що!). *Бр.*

Не любить кривить душею. *Ком.*

Що б то й було, як би всі в правду жили! *Ком.*

Хочеш ти правди!... правда давно вже згоріла. *Бр.*

Собака, як ледачий, то ёго всі б'ють; а як злий, то всяке, хто йде, то шматок хліба кине (так и доброму чоловікові доводиця часом злим бути межи злими). *Кан., К.*

Була колись правда, пожила—та й гайда. *Гат.*

Була правда, та позички ззіли. *Пир., Р., Кр.*

6710. Уже сім літ, як правди ніт. *Ил.*

Правда на дні мора спочиває. *Вас., К.*

Отак пак! може, чи й не правда? *Л., Ком.* — А то ж и не правда? *Бр., Л.*

Сорока на хвості принесла (чутку, вістку). *Об.*

Мізиний палець мені то-то (то, тее) повів (сказав). *Ил.*

З палця не виссав! *К., Ком.*

За що купив—за те й продаю. *Л., Н., Б., Павл.*

Як свої п'ять пучок знаю. *Чор. Рад. (23).*

Що правда, то не гріх. *Об.*

Не приказка, але правда. *Ил.*

6720. Се не судьба ⁽¹⁾, а щира правда. *Бр., Л.,*

⁽¹⁾ судня. *У.*

Правда, як дві. *Ил.*

Перед очима діло. *Ст. 3б.*

Причина перед очима (нема що казати)! *Ск.*

Світле око (діло справедливе). *Пир.* — ... хоч где найдеть. *Ст. 3б.*

Видно, як удень. *Пом.*

Мій батько не брехав, и мені не велів. *Кр.*

Хіба я на себе буду пеню ⁽¹⁾ волокти! *Пир.*

⁽¹⁾ біду. *Гл.*

Хоч и позвать перед великі вікна (на суд за правду)! *Л.*

Не дасте мені збрехать (и ви моє слово зтвердите). *Пир., Ком.*

6730. Люби ⁽¹⁾, Боже, правду! *Об.*

⁽¹⁾ А вже!.. люби. *Л., О.* — Як скаже правду в вічі, або як сказав, та ремству-ють и д.

Хліб ⁽¹⁾ їж, а правду ріж. *Ск., Яц.*

⁽¹⁾ Хліб—сіль. *Сл.*

Правду мовивши, одного Бога бійся. *Ст. 3б.*

Скажи правду, та одного гріха бійся. *К., [Б].*

Як би з Богом говори! *Бр.*

Не за очі—в вічі. *Л., Пир.*

За очі клевета, а у очі правда. *Ст. 3б.*

Говдіри на вовка, але за вовком щось треба сказати. *В., П.* — Говорім за вовка, говорім и поза вовка. *Ил.*

Рубає коло сука, треба раз в сука. *Ил.*

На вовка помовка, а заць попереду бі-
жить. *К.*

6740. Правда очі коле. *Ск.*

Не любить правди, як пес жила. *Ил.*
Хто сам такий, то й на другого кладе
знаки. *Прав.*

Смола в дубу не пристане (до безвин-
ного вина). *Нос.*

Не ів редьки, не буде ригати. *Бер.*

Не іж цибулі—й вонять не буде. *Ш.*

Не іла душа часнику, не буде смердіти.
Бр., К., Рад., Пир., Гр., [Лит., Проск.,
Ж., Бер.].—... пахнуть. Зв., Н., М.,
[Ст. 36.].—... вонять. К., Л., Черн., Гл.

Землі знім. *Лист. (I, 63).*

Бодай мені добра не було! *Ос. 6 (X, 76).*

Бодай я додому не дійшов.

5750. Дай мені, Боже, так по правді
вік изжить и дітей распорядить, як я по
правді кажу.

Бодай б же я неділоньки святої не ді-
дала, коли не правда (або якого иншого
свята, вечора и д.). *Ном.*—Хай я не ді-
жду Пречистої! *Ком.*

Хай я лопну. *Ком.*

Щоб я жила, що правда! *Бр.*

Щоб я так на світі була! *Бр.*

Хай у мене духу не буде! *Л., Пир.,*
Ком.

Нехай мені на полуду! *Ком.*

Та хай в мене стільки болячок! *К., Л.*

6758. А щоб же я тричі Ляхом став! *Бр.,*
Зв., Пир., Ч.—«А щоб же я тричі Ляхом
став!»—«Стій, чоловіче, чи ти вже скру-
тився?.. не губи душі!» ⁽¹⁾ *Ск. (з В.).*

⁽¹⁾ «Чоловіче, схаменись! помни на
свою душу, не запропащай її.» *Макс.*

6760. Щоб я до світа сонця не бачив!
Ком., Пр.

Щоб нас живих земля пожерла! *Кл.*

А щоб мене до вечора на лаві положи-
ли. *Проск.*

А щоб мене до вечора посередині ха-
ти побачили. *Проск., Кр.*

А щоб надо мною ворони кракали! *Євх.*

Як ворона кракне, то хто-небудь умре.

Бог ⁽¹⁾ мене вбий! *Об.*

«А гріх так божицьця!.. а як уб'є?»
Пир.—⁽¹⁾ Боже. *Бал., Л.*

Хай маню Бог поб'є (або: уб'є). *Пр.*

То так божицьця, щоб не сказати мене:
жарт.

Бодай мені очі повилазили! *Л.* — Бо-
дай мені очі повилазять. *Ком.*

И знать не знаю, и відать не відаю.
Ном.

И чуть не чув, и бичить не бачив.

6770. И сном и духом не знаю. *Ск.*

Сучий син буду! *Л., Ком.*—Сучий син,
коли неправда. *ид.*—Сучадошко, принесу. *ид.*
Турецкий син буду, коли... *Ч.*

Присій Бога! *Нем.*—Присяг Богу! *Тул.*

Д. Маркович (О. В.) дума, що *присій*—
мабудь те ж, що церковно-слав'янське
присущий: піби *присий*.

Як и й Бог святий! чи я ж таки бачив!
Нем.

Вір же Богові! *Бр., Л., Пир.*—Повір-
те Богу. *Ком.*

Накарай мене Боже! *Гат.*—Хай мене
Бог накаже ⁽²⁾. *Л., Ком.*

⁽¹⁾ Скарай, Покарай. *Ном.*; Накажи.
Пир. ⁽²⁾ скарає, покарає. *Ном.*

Делебі! *Лів.*—Далібіг! Далібіжже! *Б.*
—Далібіжже! *Бал.*

Ійбогу! *Лів.*—Єйбогу! *Прав.*

Як Дух Свят! *Л., Пир.*

6780. Як Бог на небі! *Бр.*

Великий Бог ⁽¹⁾—єйбогу! *Об.*

⁽¹⁾ Велике діло. *Рад.*; Велике слово. *Ном.*

Як світ світом (буде, правда, не мине-
ця, брехня и д.). *Проск., Ж.*—Як и світ
світом, а Бог Богом. *Бр., Л.*

Як сонце на небі! *Бр., Рад.*

Не вірите мені, так вірте горшкові. *Руд.*

Хома ти невірний (або: Невірний Хо-
ма). *Ск.*

Зостався, як на підмільці (попався в
брехні). *Ком., К.*

Приткнув, як ужа вилами. *Ст. 36.*

Не в брів, а в око. *Зал.*

Єму забожицьця, так як собаці муху зі-
сти. *К., Пр.*

5790. Богом свідчиця, а чорту душу за-
продав. *Ил.*

Не божись, бо кров з носа потече! *Л.*

Є повірря, що як уб'є хто чоловіка
и, не признавшись, прощатимеця з тим
убитим, то у п'єго, у убитого, кров пі-
де з носа.

Сякий-Біг, такий-Біг! *К., Кан., Коз.,*
Ком. [Ст. 36.].

Росказує, що хтось божився—кепкує.

БРЕХНЯ в вічі коле. *Бер.*

Брехня покажеця. *Зв.*

Правда—як олива наверх вийде. *Ил.*—

Вийде воно, як олива наверх. *Проск.*—

Вийде наверх, як олива на воді. *Євх.*

Брехнею не вибрешесся. *Пир., Коз.*—

... не відбрешесся. *Зв., Пир.*

И під столом не вибрешесся. *Ил.*

Шила в мішку не сховаш ⁽¹⁾. *Об.*

*

Шилця в мішечку не утайш. *Нос.* — Шило в мішку не втайця (²). *Об.*, [Ст. 36].

(¹) не втайш. *Лох.*, *Кр.* (²) не вдер-
жця. *Рад.*

Вдарь (¹) у стіл — ножиці обізвучця.
Проск., *Руд.*

(¹) Торкни. *Ил.*

6800. Не ми, так люде знають. *Кулж.*
Хто раз збреше, другий раз не вірять.
Проск.

Брехнею недалеко зайдеш. *Дуб.*, *Пр.*
Туди брехнею перейдеш, а назад труд-
но. *Бр.*

Брехнею світ прийдеш (перейдеш, прой-
деш), та назад не вернесся. *Ск.*, *Гат.* —
...а правдою и перейдеш, и вернесся. *Пир.*

З брехні не мрут, та більше (¹) віри
не ймуть. *Об.*, *Павл.*

(¹) та вдруге. *Кр.*

Брехнею хліба не їсти. *Бер.*

Не на брехні світ стоить. *Ил.*

Милійша душка, ніж телушка. *Б.*, [Евх.].
Души не вбивай, правду виявляй. *К.*

6810. Аби душа чиста! *Бр.*, *Пир.*

Все в аренді — брехня не в аренді. *Ил.*
Вільно губці в своїй халупці.

Хто умів брехати, той вмів и красти.

Хто умів красти, той вмів и брехеньку
скласти. *Бер.*

Брехати — не піпом махати. *Ск.* — ...ма-
хати — и кпам можна. *Кан.*, *К.*

Брехня на столі, а правда під порогом.
Ил.

Брехнею світ живе. *О.*, *Х.* 36.

Брехливу собаку дальше чути. *Г.*, *П.*,
Прав. Ниж.

Нема того дерева, щоб на йому яка пти-
ця не сиділа — нема того чоловіка, щоб хоч
трохи не збрехав. *Зал.*

6820. Ганьбу дати. *Пер.*

Се ще вилами писано. *Прав. Ниж.*,
Лів., [Ст. 36]. — ... а граблями скоро-
жено. *Пир.* — ... гребено. *Б.*

Не все тому правда, що в пісні співа-
ють. *Ж.*

Не все то правда, що на весіллі пле-
суть (¹). *Бр.*, *Евх.*, *Черн. п.*, [Проск.].

(¹) ладкають. *Ил.*; співають. *Ил.*, *Кан.*,
К.

Не все то правда, що и пишуть. *Проск.*
— ... що в книжці пише. *Ил.*

Не всякому духу вірь. *Ил.* — ... віруй.
Ст. 36.

И сороцці не вірь. *Зв.*

За свою пазуху не ручись. *З.*, *Л.* — Не
ручись не то що за рідного батька, а за
свою пазуху. *Гл.* — И за свою пазуху не

ручись: часом що залізе. *Рад.*, *Л.* — За
пазуху не ймайся. *Б.*

За чужую пазуху не ручись. *Л.*, *О.*

Не ймайся ні за кого. *Ст. 36.*

6830. Не вірь нікому — ніхто не зрадить
(¹). *Бр.*, *Рад.*

(¹) не зневіриця. *Ст. 36.*; нікому не
буде жалю. *Пр.*

Не увіриш, поки сам не змириш. *Ил.* —
Як звідаеш, то змираеш. *Бр.*

Вір своїм очам, а не чужим речам. *Проск.*

Щось ся псові припало, що бреше.

Не вітіль неділя зіходить. *Не.*

Була колись правда. *С.*, *Рад.* *Кр.* —
... та заржавіла (¹). *Об.*

(¹) заржавіла. *Л.*; зачерствіла. *Пр.*,
Кон.; вдавнилась. *Сос.*

Та воно то так, та тільки трошки не
так! *Л.*, *Ис.*

Воно то правда, та брехнею дуже пах-
не. *Кон.*

То пустії слова, але правди в них не-
ма. *Ил.*

Каже — та не баче. *Евх.*

6840. У його всі кози в золоті (хвастає).
Б., *О.*, *Гл.*, *Гр.*

Бачить (¹), так як та сова уночі. *Б.*

(¹) Не бачить. *Пр.*

Е, се вже назад п'ятами. *Б.* — ... вже
на поп'ятний двір. *Л.*

Перевернув догори ногами. *Зв.*, *Бер.*,
Пир.

Сліпий не побачить, так видума. *К.*,
Бер., *Л.*, *Коз.*

Послухай що по селу ходить та бреше.
Л.

Ти казане кажеш, а мій батько од лю-
дей чув. *Лів.* — ... під корчмою чув. *Прав.*
Ниж. — ... а я те, що мій батько од ста-
рих людей чув. *К.*

Мати на кладці (¹) прала, то там и чула.
Зв.

(¹) на рідці. *Пир.*

Не вірь, мужу, своїм очам — лише моїм
повідісті. *Ил.*

Присягались сліпці, що своїми очима
бачили. *Не.*

6850. Тоді то було, як баба була дів-
кою. *Проск.*, [Кан.], *К.*

Тоді я, паночку, гроші найшла, як за-
міжшла. *Б.* — «Чи ти найшла, бабусю,
гроші?» — «Найшла, паночку!» — «Коли ж
ти найшла?» — «Як заміжшла... в стра-
ну п'ятницю, як и тепер знаю... надворі
хвижа та хурія, а я сиділа на постелі, а
капуста в печі тороро, тороро... Тоді я,
паночку, гроші найшла!» *Кон.*

Оце-то те: «як тепер знаю, що в стра-
сну п'ятницю вінчалась!» *Л.*

За рижого бога, за перістих людей (ду-
же давно. Рижий бог певно з кодла сла-
в'янських поганських божків). *Пер.*

За царя Горошка. *Бер., Пир.* — ... як бу-
ло людей трошки. *Лів.* — ... трошки; як сніг
горів, а соломою тушили, як свині з походу
йшли. *Кор.* — ... Горошка, як луб'яне не-
бо було, а шкурятні гроші ходили. *Пир.*
— За короля Горошка, коли людей було
трошки. *Рад.* — ... Горошка, коли хліба
не було ні трошки. *К.* — За царя Гороха,
як було людей троха ⁽¹⁾. *Зв., Пер.*

⁽¹⁾ грохи. *Кон.*

То ще тоді діялося, як шкурятні гроші
на світі були. *Запр.*

За царя Томка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка ⁽²⁾. *Бр.* — ... пальцем проткни, та й
води напийсь. *Бр.*

Дуже давно. — ⁽¹⁾ Томка. *С.* ⁽²⁾ тонка.

За короля Сибка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка, що носом проб'єш, та й води ся на-
п'єш. *Євх.*

Кажуть тоді, як хто славить, що в ста-
рину було краще. *Д.* Євхименко дума,
що Собко чи не Собеський. — ⁽¹⁾ Темка.
Євх.

Не бачила очком, то не бреши и язич-
ком. *Новт.*

Може воно колись и правда була, та те-
пер за брехню править. *Ос. 5 (XII, 72).*

6860. Собака ⁽¹⁾ брехне, а чоловік и
віри поймає. *Бер., Л., Кор.*

⁽¹⁾ Собака на вітер. *Кр.*

Так то й брехать, лиха не набравшись!
Коз.

Треба брехні толоч дати. *Коз.*

Не ти б казав, не я б слухав. *Пол., Лів.*

Ваше слово з крильми (залітає в брех-
ню). *К.*

Добре речеш, тільки ⁽¹⁾ в громаду не
беруть. *Бр.* — Добре мовиш, та в громаду
не ходиш. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ та (казано було в Бериславі чума-
ком поповичеві, як той хвалився, що
який би з його піп був, коли б не ви-
гнав з бурси). *Коніс.*

Моргай не моргай: покращали хлопці кап-
ці. *Бр.*

Не роби з губи ⁽¹⁾ халяви. *К.* — Не го-
диця халяву ⁽²⁾ з губи робити (пообіщав,
та й не дає. *Бр.*). *Гайс., К.*

⁽¹⁾ писка. *Проск.* ⁽²⁾ халяви. *Бр., Гайс.*

Не вірь губі, бо вона часом бреше. *Ил.,*
Кам., К.

Губа не заперта и в того! *Ст. 36.* —
... чоловіка. *Пр. в Ст. 36.*

6870. Брехали твого батька діти. *Кр.* —
... батька сини, та й ти з ними. *Об.,*
Гат. — ... твої матки дочки, та й ти з
ними мовчки. *Рад.*

Аж обридло слухаючи! *Збр. Даз.*

Не бреш, бо я слухать не буду. *К.* —
... я слухати не люблю: через лад уже
брешеш. *Бр.*

Годі вже брехати тобі, бо вже й своя
брехня докучила (або: оприкрилась, осто-
гиділа, осточортіла, остила, надокучила)!
Об., Ис. — ... иди вже на село дурити.
Бр. — Не бреш, спасибі тобі, — и своя
брехня набридла. *Зал.* — Тут и своя брех-
ня оприкрилась, ато ще й він. *Лист. (II.*
246).

Своя брехня не докучила, ще й за чу-
жими гониця. *Бр.*

Не бреш, бо мені брехня зуби пере-
точила. *К.*

На село людей дурить! *О.* — ... ми са-
ми з міста. *Нов., [Ил.].* — На село дурити,
бо міщане знають! *Ил.* — Роскажуй се-
лянам, а міщане сами знають. *Бал.*

Коли б з села ⁽¹⁾ Иван, то б и віри
появ. *К.* — ... ато з города, та ще й (напр.
Лубень), то й віри не йму. *Євх.*

⁽¹⁾ з Гайшину (с. *Пер., п.*). *Пер.; Ця-*
ган. Коз.

Як з хутора, то б и повірили. *Кон.*

Прийшли (або: Пріхали) з Борозни ⁽¹⁾,
та чорзнашо й зверзли. *Р., Б.*

⁽¹⁾ Борзни. *Коз.*

6880. Треба слухать, може и справді
сонце не так сходить! *Черн.*

У чийсь сороці та бреше! *Ном.*

У чий сороці ти брешеш? *Кон.*

Правда Сидорова! киселем млинці по-
мазані, на паркані сушяця. *Пр. в Ст. 36.*

Така правда, як вош кашля. *Проск.,*
К., Х. 36., Збр. Даз. — ... кашле. *Ил.*

Це така правда, як ти попада. *Євх.*

Оце тому правда була, що вкусив за-
єць за хвоста вола! *Чирп.*

Така правда, як у рові вовк издох. *Л.,*
Пр., Лох.

Так то правда, як пси триву ідять. *Ил.*
Дідчая мати видала, щоб сова зайця има-
ла. *Ст. 36.*

6890. Наварила юшки без петрушки (ска-
же, та не докаже). *Ск.*

Наказав на вербі груш. *Об., Євх.,*
Ст. 36. — Така правда, як на вербі гру-
ші. *К., Л., Лох.* — Показує грушку на
вербі. *Ил.* — ... грушки на вербі. *Проск.*
— На вербі груші, а на осипі кислиці
не ростуть. *Х. 36.*

У нас такі ночували, та й сокиру вдаря-
ли. *Бер., Рад., Б., Кон., [Бр.]*.

Не їсть ⁽¹⁾ пан дяк гусей ⁽²⁾. *Павл.*
—... бо крадені. *Кон.* —... гусей, а шап-
ка в пірті. *Сторож.* — Казав пан дяк, що
гусей не їсть, а повна стеля кісточок.
Зв., Ёвх.

Відкіля се прислів'я взяли—дяв. *Ос.*
21 (XIII, 32). — ⁽¹⁾ Боїця. *Кр.* ⁽²⁾ гуси.
Гам.

И тако скончашася Панькова чтенія!
Проск.

Погорілець!.. хліб ззів, а солону спа-
лив. *Г., П.*

«Наповав ти коня?» — «Наповав.» —
«А чом же в ёго морда суха?» — «А во-
ди не достав!» *Нос.*

Правда, раки, лізте в вершу ⁽¹⁾! *Об.*
—... в вершу — буде риба. *Р.*

⁽¹⁾ в торбу. *Кон., Кр., Нов.*

То чудо, кум, а не раки: одного рака
повна торба и клішня висить (щось брех-
нуло шпарко)! *Нос.*

Невістка скаржиця, а на лиці не змар-
ніла. *Г., П.*

6900. Бреши, не бреши, а то зовсім не-
правда. *Проск.*

Сказав на гривню правди. *К.*

Стільки правди, як в шелягу сребра.
Кл.

Стільки правди, як урешеті води. *Лох.,*
Збр. Лаз.

Не щодня брідня — де-коли й правда.
Лист. (II, 4).

Стар, як котюга, а бреше, як щена.
Ст. 36.

Старий, а бреше як зза корча. *Проск.*

Брехав, доки зовсім не вбрехався. *Проск.*

До такої добрешись! *Ном.*

Цитте, Жиди, нехай рабан бреше! *С.*

6910. Тумань світа! *Бр.* — Туманити
світу. *Ж.*

Смаленого дуба плете. *К.*

Плете дуба, як на палилі. *Ил.*

Та він не ступить без того, щоб не
збрехать. *Л., Ис.* — Що ступить, то збре-
ше. *Проск., Бер., Лів., Збр. Шей.*

Як не брехне, то й не дмхне. *Об.,*
[Кулж.].

Не ззість, доки не обреше. *Проск.*

Походило! *Л., Пир.*

О, це ще правда! *Пир.*

Химини курі! *Зв., Л., Сос.* — ... Мо-
трини яйця. *Мик* — ... курі гонить ⁽¹⁾.
Б., Сос. — Він говорить мені за Химини
кури. *Проск.* — От и понесла Химини гу-
си! *Сл., Гр.*

⁽¹⁾ строїть, або підпуска. *Х.;* наказав.
Ёвх.; плете. *Рад.*

6919. Здався Циган на свої діти. *Ск.*
Павл.

6922. Се друга казка! *К.* — Стільки казок!
Пир.

Хвигаі! *Бр.*

Еге, дудки! *Пир.*

Бреши на свою голову! *Зв., Проск.,*
Рад., Л., Б.

Поклепавай правдою. *Ст. 36.*

Нехай бреше—на душу легше. *Ёвх.*

Бреше—не вперше. *Рад., Л.*

Які бойки! як з листу бере (добрий
брехун)! *Черн. 1.*

6930. Утнути мелуна (збрехать). *Зал.*

Це брехенька—моя ненька.

Брех стара на покуті! *Кон.*

Він гори ворочає (язиком). *Л., Пир.*

Убрався в правду, як Татарин в зброю. *Ил.*

Губи в ніго, як халава.

Підпускає Москаля (до жінок домощу-
єця, або бреше). *Прав. Ниж., Лів.*

При якогось тумана! *Бр.* — Напустив
туману. *Ж.*

Потилиця глибока (брехливе). *Зв., Чир.,*
З., Л.

Кулі лє (бреше, боїця). *Лох., Пр.,*
Павл.

6940. И в вічі не бачив, який (а, е)
він (а, о)! *Ном.*

Не брав, не займав и д.: кажуть не
про одних людей, а про хліб, напр., гро-
ші и д.

Він бреше, а ти побріхуєш. *Лист. (II,*
246).

На вітер! *Ск.* — От ти говориш — на
вітер пускаєш. *Бр.* — Аби говорило, а на
вітер пускає! а вітер зном (sic) по всім
світі несе. *Бер.* — Так говорить, як пу-
стий вітер. *Бр.* — Оце то пустий вітер в
полі!

Собака ⁽¹⁾ бреше, а вітер несе ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Пес. *Бр., Проск., Кан., К.* ⁽²⁾ по-
сить. *Лох., Пр., О.*

Вітер віє, собака бреше. *Зв., Б., Гр.*

Вітер повіне, а собака брехне. *Ёвх.*

Чув, що дзвонять, та не знає де. *Лів.*
—... в якій церкви. *Бр., [Проск., Рад.,*
Пр., Ёвх.].

Бреше та й дивиця, хоч би очі за-
плюшив. *Черн. 1.*

Бреше, аж не постереження. *Зал.*

Бреше, як собака на висівки. *Рад., Б.*

Хіба помилявшись правду скаже. *Ёвх.*

6950. З брехні й книжки повились. *З., Л.*

Брехун на всі заставки. *Пр.*

Бреше, як сам знає. *Зв., Рад., Кон.*
Що в Бога день, а він завше бреше.
Проск.

Бреше, як шовком шме.

Бреде, а за ним аж куриця. — Ото
бреше! аж куриця. *Збр. Шей.*

В живні очі бреше. *Ил.*

Як пес, своєю губою збрехав. *М. Біз.,*
Чор. Рад. (172).

Бреше, як собака. *Ск.* — ... як попова
собака. *Л., Павл.*

Бреше, як собака на вітер. *Зв., Пр.,*
О., Гр.

6960. Гав — та и зуби став. *Нос.*

Бреше, як циганський цін. *Б.*

Уже він (уміє) зчорногобілезробити. *Ил.*

Хоч як, то вималюєця. *Бр., Л., Пир.*

На два криласи не можна співать. *Кан., К.*

Не в одно ⁽¹⁾ бреше. *Л., Ёвх.*

⁽¹⁾ слово. *О.*

З ним и в ступі не пограниш. *К.* —
Ёго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Богослов, та не однослов. *Зв., Проск.,*
З., Л., Пир., О., Ст. Зб. — Богослов
двоєслов. *К.*

Бреше ж твоя губа! *Л., Н., Гат.*

Щоб тобі так жить! *Кулж.* — Щоб ти так
на світі жив, як сёму правда. *Ном.* — ...
як ти правду кажеш. *Рад., [Бр., Пир.].*

6970. Бодай так пси траву їли по тій
правді! *Ил.*

А щоб ти так по правді диxав! *Л., Пир.,*
Чор. Рад. (70).

Так би съ чув звони! *Ил.*

Так він собі царство Боже думав. *Кон.*

Бодай же ти так хліб у рот брала! *Лев.*

Бодай виїли комарі очі (тому, хто ка-
же, що бачив, а бреше). *Лів.*

Щоб у тебе душа так була! *Кан.*

«Брепеш!» — «Червиву сучку почешеш!»

— «Я граблями, а ти зубами!» *Кон.*

Хто бреше, тому легше. *Л., Пир.* —
... тому ⁽¹⁾ легше, а хто віри не йме,
того в сук ⁽²⁾ зогне ⁽³⁾. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ тому на живіт. *Кан., К.* ⁽²⁾ в крюк.
Ёвх. ⁽³⁾ то того надме. *Зв., Рад.; Пир.;*
тому очі на лоб пре. *Ёвх.;* нехай судорга
зомкне. *Л.;* нехай в с... у подме. *Кан.,*
К.; а хто ні, тому три г... ні їд...; а хто ся
оправдус, того як гору вздус. *Бр.;* а хто
правду каже, того крюком зв'яже. *Збр.*
Шей.

Я сказав на сміх (жартуючи). *Пир., Л.*

6980. Ляда ПЛІТКАМ не ймай віри. *Ст.*
Зб.

Не люби клевети, не познаєш нищети.
Людам губа не задерта.

Сріблом ушей не зависіш. *Бул.*

Людам язика не зав'яжеш. *Рад., Кр.*

— ... не заперетиш. *Л.*

У чужім язичі не заперетиш. *Бр.*

Не можна всім губи заткати. *Ил.* — Лю-
дам губи не замкнеш. *Бр.*

На чужий роток не накинеш платок. *К.*

Великкі треба хустки, щоб зав'язать лю-
дам усти. *Рад.*

Чужий рот не хлів, — не зачинити. *Не.*

6990. Рот не горід — не загородиш. *Ш.*

Людзкої брехні не переслухати. *Проск.*

Чи хто ёго переслухає, що люде гово-
рять! *Ст. Зб.*

Коби съ випустив свої уха на торг,
вчув би багато о собі. *Ил.*

Пусти уха меже люде, то чимало учуєш.

Хоч би съ був чистий, як лід, а білий,
як сніг, то та обмовлять од голови до ніг.

Куцюба кудкудакала, помело айце зне-
сло. *Бер., Рад.*

З ніг до голови осудили: сказано, и кіст-
ки живої не оставили. *Пир.*

Взяли в шик. *Кон.*

Вийть тое вже и вовки в лісі. *Ил.*

7000. Ніхто не знає, лище лід, баба —
и ціла громада.

Ніхто не буде знати — тільки сич та со-
ва, та людей півсела. *Проск.* — Знає кум
та кума, та людей півсела. *Бр., Бал., Л.*

В лісі дрова рубають, а до села тріски
падають (проти пліток, брехень). *Ил.*

Ні з того, ні з сёго, — веретиння! *Пр.,*
Пер.

Сорока летить, а собака на хвості си-
дить (проти баб'ячих пліток). *Кр.*

Стрішному — попережнему розкаже. *Пир.*

— И зустрічному, и исперечному. *Кулж.*

Скоро з воріт, а тут и ріт. *Ст. Зб.*

Сорока сороці, ворона вороні (и піде
чутка). *Л., Кон., Ст. Зб.*

Пішло личко по ремінчику (плітки, бре-
хня). *Бер.*

Сам блудить, а других судить. *Ил.*

7010. Сами в гріхах, як в реп'яхах, а
ще й людей судять. *Коз.*

Об мене словами, а об себе дзвонами
(як що на мене говорить напрасно). *Рад.,*
Черн.

Нехай дзвонють, поки охоту згомонть!
Прав.

Ще ми не встали, а вже люде за нас
говорють. *Проск.*

Як ми людам, так люде нам. *Ил.*

Як ми о людях, так (або: Ми о людях,
а) люде о нас говорять.

Посудим людей раз, а люде десять раз.
Кон.

Слово вилетить горобцем, а вернеця волом. *Ил.*

Правди на ніготь, а прибавиця на лікоть. *О., Кон.*

Раз навіку спіткнесся, та й те люде побачать. *Дуб.*

7020. Не дай подоби, уйдеш обмови. *Ил.*

Як нема невістки, то нема на селі звістки; а як стала невістка, то стане на селі звістка. *Бр., Рад.*

ПРАВИЙ ⁽¹⁾, ЯК КОЧЕРГА. *К., Л.*

⁽¹⁾ Справився. *Л., Пр., Б.*

Правий, як вірєвка въ мішку. *Л.*

Прямий, як свинячий хвіст. *Р.*

Прямий ⁽¹⁾, як дуга. *Кр., [Л.].*

⁽¹⁾ Простий. *Пир., Пр.*

Чесний, як жидівська потилиця. *Не.* — ... як Беркови штани. *Зв.*

Найлучче ся своєю п'яждю мірити. *Ил.*

Не вмієш конці у воду ховать. *Кулж.*

Свої ж слова та й у зів'я (одбріхує). *Б.*

7030. На ⁽¹⁾ вовка помовка. *Кр.* — ... а злодій ⁽²⁾ кобилу ⁽³⁾ вкрав. *Г., П., Дів.* — ... а зайці кобилу ззіли. *Л.* — ... а заєць капусту ззів ⁽⁴⁾. *Пир.* — ... а вовк за горою (або: у лісі). *Гайс.*

⁽¹⁾ За. *Прокс.*; Про. *Павл.* ⁽²⁾ Мо- скаль. *Прокс.*; заєць. *Евх.* ⁽³⁾ а заєць ло- ша. *Кр.* ⁽⁴⁾ порося ззів. *Л.*; а Циган по- рося вхвотив. *Не.*

Піп людей карає, а сам лихо робить. *К.* Вовк сльиви поїв — Гапон усом мор- гає. *Ш.*

Іх сам ЧОРТ НЕ РОЗБЕРЕ. *О., Кр.*

Хто ж ⁽¹⁾ його знав без попа! *Пир.*

⁽¹⁾ Чорт же. *С., Л.*

Нехай розбіра на суботах! *Ном.* — Бу- де по суботах. *Л., Черн.*

Бугай реве и ведмідь реве — хто ко- го дере, и чорт не розбере. *К.*

И сам старий Циган не розбере. *Х.*

Без попа не розбереш. *Об.* — Вас и сам чорт без попа не розбере. *К., Л.*

Ви — як ті Цигане. *Ном.*

7040. Кат вас розбере! *Об.*

Чортове ткання (як чого не знайде, вит- ки в жмуті, якої треба, або-що). *Л., Пир.*

НІХТО НЕВИНЕН, сама я. *Ном.*

Ну, як би нещастя, — то така статя (ато дурний розум). *Кон.*

Не Боже карання — своє дуровання. *Прав.*

Не Бог на смерть веде, сам чоловік иде.

Пир., [Бр., Евх.].

Не кінь наніс, сам молодець набіг. *Л.*

— ... але сам молодець наскочив. *Бр.*

Він сам собі руку січе. *Кулж.*

Само себе раба б'є, що нечисто жи- то жне. *К., [Гр.].*

Собі дорогу перебить. *Ст. 36.*

7050. Чорт його підвів, — а чорт того не знає.

Мужик з печи спав — ніхто його не спи- хав. *Пол.*

Зробив петлю на свою голову. *Бр.* — ... шию. *Пир.*

Іж, коли сам наварив. *Не.*

Наварив пива — випий же його сам. *Проск.*

Якого пива наварили, таке й пийте. *Бр.* — Якись наварив пива, так и випий його. *Проск.*

Хто каші наварив, той мусить и ззі- сти. *Бр.* — Заварив ⁽¹⁾ кашу, так и їж. *Не.*

⁽¹⁾ Запарив.

Скільки спекли, стільки ззіли. *Х. 36.*

Иван зробить, Иван ззість. *Ил.*

Гриць наварив, Гриць и пожив. *Прокс.*

7060. Жни, коли посівав. *Пир.*

Як посівав, так и зібрав. *Прокс.* — Що посієш, те й пожнеш. *Коніс.*

Трусіться рубці, дивитися люді: як ро- бимо, так ходимо; як дбаємо, так маємо. *Кан., К.*

Жеби пес робив, то б и в ходаках хо- див. *Ил.*

Як би пес не сидів, то б зайці зло- вив. *Г., П.*

Було казати, що писати. *Ст. 36.*

Коли б кізка не скакала, то б и ніж- ки не зламала. *К., Н., Евх., [Бр., Я.].*

Як би не винен, то б и не винува- тили.

Нехай на себе жалкує виноватий. *Х.* Не хапайся дурниці — не будеш сидів у темниці. *Ил.*

Якою мірою міряєш, такою тобі одмі- ряють. *К., Кан.*

7070. Лихому така и доля. *Прокс.*

Як заробив, так и відбудеш ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ вибачиш. *Бр.*; одбуватимеш. *Ст. 36.*; відвічатъ. *Рад., Пр., Х.*

Де гріх, там и покута. *Збр. Лаз.*

Терпи тіло: маєш, щось хотіло. *А. Вил.*

Бачили очі, що купували. *З., Л., Кр.*

— Бачили очі ⁽¹⁾, що купували—іжте ⁽²⁾, хоч повилазьте. *Ск.*

⁽¹⁾ чортові очі. *Кв., Ёвх.* ⁽²⁾ плачте. *Рад., Коз., Збр. Шей.*

Купили хрину, треба ззісти! плачте очі, хоч повилазьте: бачили, що купували—грошам не пропадять. *Кобз. (154).*

Обібрався ⁽¹⁾ грибом ⁽²⁾ — лізь у кіш ⁽³⁾. *Бал., [У., Кан., К.].*

⁽¹⁾ Назвався. *Л., Кон.;* Назвався. *Ст. Зб.;* Коли обрався. *Ил.* ⁽²⁾ раком. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ у кузуб. *ід.;* у кузуб. *Л., Кон., Кр.;* в кошіль. *Ил.;* у короб. *Гл.;* в борщ. *Ёвх., Руд., Яц.;* Коли піднявся грибом, так и лізь у коробку. *Збр. Лаз.*

Знала, нащо грала. *Ис.*

Знала кобила, нащо ⁽¹⁾ віз ⁽²⁾ била ⁽³⁾. *П., Прав. Ниж., Лів., Павле.* — Знав кінв, нащо оглоблі бив. *Кл.*

⁽¹⁾ Чий. *Гат.* ⁽²⁾ оглоблі. *Прав. Ниж., Пол., Сл.* ⁽³⁾ побила. *Гат.;* дамала. *Бр.*

Знала кобила, нащо віз била—щоб новий був; знала дяківна, чого заміжшла —що треба робить. *Кон.*

7080. Любиш їздить — люби й саночки возить. *Лох.*

Їму б можна озолотишця. *Л., Кулж.*

Поганому погана й честь. *Пир., Л., Кр.* — ... й чість погана. *Бр.*

Скотилась баба з неба, так їй и треба. *Ёвх.*

Яку голову маїш, ту ж и носи здорова. *Гат.*

Яким мечем воював, таким и поліг ⁽¹⁾. *Пир.* — Яким мечом махав, такою путтю й погибає. *Бр.*

Вмер з горілки, з знахарства.—⁽¹⁾згинув. *Рад.;* погиньш. *К.*

Хто не слухає тата, той послухає ката. *Пир., Х., Павле.*

Не слухав батька-матері, нехай люде учать. *К., Гад.*

Не хотів ⁽¹⁾ слухати ⁽²⁾ батька ⁽³⁾ — послухай собачої ⁽⁴⁾ шкіри. *Кан., К., Рад.* — Хто не слухає вітця-матері, нехай слухає песіє шкіри. *Ил.*

Батога, тарабана.—⁽¹⁾ Не хтів. *Проск., Бер.* ⁽²⁾ Не слухавсь. ⁽³⁾ та матері, тата и мамі, мене и д. ⁽⁴⁾ песіє. *Проск.*

Котюзі ⁽¹⁾ по заслугі. *Бер., З., Кр.* — По заслугі котюзі. *Проск., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Котюзі. *Бр., Лох., Б., Х., Кв.;* Катюзі. *Зв., Рад., Л., О.*

7090. Хто біжить, той и добіжишця. *Збр. Лаз.*

7092. Коли не хоче собача лапа на столі, то ⁽¹⁾ нехай під стил. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Не хотіла кошечка лапа шавуващця на столі. *Б.*

Було б не кпнiti з Микити, бо Микита и сам кеп. *Збр. Лаз.*

От ⁽¹⁾ тобі ⁽²⁾ наука, не ходи надвір ⁽³⁾ без дрюка. *Л.* — ... свиня звалить и віку умалить ⁽⁴⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Оце. *Рад., Л., Кон.* ⁽²⁾ Ото. *Пр.;* Оцце. *Пир.;* На другий раз. *Зв.* ⁽³⁾ в ліс. *Зв., Пир., Пр.;* щоб ніколи не ходив. *Кон.;* тпурті. *Л.* ⁽⁴⁾ свині ззідять. *Рад.*

Оце тобі, бабусю, наука—не ходи заміж за внука. *Не.*

Наука не ходить по лісу, а по тих же людях. *Рад., Пир., Сос.*

Туди їму й дорога! *Рад., Лів.*

Так тобі и треба! нехай тебе чорт туди не носить! *Л., [Проск.].* — Нехай його чорт на глибоку ⁽¹⁾ не несе. *К.*

⁽¹⁾ на вершину. *Бр.*

Собаці собача смерть. *Ск.* — ... честь. *Об.*

7100. Ледачому ледача й смерть. *Кох.* Яке життя, така й смерть. *Ил., Проск.* Як робив, так и вмер. *Ст. Зб.*

БЕЗ ПРИЧИНИ смерть НЕ БУДЕ. *Бр.* — ...и смерті не буде. *Проск.* — Без причини и смерті не маш. *Ст. Зб.*

И трясця не бере без причини. *Ил.* И чирак даремне не сяде, хіба почешеш. *Проск.*

Який пастух, така й череда. *Я.*

Який піп, така його й паравхія. *Ёвх., [Пир.].* — ... такі й паравхіяне. *Сторож.*

Який піп, таке й благословення. *Об.* — Добрий піп, добре й благословення. *Рад.*

Який день, такий и пожиток. *Нос.*

7110. Який дудок, такий чубок. *Ил.*

Який Яків—тільки й дяки. *Гайс.*

Який Сава, така й слава. *Не., [Бр., Гайс., Х. Зб.].*

Який пан—такий ⁽¹⁾ крам. *Об.*

⁽¹⁾ такий його й. *Зв., Л., Павле.*

Який пан, такий и жупан. *Зв., Пр., Коз.*

Яка исповідь, таке й розгрішення. *Ил.*

Яка ляпанина, така и хватанина. *Проск.*

Яка приправа, така и потрава. *Нос.*

Яка грушка, така й юшка. *Ил.*

Яка пражка, таке й полотно.

7120. Яка прядка, така нитка.

Яке частування, таке дякування.

Яке поїхало, таке повернуло.

Яке ⁽¹⁾ помагай—Біг ⁽²⁾, таке ⁽³⁾ и бу-

вай-здоров⁽⁴⁾.—Який здоров, такий помагай—Біг. *Гр.*

⁽¹⁾ Який. *Бр., Бер.* ⁽²⁾ добридень. *Проск.*
⁽³⁾ такий. *Бр., Бер.* ⁽⁴⁾ бодай-здоров.
ід., Проск.

Яка пшениця, така й палиниці. *Г., П.*
Яка хатка, така й паніматка. *Гр.*
Як люде дрань, то така їх Ордань.
Проск.

Як гукують, так и одгукуюця. *Рад.*
— ... як зовуть, так и обзиваюця. *Коз.*
— Як у лісі гукнеш, так и одгукнешця.
Ш.—Як зовуть, так и окликаюця. *Ст.*
Зб.

Як стукне, так и гукне. *Гат.*
Як Курту⁽¹⁾ годують, так Курта⁽²⁾ и бреше. *Г., П.*

⁽¹⁾ Рябна. *Р.* ⁽²⁾ Рябко.

7130. Як дуди⁽¹⁾ настроють, так дуди⁽²⁾ грають. *Кам., К., Л.*

Дуда, або ще *коза*, робниця з телячої або козиної шкури—московська волинка. *Рхузі. Woicie. (II, 18).*—⁽¹⁾ и ⁽²⁾ струни. *Бр.;* кобза. *Яц.*

Як вийшла пішком, так и прийшла з порожнім мешком. *Б.*

Як ні з чим в млин, так порожняком додому. *Вас.*—З нічим до млина, в порожні додому. *Кам., К.*

Коли не йде, так и не везе. *Нос.*

Коли нерод, так и невмолог.

Який дід, такий його плід. *Гат.*

Який батько, такі й діти. *Об.*

Який батько⁽¹⁾, такий син—викрали⁽²⁾ з діжки сир: *Ил.*

⁽¹⁾ тато. *Проск.* ⁽²⁾ виносили.

Яке дерево⁽¹⁾,—такий клин⁽²⁾, який батько—такий син. *Бр., Р.*

⁽¹⁾ Яка колода. *Проск.;* Який мелник. *Ил.* ⁽²⁾ млин.

Який корінь⁽¹⁾, такий и одросток. *Черн.*

⁽¹⁾ кущ. *Нос.*

7140. Яке дерево, такі й одростки. *Черн. г.*

Який пуп, такий и одрост. *Кулж.*

Яка щеп, така яблуня. *Г., П.*

Якова нива, таково и насіння. *Пр. в Ст. Зб.*

Яке зілля, таке й насіння. *Бер., Рад., Лів.*

Яке коріння, таке й насіння. *Лів.*

Яке насіння, таке й коріння. *Проск.*

З доброго плота добрий кіл. *Г., П.*

Зо злої трави не буде доброго сіна. *Ил.*

Од доброго коріня добрі й окоренки. *Ком.*

7150. Од доброго коріння добрий и нагонень одійде; од доброго батька—добра й дитина.

Дурна мати—дурні діти. *Проск.*

Сова не приведе сокола. *Кам., К., Пир.*—Не уродить сова сокола—ино таке, як сама. *Ил., Кон.*—... тільки таких, як сама. *Войц.*

З тлустого м'яса тлуста и юшка. *Ил.*
На добрій землі, що посієш, то и вроде. *Ш.*—... на добрі зуби, що вкинеш, то и зієш. *Бр.*

Добрі зуби и камень істимуть. *Бер., Б.*—... перегризуть. *К., Л., Пир.*

Хороші коровайниці хорошій коровай бгають. *Збр. Лаз.*

Як добрий став—риба буде; а стече став—болото буде. *Бр., Кам.*

Доброму ворю все в пору. *Бр.*

Поганому⁽¹⁾ жидові⁽²⁾ и пироги⁽³⁾ назаваді⁽⁴⁾. *Ж.*—Доброму животіві то й кім не вадить, а підлому, то й пироги вадять. *Бр.*

⁽¹⁾ Плохому. *К.;* Слабому. *Г.;* Лихому. *Нос.;* Ледачому. *Гл., Ёвх.;* Ледащому. *Проск.* ⁽²⁾ На плохенький животок. *Ш.* ⁽³⁾ и вареники. *Нос.;* и хліб. *К.* ⁽⁴⁾ вада. *Кон.;* звадять. *Г., Проск., Кон.;* вадять. *Рад., Гл., Нов., Ёвх., Ш.;* вадить. *К.*

7160. Ледакого бортника и мед ледачим пахне. *Ст. Зб.*

Дегтар и смерить дінтем. *Чор. Рад. (209).*

Де господарь не ходить, там нивка не родить. *Бал.*

Хто сіє густо, то не буде пусто; а хто сіє рідко, в того вродиця дідько. *Бер.*

Хто хочеть збирати, мусить добре засіяти. *Ил.*

Хто сіє, той віє; хто не сіє, той скліє. *Збр. Лаз.*

Хто вітру служить, тому димом платять. *Ст. Зб.*

Сіє вітер, вітром жати буде. *Ил.*

Дідька посій, дідько и вродиця. *Ил.*

Заволоком—уроциця, як нароком. *Кон.*

7170. Наори мілко та посій рідко, то й уродить дідько. *Ёвх., [К., Проск., Ж., Рад.].*—Засій рідко, уроциця дідько. *К.*

Хто сіє⁽¹⁾, той ся надіє. *Ж.*

⁽¹⁾ оре, сіє. *Ил.*

Хто посіє, той поже. *Рад.*

Кто рано посіє, рано й поже. *Ст. Зб.*

Хто оре, той поє.

Хто паше, той пляше. *Рад., Ст. Зб.*—... з мешками пляше. *О.*

Яке посієш; таке и дожиєш. *Зв., К., Д.*

Хто голодн, той не голодн. *Зв.* — ... той не холоден. *Нос.*

Добре роби, добре и буде. *Ск.* — ... а як зле зробиш, то зле й буде. *Бер.*

Добре роби, доброго й кінця дождай. *Бер., Кон.*

7190. Як хто живе, так йому Бог и дає. *Проск.*

Без праці не будуть калачи.

Не взявшись за сокиру, хати не зробиш. *Х. 36.*

Не надсівшиися, не вмерти. *Ст. 36.*

Поки не упріти, поти не уміти (або: не уздріти). *Ил.*

Печені голуби не летять до губи. *Г., Лів.* — Нікому сама птаха в руки не вскочить. *Ил.*

Як ⁽¹⁾ ручки зароблять, так ⁽²⁾ ніжки ⁽³⁾ сходають. *Пир.*

⁽¹⁾ Що. *Пер.* ⁽²⁾ то. ⁽³⁾ хребет. *Рад.*

Як робиш (робиш, робимо и д.), так и ходиш. *Об.*

Як ⁽¹⁾ ноги ⁽²⁾ в гноюку ⁽³⁾, то й губа ⁽⁴⁾ в лойку ⁽⁵⁾. *З., Ёвх.* — Де гноюк, там и лёк. *Б.*

⁽¹⁾ Хоч. *Рад., Пир.* ⁽²⁾ гною. ⁽³⁾ дою. ⁽⁴⁾ рука. *Коз.;* чобіт. *Пир.* ⁽⁵⁾ душа. *Рад., Коз.;* чуб. *Пир.*

Хто товче, той хліб пече («Бодай ніхто товченого хліба не діждав ні істі, ні пекши!»). *III.*

7190. Хтівши гаразд мати, треба ухом землі приймати. *Ил.*

Роби, роби, то й матимеш; посій жита, то й жатимеш. *Не.*

Як не наповажися, то и не буде з того нічого. *Проск.*

Хто добре уїме, той добре несе. *Ил.*

Хто борше (боржіше?) насипле, той борше змеле.

Всяка птичка своїм носиком живе. *Ёвх., [Ст. 36., Кл.].*

Як заробиш, так и вибачиш (як на біду, на сварку наскочить, що вилає хто). *Бр.*

Хто торка, тому відчминяй. *Збр. Лаз.*

Хто трудиця, той журиця (до серця приймає). *Кон.*

Треба прісти, щоб рублям не трісти. *Лів.*

7200. Хто тріма взімі непуха (пічкура), то має вліті пастуха. *Ил.*

Хто як постеле, так и виспиця. *Ном., [Проск.].* — Як постелеш, так и спатимеш.

Ст. 36., [Бр., У., Зв., Рад.] — ... як заробиш, так и одбуватимеш. *Ст. 36.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20 (IV, 12).*

Де не горить, там ся не курить. *Ил.*

Що платить, з тим на торг учашають. *Ил.*

Сплющий пес не угонит зайця.

Під лежачий камінь и вода не біжить. *Л., Нов.* — ... не дє. *Пир.* — ... не підтече. *Проск.*

Вовка ноги годують. *Ск.*

Затим вовк не линає, що в кошару часто никає. *Вал., К.*

Вовк через посли не пище. *Войц.* — ... не тне. *Ил.*

7210. Вовк, лежачи, не утне.

Як пес робить, так пес в чоботях ходить.

Хто б'є, той проб'є. *Прав.*

Як марно нажде, так марно й піде. *Л., Б.*

Як не гримить, то й не хреститься. *У.*

Де люде ходять, там трава не росте. *Ил.*

Де грім гуде, там може щось (може-пожежа. *Коз.*). *III.*

Добре вогонь горить, як є чим підпалити. *Яц.*

Не було снігу, не було и сліду; став сніг, став и слід. *Кам., К.*

Ти мені ковбаси не даси, а я тобі кишк и ні кришк. *Руд.*

7220. Як ви нам, так и ми вам. *Кулж.*

НЕ В ТІМ СИЛА, що кобила сива. *Л., Пир., Гр.* — ... а в тім, що не везе ⁽¹⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ що вона везе. *У., Пир., Р., Ёвх.;* що віз перевернула. *Бр.;* побилла. *Кам., К.*

Ні в тім річ, що в хаті піч: то біда, як нема! *Бр.*

Не в тім хороша, що чорноброва, а в тім, що діло робить. *Пир., Лох.*

Не то воші, що в колоші, а то, що в онучі. *Б.* — ... та й бий идучи. *Збр. Лаз.*

Не то кінь, що в болото увезе, а то, що з болота вивезе. *Кр.*

Не то біда, що не п'єцца вода, а то біда — п'єцца вода. *Коз.*

Єше то не біда, як єсть хліб та вода. *Ст. 36.*

Єше то не біда, що по в'язіи вода: тоє горш проняло, що и копиця поняло.

Ще не біда, що без риби середа. *Ёвх.*

7230. Не то дорого, що єсть де купити, — то, що нігде. *Ст. 36.*

Не то талан ⁽¹⁾, що лежить, а то, що біжить. *Черн.*

⁽¹⁾ товар. *К., Гр.*

Не то черви ⁽¹⁾, що ми їмо, а то, що нас їдять ⁽²⁾. *Пол., Лів.*

(¹) черв'як. *Бр.*, *Лим.*, *Бер.* (²) ість. *Лим.*, *Бер.*; буде істи. *Бр.*; будуть істи. *Б.*, *Кр.*

Не то гарне, що гарне, але то, що ся кому подобає. *Яц.*

Не те (¹), що мете, а те, що зверху йде. *Бр.*, *Лів.*

(¹) Се не те. *Пир.*, *Ос.* 6 (*III*, 18).

Не на те козак (¹) п'є (²), що є (³), а на те, що буде (⁴). *Бр.*, *Зв.*, *Кан.*, *К.*, *Рад.*, *Збр.* *Лаз.*

(¹) чоловік. *Б.* (²) б'є. *Пир.*, *Пр.*, *Р.*; гуляє. *Бр.*, *Зв.* (³) що час. *ід.*; що нема. *З.* (⁴) що Бог дасть.

Не той тато, що сплотив, а той, що вигодував. *Проск.* — ...що до розуму довів.

Не той злодій, що украв, а той, що сховав. *Рад.*, *Лох.*, *Пр.*, *Коз.*, *Лист.* (*I*, 62). — ...переведе. *Бр.*

Не за те бито, що ходила в жито, а за те, що дома не ночувала. *Рад.*, *Пир.*

Не тим наші діди погодили, що солодко пила та їли, а мабуть на їх гроші прах прийшов. *Пир.*, [*Ч.*] — Не тим погодили, що славно їли, а тим, що не гляділи. *Л.*, *Кон.*

7240. Не тому прісно, що не кисло, іно тому, що не рошицяно. *Ил.*

Не тому плачу, що мама вмерла, а що нога змерзла. *Збр.* *Лаз.*

Не тоді мені неділя, як сорочка біла, а тоді, коли мала час узяти. *Бр.*

Не шень-пень, не гороховая каша. *Нос.*

Жартуючи, боронять честь, свою або чужу.

Через то и хліб не родить, що свиня у плахті ходить. *Нос.*

Не дивно пиво: дивніші люде, що єго п'ють. *Євх.* — Пиво не диво: диво добріє люде. *Ст.* *Зб.*

Не пиво диво, — дивніший сік, що раз у рік. *Б.*

Не пиво диво: дивніє слово. *Б.*

Не старіють літа, тільки тарапата. *Проск.* — ...лята, але торопата. *Бал.*

Не палкою, так шапкою. *Прав.*

7250. Не штука вбити крука: злови-но живого. *Бр.* — ...але живого запати. *Проск.*

Не жаль пива, та жаль дива. *Б.*

Не противсь (¹), що забродивсь, — аби хаяв не покаляв. *З.*

(¹) Не брідись. *Кож.*

Не боїця вовк собаки, але єго зв'язи (¹). *Кан.* — Собаки не боязко, та зв'язи (²) єго. *Рад.*

(¹) зв'язи. *Нос.* (²) дзв'язи. *Кан.*, *К.*

Бійся не того собаки, що бреше, а то-

го; що ластинця. *Гайс.* — Не бійся тії собаки, що гавкає. *Кв.* (*II*, 213) — ...бреше. *Не.*

Котрий пес багато бреше, той мало кусає. *Ил.*

Зв'язливого не бійся, а кусливого. *Нос.* Не так боюся я єго, як єго дурного розуму. *Бр.*

Не велике б'є, а дуже. *Зв.*

Не дуже б'є, та сміє. *Рад.* — Не дужий б'є, а сміливий. *Бр.*

7260. Не страшно женитись, а страшно попа єднать. *Гад.*, *Нос.*

Не що-що, але а що що? *Проск.*

Не старе мре, а поспіє. *Рад.*, *Лох.*, *Пир.*, *Коз.*, *Збр.* *Лаз.*, [*Кон.*] — Не вірає віковий (¹), тільки часовий. *Бр.*, *Грам.* — Не вірають старі, тільки часові. *Проск.*

(¹) Умирає не слабій. *Збр.* *Лаз.*

Не старість — так сталося. *Коз.*

Хто свий — не мудрий: лиш старий. *Ил.* Борода не робить мудрим чоловіка.

Не копитові кобила, а копит кобилі. *Збр.* *Лаз.*

Не пахіття, а поліття. *Гр.* — Не пахіття, а паліття. *О.*

Не поле родить, нива. *Сл.*

Не земля родить, а літо. *К.*, [*Євх.*].

7270. Не проси у Бога дорщю, а проси урожаю. *Євх.*

Не то добро, що принесеш, а то, що наживеш. *Коз.*, *О.*

Хоч на краї, аби в раі. *Ст.* *Зб.*

Не гляди — біла, аби була. *Нос.*

Чи обідала, чи не обідала, аби рід одвідала. *Прав.* *Ниж.*, *Лів.* — Обідав, не обідав, аби відвідав. *Бр.*

Хоч обідала, хоч не обідала, аби живіт завідала. *Б.*, *Черн.*

Де був, то був, аби дома ночував. *Об.*

Хоч не гладко, аби міцно. *К.* — ...кріпко. *Кон.*

Хоч за копійку, та на тарілку, а за шаг, та у ведро. *Б.*

Хоч чорт неси, аби яйця. *Євх.* — Ная хоч чорт, аби яйця ніс. *Пир.*, *Кр.*, *Х.*, *Л.* — Хоч дідко нехай злетить, аби мені яйця. *Ст.* *Зб.* — Хоч біс, аби яйця ніс. *Зв.*

7280. Байдуже паски, аби пороса. *Проск.* Де сісти, то сісти, аби що заісти. *Бр.*, *К.*, *Ш.*

Чорт бери шапку, аби голова була ціла. *Бр.* — Кат бери и шапку, аби б голову додому донести. *Кв.*

Чий бугаєк пострібав, аби телятко наше. *Кр.*

Нащо мені куми — були б пироги. *К.*

Дарма ярма, аби воли були. *Ёвх.* —
Дарма воли, аби ярма були. *Б.*

Не щитай корову по удою. *Ис.* — Як
щитати корову по удою, так вона сама то-
го не стоїть. *Б.*

Лучче око золота, ніж камінь олова. *Ил.*

Лучче істи хліб з водою, ненуж буха-
нець з бідою. *Гам.*

Лучче погано іхати, чим хороше йти.
Кр.

7290. Лучче з добрим найти, як з кепсь-
ким поділитися. *Проск.*

Лучче живий хорунжий, ніж мертвий сот-
ник. *Котл.*

Луче соломяний дід, як золотий син.
Бр., Бер.

Лучче маленька рибка, як великий тар-
кан. *Пол.*

Лучче одна свічка перед собою, ніж дві
за собою. *Ил.*

Луччий нині горобець, як завтра голу-
бець.

Лучче синиця в жмені, ніж журавель в
небі. *Ком.*

Лучче солов'я в рот, ніж журавля в год.
Ком.

Не с'їли журавля в полі, та давай си-
ницю в руки. *Черн.*

Як мати сліпу кобилу водить, так кра-
ще пішки ходять. *Пир., [Ком., Ёвх.].*

7300. Як мати з кислим ⁽¹⁾ молоком, то
лучче з водою ⁽²⁾. *К., Л.*

⁽¹⁾ поганим. *Рад.*; підлим. *Бр.* ⁽²⁾ з во-
дою. *Бр., Зв.*

Як мати ногам кланяється, так лучче го-
лові. *Прав. Ниж., [Бал., Рад.].*

Як маєш кланяється лаптю, то лучче по-
клонись чоботу. *Гл., Ах.*

Волю ⁽¹⁾ голові до ніг упасти, як хво-
стові кланятися. *Вин.*

⁽¹⁾ Волися. *Бр.*

Як мати погано орять, то краще й в
поле не ходить. *Збр. Лаз.*

Як погано ⁽¹⁾ орати, то лучче ⁽²⁾ випря-
гати ⁽³⁾. *Зв., Х. Зб.*

Як погано чоловік з жінкою. *Рад.* —

⁽¹⁾ ледяним. *Пр., Кр.* ⁽²⁾ випрягти ⁽³⁾ во-
ли. *Рад.*

Як на сухоземлю, то нехай лучче в мі-
нжу стоїть. *Бр.*

Як з лихим квасом, то ліпше з водою,
аби не з бідою. *Прав.*

Маю висіти за одну ногу, волю за оби-
дві. *Ил.*

Безпечніше—батька прив'язати. *Пир.*

7310. Хоч соха, а глибоко оре. *Сл.*

Лінш гаразд, ніж не гаразд. *Ст. Зб.*

Рожок—та з табакою.

Хоч бік голий, то каша з молоком. *Пир.,*
[Бер.].

Чорна корова, біле молоко. *Ил.*

Тихо ходять, та густо місять. *Нос.*

Мішок, та не зав'язан. *Ст. Зб.*

Хоч рябо на виду, так маслаки доладу.
Ком. — Хоч тарани на виду, але маслак
до ладу. *Нос.*

Хоч не в лад, та широко ступає. *Ёвх.*

Хоч смердить,—коли смак має. *Ил.*

7320. Хоч в орді, та в добрі. *Полт.,*
Ёвх.

Хоч погано баба ⁽¹⁾ танцює, та довго.
Сл., Ёвх.

⁽¹⁾ дівка. *Рад., Пир.*

Молоде орля та вище старого літає. *Не.*

Понура свиня, а глибоко рие. *З., Б.* —
... корень копає. *Рад.* — Понуря свинка
глубей корень копає. *Ст. Зб.*

Ворона маленька ⁽¹⁾, та ріг великий ⁽²⁾.
Зв., [У., Рад., Ст. Зб.].

⁽¹⁾ Маленька галка. *Гам.* ⁽²⁾ та вели-
кий писок має. *Проск.*; а великий ку-
сок м'яса ковкне. *Ил.*

Здаєця й мала пташка, та киті гост-
рі. *З., Пр.*

Мале щеня, та завзите. *Ёвх.*

Кулик не велик, а все таки птиця. *Кр.*

Мал золотник та важок. *Пр. в Ст. Зб.*

Маленьке, але важенько. *У.* — ... важ-
ченьке. *Ил.*

7330. Хоч мале, та натопуване ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ натопане. *Зв., Х.*; натопкуване. *О.*

Хоч мале, та узлувате ⁽¹⁾. *Лів., Мат.*

⁽¹⁾ возлувате. *К.*

Малі тілом, та великі духом. *Коз.*

Не великий чорт, та великі яйця несе.
Пр., Л., Хор., [Ёвх.].

Видно ⁽¹⁾ пана по халявах ⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Знати. *З.*; Пізнати. *Проск.* ⁽²⁾ ха-
лявам. *К., О.*; халяві. *Бер.*; халявам.
Ёвх. — Давній пан польський носив цвітні
чоботи—сап'янці. Служки, доношуючи
після своїх панів стареньку їх зобуву,
пришивали до неї, для одміни, чорні при-
шви, а халявами вицвічалися. *Войц.*

Видно ⁽¹⁾ пана ⁽²⁾ по походу. *Лів.*

⁽¹⁾ Знать. *Зв.* ⁽²⁾ Ляха. *Рад., Кор.,*
Хому. Не.

Видно, що Ганна млинці пекла, бо й во-
рота в тісті. *Ёвх.*

Чорт ⁽¹⁾ би дятла знав, коли б не дов-
гий ⁽²⁾ ніс! *Нос.*

⁽¹⁾ Кат. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ не свій. *ід.*; не
єго. *Нос.*

По роботі пізнати майстра. *Ил.*

Видно між ложками ополоник. *Не.*

7340. Видно, де диво. *Пир.*, *О.*
Видно пана и від ціновкою. *Л.*, *Кр.*
Попа видно и під ціновкою. *Л.*, *Зал.*
Пізнати сову по лёту! *Проск.*—Видно
сокола по полёту, а сову по погляді. *Гл.*
Пізнати ворону по вір'ю. *Г.*, *И.*
Не заведе (!) так нес, як вовк. *Бр.*
(¹) Не завив. *Проск.*; Не затрубить.
А. Ви.

Бачу, що в хижі, та дверей не найду.
Гл.
Пізнати вовка, хоч в бараній шкурі. *Ил.*
Слова—полова, а праця—диво. *Гам.*
Люде, як люде: були б ми добрі. *Ст.*
36.

7350. Коли б ми гриз чобіт, то б и не
жаль, а то ходак, та й не так. *Ил.*
«Люблю, мамко, Ивахна!» — «Коли б
тебе любив Ивахно—жесь нічого доброго.»
Ст. 36.

Туди ввіти—широкі ворота, а відтілі—
вузькі. *Зал.*

Дитина каже, що бита, а не каже, за-
що. *Пир.*, *Збр.* *Шей.*

Гору хвали, а низ орш. *Кох.*
У нелюбої, куми не смашні й пироги.
Коз.

Добрий жець не питаєця, чи широкий
затінець. *Ил.*

Добрее ковадло не боїця молотка.
Єден кулак стане за десять. *Проск.*
И мали камінці роблять синці. *Ил.*

7360. Хромого пса легко догонити.
Де густа рука, не треба и друка.
Як добре плече, так и тупиця січе. *Коз.*
Так от-чого зозуля ковала (так он з
якої се причини)! *Зв.*, *Пир.*, *Греб.*

Не в чім не реве, аж дома (!) нема!
Об., *Ст.* 36., *Ис.*

«Бо чоловік до Жида одвів, а на за-
тра пита, чи ти ходила до корови?» *У.*
— (!) лисої. *Р.*

Не чим так дуже боляче! *Збр.* *Лаз.*
Не в чім штука. *Рад.*

Не по чім (!) и б'є (²), як не по го-
лові! (³) *Кан.*

(¹) Не де. *Бр.*, *Зв.*, *Чир.*, *Проск.*,
Рад., *Павл.*; Куди. *Руд.* (²) б'єш. *Бр.*,
Проск., *Рад.*, *Павл.*; б'єця. *Зв.*, *Чир.*
(³) лисині. *Л.*

Ото-то и горе, що риба в морі! *Кр.*
З того хліб імо (як хто ганить ремесство
яке, або-що). *Ном.*

7370. Така вже планида надійшла. *З.*,
Л., *Пир.* — Така мала планета надійти.
Бр.

Така година надійшла.

СУД не з'явля, та суд и не отіуска.
Кон.—Суд не заклика, та й не випуска.
Зал.

Без суда суд буває. *Ст.* 36.

Не знайду на свічку, а ни новоз—як
біс дасть.

Осудися перш влому, та на право йди.
До справи двох, а по справі (!) одні.
Кан., *К.*

(¹) двох хвалиця, а від справи. *Бр.*,
Бер.; На суд идуть, так у двох хвали-
ця, а з суду идуть, так. *Не.*; До пана
идуть, то два хвалиця, а од пана, то.
Рад.

Хто хоче що справити,—треба ся за-
бавити. *Ил.*

Добра справа не потребує сулу.
Суд сквапливий рідко буває справед-
ливий.

7380. Лучче до попа, як до суда. *Бр.*
Бог дасть судця, а чорт (!) розсудить. *Бр.*,
Зв.

(¹) а чоловік.

Піро страшне не в гусака, а вже тоді,
як у дяка. *Ш.*

Що написано (!) пером, то (²) не ви-
волочеш (³) волом (!). *Лів.*

(¹) Заведе. *Евх.* (²) ». *Прав.* *Ниж.*,
Коз.; того. *Ос.* 15 (*XII*, 55), *Л.*, *Пр.* (³)
не виведеш и. *Кан.*, *К.*, *Пол.*; не ви-
везе. *Коз.*; не витягнеш и. *Проск.*, *Евх.*;
не вивезеш. *Прав.* *Ниж.* (⁴) не виру-
башш топором. *Л.*, *Пр.*

Єдні руки право пишуть, єдні и мажуть.
Ил.

Бодай ніхто добрий не ліждав (!) позн-
ватися. *Помт.*

(¹) ніхто не дочекав. *Проск.*

Поли вріж, а втікай од позвів. *Кулак.*
До права треба мати два мішки: оден
грошей, а другий бачности. *Ил.*

Идеш до суду, то треба—прийдіте по-
клонімося.

У суд иди, віз битих людей вези и віз
грошей,—и все діло пропаде. *Гл.*—Набий
віз людей та новези у суд віз грошей, то
й прав будеш. *Коз.*

7390. Загина крючки. *Пр.*, *Х.*

Пише и дере, а гроші бере. *Проск.*
Там, де великі вікна, багато світла, а
мало правди. *Ил.*

Золотий ключик до кождих дверей пра-
дасця.

Коза з вовком тягалася: тільки шкурка
зосталася. *Гам.*—...тільки навістара зо-
сталася, та ще хвіст, та язик: простяглась,
та й лежить. *Л.*

Суха ложка рот дере. *Кан.*, *К.*, *Лів.*,
Евх., [*Бр.*].

Сухий кусок ⁽¹⁾ горло ⁽²⁾ дере. *Рад.*

⁽¹⁾ кавалок хліба, то. *Бер.* ⁽²⁾ то й в роті. *Бр.*

Треба пудмазати, жеб не рипів. *Ст. 36.*
Де не мажуть, там дуже ⁽¹⁾ скрипить. *Не.*

⁽¹⁾ Не помащено, то й. *Євх.*

Хто мастить, тому віз не скрипить.
Проск.

7400. Хто маже ⁽¹⁾, той и іде. *Об.* — Не помажеш ⁽²⁾ — не поїдеш. *Євх.* — Помаж, так и поїдеш. *Сос.*

⁽¹⁾ Мастить. *Яц.* ⁽²⁾ Як не помастиш, то и. *Проск.*

Масти голову, поплювши в руки. *Ил.*
Де треба руки грить, там треба и огню.
Ос., 3 (X, 97).

Заваривши кашу, не жалуй масла.
Проск., Кр.

Рука руку мие. *Прав. Ниж., Лів., Ст. 36.* — ... щоб ⁽¹⁾ білі були. *Пол., Лів., [Пр. в Ст. 36.].*

⁽¹⁾ аби. *Бр., Проск.*

Не поможе нічого: треба червоної шапки перепросити. *Проск.*

Не хорів, не болів, и гроші сь узив — щоб ти їх вистогнав («от, який сіпака нападєцца»)! *Бр.*

Чорти ёго знає, що це за пан сидить за верцадлом, та ще й лаєцца («а він порядок знає, що не можна б там лаєцца»)!
Сл.

Хапаннєм не дасть дітям своїм ні щастя, ні долі. *Проск.*

То такий дерун, що з Христа зняв би.

7410. Чужая, знать, за пазуху вош и тому заїзла. *Ст. 36.*

Прійшов гарбар, та все загарбав.

Дере з живого и з мертвого. *Кулж.*

Печи й дери. *Не.*

Що ступить, то лупить. *Бр.*

Прийде до ладу, так и я вкраду. *К.*

Як хто одмагаєцца, що ніколи не квалпився на хапунці.

Хто хоче полюбить суддю грошо-заплада, про ёго роспитай панів, а не просто го народа. *Збр. Лаз.*

Зробить справу (розсудить судом). *Пир.*

У свідка очі, як у дідька. *Ил.*

Свідки право судять. *Ка.*

7420. Свідкі первая чарка и первая палка. *Гл.*

Хто хоче свідком бути, треба хрестик цілувати. *Ил.*

Давно той присяг, хто за чужее посяг, (я чув так: «Давно той простягся, хто за чужее присягся». *Ном.*). *Ст. 36.*

Хто ламає слово, той віру ламає, той

душу ламає, той Бога ламає. *Ос. 1 (281).*

Віч на віч. *З., Л., Ком.* — Статъ очі на очі. *А.*

По нитці и клубка можна найти. *Кан., К., [Ст. 36.].* — По нитці дійдеш клубочка. *Пир.* — Ниточка доведе клубочка. *Полт.* — По ниточки голки шукають. *Новг.* — По нитці голки доходють. *Пир.*

Виноватого Бог найде ⁽¹⁾. *Пир., [Гл.].*

⁽¹⁾ суде. *Павл.*

Не взявшись за невинного, не будеш міти винного. *Ст. 36.*

Як би покленом не пішов, так и пропало б. *Ком.*

Хто ся оправдає (а зовсім винний), того як гору взде. *Г., П.*

7430. Як не признаєцца, то потріскаєцца (давня запорозька примовка). *Ч.*

Як признавсья — розквітавсья. *Лох.*

За признання Бог прощає. *Гл.*

Одже воно и по правді! *Ком.*

Не буду душі вбивать, буду правду казати. *К.*

Що ж, виноват! ів гуси. *К.*

Нігде правди діти. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.* — ... треба сказати. *Бр., Л.* — Нігде дітись. *Х.* — ... треба правду казати. *Пол.*

Нічого гріха тайти. *Л., Пир., Х.* — Нігде гріха діти. *Проск., Л., Пир.*

Сказав — признав. *Бер.*

Заплати на гарячому вчинку. *Гат.*

7440. Один ⁽¹⁾ Бог без гріха. *К.*

Тут здасцца багачько с винних. — ⁽¹⁾ Тут один. *Ном.; Єден. Проск.*

Як ті видють, так ти пишуть. *Ил.*

Не горлова справа. *Бр.* — Не горлове діло. *Кр.*

Упався в ставку, або те ж в суспицію. *Ст. 36.*

Не ходи до суду, бо хліба не буде. *Полт. п.*

Зараз не вішають, а поперед розсудять. *Гл.* — За раз не вішають. *Ил.*

Помилка за хвальш не йде. *Л.* — ... не буває. *К.*

Чия шкода, того й б'ють. *Бер.*

Хто в ділі, той и в одвіті. *Рад., Кр., Гл., Х.*

Тое винно — що єсть. *Ст. 36.* — ... а хто втік, той и прав. *Гл.*

7450. Хто втік, той и прав. *Рад.*

Чия шкода, того й гріх. *Ск.*

Чия згуба, в того й ⁽¹⁾ гріха повна губа. *Зв., [Бр.].*

⁽¹⁾ а в тебе ж самого. *Кр., Бер.*

Не платить багатий, а винуватий. *Євх.,*

[*Проск., Кан., К., Рад., Черн.*]. — По-
платиця не сват, а той, хто винуват.
Лів.

Чий би бугай не скакав, а теля наше.
Кон., Гр. — Чий бики, а мої телята. *Ст.*
36.

Хто коня купить, бере и уздечку. *Ил.*
Чий гребля, того й став. *Пир., Ст.*
36.

Кому дрова, тому й тріски; кому гор-
шки, тому й миски. *Пир.*

Чий кінь, того й віз. *Ск.*

Чий берег, того й риба. *Лів.*

7460. Не прав вовк, що козу ззів, — не
права коза, що в ліс пішла. *К.* — Не пра-
во теля, що в ліс пішло — не прав и
вовк, що й теля ззів. *Нос.*

Не наш віз, не наш и кінь. *Проск.*

Коза наша й м'ясо наше. *Збр. Лаз.*

Одчипного дать. *Кон.*

Карай, та назад оглядайся. *Бр., Ст. 36.*
За одного винного сто невинних гине.

Бр.

Виноватого кров — вода, а невинного —
біда. *Пир.*

Кров буде волати до Бога о помсту.
Збр. Лаз.

За одного невинного сто душ погнбме.
Гл.

А и над винним добро б часом ужалі-
ти. *Кл.*

7470. Безвинному жаль завше много може.

З однієї липи двічі лика ⁽¹⁾ не деруть.
Бер.

⁽¹⁾ В літо два рази з липи лик. *З.*

З одного вола ⁽¹⁾ двох шкур ⁽²⁾ не де-
руть ⁽³⁾. *О., Ст. 36.*

⁽¹⁾ чоловіка. *Ил., К.* ⁽²⁾ шкір. *Проск.*

⁽³⁾ не дерти. *Ил., К.*

Винного двома батогами не б'ють. *Ил.*

Хвалить 7474—7523. — Погано 7524—7660. — Багато 7661—7693. — Трохи 7694—7716. —
Легко 7717—7725. — З ляхою годиною 7726—7736. — Худко 7737—7714. — Далеко 7715—7759.
— Дуже 7760—7763. — На все є час 7764—7781. — Давно діецця 7782—7801. — Новинка
7802—7810. — Дивуєця 7811—7916. — Неоднакове 7917—7930. — Однакові 7951—8121.

ХВАЛИТЬ, як би медом мастив. *Бр.*

Як по душі маслом. *Євх.*

Як салом його помазав. *Ст. 36.*

Хвальба сорочки не дасть. *К., Проск.,*
Бр.

Перехвалить на один бік. *Л., Пир.* —
Перехвалити на другий бік. *Євх.*

Добро не дядина! *Ном.* — ..., ... и хо-
чещя. *Зал.*

7480. Коли, куме, добре! *Пр. в Ст. 36.*

Хоч варила, не варила, аби гаразд ⁽¹⁾
говорила. *Пол.*

⁽¹⁾ добре. *Сл.*

Чому не Маруся! *Чор. Рад. (243).* —
... як би ⁽¹⁾ шанувалась ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ аби. *О., Кр., Сос.* ⁽²⁾ аби шанува-
ли. *Коніс.*

Як миле пастя. *Ном.*

Чому не так! *О., Сос.* — ... як би дали
п'ятак! *Лох.*

Батькова дитина. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Гарний, як искра. *Бр.*

Хороший, як глем'язовський бублик!
З., Пир.

Глем'язов — м. З. н.

Хороше черевки шне. *Ст. 36.*

Медок солідок, а патока й підім. *Кох.*

7490. Доладу усе зроблено. *Пир.*

Пахучое то есть якоесь зілля! *Ст. 36.*

Таке добре — нехай мені Бог дає таке
життя! *Бр.*

Добре діло карасі: не поіси, так про-
даси. *Н.*

Добра то річ, що є в хаті піч. *Лів.,*
Павл., [Прав. Ниж., Ст. 36.].

Коли б твоя знала, що моя йгала, то
б твоя плакала. *Ст. 36.*

И дома, и заміжжю. *Л., Пир.*

Дома и на полі. *Павл.* — ... и в полі.

Гаразд тобі, сиди ж собі. *Ил.*

Раз ⁽¹⁾ та гаразд ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Хоч раз. *Пол., Б., Кр.;* Здибав
раз. *Проск.* ⁽²⁾ гораз. *Пол.;* гаразд. *П.,*
Прав. Ниж.

7500. Ой, ой! там сама патока! *Кан.*

Мовив Шляхтич, боячись щоб козач-
ка 1855 р. не сягнула до Черкащини и
Чигринщини.

Увага не блага. *Нос.*

Купила Олена сережечки зелені: як у-
діла у вуха—славна була дівуха! *Не.*

Укріпив, як Бог черепаху. *Коз.*

Живе, лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ лихо. *Черн.*

Живе тітка за дядьком! *К.*

Живе дівка за парубком! *Л., Коз., Кр.*

—... лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *З., Л., Б.—*
...за парубком, як за скурвим сином. *К.,*
Л., Кон.

⁽¹⁾ горя. *Зв., Рад., О.*

Живе баба за дівером, лиха прикупив-
ши. *Рост.*

Вийде шите за пробите. *Проск.*

Як уродиця лобода—и то не біда. *Коз.*

—Як е лобода, так и не біда. *Кон.*

7510. Невпірому пану буде гоже й сее.
Коз.

Хоч не пишно, аби затишно. *Кам., К.,*
Л., Гр.

Нехай стара в'язне—більше м'яса бу-
де! *Кобз. (159), Р., Л., Кон.*

Не скільки дива, аби тільки більше пи-
ва. *Бер.*

Пошло за вбитую. *Ст. 36.*

Ніщо бабі по едвабі! *Ил.*

Ладна баба без едваба.

В затишку стане за дівку. *Лип.*

Добре буде, як захолоне. *Ст. 36., Л.*

Вашими ⁽¹⁾ устами та ⁽²⁾ мед пить! *Л.,*
О., Кулж.

⁽¹⁾ Дай Боже вашими. *К., З.;* Та ко-
ли б же. *Кр., [Зв.].* ⁽²⁾ тільки б. *Зв.*

7520. Коли б твоє (або: ваше) слово та
Богу в уші! *Нос.—* З уст твоїх та Богу
в уші. *Ст. 36.*

Мені з уст, а тобі за пазуху шусть!
Ил.

Дав би то Бог! *О., Л.—* Коли б то Бог
дав! *Пир., Л.—* Немов би дав Бог! *Р., Л.*

Нема над рибу ливину, м'ясо свинину,
ягоду сливину, а дівку Марину. *Ил.*

ПОГАНО, Титяно! *Об.*

Погано вража баба скаче, та ще й дов-
го! *Гор.*

Погано пан пише. *Зв., Пир., Кон.*

О, який же се поганий (або: хороший)
голос (не по душі, або по душі мені ка-
жеш)! *Ном.*

Бочка меду, та ложка дігтю. *Не.*

Справа ⁽¹⁾ коло дядькового ⁽²⁾ воза! *П.,*
Прав. Ниж., Лів.— Та й справа ж коло
дядькового воза! а коло мого й такої не-
ма. *Євх.*

⁽¹⁾ Справа. *як. Пир., Р.* ⁽²⁾ батьково-
го. *Пир.*

7530. Не до чмиха. *Гит.*

Не до шмиги. *Бр., Пир.*

Не до пуги! *Ном.*

Аж палці знать. *Прав. Ниж., Пол.,*
Лів.

Курям на сміх. *П., В., Лів.*

Шиворот на виворот (у панків). *Лів.*

Через десяте—п'яте. *Зв., Л., Пир., Х.*
—...в п'яте. *Лів., Сівер.—* П'яте через
десяте. *Бр.*

На злах ⁽¹⁾ лободах. *К., Л., Пир., Р.*
—...на курчячі ніжці. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ На глах. *Прав. Ниж., Лів.;* На
слах. *Кр.*

Казна-як! *Лів., Сл.*

Як за копу звона. *Пр. в Ст. 36.*

7540. Як за денежку пістолет. *Лів.*
...пістоль. *Не.*

З воза вбитись (там такі караї, що
з воза повбивались. *Коз.* Такий уже май-
стер—про аптекаря—извоза вбився. *Сос.).*
Коз.

Як лихому на шкоду. *Проск.*

Як циганська кобила: день біжить, а
три дні лежить. *Бал.*

Як біжить, то й дрижить, а як упаде,
то й лежить. *Не.*

Добра кобила! день біжить, три дні ле-
жить; море перескочить, хвоста не замо-
чить (кажуть, як хвастає кіньми). *Євх.*

Така коро́ва—аби людська помова. *Бер.,*
Кон.

Аби оснівка—потканнячко солімка. *Коз.*

Не лізе, не тече,—само ся волоче. *Ил.*

Ні п'єщця, ні л'єщця, ні в чарці не
остаєщця. *Зал.*

7550. Нема що в тріски зберати. *Ил.*

Приложи шаг ⁽¹⁾, то й бублик купиш.
Л., [О.].

⁽¹⁾ копійку. *К.*

Таке гарне, як ти дівка (лає молоді-
цю). *Бр.*

Таке добре (або: красне), як мое жит-
тя. *Бр.*

Хороше, та рідко шито. *Ст. 36.*

Хорош, як бабин Ярош.

Стань, подивися—плюнь та й оступися
(як побачить гидке, а хвалене). *Євх.*

Казав парубок — дівка нічого, а вий-
шло казнащо (або: чорзнащо).

Рвєщця, як бздини (дермо таке). *Збр.*
Шей.

Одна одну ловить рідко,—(напр.: шер-
би багато, а галушок трохи). *Зал.*

7560. Дунь та й плюнь! (Нічого більше

не вращиш! Узято з того, як у хрест вводить). *К.*

И шаг пропав, и дитина дурна. *Ном.*

Тільки що Савці свитка (благеньке, нічого з ёго не зробиш)! *Зал.* — Як раз Савці ⁽¹⁾ свитка! *Зв.* — ... та тільки рукавів нема ⁽²⁾. *Л.* — От тобі, Савка, й свитка! *Б.*

⁽¹⁾ на Савку. *Бр.* ⁽²⁾ тільки трохи купця. *Не.*

Коли б тая пшениця добра була, то б єї и там змолили (покрали б). *Ил.*

Так доділа, як свиня штани наділа. *Б., Пр.*

Тоді б тебе бачити, коли свою потилицю. *Ил.*

Горить, як сліпий дивниця. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Теперь удружив мені, посадив на кал! *Х. Зб.*

Утив за шаг бога («И то буває!.. коли ж так!»). *Кр.*

Утив по саму зав'язку. *Л., Х.*

7570. Утияла мама милая (або: Улила милуна), що й на світ стидиц. *Л.*

Милая печуть из тіста, весною.

Утив галки! *Зв., Рад., Х., Ст. Зб.*

Наварив пива—начинив дива. *Сл.*

Наварила галушки, та нікому й істи. *Зв.*

Хватив изза дуба. *Ст. Зб.*

Вихвативсь (або: вискочив), як на щолопок. *Гр.*

Вискочив ⁽¹⁾, як голий ⁽²⁾ з маку. *О.*

⁽¹⁾ Вихопився. *Ил.* ⁽²⁾ голий козак. *Ил., Нов.*

Зробив людям на сміх. *Л., Павл.*

Замкнув вовка межі вівці. *Ил.*

Вскочив в мак (недоладу що зробив). *К.*

7580. Наладив дід хижу для бабки: то лазили кошки—стали лазить собаки. *Кр., Ст. Зб.*

Добра, як з курки молока, а з верби петрушки. *Бр.*

Из ёго добра, як з козла молока. *Зв., Л., Кр.* — ... з козла—ні вовни ⁽¹⁾, ні молока. *Л., [Рад., З., Б., Кон.].* — З козла ні вовни ⁽²⁾, ні молока. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ шерсті. *О., Прок.*

Не з того боку зайшов. *Зал.*

Добром город городить. *Кулж.*

На мідяні гроші славі добувати. *Зал.*

Так саяк, на косяк, неполюдській. *О.* — як так, аби неполюдській. *Ил.*

З рязу не зробиш Парижу. *Прок.*

Вези овес й до Парижа, а не буде з вівса рижя. *Бер.*

З попелу галушки не вдаряюця. *Кулж.*

7590. Покинь лук, коли нусто рук. *Ст. Зб.*

На плохенький животок и пироги вадать. *Збр. Лаз.*

Ти ёго медом масти, а він дяблем во- ня. *К., Кам.*

Шкода псові ⁽¹⁾ білого хліба. *Прок.* — Шкода собаці булки: не ззість, тільки покаляе. *Бр.*

⁽¹⁾ Пожалься, Боже, собаці. *Ном.*

Худоба за очима, а чорзняшо перед очима. *Б.*

Из свинячим личем та в пшенишне тісто. *Коз.*

Шкода мого Красного Поїзду! *Ст. Зб.*

Шкода заходу! *Зв., Рад., Л.* — Дурний захід. *Бр., Л.* — ... тільки захід. *Л., Рад.*

Шкода й воску псовати. *Ст. Зб.*

Шкода лою, світи водою. *Не.*

7600. Шкода и лою на лемішку. *Гр.*

Плюмь на раки—верша видно. *Пир.*

Жалься, Боже, чого доброго! *Прав.*

Хунта клаків не варт. *Бр.*

Курчяти не варт. *Бр., Кон.*

Не варт и печеної цибулі. *Прок.*

Не варт и рожка табаки. *Войц.*

З пір'ям не стоїть. *Л., Кулж.*

Зробив з дуба спичку. *Коз.*

Зробив з леміша пшик. *Коз.*

7610. Оттак, тату, зробив ковальський пшик. *З.*

То од Цигана з науки син прийшов и хвалився нею батькові, а більш нічого и не вмів.

Звів на Гришков войлок. *Ст. Зб.*

Пшик собачий и вийде. *Кон.*

Зроблять з лемеша пшайку. *Кобз. (154), Коз.*

Нехай чорт у дядька служить! роби, роби, та й сучим сином не зови. *Пир., Кр.* — Бодай чорт у дядька служив! *Л., [Евх.].* — ... а до дядини ⁽¹⁾ за платою ходив ⁽²⁾. *Бер.* — ... ходив: служив, служив, ще того дочекався, що сучиим сином назвався. *Бр.*

⁽¹⁾ тіткі. ⁽²⁾ а в дядини істи просив. *Рад.*

Ні риба, ні м'ясо. *Прок., Л., З., Пир., Пер., [Пр., Р.].* — ... и в раки не годицца. *Пир.* — ... ні м'ясо, а щось наче гриб. *Коз.*

Ні пес, ні баран. *Г., П.*

Ні брат, ні сват. *Лів.*

Ні дар, ні купля. *Ил.*

Ні юшки, ні петрушки. *Ил.*

7620. Ні гріха, ні спасіння. *Х. Вид., [Прок., Пир., Пр., Черн.]*.

Ні слави, ні пам'яті. *Прав. Ниж., Лів.*

Ні спору, ні ласки. *Бр., Рад.*

Ні сирій, ні підпечений. *Бер., О.* — Не сир, не впікся. *К.* — ... не підпікся. *Рад.* — ... не підпечен. *О.*

Ні пришити, ні приліпити. *К.*

А ні пришити, а ні прилатати. *Ил.*

Ні занять, ні донатів (доточити). *Сл.*

Ні кує, ні плеше. *О.*

Ні мече, ні цілиця (ні дає, ні не дає). *Нос.*

Ні гріє, ні знобить (або: Ні знобить, ні гріє). *Лів.*

7630. Ні бере, ні кладе. *У.* — Ні кладуть, ні беруть (с. Сококотяжинці; з поводу накраєних нових садіб). *Бр.*

Ні тпру, ні ну. *Пир.*

Ні вкинь, ні в лій. *Бр.* — А ні вбий, а ні влий. *Ил., У.*

А ні сак, а ні бовт. *Дуб.*

Ні втік, ні піймав. *Л., Б.* — ... ні нагнав. *Сум.*

Від одного втік, а другого не здігнав. *Евх.*

Од одного берегу одстав, та ⁽¹⁾ до другого не пристав ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Від берегу відстав. *Прав. Ниж.*

⁽²⁾ одплив, к другому не приплив. *Пр., Кр.*

Ні тієї стіни не достав, ні 'д тієї стіни не одстав. *Ком.* — Оце zostався: ні теї стіни не доставу, ні теї — хоч у той куток головою бийся, хоч у той. *Бер.*

Ні самому поглядіть, ні людям показати. *Нос.*

А ні злomu кари, а ні доброму похвали. *А. Вил.*

7640. Прийшов ні за чим, пішов ні з чим: нічого и питать — шкода час терять ⁽¹⁾. *Пр.* — ... шкода й питать, тільки ноги болять. *Евх.*

⁽¹⁾ шкода ноги топтать. *Пр.*

Ні взад, ні вперед. *Ил.*

Ні в кут, ні в двері. *Г., П.*

Ні в тин, ні в ворота (ні куди не годен). *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Ні попові, ні наймитові. *Л., Пир., Кр., Евх.*

Ні Богу, ні людям. *Прок., Пир.* — Ні собі, ні людям. *Біл.*

Ні до Бога, ні до людей. *Ил.* — ... ні до третєго чорта. *Зал.*

Ні до ліса, ні до біса. *Бр.*

Ні до села, ні до города — той же вжиток. *К., Кам.*

Став на стану — ні к лавці, ні к столу. *Нос.*

7650. Ні к селу, ні в городу. *Лів., Сл.* — Ні до села, ні до міста. *Бр.*

Ні шість, ні п'ять. *О.*

Ні в п'ять, ні в десять. *Кам., К.*

Ні в три, ні в чотири — ні в 5, ні в 9. *Ил.* — Ні в 5, ні в 9. *Бр.*

Ні сюди, ні туди. *Ил.*

Ні сюди, ні туди — ні саньми, ні колеса — ні зімою, ні літом. *Ст. 36.*

Ні в смх, ні в тих. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

Ні сак, ні так. *Бр.*

Ні се, ні те. *Ск.* — ... ні з чим пиріг. *Гр., Сл.*

Ні те, ні се, ні третє чорзнащо. *Пир.* — ... ні чорзнащо. *Бр.*

7660. Ні се лій, ні се масло. *У.*

БАГАТО, як травм. *Кул.*

Як у зайця ломів. *Кл.*

Буде сєго добра в три коліні! *К.*

Буде й голому поза пазушню. *Прок., Л., Б.*

Хоч греблю гати. *Ск.*

И хату можна закидять. *К.*

Е, там буде чим Кузьмі награцьця!

Буде ще й батька женить. *Пир.*

У нас у самих свині не ідять. *Кр.*

7670. И нам обіцав еше дати. *Ст. 36.*

Більше, як шмат, більше, як много! *Ил.*

Хоч ногою заткни. *Черн. 1.*

Сєго дива — аби хіть! *Лист. (II, 280).*

Дочорта (багацько)! *Л., Пир.* — Добіса.

На воловій шкурі не списав би. *Евх.*

На собаку кинь, а Івана піймаєш ⁽¹⁾. *Лох., Полт.*

⁽¹⁾ вдарив, попадеш. *Пр.*

Народу, як дим иде (багато)! *Лів.*

Хмарою йдуть люде. *З.*

Як плав пливе. *Лів.* — ... військо иде. *Ст. 36.*

7680. Так як орда иде (багато). *Ком.*

Тіснота така, що й києм не протиснеш. *Т.*

Тісняця, неначе хліб у печі. *Коз.*

Найшло, як по воду святую. *Новг.*

Як чорт пугою нагнав. *Евх.*

И курці носом нігде клюють. *Зал.*

Так що Боже (такого клопоту, страху и д.)! *Лів.*

Кучугура й три оберемки (багато). *Л., Рад., Пир.*

*

Тьма тьмуша. *Об.*
Набривсь ⁽¹⁾, як Май ⁽²⁾ груш. *Зв., Л., Ёвх., [Бр., Бер.].*

⁽¹⁾ Наівся. *Рад., З.;* Допався... до. *Гр.*
⁽²⁾ Мень. *Рад.;* Мань. *Ст. Зб.;* Мать.
Гр.—Мань був Жидок, хотів груш на-
красити; чоловік піймав його, вибив и ви-
кинув за тин. *Данилевич.* «Набривсь, як
Май груш» кажуть, як хто набере чо-
го багато и за пазуху, и в полу и д.
Л., Бер. Май, кажуть, такий чоловік
був. *З.*

7690. Через лад (надто, через міру).
Пир., Л.

Передав куті меду (переборщив, бага-
то чого налив и д.). *Прав. Ниж., К., Л.*

Стругав - стругав, та й перестругав.
Ил.

Дуже вже переборщив. *Ном.*

ТРОХИ, як комар наплакав. *Кан., К.*
Як кіт наплакав. *Об.*
Из мишачу бідницю. *Кор.*

Миль-міль, як у Петрівку ягода (де-
негде побачиш). *Х.*

Тільки світила, тільки и кадила. *Проск.*
Се моя соха и борона. *Нов.*

7700. Тільки свічі и воску. *К., Л., Пир., Кр., Гр.*—... воску и ладану (або: світла и кадила). *Ил.*

Кілько воску, тільки й свічки.

Тільки пекла й варила. *Об.*—Тільки й
пекла, що варила. *Кр.*

Увесь Хвесь. *Ном.*

Що там и грошей тіх (и груш тіх, и
того паперу и д.)—хвороба! *Нов., Ном.*

Що там—жмінька їх була! *Пир.*—Було
людей з жменю. *К.*

Як в зайця хвоста! *Ст. Зб.*

Як коза поскочила. *Кон.*

Як пилинка в морі.

Як лёду (узав так трохи). *Пир.*

7710. Багацько, як у голомозого ⁽¹⁾ чуп-
рини. *Збр. Лаз.*—... у лисого волосся.
Дуб., К.

⁽¹⁾ на лисому. *Пир.;* у голого. *Пр.*

Багато, як за гріш маку. *Ёвх.*

Багацько, як за шаг часнику. *Л.*

Як шилом борщу. *Проск.*

От и вся недовга! *Пир.*

За шаг казки.—Немного и севі за чех
казки. *Ст. Зб.*

З Антонову слёзу.

ЛЕГКО, як з роси и води. *Кам., Бр.*

Як дурному з гори. *Пир.*—... збігти.
Коз.—Легко, як дурному з гори бігти. *Л.*
—Як дурний з гори. *Зв.*

Як п'яному з гори котиця (так лег-
ко). *Зал.*

7720. Як трава на гостру косу (впала).
Мар. В.

Не хворівши ⁽¹⁾, не болівши. *Рад., Бр.*

⁽¹⁾ Не горівши. *Б.*

Чім чорт не жартує! *Ёвх.*—... не шу-
тить. *Кон.*

Сёго як води! *Лів.*

Чого доброго, а—и д

Як пить дасть. *Пир.*

З родом и плодом. *Кон.*

З ЛИХОЮ ГОДИНОЮ. *Л., Кон.*—...
та з нещасливою. *Рад., Л.*

Як плугом оре. *Сл.*

За малим-малим богом та переміг. *Черн. 1.*

Як паршивого голити (так легко зроби-
ти). *Проск., Кан., К.*

7730. Чуприни нагрієш (далеко, важко).
Лів., Сл.

Пальцем не перекивать (далеко, довго).
Лох., Пр., О., Ёвх.—Не пальцем пере-
кивать. *Л., О.*

Бо то не грушку—вкусити Марушку. *Ил.*

Третім ⁽¹⁾ нападом (роблю и д.). *К., Бр., Л.*—Трьма нападами. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Другим, четвертим и д. *Ном.*

В ради-годи. *Пир., Л.*

Ні вічно, ні судно не скаже! *Кон.*

Поки Бог віку протягне. *Лів., Сл.*

ХУТКО, як оком измигнуть. *Пир.*

Ото летить, аж земля стугонить ⁽¹⁾. *Нов.*
—Так біжить, аже земля дрижить. *Бр.*—
Аж земля гуде. *С.*

⁽¹⁾ гуде. *Кон.*

Поспішаєцца з ⁽¹⁾ козами на торг. *Пир.*

⁽¹⁾ як з. *Гл.*

7740. И час не змигнєцца. *Бр., Л.*

В один мет. *Пир.*

Хіба він за горами? *Ск.*

Не в човні, на березі (от-от! зараз). *Кон.*

По пошті на волах. *Нов.*

ДАЛЕКО, як оком сягнеш. *Л.*—... за-
глянеш. *Прав. Ниж., Лів.*

Миля козацька (довга). *Бр.*

Як на воловий рик (міра далини). *Коз.*

Як штихом докинуть (близько так). *Пир.*

На кінці язика. *Л., Пир., О.*—... де нові ворота и собака рабий. *Бр.*—... собака рабий, погреб у яму впав. *К.*— У кінці язика можна допитацца хоч куда. *Бр.*

7750. Не доходя минаючи. *Л., Ис.*

У ржі, на межі, на кривій березі. *Не.*
Судом-тудою поза вколицею. *Черн.*

Из Черепівки та на Нову греблю. *Сл.*

У-строці (комора на причілку хати — у-строці). *К.*

Де Рим, де Крим! *Кан., К., Краш.*—
Де Крим, де Рим, а де попова груша! *Не.*—... Рим, а де Балабанівка. *Ол.*

На трапку. *Л., Пир.*

«Де ніж?»—«На трапку!» Як хто не зна сього трапка и запита: «На якому трапку?»—«Де трапиця!» *Ном.*

Побіг рабою (білою, холодною, гострою и д.) дорожкою. *Лів.*

Як питають, де (що-там), и скажуть, що воно рабе, холодне и д. «Чи не бачив вола?»—«Якого?»—«Рябого.»—«Побіг и д.» *Ном.*

Від кінця до кінця. *Ил.*

Як Решетилівська толока (про що ши-роке). *Зал.*

7760. ДУЖЕ—аж кричить (хоче, треба). *Зал.*

На всі заставки хватає. *Ск.*— Пустив (¹) на всі заставки. *Ст. 36.*

Дуже, скоро—ість, робить, говорить и д.— (¹) Бере. *Гор.;* Оце попер. *Р.*

Оце вжарив! аж небові жарко. *Л., Пр.*
Як сніг сипле. *Кон., Л.*

НА ВСЕ Є ЧАС. *Л.*

Порою сіно косять. *Нос.*

Часом з квасом, порою з водою. *Об.*

Иноді (¹) густо та пусто, а иноді (²) рідко та мітко. *Бер., Л.*

(¹) и (²) Инколи. *К.*

Як коли—густо, а коли—й пусто. *З., Л., Пир.*—Разом густо, а разом пусто. *К., Пир.*

Час на часу (¹) не стоїть. *П., В.*

«Волися різкою дитину вдарь, а лайкою не лай, бо час и д.» *Бер.*— (¹) на часі. *Кан.;* на час. *Зв.*

7770. Кусає комарь до пори: *Проск.*

До пори (¹) збан (²) воду носить. *Дуб., Рад., [Бр., Ст. 36.]*—Поти (³) збан воду носить, покуль ухо не вворветь (⁴). *Ст. 36., [Проск.]*—... доки ухо не ввірвеця; а як ухо ввірвеця, то й збан ро-

зібъєця. *Бр.*— Пішов глечик за водою, та й головку там положив. *Полт.*— Не доки глечикові по воду ходити! *Л., [К.]*.

(¹) До часу. *Бр., Ст. 36.* (²) жбін. *Кан.* (³) Доти. *Бр.* (⁴) До пори глек воду носить—покуль ухо одорвеця. *Б.*

Під год, так и хліб родить (як до году). *Л., Кон.*

Дороге яечко к Великодню. *Ст. 36.*

Не в час даєш хліба густа (луста?), коли зубів в губі пусто. *Ил.*

Дорогий шаг до сповіддя, а після сповіддя не вельми. *Черн.*

Дорога ложка до обіда. *Пир.*— ... а пообідавши, то и під лавку. *З.*— ... а післяобід хоч и за вікно (¹). *Л., [У., Рад.]*.

(¹) а післяобід до вечері хоч и під лавку. *Гл.;* хоч кинь. *Кр.;* а післяобід під стіл.

Не тепер по гриби ходити: в'юсени, як будуть родити. *Ном., [Ст. 36.]*

Не тоді хортів (¹) годувать, як на влови (²) іхать (³). *Л., Кон.*—Іхати на полювання, тоді хорти годувати. *Проск.*

(¹) пси. *Кан., К., Ст. 36.;* собак. *Бр., Зв., Л., Новг., Павл.* (²) на улов. *Пир.;* на ловлю. *Зв.;* на полювання. *Бр.* (³). *Йти. Бр., Зв., Пир., Новг., Ст. 36.*

Не тогді коня сідлати, як треба сідати. *Проск., [Ил.]*

7780. Не тогді коневі вівса, коли він дивниця до пса. *Ил., [Проск.]*

Не тогді меча шукати, коли ся треба потикати. *Ил.*

А що вже ДАВНО ДІЄЦЯ (чи рано ше)? *Л., Пир., Коз.*

Не світ, не тьма (рано). *Пр.*

Ще й на світ не благословилося. *Ном.*

Ні світ, ні зоря. *Кр.*

Ще чорти навкулачки не бились. *Хор., Л., З., Пир., Кон.*

Білий уже день. *Кулж.*

Що в Бога день. *Ск.*

Ніч ніщю. *Л., О., Кон.*

7790. Зіма зімська. *Кон., Коз.*

День денський. *Лів.*

Цілісінський Божий день.

Уже тому третій день, як я прила мичку вдень. *Бер., Л.*

Каже, як не пряде довго. *Л.* Каже, як прийде з кужелем одна до одвєї на оденки. *Бер.*

Під п'ян вечор. *Ст. 36.*

Було у головці. *Кв.*

Тоді колодки тягали (на масниці в понеділок. Хто не оженився, тому в'язжуть

жінки колодку, а він одкупувуща). *Кон., Гр.*

В свинний голос. *Л.* — Зробиш, та в свинячий голос. *Б.*

Як світ, побідавши (поїдете ид.). *Нос.*

Пром'яшкурного, або, жартуючи, кажуть гостям, як вони з світом думають іхати.

И на сей день (пішов, пропав). *Ск.*

7800. Поки суд та діло ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ та право. *Л., Н., О.*

Ще и кіт не женився. *Ївх.* — Ище и кіт не валився. *Нос.*

Ще й заводу нема, ще й не починали.

И НОВИНКА то така—бодай не чуть! *К., Л.*

Не всякому слуху вірь. *Коз.*

Еще ся не уродить, а вже по світі ходять. *Ил.*

Люде—собаки. *Бр., Проск., Кан., К., Пир., Кр.* — ... вони скажуть, що й на вербі груші ростуть. *Ос. 20 (XIV, 113).* — ... собаки — чого не набрешуть! *Рад., Л.*

Люде зложуть и смоляну кобилу. *Нос.*
Дзвін десь виливаєця. *Л., Кон.* — Десь дзвін великий лили и пустили таку поголоску. *Хат. (191).*

Див. *Ос. 21 (XIII, 37).*

Нема й не буде,—тільки загадують люде. *Нос.*

«А, добрі горобці в молоці!» — «Чи ти ж ів?» — «Ба, ні! козав басистий, що бачив цимбалистий, через дірочку як Жиди іли!» (про тих, що кожну новинку хвалять). *Кан., К.*

7810. Що говорять, то й виговорять. *Бр., Л., [Рад.].* — Що бають, то вибають. *Збр. Шей.*

ДИВУЄЦЯ, як сич на сову. *Гат.*

Аж об поли вдарився. *Зал.*

Ззираюця, як на тура. *Г., П.*

Хто дивує, нехай и собі так правує. *Кл.* — Хто дивить, нехай собі так чинить. *Ст. 36.*

Недивним річам не дивуйся.

Не тільки пива, кільки дива. *Рад., Пр., Гад.* — ... пиво, скільки диво. *Бр.*

Диво мотовило! *Пир.* — ... що по полю ходило! *Ном.*

Диво—на березині бруньки. *Кр.*

Диво не решето: багачко дірок, та нікуди вилізти. *Ївх., [Л.].*

7820. Диво, як сито, а чудо, як решето. *Ил.*

Диво не диво, що кобила ⁽¹⁾ здохла ⁽²⁾; але хто дав псам знати ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ кін. *Г.* ⁽²⁾ на полі. *Проск.* ⁽³⁾ що ззіли її.

Добре баба говорила, що не буде без дива.

Наварила дива!

Диво йме, та й годі! *Гат.*

Що не пиво, то диво.

Оце мені не з диво (дувуща)! *Пир.*

Чудний, як ⁽¹⁾ бублик. *Л.* — ... кругом об'їся, а в середині нема нічого. *Ном.* — ... круг об'їж, а середину кинь. *К., [Ч.].* — Чудній бублика. *Коз.* — Таке чудне, що чудній бублика. *Черн.* — Як не чудний, а все чудніш бублика не буде. *Кр.*

⁽¹⁾ Смішний, як втрое. *С.*

Чудеса в решеті. *Об.*

Чудосія на Водохреші. *Гр.*

7830. Чудеса на колеса: самі котятця! *Кон.*

Ого! чудеса! вербовні колоса! *Черн.*

Чудо не раки! де вони зімуть? *Кан., К.*

Чудо, а не наші! и в дощ молотять. *Ар.*

Що за хрінова мати! *Ном.*

Що за катова мати! *Пир.*

Моя годино (жаль, диво и д.)! *Лів.* — ... годинонько!

Ой мамко любко! *Бр.* — Моя мамочко! *Пир.* — Ох, моя матінко! *Пир.* — Моя ж таки та й матіночко! *Л.* — Ох, моя мати рідна! *Л.*

Дувуща, жахасця, жалкує.

Боже (Господи, Господи Боже) твоя воля (як багато и д.)! *Об.*

На ёго прасунки. *Кон.*

7840. На лихої години! *Кон.*

Щось непевне! *Пир., Л.*

Мов заморочено. *Кон.*

Морока ёго зна! *Лів.*

Оце, убий тебе купцюба! *Бр., Зв.*

От и знай! *Пир.* — ... мовляв, ти з ним! що хоч, те й роби. *Кон.*

Ото ж річ! *Гат.*

От тобі раки!

А ні посла, а ні хісна. *Ил.* — Нема ні хісна, ні посла. *Проск.* — Ні осла, ні посла. *К., Кан.*

От и встереглісь! *Пир., Н.*

7850. От тобі, Гандзю, книш! *Кон., К.* — ... Гапко, книш. *Не.*

От тобі й рарати, чорте ⁽¹⁾ чубатий! *К.*

Рорати—катилицька одправа; сказано ма панію, що заклала, поки доїхала. ⁽¹⁾ Маєш рурати, дідьку. *Ил.*

От тобі, бабо, й Юрія! *Не.*

От тобі, чорте, шпак (чого забуде)! *Прав.*

От тобі кукли и теремки! *Ст. 36.*

От тобі й на! *Лів., Сл., Гат.* — ... був та нема. *Лів.*

Оттак, сіють мак — нехай буде й так! *Сос.*

Оттака ловись! *Л., Пр., Р., Кр.* — ... хоч дрібна, але свіжа. *К.* — ... ловись, яка влізла. *Євх.*

Оттака халепа! *Пр., Х.*

Оттак наробив халепа. *Сос.*

7860. Оттепер ні до торгу, ні до жінки! *Кр.*

То ласий був чоловік, розв'язав горшок з сметаною, везучи її: воли смикнули, сметана й розлилась.

Біс та й не батько — що більш знає! *Ст. 36.*

Така то вже okazія! *Я.*

Шургіч у піч! *Кулж.*

Ище, моляв, не вспіли того дива одгуляти (весілля), уже й... (побилися). *Кон.*

Туди бий, а туди потече (кров). *Ил.*

Смуток її зна! *Кон.*

Батькові його хвороба—як воно й буде.

Бог то святий знає, що з того буде.

Проск., Л.

Бог його знає! *Об.* — А Бог його зна! *Пир., Л., О.*—Госпідь його знає! *Кон., Л.*—А я знаю? *Бр.*

7870. Кати ⁽¹⁾ його батька зна! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Чорти. *Л., Пир., Кон.;* Чорт. *ід., З., Хор.;* Дідько. *И.;* Дідько святий. *Ил.*

Урагова ⁽¹⁾ його мати зна! *Л., Х.*

⁽¹⁾ Вража. *Л., О.*

Не чуть и на миру. *К.*

Не видано й на миру не казано (такого страшного, або-що). *Кр.*

Не думав и в головах не покладав. *Кон.*

И вво сні не снілося. *Ст. 36.*

У казці тільки казати, та в чуда писати.

Ні здумати, ні згадати, ні в приказці сказати. *Пр. в Ст. 36.*

Як бачиш, так и пиши. *Л., Ст. 36., Кулж.*

Сказав йому *кеп есь*, а він и зуби стяв. *Рад.*

7880. Наперед би смерті на себе сподівався! *Ст. 36., Л.*

З доброго дива сталося. *Пир.*

Треба сесе (сее) в комні записати! *Г.*
П.—Оце ви сказали те, що хоч у комні записати. *Гр.*

Хоч сядь, та й руки сложи. *Ск.*

И сміх, и біда, и людям сором казати.

Ст. 36.—И стид говорить, и гріх потаїть. *Гл.*

И в свої хаті не вільно. *Не.*

Наробили предки, що—померли од редьки. *Кон.*

Що вже вони ради дадуть! *Кон.*—Не дам собі ради. *Бр.*—Немає ради з тим.

Як же воно буде? жінка там, а я тут!

А. Вил.

7889. Оставайся лавка з товаром. *Зал.*

7891. Шик-пик, аж не гра! *Гл.*

Ник, аж там бик. *Б.*

Тиць, аж и ⁽¹⁾ Гриць. *Бр., У., Пир.*
—Тиць-тиць, де був Гриць. *Ил.*

⁽¹⁾ попів. *Проск.*

Певно, всі собаки в рові повиздижали. *Ном.*

Певно, собака в рові утонув!

Мабуть у лісі щось велике здохло! *О., Євх.*—... у лісі вовк здох, або ведмідь. *К.* — Деся великий вовк у лісі здох. *Черн.*

Діждав ⁽¹⁾ гречаної паски. *Ст. 36., [Бр., Бер., А. Вил.].*

⁽¹⁾ дочекався Грицько. *Ил.*

Се йому не первинка (або: не первина). *Л., Пир.*

Не першинка, ні з чим до млинка. *Бр.*
—Не первина, ні з чим до млина, з порожнім мешком. *Рад.*

7900. Пішли наші їсти каші. *Гол.*

Пішли наші в толоку! *Проск.*

Прийшов хтось, та взяв щось, бігти за ним, а чорт його зна за ким! *Гр.*

7903. «Сидоре, Сидоре, до дарі!», а Сидору й не дали. *Б.*—Поперли, як Сидора до дарі. *Ст. 36.*

7905. Що я буду робити! не хоче Хівря любити: треба їй губу набити (або: Що буду робити, що не хоче мене Хівря любити!). *Чир.*

Оце кучма! мати Каленика привела, та не знаєм, як звати. *Прав.* — ... як зовуть. *Рад.*

Се біда! мама Гриця. *Ил.*

Ждали Петра, як Бога, а він у п'ятишню! *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ читати, ні писати, а хотять за ⁽²⁾ короля обібрати. *Ст. 36., Руд.*

⁽¹⁾ Не вміє ні. *Збр. Лаз.;* Не вмію. *Бал., Євх.* ⁽²⁾ мене. *ід.;* його. *Збр. Лаз.*

Чи чорт видав, щоб ведмідь щебетав.
Лох.—... одже щебече! *Ном.*

7910. И світ настав, та ще рак не свистав. *Г., П., З.*—Тепер такий світ настав, що й піп засвистав. *Черн.*

И світ стоїть, та ще сего не було! *Бр., Лох., Пр.*—... сего не чули, не бачили. *Пир.*

Бач, небачай та й попав. *Збр. Лаз.*
Не було в куми запаски, аж гледи — кума в плахті похожає. *Ос. 17 (VIII, 8).*

Уже воно щось є: коли не вовк, то бурая ⁽¹⁾ сука. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ сірая. *Лів.*

Обійшовсь, як Сахно в церкві. *Пир., Л., Ст. Зб.*

Той Сахно обійшовся ніби тим, що чогось задумався в церкві, чи здивовався, та й свиснув. Чув Лубенщині. *Ном.*

Власне гайно—шановавши слухи ваші — ні смердить, ні пахне. *Ил.*

Одна мати рожає, та НЕ ОДИН обичай дає. *Ст. Зб.*

Бдні дідьки бояця хреста, а другі ба- тога. *Ил.*

Що дід, а що Жид, а що й Запорож- ский козак. *Макс.*

7920. Що дар, то дар, а що купля, то купля. *Ст. Зб.*

Ті каптани, та не ті кармани. *З., Збр. Лаз.*—Той каптан, та не той карман. *Черн.*

Що у воді, то риба, а в пір'ях та в шерсті, то м'ясо. *Ил.*

Що ⁽¹⁾ сіре, то й вовк. *Проск., Бер., Рад., Лів.*

⁽¹⁾ Що не. *Павл.*

И жаба риба, бо в воді сидить. *Ил.*

Болото болотом, а чорт чортом. *Б.*

Не того кіста книш. *Л.*

Похожий, як сова на яструба. *Кам., К.*

Далеко, як небо від землі. *Г., П., В.*

Прирівняв кішку до собаки. *Євх.*

7930. Прирівняв свиню до коня, та шерсть не така. *Євх.*

Походила ⁽¹⁾ свиня на коня! *Л., Пир.*— ... тіки ⁽²⁾ шерсть не така! *Л., [К., Рад., Кон.].*—Е, прировнялась ⁽³⁾ свиня до ко- ня! *Бр., Л.*—Куди рівняця свині до коня, коли шерсть не така! *С.*—Пришла свиня до коня та й каже: «ось бо й я ру- мак!»; а кінь одказав: «и ніженьки коро- тенькі, и ушеньки клапоньки, и сама як свиня». *См. (з В.).*

⁽¹⁾ Походить, похожа. ⁽²⁾ оно. *Бер. (3)* Пришла, прилась. *Бер., Рад., К., Кон.;* Не доросла. *И.*

Прирівняли послід ⁽¹⁾ до оладка! *Бер., Пир.*

⁽¹⁾ г... о. *Л.*

Та рожа, та не та кожа. *Черн. 1.*

Не все те повіть, що по ріцці плавле! *Зв.*

«Павле, кобила плавле!» — «Брешеш, Антоне, то ж вона тоне.» *Кр.*

Замішався, як полоник межі ложками.

Проск.—Мішавця, як жіночий ополоник. *Павл.*

Бери вище! *Проск.*

Про бери вище див. *Збр. Шей., або Лист. (II, 182).*

Кожний Ивась ма свій лас. *Гат.*

Кожда голова свій розум має. *Ил.*

7940. Що голова, то розум. *Об., Ст. Зб.*

Що кум, то й ум. *К.*

Що хатка, то нича гадка. *Ил.*

Що село, то й піп. *Дуб.*

Що сторона, то новина. *Збр. Лаз.*

Кожний край має свій обичай. *Ил.*

Що вік, то инший світ.

Що вісь, то инша пісьнь. *Кл.*—... що край, то инший обичай. *Збр. Лаз. (з Г.).*

Що чоловік, то й обичай. *К., Ст. Зб.*

Що город, то норов ⁽¹⁾. *Лів.* — ... що голова, то й розум ⁽²⁾. *Ном., Кон.*

⁽¹⁾ народ. *Кон.* ⁽²⁾ що чоловік, то й обичай. *К.*

7950. Що город—то й гонор. *Рад.*

ОБОЄ РЯБОЄ ⁽¹⁾. *Об.*

— ⁽¹⁾ ребое. *Ст. Зб.;* рабое. *Кр.*

Одним миром мазані. *Л., Пир., Павл., [Ст. Зб.].*

Ворон ворону ⁽¹⁾ ока ⁽²⁾ не виклює ⁽³⁾. *Кам., К., Рад., Л.*

⁽¹⁾ Ворона вороні. *Пир., Кон.;* Сокол соколу. *Кр.;* Крук крукові. *Бр., Проск.;* Чорт чортіві. *Євх. (2)* очей. *Коз., Ш., Ос. 1 (312).* ⁽³⁾ не клює. *Ст. Зб.;* не видовбає. *Ш.* не виклоє. *Проск., Кон., Євх.*

Собака собаки не рве. *Зал.*—...соба- ці хвоста не одкусить. *Кор.*

Чорт бісу потягає ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ За чортом потягне. *Лил.*

Біс у чорта ⁽¹⁾ сповідався—той кивнув, а той ⁽²⁾ догадався. *Рад.*

⁽¹⁾ Чорт перед чортом. ⁽²⁾ один мор- гнув, другий.

Хапко съ хапком знаєся. *Проск.*

Злодій злодія зараз пізнає. *Ил.*

Чорт біса ⁽¹⁾ пізнав та й на бал ⁽²⁾ по- звав. *К., Кам.*

⁽¹⁾ чорта. *Проск., Не.;* ⁽²⁾ пиво. *Проск.;* та и в пиво. *Не.*

7960. Чорт біса изпід купи бачить. *Черн., Нов.*

Пізнав свій свого. *Не., [Ил.].*

Свій свояка вгадає здалека. *Проск.*

Рибак рибачка пізнає здалека. — ...рибачка бачить здалека: хоч воно й не риба, а хвіст видно. *Б.*

Лисий лисого, здалека бачить. *Проск.*

Кулик кулика бачить здалека. *Пр.*

Грач грача здалека бачить. *Кон.*

Чумака чумака бачить здалека. *Ш.*

Одна мати родила, одну й смерть давала. *Рад.*

Як Хомка, так ёго и жонка. *Ст. Зб., [Коз.].* — Який дідько з Хімка, така ёго жінка. *Ил.*

7970. Який чорт Шишка, така ёго й жінка. *Нов.*

Який дідько печений, такий и варений. *Ил.*

Який іхав⁽¹⁾, таку⁽²⁾ стрів⁽³⁾. *Лів.*

(¹) ішов. *Коз., Кр.* (²) такий. *Збр. Лаз.* (³) здибав. *П., Прав. Ниж., Збр. Лаз.;* віз. *Бр., Полт.;* зачепив. *Сос.*

Який іхав—такий поганяв. *Рад., Пр.*

Як там не мед, так там не масло. *Збр. Лаз.*

Зійшовся Яким з таким. *Ил.*

Зібралося два Юр'ї, та й обидва дурні. *Бер., [Рад.].*

З того сукна и гуздики. *Л.*

Єдного плота коли. *Г., П., Прав.*

Ниж.

Одного тіста книш! *Павл., Ал.*

7980. Той же Савка, та на других санках. *Кр.*

Так же з одного яйця вилізли—и та, и ся. *Хор.*

Родом кури чубаті (всі одного кодла—и про людей). *П., Прав. Ниж., Рад., Нос.*

Пес псу брат. *Ил.*

Один другого не переважає, хоч на одній гілляці повісь. *К.*

И ти не дуже-то хваткий, и я не швидка. *Пир.*

То добра, а то ще й лучча. *Бр.*

Добрый та на доброго наскочив: один другому не видасть. *Л.*

Не бачить сова, яка сама. *Нос.*

Мовчи сика, бо й ти така. *Бр., Чир.*

7990. Такий я добрий голый, як ти без сорочки. *Не.*

Вден за вісімнадцять, а другий без двох двадцять. *Ил.*

Такий квас, як и в нас. *Проск.*

Така кваша, як би й наша. *Р.*

Що дід, що баба, то една рада. *Бер., [Рад.].*

Сокира остра, мотика їй сестра. *Ил.*

Та ж уздечка, що на коня, що на кобилу. *Збр. Лаз.*

Кожне стадо не без паршивої вівці, кожне село не без скурвого сина. *Руд.*

Насміявся кулик болоту, та й сам туди ж у (або: у тую ж) воду. *Коз.*

Насміялась⁽¹⁾ верша з болота⁽²⁾. *Бр., Гайс.*—...коли оглядиця⁽³⁾, аж и сама в болоті⁽⁴⁾. *Пир., Гл.*—Верша в болоті гомоніла, а й сама там сиділа. *Коз.*

(¹) Сміялась. *Лох., Л., Р.*; Насміялась. *Ил.*; Смісся. *Проск.* Глумилась. *Гат.*; Не покривиця. *Руд.* (²) болотові. *Р.*; болоту. *Рад., Пир., Коз., Гл.* (³) оглядиця. *Павл.*; оглянулась. *Лох., Коз.*; аж гульк. *Гат.*; а подивиця. *Біл.* (⁴) на купі. *Коз.*; та й сама в болото впала. *Кр.*; бо й сама в болоті. *Руд.*

8000. Смієця верша з сака, бо й сама така. *Бр.*

Смієця горшок над котлом, а обидва чорні. *Проск.*

Насміявся полудивий голомозому. *Нос.*

Насміявся голенький стриженому.

Сліпий невидюшого водив, та обидва в яму попадали. *Ил.*

Сліпий хлому (хрому?) доганяє.

Горнець котлові доганяє, а обое смійні.

Не смійсь, барило, само кухвою станеш. *Лох.*

По синку шапка (Пріписка: «по собі ногу простирать»). *Ст. Зб.*

По Савці свитка. *Н.*—...по пану шапка. *Кр.*

8010. Хто з ступою, а я з товкачем. *Кон.*

Який кінь, така и кульбака. *Ил.*

Яка пуга, така й слуга.

Против ставу гребля. *Черн.*

Луччі пошли до луччих, а ми до твоєї милости. *Лів.*

Яке співання, таке и читання. *Проск.*

Один біс по тітку їздив. *Ст. Зб.*—...біс, що по бабі їздив. *Ном.*

Скільки не літай, а все прийдеця на землю падать. *Євх.*

Одна дяка, що за рибу, що за рака. *К.*

Що раз батька в лоб, що два. *Кам., К., Лів.*—Хоч раз батька в лоб⁽¹⁾, хоч два⁽²⁾, то все едно⁽³⁾. *Праб.*

(¹) по уху. *Кр.* (²) десять. *Пол., Сівер.* (³) ровно. *Кр.*

8020. Хоч так, хоч замінявши. *Л., Пир., Б., Кон.*—...запитавши. *Кам., Кон.*

Все один чорт, що собака, що хорт. *Євх.*

Чи в камінь головою, чи каменем в голуву. *Г., П.*

Чи совою в пеня, чи совою в дуба, а все сові буба ⁽¹⁾. *Пос.*—Хоч пеня об сову ⁽²⁾, хоч сову об пеня, а все сові лихо. *Пир.*

⁽¹⁾ сова буде. *Зв., А. Вил.* ⁽²⁾ пнем по сові. *Новг.*

Все однако—що Яким, що Яков. *З., О.* Одниково ніяково, однаково дякувати. *Ст. 3б.*

Ні втять, ні взять.

Або так, або сак. *Ил.*

Идем-пер-идем (*idem per idem*) Кузьма з Демидом. *И.*

З одної діжи и хліб, и пероги. *Бр.*—З того хліб, з того и пироги. *Рад.*

8030. По парі, по парі,—а ззаду два. *Ил.*

Коли не викинув ⁽¹⁾, то випхав. *К.*

⁽¹⁾ Як не витрутив. *Бр.*

Куди вороні літати, то що инше клювати. *Ст. 3б.*—Куди вороні не літати, то все клювають. *К.*

Де сороці не літати, то все одно. *Євх.* Як з Прокопом, так и без Прокопа.

Кан., К.

Не києм, то палицею. *Бр., Прокс., Рад., Павл.*—Не києм—ломакою. *Гат.*

Хоч круть-верть, хоч верть-круть. *Кр.* Однаково не причащатися.

Ті ж штани, та назад узлом. *К.*

Ті ж гості, та в ту хату. *З., Пр., Кр.*—Саміі тіі гості та й до хати йдуть. *Бер.*—Той же гость та в тую хату. *Ст. 3б.*—...бо внадився. *Пр. в Ст. 3б.*

8040. Не здох кінь, тільки Богубив. *Не.* Не вмер—болячка вдавила. *Об.*—...лихо вдавило. *Гат.*—...та галушка вдавила. *Бр.*

Не вмер бачка ⁽¹⁾, вдавила болячка. *Х. 3б.*

⁽¹⁾ дячки. *Кон.*

Не вмер Данило—болячка вдавила. *Лів.* Невмер Гаврило—галушка вдавила. *Гор.* Хоч правду говори, хоч бреши,—все вибью. *Бр.*

Дій швидко—так бридко, дій тихо—и так лихо. *Ил.*

Иди швидко, и так бридко—иди тихо, и так лихо.

Швидко иди — ти доженеш лихо, иди тихо—тебе дожене лихо. *Пир.*

Иди худко—біду доженеш; иди помалу—біда дожене, а все від біди не втечеш. *Ян., [Руд.].*—Иди швидко, то біду наженеш, а иди поволі, то біда тебе нажене. *Бр., [У., Кан., К.]*—...иди помалу, біда на тебе насяде. *Прокс.*

8050. Не довернесся—бють, перевернесся—бють. *Пол., Лів.*

И сюди ⁽¹⁾ гаряче ⁽²⁾, и туди ⁽³⁾ боляче ⁽⁴⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ и ⁽³⁾ там. *Рост.* ⁽²⁾ гаряче. *Ст. 3б.* ⁽⁴⁾ болече.

И добре роби біда, и зле роби біда. *Прокс.*

Скоре само набіжить на біду, а на тихого найдецца. *Б.*

На весілля всі свати, на хрестинах всі куми. *Ил.*

Вночі всі коти бурмі, а всі корови сірмі. Що червоне, то красне; що солодке, то добре.

На одній сіножаті и віл пасецця, и бузько жабі ловить.

Човен човном, а байдак байдаком по єдної воді правлять. *Пр. в Ст. 3б.*

З одного дерева и хрест, и лопата. *Ск., Руд.*—...хрестові ся кланяють, а лопатою нечисть відкидають. *Прокс.*

8060. Прійшовсь таки сей до того! *Пир.* Як одно обличчя.

Так як з ока випав (вилитий—батько, мати и д.). *Бр., Кон.*

Вилились як з воску, в матір. *Кул.*

Вовче горло, а попівське око. *У.*

Попівські очі, а панська кешеня. *Кан., К.*

Чорт знайшов вершу, и, не знаючи, що воно таке, почав воду набірати... набере, то воно й виласця. «Це», каже, «хоч попівські очі, хоч панська кешеня; бо тих нічим не наситиш, а панської кешені ні чим не наповниш».

Попівське вибираня, а жидівське зараз, то все єдно. *Прокс.*

Панський сейчас, як жидівський зараз. *О.*—Жидівський зараз, а панський почекай. *Рад.*—Сейчас, як жидівський зараз. *Новг.*

Миша у стозі, а піп у селі ніколи не загинуть. *К., Полт.*

Добре в світі жити попові, лікаріві, та котові. *К.*

8070. Коли б то можна бути через зіну котом, через літо пастухом, а на Великдень попом. *Ж.*

Попові ⁽¹⁾ та котові нема й лучче. *Бр., Прав. Ниж., Пол., Лів.*—...а котові—то лежаний хліб. *Бер.*

⁽¹⁾ Панові. *Тар.*

Дурню шапки не здимають, а чорту ріг не збивають. *Коз.*

Бог любить праведника, а чорт ⁽¹⁾ ябедника. *Прокс., Рад., Пр.*—Бог любить

праведних, а чорт грішних; Бог праведників, а чорт ябедників. *Не.*

(¹) біс. *Л.*; пан. *Ст. 36.*; суддя. *К.* *Кр.*

Дере коза лозу, а вовк козу, а вовка мужик, а мужика пан, а пана юриста, а юристу чортів триста. *Прав.* — ...а мужика Жид, а Жида пан, а пана юриста, а юристу чорт. *Євх.* — Пан дере з Жида, з пана юриста, а з юристи — по триста. — Дере коза лозу, а вовк козу. *Кан., К.*

Без Бога світ не стоїть, без царя земля не правиця (з книги). *М. Білз.*

8076. Цар далеко, а Бог високо. *Ш.* — Бог високо, а царь далеко. *Проск.*

8078. Що п'яний ззість, а малий зносить, то пропало (не пам'ятає). *Нос.*

П'яні а діти и нехотя правду скажуть. *Не.*

8080. Сонний, як п'яний, а п'яний, як лурний. *Ст. 36.*

Хорого пуст язик, п'яного молитва. Баба сужена, а кума люблена. *Бр.* Козака мати родила, а мужика жінка, а черниця паніматка. *Ст. 36.*

И баба з хлопцем и біс — в єдном пеху ходить. *Кл.*

Старому та хорому годи завше, як малому. *Гат.*

Питалися дідька, чим би хотів бути, — «окономською кобилою, мелника куркою, або панською мамкою». *Ил.*

В гостях добре їсти и пити, а вдома спати. *Проск.*

Орел, від и невіста одним духом живуть: нічого доброго не чинять, коли їх не б'ють. *Ил.*

Сміх конський, сон жоноцький. *Ст. 36.*

8090. Свиня а жінка єдин мають нрав.

Жінки та коня нікому не давай. *Л.* — Коня у позичку (¹) не давай (²), жінки у приданки (³) не пускай. *Євх., З., Збр. Лаз.*

(¹) на чужі руки. *Рад.* (²) не позичай. *Зв., К.* (³) в придане їд; у весілля. *Рад.*

Жінці правди не кажи, чужої дитини не бери, з панами не братайся. *Бал.*

Брат любить сестру багату, а чоловік жінку здорову. *П., Лів.* — ...хорошу. *Кан., К.*

Не вір ніколи жінці, коняці и собаці. *Євх.* — Кобилі и жінці не вір. *Бер.* — Жінці не вір у домі, а кобилі в дорозі (¹). *Гайс., Кан., К., Рад., М.* — ...бо кобила хоць каже — не перекину, а тати перекине. *Бр.*

(¹) Не ймай коню віри в полю, а жоні

в дворі. *Ст. 36.*; Не вір коню в полі, а жінці у дворі. *Кл.*

Лютьки а жінки ніколи не позичай. *Ил.*

Що бішена кішка, що понеділова жінка (¹), що чоловік з Баришполя — все одно. *Ос. 10 (XIX, 129).*

Баришполь — містечко. *Пер. п.* — (¹) Що п'яна жінка, що скажена кішка. *Пер.*

Не статечная приязнь вовку з бараном, так християнові з бусурманом. *Литон. Самовидця.*

Що чорт, що Жид (¹), то рідні брати. *Рад.* — Жид, Лях и собака — все віра однака. *Бер., Пр.* — Католик а Жид, то все одно. *Проск.* — Що Жид, то пес.

(¹) що Жид, що Лях. *Пр.*

Ксєндз, Жид, та собака — усе віра однака. *Кост.*

Кажуть, оди гайдамака, за Хмельницького, повісив над вітарем ксєндза, Жида и собаку и отакий напис зробив.

8100. Невіра а собака, то єдна при смака. *Проск.*

Вовк хований (з рук вигодований), приятель перепрошений, син прибраний, а Жид хрещений, то все не певні. *Ил.*

З ворога примиреного, з Жида хрещеного, з вовка годованого добра не буде! *В. Білз.*

Два Жида и дві невісті зроблять ярмарок на місті. *Ил.* — Три баби а два Жида зроблять ярмарок. *Кан.*

З кози худоби, а з Ляха слуги ніколи не буде. *У.*

Злодій на костелях, як Лях в кайдахах. *Не.*

Не змерзне мужик в груди, Жид у п'яти, а Лях у вуха. *Бр.*

Не дай, Боже, бугаями орати, а Ляхами збирати! *Кан., К.*

Польській міст, Лютерській піст, Турецьке набоженство — то все блазенство. *Ск.*

З дитиною на відпуст, а з лихою долею на весілля. *Ил.*

8110. Козиний (¹) кожух, вербові (²) дрова, — смерть готова (³). *В.* — Вербові дрова а козиний (⁴) кожух, то й випре дух (⁵)! *К.*

(¹) Козичий. *П., Бр.*; Козиний. *Рад.* (²) осикові. *П.* (³) и (⁴) готова біда. *Бр., Проск.* (⁵) козичий. *Проск.*

На огонь дров не набересся, а на піт сорочок. *Лох., Кон.*

Бабина дівка, а окономів кінь — усе гладоньки. *Ил.*

Коня не бий, слуги не проклинай, жінки не дражни, — коли хоч, щоб статкова-ли. *Ил.*

Купуй сукию ⁽¹⁾ шиту и хату криту.
Ёвх., [Ст. 36., Прокс., К. Кон.] — ...
та и не турбуйся. *Бр.*

⁽¹⁾ свиту. *Рад., Гр.*

За сиження — нема іження, за спання
— нема коня, за хляки — нема дяки. *П.*

Що сомина, що свинина. *Пр.*

Бджола мед носить не для себе, вівця
шерсть носить не для себе, старий же-
ницця не для себе. *Пир.*

Вівця — як бджола. *Прав. Ниж., Пол.,
Лів.*

Коняка, собака, — то шкура еднака. *Бр.*

8120. Пес сліпий, а дяк старий, то все
одно: як забачить бадилину, та й бреше.
Прокс.

Сохранай нас, Боже, од пана Кастьяна,
од вербових дров, телячого кожуха, зая-
чої шапки и свиначих постолів. *К.*

У пана Кастьяна був хлопець, що ёго
и добре убрали, але ж бив ёго пан ду-
же: жили в степових місцях, де дров,
окріч вербових, інших нема, — то то-
пить-топить, холодно... пан и б'є. От
терпів так бідака, терпів, а далі взяв
та й утік на Басарабію. Живе вже він
там довгенько, діток має; и як оце мо-
лять їх, то й додасть на кінці: «Вибав
нас, Боже, од пана Кастьяна и д.» Ко-
лись дучилось и панові Кастьянові бути
в Басарабії и як раз почувать у того
чоловіка; коли слуха таку молитов...
«Звідкіля ти, як, що?» Той и розказав.
«Гє», каже тисть, «та я той, самий!» —
«Ну, коли так», одказує, «нехай тобі
Бог не пам'ятає! Будьте моїм любим
гостем, та не робіть так!» Однече все
таки и потім навчав дітей так моли-
ця. — Оченаш сей не всюди однаковий —
як до місця. По Київщині додають ще
в кінці: ... «Перогівського празника и
Краснянської греблі.» (Перогів и Красне
— містечка на Поділля).

Жить 8122—8127. — Здоров'я 8128—8148. — Хвороба 8149—8239. — Смерть 8240—8338. —
Лікарі 8339—8352. — Шептуха 8353—8424. — Гарна 8425—8491. — Бридкий 8492—8570. —
Замашний 8571 — 8599. — Виріс 8600 — 8625. — Тілисте 8626 — 8637. — Молоде и старе
8638 — 8725.

ЖИТЬ — не воля кормить. *Ос. 7 (XVI,
14), Зал.*

Вік не вилами перепхати. *Прокс.*

Вік извікувать ⁽¹⁾ — не пальцем пере-
кивать ⁽²⁾. *Лох., Пр.*

⁽¹⁾ зжити. *Б.*; прожити. *Руд.*; ижжи-
ти. *Бер.* ⁽²⁾ перекивати *Руд.*; пальцем
не перекивати. *Бер.*

Вік прожить ⁽¹⁾ — не поле перейти. *К.*
— не море переплисти. *Вал.*

⁽¹⁾ пережити. *Пир.*

Як ведеця, так и живеця. *Ёвх.*

Що на світі прожилося, так як во сні
издалось. *К.*

ЗДОРОВ'Я всім голова. *Рад., Б.*
Не просімо хліба у Бога, а просімо здо-
ров'я. *Сос., [Бр.].*

8130. Як у чоловіка нема здоров'я ⁽¹⁾,
то він и ключа не варт хунта: тогді ёго
в гармату, та й стреляй за хату. *Бр.*

⁽¹⁾ гезунда. *Не.*

Ёго и ⁽¹⁾ довбнею не вб'єш ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ ще й. *Л.*, *Кр.* ⁽²⁾ доб'єш. *К.*

Слабий, як у четверо ⁽¹⁾ мотуз ⁽²⁾. *Ёвх.,
[Прокс.].*

⁽¹⁾ у восьмеро. *Лит., С., [Бр.].* ⁽²⁾
мотузок. *Лит.*

Мій хворий мужичок, то як бурачок; а
я здорова, та як морква. *Нос.*

Такий хворий, що волосся попухе.
Ёвх.

В Петрівку на лёду розчакнувся (як
хто вдає хоробу). *Кам., К.*

Хворий лежить та без пам'яті хліб
ість. *Ёвх.*

⁽¹⁾ На гарячку лежить, а. *Пер.*

Третій день як лежить, а дев'ятий хліб
не в'єжить.

Голова болять, а хліб як на огні трі-
щить. *Бр.* — Живіт болять, а хліб горить. *Б.*

Двох недужих сіли, та й хліб ззіли. *Ил.*

8140. Живіт болять, мабуть ⁽¹⁾ на піч
кортити. *У., Бер., Гр.* — «Живіт боліти!»
— «На піч кортіти!» *Д.*

⁽¹⁾ Як хто каже — живіт болять, то то-
го. *Рад.*

Живіт болять — живота хоче. *Нам.*

Забула, що недужа, та в солому спати
пішла. *Коз.*

⁽¹⁾ та й пішла швидко. *Гр.*

Нездужав, що ведмедя б за ухо вдер-
жав. *Чор. Рад. (238).*

Такий слабий, що тільки під хвіст перцю, та й на тік. *Гат.*

Ой, жінко, не здужаю!.. Як би ти мені зварила вареників... Та не вари сорок, бо не знім... а звари тридцять дев'ять, та великих... може б я знів, та чи не одужав. *К., Кан.*

Як я молодою була, по 40 вареників їдала; а тепер хамелю, хамелю, на силу 50 вмілю. *Кр.* — ... а тепер силу-у-силу їззиси 50. *Кон.*

Здоровий хвороби сподівайся, а хорий — смерті. *Ст. 36.*

Глянь на вид, та й питай здоров'я. *Бр., [Гр., Ст. 36.].* — ... вид, здоров'я не питай. *Бр.*

ХВОРОБА нікого не красить. *Нос.*

8150. Хвороба коли не вморить, то скрипить.

Хоре, коли не вмере, то розпестича. *Ил.*

Хорому чоловікові все не мило. *Л., Н., Ст. 36.*

В немочі всього захоченця. *Ст. 36.*

Не смерть страшна, а недуга. *Не.*

Скрипкове скрипить, а здорове лежить. *Нос.*

Скрипкове ⁽¹⁾ дерево и дужого ⁽²⁾ переживе ⁽³⁾. *Б., Бер., О., Хар. 36.].* — Хрипкове дерево два віки живе, а здорове й одного не переживе. *К.*

⁽¹⁾ Скрипуче. *Коз.* ⁽²⁾ и здорове. *Прав. Ниж.* ⁽³⁾ и добре перестоить. *Коз.;* довго на світі живе. *Коз.;* здорового перестоює. *Ст. 36.*

Скрипуче колесо довше ходить. *Прокс.*

Щось недобре зробилось (занедужав). *К.*

Ухватило, як попа за живіт («Попа найлучче хвата за живіт, як жінка вмірає» *Л.*). *Зв., Л., Х.*

8160. Хватило, як лихе за душу (або: Вхватило, як лихе душу). *Бр.*

Як згоріло. *Зв.* — занедужало, як згоріло (разом). *К., Л.*

Згага з пліч бере. *Ст. 36.*

Короста не проста: на кого схоче, на того й нападе. *Лів., Пол., Збр. Лаз., [Прав. Ниж., Бр., В.].* — ... ні велика, ні мала, як на дубові кора. *Ном., [Б.].*

Добре діло коростицьця: чухай, чухай — йще хоченця. *Бр.*

Дерецця на стіну. *Пир.*

Скажене, хранны Боже, лише сліпе заразиле. *Ил.*

Дьяволово ткання (про недугу на очі). *Кон.*

Очі, як у кроля, червоні (кволиця на очі). *Кон.*

Карає Бог старі кость за гріхи в молодості. *Ил.*

8170. Ото біда, що ні людям показати, ні самому подивитися. *Л., Пир.*

Як виразка в сором'язному місці, або що.

Чижі й не співають, та ні їсти, ні спати не дають. *Нос.*

Як би до того кашлю та болячка ще! *Прокс.*

Кров дзюрить, булькотить з спини. *Зап. (I, 146).*

Лихорадка як почне терти, та як почне и одтирати! *Кон.*

Серцем душу пре (серце так болять).

Надсади́ть печинки (порука).

Не дає очима дивитися (голова болять дуже).

Як цуркою крутити.

У голові, як у млині. *Лів.*

8180. Так болять, що як би не вмів стогнати, то вмер би. *Зап. (I, 147).*

Ухопив доброго чмеля (учадів). *Т.*

Мов кропивою попик. *Ном.*

Горить так як у перці (шкура). *Кон.*

Хай Бог милує, як ножею ріже.

Жили, як курчата клюють.

Неначе огонь паше. *Кон., Кр.*

Аж мороз по мені силе ⁽¹⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ мене бере. *Рост.;* мене подирає. *Коз.*

Так з рота полом'я и паше. *Л., Кон.*

Так дух мені и займа.

8190. З сирого душу преть. *Ст. 36.*

Так волохи (волосся на руках и д. — в лихоманці) и повставали. *Л., Кон.* — Так сироти (ніби пухирці по тілові — теж в лихоманці) й повставали.

Так мене жар ухопив.

Аж зорі злічиш (як недуга надавить). *Рад., Черн.* — Всі зорі полічив. *Б.*

Зкорчився, як циганський батько. *Лист. (II, 245).*

Скривився, як середина на п'ятинцю. *Руд.*

Як з хреста знятий. *Бр., Л., Кон.*

Як з того світа встав. *Об.*

И половини тебе не стало. *Коз.*

Не здужа й скіпки підняти. *Х., [Бр.].*

8200. Так як з гробу встав. *Бр.*

За комаря сили не маш. *Ст. 36.*

Од вітру валяється. *Пр., Л., Ст. 36.*

Хоч за вітром пусти. *Пр., Бр.* — ... пускай, як ту полову. *Пир.*

Змарнів, як полова. *Гат.*

Упав на лиці (змарнів). *Пир.*

Тільки ёго тінь. *Кон.*—...ходить. *Лів.*
Там такий, тільки ёго одна снага. *Коз., Кон.*

Не живе, тільки дні тре ⁽¹⁾. *Нос.*

⁽¹⁾ одживає. *Коз.*

На тонку пряде (скоро вире—нагадає Парки). *Л., Пир., Кр., Гр.*

8210. Світові не рад. *Л., Пир.* — Він світу рад.

Ёму тепер не милий світ. *К., Л.*—Ёму вже світ, ёму тепер ніщо не мило. *Пир., Н.*

Нема з ёго цвіту (здоров'я, або розуму). *Пир.*

Передом січе, а зад волоче. *Черн.*

День біжить, а три дні лежить. *Нов., Проск.*

До якогось часу живе. *Ном.*—Живе до котрогось часу. *Проск.*

Ні жие, ні гние.

Так свій вік пхає, як з моста та в воду. *Нем.*

А я така, що тільки снасть моя була (худа). *Г. Бар.*

Жие, як без лою ⁽¹⁾ каганець. *Бр.*

⁽¹⁾ Живе, як без сала. *Коз.*

8220. А ні смерті, а ні попусту (кажуть про недугу, напасть и д.). *Кам., К., Ж.*

Тільки живий та теплий. *Лів.*—... живий та божий. *Збр. Лаз.*

На ладан дише. *Лів.*

Уже я поправляюсь, мабуть, попові в калятку.

От вже приходить Хам иг нам (як старе занепаде и не сподіваєцця очунять — так само собі приказує). *Бр., [Бал.].*

Скоро вже коржикки будуть. *Пир.*

Се б то, вире затого. Коржикки роздають за душу, під церквою або в хаті, найпаче дітям. *Пир., Л.*

Не поможе міцний Боже: тільки треба сажень землі, штирі дошки, з неба спасення трошки.

Тебе и св. Петро не загіє. *Ил.*

Мабуть вже ёму рясту ⁽¹⁾ не топтати. *Зв., Пир., Л.* — Не буде більше рясту топкати. *Б.*—Оттоптав вже ряст ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ расту. *Бр.;* ряку. *Л.;* раску. *Рад.*

⁽²⁾ ряску. *О.*

На Божій дорозі. *Бр., Л., Павл.*

8230. Ох уже иде путь мені на світі не буть. *Кр.*

З себе дише. *Лів.*

Силка маленька, жилка тоненька. *Пр. в Ст. 36.*

Вже жили не клюють ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ не клювають. *Рад.*

Доходились ніжки, доробились ручки. *Не.*

Ёго тіло не дасть уже тині. *Ил.*

Пропіла пташка. *Ст. 36.*

Пішла душа на виринки. *Гам.*

Уже я вчора постеріг, що батько в чортовій матері ⁽¹⁾ дивицця. *Не.*

⁽¹⁾ г дідьковій нені.

Єдною ногою в гробі стоїть, а ще злое творить. *Ил.*

8240. СМЕРТИ не одперти. *Ос. 6 (III, 17), [Рад.].*

Тільки то й правди на світі, що смерть: вона не знає, хто бідний, а хто багатий. *Збр. Лаз.*

Наша смерть за плечима та за чужим карманом. *Зал.*

Смерть—неминующая дорога. *Ст. 36.*

Всім нам там бути.

Як народисся, то треба й померти. *Сл.*

Як не живеш, а усе ж труни не мишеш. *Гам.*

Від смерти и в печі не замажешся (або: не заховаєшся). *Зал.*

И святитель не поможе, як искажуть «Святий Боже» (як кінчаєця дійдеця). *Ж.*

Най жаба голову здійме, то и царь не поставить. *Ил.*

8250. Від смерті а ні відхреститися, а ні відмолитися.

На смерть нема зідля.

Смерть лєсті не знає.

Смерть не справник—не послухає. *Бр.*

Коли вмереть, там же впреть. *Ст. 36.*

Смерть не переберає. *Рад., Ил.*

Смерть не вість несе. *Ст. 36.* — ... старим.

Сей світ позичений. *Ил.*

Сей світ покрашений цвіт. *Б.*

Сей світ ⁽¹⁾, як маків цвіт. *Пир., [Бр.].*
—...день цвіте, а вночі опаде. *Кулж.* —
...цвіт: як то на тім буде! *Лів., Сл., Мар. В.*

⁽¹⁾ Світ. *Ж.*

8260. Чоловік на світі, як банька на воді. *Г., Прав. Ниж.*

Чоловік, як муха. *Ст. 36.*—Чоловік ⁽¹⁾ так як муха: сёгодні живе, а завтра вире ⁽²⁾. *Лів., Пол.*

⁽¹⁾ на світі. *Г., П., Прав. Ниж.* ⁽²⁾ нині жие, а завтра гние.

Такий наш вік: ниньки жиеш, а завтра гниєш. *Яц.* — Сёгодня жив, а завтра згинив. *Пир., [Бр., Рад., Ст. 36.].* — Учора жив, а сёгодня зогинив. *Д.*

Як умер чоловік, то як не бував. *Ст. 36.*

День мій—вік мій.

Вік наш, як година.

Такий вік, як у зайця хвіст. *Рад.*

Вік один, другого не буде. *Г. Бар.*

Думка ⁽¹⁾ за горами, а смерть за плечима ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Дума. *Пир.*; Думки наші. *Проск.* ⁽²⁾ за плечами. *Проск.*, *Кон.*

Думка за морем, а смерть за плечима. *Кан.*, *К.*, *Рад.*, *Пир.*, *Б.*, *Кон.*—Гадка за морем, а смерть перед носом. *В.*

8270. Думка ген-ген літає, а смерть за плечі хапає. *Гат.*

Вечера на столі, а смерть за плечима. *К.*

Жили-жили, та чорзнаде й ділися. *Зв.*

Уродився, оженився, та й вмер. *Ил.*

Життя наше, як павутина. *Проск.*

Проїшли літа из світа, як лист из дерева. *Не.*

Літа упливають, як вода. *Ил.*

День за день, а ближій к смерті. *Ст. 36.*—... за день, ніч за ніч, и к смерті ближче.

Час за час, а ближій к вечору.

Без числа тем людей за день помрець, а без числа тмами теж родяцца.

8280. Де не почувш, а все «той—небіжчик, той—небіжчик»—и нам треба колись вмірати. *Рад.*

Нехай мруть, та ⁽¹⁾ нам дорогу труть. *Пр.*, *Н.*—... а ми сухарів насущим, та й за ними ⁽²⁾ рушим. *К.*, *Кон.*, *Б.*

⁽¹⁾ Мруть. *Рад.*, *Бр.* ⁽²⁾ та й собі. *Кр.*, *Кор.*

Мруть люде—и нам буде. *Бер.*, *Пир.*, [*Бр.*, *Проск.*].

Безправної и безсмертної землі нема ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ не маш. *Ст. 36.*

Смерть не горе, а страшне велике море. *Пир.*

Смерті не треба шукати—сама прийде. *Ил.*

Смерті не буде (або: не буває) ⁽¹⁾ без причини. *Бр.*, *Кон.*

⁽¹⁾ пема. *Ил.*

Смерть причини жде: умре, та й вивернецца. *Оз.*—... вивиницца. *Н.*

Не буде нас по нас. *Г.*—Після ⁽¹⁾ нас не буде нас. *П.*, *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*—... будуть люде, та не ми. *Пир.*

⁽¹⁾ Помрецца, все минецца: після. *Пер.*

Умер, та й всього збувся. («Е, спасибі за ласку!»). *Проск.*

8290. Ми візьмем з собою штири дошки и землі трошки.

Вмерати—не на вози збиратися.

Хто вмер, то в ями ⁽¹⁾, а хто живий, то з нами. *К.*, [*Бр.*, *Евх.*].

⁽¹⁾ в нави (русалки). *Ст. 36.*

И дубцем в могилу не заженеш, а з могили и калачем не виманиш. *Не.*

З ліску дождєсся, а з піску ніколи. *Нос.*

Видима ⁽¹⁾ смерть страшна. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*

⁽¹⁾ Видюща. *Проск.*, *Б.*, *Хар. 36.*; Видома. *Пр.*; Видна. *Збр. Лаз.*

Душа рогата—тяжко сконати. *Бр.*

Мила душа кождому. *Ст. 36.*

Душа не сусід: її не випреш. *Кан.*

Душі не вихрануть ⁽¹⁾. *К.*, *О.*

⁽¹⁾ не виплювати. *Ст. 36.*

8300. Так не хочєця вмірати! Чи ми ж кому приклінимося? чи ми обідець исправим, чи ми чужого чоловіка нагодумє, коли ми такі бідні! *Зап. (I, 147).*

Горе тому, що земля на єму. *Пир.*

Дай Боже вмерти, та не під плотом. *Дуб.*—Не дай Боже звалитися під тинном! *Гр.*

Дай, Боже, з який час лежати, а не нагло помірати. *Ил.*

Боже, як прийде час умерти, не дупскай довго лежати—кажи прийти смерти! *Не.*

На тім боці (про покойних родичів, найпаче про дітей)! *Бр.*, *Кон.*, *Гл.*

8306. Під зємлею. *Пир.*, *Кон.*

8308. Чудачка! як умерла, то й ногами не дригає. *Н.*

Умер та й ноги задер. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*

8310. Дуба дав. *В.*, *Лів.*

Правцем поставило. *Кон.*

Здох, як пес—кром душі святої. *Ил.*

Одляпався (або: Вже одляпався)! *Кон.*, *Пир.*

Взяв єго дідько за старий ⁽¹⁾ довг. *Ил.*

⁽¹⁾ Узив и того чорт за свій давній. *Ст. 36.*

Так як ⁽¹⁾ згоріло! *Бр.*

Скоро вмерло.—⁽¹⁾ Так и. *Пир.*

Не горіло, не боліло. *Л.*—Не горівши, не болівши. *Зв.*—... як з лука спрягло. *Ч.*—Не горів, не болів: зразу околів (про наглу смерть злого). *К.*—... не болів, як з лука спряг. *Ст. 36.*

Либонь и до гробової дошки щастя не дочекався. *Проск.*

Натерпівся досить и на сім світі.

Обоє вмерли, мов заруки побрались. *Евх.*

8320. Умер та й дивицца! *Прав. Ниж.*, *Лів.*, *Сл.*

Гость милий, та хліба жаль. *Нос.*
Дзвонять по душі. *Ск.*
О умерлім добре вогори (говори?), а
ні, то мовчи. *Ил.*

От, умерла, а слово її не вмерло. *Кон.*
Тут отпіли, а там одзіли. *Ст. 3б.*
Даром, що умер... то що, що умер...
якось буде, що умер... *Не.*

Чоловіче Миколаю, де я тебе поховаю?
Поховаю на могилі, щоб по тобі вовки
вили. *Пир.* — ... поховаю під столом, та
накрию постолом; поховаю під лавкою, та
накрию халавкою. *Ном.*

Поплач, кумо, над моім чоловіком! *Х.*
Нехай по ім плаче земля та вода, а не
я молода. *Сл.*

8330. Через ёго яму на другого гляну.
Рад., Л., [Бр.]. — Одну милу в яму, на
другую гляну. *К.*

И жив не любила, и вмер не тузила;
и на лавці лежить, и не буду любити. *Бр.*

З тоски та з печалі в голову зайшла,
та вже десятіх найшла. *К.*

Єдин муж в діл, а другий в дім. *Ил.*

Жива — не мила, умре — не жаль. *Ст. 3б.*

Не плач за жінкою — буде друга. *Ил.*

Умерла — нехай лежить скверна! *Л.*

Жива умерла — и друга будсть, аби здо-
ровья! *Ст. 3б.*

Бог за жінку, а чоловік за дівку. *Бр.*
— Бог за одну, а чоловік за другу. *С., Рад.*

ЛІКАРЯМ чи поможись, чи не помо-
жись, а калиточка ⁽¹⁾ разв'язжись. *К., Рад.,*
О.

⁽¹⁾ а калитка. *Коз., Кр.;* а вузол. *Бр.*

8340. Хто ся лічить, того біда цвичить.
Ил.

Чи поможе, чи не поможе, а ти дай,
небоже! *Бр.*

Чом ви людей не питаєте (так радять
хворому, щоб до ліків вдацьця)? *Пир.,*
Л., Кон.

Кому на лік, тому на лак. *Ил.*

Пошле Бог вік, то дасть и лік. *З.* — Як
дасть Бог ⁽¹⁾ на вік, то найдецьця ⁽²⁾ и лік.
Бр. — Кому на вік, тому й на лік.

⁽¹⁾ Як піде. *Прокс.* ⁽²⁾ то дасть и на.
Рад.

Хто здоров, той ліків не потребує. *Бр.*
Коли Бог не велить, то нехай не бо-
лить. *К., Лох.*

Бодай ті ліки пропали навіки. *К.*

Божої сили не вбоїмось (за мір). *К.*

Така вже пошість ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ пошерсть. *Ном.*

8350. Рук своїх ⁽¹⁾ не підложиш. *Коз.*

— Се таке, що під ёго рук не підставиш.
Пир. — Не руки пуд него підложити. *Ст.*
3б.

⁽¹⁾ Під ёго рук. *Пир., О., Кр.*

Що гостець полюбить! *Бр.*

Як плугом одъорав (одрятував). *Макс.*

Я баба ШЕПТУХА од злого духа. *Л.,*
Кон.

Я при тобі — дух при тобі; я од тебе —
дух из тебе (про бабів кепкують).

Не я говорю, сам Господь говорить: я
з словами, а Бог з помочю (баби, шеп-
чучи од пристріту). *Рад.*

На ⁽¹⁾ тебе все зле-лихе ⁽²⁾! *Л., Пир.,*
Кон.

⁽¹⁾ Нехай на. *Новг.* ⁽²⁾ зле лихес.

Сіль тобі та печина! *Зв.* — ... з лихи-
ми очима. *Коз., Кон.* — Сіль тобі ⁽¹⁾ в ві-
чі ⁽²⁾ та печина в зуби ⁽³⁾. *Пер.* — Сіль
тобі в вічі. *Зв.* — ... камінь у груди, пе-
чені кошениа в зуби. *Ном.*

⁽¹⁾ ворогам. *Ст. 3б.* ⁽²⁾ у очи, а. *Ст.*
3б.; в гочи. *Бер.* ⁽³⁾ в груди. *Бер.*; ка-
мень гарячий у зуби. *Ст. 3б.*; камінь у
зуби, печина у груди. *Кон., Т.*

Цур очей поганих. *Пир.* — Цураха по-
ганим очем. *Г.*

Цур та пек лихим очам! *Прокс.*

8360. Цур мене, далій мене! *Пр. в Ст. 3б.*
За морем ёму вечєра (вовкові, чолові-
кові и л., щд не треба б їх сюди). *Зв.,*
Л., [Пир.].

В добрий час поговорить. *К.* — ... по-
говорити, а в лихий помовчати. *Лів., [Бр.].*
— Дай Боже в добрий час говорити, а в
злий помовчати. *Ст. 3б.*

Не проти-ночі ⁽¹⁾ згадуючи. *Лів.* — Цур
ёму, не против ночі згадуючи! нехай він
пом'янецьця на кінську балабупку! *Бр.*

⁽¹⁾ Не против ночі. *Г.*

Не в мою міру (не до себе рівняючи).
Пир., Кон.

Не до вас рівняючи. *Ном.*

Не при нас кажучи. *Об.*

Не при хаті згадуючи. *Гад., Павл.*

Не тут казано. *Прав.*

Не зле вимовлячи! *Дуб.*

8370. Нехай ся причі каже! *Ил.*

Шануючи Божого дару (за хлібом). *Нос.*

Шанувати сонце, місяць, зорі, хліб
святий и ваші слухи. *П.* — Шанувати со-
нейко святее, и день білий, и вас, яко
кречних. *Г.* — Шанувавши ковбиці, лави-
ці, куцубу, помело, пікну лопату, ступу
й перехрестя, и вас, яко гречних. *Евх.*

Ковбиця — куток на покуті, над ла-

вою; *перезрестя* — на чім ходить сту-
пір у стуші.

Крім церков святих! *Пир., Л.* — Опріч
святої церкви! (щоб город, село — запа-
лось, вигоріло и д., опріч...). *Л., Кон.*

Опріч празника святого! *Х.*

Прости, Господи! (як припало сказати
що недобре, тільки до правди). *Пир., Кон.*

Богу милосердному не вимовно. *Кон.,*
[*Дуб., Л., О.*].

Богу не вимовно — свічку купила, па-
нахиду поставила та й усі гроши розо-
шлись. *Рад. К.*

Нехай сей день свят буде (як у свято
про роботу кажуть). *К.*

Нога за ногою неси все зле лихе за
собою. *Рад.*

8380. З хати димом, з двора вітром!
Бр. Рад. — ... неси все зле лихе за со-
бою (баби примовляють). *Рад.* — Нехай
иде з чадом та з димом! *Бр., Рад.* — З
димом, з чадом з нашої хати (вийшло не-
ладне). *Гр., [Ст. 36.].*

Нехай иде на ліса, на болота, на ни-
цькії лози. *Рад.* — ... на сухії очерета,
на широкий лист. *К.* — Иди на очерета,
на ліса, на болота. *Бр.* — Нехай воно йде
собі на сухий ліс. *Євх.*

Дух святий з нами ⁽¹⁾! *Лів.*

⁽¹⁾ при нас. *Зв., Рад., Бер., Пир.*

Дух святий при хаті ⁽¹⁾. *Кон.* — ... и
при нас. *Зал.*

⁽¹⁾ при трапезі.

Иди собі — Дух з нами! *Бер.*

Цур — наше місце свято! *Прав.*

Нехай Бог милує всякого хрещеного
та й попа віженого. *Зв., [Кон.].*

Нехай Бог одвертає ⁽¹⁾ всякого ⁽²⁾ хре-
щеного! *Зв., Х., Б., Кон., Кр.*

Побачив віпалника. *Кон.* — ⁽¹⁾ милує.
Бр., К., Пр. ⁽²⁾ кожного. *Рад., Бер.*

Нехай Бог милує (або: Господь сохра-
нить) усякої віри! *Нем.*

Не дай, Господи! *Кон.*

8390. З очей. *Л., Пир.*

Лихі очі. *Ск.*

Урічливі очі. *Л., Пир.*

Чи нам из людей сталося — од уроків,
понашому! *Кон.*

Не уроком, не уроченьки. *Ил.*

Від уроків и Бог не заховає. *Ш.*

Уроки на сороки. *Ст. 36.* — ... а при-
стрігти на їх діти ⁽¹⁾. *Рад.* — Пхю, пхю!
уроки на сороки, а помисли на короміс-
ли. *Коз.*

Як хто урече. — ⁽¹⁾ на сороки та на
бабини діти. *О.*

Умидась поминями, щоб не боялась уро-
ків. *Бр.*

Се од пристріту. *Кулж.*

Од *остуди* коралі носять. *Ос. 10 (XVI,*
48).

8400. Хустку, чи що-там, що ею об-
тирають писанки, — ховають и підкурю-
юця од бишихи, як штрика в усі и д.
Ос. 10 (XI, 50).

Свячена лоза и котіки — ліки од трис-
ці, а скотові — як обидме. *Ос. 10 (XI,*
49).

Посадити в кіз (в тепле нутро убитої
скотини — дитину од сухоти). *К.*

Волос виливати. *Прав. Ниж., Лів.*

Щоб не *тоя* и не *одолам* (одкасниє),
то б и ходило (пошерсть, мір), як пан
(над Прутом вважають ті зілля, та ще бі-
дрич, за добрі од мору). *Войн.*

Будеш мати бідрич, то тобі не зробить
ніц.

Як упаде дитина, з колиски або-що, то
те місце заливають водою, щоб не болі-
ло. *Ос. 10 (XVI, 48).*

В Жилний (Чистий) четвер купаюця
від чорної хороби; на Русали (Розигри) —
щоб не було посухи (купаюця в одєжі
и других кидають в воду); на Водохрища
купаюця від корости, а выиваюця —
щоб румяною бути (кладучи в воду кали-
ну або коралі). *Ос. 10 (XVI, 47).*

Виплинь, бабко, дам тобі япко (при-
мовляють, взявши за вію и піднявши в
сей способ віку, — як запорошиця око).
Збр. Шей.

Ой, гульк, вода! бусь, вода! Креши
пню, жсни біду (замовляють так од пе-
реполоху).

8410. «Ячмінець!» — «Брешеш!» (три-
чі так: одно каже, а в кого ячмінець на
оці — одказує; потім, хто каже *ячмінець*,
тричі плює). *Ном.*

Мене баба и прачем обмолотить (на
ячмінець на оці). *Бр., Зв., Сос.*

Кури, кури рабенькі! в вас голови ма-
ленькі, а у роженого й хрещеного раба
Божого N велика голова. Скрикніть ви
сон из усіх сторон на рожденного и хре-
щеного раба Божого N (від ночинців).
Арт. Шей.

Іхав Юрій на білім коні, білі губи, бі-
лі зуби, сам білий у біло одягся, білим
підперезався и за собою три хорти веде
— один білий, другий сірий, третій чер-
воний: білий злиже бізьмо, сірий слізу,
а червоний кров (примовляють, промива-
ючи очі, хори, Юровою водою). *Збр. Даз.*

У мене, на Україні, є записане шептання од білми. Починається воно так: «Михайло, дархайло, три пси лютіх: один білий, другий сірий, третій красний; білий (дальш не пам'ятаю)». *Ном.*

Як стане шептуха коло уха, не буде тобі, мамо, довіку кожуха. *Євх.*

Як Бог поможе, то й баба поможе. *Рад.*

Баба з річчю, Бог з поміччю. *Б.* — Баба (або: Лікар) з лікарством, а Бог з помоччю. *Кон.* — Бог з помоччю, а баба з руками. *Ш.*

При бабах и смерть солодка (що обмиють, положать). *З.*

Прийде сто баб, та принесе сто лих. *Пир.*

Сто баб — сто болячок. *Руд.*

8420. Сто баб — сто лік. *Бр.*

Прийде сім баб, та скажуть сім немочей⁽¹⁾. *Л.* — До сто баб піді — сто немічей скажуть. *Євх.* — Сто баб — сто немочей⁽²⁾.

⁽¹⁾ сто баб, скаже сто немощей. *Пол.*

⁽²⁾ немочів. *Бер.*; слабостів. *Проск.*

Прийде сім баб, та скаже сім рад. *Рад.* [*Бр.*].

Що зілля, то баба; що баба, то лік. *Бер.*

Сто літ живе (баба), а двісті копає. *Пир.*

ГАРНА, як квітка гаєва. *Пир.* — Хороша, як вітка. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ квітка в полі. *Гат.*

Біленька, як нитка. *Леб.*

Личенько біленьке, як у панятки. *Збр.* *Лаз.*

Як зірниця зійшла (таке гарне ввішло). *Бр.*

Рожа и межі кропивою зістане рожею. *Ил.*

8430. Дівка, як ягідка. *Євх.*

Молода й хороша, як ягодка. *Мар. В.*

Червона, як ягода. *Об.*

Червоне, як калина. *Ск.*

Таке хороше, як калина. *Бр.*

Дівчина, що в лузі калина. *Гат.*

Червона, як рожа. *Ск.*

Весела, як ясочка. *Пер., Пир., Кон., Гр., Зан. (I, 147).* — Дивиця, як ясочка. *Коз.*

«Та так-то дивиця на мене бабусина тиличка (бачте, любима, та скот її бив), як ясочка... як не проб'є мене очима: от тільки б заговорить».

Чорнобрива, як ясочка. *Лів.*

Брова колесом. *О.* — Брови на шнурочку. *Коз.*

8440. Одна брова стоїть вола, другій и цівки нема.

Очі чорні, як терен. *Бр.*

Гарна, як сіно в годину. *Гл.*

Гарна, як бондарівна. *Збр. Шей.*

Мов гатьманського роду. *Ос. 10 (V, 62).*

Вона так и приде (очищами), як... *Гр.*

Гарне, як мак городній. *Пир.* — Гарна дівка, як маківка. *Гр.* — Цвіте, як маківка.

Така, хоч видивись. *Кам.*

Там-то хороша, хоч малюй (або: хоч пиши). *Бр.*

Така гарна, як пані намалювана. *Ил., Євх.*

8450. Гарна, хоч з лица води напищця. *Кон.* — ... хоч води напищсь. *Зан. (I, 147).* — Гарна молодиця, хоч води напищця. *Об.*

Краля така, що тільки їм! та й годі. *Чор. Рад. (124).*

У нас дівчата такі, що сюди дивись! *Пир.*

Хоч на підшву глянь, так баршшия гарна. *Зал.*

У неї очіпок штопнений, тільки вже постарів, клочечко видно; и вона не проста — в Харківі була по наймах. *Гр.*

Молодиця — подивисьця. *Ном.*

Молодиця⁽¹⁾, як тихе літо. *Леб., Мар. В.*

⁽¹⁾ Дитиночка. *Пир., Коз.*

Дівка — як тополя. *Зан. (I, 147).*

Дівка хороша: сережки завішані⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ сережками завішана. *Зв.*

Красавиця, що зпід стола⁽¹⁾ кусаєця (кажуть, як хто хвалить гарну, але злу дівку). *К., Кам.*

⁽¹⁾ під лавкою. *Нос.*

8460. Не взяв його чорт на писок (не шпетний). *Проск.*

Хлопець⁽¹⁾ не що — так, чуб лепський. *Пр., З.*

⁽¹⁾ Хоч сам. *З.*

Хлопець молодий, як барвінок. *Зан. (I, 147).*

Хороший — як кров з молоком. *Нов.*

Сокол не парубок. *Зан. (I, 147).*

Орел не козак! *Чор. Рад. (7).*

Струнький, як хвоїнка. *Ров.*

Хороший, хороший! був би ще краший, та вже нікуди. *Рад., Б., Х., [Бер.].* — Оце ж то хороший! ище б був краший, коли нема де. *Бр.*

Станом струнький⁽¹⁾.

⁽¹⁾ хороший. *Пир., високий. Гад.*

Дитиночка, як личок. *Пир.*

8470. Веселий (або: Стрибкий), як живчик. *Гат.*

Веселий, як горобець. *Гр.*

Хлопець, як живое срібло. *Ил.*

Де врода ⁽¹⁾, там и сила. *Яц., Дуб., К.*

⁽¹⁾ Де стан. *Ст. Зб.*

Як хороший, не жаль грошей; а як поганий, копну ногами. *Ил.*

Не дивися на уроду, лише на пригоду.

Біг до вроди розуму не прив'язав.

Хороший чортан на гроші. *Об.* — ... чорту на гроші, поганий—Богу коханий.

Нов.—Ви хороші, та на чортові гроші, а ми погані, та Богом кохані. *Лаз.*

З краси не пяти води. *Прав. Верх.*

Красоти в вінку не носить. *Рад.*

8490. Краси на тарілці ⁽¹⁾ не крають. *К., Кан., Бр.* — Красоти на тарілці не краяти: аби з нею господня була. *Бр.*

Оженився собі чоловік, уже й немоденький, а так в середніх літах. Ото через якийсь там час по весіллі приїхала до його здалека рідня, що ще не бачили його другої жінки—а це та було в неділю вранці. Війшли вони, поздоровались. Як подивився котрий на жінку, тільки плечима стисне, бо тяжко погана була. А той хазяїн, Семен, чи як його: «Ходім», каже, «до церкви». От, на дорозі, гості йому и кажуть, на що ти, мов, таку погану взяв. «Е, най», каже, «ходім лишень до церкви, потім балакатимемо!» Вертаюця додому, сідають обідать—може, звісно, випивши й по чарці; поставили й борщ... Аж пахне борщ! ідять, и хвалять не нахваляця! От Семен тоді й каже: «На те я її», каже, «и взяв! бо краса...» (або: бо краси на тарілці не подає). *К., Кан.*
—⁽¹⁾ на тарелі. *Г.*

Хоч під лавою полежу, та на хорошого поглежу. *Б.*

БРИДКИЙ, як хмбчи (вади). *Гат.*

Бридий, як паплюга.

Гидкий, як поплазка.

Оце урод—побий його сила Божа! *К.*

«Глянь та подивись!» (один каже, хвалить)—«Паюнь та й одступись!» (одказує другий). *Руд., [Евх.].*

Подивись ⁽¹⁾ у воду на свою уроду. *Лів.*

⁽¹⁾ Погляди. *Прав. Ниж.;* Глєнь ти. *Г.;* Поглядися, козле. *Ст. Зб.*

И в ярмарку ніхто не вподобав. *Б.*

Уродиця ж дріпа, мов червива ріпа. *Ш.*

8500. Гляньте на його уроду, чого він стає: сім гривень таких сотня. *Коз.*

А ні з плечей, а ні з очей (непоказаний). *Бр.*

Скажуть на дівку: «що се таке потороча!» *З.*

И дівка б на дівку завернула, та ба! *Черн.*

Скривився, як Циган на ярмарці. *Б.*

Молодець не згірше старої баби. *К., Кан.*

Делікатний, як панський хорт. *Проск.*

Вигляда, як Ядвінга (понура). *Войц.*

Ядвинги—первожителі Підляського краю. Див. про їх у Войницького Przewłowa narodowe. III, 162—171.

Не виглядай, не визирай, а дальше ховайся. *Не.*

Хороша, як свиня в порошу. *Бер., Б., Пир.*

8510. Хороший ⁽¹⁾, як свиня в дощ. *Ск.*
— Як ⁽²⁾ свині в дощ ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Славний. *О., Б.;* Гарний, як попова свиня. *Бер.;* Оце убрався. *Бр. (2)*
Пристало, як. *Гр. (3)* в дощ. *Кр.*

Хороший, як собака на морозі. *Кулж.*

Создав Бог, та й ⁽¹⁾ раскаявся. *Кр.*

⁽¹⁾ ніс висякав. *Л.;* каєця. *О.*

Се ще! уродила, та ⁽¹⁾ й не облизала. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ й тебе мати, та. *Кон.*

Це ще родився та вдавсь. *Евх.*

Породила (або: Вродила) мама, як урода. *К.*

Як вигляне в окно, то три дні собаки брешуть! а одна як придивилась, то и сказала. *Л., [Коз.].*

Скривився, як ковальський міх. *Не.*

Кива головою, мов сухий опенек. *Пр.*

Коване порося (на чоловіка дзбаного, з работинням). *Пир.*

8520. Рябе, як на небі зірниця увечері. *Бр.*

У його на виду чорт сім кіп гороху змолотив. *Ном.* — На його виді горох дідько змолотив. *Ил.*

На рябому хліб сіють ⁽¹⁾. *Бім.*

Як копкують з рябого. —⁽¹⁾ и хліб родить. *Ш.*

Зелена, як жаба. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Рудий, як собака.

Чорноброва, як рже теля. *Гр.*

Из ста рудих два худих, а из ста чорних тільки два покорних. *Коз.*

Чорний ⁽¹⁾, як Циган. *Л., Пир., Б., Нов.*

⁽¹⁾ Білий. *Н.*

Білий, як Оран. *Пир.*

Білий, як циганський сир. *С.*
8530. Білий ⁽¹⁾, мов ⁽²⁾ циганська лютка
⁽³⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ Чорне. *Л.* ⁽²⁾ як. *Кр.* ⁽³⁾ голінка.

Чорний, як гуси. *Не.*

Хліб чорний, та моторний. *Н.*

Чорний мак, та смашний, а біла редька, та гірка. *Нос.*

Чорна—моторна. *Бр.*—Хоч чорна, та моторна, а біла дуже ніжна. *К.*

На чорні землі хліб родить (як кепкує, що чорне тіло, або-що). *Праг. Нисж., Лів.*—...а на білій собаки та вовки лапами гребуть. *Сос.*—На чорнім ся хліб родить, а білим що? *Ил.*—На чорнім хліб родить, а на біле гайтуть ходять. *Збр. Шей.*

Луб лице, очі тріска.

Низький на очі (близорукій). *Пир.*

На одно ⁽¹⁾ аки сліпий, а на друге — зовсім ⁽²⁾ не бачить. *Бех.*

⁽¹⁾ Едно. *Ил.* ⁽²⁾ а на друге.

Називається з одним оком—пів-чоловік. *Кл.*

8540. Ах ти куряча сліпота! *Проск.*

Моргни чорна ⁽¹⁾, дам коржа. *Бр., Бер.*

«То чекар, хлопця та, говорять на дівку». *Бр.*—⁽¹⁾ сліпа. *Лит.*

З сліпого, глухого, німого найлуччий чоловік. *Ил.*

Ніс, як за сім гривень сокира ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ як сокира. *Рад.*

Кірсата п'ятинця (на курносих так кажуть). *К.*

На Спаса дивниця, а Богородицю бачить (на зисокого). *Бр.*

Лис, зиз, кутернога: як удасця що доброго—велика ласка пана Бога. *Проск.*

Коли б не зуби, то було б гайно з губи. *Кан., К.*

Безглузда, як синиця. *Л.*

Сухий, як скіпка. *Л., [Бер.].*

8550. Худий, як дошка (або: скіпка). *Бр.*

Худий, аж ребра світаця. *Дуб., Л., Пир.*

Мішок з половою. *Кулж.*

Борода честь, а вуси и в kota єсть. *Черн., [Даз.].*

Як Волошин («у нас такий панич, як и д.»: чорнявий, з волоссям на виду). *Кон.*

Чуткий, як утка. *Гр.*

Глухий, як тетерук. *О.*

Чи ти зпід Глухова (глухий)? *Лів.*

Говори до гори (як не чує, а своє править). *Гл.*—...пане Грегоре, а гора так дурна. *Ил.*

Ти йому про Тараса—він тобі півтора-ста. *Кр.*

8560. «Здоров, Тарасе!»—«Хлів плету!»—«Боже поможи!»—«На свині!»—«Але ж дурень!»—«Спасибі!» *К., Кан.*

«Здорова була, кумо!»—«На базарі була!»—«З празником поздоровляю!»—«Головку купила!»—«Чи ти, кумо, глушка?»—«Та були ушка, та різник одрізав.» *Полт.*

«Помогай-Біг, Гапко!»—«Огірки по-лю!»—«Боже поможи!»—«Ба, ще пуп'янки!» *С.*

«Помагай-Біг, Гриню!»—«Копаю, пане, глину!» *Бр., Руд., [Я.].*—...«Дурень ісь, Гриню!»—«Буде на всю зиму!» *Гайс.*—«Добридень, Гриню!»—«Копаю, пане, глину!»—«Що ти робиш, Гриню?»—«Я вже накопав.» *С.*

Глухий ⁽¹⁾ не почує ⁽²⁾, так видума ⁽³⁾. *З., Зв., [Кр., Б.].*

⁽¹⁾ Глухе. *О.* ⁽²⁾ не дочує. *О., Коз., Ст. Зб.;* не вчує. *Пр., Кон.;* хоч не вчує. *Л. (2)* пригадає. *Ст. Зб.;* вигадає. *Ил., Проск.;* приложить. *Пр.;* прибреше. *О., Коз.*

Глухий не дочує, то вгадає. *Пир.*—так допитає. *Не.*

Глухому, як дурному: бовтне, як козел у воду. *Кон.*

⁽¹⁾ Глухе, як дурне. *Рад.*

Добре глухому—не скаже нікому. *Ил.*

Глухого а німого справи не допитаєся.

У поганому тілі погана душа. *Пр., Л.*

8570. Не поможе ні мило, ні вода, коли така врода. *Бр.*

ЗАМАШНИЙ хлопець (при силці). *Пир.*
Повнолиций ⁽¹⁾, як місяць. *Кан., Зан. (I, 147).*

⁽¹⁾ Повновидий. *Бр.;* Повний. *Ж.*

Повний, як угірочок. *Л., [Пир.].*

Шокм—як кавуни. *Чор. Рад. (21).*

Дитина, як ряжок (здоровеньке). *Пир.*

Зуби, як ріпа (славні). *Кон., Гр.*

Кругленька, як цибулька. *Гр.*

Коса, як праник. *Пир.*

Здоровий, як лось (парубок. *Кл.). Сос.*

8580. Маленький, як у чорта назімок. *Бр.*

Дитина! лютка ⁽¹⁾ як у Литвина. *Зв., Пир.*

⁽¹⁾ а паністара. *Л., Зал.*

Худенький, як різницький стовпчик. *Л., Кат.*

Товстенський, як пенёк. *Коз.*

Прездоровий, як дубовий пенёк! *Б.*

Такий червоний, як рижок (рижник).

Рад.

Кремезний, як рижок (напр. ділугань).

Кр.

Баба, як тур. *Ил.*

Такий з ёго Севрадим! *Ном.* — ... з ёго Сасимін. *Кон.*

Ус балабанський, чуприна черкеська, — не уважай, мосці-панно, же хвортуна кепська. *Ос. 10 (XIV, 32).*

8590. Пика, як у Комлика. *Ном.*

Пика, хоч пацюки бий. *Пир., Кон.,*

III.

Морда, як не лусне ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ не трісне. *Ёвх.*

Лоб—відро ціле. *Пир.* — 6 такий лоб, як відро. *Рад.*

Там такі вирла (великі очі). *Пир.*

Шия, хоч обіддя гни. *Об.*

Там рука ⁽¹⁾, як макітра. *Пир.*

⁽¹⁾ Губа. *Пир.*; кулачище. *Ном.*

Здорова, як корова. *Ліз.*

Здоровий, як бик. *Шей.*

Ходить, як бугай (здоровенне, пихтій и д.). *Прокс.*

—

8600. ВИРІС з сидячого кота. *Дуб., [Рад., Л.].* — Виріс ⁽¹⁾, як кіт навсядячки. *Ёвх.*

⁽¹⁾ Завбілшки. *Шим.*

Як з мішка показать, так и स्वाжуть: «дядьку, йди косить!» *Сос., Кр.*

Про дитину, що пораб уже у науку, а кажуть—маде.

Через год и в плуг можна («Скільки дитини?» — «Два!» — «О, через год и д.»). *Пр.*

Підростеш, як сїбка в руках! *Рад.*

Вбився в ріст, як заєць в хвіст. *Л., [Ёвх.].*

Підбічний хлопець (що ще коло боку у мамі спить). *Пир.*

Так, хлопця невеличке.

Се ще бабня дурник. *Нов.*

Маленька собачка повік щеня. *III., [Ёвх.].*

Росте, як из води. *Г., П., Прав. Низж.* — ... йде. *Пол., Ліз.* — ... из води пішов. *Прокс., О.*

8610. Росте, як утя на воді. *Б.*

Росте, як на дріжджах. *Ил.*

О, сей ріс у великому лісі, та ще й при воді! *Пир., Ч.*

Ріс, як мокрого літа. *Прокс.* — Мокрого літа ріс. *Ст. 36.*

Мабуть у мокре літо родивсь, що такий високий впрос. *Ёвх.*

Високого зросту. *Ліз.* — На виріст не високий. *Кон.*

Високий, як дуга. *Ил.*

Хлоп — як дуб.

Великий, як світ. *Бр.*

Довгий, як жертка ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ жердь. *Ров.*

8620. Довга, як Дремайловська гребля. *Н.*

Дремайловка. *Черн. 1.*

Довгий, як хвоя. *Ров.*

Довгий ⁽¹⁾, як чапля. *Пир.*

⁽¹⁾ Високий, а, в. *Пр.*; Довгоногий. *Л., Гр.*

Цибатий, як журавель. *Л., Гр.*

Оце виріс з Поліського злодія. *Об.* — Виріс, як Поліський злодій. *Бер., Ёвх.*

Великий (або: Довгий), мов Піратинська верства. *Ном.*

—

Бач, ТІЛОМ ОБРОСЛО, як кабан годований. *Киш.*

Обдусь, як барило. *Зв., Пр.*

Товстий, як бочка. *Пир., Полт., Л.* — Там бочка горілчана!

Гладкий, аж з шкури преппця. *Ліз.* — ... аж шкура тріскаєцца. *Рад.* — ... аж шкура тріщить. *Бер., О.*

8630. Гладка така, що и миш не одержицца. *Кон.*

Розїхалась, як верша. *Об., Павл.* — ... в болоті. *Зв.*

Така, як кадовб. *Л., Пир.*

Мов кабани годовані, пикаті, пузаті. *Кобз.*

Там така, що бублика ззіси, поки кругом обийдеш. *О. Білз.*

Сунецця, мов горохова копиця. *Збр. Лаз.*

Треба шести підвести. *Сл.* — ... а п'яти підняти. *Гр.* — ... шести аби звести. *Ил.*

Соце, як з мішка. *Пр., О., Павл.*

—

МОЛОДЕ золоте, а СТАРЕ гнило. *Ил.* Старі, старі! сидіть би вам на печі та жувать калачі. *Ос. (20 IV, 19).*

8640. Сивись (сивий есть), як циганський король. *Прокс.*

Не торішнёго літа.

Такий старий, що аж порохня сиплещя. *Збр. Лаз.*

Така стара, що зуби вже попрідала.
Коз., О.

Така стара, що аж в паністарі зацвіло.
Ном.

Вони не так старі, як давні (найпаче — про старунів, що люблять старувать).
Зал.

Старий, як ведмідь. *Гл., Нов.*

Старий, як світ. *П., В.*

Давній и той, як розказує. *Ст. 36.*

Тільки годок, як в решеті дірок. *Бр.*

8650. Старий, як чорт. *Л., Пир.* — ... як біс. *Мир.*

Як бм тодішній собака, то давно б (1) здох. *Зв., Пр., Гр.*

(1) собака, коли ти, то б давно. *Бр.*

Старий, як (1) собака. *П., Лів.*

(1) як попова. *Павл.*

Старий, як луб'я. *Ком.* — Старе луб'я. *Л.*
Молода (1), як у (2) Спасівку (3) яглиця. *Л., Пир.* — Який він гарненький, як у Петрівку яглиця. *Сос.* — Яглиця, у Спасівку яглиця. *Пир.*

(1) та хороша. *Зім.*; та зелена. *П. Ёвх.* (2) на. *І Ёвх.* (3) у осени. *П. Ёвх.*; у Петрівку. *Бр., Ком., Кр., Гл.*

Ся вже пасок з тридцять ззіла! *Кор.*
На ледачій землі и трава не росте (про лисого). *Кр.*

Тім'я ше не заросло (на лисого). *Л.*

Из долиною (лисе тім'я). *Лів.*

Голова, як пляшка. *Ном.*

8660. Голий такий, як пляшка. *Чир.*

Лисий, як макогін. *Л., Ёвх.*

На дорозі колос, на пустій голові волос нігди не виросте. *Ёвх.*

Господи благослови стару бабу на постоли, а молоду на кожанці (старих менш жаліють. *Рад.*). *Ком.*

Старе, а зав'язе. *Бр.*

Старий, а як скаже, та прикаже, то й молодий не справиця. *Ком.*

Старий, а не росте (дурень). *Ил., Проск.*

Старий, а ше ростеш (дур в голові). *Гр.*

Не клади старому пальця в рот. *Л.*

Старий, а храмає. *Ил.*

8670. Старий, та дурний. *Н.*

Старе, аж трусиця, а дурне, аж крутиця. *Зв., Чир.*

Старому жениця (1) — и ніч коротка (2). *Л.*

(1) Як старому женитися. *Бр.* (2) то й ніч мала. *Бр., Бер.*

Старій бабці добре и в шапці. *Нос.*

Жартують, як старе зробить що не звичайне або не доладу.

Старій бабі и на печі ухаб.

Старе, як гнила колода — нікому не потрібне. *Ком.*

Старий говорить-городить, та на правду виходить. *Нос.*

Чому чорт мудрий? бо старий. *Ил.*

Слухай старих людей, то чужого розуму наберешся й свого не загубиш. *Полт.*

Старого чоловіка для поради держи. *Ст. 36.*

8680. Старики з правої руки. *Нос.*

Старим треба давать старше місце.

Старий старе гадає (або: думає). *Проск.*

Старість не (1) радість. *П., Прав. Ниж., Лів., Руд.* — ... горб не (2) користь. *Коз., Кр.* — ... не радість: що вздрить, то випросить. *Руд.*

(1) не велика. *Ст. 36.* (2) молодість.

Пир.

Ох!.. чи пак гоц! *Ном.*

Жартують старі, що, мов, ніщо в їх ще не болить. Кажуть, як, приміром, сиділо и встає: заболить що — «Ох!», каже; а потім ніби згада, що треба молодичця — «чи пак гоц!»

Старий, що вробив, то Бог дав, а що ззів, то пропало. *Ст. 36.*

Багатому красти, а старому брехати. *Слуц.*

Старому брехать не ціпом махать. *Не.*

Не дивуюся молодому, ато тобі старому. *Проск.*

Що старе, що мале, що дурне. *Гр.*

Що старе, то мале.

8690. Старе, як мале. *Пир., О.* — ... що уздрить, то й просить. *Бр.* — ... мале: що побачить — «дай мені!» *Нов.* — Старий, як малий. *Ст. 36.* — ... що забачить, того й просить. *Дуб., Бер., Кр., [Проск.].*

Старе, як мала дитина: як не лапне, то й не засне. *Ч.*

Як волосся сивіє, то чоловік дуріє. *Ком., К.* — Волос сивіє, а голова шаліє. *Ил.*

Сідини в голову, а чорт в бороду. *Пр.*

Чоловік старіє, а чортяка під бік. *Ком.*

И старому собаці дригають жили в. *Ил.*

И в старім печу часом чорт палаєть.

Проск.

И в старій печі дідько топить. *Ил., Бус.*

Стар, та яр. *Ст. 36.*

И стар, та не валашан.

8700. Из старих, все лихо встає. *Б., Ком.* — Из таких то все лихо поднимався (на святців). *Ис.*

Хто старий, той и луччий. *Збр. Лаз.*
Бодай старого чорт чив! *Зал.*

Старі, як малі: хоч трохи дай, то поїдять, хоч багацько дай, то поїдять. *Рад.*

Стар любить сквар, а молод холод. *Нос.*

Кажуть старі, туличись, де б тепліше.

Дай, Боже, иззамолоду кості їсти, а на старість м'яке глядять! *Рад.* — ... змолоду кістки гризти, а на старість м'ясце їсти. *Х.*

Колим був молод, не їв мене голод. *Ил.*

Що молодше, то й солодше. *Лів., Збр. Лаз.* — ... що старое, то твердое (або: Що краснійше, то смачнійше; що старів, то гіднів). *Ил.*

Молода була—дурна була; стара стала, дурна стала. *Евх.*

Кажуть молодцям, як вихваляюця, що замолоду на все були здатні.

Як були ми молодими, то ходили по дубні, у червоних запасах и сивізна на висках. *Ч.*

8710. Коли молод бував, пуд колінця голубця вибивав; а як стар став, всього того перестав. *Ст. 36.*

Або ти старий, щоб тебе просив? *Бр.*

Старий собака, та не батьком же його звати. *Нос.*

Щоб ти не зросло більше—таке и зникло (як наляє старого). *Рад.*

Материнє молоко не обсохло! *З., Л., Пир.*

Як же мені знати, который мені год! як родивсь, то без пам'яті був; як ріс, то розуму не мав; а як уже до розуму дійшов, тоді б то й лічить, та багацько літ уплило. *Зал. (I, 147).*

Зеленість — буйність, а молодість — дурність. *Рад.* — Зелено — буйно, молодо — дурно. *К., Коз., Кон.*

Молодість буйність, а старість не радість. *Ил.* — ... буйність, а буйність — дурність. *Ст. 36.*

Молода брага хмельна. *Б.*

Молодому бредня за честь. *Ст. 36.*

8720. Молодий — дурний. *Ил.*

Хто не був молодим, той не був и дурним. *Коз.*

Молодого кров гріє. *Ст. 36.*

Молод терпіти голод.

Що ранне, то не погане. *Бр.*

З молодого як из воску: що хоч, те й виліпш. *Зал.* — З малого, як з воску: все зліпш. *Ос. 4 (III, 35).*

Кохання 8726—8783. — Роспушта 8786—8844. — Женитися 8845—9018. — Чоловік и жінка 9019—9166. — Діти 9167—9283. — Син 9284—9310. — Дочка 9311—9330. — Рід 9331—9417.

* **КОХАЙТЕСЯ** чорнобриві, та не з Москалями. *Кобз. (65).*

Мене все безносі цілують. *Нос.*

Так мене, маю, хлопці люблять, що за кулаками світа не бачу. *Зв., [Бр., Черк., Кон.].* — За кулаками від хлопців дівка світа не бачить. *Прокс.*

Коли б літа вернулися, то б и хлопці горнулися. *Р.*

8730. Вірному коханняю и Бог не противник. *К., Кон.*

Добре тії Ляхи роблять, що не кохаюця: побравшиися за рученьки та не жєнихаюця. *Прав. Ниж.*

Бджола летить на любий цвіт. *Б.*

Серце з перцем, а душа з часником (кажуть, жартуючи, хто вже дуре липне; а частіш—як страва буде серце). *Бер.*

Козак на коні їздить, а дівчина роди-

ця, та й козаку згодиця. *Б.* — Дівчина родиця, а козак на коня садовиця. *З.* — Хлопець воли гонить, а дівчина ще ся не вродить, а его догонять. *Ил.*

Сніп з бородою, а козак з молодю. *Черн.*

У нас така приповідка: де парубок, там и дівка. *Ил.*

Накинуть оком. *Л., Пир.*

У око запала (уподобалася). *Ч.*

В кого чорний усок, тому риби шматок; в кого сива борода, тому юшки шкода. *Кр.*

8740. Хто з чорними бровами, иди за дровами; а хто з рижю бородою, иди за водою. *Кр.*

Й не ходи по полю, й не топчи куколю, и не лупай очима, я не твоя дівчина. *Черн. 1.*

Сонце въ віконце пече-припікає, парубок на дівку глядить-поглядає. *Нос.*

Жартують над закоханим.

Куди серце лежить, туди й око біжить.
Бр.

Серця не внімеш. *Пир.*

Болить серденько, та плакати стидненько. *Коз.*

Серце не камень. *О.*

Любить її, наче кошечим мізгом нагодовала його. *Кам., К., Коз.*

У любий місяць уродилась. *Ж.*

Закохавсь ⁽¹⁾, як чорт в суху вербу ⁽²⁾. *Об.*—Б'єщця, як чорт коло сухої верби. *З.*

⁽¹⁾ так вірить. *Проск.* ⁽²⁾ грушу. *Зв., К.*

8750. Перепався, що не видався. *Ст. Зб.*

Любила так, що в нѐму й душі не чула. *Коз.*

Я б його духом (здохом) притягла. *Пир.*

Дух за ним ронить (або: И дух ронить). *К.*

Що б я могла ся до тебе шпилькою пришпилити. *Ил.*

Мое сердечко, моя птичко дорога! *Ком.*

Люби як душу. *Хор., Пир.*

Хто вірно кохав, той часто вітає. *К.*

Як не бачу—душа мре, а побачу — з душі пре. *Зв., Х., Нов.*

До любові небоги нема далекої дороги. *Мар. В.*—Нема злої дороги до своєї неботи. *Ил.*

8760. З милою ссїсти купити їсти.

Птиця з птицею не наб'єщця, козак з дівчиною не наживецця. *Збр. Лаз.*

Ой ти, хлопче, ненароком, коло мене тресся боком.

Закохали вражі люде, що й нам не буде. *З.*

Кив морг на його, дума—дівка його, дума—підє за нѐго. *Лів.*

Геть, згинь, пропади, — и до мене не ходи. *Гат.*

Ай гвалт! сама в хаті, не дам ради кошеняті! *Бр., У., Зв.*

Коли мишей боїсся, на воротах повісся («Вийди до мене!»—«Боюся.»—«Коли и д.»). *Гр.*

Держи мене, Йване! *Зв.*

Коли любиш, люби дуже, а не любиш, не жартуй же. *К.*

8770. Коли мене, любиш козаче! *Пр. в Ст. Зб.*

Не могла звабити калачем, а потім тяжко було відбити бичем. *Ил.*

Хоч кохання не зрадищця, та череві завадищця. *Гат.*

Поглядає, як вовк на ягницю. *Чор. Рад. (90).*—Дивнищця, як вовк на козу. *Нос.*

Як дасть обнятися, то дасть и поцілу-

ватися. *Нос.*—Як ся дасть обняти, то ся дасть и поцілувати. *А. Вил.*

Дівочий стид до порога: аби пересягнула, так и забула. *Рад.*

Почервоніє, як мак. *Х.*

Дівчатам сторожа не допоможе: як зхоче хто ледаче зробити, то підє по тріски, та й наробить смішки. *Кам., К.*

На козаку не буде знаку. *К., Рад.*—А що! на козаку нема знаку, нехай дівка 'дбуває. *З.*

Як би не мала поля за бовдура, а козака за дурня (то облишив дівчину. Як би не перебірала изперва, то б опісля не жалкувала). *Пир.*

8780. Доходився, що й хвоста збувся. *Пол.*—Добігався, що й хвоста збув. *Л., Пир.*

Хто любить ревне, жаліє певне. *Ил.*

Росстане з милим смерті ся рїмнає.

Лїпш би не знатися, неже зараз и розстратися. *Ст. Зб.*

Вилетів кугут на ворота, заспївав: ку-куруку! вже ж я тебе, моя мила, не забуду довіку. *Бал.*

Як сїв медвідь на сідало та й крикнув: кукуруку! не покидай мене, моя мила, отинні й довіку. *Гр.*

РОСПУСТНЕ життя в молодості приносить хворобу на старні кості. *Ил.*

Утіхи на годину, а біди до смерті.

Що тіло любить, тоє душу губить. *Ст. Зб.*

Од мене, бабо, одкосяся, и не тільки на яві и вво сні не снися. *Кл.*

8790. Перейшов ⁽¹⁾ на Ицькову суку. *Кам., К.*

⁽¹⁾ Вийшов. *Ил.*; Зійшов. *Проск.*; Звівся. *Пир.*

Губи насалить та й навчищця. *Зал.*

Блажен муж, до школи не дуж, до церкви слизько, до дівчат близько. *Гл.*

Хмизом, низом, пуд вербамш. *Кл.*

Не поберігши тіла, и душу погубиш. *Ил.*

Їму десь кислиці снящця. *Хар. Зб., Проск., [Рад., Б.]*

Снящця комусь кислиці, та не знає к чому (кислиці бачить у сні — теж и протищця). *Євх.*

Біски пуска (як підлабузнюєщця до жоноти). *Нов., Полт.*

А, жоночий дядько! *Кулж.*

Бабський празник. *Пир.*

8800. Підпускає Москаля (до жоноти примощуєщця, або так бреше). *Зв., Пир. Полт.*

Хто дітей христить, той добра не мислить. *Кан., К.*

За дзінкує татко мамки не цілує. *Бр.*
Христос воскрес, кумо, цілувацьця нумо! *Лаз.*

Чого в хижу, як усе в хаті! *Л.*

Раз кахикнула, трох Ляшків прикликнула; вдруге кахикну, п'ятіх прикликну. *Бр.*

И до плуга и до рала, и до хлопців дала драла. *Кон.*

Трошки дівчат ⁽¹⁾ псує. *Ном.*

⁽¹⁾ Нічого—то дівки. *Яц.*

З голови дівка, а далі не знаю. *К.*

Дівка, як дівка, та сорочка узяка. *Ст. 36.*

8810. Дівчина, як дівчина, а черево як дідчина (діжчина?).

Скакає в гречку. *Л., [Ст. 36.].*

У гречку скочив та и вворвав. *Ст. 36.*

Скакав, та не уклікнув.

Як би він ні жив, та жив, аби в чужу гречку не всакував. *Хар. 36.*

Не скакай 'у чужу гречку, бо лихо ⁽¹⁾ тобі буде. *Лів.*

⁽¹⁾ біда. *Бр.*

Чужая жона — здоров'є чиесь. *Пр. в Ст. 36.*

Два коти до єдної мишки не помістяться. *Ст. 36.*

Як против соляця води не напиться, так з чужою жоною, або з мужем чужим не нажиться.

На смітнику женився. *Пир.*

8820. В кропиві шлюб брав. *Ил.*

Скочила через мост з молодшим. *Літ. Самовидця* (про жінку славетного Дорошенка).

Побігала з Лиськом. *Кон.*

У горox ускакнула. *Гр.*

В чоботях їй чоловік умер (не було ніколи чоловіка). *Ил.*

Уже тобі не вінок носити. *Підл.*

Тепер же пропав мій віночок. *Бр., Зв.*

8827. Росчесав їй косу до вінця (извів). *Ил.*

8829. Господи допоможи перше на хрестини, як на коровай. *Ил.*

8830. У нашой Катерини весілля и родини.

Самосійка дитина. *Пир.*

Безкоровайний (син). *Кон.* — Безкоровайчук.

Простить—придбане.

Не байстрюкові гріх, а батькові. *Гат.*

Байструк, то росте, як струк. *Кан., Зап. (I, 147).*

Пішла душа по руках (найбільш кажуть,

як що піде по руках, так що, пожалуй, и пропаде ще. *Ном.). Пир.*—...та й чортові досталась ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ та й у пеклі стала. *Л.*

Душа до него спати ходить. *Ил.*

Усі пси тебе брали. *Збр. Шей.*

Агуш на банта, агуш на сідало (в Кам'янцю кричать так на міських хлёрок).

8840. У—не безухватки. *Зал. (из Пир.).*

Кошечая любов и меж тини. *Ст. 36.*

Хіба я така, що за мене п'ятака. *К.*

Ирже, наче жеребець на стані. *Б.*

Дала мати, чим обдувати. *Ст. 36.*

Нема кому ні обіпрать, ні облатать: треба ЖЕНИТИСЯ. *Пир.*

Трясітеса рубці, дивітеса молодці: хоч сорочки не маю, женитися думаю. *Черн.*

Хто рано одружиця, той вік не натужиця. *Не.*

Не страшно женитися, а страшно журитися. *Бр.*

Се ⁽¹⁾ не на рік, а на цілий вік.

⁽¹⁾ Зробив. *Ж., Ш.*

8850. Пху на землю, закім ся оженю. *Ил.*

Заміж шти ⁽¹⁾—не дощову годину перестоять. *Л., З.*—Зашлюбитись не дощик перечекати. *Гат.*

⁽¹⁾ Се. *Кон.*

Жінка не черевик: из ноги не скинеш. *Черн.*

Оженицьця—не напасть, та щоб, женившись, не пропасть. *Ш.*

Не квапся женитися, бо ще тобі жінка стане костію в горлі—її Бог сотворив з кості. *Проск.*

Оженися, не журися—піде тобі рукою: жінка піде за борщем, а ти за мукою. *Проск., Бер., [Кан., К.].*—Не давно ся оженили, не пішло рукою: пішла жінка за пшоном, а я за мукою. *Бр.*

Женись—перемінись (або: Жениця—перемінця). *Зв., З., Нов.*

Моя дорога—до чієгось порога; моя стежечка—до чієгось сердечка. *Зап. (II, 206).*

Голубець гугає, як парі шукає. *Г., П.*
Жадна пташка без товариша не пробує в лісі. *Не.*

8860. Усякої тварі по парі. *Зал.*

Кожна птиця знайде свого гриця. *Ил.*

Пху, нежонатому кпу! *Кан., К.*

Як молодий старшому скаже пху, то той и одказує так. А молодший, як що

вміє: «а жонатому», каже, «жіпка наплює.»

Нежонатому пху, а жонатому й жінка в очі наплює. *С.*

Поможи, Боже, нежонатому ⁽¹⁾, а жонатому й жінка допоможе. *Лів.*

⁽¹⁾ Нежонатому помагай Біг. *Прав. Ниж.*

Не дай, Боже, два рази женитись, а три рази селитись ⁽¹⁾. *Коз.*

⁽¹⁾ трейчі женицьця, трейчі селицьця. *Ис.*; часто селяцьця и часто женицьця. *Гл.*

Яку ёму кару дати? оженити ёго, то він буде знати! *Ёвх.*

Спарувать, та й чорту подарувать. *Кр.*

Аби дубки, а берізки будуть (аби парубки, а дівчата будуть). *Рад.*

Аби хлопці, а дівчата будуть. *С.*

8870. Сёго цвіту по усёму світу (дівчат). *Об.*, [*Ст. Зб.*, *Ёвх.*].

По сім за ⁽¹⁾ цибулю (жоноту так цінять). *Пир.*

⁽¹⁾ На. *Гр.*

Дівка як верба: де посади, там приймешця. *Об.*, *Чор. Рад.* (157).

Аж рёгне ⁽¹⁾ заміж. *Дуб.*, *Л.* — ... та ніхто не свата. *Б.*

⁽¹⁾ прагне. *Дуб.*, *Кр.*, *Новг.*; пробу. *Кр.*

Так вони й рябцём (заміж дівчата). *Ком.*

«Пішла б ти замуж?» — «Та би ся пішла!» — «Маєш ти що?» — «Та би ся знайшло.» — «А робила би?» — «От, розговорилистесь!» *Ил.*

«А робив би?» — «Нехай-но!» — «А ів би?» — «Дай-но!» — «Оженив би ся?» — «Ого!» — «А сорочка де?» — «Мовчи!»

Чиясь доля плаче! *О.*

Ти свою долю у неділю просвідала, а в п'ятницю проспівала. *Ёвх.*

Из чорною головою у батька добре, а з білою не так. *Б.*

8880. Нехай вороги ідять булки, а ти, дівко, думай думки. *Рад.*

Ні пес з хвостом (за себе не візьме). *Л.*

Заговіла — бодай батькку ⁽¹⁾ хата згоріла (не вийшла заміж)! *З.*

⁽¹⁾ татові. *Зал.*

Сидить дівка до сивої коси, и замуж не піде. *Бер.*

Світить волосом (дівує). *Пир.*

Сидітемеш до сіди-коси. *Ёвх.*

Стара пані и старе вино за все добре, але не стара дівка. *Ил.*

Коли молодий з старою ожениця, то так е, як би молодії неuki коні до старого воза запряг.

Старій кобилі не брикацьця, сивій бабі не цілувацьця. *Збр. Лаз.*

Личко дівку віддає. *Яц.*

8890. Сиди, грибе, поки ⁽¹⁾ тебе лихо ⁽²⁾ здибле ⁽³⁾. *Пир.*, *Ком.*

⁽¹⁾ заким. *Проск.* ⁽²⁾ біда. *Бр.*, *Бер.*; хто. *Проск.*; хтось. *Б.* ⁽³⁾ здйба. *С.*

О, сиди, дівко, хтось тебе здйбає. *Проск.* Сидітемеш Грина (а не *трипа?* *Ном.*). поки тебе чорт згиба. *Ёвх.*

Ой щоб менша під корито не підвернула! *Кулж.* — Підверне під корито. *Л.*, *Пр.* — Під корито сховати. *Бр.*

Як підрастає менша дочка и сподівуюця, що краща буде за старшу и скоріше заміж піде.

О, ще буде паску гвітити (не віддася того року).

Хоч нема ззісти, аби було з ким сісти. *Б.*, *Х.*, [*Ил.*, *Бер.*]. — Хоць е що ззісти, та нема з ким сісти. *Бр.*, *Бер.*

При своїй небозі добре и в дорозі. *Ил.*

Хоч у попел кусок умочу, та солодко ззім (хоч з потом зароблю). *Б.* — ... кусочок умочи та ззіж, то добре. *Рад.* — Хліб у попел умочу, та ззім. *Сл.*

Хоч у одній лєлі, аби до любові ⁽¹⁾. *З.*, *Л.*, *Пир.*, *О.*, *Б.*, [*Рад.*].

⁽¹⁾ ув одній лєльці, аби до любовці. *Бр.*

Хоч не силна, аби двір закрасила. *Збр. Лаз.*

8900. З доброї ріллі ори плугом, а хліб буде (не бійся до вбогої залицяцьця, аби добра). *Коз.*

У свого батька и рай, и мука. *Рад.*

Карай (або: Не карай), Боже, віком — карай добрим чоловіком. *Бр.*

У батенька високи ворота, а у мене коли б ище вищі. *Ком.*

Хоч ледачий, аби комір ⁽¹⁾ стоячий. *Ном.*

⁽¹⁾ комляр. *Коз.*

Хоч хліба ні куса, аби без уса (то, певно, не хоче йти за попа). *Пр. в Ст. Зб.*

Хоч через долинку, аби у частинку (щоб у прийми не приймали. *Бр.*). *Бр.*, *Пир.*

Коли не годна молодця, то не хоч голубця (старого — сивого, як голуб). *Г.*, *П.*

Сиди до сивої коси, а за ледащо не йди. *С.*, *Бр.*

Лягла не кята, встала не мнята (ніхто ні лаятиме, ні битиме, як дівуватиме). *Бр.* — Встану не мнята, піду не кята. *Рад.* — Устане не мнят и не клят. *Б.*

8910. З доброго коня не жаль и впасти ⁽¹⁾. *Зв.*, *Кан.*, *К.*, *Проск.* — Лучче з доброго коня впасти, ніж на поганому їхати.

ти. *К.* — Не жаль, що з коня спав: голову зломив, та з доброго. *Бр.*

(¹) не жаль впасти и убитися.

Не жаль утопитися у чистій воді. *Ил.*

Хоч далеко, та дихати легко. *Пир.*

Близько, та ходить слизько—далеко, та ходить легко. *Зал., [Ос. 6 (III, 37)].*

Хоч сова, аби з другого села. *Прав. Ниж.*

Хоч долі, аби у своїй волі. *Ком.*

Милость (кохання) о голоді не сита. *Ил.*

Краснее личко серцю непокій.

За гарного підд, гарне й лихо буде. *Ос. 10 (V, 71).*

Старий віл борозни (²) не псує (³). *П., Прав. Ниж., Лів.*—И старий борозни не псуєт. *Ст. 3б.*

Про старого, як жениця и д. — (¹) кінв. *Черн.* (²) ніколи борозни. *Нос.* (³) не запсує. *Нос.*; не попсує. *Бр.*; не портить. *Кам., Пир., Черн.*

8920. Нужда в вікно, а любов в двері. *Кох.*
Тоді любва бере, як достаток є (або: гроши єсть). *З.*

Доки не поберуця, любляця; а як поберуця, то судяця. *Проск.*

Хоч *ох*, та вдвох. *Нос.*

Нім мать у двох плакать, то лучче одному. *Пир.*

Бог тому дасть, хто ровню поняв. *Кл.*

Про мене, синку, хоч и свинку. *Бр., Рад., Л.*—... аби була невістка. *Кр.*

Хоч каплоуха, та до двора сторожка (плохута, але хазяїновите, пазовите). *Рад.*

Хоч відьма, аби хлібна. *Євх.*

Синиця будуть тобі кислички (як же-нисся на такій, що неладна). *Гр.*

8930. За кого оддять—аби не одстать. *Ш., Коз.*

Хоч за пенька, коли нема синка. *Бр., Бер., Б.*—... панка. *Зв., Рад.*

Не за пенька, як (¹) нема синка. *Євх.*

(¹) Не пойти за пенька, коли. *Ст. 3б.*

Хоч кривоніс, аби Бог приніс. *Кам., К.*

Хоч за вола (¹), аби дома не була. *Коз.*

(¹) Се так избула. *Бр.*

Хоч без зубів и о єднім оку, аби сёго року. *Ил.*

Хоч за старця, аби не остаця. *Рад., Ном., Євх.*

Гуляй, доню, піднявши лєлю (без посагу хочуть віддять). *Пр. в Ст. 3б.*

Гуляй, доню, піймавши долю. *Не.*

Молись, дівко, Богу — та й в дорогу. *Коз.*

8940. Иди на штирі вітри, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не шпир голови, коли заміж бажаєш. *Коз.*

Силою пхасте (заміж). *Кл.*

И не бийте мене, и не лайте мене: коли я вам докучила, віддайте мене. *У.*

Не прибрана, не готова,—йди душа и такава. *Бр., Б.*

«Чом за ёго не йдеш?» — «Стидко та бридко: Яремою звеця!» *Євх.*

Солом'яний парубок, а золоту дівку бере. *Бр., [Ил., Проск.].*

Достанецця стиду-бриду цілувати повновиду. *Збр. Шей.*

А що зробиш, як судьба Божа. *Зв., К.*

Суженого и (¹) конем не об'їдеш. *Проск., Коз.*

(¹) Суженого-ряженого. *К.*; Суженої й. *Кул.*

8950. Сужене — не розгужене. *Проск., Коз., Ст. 3б., [Бр., Лип.].*—Як буде сужене, то не буде розгужене. *Нем.*—Кого Бог судить—чоловік не розгудить. *Рад., З., Б., [Л.].*—Хто сужений та не розгужений. *Б.*

Що написано на роду, того не об'їдеш и на лєду (¹), *Л., Б.*—Що кому написано на роду, то й конем не об'їдеш. *Євх.*

(¹) по лєду. *Не.*

Нудьга за біду дочку оддав, а халепа на весіллі грав. *Б.*

Иде гнида за Демида, світилкою жаба, сваха черепаха. *Сл.*

Одні пучки голі (без віна). *Пир.*

Не плач, небого, що йдеш за ёго: нехай плаче він, що бере лихо у (¹) двір. *Бер.*

(¹) біду в. *Бр.*

Поберімся, небого: в тебе мало, а в мене и того. *Ил.*

Постав хату з лободи, та в чужую не веде. *Бр., Ш., Євх.*

Сорочки нема, а женитися гадає. *Ил.*

Не оженися, поки тя не обрешуть.

8960. Поті дівка не одаєця, поки не осудять. *Руд.*

Тільки що задумаєш свататися, то й станеш зараз брехати: без брехні ні жоден чоловік не сватався. *Кв. (II, 55).*

Бодай сваталнику добра не було! *Ст. 3б.*

Не збирайся и в свати, як до вінця не вести. *Коз.*

Свасі перша чарка й перша палка. *Ном., [Кулж.].*

Любую сваху на воз сажати. *Ст. 3б.*

Добра дівка — як старости йдуть, тоді мете. *Ил.*

*

Бабина куриця на моім подвіррі кублиця (свати закидають). *Дуб.*

Як би на вашій леваді та мій вітряк (до сусіда сватаєцця). *Пр.*

А що ми люди чесні і без худої науки, то от вам хліб у руки. *Кв.*

8970. Нашому слову кінець, а ви зробіте нашому ділу вінець (кажуть свати). *Х.*

Чи оддасте, чи нехай ще підросте? *Ос. 20 (IV, 13).*

Сучого сина собаки забили баки; в сучого сина хаті помилився. *Не.* — ... собаки — не дають говорити навет. *Бр.*

Як вертаєцця з сватальників ні з чим. *Не.* Як бідний піде до багатих и не віддадуть. *Бр.*

Шкода ходу до поганого роду (як парубок сватає дівку и не хоче рід. *Бр.*). *Г., Бр.*

Та й ти там халавки попик? *З., Кон.*

В рукописові означено, що ся приказка про невдачу, як сватаєцця; а мені здаєцця, що вона про щось инше: *присмалювать литки, халавки* — вчашать до якої дівки чи молодиці. *Ном.*

Десятью уже он пасеть (десяту свата). *Ст. 36.*

Гарбуза дати (ззісти, втяти). *Гат.* — А що взяв ⁽¹⁾ гарбуза? *Прав. Ниж.* — Підвесли печеного гарбуза. *Х.* — Їму гарбуза дали. *Гр.* — Коли б вам гарбуз не покотився! *Ил.*

⁽¹⁾ схопив. *Лів.*; достав. *П.*; потяг. *Пол.*; притяг. *Л.*; извів. *Пр.*

Дав йому віна в'язочку сіна, и куль соломи, и міх половин. *Ст. 36.* — Дам тобі віна три вози сіна, и сучку байра́к и семеро собак, и того вола, що дома нема. *Б.*

Нащо нам гроші, коли ми сами хороші! *Бр., Л., Кр., Гл.*

З віном дівці не сидіти. *Ст. 36.*

8980. Віно або вовк иззість, або згине само. *Бр.*

Воли, корови даю, а долі не вгадаю.

Кіт гуде — в нас весілля буде! *П., Прав. Ниж., Сл.*

Як заручився, так и діло святе. *Ш.*

Хоч заручена, аби не звінчана. *Бер.*

Для подиву дівку продають. *Ст.*

Кому весілля, а кому безділля. *Рад., Бр.*

Прощайте пороги, що мої походили білі ноги! *Зв.* — Бувайте здорові жили пороги! *Кам., К.*

Ні стукну, ні грюку — повезли як суку. *Пол.*

Кажуть, як весілля було без музик.

Робила, не робила — аби двір закрасила. *Пир.* — И воза не возила, та двір укра-

сила (кажуть про дівку, що вийшла цюгливою). *Евх.*

8990. Одрізана скиба од хліба (вийшла заміж). *Л., Пир., Ос. 20 (XIV, 102).*

— ... вже її не притулиш. *К., [Бр.].* — Відрізана скибка до хліба не пристане.

Евх. — Раз хліба одрізав. *Зв., Ж.*

За дубовише зайшла двері (у *Кл. за дубових дверей* и про ченців: затвор). *Ст. 36.*

Не борони, батю, узяти за хату.

Не поборони, батеньку, хоч за возом побігти! *Лист. (II, 246).*

Забувай ⁽¹⁾ батькові нарови, а бери мої. *О., Н.* — Покинь нарови батькові та материни, а бери чоловікові. *Бр.*

На весіллі, як везе вже додому молодий молоду, обійде округи воза з кієчком и каже. — ⁽¹⁾ Покидай. *К., Пр., с Ст. 36.*

Як за стіну засунулась (усе сидить дома). *З.* — ... заступила (як пішла заміж, як и д. *Сос.*). *Рад.*

Як була я у батенька, так була чубатенька; а як стала у свекрухи, то й об'їли чуб мухи. *Коз.*

Игде родилася, а игде пригодилася. *Нос.*

Коли дівці сходять на вінці, то збабіє.

До весілля дівка гарна (або: мила), а там хоч покинь. *Коз.*

9000. Сам чорт не пізна, яка з дівчини вийде молодиця. *Ос. 11 (XIV, 23).*

Поки дівка не відасця, то и псові води подасть; а скоро ся відасть, то и собі не хоче.

Дівка — як огонь, невіста — корошов.

Як гарна молодиця, то гарно подивився. *К., Кам.*

З гарної дівки гарна и молодиця. *Пр.* — ... гарно завертвця, любо подивився. *Зв., Рад., [Ж., З., Б.].*

Дівкою повна улица, жінкою повна піч. *К.*

Оженився на чотирі вітри, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не мав лиха, так оженився. *Пр., Коз.*

Оженився, то вже и ⁽¹⁾ зажурився. *З., [Зв., Рад., К., Пир., Збр. Лаз.].* — Не женився — не журився; оженився — зажурився. *Ил.*

⁽¹⁾ та всім. *Бр.*; всім. *Ст. 36.*

Козак оженився, неначе упився. *Б., Коз.*

9010. Сів зажурився, що з милою оженився. *Проск.*

Женився — зажурився, продав жінку за сопілку, а сам ходить, як бугай.

Оженився, як на лёду обломився. *Б.*

Ні продати, ні проміняти: лучче було не брати. *Бр.*

Оженився нависний та взяв біснубату;

не мали ⁽¹⁾, що робить—підпалили ⁽²⁾ хату. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ дурний та взяв глупувату; та не знали. *Ном.*; дурний та взяв дуреувату; та не знали. *Кр. (2)* запалили.

Вступив у закон, як собака в цибулю. *Пир., Б.*

Уступив у закон, як свиня в молот. *Ст. 36.*

Забув, що оженився. *Г.* — ... та ⁽¹⁾ й пішов в солому спати. *Бр., Бер., Рад., З., О., [Ст. 36].*

⁽¹⁾ Оженився та. *Л., Коз.*

Закон прийнявши, не пособачи жити. *Євх.*

ЧОЛОВІК и ЖІНКА то една спілка. *Бр., Рад.* — Найлучча ⁽¹⁾ спілка — чоловік та жінка. *Бр.*

⁽¹⁾ Добра. *Зв., Ж.*

9020. Муж то жона — то одна сатана. *Зв., Рад., Л., [Бр., Проск.].*

Без вірного друга велика туга. *Б.*

Куди голка, туди й нитка. *Об., [Ст. 36].* — ... куди чоловік, туди й жінка. *Кан., К., [Бр., Рад.].*

Чорт ⁽¹⁾ сім ⁽²⁾ пар постолів стоїтав, поки їх до купи зібрав ⁽³⁾. *Новт., [Проск.].* — Чорт тридцять пар лаптів стоїтав, поки піп таку пару підобрав. *Новт.* — Хоч чорт лапті подрав, та до купи зібрав. *Кр.* — Не мало чорт ходяків сховає, закім їх позносив. *Ил.*

⁽¹⁾ Дідько. *У.* ⁽²⁾ сімдесят. *Кан., К.; сто. Зв.* ⁽³⁾ сходив, поки до купи зніс. *У.*

Зібрав Бог пару — Карпа й Хвеську. *Черн. 1.*

З ким жити, того не гнівити. *Проск., [Ст. 36].*

Боже, Боже, що та жінка може! як її взяти, то краще, як мати. *К.*

З жінкою любої-милої рибки піймаєш! *Ном.* — ... а з матір'ю лиха з два.

Без жінки, як без кішки. *Зал.*

Поки баби, поти й ради. *Зв., [Бр.].*

9030. Поки жива бабуса, я нікого не боюся. *О.*

Добра жінка чоловікові своєму вінець, а зла кінець. *Проск.*

Перша жінка од Бога, друга од людей, а третя од чорта. *Дуб., О., Пир.*

Смерть а жона від Бога призначена. *Ил., [Проск.].*

Жінка лозинка: куди схоч, похилиш. *Гат.*

Жінка, як торба: що положиш, те й несе. *Лох.*

Жінка, як жылка: коли схоч, потягнеш. *Гат.*

Жылка з мосяжного дроту, чи жылка? *Ном.*

Хати и жінку все треба покривати. *Ил.*

Бадам звідз до неба не знімає, хоч и догори лежать. *Черн.*

Жіноча річ коло припечка. *Об., Чор. Рад. (325), Гат.*

9040. Хоч жінка свинка, так грошей скринька. *Кон., Новт.*

Жінка хоч корова, аби здорова. *Л., Х.*

Жінка без мужа и пити ⁽¹⁾ недужа. *Ш.*

⁽¹⁾ и жити. *Коз.*

Як сорочка біла, то й жінка мила. *Бр., С., Рад., Коз.*

Старий стару хвалить, що добрий борщ варить, а молодий свою гудить, що не зварить, та зпаскудить. *Кан., К., Пер.*

Того добра годінка, в кого жінка Маринка. *Х.*

За першої небоги щодень були пироги. *Збр. Лаз.*

Як небо прихилила до єго (друга жінка, добра). *Пир.*

Де ти була, де я зріс, — а нас чорт до купи зніс. *Проск.*

И так багато всякого лиха, а Бог ще жінок наплодив. *Пр., Н.*

9050. Тепер баб по сім за цибулю. *Кон.*

У жінки ⁽¹⁾ волос ⁽²⁾ довгий ⁽³⁾, та ум ⁽⁴⁾ короткий. *Рад., Пр., [Ст. 36].* — Жінки довге волосся мають, а розум короткий. *Ил.*

⁽¹⁾ ». *Зв., Бер., Б.; баби. Бр., Проск.; баб. Коз.; У жінок. Євх.* ⁽²⁾ волосся. ⁽³⁾ довге. ⁽⁴⁾ розум. *Б., Євх.*

Де дідько не посіє, там ся баба вродить. *Ил.*

Вразькі баби. *Кл.*

Запіння баба. *Вас.*

Баба тоді и хвабра — як на печі. *Ос. 5 (XII, 73).*

Біда бабу породила, а біду чортова мати. *Ос. 21 (XIII, 34).*

В старої яхидної баби десять чортів сидить, та ще й на дванадцять сідала гуляють. *Ос. 9 (IX, 70).*

Чому Бог не сотворив Еви з ноги Адама? щоб жінка по корчмах не бігала; чому не з руки? щоб мужа за лоб не дерла; чому не з голови? щоб не була розумніша од мужа, — але з ребра, щоб єго пильновала и єму вірно служила. *Сн.*

Ище сорока не ⁽¹⁾ побіліла, щоб жінка чоловіка біла. *Б., [Кан., К.].* — Отоді жінка буде старша, як сорока побіліє. *Гр., [Бр., К.].*

⁽¹⁾ не зовсім. *Кон.*

9060. Як баба була, то й на той світ не встанеш. *Евх.*

Там макогін блудить, де макітра рядить. *Ил.*

Де голова блудить, там хвіст рядить.
Горе дворові, де корова розказ волові.
Горе тобі, воле, коли тебе корова коле. *Прав. Ниж., [Прок., Лох.].*

Иван носе плахту, а Настя булаву. *О.*

«За Шкуропадського». *О.* Гетьманував Скоропадський 1708—1722 р. а Настя, жінка його, по роду була Марковичівна.

Отто-то, що була жінка чоловіка, та ще я пішла позивати. *Л., Кон.* — Була жінка чоловіка, пішла позивати: присудили чоловіку ще жінку прохати. *К.*

«Чи не б'є лиш тебе жінка?» — «Жінка поб'є та свиня зість — усе рівно.» *Кр.*

Не хвались жінкою в сім день, а в сім літ. *К., О.* — ... та похвалися в сім год. *Б.* — Не хвались сегого дня, а похвалися сегого году.

Не вірь жінці, як чужому собаці. *Пол., Лів., Ил.*

9070. А ні на селі, а ні в місті не вірь невісті. *Ил.*

З бабою и дідько справу програв.

Де чорт не зможе ⁽¹⁾, туди ⁽²⁾ бабу пошле ⁽³⁾. *З., Павл., [Прок., Кан., К.].* — ...там баба допоможе. *Зв.*

⁽¹⁾ не име. *Бр.* ⁽²⁾ там. *Бр., Новг.* ⁽³⁾ посила. *Пр.*; пішле. *Бр.*; пошла. *Новг.*

Баба а чорт то собі рідня. *Ил.* — ... то все едно. *Прок.*

Бабу и чорт не змудрує.

Треба довго калатати, щоб бабу ошукати. *Ил.*

Жінці всей правди не одкривай. *Кл.* — Не кажи жінці правди. *Ис.*

Щоб жінку пізнати, треба бо бути хитрим. *Пир.*

То й не жінка, як сім раз на день не обманить чоловіка. *Евх.* — Ще добра жінка, як сім раз на день обдурить. *З.* — Добра жінка дванадцять раз на день одурить, а як яка, то и без числа. *Кон.*

Шахврану не перетреш, а жінки не перепреш (на своєму поставити). *Ил.*

9080. Жінка и кам'яну гору пересіче. *Коз.*

Жінки, як сороки. *К., Ст. 36.*

В баби язик, як лопатань. *Прок.*

Як дві бабі та гуска, то ввесь базар. *К.*

Дві бабі — торг, а три — ярмалка. *Сос., Гл.*

Сім баб — своє підторжя. *К., [Л.].* — Де баб сім, там торг зовсім. *Кон.*

Де дві баби да три жаби зберуца умісті, не переспорить їх чоловіка й двісті. *Кон., Н.*

Без одного Жида ⁽¹⁾ ярмарок буде. *Кан.* — Коли б один Жид, то був би ярмарок. *Бр.*

Як зберецця жіноти дві-три. — ⁽¹⁾ Коли б одного Жида вмішати, то й. *С.*

Ночна зозуля денну перекує. *Нос.*

Як заставить покурячий, Сидір кудку-дакає. *Лів.*

9090. Не одна жінка мужа змуровала. *Кон.*

За городом левада, де збиралась громада: жінка мужа продала, за три копн без шага. *Ш.*

Чоловік за цоріг ⁽¹⁾, а жінка за пиріг. *Ск.* — Син за поріг, а мати з печі та за пиріг. *Бр., Рад.* — Скоро за поріг, а він за пиріг. *Ст. 36.*

Мати безпечніша у сина, ніж у зятя. *Бр.*; не боїцца свого дитяти. *Рад.* — ⁽¹⁾ батіг. *Г.*

Ти, чоловіче, їж борщик, а я буду мнєсце, бо мене дитина ссе. *З., Кон., [Бер.].*

Чи моему чоловікові ще ляха треба? чи пруску варю — юшка за ним; чи лйцца варю — юшка за ним. *Р.*

На що тому жінка молода, кого и стара за чуприну водить! *К.*

Люби ⁽¹⁾ як душу, а труси ⁽²⁾, як грушу ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ жінку. *Ил., Пр., Р., Павл., Ст. 36.*; дитину. *К.* ⁽²⁾ тепи. *Бр., Л.*; а товчи. *Рад.*; а товчи злюку. *Ст. 36.*; а тріпай. *Ил.*; шубу.

Серцем люби, а руками тряси.

Коли жінку почав бити, то й будеш бити, а не починав, то й не починай. *Сл.*

За все гаразд, за все добре, що жінка маленька: він поб'є й полає — вона веселенька. *Кон.*

9100. А я свою жінку попобив так, аж тіло почорніло — то давай плакати, поки аж побіліло. *Чир.*

Чого сидиш надулася, чом в чоботи не вузлася! *Бр.* — ...сюда-туди попід лави: нема чобіт, лиш халяви.

Цить, моя мила, щоб ти воза не побила (як розрепетуєцца жінка). *Зв., Н.*

Як чоловік жінки не б'є, то в неї утроба росте. *Ил.* — ... то жінка сохне. — ... то вона як колода гніє. *Прок.*

Ти мене за чіп, а я тебе за воронку. *Ил.*

За Панасом Панасиха. *Пол.*

За добрим чоловіком и чулинда жінка. *Ш.* — ... а за дурним и попівна рабинька. *Нос.*

Чоловік винен, що жінка ледаща. *Проск.*
 Лучче чорта затримать, ніж ледачу жінку мать. *Кан.*

Діжи не перемісити, а жінки не перебити. *Прав. Ниж.*

9110. Липше залізо, у воді варити, ніж псуку личину жену злу учити. *Ст. Зб., [Кл.].*

Хоч попобив—та й попоїв. *Рад.*

Не лихо журить и чужа сторінка, та невадала жінка. *Не.*

Нашо мені казна, коли жінка без ума. *Нов., III.*

Одпусти, Боже, гріха, в кого жінка лиха: и моя недобра. *Ст. Зб.*

Ой добрі люди будте, другу жінку добудте: ся як ворог зародилась. *Пир.*

Сусіди, сусідоньки, не бачили моїй жінки? Моя жінка знайома: підтикана ззаду свита, на ніжку налягає, ще й на плечах горбок має. *Бр.*

Муж крамар, а жона крамарка: він из двора, а у жінки ярмарка. *Сл.*

Жінка княгинька, а хата не метена. *Ил., Гат.*

Чи вона в мужа не жона, не боярина була. *Ст. Зб.*

9120. Побий того Боже ⁽¹⁾, в кого жінка хороша! *III.* —... и багачко грошей. *Ил.*

⁽¹⁾ Господи, вбий того до смерті. *Сл.*

Де муж старий, а жінка молода, там рідко згода. *Ил.*

Ой мені бачиця, що жінка кличиця. *Гат.*

Ой горе тому, хто має жону! втоптана стеженька до його дому. *Вас.*

Біда, в кого жінка біда,—у кого червона як калина, то й тому лиха година. *Бер., [К., Л.].*—... біда; а в кого рум'яна, то кажуть, що п'яна. *Ил.*—... біда; а друга, в кого рум'яна, кажуть завжди п'яна, або всім кохана. *Збр. Шей.*

Жінка покине! *Х.*

«Опе пекла — бодай катівських рук не втекла!»—«Та цить, дурний, то жінка!»—«Ну, нічого! як захолоне, то добре буде!» *С.*

А ну, луб'я, йди сюди (старий до старої, а стара жноді одказує: «Бач, як тепер, то и луб'я, а колись то и голуб'я». *Ном.). Гр.*

Жінко, вставаймо! говорять люди за нас — говорімо й ми про людей. *Бр.*

Не кашлай, бо всі вдома. *Бр.*

9130. Не кашлай, бо шлях близько — якийсь чорт догадавця. *Бр.*

Коли ти мені муж, то будь мені дуж; а як не гриб, то не лізь у козуб.

Хоч чоловікам и не онеє, та коли жінці, бачиш, тев... *Котл.*

Безплodne дерево з раю викидають. *С., Бр.* — Сухо дерево у пені вибивають, а безплodne з раю викидають. *Нем.*

Телиця яловая. *Ил.*

Муж жені закон.

Поки пліші, поти книші. *К.*

Поки ⁽¹⁾ діда, поти ⁽²⁾ й хліба. *Проск., Рад., Л., Кр.*

⁽¹⁾ Покіль. *Б.* ⁽²⁾ потіль.

Поздоров, Боже, мого старого та й мене біля його: сам рано встає—мене не будить до кужедя лянного. *Зал.*

Біда мені без діда—хлещу борщик без хліба. *Рад., Б.*

9140. Добре було при діду: щодня рибка к обідю. *З.*

Нема діда, нема й хліба; нема хліба, нема й оченашу. *Руд.*

Поки Василя, поти весілля. *Не.*

Хоч мужичок з кулачок,—так мужня жона. *Ст. Зб.*

Сякий-такий, аби був—аби хліба роздобув. *Бр., Пер., Коз.*

Хто перший, той лепший. *Ил.*

У мене Хома—й добра нема. *III.*

За твоєю головою запропастила свій вік молодію. *Проск.*

Коли б тому такий вік довгий, як у мене чоловік добрий: він мене ні б'є, ні лає—нічого мені не дає. *Бр.*

Ні б'є, ні лає, та ні про що не дбає. *Ос. 14 (IV, 60), [Рад.].*

9150. Наказав мене Бог — наказав чоловік ⁽¹⁾. *Гор.*

⁽¹⁾ з таким чоловіком. *Бр.*

Зав'язаний світ (заміжжям). *Ск.* — Світ собі зав'язала. *Г., Лів.*

Відставила борщ без м'яса, сама сіла більше часа... Ой лихо, що зробила—що п'яницю полюбила! летить миска до порога, нещаслива моя доля. *Бр.*

Одна в світі голова, то б и думки не мала. *Коз.*

Не кажи, сестро, чоловікові усеї правди—кажи тільки по коліна. *Бр., Дуб.*

Не показуй чоловіку стегна. *Рад.*

Свій пан поб'є и пожалує («то як люблений чоловік»). *Пир.*

Од милого пана не болять ⁽¹⁾ и рана. *Бр.*

«То за чоловіка». *Рад.* ⁽¹⁾ Від свого пана мила. *Ил.*

Милого друга мила и пуга. *Гл.*

Він мутить єю, як чорт діском, або водою. *Коз.*

9160. Як попогониш горобці раз-у-раз... (втікатиш одь п'яного-будеш знать!). *Кон.*

Далсь у ⁽¹⁾ знаки чоловіка кулаки. *Пир.*
⁽¹⁾ мені на. *Сл.*

Бий и лай, та все (або: та ще й) дбай.
Б.—Лай та собі дбай: твоя пазуха ближче.—Нехай лає та собі дбає.

В мужа краду, и перед него кладу. *Ил.*
—Хто у чоловіка украде, то й перед чоловіком покладе. *Бр.*

Послала жінка чоловіка каглу ⁽¹⁾ зати-
дати, та й каглянка вбила.

«Такий там чоловік великий був!» *Бр.*
Так одказує жінка, як хто її, що, мов, чого йдеш сама — послала б чоловіка!
Бер.—⁽¹⁾ Пішов чоловік кагли. *Бер.*

Чоловікам на лопату Бог сили наклав, та ще й притошав, а жінкам на вила, та й то струсив. *Л., [Бр.].*

Збирались їхати у ярмарок чоловік и жінка, та й сіли обідати. «Іж ти, чоловіче, юшку, а я курку—аби швидче.»—«Добре!»—Пообідали: «Ну, сідай же ти, жінко, на воза, а я верхи,—аби швидче!» Сіли; чоловік висмикнув дугу, жінку покинув, а сам на ярмарок поїхав. *Кр.*—Повертались з ярмарку додому — аж загрузли. «Ти сідай, жінко, на воза, а я на кобилу, щоб скоріше дома бути!»—та й поїхав, чи так налякав її. *З.*

ДІТИ чужа користь. *Лів.*—... а най-
більш того дочки. *Г. Бар.*

Горе з дітьми, горе й без дітей. *Об.*
Хто дітей не має, той горя не знає. *К.*

9170. Добрі діти на ноги поставлять, а лихі и з ніг звалить. *Лів., [Бер.].*

Добрі діти батькам вінець, а злі—кі-
мець. *Бр., Кон.*

Нащо ліпший клад, коли в дітках лад.
Сж.

Хто має пасіку, той має мід—хто має діти, той має смід. *Ил.*

Липше годувати, як поминати.

Перші коти за плоти.

Першні щенята за плот кидають. *Ст.*
Зб.

Першу дитину в бур'ян закидають (пер-
шечки діти рідко підрастають). *Кам., К.*

А як не росте и одна дитина, то на старісті трудна година. *Збр. Лаз.*

И вже! мого цвіту по усьому світу (вси-
ротіла мати скаже)!.. *Не.*

9180. Як умре мала дитина, то добра

година; а як умре дружина, лиха година.
Зап. (II, 289), [Бр.].

Аби дружинка, дасть Бог дитинку. *К.*
—Була б жінка, а діти будуть. *Б., Кр.*
Подумай женищця, то й діток копця. *Ш.*
Раз—сточки, а вдруге—сини та дочки.
Зал.

Діток повен куток. *Об.*
Обложився дітьми, як дід онучами. *Ил.*
Дасть Бог дітки, дасть и на дітки. *Об.*
До зубів наїсися, а до дітей наспися.
Нос.

Щаслива година, коли заспить вечерю
дитина. *Бр.*

Тоді мама біду знає, коли малую де-
тину має. *Ил.*

9190. Тоді мама дурна, коли дитина ма-
ла. *Г., II.*

Малі діти не дають спати, а великі ди-
хати. *Л., Бр.*

Добра дитина половину діла одніме, а
як яка, то й більш. *З., Б., Кон.*

Соловей співа, поки дітей не виведе.
Евх.

Мала дитина—не висписся, більша де-
тина—не наїсися. *Ил.*

Від малих дітей голова болить, а від
великих—серце. *Проск.*

Мала дитина—мала болячка. *Бр.*

Малі діти—мале й лихо (або: малий кло-
піт). *Л., [Зв., Рад.].*—... діти побільша-
ють, лихо погіршає. *Кон., [Бр., Зв., Пир.].*
—... а як побільшають, то й погіршають.
Евх.—Більші діти, більший клопіт—мен-
ші діти, менший клопіт. *Проск.*

Маленьке—миленьке, побільша—погір-
ша. *Кон.*

Дітей годувать, як камінь глядять. *Збр.*
Лаз., [Проск., Рад., З., Пир.].

9200. Дітей годувать—свій вік каратать.
Ж., Смуц.

Дітей годуй, а сам торби готуй. *Проск.*
Яких сотворили, таких и майте. *Евх.*
Одно, та й те не людно. *Прав. Ниж.,*
Лів., [Рад.].—... не лядно. *Нов.*

У людей діти—любю поглядіти. *Прав.*
Ниж., Пол.

Добра дитина ще й придбає, а наща,
що є, то й те пороспускає. *Пр., Лох., Л.*
Одне око, та й те передране (одна ди-
тина, та й та, не як люде). *Л., [Рад.].*
Дитина, що ся поступить, то лупить.
Ил.

Дитину серцем любм, а руками гнети.
Ледача та дитина, котрої батько не
вчав. *Пир., Х.*

9210. Коли дитини не маючиш в пелюш-

ках, то не научиш в подушках. *Лів.* — Не навчили в пелюшках, а вже в подушках! *Б.*

Гарна мазана паляниця, а не дитина. *Ос. 10 (IX, 94).*

Тільки мазаний пиріжок гарний. *З., Л., Кон.*

Мазаний пиріжок. *Л., З., Полт., [Бер.].*

У дитини заболить пальчик ⁽¹⁾, а у мамин ⁽²⁾ серце. *Проск., [Рад.].*

⁽¹⁾ пучка. *Зв., Б.* ⁽²⁾ матері.

Дітки плачуть, а в матері серце болить. *Чир.*

Матері кожної дитини жаль: бо кожного пальця не вріж, то все болить. *Зв., Рад., Л., [Бр.].* — Цього пальця уріж — болить, и цього пальця уріж — болить, и цього уріж — всі однако болять: так и в матері дітки — парівно жалко. *К.*

Якого пальця не вріж, то все рівно болить. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Якого пальця не вріж, то все равно болять. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Пусти дітей по волі, а сам будеш в неволі. *III.*

Мені дитини жаль и на дитину жаль. *Кан., К.* — И на дитину жаль мені, и за дитиною. *Бр.*

9220. Єсть у мене діти, та де їх подіти. *К.* — Діти-діти, де вас подіти! *Руд.*

В одній руці пальці ⁽¹⁾, та не однако-ві. *Ил.*

⁽¹⁾ На 'дній руці пучки. *Пир.*

Одного батька, та неоднакові ⁽¹⁾. *Кон.* — Одні матки не однакові дітки. *Рад.* — Єдного тата діти, а не єдної натури. *Проск.*

⁽¹⁾ та не рівні. *Пир.*

Викохав дитину в добрую годину. *Кл.*

Дітки за тріски, а матері за кіски. *Кр.*

У матері пазуха дереця, дітям ховаючи, а у дітей пазуха дереця, од матері ховаючи. *Сос.* — Мати подере пазуху, дітям ховаючи, а діти від матері. *У.*

Любо й ненці, як дитина в честі. *К., О., Коз.*

И мені б зачєсно було, як би у дітей було. *Бр.*

Який талан матці, такий и дитятці. *Пир.*

Гіркий світ: тато и мама осліп, а діти помацки ходять. *Ил.*

9230. Чого ви лаєтесь! хіба ⁽¹⁾ вас по-ле засіяно! *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... споритесь! деь вам поле засіяне! *П., В.*

⁽¹⁾ сваритесь! чи. *Бер.*

А вже ж ти доходила! така стала, як кобила. *Чир.*

Щось у тебе буде: хоч мотиль, хоч бабка («Ой, Варко, щось у тебе и д.» — стара бабуса на заваготнілу). *Коз.*

Діти такі — як кукіль. *Кон.* — Діти, як кукіль, маленькі. *Гр., Л.*

Качаєцца, як бубник голеньке. *Коз.*

Що-то мати! що-то діти! *Руд.*

Як ластівка з ластів'ятами. *Х.*

Коли та корова своє теля лиже. *Ил.*

Дивіцца на єго сєгодня, бо завтра не дотовпнєсь. *Євх.*

Цілуй, чоловіче, дитину, бо на ярмарку не дотовпнєсь! *Р.*

9240. Чужі діти череваті, й головаті, и богацько ідять, а вже мої — як панєня-та. *Євх.*

Людяи як болото, а матері, як золото. *Дуб.*

Дивіцца, як кошеня в ⁽¹⁾ каганєць. *Л.*

⁽¹⁾ кіт у. *Бер.*

Гребе, як кішка лапою (діти з миски). *Рад., С.*

Скаче, наче скакєлюха. *Бр.*

Пнецца ⁽¹⁾, як жаба на купину ⁽²⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Скаче. *Л.; Лізе. Зв., Рад.;* Наду-лась. *Гл.* ⁽²⁾ на купу. *Кан., Б., Гл.;* на помік. *Бр.;* на корч. *Рад., О.*

Уже прийшли яничаре (як прийдуть діти и пустують). *Б.*

Накочувєла сарана. *Кон.*

Дітям Бог подушки стеле. *К., Пир.* — ... а старому хоч би соломки підсєлав. *Євх.*

Як дитина падає, то Бог подушку підстилає; а як наш брат (старий) упаде, то або на драбину, або на граблі. *Кан., К.*

9250. Німий язжк (худоба, Німець, дитина, пан; напр.: «Там така пісня!.. що вже пан, німий язжк, та й той пла-кав!»). *Пир., Л.*

Ти ж мій узличок (на дитину)! *Кон.*

Мій ти кокотєнь маленький! *Г. Бар.*

Цить, не плач! дасть мати калач! *Х., [Бр.].* — Не плач, дитя, не плач! при-несе батько калач, медом помаже, тобі покаже, а сам иззієсь. *К. и Полт. и., [Бр., Кр.].*

Цить-цить: мати принесе москєвськєу бурулькє. *Пир.*

Батьків багато, а мати єдна ⁽¹⁾. *Л.* — Лягай ⁽²⁾, дитя, спати: дестьє батьків, а єдна мати. *Бр.*

Батьків, щоб струнчить, доволі, а ма-

ти, щоб пожалувать, одна. *М.* — (¹) а една мати. *Зв., К.* (²) Е, е, е! а ну. *С.*

Гойда, гойда, гойдаша! и кобила и лоша! кобилу продамо, а лоша́та й так не дамо. *Лів.*

Дайте бабі кіселя, щоб и баба весела; дайте бабі рибки, стане баба дибки. *З.* — Дали бабі рибки, стала баба дибки. *О.* (як дитину ставляють дибки, щоб уже ходило. *З.*).

Дівчина ягода! який у тебе кристаль під носом—як московський патрон. *С.*

Ой гуць гуці! сорочечки куці; будем робити, щоб приточити (гудяючи дитину). *Пир.* — Спочила з пенька, плахта рябенька: ой гуць гуца! сорочечка куца — треба робити, щоб надточити (кепкують з гулящої дівки). *Кр.*

9260. Труси мене, парубче, щоб намисто бряжчало! (Приговорюють, чукикаючи дітей—ніби на великого у танці десь сказала). *З.*

А що мені по конях, по волах (¹), коли в мене гуцюцю на руках! *А. Вил.*

(¹) мені по волах, по коровах. *Бер.*

Лелє, діду, лелє, бабо! лелє, Коваленку!... та понесім погуляти дитину маленьку. *Ном.*

Приспівують, гуляючи з дитиною (звиче, на колодках або на вріспі).

Ду-ду-ду, ду-ду-ду; вродилася на біду.

Бавлять дітей, співаючи так в дудочку з очерету, папера и д.

«Ладки ладусі!» — «А де були?» — «В бабусі!» — «А що ілі?» — «Кашку!» — «А що пили?» — «Бражку! Кашка м'якенька, бражка п'яненька, бабуса добренька, Галюся маленька!» (приговорюють, б'ючи ладки).

Я коза ярая, півбока драная, півбока дуплена, за три копи куплена, топу-топу ніжками, сколю тебе різками, під піч хвостом підмету (з казки; приговорюють ростопірівши палці на руках — ото б то роги козинні! при остатніх словах коза коле під боки—лоскоче).

Сорока, ворона, на припечку сиділа, діткам кашку варила, ополоником мішала, діток годувала... оцему дам, и сему дам, и сему дам, и сему дам—а сему не дам! сей бичман, дров не рубав, водине носив, хати не топив—шуги, шуги полетіли на головку сім!

Забавляють так: поперед дитині ніби поплює на долоньку, та и клює туди пальцем (кочергою), приговорюючи... Як дійде, що «оцему дам», усім пальцям кашки дає, почавши од мизинного

— се б то, загорта іх... «А цему», каже, «не дам» — великому... трясє єго, аж поки шуги скаже... Тоді сорока-ворона летить (руками тріпа) и сіда на головку дитині.

«Зайчику, зайчику, де ти бував?» — «У млинні, у млинні!» — «Що ти видав?» — «Сім міхів горіхів.» — «Чом ти не вкрав?» — «Били мене кравчики, перебили пальчичи, біг через тік, ніжки попік — скаву, скаву!» (співають, взявши, собі або дитині, голову в руки и хитаючи її).

«Купіть сало!» (візьме більше меншого на спину и ноги єго придержує, та й продає сало. А другі купують: плеснуть заду долонями, питаючи:) — «А чи siete сало, чи солоне?»

«А куку!» (каже дитина, бавлячись). — «А тютю!» (одказують). *Лист. (II, 167).*

9270. Леле, лелечко мені. *Л., Пир.* Москаль зість (лякають дітей). *Л., З., О., Коз.*

Одам коробейникові, Москалеві, щетинникові, старцеві (теж). *Ном.*

Баба в торбу візьме. *Збр. Шей.*

Тікай, панич (¹) уші одріже. *Ком.*

(¹) Москаль. *Пир.*

Зіж мене, вовку (або: Вовку, возьми мене, та й зіж! або: Що тут робити! возьми, вовку, та й перерви мене)! *Бр.*

Дай чолом! (на дитину, щоб повитала: плеснуть долонею по долоні, и потім, повернувши руку на спинку, поцілувать). *Лів.*

Не надівай очіпка, бо будеш вовка бояцьця (кажуть дітям). *К.*

Не жаргуй з огнем, бо впісяєся (кажуть дітворі, як граюцця огнем). *Ном.*

Безштанько, безштанько—курчий дядько (дражнять дітей, як не хочуть надівать штанів). *Збр. Шей.*

9280. Хто (¹) з краю, то (²) у Божім раю, а я (³) в середині (⁴), то у Божій скрині (⁵). *Бр.*—Хто в середині—в одній радниці, хто з краю—у Божому раю. *Лист. (II, 246).*—В середині—смак безрезовий, а з краю у Божого (⁶) раю. *Ш.*—З краю—у Божому раю, в середині—в золотій одежині, а в куточку—замазав сорочку. *Н.*

(¹) Ти. *Пр.; ». Зв., Бер., Гор., Рад.*

(²) ». *Зв., Бер., Рад., Гор., Пр.* (³) а хто. *Пр.; а. Зв., Бер., Рад., Гор.* (⁴) в серединці. *Пр.* (⁵) у золотій скринці. *Пр.; у замазаній одежині. Гор.; в чорній радниці. Бер. Рад.* (⁶) у самому. *Не.*

Гиря-мокутиря собаки дражнила; со-

баки за нею, вона з козубнею; собаки за литку, вона в калитку (дівтора дражниця, як котре гиряво острижено). *Ном.* — Гира мокотія сидить моркотія. *Б.* — Гира-мокутиря понімецькій говорила, потурецькій закидала. *Гр.* — Срия-мня!... бовть! не йди в поле, бо ззість вовк. *Збр. Шей.* — Стрига-мокотира, біб молодила; собаки за ёю, вона з чеплією: дайте коритча, оборониця. *Кр.*

Баран-баран-дук! *Лист. (II, 231).*

Пречиста в головах, янголі при боках, Ісус Христос при мні, при моему вмі, при моему сні. Янголі-хранителі! храніть мене сії ночі упівночі (дитяча молитов на ніч). *Сос.*

Як СИН родиця, то й угли радуця. *Кон.*

То ж мій синок, мое здоров'я! *Пир.*

Один син не син, два сини півсина, три сини—ото тільки син. *Черн.*

Як двоє у батька дітей, то як едно; а як едно, то як ні одного. *Ст. 36.*

Батьків син (хвалить). *О.* — ... сину (просить, або дякує). *Кон., Л.* — Е ні, батьків сину (навчає лагодом). *Пир.*

Доброму сину не збирай, а ледачому не оставляй. *Кон., [Бат.].*

9290. Не збирай сину худоби, збери ёму розум. *Кон.*

Од дурного сина каюття не бачить. *Пир.*

Пропав батько з дурними синами. *Ил.*

Коли є один син (ледачий), то й того убий. («Хай Бог милує! як то забивати! Хоч же й ледащо, а може з ёго люде ще вийдуть». *Бр.*). *Кон., [Б.].*

Боязливого сина мати не плаче. *Ёвх.*

Рости, сину, хоч дурний, аби великий. *Бр.*—... щоб люде боялись. *Вин.*

Пий, синку, та не похмийайся. *Ёвх.*

Пий та людей бий, щоб знали, чий син (се б то: сучий, сучого сина и д.). *Проск., Полт., Кон.* — Де дають, так пий, а де не дають, так посуд бий, — щоб знав, який син сукин син. *Б.*

Син, як син, та синиха лиха. *Ст. 36.*

Син мій, а розум у ёго свій. *Кон., Ёвх.*

9300. З рук глядять батько у сина — на біду ёму пішло. *Ст. 36.*

Батькова кобила—худа... у двір везе, а синня—борадая... з двора имчить.

Захотілось моему діточку перед смертю тричі люлечки пихнути,—я ёму роскурила и подала. Він тричі люлечки пихнув, тяж-

ко-важко здохнув, душу Боженьку віддав. Як прилетіли три янголи—такі білі, такі білі, як уголь. Як схватили ёго душечку, як помчали по очеретам, по болотам. *Од маёра Мандрики, у Києві.*

Які сами ⁽¹⁾, такі ⁽²⁾ й сини. *Об.*

⁽¹⁾ ми. *Рад., Пр.* ⁽²⁾ такі наші.

Яблучко од яблуньки недалеко одкотиця ⁽¹⁾. *Рад., Л., Кр., Гр., [Бр. Кан., К., Пр., Черн., Кон., Х.].*—... од яблуньки не відкотиця; а хоч відкотиця, то хвостиком обернеця. *Бр.* — Недалеко відкотилось яблучко від яблоні. *Ёвх.*

⁽¹⁾ одскакує. *Новг.*

Тернина грушок не родить. *Ил.*

Не паде грушка далше від листя.

Часом и межи крапивою росте кійло (полія).

Нема вину вдовиному сину. *Ёвх.*

З одинака — як не пес, то собака. *Бал.*

—З одинака рідко що добре буває. *Проск.*

9310. Чи батьків синок, чи материя ма-зун. *К.*

ДОЧКИ чужа користь. *Л.*

Дочки оставляють без сорочки. *Нос.*

Дочку тримай в дому, ще й заплаати кому, щоб взяв біду з дому. *Проск.* — Мий, чеши, стрій, ховай, а потім заплаати кому, щоб взяв біду з дому. *Ил.*

До сім літ чеши, по семи літех стережи,—ще заплаати ко́му, щоб взяв лихо з дому.

Коли хочеш з доні молодиці, то держи в іжових рукавицах. *Коз.*

Роби, дочко, так не будеш ликом ко-жуха шить. *Л., Кон.*

Ти думаєш, доню, що вмереш? не бійсь!.. вставай, та сорочку пряди. *Б.*

Шість дівок—свої вечорниці. *Рад., К.*

Сім дочок — свій таночок. *Л., Пир., Кон.*

9320. Спи, доню, нехай тобі доля росте. *Г., II.*

У кого дочок сім, то й щастя всім, а у мене одна, та щастя нема. *Ёвх.*

Яка неня ⁽¹⁾, така й доня. *Ил.* — Яка мати, така дочка. *II.*

⁽¹⁾ мама. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Яка мама—така сама. *Ил.*

Що то вже — одиначка: баловниця у матері. *Кон.*

Як одна, то й нема талана. *З.*

З бабиного сина и дочки нічого людяного не буде (людського). *Ил.*

*

Сини принесуть, а дочки й угли роз-
несуть. *Ос. 20 (XIV, 163).*

Годуй синки—готуй сунки. *Ст. 36.*—
... та готуй сунки; годуй дочки, та бу-
деш ходить без сорочки. *Рад.* — Готуй
синки, готуй и сунки ⁽¹⁾; готуй дочки,
будеш без сорочки. *Сос.*

⁽¹⁾ сумки. *Зв.*

И у сына гірка година, а у доньки
прибуде бідоньки. *Ил.*

9330. Жени сина, коли хоч — коли мо-
жеш, давай доч.

До свого РОДУ хоч через ⁽¹⁾ воду.
Прав. Ниж., Лів.

⁽¹⁾ хоч по шию в. *Рад., Пер.*

Нема в світі, як родіна! *Кон.*

Свого доправляйся, роду не чужайся.
Ст. 36.

Кров не вода: треба оступицьця. *К.*

Нещаслива година, як лиха родина.

Бр.

У дітей високі пороги, а в родичів бо-
дай ше вищі були. *Ил.*

Такий рід, хоч на лід. *Б.*

Багато роду ⁽¹⁾, та нігде пообідать. *Л.,*
Рад. — Роду без переводу, а пообідать
нігде. *Євх.* — Рідні край Божа мати, та
ні в кого обночувати ⁽¹⁾. *Ш., С., Кон.* —
Великий рід, та нігде голови прихилити.
Сос.

⁽¹⁾ родичів. *С., Зв., К., Пр., Б., Сос.*

⁽²⁾ переночувати. *Коз.*

Тільки й рідні, що лапті одні. *Гл.*

9340. Рідня до півдня, а як сонце зай-
де, сам чорт нікого не найде. *Нос.*

Тоді почувенця, як своя вош укусить
за потилицю (як хто з роду зкривдить,
потерюхи чи почувеньків дасть и д.). *Пир.*

Нема роду ⁽¹⁾ без віроду. *Проск., Ил.*
— В роду не без уроду ⁽²⁾. *Х.*

⁽¹⁾ в роду. *Бр., Кан., К.;* Рід не. *Проск.*

⁽²⁾ В сім'ї не без ўроду. *Коз.*

У роду не без переводу. *Х., [Л.].*

У нашому роду нема ⁽¹⁾ переводу. *Х.*

⁽¹⁾ Та у нашого роду не буде. *Рад.*

Рід ёго на кішки переводицьця. *Кор.*

Василь ⁽¹⁾ бабі сестра у первих. *Євх.,*
Пир., Пр. — ... через улицю бондар.
Кон., Кр.

⁽¹⁾ Ёхвим. *Ш.*

Ми 'смо свояки: ёго мама и моя мама
на одній воді хусти прали (або: мій бать-
ко и ёго батько коло одної печи грілися).
Ил. — Родичи через тин потичи. *Кр.* —

Кумина хата горіла, а твоя тітка руки на-
гріла — от ми и родичи. *Євх.*

Рідня до півдня, а до півночі...

Родина — кумового наймита дитина. *К.*

9350. Ділового сусіда молотники. *Кр.*

Пень горів, а він руки нагрів, та й
став ёму дядьком. *Нос.*

Десята вода ⁽¹⁾ на кисілі. *Пир., Л.*

⁽¹⁾ шкурка. *Ном.*

Шануй БАТЬКА та Бога — буде то-
бі всюди дорога. *Лів., Сл.*

Отець — як Бог. *Кон.*

Діти батька не учать. *Зв., Пир.*

⁽¹⁾ не судять. *Павл.*

Отець побатьківськи поб'є, побатьків-
ськи й помилує. *Ил.*

В мене батьків — сім байдаків, а вось-
мий нагромаєцца коло Дніпра. *К.*

МАТИ ж наша, мати, де тебе узяти?
Пир.

Матір не купити, не заслужити. *Ос. 6*
(III, 18).

9360. Нема тіх яток, що продають рід-
них ⁽¹⁾ маток. *К.*

⁽¹⁾ де продають батьків та. *Рад.*

Нема у світі цвіту цвітійшого над ма-
ківочки; нема ж и роду ріднішого над
матіночки. *Сл.*

Нема в світі правди — тільки рідна ма-
ти. *К., Пер., Пр., О.*

Жінка для совіту, теща для привіту, ма-
тінка рідна лучче всёго світу. *Лів.*

Як мати рідненька ⁽¹⁾, то й сорочка бі-
ленька ⁽²⁾. *Бер.* — Сорочка біленька — в
мати рідненька. *Зв., Л.*

⁽¹⁾ рідна. *Бр.* ⁽²⁾ біла.

У кого matka, у того и головка глэд-
ка. *Рад., Кон.* — У когò ненька, в то-
го и ⁽¹⁾ головка глэденька. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Поки с ненька, то й. *Бр.*

Поти агнятка скачуть, поки матір ба-
чуть. *Гр., [Бер., Пир.].*

Нас родила, нам же ся и пригодила.
Пр. в Ст. 36.

Що тато, то не мама. *Бр.*

Куля мене, а материне ⁽¹⁾ слово не ми-
не ⁽²⁾. *Пир., Кон., Євх.*

⁽¹⁾ матерне. *Бр., Проск.* ⁽²⁾ не ми-
ненця ніколи. *Бр.*

9370. Нещасний рік, як умре прорік
(батько або мати умре). *К.*

Як умре дитина, то мала шербина; а як тато або мама, то велика яма. *Ил.*

Як в старе в хаті, то б убив, а як нема, то б купив. *Рад.* — ... то бив би, а як нема, купив би, та нігде. *К., Пир.*

Батькова та матчина молитва из мора викидає, а прокльєни в калюжі топлять. *Рад.* — Прокльєн батьків не на лїс сухий иде, а на голову падає. *Ш.* — Отцева й материна молитва зо дна моря рятє, а прокльєн у калюжі топить. *Зал.*

Шти отця-матір, будеш довголітен на землі. *Вед.*

Всєго можна купити в місті, та отця та матері не дістанеш. *Бр.*

Усе купиш — матері, батька не купиш ⁽¹⁾. *Пир., О.* — Не знайдеш батька та матері, а всєго знайдеш. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Лише тата и мама ні. *Ил.*

МАЧУХА пасинку на волю давала: хоч — лєлю купи, хоч — голий ходи. *О., Коз.* Горілка не дівка, а мачуха не мати. *Ил.* Що воно за родина, як мене не родила. *Пир.*

9380. Нехай мачуха и лучче глядить, та все таки на матір лучче повірають рідну, ніж на мачуху. *Бр.*

Жалує діток, як мачуха. *Пир., [Коз.].*

Чеше, як мачуха. *Євх.*

Мачушене добро, як змінє тепло. *Кон.*

Ище мачоха не забила ся в голову. *Ил.*

Лучче людям робить, ніж мачусі годить.

Л. — Лучче під чужу роботу робити, ніж мачусі годити. *Бр.*

Рідна мати брехуха, то мачуха справедлива: як скаже «я тобі дам», то вже дасть!.. а мати и щоб тебе, и бодай тебе, а сама и — *ох! коли б, Господи, не стало ся чогось дитині з моєї дурної речі.* *Пир.*

Собака гавкиє, а БАБА й з печі пурне (що чупурненько у неї у хаті). *Бр.*

Що бабине, то не таке, як людське. *Ил.*

ДЯДЬКО не батько, а **ТІТКА** ⁽¹⁾ не мати. *Рад., О., Б.*

⁽¹⁾ або: дядина. *Б.*

9390. Дядько ⁽¹⁾ не батько. *Рад., Л.* — ... дай єму дулю. *Гл.*

⁽¹⁾ Хай що хоче каже, а дядько. *Пир.*

Лучче, як небож у дядька служив; а як дядько у небожа, так ого-го! *Євх.*

Пішов до дядини — наївся кав'ядини; пішов до тітки — вмотався в намітки. *Бр., Бер.*

«Хто він такий?» — «Рідної тітки сучий син!» *Кон.*

Стрійна-війна (тітка-дядина) — біс не родина; зять и невістка — чорт не дитина. *А. Вил.*

БРАТ ⁽¹⁾ — собі драп, **СЕСТРА** — собі несла. *Збр. Шей.* — Сестра собі несла, брат собі рад ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Е, свої! брат. *Бр., Євх.* ⁽²⁾ драп. *Бер.*

Брат собі рад. *Дуб., Рад.* — Брат тобі рад («частіше брати не любляця, як чужі; та як ненавижуть 'дин другого, то здорово ненавидать — то й кажуть: «рад тобі, як брат»»). *Кан., К.*

Брат — то не батько, сестра — то не мати. *Хат. (171).*

Не рад брат брату, а єго шмату. *Нос.*

Брат брату сябер (неприятель уже). *Рад.*

9400. Дім брата — не своя хата. *Ш.*

Брат мій, а розум у єго свій. *Гр.*

Нас двоє, як у лобі очей. *Пир.* — Так

двоє вас, як дві гоці в лобі. *С., Бер.* —

Двоє нас, як гоцій в лобі. *Бр., Бер.*

Як брат брату не поможе, то що вже чужні люде! *Дуб.*

Сестра — то була мала, ато, од братового добра, аж в землю вросла. *Не.*

Сестра любить, коли брат багатий. *Коз.*

Як би в мене **ЗЯТЬ** такий, а б ноги мив, та юшку пив. *Ч.*

З чужого чортати не зробиш свого дитати. *Бал., Нов.*

Приймаці (примакові), як собаки: собака у приймах був, та й хвоста збув. *Б.* — У приймах собака ⁽¹⁾ був, та й хвіста збув. *Пир., Гр., [Л., Коз., Ш.].* — Цуцик в переймах був, та хвоста збув (вовкулака. У Макаревича, в Збірнику д. Метлинського, ціла поема про се). *Євх.*

⁽¹⁾ У приймах. *Зв., Л., Х.;* На весілі. *Рад.*

Зять хоче ⁽¹⁾ взять. *Л.* — ... шурин очі жмурить ⁽²⁾, не хоче дати. *Євх.* — Тесть любить честь, а зять любить взять — а шурин очі жмурить, щоб не дати. *З., Л., [Б.].* — Зять любить взять, а тесть любить честь. *Проск.*

⁽¹⁾ що хоче. *Ст. 36.* ⁽²⁾ очі прижму-рив. *Кон.*

9410. Ні втять, ні взять — лучче соба-
ка, ніж зять. *Не.*

Нема ворога, як зять. *Дуб.*

Ні з пса солонини, ні з зятя дитини.
Не., Ш.

З сином позмагайся, та й на печі зо-
ставляйся, а з зятем позмагайся, то й з
села вбірайся. *Євх., [Рад.].* — Из си-
ном сварись, та й за стіл берись, а з
зятем сварись, за поріг берись. *Гл.* —
Коли син виганя з хати — на піч укла-
дайся; коли зять стане ворчати, то двері
хватайся. *З.*

9414. Коли б у мого зятя високії воро-
та, а в мене ще вищії (то я б їх запо-
могла — теща казала — а вони мене не
запоможуть). *Рад.*

9416. Хто повідає — ні одного разу ТЕ-
ЩИ не бив, то той натім світі буде зай-
ці пасти. *Ст. 36.*

Як єсть, то єсть — лучче собака ніж
тесть. *Пер.* — ... а все лучче собака,
як тесть. *Бр.*

Родина 9418—9428. — Наш брат 9429—9436. — Свій 9437—9480. — Знаюця 9481 — 9487. —
Сусід 9488 — 9491. — Кум 9492—9501. — Брацтво 9502—9510. — Приятель 9511—9544. —
Ворог 9545—9562. — Привик 9563—9568. — Чужі лика 9569—9606.

Лучче НА РОДИНІ кістками полягти,
нуж на чужині слави натяти (поняти). *Гат.*
Світ тобі не покаже ⁽¹⁾, як у нас. *Пир.*

⁽¹⁾ Нема на світі. *Гайс.*

9420. Ой гай, зелений гай! чужая кра-
їна, не веселая година! *Пир.*

В чужий край не залетай, щоб крилеч-
ка мати. *Коз.*

Чуже чужим и пахне. *Гр.*

На чужій стороні и жук м'ясо и стар-
ру бабу молодичею зуть. *Нос.*

На чужій стороночці поклонися и во-
роночці. *Б.*

Не вздихай! не одному тобі чужая сто-
рода — и нам не всім своя. *Ст. 36.*

Погана птиця, що своє гніздо паску-
дить. *Бр.* — Ворог то не птах, що в своє
гніздо каляє. *Ил.* — Добра птиця свого
гнізда не каляє.

Отечество на язипі, а в серці облуда.
Ил.

Отечество так любить, так за ним бід-
кує! *Кобз.*

НАШ БРАТ — Савка! *Євх.*

9430. Понаський-спаський ⁽¹⁾. *К., Рад.,
Л., Пир.*

⁽¹⁾ Понаськи-спаськи. *Ком.*

Не нашого пера пташка. *Чор. Рад.
(211).*

Не з нашого криласу. *К., Кам.*

Не нашого села прихожане. *Пр.*

Не нашого полку, иди собі к вовку.
Пир. — ... сорту, иди собі к чорту. *Б., Л.*
То люде не нашої й хати. *Коз.*

Не нашого ⁽¹⁾ поля ягода. *Прав. Ниж.,
Лів., Пр. в Ст. 36.*

⁽¹⁾ Не того. *Ком.;* Чужого. *Пер.;* И
я того. *К.*

СВІЙ своєму не ворог ⁽¹⁾. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ сват. *Зал.;* ока не виколупить. *Л.*

Свій своєму поневоли брат. *Пр., Пир.*
— ... поневоли сват. *О.*

Свій своєму завсідни рад. *Ил.*

9440. Звичайне тримає: як пан за па-
ном, мужик за мужиком, а Жид за Жи-
дом. *Проск.*

Свій хоч не заплаче, то скривниця. *Бр.,
Кам., К., [Проск.].* — ... скривниця; хоч
не скривниця, то висміє. *Ил.*

Кажуть, недобре жили з собою два
брати, Ляхи. От вмер один, а другий
прийшов, подививсь та й каже: «Бра-
це, браце! як ми постаріли!» — заплакав
та й пішов.

Свої люде, не Татара, — не дадуть за-
гибати. *Ил.* — Люде не Татарє. *Ст. 36.*

Свій своєму лиха не мислить. *К.* — ...
як побачить на сұхому, то в болото ти-
сне. *Л.*

Свій своєму все таки ⁽¹⁾ тиць лиха в
груди. *Л.*

⁽¹⁾ своєму хоч коли. *К.*

Своє ліпше чорта: хоч повалить, та не давать. *Кон.*

Свій коли не вкусить, то ушипне. *К., [Кон.].*

Хоч свій, та гірше чужого. *Л., Кон.*
Свої собаки поїлися. *Ст. 36.*

Де пси свої гризущи, там чужий не мішайся. *Проск.*

9450. Нехай чорти побьюцца й помиряцца, а нам, рідним братам, нічого туди мішацца («То старший стенився розборонять там—трохи чи не батька з матіррю; а менший, на рідство обичний, розумно то так озвався»). *Зв.*

Свої чорти: посваряцца, побьюцца, та й помиряцца. *Проск., Л.* — Свої собаки: покусуюцца та й перестануть. *Л., Ёвх.*

Свій з своїм січня, рубийся ⁽¹⁾, а чужий не мішайся. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ чубаюцца. *Ж.*

В своє, а не в чуже місце (як хто з своїх попався...)! *Прав.*

Свого ледачого не хвали, а чужого доброго не гуди. *Об.* — Чужого не гуди, и своёго не хвали. *Б.*

Кожний Циган свої діти хвалить. *Ил.*
— Хвалицца Циган ⁽¹⁾ своїми дітьми. *Сл.*

⁽¹⁾ як Циган. *Ил.*

Кожний Циган свою кобилу хвалить. *Прав., Нос.*

Циган своє за тин тягне, та ще хвалить, що добре було. *С., [К.].* — ...на улицю тягне, а все хвалить. *Пир.*

Кожний кулик своє болото хвалить. *Об.*

Кожда лисиця свій хвостик хвалить. *Ил.*

9460. Хвалицца сова своїми дітьми: каже, що нема кращих дітей, як совини (або: каже, що найкращі, а вони найпоганші). *Бр.* — И сова хвалить свої діти. *Проск.* — И сова каже, мої діти найкращі. *Руд.*

Хробак ⁽¹⁾ вліз в хрін та й думав ⁽²⁾, що вже нема лучче ⁽³⁾. *Проск.*

Хто дуже своє хвалить. — ⁽¹⁾ Робак. *Кан., К.* ⁽²⁾ думас. ⁽³⁾ що немає солодчого коріння.

Кому як болото, а мені так як золото. *Бр.*

Кому, як мара, ёму яз зоря. *Бр., Кр.*
Людам ⁽¹⁾ як повітка, а мені як квітка. *Гл.*

⁽¹⁾ Кому. *Кр.*

Людам таке як постід, а мені таке як сокіл. *Бр.*

Знати своє добро и в калюжі. *Б.*

Своє золото и в попелі можно пізнати.

Л. — ... и в попелі видно. *Ёвх.* — ... знає. *Гл.*

Що кому мило—хоч би половина згнило. *Ил.*

Мій мені мил: при мні ёго не бий. *С.*
— При мні мого не бий. *Ил.*

9470. Жалко за своє. *Кон.*

Хто про що, а я про Параску. *Ёвх.*

Хто до кого, а я до Параски. *Гр.*

Хто про що, а він про Наливайка (гетьманував 1594—1597 р.). *Ереб.*

Хто про Хому, а хто про Ярему. *Зв., Рад., Пол., Ёвх., [Кр., Сос.].*

Кому що, а курці просо. *Прав. Ниж., В., Ёвх.* — ... в думці. *П.* — Голодній курці просо на думці ⁽¹⁾. *Бр., [Рад.].* — Курці и сницця просо. *Прав. Ниж., [Проск., Лів.].* — Що курці сницця? просо; а що дівці? молодець. *Бал.*

⁽¹⁾ сницця. *Проск.*

Нашій кумі все просо на умі. *Бал.*

Голодні кумі ⁽¹⁾ хліб ⁽²⁾ на умі. *Ск.*

⁽¹⁾ Голодному. *Дуб.*; Голодному чоловіку. *Ст. 36.* ⁽²⁾ пироги. *Коз., Б.; іжа. Б.*

Кому щд, а Хведорі ⁽¹⁾ пряха. *Б.*

⁽¹⁾ Ходорі. *Б.*

Кожний своє знає. *Ил.*

9480. Всяка пташка своє гніздо знає. *Проск.*

ЗНАЮЦЯ ⁽¹⁾, як лисі коні. *П., Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Познались. *Нов.*

Як города—так знакомих: де пойду, то випхнуць. *К.*

Хоч би ти мене набив, то б я тебе пізнав. *Кон.*

Для мене (або: для тебе) усе зроблять по свідомости. *Пир.*

Він мене знає, як чоботи на своїх ногах.

Дай Бог знацьця, в кого гроші. *Не.*

Дай, Боже, з людьми добрими знатися. *Ст. 36.*

Не купи хати ⁽¹⁾, та купи СУСІДА. *Пир.*

⁽¹⁾ села. *Л., Лох.*

Коли біда, не йди до Жида—лише до сусіда. *Ил.*

9490. Через тин та и в монастир (до сусідства хорошого). *Пир.*

У сусіди а ні коня не купуй, а ні жінки не бери, бо будуть утікати. *А. Вил.*

КУМ із кумою повинні жити, як з рідною сестрою. *Прокс.*

Кого люде за люде мають, з тим ся кумують. *Ил.*

Добре кум, где коровай. *Ст. 36.*

«Де кум?» — «Де коровай.» *Ил., Войц.*

Кумай не кумай, а своє думай. *Б.*

Умерла дитина, та й кумство пропало. *Ил.*

Не хочеш страти, — не сунься ні в куми, ні в свати! *Збр. Лаз.*

Родінки и мерлінки не глядять лихої годинки. *Збр. Лаз. (из Кобр.).*

9500. Налагодив стару та й по кумів плу. *Ст. 36.*

У хрест увести (охрестить). *Пир., Б.*

Добре БРАЦТВО краще багатства. *Л., Грам.*

Чи є що краще, лучче в світі, як укупі жити! з братом добрим добро певне познати, не ділити. *Кобз. (239).*

Брат за брата жити. *Кл.*

У нас нема се моє, а се твоє, *Чор. Рад. (127).*

Сватання не братання. *Дуб.*

Побратався собака з горобцем. *Кон.*

Побратався, копу видячи. *Ст. 36.*

Не братайся, з ким телят не пас. *Ст. 36.*

9510. Розбрату брату. *Збр. Лаз. — ... сережки в воду. Кр.*

Не так тіі сто братів, як сто ДРУЗІВ. *К.*

Не май сто кіп, як сто другів. *Ст. 36., [Кл.] — ... рублів, але май сто друзів. Бр., [Кон.] — Не май и сто рублів, як одного друга. Ёх.*

«Давня приповість.» *Кл.*

У друга вода солодча вражеського меду. *Ёх.*

Де любов, там сам Бог перебуває. *Кл.*

Для милого друга и вола з плуга. *Руд., [Бр.]*

Для милого друга и сережка з вушка. *Кр.*

Свого вколупив би здоров'я для милого приятеля, если б можно. *Ст. 36.*

— Примиіг би серця вколупнув та дав. *Л.*

Чи чорт ёго взяв, що ёго всі люблять. *Ст. 36.*

А ні лопата, а ні мотика іх не разлупить. *Ил.*

9520. Один дух! *Нов.*

Як праве ухо (у ймовірності великі. *З., Пир.*

То ёго праве око. *Бр., Гайс. — Як праве око. З.*

Ти ёго правая рука. *Бр.*

Прилип як гайно до тріски. *Кан., К., Л.*

О, вони між собою не розмита вода. *К.*

Я б жив з тобою ⁽¹⁾, як риба з водою. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Живе. *О.; Се так живють. Бр.*

Ми з тобою, як риба з водою. *Нов., Ст. 36., Кулж. — ... риба на дно, а ти в гайно. Л., [Кр.] — ... на дно, а я у ліс. Полт. Час. (1862 р.).*

В пригоді пізнавай приятеля. *Ил.*

Не посварившись з ким ⁽¹⁾ перш, не міти приятеля ⁽²⁾. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Не померзенившись. *Ст. 36.; змливного.*

9530. Для приятеля нового, не пускайся старого. *Ил.*

Другу дружи, а другого не гніви. *Ёх.*

Дружи, а за пазухою камінь держи. *Лів.*

Коли хоч приятеля позбутися, то му позич грошей. *Ил.*

Хоч потерять приятеля, а ворога нажити, — гроши ёму позич. *Прав.*

Коли друг, так и любочка («ого вже грошей заходить»). *Нос.*

Здаєцца и друже, а гадючку впустив. *К. — ... а гадючку викинув. Гат.*

Ой дружба, дружба! гірка твоя служба! *Бр.*

Глек брехні назбирали та й розбили (через брехні посердилися). *Коз.*

Глек розбили.

9540. При тобі не густо, и без тебе не пусто. *Нос.*

Идіть ⁽¹⁾ з Богом, а ми зостанемось ⁽²⁾. *Л., Лох., О.*

⁽¹⁾ собі. *Б., Кон. (2) підем.*

За батьком на шлях ⁽¹⁾. *О., Кр. — ... там твоя й мати (2). Л. — ... на шлях, ворін драть. Зв., Н. — З батьком на (2) шибеницю. Лаз.*

⁽¹⁾ на вірвку, на шлях, на шибеницю. *Павл. (2) там и матір найдеш. З., Кон.; и й торбу дам. Рад. (3) на шх на. Зв., Пир.*

К чорту помаленьку (туди и дорога)! *Л., Пир.*

Дай, Боже, меж людьми бути любви! *Лев.*

Через ВОРОГИ тяжко до пекла дістатися. *Ил.*

На ворога и собака бреше. *Бр., С.*

Важкий ⁽¹⁾ ворог, як у себе дома та у своїх роді. *Коз.*

⁽¹⁾ Лихий. *Ш.*

Як ти тишишся, вороги смутянци! *Ил.*
— Як ти смугишся, вороги ся тишять.

Поти не будеш ворога мати, поки ёго своїм хлібом не нагодуєш. *Кан., К.* — Не напоївши, не нагодувавши, ворога не наживеш. *Рад.* — Не накорми, не напій — ворога не побачиш. *Л.* — Не на годуй ёго хлібом, не буде тобі ворог. *Сл.*

9550. Ворогу дай хліба и соли. *Б.* — Дай хліба а солі ворогові — хоч як скаженому псові. *Ил.* — Ворога напій, накорми, ще й на дорогу дай. *Кон., [К., Бат.].* — ... накорми, ще й дорогу покажи. *Рад.* — Ворога не гніви: напій, накорми и на дорогу хліба-соли дай. *Сос.*

Ворогу все оддай, а сам так останься — аби дальше од лиха. *Черн., Сос.*

Ворога напій и нагодуй ⁽¹⁾, а ворог ворогом таки буде ⁽²⁾. *Бер.* — Напій и нагодуй: ворог ворогом! ти ёму хліба й соли, а він камінь за плечима: *Бр.*

⁽¹⁾ напій, накорми, ще за пазуху дай. *Б.* ⁽²⁾ ворогом таки.

Ворога хлібом та сіллю карай. *Ос. 2 (16).*
От всіх сторін скубуть. *Ст. 36.*

Рве та й рве на мене. *Пир.*

Як почав на мене ямку гнать, як почав, та и вкопав. *Гл.*

Е, вже на мене зуби гострять ⁽¹⁾. *Пир., О.* — Е, острять вороги зуби. *Бр.*

⁽¹⁾ гризуть добре. *Рад.*

Часник гризуть на мене (лихе щось у їх на думці проти мене). *Пр.*

Щоб міг, то він би ніж в мене встромив. *Бр.*

9560. Примиг би, у лозці води ⁽¹⁾ утопив. *Зв., Л., [Пир., Б., Пр. в Ст. 36.].* — Він такий на ёго добрий, що в лозці води утопив би. *К.*

⁽¹⁾ Примів би в лозці. *Рад., Павл.* — Див. ще № 3434.

Мені так між ворогами, як тій криниці між дорогами. *Не.*

Не копай другому ⁽¹⁾ ями, бо сам ⁽²⁾ упадеш ⁽³⁾. *Зв.* — Хто під ким ⁽⁴⁾ яму копає, то ⁽⁵⁾ в ню впадає ⁽⁶⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ піддруги. *К.*; ні під ким. *Рад., Проск.; [Лия., Бер.];* на чоловіка. *Нос.*

⁽²⁾ попереду. *К.*; в ню. *Проск.* ⁽³⁾ в яму. *Рад.* ⁽⁴⁾ на кого. *Бр.* ⁽⁵⁾ то сам. ⁽⁶⁾ попереду сам в неї впаде. *К.*

Усякий кулик до свого озера ПРИВИК. *К., Пер.*

«Де живеш, куличе?» — «В болоті» — «Там же погано?» — «Я привик.» *Кон.*

Чого ⁽¹⁾ бик навик ⁽²⁾, того ⁽³⁾ реве. *Бер.* — На що бик навик, на тоє и налігав. *Ил.* — Чім бик навик, тім буде й ревсти. *Бр.*

⁽¹⁾ Як. *Ёвх.*; До чого. *Гайс.* ⁽²⁾ удень. *Нос.* ⁽³⁾ так и. *Ёвх.*; то й в череді. *Гайс., Проск.*; того и уночі. *Нос.*; того й. *Зв.*; то идучи з поля. *Л.*

Собака як привикне за возом бігати, то ёму й нудно, як не побіжить. *Кон.* — Привик ⁽¹⁾ собака за возом бігти, то й за санками побіжить ⁽²⁾. *Пир., Черн. [Зв., У., Л., Кр., Гр.].* — Привикнеш! привика собака за возом бігти, так и ти! *Коз.*

⁽¹⁾ Як извикне. *Рад.* ⁽²⁾ и за саньми потюпає. *К., Пр.*

Привик (або: Пристав), мов собака до різниць. *Зал.*

Нащо ёму обрік, коли він не ів ёго цілий вік! *К.*

Не мишайтесь між ЧУЖІ ЛИКА. *Л., Х. 36.*

9570. Коли не Кирило, то не пхай там рило. *Нов.*

Коли не піп, то не микайся ⁽¹⁾ в ризі. *Прав. Ниж., Лів., Сл.* — ...так и в шати не одячайся. *Сторож.* — Не піп — не сунься в ризі: не сунь голови, куди не влізе. *Руд.*

⁽¹⁾ не мичся. *Ст. 36.*; не сунся. *Бал., Проск., Луб., Кр.*; не сунсь. *Пир.*; не суйся. *Лох., Пр.*; не сикайся. *Полт., Л.*; не вбрайся. *Б., Пол., Сів., У.*; не лізь. *Пир., Б.*

Коли не періг, то й не перожися; коли не тямш, то й не берися. *Збр. Шей.*

Швець знай своє шевство, а в кравецтво не мішайся. *Кв. (I, 151), Лів., [Ёвх.].* — Коли сь швець, пильнуй свого копита. *Ил.*

Коли ⁽¹⁾ не коваль, то й ⁽²⁾ рук ⁽³⁾ не погань. *Ск.*

⁽¹⁾ Як. *Яц.* ⁽²⁾ так и. ⁽³⁾ кліщів. *Лох., Ёвх.*

Знає то купець та продавець. *Ст. 36.*
Знає майстер, що робить. *Бр.*

Про те зна швець та кравець, що він буде кроїть. *Рад., Кон.*

Не до тебе ⁽¹⁾, галочко, річ. *Л., Пир., [Р.].* — Не до тебе річ. *К., Рад.* — ... мовчи. *Пр.* — Про тебе, діво, й мова. *Ёвх.*

⁽¹⁾ Не з вами. *Кр.*; Не про вас. *Пир.*

Не твоє діло, Самійло! про те Гапка зна. *Р.*

9580. Не Самійло—не моє діло. *Нов.*
Не до тебе пілюся. *Ил.*—Не до тебе
п'ють, не кажи «здоров». *Прав.*—... не ка-
жи «дай Боже здоров'я». *Проск.*

Усякий ⁽¹⁾ Веремій про себе ⁽²⁾ розу-
мій. *Рад.*, [Зв., *Пр.*].

⁽¹⁾ Кожний. *Л.* ⁽²⁾ про своє. *Ном.*

Кому яке діло, що кума з кумом си-
діла! *Пр.*, *Лох.*

Що кому до того, коли matka любить
кого! *Нос.*

Не суди—себе гляди. *Ст. 36.*

Гляди ⁽¹⁾ себе, то й буде з тебе. *Лів.*,
[*Прав. Ниж.*, *Яц.*, *Ст. 36.*].

⁽¹⁾ Знай. *Проск.*, *Кр.*, *Євх.* Знав би.
Пир.

Не замітай чужої хмжі — смотри, чи
твоя заметена. *Ил.*

Не тикай пальцем в небо. *Об.*

Не тикай пальця туди, куди тобі не
треба. *Бр.*

Пилнуй носа свого, а не кожуха мого.
Ил.

9590. Лучче б глядів свого носа, ніж
чужого проса. *Рад.*

Не тобі замішано. *Гр.*, [Ст. 36.].

Не пхайся, де тебе не треба. *Бр.*

Не берися не за своє діло. *Збр. Шей.*

Знає то дуда, що йграє. *Ст. 36.*

Як ся має, як ся знає,—так ся повер-
тає. *Гат.*

Кому—кому ⁽¹⁾, а кучому зась ⁽²⁾. *Л.*,
Пир.

⁽¹⁾ Кому, як кому. *Бр.* ⁽²⁾ засі.

Не наше діло попа судить. *Євх.*—Не
нам попа судить, нехай ёго Бог ⁽¹⁾ су-
дить. —Не нам судить пана—чорт ёго су-
дить. *Лаз.*

⁽¹⁾ судить—чорт ёго осудить. *Збр. Лаз.*

Не наше діло—попове, не нашого по-
па—чужого. *К.*, [Ном.].

На другого примова, а о собі ні слова.
Ил.

9600. На чужі галєці ⁽¹⁾ викидали ⁽²⁾
всі палиці, а на свої ні одніі ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ чужую галицю. *Зал.* ⁽²⁾ переки-
дає. *Рад.* ⁽³⁾ нема й одніі. *З.*; а на
свою и одної не найдеш. *Зал.*

В чужім оці и порошину бачиш, а в
своїм и бревню не примічаєш. *Кр.*

Чуже бачить під лісом, а свого не ба-
чить ⁽¹⁾ під носом. *П.*, *Прав. Ниж.*,
Пол., [Зал.]. — Свого не бачиш під но-
сом, а чуже під лісом. *Прав. Ниж.*,
Проск., [Ил.].

⁽¹⁾ а своє гніє. *Євх.*

Не в свої штани убрався. *Прав.*

Не в свої сани вііз ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не сунь. *Бр.*

В чужий монастир ⁽¹⁾ з своїм уставом
не ходи ⁽²⁾. *О.*

⁽¹⁾ чужу церкву. *Дуб.* ⁽²⁾ не носись.
Пир.; не суйся. *Пр.*, *Лох.*; не лізь. *Дуб.*

В чужий черевик ноги не сажай. *Зв.*,
К., *Л.*, *Збр. Лаз.*

Своя хата 9607—9635. — Своє 9636—9696. — Моє 9697—9745. — Потреба 9746—9833. —
Прибуток 9834—9878. — Жить з завтраєм 9879—9938. Дбать—9939—9968. —Догляда 9969—9974.
— Спрят 9975—9981. — Праця 9982—10037. — Клопіт 10038—10087.

СВОЯ ХАТА — своя правда. *Євх.* —
... своя стріха — своя втіха. *Кул.*

Чия ⁽¹⁾ хата, того ⁽²⁾ и правда. *Ск.*

⁽¹⁾ Моя. *Бр.*; Ваша. *Прав. Ниж.* ⁽²⁾
моя, ваша.

В свої хаті — своя й правда, и сила,
и воля. *Кобз.*

9610. На чиму возі сидіть ⁽¹⁾, того й
волю волить ⁽²⁾. *Пер.* — ... возі ⁽³⁾ си-
диш ⁽⁴⁾, тому ⁽⁵⁾ й пісню ⁽⁶⁾ співай ⁽⁷⁾. *Об.*
— ... возку сижу, тому й правду кажу.
Рад. — На чим возі ідеш, тому и лас-
ку твори. *Б.* — ... конику сиди, тому й
пісеньку пої. *Нов.*

⁽¹⁾ ідеш. *Рад.*, *Пир.*; сидиш. *К.*, *Кон.*,
Євх. ⁽²⁾ чини. *К.*; чиниш. *Рад.*; чинить.
Пр.; воли. *Л.*, *Пир.*, *Кон.*, *Євх.* ⁽³⁾ воз-
ку. *Рад.*; ідеш. *Г.*, *Л.*, *Коз.*; сижу. *Рад.*
З., ⁽⁴⁾ того. *Г.*, *Гайс.*, *У.*, *Проск.*, *Бр.*,
Л. ⁽⁵⁾ пісеньку. *Г.*, *Рад.*, *Л.* ⁽⁶⁾ грай.
Кон.; пісн. *Г.*, *Коз.*; пію. *Рад.*; пії.
Бр., *К.*

Свій дім неворог: коли прийдеш, то при-
ме. *Ил.*, [Проск.].

Не пізно до свого дому и опівночі. *Ст.*
Зб.

Лучче дома, ніж на празнику. *Ил.*

В гостях добре, а дома лучче. *Прав.*
Ниж., *Лів.*, [Проск., *Нос.*]. — ... як

не хороше ⁽¹⁾, а дома лучче ⁽²⁾. *Ёвх.* —
Всюди гаразд, а дома найліпше. *Ил.*

⁽¹⁾ Як в гостях не гарно. *Пол.*; У гостях бойно. *Коз.*; Добро в гостях. *Ст.* 36. ⁽²⁾ ліпше.

Де, де, — а дома найлучче. *Проск.*,
[*Руд.*].

Бодай умерати, и в свій горщик зазирати. *Ил.*

Що на своїм сміттю, то не згине. *Ил.*

Кожний когут смілий на своїм сміттю. *Ил.*

Кожний пєс на своїм сміттю гордий. *Ил.*

9620. Хоч у рідного тата — але не моя хата. *У.*

В чужій хаті й тріска б'єця ⁽¹⁾. *Пир.*,
[*Проск.*]. — На чужім подвіррі ⁽²⁾ и тріска б'ють. *У.*, *Нов.*

⁽¹⁾ скіпка б'є. *Зв.* ⁽²⁾ подвіррю. *Ил.*

Хата чужая, як свекруха лихая. *Ил.*

Чужа хата гірше ката. *Проск.*, *Сл.*

Бодай ніхто не дочекав в чужім кутку сміли. *Проск.*

Своя хата й ⁽¹⁾ своя воля. *Бер.*

⁽¹⁾ Свій дім. *К.*

Чужа хата — велика досада. *Бр.*, *Л.*

Бодай не ходить у чужу хату!

Дома й стіни допомагають. *Ёвх.*

В своїй хаті и угли помагають. *Рад.*,
Коз., *Б.*

9630. В свої хаті и тріска помагає. *Кр.*

В своїм дворі й ⁽¹⁾ тріска б'є. *О.*

⁽¹⁾ В своїй хаті и. *Кан.*, *К.*

Своя мазка ліпш чужої світлиці. *Ст.* 36.

Бодай и пєс свою хату мав. *Ил.*

Так моя добра хата, як твоя кімната.

Ил.

Своя хата покрішка. *Проск.*, *О.*, *Б.*,
Сос., *Ст.* 36.

Іжаків гарно було у Бога, а просивсь до дому з неба; вигріб собі десь місце під корінем и каже: «Своя хата и д.» *Горобинський.*

СВОЄ взяв та й прав. *Ил.*

В своїм добрі всяк хазяїн. *Кулж.*

За свій гріш усюди ⁽¹⁾ хоріш. *Зв.*, *Рад.*

— Коли в кого грош, то всюди хорош. *Ст.* 36.

⁽¹⁾ всюди. *Бр.*, *Проск.*; кождий. *Ил.*; абиде. *Б.*

Своє на ніжки ⁽¹⁾ ставить, а чуже з ніг валить. *Л.*

⁽¹⁾ на ногах. *Бр.*; збива, або — під ноги топче. *Л.*; то й з ніг валить. *Бр.*

9640. На своїм коню, як хочеш, ідеш. *Нос.*

Хоч не красне, але власне. *Ил.*

Чи сіре, чи чорне, та все своє добре.

Пир., *Коз.*

Мило мені, бо за мої гроші. *Проск.*

Своя семеряжка ⁽¹⁾ не важка ⁽²⁾. *Б.*,
Кр.

⁽¹⁾ семеряжка. *Кан.*, *К.*, *Ст.* 36.; сермяжка. *Кр.*, *Нов.* ⁽²⁾ ніколи не важка. *Л.*; не тяжка. *Пир.*, *Нов.*

Аби своє, та не взате (як купить що, та не буде само хвалить, а каже). *Бр.*

Не наш ⁽¹⁾ кінь, не наш ⁽²⁾ віз, не нам и іздити ⁽³⁾. *Бер.*, *Пр.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ мій. *Кан.*, *К.*, *Ёвх.* ⁽³⁾ не наше й діло. *Кр.*; не мені й їму й їхати. *Ёвх.*; не мос й загрузло. *Кан.*, *К.*; не наше й зачепило. *Б.*

Не сунь носа до чужого проса. *Бал.* —
В чуже просо не тич носа. *К.* — Не сіяв проса, не тикай носа. *Ёвх.* — Не мішайся в чуже просо. *Ст.* 36.

На чужий коровий очей не поривай. *Лив.*, *Сл.* — ...не поривай ⁽¹⁾, а свій май ⁽²⁾.
Рад., *Кр.*, *Гл.*

⁽¹⁾ не роззівляй. *Коз.*; рота не роззівляй. *Л.*; не зривай. *Ил.*, *Проск.*, ⁽²⁾ дбай. *Коз.*; а собі дбай. *З.*, *Л.*, *Ком.*; и о собі дбай. *Ил.*, *Проск.*; а рано вставай та собі учиняй. *Л.*, *Кр.*

На чуже пішонець укріпцю не приставляй. *Рад.*, [*Коз.*].

9650. Не хапайсь пісні співать — повагом! бо не ти її виклав. *Не.*

Не гостри зубів на чужев. *Ст.* 36.

Чужий кожух не гріє. *Ил.*, *Ёвх.*

Чуже не гріє. *Руд.*, *Нос.* — ...ні знобить, ні гріє. *Ст.* 36. — Чуже добро не гріє нас. *Проск.*

Чужим потом не нагрієся. *Бер.*

Чужим пивом весілля (або: гостей) не одбудеш. *Кр.*, [*Не.*].

Чужа яїшня не вішня. *Ж.* — ...не довговішня. *Кр.*

Чужим ⁽¹⁾ добром ⁽²⁾ не забагатієш. *Бр.*, *Зв.*, *Рад.*, *О.*

⁽¹⁾ Краденим. *Кулж.*; З чужого добра. *Рад.*, *Пр.*, *Лох.* ⁽²⁾ не споживеш. *Коз.*; не розживеся. *Пр.*, *Лох.*, *Кулж.* не запоможешся. *Рад.*

З чужого добра не строїть двора. *З.*

В ⁽¹⁾ чужі кошарі ⁽²⁾ овець ⁽³⁾ не росплодиш ⁽⁴⁾. *Л.* — Чужа кошара ⁽⁵⁾ овець не плодить ⁽⁶⁾. *У.*

⁽¹⁾ На. *Бр.* ⁽²⁾ загороді. *Л.* ⁽³⁾ товару. *Пир.*; скотини. *Л.* ⁽⁴⁾ не наплодити. *Бр.*; не плодить, або — не наплодиш. *Пир.*; не розплодить, або — не розведеш. *Л.*

(⁶) отара. *Сл.* (⁶) не множить. *Збр. Лаз.*; не множасть. *Сл.*

9660. На чужому коні не наїздися, у чужому доброму не нахвастаєся. *Б.*

На чужому коні далеко не поїдеш. *Гр.*

Просеним конєм не наробитися. *Бр.*

Чужим волом не доробісся. *Ил.*

Чужими руками добре гада ловити. *Г.*, *П.*

Чужими руками (¹) жар (²) загрибать (³). *Лів.*

(¹) добре. *Зв.*, *Проск.*, *Бер.*, *Рад.*; добре тільки, або — тільки. *Бр.*, *Б.*; та *Нов.*; (²) огонь. *Г.*, *Бр.*, *Ст. Зб.*; вогонь. *Проск.*, *Х. Зб.* (³) загрибати. *Проск.*, *Ст. Зб.*, *Х. Зб.*; загортати. *Бр.*, *Бер.*; брати. *Г.*; а своїм золото брать. *Б.*

На чужі ручки найдуща (¹) онучки. *З.*, *Л.*, [*Бр.*].

(¹) позбирали. *Рад.*

Чужі руки легкі, та непожитечні. *Ил.*
Чужа сила — осина. *Нос.*, *Пр. в Ст. Зб.*

Чуже добро — чужі й слізи. *Бер.*, *Рад.*
Пир., *Кр.* — ... добро — під очима (¹) мокро. *Бр.*

(¹) попід очі. *Проск.*

9670. И вже! як чужими пирогами та свого батька поминать! *Пир.*, [*Зв.*].

Чужого не займай, а свого не покидай. *Пол.*, *Лів.* — ... не возьми, свого не покинь. *Бер.* — Свого не даруй (¹), чужого не бери (²).

(¹) не забувай, а. *Руд.* (²) не забірай,

Не руй чужого. *Не.*

Чуже переступи, та не займи. *Лів.*, [*Бр.*, *Бер.*].

Не бери, где не положив. *Ст. Зб.* — Не ходи, куди не просили; не бери, чого не положив. *Полт. г.*

Не бери (¹) чужого — не бійсь нікого. *Лів.*

(¹) Не чіпай. *Пол.*

Не ліз в чужое, жеби сь не втратив своє. *Ст. Зб.*

Чуже візьмеш жмількою, то чорт твоє міркою. *Тар.*

Чуже святе — своє найпресвятіше. *Ил.*

Чуже миле, своє наймиліше.

9680. Чуже красне, своє найкрасніше.

Своє святоє — чуже найсвятіше.

Лучче своє личко, як чужий ремінець. *Ил.*

Лучче свої воші бити, ніж чужі гроші лічити. *Бр.*

Ліпшей своє малое, неже чужое великов. *Ст. Зб.*

Лучче (¹) своє (²) латане, ніж чуже (³)

хвтане (⁴). *Прав. Ниж.*, *Лів.* — Хоч латане, але (⁵) не хватане. *Бр.* — Лучче своє лохматне, чім чужее прохатне. *Коз.*

(¹) Краще. *Коніс.* (²) мое. *Ст. Зб.*; Нехай буде. *Кан.*, *К.* (³) аби не. (⁴) хапано. *Проск.*, *Рад.*, *Л.*, *Пир.*, *Евх.*, *Коніс.*; катане. *І Кан.*, *І К.* (⁵) Хоч латане, та. *Пир. п.*

Чуже добро ребром (¹) вилізе. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.* — ... добро бере за ребро. *Нос.*, [*Зв.*]. — За чуже добро вилізе ребро. *Ил.*

(¹) боком. *Проск.*; Чужа праця боком.

Хто чуже бере, того Бог поб'є. *Ос. 2 (244)*, *Зал.*

Чуже личко ремінцем платицца (¹). *Лів.* — За чуже личко и ремінцем не відбудеш (²). *Зв.* — Візьми (³) личко, а ремінець даси (⁴). *Бр.*, [*Нов.*, *Евх.*]. — Затративши личко чужое, ремінцем мусіш оддати. *Ст. Зб.*

(¹) наточи. *Рад.*; оддай. *Кон.*; точать. *Коніс.* (²) то свій ремінець даси. *Бр.*; свій реміничик давай. *Кан.*, *К.* (³) чуже. *Проск.* (⁴) а віддай свій ремінець. *Проск.* та й ремінцем не одбудеш. *Кон.*

Чужая користь. *Макс.*

9690. З чужим и насеред села росставайся. *Ил.*

З чужого коня серед дороги злязь (¹). *Проск.*

(¹) и серед калюбурі вставай. *Ил.*; коника и в грязі зсїдають. *Нос.*

З чужого воза хоч серед калюжі (¹). *Л.*, [*Бр.*, *Рад.*, *Пир.*, *Б.*, *Х. Зб.*, *Ст. Зб.*].

(¹) и посеред болота. *Кон.*; хоч и посеред грязі вставай. *Полт.*, *Гл.*; посеред болота злізти мусить. *Кан.*, *К.*; и в грязі злязть. *Коз.*

На чиему току молотять, тому й хліб возять. *Бод.*

В чужій церкві не паламарюй. *Прав. Ниж.*, *К.*, *Лів.* — ... церкві свічок не поправляй. *Рад.*, [*Ст. Зб.*]. — ... а в своїй валай. *Черк.* — ... церкві свічок не тушать. *Кон.* — ... не поправлять. *Б.*

Забравсь у чужу солому, та ще й шелестить. *З.*, [*Ил.*, *Павл.*, *Проск.*, *Рад.*]. — Если влізеш в чужую солому — не шелести ж. *Ст. Зб.*

Добре ширітись (¹) в чужім. *Бр.*

(¹) шуміти. *Ил.*

Ліпшей МОЄ, неже наше. *Ст. Зб.*

Наше не пропаде, як попівське (¹). *Л.*, [*Ст. Зб.*].

(²) так як попове. *Бр.*

Хоч, мовить, гріха вкушу, а свого не облишу. *Ст. 36.*

9700. Най того опанує, хто свого не пилує. *Ил.*

Чи взяв, чи не взяв, аби за мое стало (або: аби за своє взяв). *Проск.*

Чия основа, аби моє поткане. *Ст. 36.*

Як так ⁽¹⁾, аби за мое стало. *Ил.*

⁽¹⁾ То сим, то тим. *Проск.*

Одай ⁽¹⁾ и сало, аби за мое стало. *Бр., [Кан., К., Ёвх.].*

⁽¹⁾ Бабо, давай. *Проск.*

Поздоров Боже—твое нам згоже. *Гат.*

Валяй наша чужу. *С., Кон.*

⁽¹⁾ Бери. *Кан., К.*

Діду, дай мені пугу,—а тебе, про мене, нехай пси зідять. *Ж.*

Все бери—а мене лиш. *Ил.*

Коло мене, аби не на мене. *Ил.*

9710. Брат мій, а хліб їж свій. *Лів.*

Живи за брата, а торгуйся за Жида. *Л., Х. Вид.*

Любімося ⁽¹⁾, як брати ⁽²⁾, а рахуймося, як Жида. *Ил.*

⁽¹⁾ Жиймо. *Бр., Бер., Рад., Ёвх.;* Живімо. *Б.;* Живи. *Ст. 36.* ⁽²⁾ Браття. *Бр., Бер.;* люде. *Б.;* брат за брата. *Ст. 36.*

Свій не свій, у горох не лізь. *Проск., Л., Павлв.*—Кум не кум—не лізь у горох ⁽¹⁾. *Ст. 36., Ёвх.*—... не псуй лопаток. *Нов.*—Брат не брат, а шкоди не роби ⁽²⁾: не лізь в горох, не псуй лопаток. *Бр.*—Не лізь у горох, не псуй лопаток. *Кан.*

⁽¹⁾ а в горох не лізь. *Ёвх.;* Сват чи брат, а. *Збр. Шей.*

Сват не сват, а мого не руш нічого. *Бр.*

Свій не свій, а у город не лізь: *Л., [Кон.].*

Брат братом, сват сватом—а гроші не рідня. *Ш.*

Хоч ми собі брати, але наші кишені не сестри. *Ил.*

Кожда ручка собі карлючка. *К., Кан.*

Кожна рука к собі крива. *Ил.*

9720. Коли рука собі крива—бодай у-сохла! *Не.*

Кожна ручка собі горне. *Бр., Зв., З.*

Ручка хочь крива, а (або: Хочь крива ручка, то) собі горне. *Проск.*

То чорт не рука, що собі не дба. *Пир.*

Кожна ручка собі панночка. *Дуб.*

Своя рука владика. *Проск., Пир., Біл., Бор.*

Чорт не рука, що собі не прияє ⁽¹⁾. *Рад.*

⁽¹⁾ щоб собі не прияла. *Нов.*

Своя пазуха ближче. *Зв., Пр., Л., [Кр.].*

Сими словами теж оддають, як хто кого налає—собі, мов, візьми. Або ще й так кажуть: «Твоя пазуха ближче!» *Кор.;* або ще и так: «Твоя пазуха ближче—хай у твою пазуху!» *Бр.*

Всякому своя сорочка ближче до тіла. *Т.*—Своя сорочка ближче к тілу. *К., Коз.*

Сорочка до тіла ближче. *Зв.*—Сорочка ближче, ніж жупан. *К.* — ... як свита. *Проск.*—... ближче к тілу, чим каптан. *Кр., [К.].* — Ближча сорочка, неже хвар-тук. *Ст. 36.*—... сорочка тілу, як рід-ная тітка. *Ил.*

9730. Своя губа ближче. *Проск.*

Всякому своє рило мило. *Кр., Нов.*

Кожний свою гепу чуха. *Гат.*

Всякий чорт на своє коло воду тягне. *Нос.*—Тягне воду на своє коло. *Ил.* — На свій млин воду обертає.

Чий кінь угруз, того руки глибей ходять. *Ст. 36.*

Чоловік ⁽¹⁾ собі не ворог ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Хто собі ворог! *Лів., Кулж.*

⁽¹⁾ Каждый. *Ст. 36.* ⁽²⁾ не є собі ворогом. *Ил.*

Всякий (або: кождий) за себе дбає. *Проск.*

Кождий собі рад.

О, та й добрий кожен для себе! *Прав. Ниж., Лів.*—... кождий собі! *Г., П., В.*

А все таки мазаним до себе. *Пир.*—Всяке б хотіло, щоб до його мазаним. *Кан., К.*

Се б то, мазаним боком—книш, напр., пиріжок и д.

9740. Курка що гребе, то все на себе. *К.*

Всяка курка не дурна: не од себе, а все до себе. *Пир.*

Віл гребе, та сам на себе. *К.*—... и сам на себе персть мече. *Ил.*—Сам бик землю борікає и на себе кладає.

Кождий дідько в свою дудку грає. *Ил.*

Кожен жучок своєю доріжкою тягне. *Ж.*

Не мігем тобі, ледві собі. *Ил.*

ПОТРЕБАМ кінця не маш. *Ст. 36.*—Потребі нема кінця. *Яч.*

Треба хліба, треба ⁽¹⁾ и до хліба. *Пир., Б.*

⁽¹⁾ Дай, Боже, хліба, дай. *Бр.*

Нащо купив? треба; нащо продав? треба, — и требові кінця не буде. *Кон., [Проск.].* — Нащо продаєш? бо треба; на-

що купив? бо треба, — бо потребі ніколи кінця нема. *Бр.*

Те купиш—без чого не пробудеш. *К.*

9750. До кого долігає, там рукою сягає. *Ил.*

Що в кого болять, той про те й говорить. *Кон.*

Що кому рупить, той про те и лупить. *Л., [Кр.].*

Що кому треба, той про те й теревить. *Кр.*

Кому кортить, тому й болять. *Рад.*

Де болять, там и торкнеш. *Кан., К.*

Де (або: Де у кого) не свербять, там ся не чухає. *Ил.*

Що не свербять, то не кортить.

Не минеця, як козі на торг. *Зв., Бер.*
— ... на торг. *Пир.*

Погана пуга личана⁽¹⁾, а й без неї тяжко⁽²⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ личана. *Л.; личаня. Рад.* ⁽²⁾ гідко. *Л.;* погано. *Рад.;* ніяково. *Ст. 36.*

9760. Не рад старець сунки на собі носити, та мусить. *Кл.*

Хоч поганий ківш, да без його гірш. *Коз.*

Тім зубом треба їсти. *Бр.*

Хоч не для Ісуса, так ради хліба ку-са. *Кр.*

Біля грانیці не впада будувать світлиці. *Ч.*—На грانیці не треба світлиці. *Євх.*

Верти⁽¹⁾ не верти, а⁽²⁾ треба умерти. *Лів., [У., Бер., Євх.].*—Як не мудруй, не мудруй, а смерті треба. *Проск.*

⁽¹⁾ Крути. *Зв.* ⁽²⁾ Крути не крути, то. *Рад.*

Дармо, треба бренькнути (або: Ту треба побренькати). *Ил.*

Гірко їсти, та жаль покинути. *К., Кан., Гр.*

Купили хрину, треба їсти. *Кобз.*

У нас нетреба був, та вмер. *Зал.*

9770. Кому кого надобє⁽¹⁾, той того найде в кадовбі. *Б.*—По надобі, то найдеш и в кадовбі. *Хат. (171).*

⁽¹⁾ у надобі. *Б.*

Хто схоче собаку вдарить, той кія найде. *Бр., Проск.* — ... вдарити псюку, знайде дрюка. *Кос.*

Нужда мовчати не вмів. *Ил.*

Навчить біда⁽¹⁾ з салом⁽²⁾ коржі⁽³⁾ їсти. *Л., Пир., Павл.*

⁽¹⁾ лихо. *Зв., З.;* нужда. *Н.;* горе. *Рад. (3) ».* *Рад., Н.;* з маком. *Гайс., К., Кон.* ⁽²⁾ Калачі. *К., Н.;* каші. *Рад.;* кашу. *К.;* хліба. *Нов.*

Нужда всім уаучить. *Кулж.*

Навчить біда попити, як нічого ся вхопити. *Яц.*

Нужда закон ломить. *Ил.*—... измінєє. *Рад., Пир., Нов.*—...перемінєє. *Пир.*

Нужда й камень добєє. *Коз.*—... точить. *Черн.*

За нужди⁽¹⁾ козак женипця, по неволі дівка заміж иде. *О., Коз.*

⁽¹⁾ Изза горя. *Рад.*

За гора козак стару обнімає, бо молоді немає. *Рад.*

9780. Скачи, пане, як чорт хоче. *Черн.*

Скачи, враже, як⁽¹⁾ пан каже. *П., Прав. Ниж., Лів., Сл.*—... на те він багатий. *З., Л., Пир., О.*

⁽¹⁾ Роби, враже, що. *Бер., Х.;* Танцюй, враже, як. *Яц.*

Спитаєсь пня и колоди, як прийдеця до чого. *К., Кон., Л., [Рад.].*

И за соломинку хопиця, хто топиця. *Нос.*—И за соломинку хватаєця. *Гр.*

Як тописся, то й за бритву вхописся. *Гайс., [У., Ил., Євх.].*—Тонучий и бритви хопиця. *Вел. (III, 127).*

Познаєш, як чорний віл на ногу наступить. *Ст. 36.*

Знаємеш, коли лиха (або: дідька) матимеш. *Гат.*

Як прийде зла година, треба знать, по чім ківш лиха. *Не.*

Навчить біда плакати. *Бр., Бер.*

Навчить біда ворожити. *Л., Пир.*—... як нема що в рот⁽¹⁾ вложити. *Бр., [З., Л., Лох., О., Нос.].*—«Коли ти, бабу-сю, ворожити стала?» — «Тоді, мій голубе, як хліба не стало!» *Євх.*

⁽¹⁾ Писк. *Проск.*

9790. Горе навчить вгору дивитись. *Не.*

Навчить горе глядять у море. *Євх.*

Відпусти, Боже, коли тра борше (боржий). *Ил.*

Відпусти, Боже, гріха, коли пригода лиха. *Ил.*

По неволі⁽¹⁾ пан⁽²⁾ у жупані⁽³⁾, бо⁽⁴⁾ свитки⁽⁵⁾ нема⁽⁶⁾. *Л., Б.*

⁽¹⁾ Не в чім. *Зв., Н.;* не з добра. *О., Кр.* ⁽²⁾ пані. *Рад., Гл.;* пані ходять. *Пир.* ⁽³⁾ носить жупан. *Черн.;* у жупані ходить. *Зв., Н.;* надіва жупан. *К., Кр.* ⁽⁴⁾ що. *К., Рад., Гл.* ⁽⁵⁾ сіража. *К.;* кожуха. *Проск., Рад., Гл.* ⁽⁶⁾ чортмає. *ід и О.;* катма. *Євх.*

Тоді в мене христини, як єсть що в хустині. *Ст. 36.*—Коли у хустині, то й христини. *Пр. в Ст. 36.*

И квасицю гробак гризе. *Ил.*

В степу и⁽¹⁾ хрущ м'ясо. *Бал.*

⁽¹⁾ Все риба, и. *Ил.*

На безлюдді и дяк чоловік. *Нос.*

На безвідді (*або*: На безлюдді) и рак риба. *Бр.*—На безлюдді и Хома чоловік (¹). *Гр.*, *Евх.*, [*Ст. 36.*].—На безриб'ї и рак риба, на безлюдді и Хома чоловік. *Прав. Ниж.*, *Лів.*

(¹) люде. *Кор.*; пан. *Ж.*; дворянин. *Гайс.*, *Бат.*

9800. Позагублявши (¹) сокири, добре и топориско. *Ж.*

(¹) Позагубили. *Проск.*

Коли нема пшона, давайте круту варить. *Гр.*, *Сл.*—... молоть. *Гр.*—Круту молоть. *К.*, *Т.*—Давайте круту варить, бо рідкої ні з чого. *Л.*

И сукманка не мамка, як хліба нема. *Бр.*—... коли ся їсти хоче. *Ил.*—Сукманка не мамка, й ти гилій не валяй (гільтий не вилай?)—пан їсти хоче. *Ст. 36.*

Як не доіси, то и святого (образ) прода- см. *Гл.*

Не дай, Боже, напасти, то й чорт гро- ші дасть. *Пир.*—... нещастя, а гроші мусиш найти. *Бр.*

Аби лихо (¹)—гроші будуть. *Прав.*, *Ниж.*, *Бр.*, *Бер.*, *К.*

(¹) Дай, Боже, біди. *Евх.*, [*Проск.*, *У.*, *К.*, *Б.*]

Голод мучить, а нужда краде. *Рад.*, *К.*, *Б.*

Ошуком злидні перебуваюця. *Гат.*

Треба, як болячки на лоб. *Пир.*

Так треба, як більма в оці. *П.*, *Сл.*—... більмо у воко. *З.*—... більму у го- ко. *Вер.*

9810. Треба, як п'ятої ноги собаці. *Нос.*

Треба, як п'ятого колеса. *Ст. 36.*—... до воза. *Проск.*, *Л.*, *Пир.*, *Х.*, *Павл.*—... як п'яте колесо. *Пр.*—Приходи- ця, як п'яте колесо до воза. *Кон.*

Так тобі треба, як мені лиха. *Бер.*

Тов му так потрібно, як лисому гре- бінь, сліпому зеркало, глухому музика. *Ил.*

Їму так треба, як мені ні. *Л.*, *Лох.*, *Пр.*—... як мені не треба. *Ном.*

Так нужно, як волосся в паністару. *Ном.* *Не.*

Як есть, то розійдеця, а нема, то обійдеця. *К.*

То так потрібне, як дзюра (¹) в мості. *Яц.*

(¹) діра. *Ил.*

Рости псу трава, коли мого коня нема! *Бр.*, *Прав.*, *Ниж.*—...коли кобила здохла! *Проск.*

Коли пропав віл, пропадай и батіг! *К.*, *Коз.*

9820. Взяв чорт батіг, нехай бере и пужально. *Бр.*

Взяв чорт корову, нехай бере и тела! *П.*, *Прав.*, *Ниж.*, *В.*

Чорт взяв Ивася, нехай же візьме и колиську. *Проск.*

Пропав кінь, и узду кинь. *Сл.*, [*К.*, *Л.*].—... узду кинь. *Зв.*, *Коз.*, — Взяв біс коня, нехай и уздечку бере! *Коз.*

Зиявши голову, по волоссям не плачуть (за Искру и Кочубея. Див.: Укр. Нар. П'єс., *М. Макс.*; Пред. и П'єс. Урал. Коз., Руск. В'єст. 1859 г., Апр., кн. 1).

Нехай не буде від Бога гріху, від лю- дей сміху. *Бр.*

То буде на більший гріх та на сміх. *Бр.*

Перед Богом гріх, а перед людьми сміх. *Проск.*

Од Бога гріх, а од людей сором. *Л.*, *Пир.*, *Ст. 36.*, [*Кон.*].

Що непотрібне, то и в горнець не кла- сти. *Ил.*

9830. На що питать, коли не закушать. *Б.*

Кобила за ділом (¹), а лошя без діла (²). *Ск.*—... біжить. *Бер.*—Кобила за зіллям, а лошя з весіллям. *М. Білз.*

(¹) до діла. *Бер.* (²) за безділлям. *Лох.*, *Пр.*, *Кон.*, *Кр.*, *Р.*; и так. *Ст. 36.*

Корова за ділом, а теля без діла. *Пир.*

Не все тее на ноги становить. *Кл.*— Не треба все на ніжки ставити. *Ил.*— Не все часом, що на ніжки став.

Не про все розводить мову.

З ПРИБУТКУ (¹) голова не болять. *Бр.*

(¹) прибилі. *Нос.*

Що більш, то ліпш. *Ст. 36.*

Живий живе й гадає. *Об.*, [*Ил.*, *Ст. 36.*].—... думає. *З.*, *Ноз.*—Живе чоло- вік, живе и думає. *Сос.*

Живому чоловіку все потреба. *Ст. 36.*, *Кл.*

Живому багачко и треба. *Не.*, [*Ил.*, *Х. Вид.*].

Голова місця шукає. *Г.*, *П.*, *Лів.*, [*Ст. 36.*].—... а щось инше батога. *Кам.*, *К.*

9840. Риба шука де глибше (¹), а чо- ловік, де лучче (²). *Зв.*, *Лів.*, *Евх.*

(¹) глибей. *Рад.* (²) луччей.

Не буде пес голої кості гладати. *Ил.*

На голу кістку и сорока не впаде. *З.*

— ... и ворона не впаде: там падає, де чує струп. *Бр.*

Нащо курка гребе? на те, щоб щось вигребти. *Кан., К., [Г., П., Проск.].*

Тримайся того порога, перед котрим замарався. *Проск.*

Тім рогом чешися, котрим достанеш. *Бр., Проск.*

Бий сороку й ворону, доб'єся до ясного сокола. *К., Сл.*

Чує кішка, де миша є. *Зв., Пир., Коз., Кр.*

Чує муха ⁽¹⁾, де струп. *Ск., Ст. 36.*
— ... там и сідає. *К.*

⁽¹⁾ воша. *Коз.*

Коло живої кості м'ясом мусить обрости. *Нос.*

9850. Квокче курка, що айде знесла. *Кулж.*

Буде чим руки погріть. *Зв., Дуб., Лів.*
Заробив на сіль до оселедця (нічого). *Бр.*

Більш смороду, ніж потіхи. *Руд., К.*
Більше смутку ⁽¹⁾, як радості. *Зв., Рад.*

⁽¹⁾ смутости. *Бер.*

Не тільки тні браги, кільки тні звяги. *Ном., Пр. в Ст. 36.*

Єдиним богацє не прибуде. *Ил.*

Довго прями та ткати, а почне края-ти, так и мало чого. *Ст. 36.*

Іду, іду, — ні коліс, ні сліду. *Гр.*

Сиділи ⁽¹⁾ три дні та й висиділи ⁽²⁾ зли-дні. *Рад., Кон.*

⁽¹⁾ Ходили. *Проск., Пир.* ⁽²⁾ виходили.

9860. Риби не наудив, а лусту спудив. *Н., Черн.*

Добро ся палить, та нічого не варить. *Ст. 36.*

Там нам ні кують, ні мелють. *Л., Павл.*

Де наше не пропадало! *Лів.*

Все иде в так, пішло на пси. *Ил.*
Все иде в так, иде в віпсу. *Ном.*

Корову трімає, а хто другий молоко ззідає. *Ил.*

Як той Жид казав: «нащо мені риба без хвіст? нехай моя наймичка зість!» *Нов.*

Кінці з кінцями не стікаюця. *Ном.*
Кінці не зтикаюця. *Л., Зв.* — ... не схо-даця. *О.* — ... не стикають. *Бр., Проск., Рад.*

Користи за два шаги, та й ті шерба-ті. *Гат.*

Чим тут воевати. *Ст. 36.*

9870. Ні за вішо ⁽¹⁾ рук зачепить. *Ном.*
— Ні за що' й зачепиця. *Лів.*

⁽¹⁾ Нема об що. *Бр.*

Пішов дід на жебри (старцювать), та не мав в що хліба класти. *Ил.*

Ти бо хочеш ⁽¹⁾ унасти, та й не за-биця! *Об., [Евх.].* — ... з лавки уна-сти, та й тілка не забить. *Рад.*

⁽¹⁾ з печі. *О., Кон.*

Не мавши статку, не буде й упадку. *Ск.*
Мавши статок, терпи и впадок. *Гл.*

⁽¹⁾ стадку. *Рад.;* спадку. *Кон., Т.*

Де борошно, там и порошно. *Зв.*
Коло борошна порошно. *Гат.*

Чоловік не посіє, не розсипавши, а со-бака не зість, не покачавши. *Ш.*

Добре собаці ⁽¹⁾ й муха. *Л., Евх.*

⁽¹⁾ псу. *Г., П.;* псові. *Проск.*

На голій кості нема що гризти. *Ил.*
Скочила, перескочила, та хвостик по-мочила. *Нос.*

Кепкують над тим, хто каже, що от як ёму понайдло, але ж чого то ко-штує!

Треба ЖИТЬ З ЗАВТРЕМ. *Не.*

9880. Добрі и брідня, та не шодня. *Ст. 36.*

Постережуть брідню хутко.

По достаткам ⁽¹⁾ ноги простягай. *Рад., Кон.*

⁽¹⁾ По одежі. *Пр. в Ст. 36.*

По своєму ліжку простягай ніжку. *У.*
Так горнуця, як удагнуця. *З.* — ... оде-нуця. *К., Рад.*

Не до жиру — аби живу. *Пир.*

Треба ⁽¹⁾ жить, як набіжить. *Проск., Бер., Пир., Коз., Сл., Евх.*

⁽¹⁾ Так. *З., Л.*

Жий, як можна. *Проск.*

Сяк-так, аби вижити. *Ил.*

Де просто, там яголів зо сто. *Н.*

9890. Захотів пишно!.. аби затишно! *Ст. 36.*

Аби душа сита, та тіло не наго.

На віку у сєго переведеця. *Л., Пир.*
— Но довгім віку у сєго доведеця. *Пр., Р.*

У сєго на віку доведеця, — й на жлу-кті пообідать. *Кон.*

На віку, як на довгі ниві. *Об.* — ... у сєго трапиця ⁽¹⁾. *Пир., [Бр., Не.].* — ... всяково трапиця, всякого хліба из-коштуєця — и твердого, и м'якого. *К.*
На довгім віку, як на добрій ниві. *Не.*

⁽¹⁾ різно буває. *Проск.;* є сєго — є доброго, й зле. *Бер.*

На довгім віку доведеця и в глеку.

Л., Кон. — Трапиця на ⁽¹⁾ віку варить борщ ⁽²⁾ и в глеку. *Нов.*

⁽¹⁾ Доведеця на довгім. *З.* ⁽²⁾ кашу.

Є, спасибі Богу, хліба з душу, грошей з нужу — та й буде з нас! *Євх.*

В своїм ⁽¹⁾ селі буде й сії. *К., Лох.*

⁽¹⁾ сім. *К.*

Буде з нас — не діти в нас; а діти будуть, то сами добудуть. *Р.*

Кравець крає, як ёму сукна стає. *У.*

9900. Де можна в торбу, там лантух не потрібен. *Рад.*

Не сягай через крупн до пшона. *Ил.*

Пане, бери черевик на патик. *Прокс.*

И послі обіда ложка пригодиця. *Ст. 36.*

Треба хліба и на післяобіда. *Об.* — ... и після обіда. *Прокс.*

Верни часом дном, та и дітям оставляй. *Ст. 36.*

Коли 'сь в свободі, гадай о пригоді. *Ил.*

Зірко до зірка ⁽¹⁾, то буде мірка. *З., Кон.*

⁽¹⁾ Зеренце до зеренця. *Бр., Прокс.*

Курка по зерню клює, та сита буває.

Полт. г. (у панків). — ... по зерні клює, и то наїдаєця. *Ос. 11 (XVIII, 70).*

Будь мудрий: натягай маленьку латку на велику дірку. *Бр.*

9910. Гроші не полова. *Ст. 36.*

Хто не береже грошей, той їх не стоїть. *Кулаж.*

Хто за шелягом не стоїть, той сам ёго не стоїть. *Ст. 36.*

Хто не стоїть о гріш, той и шеляга не варт. *Ил.*

Хто за грош не стоїть, той сам гроша не варт. *Кан., К.*

Хто шага не береже, той не варт копійки. *Збр. Лаз.*

Гріш копи стереже. *Не.*

Осмак копи стереже. *Ст. 36.*

Копійка руб береже. *Кон.*

Из копійки рублі робляця. *Пр.*

9920. Всякі гроші хороші, та бережи їх про чорний день, та про лиху годину. *Рад.*

Держи копійчку про чорний день. *Зв., З., Л.* — Копійка на чорний день. *Н.*

Копійка любить, щоб її щитали. *Пр.* — ... щоб щитаєця. *К.* — ... щот. *Бр.*

Люде знайшедши та лічать. *Ст. 36.*

Гріш круглий — розкотиця. *Руд.*

В мене (бідного проти тебе багатира) шаг — та рубом. *З., Л.*

Се вже ми, як той Німець, що на шаечку воздух вішає. *Гр.*

Запас біди не чинить. *Ск., Ст. 36.* — ... и істи не просить. *К.*

Розумний чоловік заздалегідь готує. *Гат.*

Хоч иду в гостину, то беру хліб в торбину. *Бр.* — Идеш на 'дин день, а хліба бери на тиждень. *Б.*

9930. Нехай лежить: воно істи не просить. *Кон.*

Нехай тоє лежить — не хліба просити-ме. *Ст. 36.*

Нехай про зузулю. *Б.* — ... зезулю: прилетить зузулька, так и їй треба. *Сос.*

Издасця про лиху годину. *Сос.*

Щоб вовк був ситий и баран цілий. *Ил.*

И кози ситі ⁽¹⁾, и сіно ціло ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ И коза сита. *Б.* ⁽²⁾ ціло. *Пр. в Ст. 36.*

Вовк ситий и коза ⁽¹⁾ ціла. *Войц.* — И вовк ситий ⁽²⁾, и кози цілі. *Прокс.*

⁽¹⁾ и вівця. *Ил.* ⁽²⁾ сит. *Ст. 36.*

Що це — за жидову душу горить? *Бер.* «На що то свічка горить?» — «За па-на цапа!» *Б.*

ХТО ДБАЄ, ТОЙ МАЄ. *Ск.* — Хто дба, той ма. *Євх.*

9940. На ловця ⁽¹⁾ и звір біжить. *Об., Ст. 36.*

⁽¹⁾ стрельця. *Бер., Лох.*

Трудяща копійка годує довівка. *Лів., Грам.*

Бог за працю має щось дати. *Бр.*

«Поможи, Боже!» — «А ти не лінуєсь, небоже!» *Рад.*

«Боже-Боже!» — «А чого небоже?» — «Істи, Боже!» — «Роби, небоже!» *Збр. Шей.*

Хто робить — голий не ходить. *Руд.*

Як би все вовк лежав, то вже б досі и злох. *Зал.*

Будеш дула, будеш іла, — не будеш дула, не будеш іла. *Ил.*

Хто чого шукає, то и знайде. *Ил., [Євх.].*

Хто жив, той сит. *Ст. 36.* — Аби живі, а ситі будем. *Кор.*

9950. Як дбаєш, так и маєш. *Бр., Прокс., Л.* — Що дбаєш, те маєш. *Зв.*

Хто робить, той ся доробить. *Ил.*

Як робеш, то й матемеш. *К.*

Де не положив, там не возьмеш. *Бр.* — Де вже, не положивши, знайдеш. *Коз., О.*

Хто не важить, той не має. *Прокс., Бим.*

Треба думать та гадать, чим кишки на-
пихать. *Кон.*

Нема в світі ручками та пучками. *Б., Кон.*

Взявши ключок та додати ручок. *Кон.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20*
(IV, 12).

Рук добре доложить. *Коз.*

9960. Шатайся за ділом, як муха в ук-
ропі. *Ст. 36.*

Рук остав робячи!

Шелесть, та й есть. *Прав.*

«... гайдамак з самого початку прий-
шло з Січі в Мотренний монастир тільки
три... Дем'ян Гнида... Лусковиг... атре-
тій Шелест.» *Зам. (I, 293).* В Київ. Гу-
бер. Часопису 1853 чи 1854 р. було теж
про сего Шелеста; ще там доводять,
що оце прислів'я про його и приложено.

Запряла пучками та надбала ручками.
Збр. Лаз.

Полюби гіркенько, а тоді буде соло-
денько. *Х. 36.*

Роби кривно и ходи певно. *Збр. Лаз.*

Зароби кривно, та и зіж⁽¹⁾ певно⁽²⁾.
К., Рад., Л.

⁽¹⁾ та й проий. *Рад., З., Б.* ⁽²⁾ та й
не бійсь нікого. *Евх.*

Загоруй смажно, та й їж смачно. *Ном.* —
Загоруй смажно, та й їж смачно. *Б.*

Гірко зароби, солодко зіж. *Бр., [Г.,*
Тар.].

Де оком не ДОГЛЯНЕШ, там калит-
кою доплатиш. *Проск.*

9970. Не продереш очі, то продереш ка-
литку. *Кам., К.*

Пильнуй⁽¹⁾, як ока. *Пир.* — Гляди⁽²⁾,
як ока в лобі *Зв., Бер.*

⁽¹⁾ Доглядай. *Х.* ⁽²⁾ Стережи. *Г., Бр.*

Хазяйське⁽¹⁾ око товар⁽²⁾ жівить⁽³⁾.
Л., Б.

⁽¹⁾ Панське. *Проск., З., Пер.* ⁽²⁾ ко-
ня. *ід. Б.* ⁽³⁾ тушить. *З., Пер.; тучить.*
Проск., Б.

Лучче одно око своє, ніж чужії обі.
Ил.

Пасе очі (з ока не зпускає). *Пир.*

СХОВАЙ, що не вадить. *Ил.*

Далеко сховавши, ближче найдеш. *З.*

Лихий⁽¹⁾ спрят та й доброго спокусить.
Бр., Рад. — Злий сховак и найліпшого
попсує. *Ил.* — Худе положення доброму
спокушення. *Нос.*

⁽¹⁾ Худий. *Черн., Б.; Злий. Ст. 36.*

Далеко лежало, мало⁽¹⁾ боліло. *Л.* —
Не близько лежить, мало болить. *Нос.* —
Близько лежить, живіт болить.

⁽¹⁾ не вельми (се б то — не рідна). *Б.*

Сторожа лучче ворожі⁽¹⁾ *Нос.*

⁽¹⁾ ненуж ворожа. *Евх.;* лучча воро-
жа. *Нос.*

9980. У новій скрині (як що не в спря-
ту: валяецця під лавою, або-що). *Кор.*

Шукай у старій скрині. *Бр., Зв.* — В
старій скрині, під лавкою. *С.* — Сховав
у стару скриню. *Бр.*

Щирая ПРАЦЯ мозолённая. *Нос.*

То сяке, то таке діло. *Пир.*

Хоч кожух мняти, аби не гуляти. *Ном.*

Свекор не давав невісці їсти, що ле-
га була; и як прийшов батько в гості,
вона ото йому й каже, — ато, мов, не да-
дуть вражі люди и пообідать. Є довга
брехенька про се.

Роботи — до сёмої⁽¹⁾ суботи. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ сёмої. *Л.*

Бери, Лесько, хоч не легко. *Ил.*

Хоч ногу за ногу, а таки иди. *Ст. 36.*

Тягни, кобило, хоч тобі не мило (ро-
бить, робить, та само собі и приказує).
Ж., К., З.

Ідь, кобило, хоть есь три дні не іла.
Ил.

9990. Очам страшно, а руки зроблять.
Бр.

Богу молись, зачинай не бійсь. *Проск.*

Нехай сей день святиця. *П., Лів.*

Разом за Божим розказом. *Ст. 36.*

Господи помагай з ночвами на Дунай!
Кон.

Дай, Боже, час и пору добру (як по-
чинають роботу). *Бер.*

Піднімайте, свині, хвости, бо глибоко
морем брести. *Пир.* — Піднімайте хвос-
ти, бо глибоко брести. *Пер.* — ... бо
далеко брести. *Ном.*

Уставайте козля, задирайте хвости. *Ст.*
36. — ... та біжіть у лози! *Сос.*

Гей нуте, косарі, ви косарники мої! *Ном.*

Гей нуте, косарі! Хоч не рано почали,
та багацько утяли. *Зв.*

10000. Очиняй, пане, ворота — іде твоя
робота. *Кон.*

Вези батькова куца! *Л., Б.*

Як самотужки гренджолята везуть,
або-що.

Боже поможи! *Об.* — ... Спасибі за
добре слово — отут и положи. *Бім.* —

Магай Біг! *Лів.* — Помагай Біг! *Об.* —
Магайбі! *Лів.* — Помагайбі! *Об.* — «Здо-
рови, Боже поможи!» — «Здорови, Боже й
вам поможи!» *Л., Кон.* — Нехай вам Бог
помогає! *Пир., Н.*

За початком діло становиця. *Ст. 36.*

Добре начало половина діла. *Н.*

Кінець діло хвалить ⁽¹⁾. *Ск., Ст. 36.*

⁽¹⁾ ріша. *Х. 36.; вінчає. Кулж.*

Конець — и вінець. *Г., П.*

От тобі ⁽¹⁾ віз и перевіз! *У., Пир.*

Оце тобі все діло зробив! От тобі на!
и д. — ⁽¹⁾ Маєш. *Ил., Проск.*

Честь Богу, хвала, и вам на здоров'я!
Кон.

И конт ёму (и ділові кінець)! *Збр. Лаз.*

10010. Воно таки на діло закандзюби-
лось. *Пир., Л.*

Дай, Боже, щоб робилось, — аби не
псувалось! *Б., Л.*

Не вже ти симиділуха? *Євх.*

Се як віл у ярмі: коли не випряжеш —
не випряжєця. *Кон.*

Мовчки, як віл робить, похнюпившись.
Кул.

Везе, як борозенний. *Бр.*

Захекався ⁽¹⁾, як віл в борозні ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ Задихався. *З.* ⁽²⁾ борозенний. *Л.*

Працює, як чорний віл. *Г., П.*

Напинає пупа. *Кул.*

Из шкури виринає — так робить! *Бр.*

10020. Наліг, як на вільхову довбню. *Р.*

Наліг як Циган на ковадло ⁽¹⁾. *Пир.,
Пр., Полт.*

⁽¹⁾ на точило. *Л., Полт.*

Стараєця, що піт кривавай ёго 'бли-
ває. *Бр.*

Аж очі ёму рогом лізуть. *Кон., [Павл.].*

Ніколи — й носа втерти. *Л., Пир.,
Ст. 36., Кв., [Бр.].*

Працює до синього поту. *Рад., Кр.*

Узялися за діло, як воші за тіло. *Ст.*

36. — Узявсь (або: принявсь) за діло, як
вош за тіло. *Б.*

Кублиця ⁽¹⁾, як квочка з курчатами.
Лох.

⁽¹⁾ Клопочєця. *Пр.*

Кому до поту, а кому в охоту. *Коз.*

Робиш, робиш: ні за тобою, ні перед
тобою ⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — Роб-
лю, роблю: ні поперед мене, ні позад ме-
не — не дороблюся до гробової дошки. *Бр.*

⁽¹⁾ ні наперед тебе.

10030. Чоловік не камєнь, щоб не став.
та не 'дихав. *Пол., Лів.*

Тоді одпочинемо, як помремо. *Л., [Ст.
36.].*

Од діла голова біла. *Бер.* — Так ба-
гато діла, що аж голова біла. *З., Пир.*

Доробився хліба, аж зійшов на діда.
Ил.

Дувся, дув, поки здоров'я ся не збув.
Проск.

Щоб ся до гробової дошки не доро-
бив. *Бр.*

Касі! — чорт мене насі! *Ном.*

Жартують, як побачать якого мудро-
го косаря, що йде з косовиці и ледві но-
ги волоче — вморився. — Кажуть, якийсь
Москаль, зайшовши в наші сторони, за-
бажав піти на косовицю... Забажав и
пішов, та ще не абияк, а дві косі взяв:
аж бороною трусить, чимчикує в поле!
а коси тільки «цок, цок» — по косі на
кожному плечі! «Куди ти, Москалю», пи-
тають, «так поспішаєш?» — «Касіть, ка-
сіть!» каже. — «Нащо ж ти дві косі взяв?»
— «Ет!» — дурні, мов, хахля! «Одна», ка-
же, «вмориця, другу візьму!» Покосив
день — може бідоласі не раз и лопаток
давали; вертаєця — ледві ноги тягне, ко-
си ззаду волоче, зачепивши одну за
'дну... «А де се ти», питають, «Моска-
лю, був?» — «Касі! чорт мене насі!», и
голосу не одведе...

Тут теши та теши, а там треба пун
нап'ять. *Зап. (I, I47).*

Рівняє роботу теслярську до косарсь-
кої.

3 КЛОПОТУ голова болить. *Л., Пир.*

3 клопоту великого подуріли. *Пир.*

10040. Зібралися тучки в кучки (усі хло-
поти зійшлися до купи). *Нос.*

Має тільки гадок, що пес стежок. *Ил.*

Думка думку пошибає ⁽¹⁾. *Бр., Л., Ст.
36.* — ... журиця, що нічого не має. *Ил.*

⁽¹⁾ гонить. *Ил.; побиває. Черн. 2.*

И думок не стане. *Л., Кл.*

Голова від клопоту тріщить. *Ил.*

Так багато діла, що аж голова тріщить.

Аж очі випадають (так голова болить,
— або од сліз, од смутку). *Рад.*

До потилиці мізок повертати. *Кул.*

Сидить, наче у гаю (невеселий, за-
хлопотаний — в кумпанії сидить). *Чор. Рад.
(121).*

Як треба, то хоч у шимкі голову по-
ложи, то не здумаєш (або: то нічого не
вижмеш). *Гр.*

10050. А Боже Юрку, натягни на кісіть
шкурку! *Нем., Євх.* — Натягни, Боже,
шкурку, поки мати з церкви прийде! *Рад., Р.*

Діти над'їли, та, боявшись матері,
отто и приказували. *Бр.*

Тинди-ринди, завтра Великдень! *Зв.,*
*

Пр. — ...завтра празник. *Бер.* — Тинди и ринди. *Кулж.*

Шити ⁽¹⁾ — біляти, завтра Великдень! *Об.*, *Ст.* *Зб.*

⁽¹⁾ Мяти. *Збр.* *Лаз.*

Дівки, беріть в руки хвукі (веретена), завтра Великдень! *Проск.*

Кидай печене и варене! *Л.*, *Пир.*

Бігти за ним, та не знать за ким. *Л.*, *Пир.*

Прийшов хтось, узяв щось — бігти за ним, чорзна за ким. *Л.*, *Пир.*

Засмикали, як Циган сонце. *Коз.*, *Ном.*

Циган пішов на заклад, що буде косити до західсонця; але, притомившись добре, и почав його бламати и репетувати, щоб мерщій заходило. *Кос.*

Не мала баба клопоту, та купила порося! *Ск.* — ... порося у квік ⁽¹⁾, а баба у крик. *Бр.* — ... баба в крик, порося у квік. *Ил.*

⁽¹⁾ порося квік. *Проск.*

Не мала ⁽¹⁾ дівка лиха, так Каленика привела ⁽²⁾. *Коз.*

⁽¹⁾ Не знала. ⁽²⁾ вродила.

10060. От не було на молодіці, та стало на старіці! *Гат.*

Не мав лиха, так оженився! *Коз.* — ... та оженився на свою голову! *Бр.* — Оженився на свою біду. *Кон.*

Купив собі біду, та на свої гроші. *Поет.*

Не видав хтось кислого, та в рошину впав. *Ст.* *Зб.*

И то, й долото (як оговорююцца, що їм треба багачько діла робить). *Гр.*

Круть-верть ⁽¹⁾, в черепочку смерть. *Об.*

⁽¹⁾ Шерть-верть. *Пир.*, *Х.* *Зб.* ⁽²⁾ в черепочці. *Проск.*; під черепочком. *Пр.*, *О.*, *Н.*

Сидить, як на ножах. *Ил.*

Біга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *В.*, *Лів.*

⁽¹⁾ Кинувсь. *Лів.*; Кинувся. *Б.*, *Бер.*; Схопивсь. *Прав.*, *Пр.*, *О.*, *Павл.*; Схватився. *Прав.*, *Гр.*; Вискочив. *Дуб.*, *О.*, *Нов.* ⁽²⁾ опечений. *Бр.*, *Бер.*, *Пр.*, *О.*, *Гр.*

Шатаєцца ⁽¹⁾, як муха в ⁽²⁾ окропі. *Лів.*

⁽¹⁾ Вертицца. *Прав.*, *Ниж.*; Кидаєцца. *И.*; Крутицца. *Г.*; Швидкий. *Проск.* ⁽²⁾ на. *Г.*, *Проск.*

Біжить, як швець з чобітьми на місто. *Бр.* — ... на торг. *Г.*

10070. Вертицца, як швець в ярмарок. *Ил.*

Ганяють, як солоного зайця. *Євх.*

Сидю, як на вогні. *Бр.* — Сиджу, як на пожарі. *Рад.*

Гаразд — коли б витримати. *Ил.*

Без соли солоно, без круп густо. *Ст.* *Зб.*

Не до соли! *Лів.*

А вже мені не до солі, коли грають на басолі! *Гайс.*

«Сіль сиплецца з кишени, сіль!», кажуть чумакові, а він гаса. — «А вже», каже и д. Про се прислів'я. *Збр.* *Шей.* инаково трохи розказує (див. карт. 34).

Тепер мені не до соли, коли батько вмер! *З.*, *Л.*

Ишла дівка з торгу — сіль несла. Прийшла на весілля та й танцює — а сіль таки у торбі за спиною. «Дівко, чого ти танцюєш — твій батько вмер?» — «То що ж, що вмер, то що ж, що вмер!» — «Хіба ж тобі його не жаль?» — «Де в біса не жаль, де в чорта не жаль!», а сама все таки танцює... «Он», кажуть, «сіль сиплецца!» — «Тепер», каже, «мене до соли, коли батько вмер!»

«Твій батько вмер!» — «Постій трохи, дотанцюю!» *Євх.*

Їму тепер не до того. *Л.*, *Не.*

10080. Прийшлося Іванцю к ідному кінцю. *Прав.*

⁽¹⁾ ченцю к одному. *Коз.*

Попався ⁽¹⁾, жучку, панові в ручку. *Бр.*, *Прав.*, *Ниж.*, *Пол.*, *Лів.* — ... тепер мовчи. *З.*, *Пир.*

⁽¹⁾ А, попавешся. *Бал.*; Попавісся. *Проск.*

Застукали, як Головка в базарі. *Не.*

Змішались, як у бразі гупа. *Чор.* *Рад.* (308).

Циганський піт проймає. *Ном.*

Ні сюди, Господе, ні туди Господе. *Зал.*

Удїзла баба ⁽¹⁾ у нерет: ні назад, ні наперед. *Рад.*

⁽¹⁾ Заскочив. *Пир.*; Попавсь. *Черн.*, *г.*

Що робить — чи покинуть, чи любить! *Євх.*

Господарь 10088—10111. — Степ 10112 — 10115. — Хліб 10116—10180. — Сіно 10181—10186. — Скотина 10187—10256. — Птиця 10257—10268. — Ліс 10269—10272. — Прясти 10273—10276. — Хата 10277—10298. — Млин 10299—10301. — Огонь и вода 10302—10310. — Найми 10311—10406. — Ремесло 10407—10469. — Місто и село 10470—10492. — Купля 10493—10599. — Мівьба 10600—10610. — Міра 10611—10614. — Борг 10615—10661. — Запис 10662—10668. — Умова 10669—10677. — Сам 10678—10682. — Бурлак 10683—10689. — Сирота 10690—10716. — Вдова 10717—10727. — Гурт 10727—10774.

ГОСПОДАРЬ, як черак. де схоче, там и сяде. *Проск.*

Знає господин, хто чого годен. *Ил.*

10099. Хазяїна и Бог любить. *Коз.*

Хазяїна й собака знає.

Що то за господар, що свого доброго, не глядить. *Ст. Зб.*

Добрий хазяїн избере, а поганий розгребе. *Кон.*

У доброго хазяїна и кішка господина (¹). *Лів., Сл.*

(¹) и свинка господинька. *Гл.*

Не в дорогу вдавайся, а в хазяїстві кохайся.. *Ш.*

Без хазяїна и двір (¹) плаче. *Б.* —... двір плаче, а без хазяїки й хата. *Рад., Б.* —... двір, а без хазяїки угли плачуть. *О.*

(¹) и товар. *К., Л., Пасл., Ст. Зб.*

Без хазяїна чужі руки — кочерга. *Ос. 2 (32).*

Без хазяїки хата не метена. *Дуб., Т.* Хазяїка в домі покрову всім. *Евх.*

10100. Привикай до господарства змолу — не будеш знав на старість голоду. *Ил.*

Хазяїн (або: хазяї) на всю губу. *Бр.* — Газда цілою губою.

Так окукобилась, мов та горличка. *Г. Бар.*

У хаті в її, як у віночку; хліб випечений, як сонце; сама сидить, як квіточка. *Зап. (I, 145).*

Дождався (sic) заєць ўса — сам кормиця. *Ст. Зб.*

Иде з своїм двором. *Ил.*

Одчиняйтеся врата (або: ворота и) для нашого брата. *К.*

Як розживемся, так и в пастухи наймемся. *Нос.*

Шуткує хазяїн, як хвалять порядок в хазяїстві.

Не то господарь, що збереть госпо-

дарство, — то, що готовое задержить. *Ст. Зб., [Кл].*

Господарь — що свині попродав. *У.*

10110. В хазяїстві все знадобиця. *Кулж.*

Діди строють, а баби гноють. *Евх.*

СТЕП, поля!... роскш моя! *Ч.*

Де добрий край, там и під ялиною рай. *Прав.*

Степ — як дим (округи степ и степ — як дим). *Пир.*

У полі дві волі. *Лів.*

ХЛІБ усім голова. *Ск.*

Хліб святий — дар Божий: карай нас, Боже, ним до віка. *Ил.*

Хліб (¹) роги и ноги. *Бр.*

Хліб е — все е. — (¹) У хліба *Бр., Проск.*

Як хліб буде, то и все буде. *Об.*

10120. Хліб и на ногах поставить, и з ніг звалить. *Бр.*

Хліб убірає, хто єго має. *Кон.*

Хліб розбірає, хто єго не має.

Хліб роби, хліб и їж. *Рад., Б.*

Хліб їж, и коло хліба ходи, и хліб роби (щоб було у тебе). *Бр.*

Нема то ремесло, як лемш та чересло. *Ил.*

На новосілля берись, а за чепігу держись. *Евх.*

На слободу берись, а хліба держись. *Збр. Лаз.*

Умірать ладься (¹), а хліб (²) паши (³). *Б.*

(¹) збирайся. *Коз., Гор.;* готуйся. *Сос.*

Пріч радися. *Рад.* (²) землю. *Гор.* (³) сій. *Рад.*

Надія в Бозі, коли хліб в стозі. *Ил.*

10130. Як жито в оборозі, то надія в Бозі.

Як на току молотниця, то и в хаті не колотниця; а як на току не молотниця, то и в хаті колотниця. *Бр.* — Як у клуні не молотить, то в хаті колотить. *Зв.*

«Хліб святий усім головам!» *Бр.*

У хліба ноги коротенькі; а як побіжиш, то и довгими не наженеш. *Х. 36.* — У хліба коротенькі ноги, та не наженеш (кажуть, прибігши до кого хліба позичать. *Рад.*). *Рад.*

Ми собачу долю їмо, а колись колос йшов аж до землі. *Пир.*

Див. *Хат.* 195 к.

Роди, Боже, и на трудяшого, и на крадючого. *Ос. 3 (VI, 10).*

Усе тее пригодиця, що на полі корениця. *Коз.*

Бриця в пашні помішниця. *Макс.*

Як будуть ріжки, будеш їсти пирожки; а як уродять метлиця, то буде й хліб сницьця. *Коз.* — Як єсть в хлібі ріжки, будуть и піріжки. *Кон.*

Як уродить в житі метелиця, так буде хліб и палиниця; а як уродить житець, так и хлібу кінець. *Б.*

Як в житі кукіль, то хлібові покій; а як звонець, то му кінець. *Ил.*

10140. Кукіль—то полёвого дідька робота. *Макс.*

Коли цвіте біб, тоді тяжко о хліб; а як мак, то не так. *Ил., Войц.*

Коли сунця красна, не сій овса напрасно. *Нос.*

Коли ся риба ловить, тоді хліб не родить. *Ил.*

Де оре сошка, там хліба грошка. *Проск.*

Укони мене у болото, а я тебе уберу в золото (ніби ячмінь так промовляє, як ёго сіють: тим ёго и сіють скоро сніг з землі). *Бр.* — Топчи мене в болото, то буду як золото. *Кан.* — Казав ячмінь: «кинь мене в грязь, то будеш князь». *Л.* — Кинь мене в кал, а одіну тебе в жупан. *К.*

Навожи, надружи, а жито зийде. *Ил.*

З гречки и проса — и каша, и паша. *Б., Кон.*

Просо вітру боїця, а дощеві кланяецця. *Не.*

Між дорогами орать — так як на печі. *Кон.*

10150. Така люба рілля, що дитина виросла б, коли б посадив. *Зап. (I, 146).*

Давай нивці, то и нивка дасть. *Ліз.*

Пісок не родить, та з хліба ⁽¹⁾ не зводить. *Коз.*

⁽¹⁾ з сімен. *Нова.*

Рання сійба хоч не вродить, то и з хліба не зводить. *К.*

Присівку жде. *Ст. 36.*

Осень каже: «я урожу»; весна каже: «а я поглежу». *Кобр.*

Як ше Господь колосом наля. *Пир.*

Нам Бога не йти позивать, як хліб родить. *Р., Сос.*

Як не буде густо, то не буде й пусто. *Бер.*

Пашня в полі, як лава. *Пир., Гр.*

10160. Жито, як стіна. *Л., Кон., Гр.*

Жита такі, що й гуж не пролізе. *Кон., О.*

Жито красуєця. *З., Л., Пир.* — ... квітує. *Ж., Пир.*

Усатий ячмінь. *Макс.*

Лоском лягло (хліб, трава и д.). *Бр., Л., О.*

Хоч покотись, усіди голо. *Ск.*

Стебло стебла ⁽¹⁾ кличе. *Бр.*

Рідке.—⁽¹⁾ стебло. *К., Л.*

Сніп на сто кіп, а хазяїну на сто літ. *Сос.* — Поміг Бог нажати сніп; коли б Бог поміг нажати сто кіп, а хазяїві на сто літ. *Бр.*

Кажуть, нажавши перший сніп, вишшовши вперше жати.

Сніп од снопа, як чорт од попа. *Б.*

Лапала, лапала, и дитина плакала: на-лапала копу, без сорока сноів. *Бр.* — ... зарана додому пришла, ледві дверей найшла. — ... и дитина плакала: на-лапала двадцять без сімнадцяти, три од дороги украдено. *Кр.*

Рідке жала.

10170. Півтора тора—тіко, як и вчора (скільки нажали кіп?). *Бр., Кр.*

Що ёго у-свед зжавши! *Пир.*

Швидче жнїть до обнїжка, там стоїть пирогів діжка. *Не.* — ... та й до борозни, бо й там трохи. *Збр. Лаз.*

Як діждемо літа та нажнемо жита, поставимо в копн та вдаримо в гопи. *Ос. 6 (III, 35).*

Хто має, то нехай прибірає; а хто не має, то нехай заробляє (про хліб, літнього часу). *Бр.*

Копи одтискать. *Л., З., Хор., Кон.*

Чекайте, ціпн, прийде на вас осїнь!

Біз., Проск.

Коли побив бич, то став могорич. *Збр. Лаз.*

Він не тільки немолочений, и на тік неволочений (пропав хліб). *Зв.*

Нещасливість світа — збавилося літа; прийшла зіма, то й хліба нема. *Ил.*

10180. Нивко-нивко! верни мою силку.
Збр. Лаз.

СІНО румове (добре, неболотне). *Кон.*
Один жемчуг—сіно!

А то хватай, куме, в міх (як прийде літо, а граблів нема).

Дай, Боже, на сіно гній, на скот лій, а хазяїну на здоров'я (приговорюють за порцією, як сіно привезуть для скоту).
Кр. — На скотину лій, а на сіно гній.

Кон. — На сіно гноєк, на товар лоєк (як дожде ниви, або докосить и зложить).
З., *Пир.* — На волики лоєк, а на нивку гноєк, а на мою спинку верни, Боже, силку. *Рад.*

Ляцька борода (трава, що, косячи, не захоплюють косою—*чрива*). *Збр. Шей.*

Овсяниця, просяниця — все то товару корис. *Ст. Зб.*

Так рідко посходив (часник), наче нечистий кіллям потикав. *Коз.*

Божа СКОТИНА. *Ном.*

Скотина—то ворог. *Руд.*

10190. Пошавуй⁽¹⁾ худобу раз, а воно тебе десять раз⁽²⁾ пошавує. *Бр.*

⁽¹⁾ Пожалій. *У.*; Побережи. *Пир.* ⁽²⁾ тричі. *Ос. 7 (V, 34).*

В дорозі, у гостині, памятай о худобині. *Ил.*

З рукава вигодуєть. *Ст. Зб., Хат. (196).*

За добрим товаром зовуть и паном. *Кон.*

Худа худоба свого ховання. *Ил.*

Хто не має худоби, не знає хвороби.
Коз. — ... а в нас худоба, то єсть и хвороба. *Рад.*

Товар не потвар. *Ст. Зб.*

В одних руках худоба не живе. *Кон.*

Як снасть псуєця, то чоловік ума берєця; а як худоба пристане, то розуму не стане. *К., Кан.*

Такого кодла. *Лів.*

10200. Перепались, як хороба. *Бр.*

Іж гній, та бери лій (як купують худобу). *Кон.*

Щоб тебе з кодла звело! — Щоб твоє кодло звелось! *Новг.*

Ах, ти, гладкий (на скотину)! *Кон.*

А щоб ви—ходили (хотів налаять, та пожалував)! *Бр.*

Вовки б тебе не зарізали (лає й жалює)! *Черн.*

Без вола хата гола. *Бер., Збр. Лаз.*

В кого віл та коса, в того й грошей киса. *О.* — ... в кого ж немає вола, в того паністарочка гола. *Б.*

Як би єму вола, то б він які роги покочав! *Коз.*

Як товста шия у бика; так тоненька в мужика. *Коз.*

10210. Сім пар волів — хоч обдери.

Прав. Ниж

Бичок - третячок за маковий пирожок.
Збр. Лаз.

За каплею молока та хіба вбить⁽¹⁾ бика. *З.*

⁽¹⁾ та так бити. *Л.*; та бити. *Рад.*

Пропала корова, нетреба и здоров'я.
Збр. Лаз.

Тільки пара хвостів осталося (пара товаряк). *Пир.*

Як кінь пристане—ніж гостри; а як віл пристане—из снасти. *Б.* — Як віл пристане, так віз масти, а як кінь пристане, так ніж гостри.

Сінним конем а солом'яним волом не далеко заїдеш. *Нов.*

Волові дай полови та жени поволі, а коневі вівса, та жени, як пса. *Ос. 10 (VI, 52).*

Гей возом за волами, та й поти годі!
Кон.

Даси коневі полови, будеш робив поволі. *Ил.*

10220. Босий кінь (некований). *Л., Гат.*

Коник, як горох! *Пир.*

Ей ви, жароїди (на лінєвих коней)! *Л., Кр.*

Чи вістиме, чи конешне (питають, жартуючи, чи кобила, чи кінь)? *Бат.*

Бісами добрий кінь! *Ч.*

И хвіст дугою. *Пр. в Ст. Зб.*

Криця не лошиця! півкорця ззість, а мірки не довезе. *Бр.* — Біжить—дрижить, упаде—лежить. *Кр.* — Як біжить, так дрижить, а упаде, так лежить — криця не лошиця! *Ш.*

Так з нїздер полом'я и паше. *О.*

Кінь исказивсь (зірвався). *Кул.*

Женить би вас, щоб не брикали. *Кулж.*

10230. Кінь молодий в гроші йде, а старий виходить. *Ил.*

Продай білу: уночі гарно шукать. *Пир.*
Глаголі читає (без корму стоїть). *Пир., Л., Коз.*

У клячі грива довга, та ум короткий.
Ст. Зб.

Кобилляча голова дурніша за курячу. *К.*
—... курочка таки, де ходить, а на сі-

дало йде; а кобила, де ходить, там и ночує.

Не вірь кобилі в дорозі, бо серед бо-
лота скине. *У.*

Не тільки кобилі не вір — не вір и
кобилячий голові: хоч знайдеш на дорозі,
та ще таки зануздай. *Рад.* — Кінську ⁽¹⁾
голову ⁽²⁾ найди, та й ту зануздай ⁽³⁾. *Об.*
— Кінську голову на дорозі знайдеш ⁽⁴⁾ —
ховстай та бий. *Бр.*

⁽¹⁾ Кобилячу. *Пр.* ⁽²⁾ на дорозі. *Бр.*
Проск. ⁽³⁾ загнуздай. ⁽⁴⁾ Кобилячу го-
лову, як в дорозі, то.

Лошя вовчий підпалок. *Ил.*

Живеш вим'ям увесь, то воно все й
показуєця. *Хор.*

Дійниця — коров'яча мука. *Не.*

10240. Здорова скачи, од вовка вте-
чи, на той год рунце принеси (кажуть,
розмугузовавши обстрижену вівцю и б'ю-
чи її тим мотузом). *З.* — Пуд (під) кущ
по руно! од вовка втічи, а руно прине-
си! *Рад.*

Держи свиню — держи пару волів; дер-
жи другу — держи дві парі волів. *Кон.*

Веху вхопив (шкідливе для худоби зі-
ля). *Л., Пир.*

Дав коню вівса, а він дивниця на пса
(здихати хоче, загодував). *Бр.*

Уже на ёго (слабу товарику) давно со-
баки ⁽¹⁾ часник товчуть. *Бр., Лів.*

⁽¹⁾ вовк. *У.*; вовки. *О.*

Наставилася вовкові в зуби (дума зди-
хати). *Войц., Л.*

Так: ні горить, ні болить, — и зди-
ха (худоба під упадок). *Кон., [Зв., Кр.].*

Забачимося в кушніра на жертці. *Проск.*

Не злюбив собі місця. *Ил.*

Нехай ёму гнила колода! *Нов.*

Побажання на такі речі: «Коли б
вовк лошати не звів!»

10250. Уже тоє реве, що по волу бе-
ре (вовк). *Ст. Зб.* — ... по тилиці бере.
Вал.

В Валах кажуть, що се про дзвін.
Ніби десь піп так зробив, що хто не
прийшов в церков — давав вівцю; бачить,
що се не бере, — телицю: ніби відділя
воно и взялося.

Соловей, що коні душить. *Кан., К.*

Вовка треба оженити. *Г., П.*

Старая собачка панская брехачка. *Ст.*
Зб.

А чіп! *Коз., Х., Гр.*

А вон! одкинув хвоста, як батько ве-
сілля! *С., О.*

В Петрівку мухи роблять на панів, а
в Спасівку на себе (в Спасівку дуже ку-

сають — на себе, в Петрівку ні — на па-
нів). *Евх.*

Синиця не ПТИЦЯ. *П., В.*

Бо шкідливе дуже... Прядево дости-
гас — наляжуть и ген чисто зоп'ють. *Бр.*

Горобець на все удаець. *Гр.*

Воробець на себе смерті не має. *Ил.*

10260. Жив-жив-жив! *Ном.*

Дають так горобців. Ніби як мучили
Христа на хресті, Жиди подумали, що
Він вже вмер и покинули мучить. Так
горобець ніби прилетів и почав: «жив-
жив-жив», — вони знову стали мучить.

«Иволга, иволга! свиню ссала, пороса
вкрала!» (кажуть иволзі). — «А ти коби-
лу!» (ніби каже иволга). *Збр. Лаз.*

Півень крізь ніч за своїм хазіном по-
биваєця. *Пер.*

Курі сокоцуть ⁽¹⁾, у міх не хочуть. *Ск.*

⁽¹⁾ кокоцуть. *Вед.*

Без когута хата шута. *Ил.*

Як дома кури, так у лісі тетеря. *Нов.*

Сіла курочка, сіла-сіла курочка, сіла!
сяк перешупують, кличуть). *Л., Кон.*

Кудкудак за п'ятак, кукуріку за ко-
пійку. *Гр.*

Индик-дик, индик-дик! надув кишку,
звів в затишку, бур-бур-бур! *Пир.* — Ин-
дик-дик, спустив кишку на покришку,
бур-бур-бур! *Л.*

Дражнять так индиків.

Що в ЛІСІ родиця, то в дворі зго-
диця. *Ст. Зб.*

10270. Як не впинить ліса, буде в са-
мого біса. *Б.*

Коло бука великая мука. *Ил.*

За кусок заліза дам собі зуба вин-
нять (так воно потрібне у господарстві).
Бр. — Дивись желізного кілка, а не сріб-
ного. *Г., П.*

Дівки, не ПРЯДІТЬ: виросте лопух —
буде сорочка и хвартух. *Проск.*

Спішку, спішку! побіжи під ткацьку
стрішку, там тчуть и прядуть, мені по-
чинок дадуть (як праста сідають). *Б.*

Сюди смик, туди смик — мій починок,
як бик. *Гр.*

Чи багато мотовил, деяке на комору
закинь. *Кон.*

ХАТА рогата (діла по всіх кутках). *Нос.*

Своя хата—як покривка: всього пере-
ведеця. *Б.*

Хата не ворог: коли не запалиш, то
не згорить. *Євх.* — Дом не ворог: коли
запалиш, то ⁽¹⁾ згорить. *Хар. 36., Пир.*
— Домівка не ворог. *О.* — ... коли за-
палиш, тоді й згорить. *Б.*

⁽¹⁾ Своя домівка не ворог: коли не за-
палить, так. *Б.*

10280. Наша хата з Богом не спорить:
як надворі тепло, то й у нас тепло; як на
дворі холодно, то й у нас холодно. *Євх.,*
[Проск.]. — Наша горниця з Богом не
спориця. *Гр., Нос.*

В хаті, як у загаті. *Ил.*

Хата на курачі ніжці. *Л., Кр.*

Хаточка там така, як кучочка. *Бр., Черн.*

Живеш, як у решеті: відки вітер по-
дме, то повні хати. *Кон.*

Тепло ⁽¹⁾, як у вусі. *Л., Зап. (1, 147).*

⁽¹⁾ там тепло, тихо. *Рад.*

Треба хати холодити! (гонить вітер по
хаті—от як панночки, ходячи юрбою. *З.*).
Пр.

Чолом стоїть хата. *Кон.*

Строїть, як собака хату. Як змерзне
зімою, каже: «Построю хату!»; а літом,
як душно, каже: «Великої треба — ляжу
проти неба». *Рад., [Бр., Кр.].*

Як літом собака хекає, виваливши я-
зик, то то, кажуть, він проказує: «на
ката хата, на ката хата!»; а як потя-
гаєця у соломі, випростуючи задні й
передні лапи й позіхаючи на всі застав-
ки, — ніби каже: «оттаку-оттаку собі
хату поставлю!»; як же узимку муркає
з холоду, лежачи на морозізкрутившись
у клубок, — отто «хоч оттакаєсьню»,
мов, «хатку». (Див. № 553). *Кор.*

А ну, синку, розкидаймо хлівець та на-
рубасмо дрівець. *Зал.*

10290. Пекарня дух любить. *Ст. 36.*

Угли обрубай, а хату отоплюй.

На старе сміття вертайся. *Ил.*

Пахне пустою в хаті. *Ном.*

Макогін хазяїн у хаті. *Збр. Лаз.*

Кочерга до печі хазяйка — вона свое
діло зна, жар загіба. *Збр. Лаз., Гол.*

Хрест святий, купюба псявіра. *С.*

Ковганка салу переводчиця. *Б.*

Без ножа, як без рук. *Ст. 36.*

МЛИН — чесна хранина. *Кл.*

10300. Млин — корчма. *Кл.*

Млинок Божий дарок. *Кр.*

ОГОНЬ и **ВОДА** добрі служити, але ли-
хі панувати. *Ил.*

З водою та вогнем не жартуй. *Проск.*
Вода як візьме, другому дасть, а вогонь,
то пропало. *Проск.*

Огонь святий истиця, як ёго не ша-
нуеш. *Г., П.*

Од злодія угли остануця, а од огню
не зостануця и угли. *Ст. 36.*

Против огню нехай не лютує. *Коз.*

Біда, а гріх гасити. *Бр., О.*

Огонь не кляча. *Ст. 36.*

10310. Де вода, там и біда. *К., Кан.*

СЛУЖБА не дружба. *Ил.*

В службі треба ухом землі приймати.
Бр.

Хто не служив, той и біди не знає.
Проск. — Хто у службі не бував, той и
вужди не видав. *Пр.*

Чужую кучу віючи, вочи завсідни запо-
рошиш. *Нос.*

Чужу хату топять — свої очі сніпять.
Нагодують калачем, та и в спину ро-
гачем ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ кирпичем. *З., Л.*—В Лубенщині и
Золот. я щось не чував (од народа) *кир-*
пичем. Тут або помилка, або се не од
народа записано. *Ном.*

Рік не вік. *Бр.*

Як мієш быть злим господарем, то во-
люй быть добрим челядником. *Ст. 36.* —
Лучче быть гарною наймичкою, ніж леда-
чою хазяйкою. *Б.*

Чоловік там рідко умірає, де ся рож-
дає,—але голова місця шукає.

Сидіти на бурку. *Збр. Шей. (з Кам.).* —
На бурку жити. *З., Пир.* — Жие на бурку.
Гайс., Бр. — Бурхівий чоловік. *Нем.*

Без служби. То Ляхи живуть, аконо-
ви: сёгодня тут, а завтра як доведця.

На бубон грать (про лакиз-блюдолизів
що пучками вимазують тарілки). *Черн.*

На здобитки, підв'язавши литки. *Л.,*
[Рад.]. — На заробітки, піднявши литки.
Пир., Кр. — Підніму литки, та на заробі-
тки. *Б.* — Підв'язуй литки, як идеш у
здобитки. *Ст. 36.*

В Лубенщині більше кажуть в жарт,
як питають—куди йдеш. *Ном.*

У строках статъ. *К., Кан.*

И в ката, аби плата. *Бр.* — Най у ка-
та, аби була заплаата. *Ил.*

Плата и у ката, аби харч добра. *Бер.*
— ... хороша. *Рад.*

Хто служить з ласки, тому милосер-

днем платять (або: тому стає хріном хліб панський; або: то мішок плаский). *Ил.*

Тягне лямку. *Пир., Кон.*

Солом'яним слугою ніхто не доробився. *Ил.*

Треба робить, то треба й істи (як хто погано годує челядника). *Зал.*

10330. Накорми, тоді (або: Зобуй, зодягни, та) й кнем потягни. *Бр.*

Не давши ⁽¹⁾ оброку, не бий по боку. *Бр.*

⁽¹⁾ Не дай. *Бер.*

Дай коневі ⁽¹⁾ вівса, та й жєни ⁽²⁾, як пса. *Зал., [Рад., Кр.].* — ... а волові дай полови, та й жєни поволі. *Євх.* — Коневі дай вівса, а волові соломи, та й їдь поволі. *Ил.*

⁽¹⁾ вволю. *З., Пер.;* сіна й. *Кон.* ⁽²⁾ бий. *Кан., Коз.*

У попа був наймит та виїхав косить. «Мішок, що в тебе є?» — «Хліб та цибуля.» — «Спать!» Піп и послав на підслухи, и як довідався, як наймит розмовля з мішком, шле наймиткою другий: «Мішок, що в тебе є?» — «Ковбаса, сало, паляниці, кнєші.» — «Косить!» *Гр.* — «Торбо-торбо, що в тобі є?» — Хліб та цибуля.» — «Нумо спать!» — «А як са-ло?» — «Будемо робить.» *Лаз. Збр.*

Не слуга в постелях ходить — купи чоботи. *Б.*

Наймитови хоць з коліна вилупи, а купи. *Проск.*

Наймися, наймитку, в мене, а я у по-па — для луччої харчі. *Кан., Євх.* — ... а я їду до попа, бо в попа лучча харч. *Бр.*

Попівський хліб роспирає челяді бік. *Проск.*

Хто везе ⁽¹⁾, того й підганяють. *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Коли везе, то на нього більше ще підкладають. *Сл.*

⁽¹⁾ йде. *Рад.;* їде. *Бер.*

Дурний слуга без помічі, а полковник без війська. *У.*

10340. Гриць за волами, Гриць и за дровами. *Проск.*

Я и товкач, и помело (и винен, и ро-би—все я). *Об.* — Я—як той товкач: що загадають, те й зроблю. *Бер.*

Одному не роздирацьця. *Л.* — Єдному не роздиратися надвов. *Ст. Зб.* — ... не роздертися надвов. *Бр.*

Одним волом хліба не доробисся. *Бр., [Ил.]*

Сіли на шию. *Пир.*

Так що ж я буду робить — хіба ни-

кони ловить? *З., Л., Кр.* — «Що його ро-бить?» — «Никони ловить!» *Л.*

А чого ж ми підєм—чортів спінить? *О.*

Не запріг, що нукаєш. *Пир.*

Служба вільність не тратить. *Ил.*

Сій и ори, а на свободу ся бери. *Проск.*

10350. Один хліб придаєцца (кажуть про того, що часто найми або службу ні-ня). *Нос.*

И псові в єдну дюру наскучить лазити. *Проск.*

Не од калача тікають, а од бича. *Пир., [Лип.].* — Не втікає пєс ⁽¹⁾ від колача ⁽²⁾, тільки від бича ⁽³⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ мужик. *У.* ⁽²⁾ калача. *Бр., У.,* ⁽³⁾ що бє. *Бр.*

Хліб не б'єцца. *Нос.*

Не їдуть од хліба — їдуть од кнє. *Об.*

Собака не втікає од хліба, а од кнє. *Кан., К.* — Собака од хліба не утіче. *Ш.*

И пєс дурно не брєше. *Ил.*

На добрим місці и камінь обростає. *Кан.*

От тобі хамут и дуга: а тобі не слуга. *Ст. Зб.*

Нехупава подякувала (з того пішло, як з служби зійшла молодиця за слово не-хупава). *Бр.*

10360. Йди, ринде, де-инде: там тебе ⁽¹⁾ не знатимуть и риндею не зватимуть. *Лів.*

⁽¹⁾ Ходім, ринде, куди-инде, де нас люде. *Євх.*

Не то добрий, що в доброго год вибу-де, але то добрий, що в злого. *Нос.*

Яка плата, така й робота. *Кр.* — Соб, бицю, коло ⁽¹⁾ плота — яка плата ⁽²⁾, та-ка и робота. *Ил.*

⁽¹⁾ до. *Проск.* ⁽²⁾ заплата.

Яка ⁽¹⁾ харч, така й робота. *П., Лів.*

⁽¹⁾ Цабе, куций, у ворота, яка. *Р.;* Гала коло болота, яка. *Рад.*

Яка плата, така й дяка. *Прав. Ниж.* — ... подяка. *Г.*

Три дні молотили — шєлаг заробили. *Бер., Л.*

Служи, та на себе й зложи, а розгор-ни поли, та й иди голий. *Гайс., К.*

Живши-живши та й идєш завивши. *Нос.*

Там ся лїниво працює, де пожитку не чє. *Ил.*

Тяжко працювати, где нічого взяти. *Ст. Зб.*

10370. Робити, то є що, а зарєбити, то нігде. *З.*

На сєй роботі не забагатієш, а загор-батієш. *Кулж.*

Не даром тобі людєка праця боком лі-зе.

На чужий труд ласий не будь. *О., Коз.*
Набиток злий не спірний. *Бал.*
Лихий набиток не дійде третіх рук. *Ил.*
Що легко прийде, то легко піде. — Легко прийшло — легко пішло. *Бр.*
Чужая праця боком вилізе.
Шість батька в напасть, а діти по наймах. *Ст. 36.*

По господині наймит. *К.*

10380. Оттак, хлоп, ми всю віченьку прогуляли!.. и нагулялись як!.. так пани чай та шпунти п'ють, а ми в пригубнику знай люльки плюндriamo. *Сл.*

Не жалій хазяїна: їж картошку з лущинкою. *Кон.*

Наняв купцю без хвоста. *Сос.*

Служба службою, а дружба дружбою. *Кон.*

Од кого хліба їси, за того й Бога проси. *Черн.*

Чай хліб їси, під того й дудочку скачи! *Не.*

Нанявся—продався. *П., Сівер.* — ... скажуть дверима скрипати, то скрипай. *Бр.* — Нанявся, як продавсь. *Лів.* — ... як продався. *Прав. Ниж.* — ... роби, як віл. *Б.*

Хоч не їжно ⁽¹⁾, так уліжно. *Бр.* — Чи доїжно, чи долижно тобі (питає наймичка наймичку). *Шим.*

⁽¹⁾ не в'їжно. *Б.*

Господарь слугі не викає. *Ил.*

Хто кому стрік — всьму дощотик.

10390. Вода без плати біжить. *Пир.*

День діла, три дні харчі. *Л., Пир.*

Годувать — не год годовать. *Збр. Лаз.*

Їж, що дають, а роби, що кажуть. *Ил.*

Кому в гóди, а нам в глóди. *Ст. 36.*

Як служиш, то нічим не тужиш. *К.* — Хто служить, той не тужить. *Сл.*

Не поміч, а неміч. *Л., Пир., Кон., [Бр., Бер.].* — Більш немочі, як помочі (про літворю). *Л., Пир.*

Хто три роки служив у панів, а три у Жидів, того би лиш повісити. *Ил.*

Лінивого одішлесся, а сонливого добулесся. *Зал.*

На вередуй робітником, бо лінивого збудеш. и д.

Старий хліб лучче, як новий. *Проск.*

10400. Місто святе не буде не занятє. *Ш.*

Смашче не ваялєцця, а хороше не волючєцця. *Коз., Нов.*

Узяв вовчий прашпорт. *Зв., Л.* — Дали вовчий билет (вигнали). *О.*

Яка робота, така й плата ⁽¹⁾. *П., Прав. Ниж., Пол., Лів., Ёвх.* — Яка кровва,

така й лата — яка робота, така заплата. *Ил.*

⁽¹⁾ заплата. *Проск., Ст. 36.*

Самі старші, самі менші. *Ск.* — Самі, мовляв, и старші й менші. *К., Л.*

Казав пан та й пішов сам. *Руд.*

Біда бідному и без наймита. *Ил. [Зв.].*

РЕМЕСЛО не за собою носити. *Ст. 36.*

Доброе ремесло чорт любить. *Пр. в Ст. 36.*

Більше ремесла, більше здиднів. *Проск.*

10410. В ремесника золотая рука. *Ст. 36.* — ... та ба! *Пр. в Ст. 36.* — ... та кальний рот.

Що майстер, то й п'яниця. *Бер.*

Було ремесло, та хмелем заросло. *Проск.*

Вже мое рукомесло бурьяном поросло. *К., [Кулж.].*

Майстер майстру не укажнич. *Прав. Ниж., Лів.*

Всяк маштак ⁽¹⁾ своя зна. *Л.*

⁽¹⁾ мастак. *Збр. Лаз.*

Майстер зна, що кобилі робить. *Зал.*

Знає кулик свое болото. *Нос.*

Ділинка й діло боїцця. *Нос.*

Що вхопить, то вробить. *Ст. 36., Кл.*

10420. На що глянє, так тобі и вчєше. *Збр. Лаз.*

А, матері ёго ковінька! бач як воно штучно! *Ном.*

Коло перкви жнеш, то з перкви треба жити (кожен ремесник з твого ремества). *Бр.* — Служачи блтарю з олтаря (або: коли вівтару служиш, з вівтаря) и живишся. *Ст. 36.*

Хто чім орудує, той на тім и сидить.

З того ситий и п'яний. *Ст. 36.*

Без приправи (або: пристрою) й блохи ⁽¹⁾ не уб'єш. *Ёвх.,*

⁽¹⁾ и мухи. *Коз.; и воші. Нов.*

До завою треба строю. *Проск., Ёвх., Яц.*

До всякого діла треба способу.

Поки пан малар бога змалює, то чорта ззість. *Чир.* — Поки бога змалюєм, то чорта звоюєм ⁽¹⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ ззімо. *Бр., З., Пир.*

Кинь на собаку, а малара улучиш. *Борисівка (Гр. п.).*

Зробив ⁽¹⁾ дядя, на себе глядя. *Об., Ст. 36.* — Робив, на себе дивив. *Г.*

⁽¹⁾ змал'євав. *Зв., Пр.; Купив. Кулж.*

10430. Так хороше зіпнив (зіповщик), як душі не вліпив. *Ст. 36.*

Коваль кує, ковалиха в коршму іде.
И дметь, и куєть, и за ковадло хва-
таєть.

Стук — грак, та й ⁽¹⁾ п'ятак (коваль).
Бер. — Стук-пук, та й в. *Бр.*

⁽¹⁾ Стук-грак, та й свіжий. *Б.*

От тобі, ковалихо, лих — що у кузні
тихо. *Ст.* 36.

Шне ⁽¹⁾ та поре, та все ниткам горе.
Об. — Що гиря робе? шне та поре и д.
Кос. — Єдна шне, друга поре. *Ил.* — «Ши-
еш, дівонько?» — «Шню!» — «Чи будеш
же пороть?» — «Зараз, тільки ниточки
дошию.» *Бр., З., Л.* — «Дою, коли бу-
деш пороть?» — «Тоді, мамо, як ниточки
дошию.» *Кос.*

И письменний люд ткачі, всяк нехай ро-
зуміє: що старий и малий *отчени* в них
вміє. *Кл.*

Швець, що ступить, то збреше. *Проск.*

Шевська політика. *Кл.*

Шевська чесна граматика.

10440. Шевці — святці («так ся они на-
зивають»).

Немаш над шевство ремесла чеснішого
(«мовлять»).

Стук-грак, та й п'ятак (бондарь). *Рад.*

Склеїв чорта з рогом. *Ком., Л.*

Як тее зовуть, що мужики довбуть? *Збр.*
Лаз.

Сакій — такий майстер, та трісочки й
є! *Б.*

На мельника вода робить. *Г.*

«Що ти приніс?» — «Мед.» — «Тобі
сипать наперед!.. а ти що?» — «Лій!» —
«Ти трошки постій!.. а ти що?» — «Го-
рілку!» — «Е, бери скоріше ківш и мір-
ку!» *С.* — «В мене горілка!» — «От тобі
ківш и мірка!» *Кр.*

Летів крук, — щоб наловили жаб та га-
дюк (жартують, як стрінуть, що ідуть ри-
би ловить). *Кор.*

У рибного ловця недовгні рукавця. *О.*
— ... а хто її скупає, недовші має.

10450. Сам Бог з рибалок апостоли
вчинив. *Кл.*

Вудка (удка) мокне, а рибак сохне. *Бр.*

В'юни десь затали (зайшли за води).

III.

Шинкар — як не вірять, так обголює.
К., Коз.

Шинкар п'яницю любить, а дочки не
одасть. *Бр., Рад., Кр.*

Кухара, мовлять, під порогом положи-
ти, вжели би мів себе голодом уморити.
Кл.

Ой чумаче, чумаче, життя твоє собаче!
Ном.

Вони не вчені, нічого не знають, чва-
лями ходять, а бісів проводять. *Гайс.*

Шаслив чумак, коли воли добріє має
— то и за підрад не гадає. *Рад.*

«Чумаче, де твої гроші?» — «То в во-
зі ⁽¹⁾, то в перевозі.» *Л., Б.*

⁽¹⁾ у ввозі. *Ном.*

10460. На чумака й дерево похилилось.
Ком.

Як снасть ломипця, то чоловік строїц-
ця; а як віл пристає, то й здоров'я не
стає. *Рад.*

Віз ламаєця — чумак ума набираєця.
Зал. — ... а як віл пристає, то ума не
стає. *Кременч., Пир.*

Кий у степу чумакам хазяїн. *Не., Збр.*
Лаз.

Горшки хоч сім раз перекинь, то все
з баришем. *Не.*

До бані, до бані, на простор до бані!
Лист. (II, 231).

Пастух за ворота — кімса в ёго коло
рота. *Б.*

Кімса — хліба шматок (*Б.*). В *Ост.*
п. — грудка засохлої землі, що став нею,
од дощу, першим разом зіплевний чо-
ловік: пішла вона на нечисту силу, а
чоловік ново був зроблений.

Сопілка вівчареві вітиха. *Не.*

Як сніг упаде, то й пастух пропаде; як
сніг ростане, то й пастух встане. *Вас., К.*

Воли тому пасти, не медведі водити.
Ст. 36.

10470. До МІСТА по гроші, а на СЕ-
ЛО по розум. *Ил.*

Базар Бог показав. *Ком.* — ... хоч за
полушку, та поживиш душку; а в селі хоч
п'ятак, то сиди так. *К.* («И вже!» *Бер.*).

Купи море перескочить и хвіст не у-
мочить. *Бал.*

Купить — як пса облупить. *Ил.*

На ярмарку й на торгу — що хочу, те
й роблю. *Лох., Р.*

Бодай багачко бачив, а не мав за що
купити. *Бр.*

В місті, як у тісті, а без грошей нема
чого їсти. *Збр. Лаз.*

Без грошей до міста ⁽¹⁾, без солі додо-
му. *Бр., [У.].*

⁽¹⁾ на ярмарок. *С., Бер.*

На місті так: куп, та й луп. *Бр.*

З кошиком та з грошиком. *Ст.* 36. —
Усе з грошиком то кошиком. *Л., Сл.*

10480. И устіаку купи (у місті). *Сл.*
Без грошей в город — сам собі ворог.
Пир., [Проск.].

Кушпе—шуппе. *Бр.*

Чого не купити, того и не жалувати.

В місті добре тільки кому-небудь калач купувати, а не що друге. *Проск.*

Купи людям калач, а не вгоден, то й сам зіж. *Рад., [Бр., Кон., Черн., Нос.]*.
—... хоч плач. *Євх.*

По місту ходячи, розинків не продавай (рота не роззявляй). *Пр. в Ст. 36.*

Не продереш очей, то продереш калитку. *Прав., Кон.*

Церкви та палати... и ні однісінької хати. *Кобз.*

Як село, то й голо: в одній хаті мак, а в другій так. *К.*

10490. Як у болоті не без дідька, так у селі не без горілки. *Кон.*

Міське ⁽¹⁾ телятко, а ⁽²⁾ сілське ⁽³⁾ дитятко. *Лип., Кан., К., [Проск., Коз., Ст. 36.]*.

⁽¹⁾ Городське. *Рост., Євх.* ⁽²⁾ розумніше, як. *Бр.* ⁽³⁾ степове. *Євх.*—А селяне кажуть иводи: «Сілське телятко и д.» *Ном.*

Слобода—лика и вода. *Ст. 36.*

КУПЛЯ руки пече, а ПРОДАЖ гріє. *К.*
Нема торгівниці без жидівського головиці. *Проск.*

Купив би, та купила немає. *Збр. Лаз.*

Купити, чи не купити, а могорича треба ся напийти. *Ил.*

Заочного ⁽¹⁾ купця пугами б'ють. *Рад., Кр.*

⁽¹⁾ позавичаєго. *В. Білз.*

Кота в мішку торгує (як торгує, не бачивши товару). *Кан., К.*—... не торгують. *Руд.*

За очі тільки яйця купувати. *Л.*

10500. У базарі ⁽¹⁾ два дурні: один дешево дає, другий дорого просить. *Прав. Нимж., В.* — ... один дуже дорого просить, другий дуже дешево дає. *Полт. Час.* (1862 р. 262). — ... один купує, другий продає. *Черн.*

⁽¹⁾ В торгу. *Кон.*

Пара п'ятак. *Євх.*

Восім, милості проси! *Кон.*

Поганому за шостак. *Ил.*

Заправив ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ за ⁽³⁾ батька. *Кан., К., З.*

⁽¹⁾ Загнав. *Л.* ⁽²⁾ Як Циган. *Л., Лох., Пр.;* як дурень. *Об.* ⁽³⁾ за рідного *Кан., К.*

Чи був в тебе батько зроду (дорого запришвило и д.)! *К.*

Ласий на гроші, як кіт (або Циган) на сало. *Гат.*

Од смерти! *Ос. 20 (XIV, 114).*

«По чому десяток?» — «По два злоти.»
— «Од смерти!»

Шум, що не можна, а кипіння покорна. *Ил.*

Барись дурному товариш.

10510. Хіба сало ідять, що такі дороги (про коралі, про горіхи и д.)? *Бр.*

Проси, як найбільше, а бери — що дають. *Г., П., Прав. Нимж.*

Хвали руку, а товар видно. *Об.*

Старе ⁽¹⁾ хвали, та з двора гони ⁽²⁾. *К., Коз.* — ... а молодого гуди, та у двір бери. *Нос.*

⁽¹⁾ Старого. *Пер.* ⁽²⁾ веді. — Кажуть, як купують коней, або-що.

Отця причепа — три гривні (чи скільки там). *Ном.* — ... за три гроши. *Бр.*

Шаг? щоб він тобі рубом став! *Лів.*

Ні за те, ні за се, та й дай шаг. *Кор.*
— ... гріш. *Бр.*

Дорога риба, та погана юшка. *Євх.*

Для дороготови и батька продати готови. *Ров., Рад.*

Жид каже «ти не знаєш, що купуєш» — и справді, Жид, замість доброго, драгтя продає. *Проск.*

10520. Першого торгу не кидайся ⁽¹⁾. *Об., Вел.* —... а другого не очікуй. *Бер.*

⁽¹⁾ не пускайся. *Ил., Л.*

По ярмарці лихий торг. *Ил.*

За більшим поженись, та и посліднього рішись. *Лів.*

Продажне — заважне. *Бер.*

Дай, Боже, купити и спродати и гроші додому принести. *Пир.*

Чи зиск, чи трата—една заплаца. *Проск.*

От же тобі шостак, та нехай буде так. *Гор.*

Заправив, та и не взяв. *О.*

Які ви дешеві. *Кулж.*

Дорога тільки голова на в'язях! *Пол., Лів.* — ... а се не дорого. *Л., Пир.*

10530. И то гроші! *Ив. Аксаков.*—... та трохи. *К., Рад., Лів.* — ... нехай тобі Бог більш дає. *К.* — И се гроші, та ваші, не мої.

За ёго такі гроші можна и в середу взять. *Пир.*

Е, так мені буде холодно (торжниця). *К.*

Дешеве м'ясо собаки ідять. *Руд.*

Дешевим конем не їздити. *Бер.*

Дешева рибка, погана юшка. *Дуб., Зв., З., Б.* — Дешеві риби и юха дешева. *Пр. в Ст. 36.*

Дешеву юшку надвір виливають, а до-
рогу поїдають. *Рад.* — Дешева рибка —
юшка вон. *К., Коз., Кр.*

Дорога рибка — добра й юшка. *Бр., Л.*
Дешево, та гнило — дороге, та мило.
Рад., З., Коз., Кон., Нов. — Що таке
то гнило — що дороге, то мило. *Проск.*
Лучче п'ятак передачи, аби до вдачі.
П., Лів.

10540. На доброму нема передачі. *К.*
Спасибі в кишеню не кладуть. *Х. Зб.*
В торгу нема гніву. *Проск.*
Не вийшов цінувати, а вийшов прода-
вати. *К.*

Свої ціни не установиш. *Пир., Ст.*
Зб. — ... не уставиш. *Кон.*

Сват не сват, аби добрий чоловік. *Зв.,*
Л., Кон., Ст. Зб. — ... ходи у хату.
Нов.

Почин дорогий од грошей. *Ном., Ш.*
Добуваєм (добували, добуває й д.), як
города ⁽¹⁾, а збуваєм, як ворога. *К., З.,*
Л., Б., Ст. Зб. — ... як нема, коли б
була; а як є, так сяк и так. *Кон.*

⁽¹⁾ ворона. *Пер.*

Набув як сокола, а тяжко збути як о-
ла. *К.*

Продати й сам продаси, а купити й з
батьком не купиш. *Бр., Рад., Ж.*

10550. Продай та й кайсь. *Бр., У.,*
Проск.

Тепер продам, а сама зімою гигі бу-
ду їсти. *Коз.*

«Паноче, чого в вас такий малий лі-
коть (міра)?» — «Тю, дурний! в мене в
млині ківш більший!» (а в того ткача та
и млинок був). *Гр.*

Купець, як стрілець. *К.*

Не товар платить, а час. *Коз.*

Година ⁽¹⁾ платить, година ⁽²⁾ тратить.
Ил.

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ час. *Проск., Нос.*

Набересся, як дід за козу. *Пр.*

Виграв ⁽¹⁾, як Хома ⁽²⁾ на вовні. *Пир.,*
Коз., Кон., Лаз.

⁽¹⁾ Заробив. *Гл.* ⁽²⁾ Костюк. *Кор.*

Оце виграв, як Хома на булках! *Гайс.,*
Черн.

Виграв, як Дудек ⁽¹⁾, на костелі. *Бр.,*
Вас.

⁽¹⁾ Дудку. *Руд., Нос.* — Був, кажуть,
такий пан Дудек, що на всі гроші, які
мав, костел ставив, щоб з його разом и
користь мати, и доброї слави запобігти,
а костел, недобудований, згорів.

10560. Виграв, як Шлєма на оренді.
Слуц.

Вийшов (або: Підголівся; або: Виграв),
як Заблоцький на милі. *Бер.*

З Войциського повістки на сю при-
мівку видно, що п. Заблоцький дуже
падкий був на гандель и не з розумом
його провадив. Один раз закуплене ми-
ло розмив на Вислі, а вдруге назів у
Вроцлав місто, де тоді робилось багато
и доброго мила, на безцінок. Розмизу-
ють ще, що підмочене у Вислі мило зі-
брав, розпустив на мильнія, злив в боч-
ку — бочка лопнула, и на мильнію не
вскурав.

Міщане — що лавки в місті тримали, а
тепер чи й лавкі у хаті є. *Нем.*

Покуль будуть бариші, у баби не ста-
не душі. *Рад.*

Мені то прісно, що не кисло. *Ил.*

Тільки зиску, що в писку. *К., З.*

Торговав кирпичем, а остався ні при
чем. *Кр.*

Добрий товар пояси: що продаси, то и
поіси. *Ст. Зб.*

Три дні ходу, а до обіда ярмарку.

Ти пішла на ярмарок, а люде піч роз-
беруть. *Б.*

10570. «Чи був на базарі?» — «Був!»
— «Що ж ти купив?» — «Козу!» — «Що
дав?» — «Сім кіп.» — «А за що продав?»
— «За п'ять кіп.» — «На що ж так ба-
гато втратився?» — «Нічого, що багато,
втратився, — аби свіжа копійка!» *К.*

Шкурка за вичинку ⁽¹⁾ не стане. *Льв.,*
Нов. — Не стала ⁽²⁾ шкіра за виправку.
Ил. — Шкура вичинки не варт. *Збр. Лаз.*
— Одасть шкурку за виправку ⁽³⁾. *Б.* —
Стала шкурка за вичинку. *З., Л., Пир., Пер.*

⁽¹⁾ за чиньбу. *Кл.* ⁽²⁾ Стане. *Проск.*

⁽³⁾ за вичинку. *Кр.*

Більша утрата, як дохід. *К.* — Біль-
ший росхід, ніж прихід. *Ил.*

За морем вовк три гроші, та руб пе-
ревозу. *Руд.* — За морем телушка полуш-
ка, та руб перевозу ⁽¹⁾. *О., Кр., Коз.*

⁽¹⁾ та перевоз дорог. *Пр., Н...* труден.
Коз., Кр.

От побаришовав: ні стовпа, ні борошна.
Коз.

В котрий день не нажив, так прожив.
Сл.

Без ями гребля, а без накладу зисък не
буде. *Ил.*

Хоч нема бариша, так слава хороша.
Л., Кон.

Без бариша голодна душа. *К.*

За полушку — ні в борш, ні в юшку.
10580. Дасть Бог купця, а чорт роз-
гудця. *Бр., Проск., Ст. Зб.* — ... роз-
судця. *Кан., К.*

Що наша копійка! кров'ю обкипіла! *К., Пир.* — Кривава наша копійка! *Бр., Рад.*
 Нам (крамарям) як не божицьця, так
 и ⁽¹⁾ не розжицьця. *Кон.*

⁽¹⁾ не забожицьця, так и в світі. *Б.*

Личко ⁽¹⁾ товар продає. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ Лице. *Ст. 3б.*

Хвалячи продати, а гудячи купити. *Бр., [Кан.].*

Торг в торг: я ёму даю и д. (почали торгувацьця. *Ном.*

Голова в голову (все огулом). — Голову в голову перелічити треба. *Ст. 3б.*
 И руки прибили. *Кон.*

На ціні зійшлись. *С. Д. Ніс.*

Такий віс, сякий, сухий, немазаний. *Кулж.*

Без добавки и борщ не смашний. *К.*
 10590. Придаток не стоїть за даток. *Ил.*
 Здай душі оддали («ні за віщо, дешево»). *Пир.*

Споживайте, коли вам Бог судив. *Бр., Л.*
 Побрали гроши, як за перець (взяти за що добрі гроші)! *Кон., Ш.*

Убив добру ⁽¹⁾ грінку. *Л.* — Грінка ёму упала. *Бр.* — Поняв грінки. *Рад.*

⁽¹⁾ Поймав. *Ст. 3б.*

Оттак наші сіромахи Жидів обманюють: виніс сім мішків из погребя глини, та шажка й луп! *Сл.*

Купив чорта з рогами на свою шию. *Пир.* — За свої гроші купив чорта на свою шию. *Льв.*

Набрались діди біди, поки набули, а внуки муки, поки збули. *Кон.*

Се бач ёму по пір'ю. *Ш.*

«Віткіль?» — «З Ромна!» — А «що?» — «Воли.» — «А по чім?» — «Без п'ят.» *Не., [Гр.].*

Панство то-що, кепкують так з народу, що він не любить широко розказувать.

10600. МІНЬБА одному панув. *Ил.*

Хто міняє, той не має. *Бр., Я.*

Мін'джуні. *Л., Кон.*

Мін'джує, як Циган кін'ями. *Б., Ёвх.*
 Як Циган—мін'яецця. *Н.*

Мін'яли тихо, та вимін'яли лихо. *Пир., Б.*

Промін'яв шило на мило. *Об.*

Промін'яв шило на мотовило. *З., Пир., Пер.*

Промін'яв ⁽¹⁾ шило на ⁽²⁾ швайку. *Лів.*

⁽¹⁾ Вимін'яв. *Бр., Зв., Прок., Кон.;*
 Замін'яв. *О.;* Перевів. *Б.;* З'юв. *Ст. 3б.* ⁽²⁾ за. *Бр., Зв., Прок., Л.*

Промін'яв вівки на собаки. *К.*

10610. Вимін'яв ⁽¹⁾ ремінець на личко. *Зв., Бер.*

Промін'яв. *Б.*

Держи віру, держи й МІРУ. *Рад., Б.*

Шинкар' мусить поправді мірять горілку. *М. Білз.*

Що міра, то й віра. *Г., Яц., Ст. 3б.*

Без міри нема віри. *Ил.*

Коли будеш мірним, то будеш и вірним. *Ст. 3б.*

БОРГ умер, зачекай не жие: хто не має грошей, най не п'є. *Ил.*

Віра померла. *Ж., Слуц.*

Як станеш усім боргувати, то прийдеця без сорочки ходити. *Збр. Шей.*

Позичка босоніч ходить. *Нос.*

Не позичай — злий обичай: як віддає, то ше й лає. *Ил.*

10620. Не штука розскинути, а штука збирати. *Бр.*

Не маш тички для позички. *Ст. 3б.*

Дай руками, а не виходиш и ногами. *Прок., Лів., Ёвх., Ст. 3б.* — Беруть руками, а дають ногами. *Коніс.*

Довжник весело бере, а смутно віддає. *Ил.*

Латвіше брати, ніж повертати. *Гат.*

Коли прийде віддавати, то нема що дати. *Ил.*

Поки зберемо, то й останнє здеремо! *Рад.*

По два рази пси дражнити. *Кл.*

Усюди не без заїдів. *Ш.*

Як позичає, то всі богі викладає; а як віддає, то в батька-матір лає. *Бр.*

10630. Як позичають, так ёго батька лають; а як отдають, так свого. *Рад.* — Як позичає, свого батька лає; а як отдає, то ёго. *Пир., Черн., Гл., Кор.*

Як бере—очі дере, як оддає — батька дере. *Ш.*

Хто за віру, а хто за міру. *Кор.*

Відбереш в псєй голос. *Прок.*

Віддасть на безрік (віколи). *Збр. Шей.*

Взяв на час, та и в добрий час. *Хар. 3б.*

Из ⁽¹⁾ Миколи ⁽²⁾ та й віколи. *З., Л.* — ... из Мигути та ні тут. *Ном.*

⁽¹⁾ На. *Зв., Бр.;* Од. *О., Гор.* ⁽²⁾ Об Миколі. *К., Рад., Кон., Кор., Гл., Павлв.*

Одасть на тім світі угольям. *Л., Т.* — ... угольцями. *О.* — ... огульцями. *Кор.*

Бодай так рак світ бачив (як сей гроші оддасть)! *Бр.*

Від лихого довжника бери и половину. *Бр.*

10640. Від злого давця бери и капця. *Ил.*

Давній довг лучче находки ⁽¹⁾. *Гл.* — Як хто довг оддасть, то як находка. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ так як находка. *Пир.*

Як ся напomme, то лучче подарувати. *Проск.*

Той мені винен и той мені винен: як би віддало, купила б село. *Бр.*

Бог з тобою! розсчитавсь на тім світі. *Гл.*

Пропали ти з колядою. *Нос.* — ... оддай мій міх. *Проск.*

Каже теж, як без заробітку рад хоч своє вирвати.

Лучче мати, як позичати. *Ил.*

Собі май, та и мені не дай. *Кл.*

Що винен, оддати повинен. *Руд.*

Бувши винним, треба бути и платним. *Ст. 36., Гл.*

10650. Коли даха, то ⁽¹⁾ и взяха. *Ст. 36.* — Будеш дахарь — будеш и взяхарь. *Бус.*

⁽¹⁾ Будь даха, будь. *Ш.* — ... даха, так будеш. *Б.*

Як взяха, то й ⁽¹⁾ оддаха. *Кам., К.*

⁽¹⁾ Будь узяха, будь. *Б.*

Позичене ⁽¹⁾ не зздєне ⁽²⁾. *Бр.* — ... все треба віддати. *Яц.*

⁽¹⁾ Пожичене. *Яц., Проск.* ⁽²⁾ не зздєне. *Яц.; не зздєне. Проск.*

Голод мутить, а довг крутить. *Бал.*

Довг довгий, а прийде час, що стане короткий. *Рад.*

Душно, як два правять, а третєму нічого дати. *Ст. 36.* — Десять править, а одному нема що дати. *Бр.*

Нап'яв на цугундер. *Пир.*

Заграз в довги по самі уха. *Ил.*

Мій батько нікому невинен! у того позичить, а тому 'тдасть. *Зв., Рад.* — Сорочку викупив, а сукман заставив. *Ил.*

Бодай той здоров був, що мені винен ⁽¹⁾. *А. Вил.* — ... а той, що я винен, щоб умер. *Рад.*

⁽¹⁾ що мої гроши забрав. *К.*; той жив, хто винен. *Ст. 36.*

10660. Держі гіру — держи віру («не все за гроші — більше зарібку матимеш». *Бр.*). *Бр., Н.*

Хто ручиця, той мучиця. *Ск., Ст. 36.*

Неграмотному чоловіку тільки в голові пиПИС є. *Коз.*

Пиши, вЗеп ши, а все роскоиця. *З.* А Не штука сати, коли є дати. *Ил.*

Слово вітер, а пісьмо грунт. *Кам., К., Нос.*

Пісьмо очі коле. *Ск.* — Пісьмо Святе очі коле. *Ст. 36.*

Єдно пиши, а друге лиши. *Ил., К., Кам.*

То не в число! *Пир.*

УТОВОР паче грошей. *Зал. [Гл.].*

10670. Хто од слова одскачить, коло того шкура обскачить. *Л.*

Мовивши слово, треба бути паном. *Ст. 36.*

Він пан своєму слову. *Бер.*

Що скаже, те й свято (слухаюця и додержує слово). *Чор. Рад. (28).*

Добре слово стоїть за завдаток. *Ил.*

Не давши слова — держись, а давши — кріпись. *Зв., Кр., Новт.*

Лучче не обіцати, як слова не держати. *Ил.*

Слово святе. *Нос.*

САМ, як ⁽¹⁾ блиинка в полі. *Бр.*

⁽¹⁾ Стоїть, як. *Збр. Шей*

Сам-один, як палець. *Бр., Пир.*

10680. Сам душею. *Пир.*

А він, так як скітник, в другій хаті сам. *Ком.*

Одни очі и плачуть, и сміюця. *Нос.*

БУРЛАК свічки до церкви не всуче. *Ил.*

Бурлак сам горить, як свічка: як до роботи, як до охоти. *Рад.*

Одною рукою воли поганяєш, а другою слези утираєш. *К.*

Вік пробурлакувати. *К.*

Гайдамаці, як собаці (безрідному бурлаці). *Б.*

Жидівський попинач. *Кул.*

Я наче той попинач: куди піхнуть, туди и йду. *Рад.* — Се вже за попинача обібрали: куди не піхнуть, туди й поточисся. *Бр.*

10690. Не то СИРОТА, що роду нема, а то сирота, що долі не має. *Ил.*

Отець вмер, то півсироти дитина, а мати, то вже цілая сиротина. *Кл.*

Горе сироті и бородатому. *Нос.*

Люті сироті бородатому, а голомовому й горш. *Ст. 36.*

Там, де сирота зістатися має, лучче, аби камінь виріс. *Г., П.*

На сиротах и світ стоїть. *Бр., Проск.*

Сироті хоць з мосту та в воду. *Проск.*

Ніхто того не відав, як сирота обідав.
Б. — ... а всяк тсе бачить, як сирота плаче.

Ніхто не баче, як сирота плаче. *Полт., [Пир.]*. — ... а як заскаче, то всяк побаче. *Р., [Бр., Рад., Пр., Гл., Руд.]*.

Як ⁽¹⁾ сироті женитися, то й ніч мала ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾». *Зв., Бер., Коз.* ⁽²⁾ день малий.

10700. Тоді сироті неділя, як сорочка ⁽¹⁾ б'є. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ л'єля. *Новг.*

Тоді сироті Великдень, як білая сорочка. *Павл., Ст. 36., [Проск., Павлов.]*.
Чужа ласка сироті Великдень. *Коз.*

За сиротою Бог. *Ст. 36.* — За сиротою ⁽¹⁾ Бог з калитою. *Об.*

⁽¹⁾ Над сиротою. *П., Лів.*

Бог сиріт любить, та щастя ⁽¹⁾ не дає. *Кр.*

⁽¹⁾ долі. *Кан., К.*

З хати ⁽¹⁾ по нитці—сироті свитина ⁽²⁾. *Коз., О.*

⁽¹⁾ миру. *Новг.* ⁽²⁾ сорочка.

Довариця сироті в животі. *Коз., 36р. Лаз.*—Буде з сироти й болячки. *Б.*

Сирота й горбат, и череват, и много ість. *Ст. 36.*

Сирота, а писк, як ворота. *Проск.*

Сирота, а губи як варста (?). *Ил.*

10710. Що сирота, то й пустота. *О., К.*
Сирота так, що їму наведєця на розум. *Хор.*

Як иде сирота — зачиняй ворота. *Ш.*

У сироти два роти: одним ість, а другим бреше. *Ил.*

Поможи сироті, виколе ті (тобі) очі.

Сирота сироту скребче, щоб було животу легше. *Пр. в Ст. 36.*

Чи буде ж таке сиріцьке, як чоловіцьке. *К.*

Живи ВДОВА на подолі, та й плач свій вік обо гіркій долі. *Сос.*

Біжить вовк, пита єго Бог: «Куди ти, вовче, біжиш?»—«До вдови за поросям.»—«У неї ж одно.»—«Дак щоб не було й того.» *Ком.* — «Вовче, вовче, куди йдеш?»—«По вдовине пороса, бо у вдови тільки одно.» *К., Коз.*—У вдови, вовче, одно пороси — иди, щоб и того не було. *Коз.*

Сова—удовина голова. *Бер., Рад.*

10720. На п'ятій неділі вдовиний плуг вийде (а усього 4 неділі в місяці). *Евх.*

Червоного очіпка не брати (удова, що бажає удруге одружитися, надіва червоний очіпок в будень и в свято. *Г. Бар.*).
Лів.

«Як ти живеш?»—«Як ти вдовиця: сама на печі, а ноги на полиці.» *Кулж.*

Сива, як вівця, а не йди за вівця. *Бр.*
Кого лихо не мине, той візьме и мене (казала удова про заміжжі). *Евх.*

Як була сім рік удовою, не чула землі під собою; як пошла я за скурвого сина, пропала моя худобонька й сила. *Ком.*

У вдови хліб готовий, але не всякому здоровий. *Ил.*

10727. В удови два ярови. *З.*—... а у вівця нема й кінця. *Рад., Евх.*

10729. У ГУРТІ, то й смерть не страшна. *Бер.*—На ⁽¹⁾ миру ⁽²⁾ смерть красна ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ При. *З.* ⁽²⁾ При компанії. *Проск.*
⁽³⁾ добра.

10731. В гурті ⁽¹⁾ и ваша ⁽²⁾ ісця ⁽³⁾.
Прав. Ниж., Бер., Лів.—У гурту ісця спірно и каша. *Кл.*

⁽¹⁾ Між людьми. *Б.*; У гурту. *Не.* ⁽²⁾ й куліш з кашею. ⁽³⁾ смашна. *Пир.*

Гурт зробить, гурт и зість. *Проск.*

Святися б гурток, коли б не чортова ззіжа. *Бр.* — Святилась гуртова робота, та чортова ззіжа. *Полт. г.*

Миром и Богу добре молицьця. *К., Пр.*

Миром добре Богу молицьця — нехай би сам помолвися. *Зв.*

Громада великий чоловік. *Ск., Ос. 3 (XV, 9).* — ... а еден Лях всіх б'є. *Проск.* — ... чоловік, та дурний. *Кан., К.*

Поздоров, Боже, громаду, — а Бог буде аби-коли. *Б.*

Більша громада, як одна баба. *Я.*

Більший чоловік громада, як пан. *Ил.*

10740. Що громада скаже, то й пан не pomoже.

Громада одного допоможе. *Руд.*

10742. Копя переможе й попа (копй—судня громада сільська из кільканадцяти сіл, з XVIст. полегла. *Ивантисев, Рус. Бес. 1857 р.). Б.*

10744. Коли двоє кажуть *п'яний*, то лягай спати. («То вже вір сему — чого ще ти коцюбисся! то ж не один хто сказав — громада вилекла»). *Ск.*

Два третєго ⁽¹⁾ не ждуть ⁽²⁾. *Лів., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Як двоє, то єдного. *Бер.*; Семеро одного. *Кр., Ст.* ⁽²⁾ не чекають. *Проск.*

Де сила (бигацько), там и міц. *Ил.*
Дружній череді вовк не страшний. *Пир.*
Отаманом артиль кріпка. *Не.*
Голос людський — голос ⁽¹⁾ Божий. *Ст.*
36.

⁽¹⁾ голос буваєть. *Вел.* (I, 310); Голос
народа—глас. *Кр.*

10750. Хто людей не слуха, той Бога
не боїцца. *Бер., Х., [Ст. 36.].*

Нехай буде, як скажуть ⁽¹⁾ люде. *Пр.,*
Пир.

⁽¹⁾ так буде, як осудять. *Бр.*

Добре тому ковалеві, що на обидві ру-
ки кус. *С.*

Добре ріці з потоками. *Ил.*

З помічю річки течуть, а без помічі
не потечуть. *Коз.* — З помічю и ріки те-
чуть. *Ст. 36.*

Добре тому, хто вдвох. *Ш., 36р. Лаз.*

Що два, то не один. *36р. Лаз.*

Один, як ні одного (як би нічого, як
нема нікого). *К.*

Де на двох варицца, третій поживицца.
Ил., Гайс. — Де два їсть, там третій ся
наїсть. *Дуб.*

Добре ся там діє, де два оре, а третій сіє.

10760. Спілка двох годує. *Бр.* — Шуль-
ка (?) двох годує. *Ил.*

Де купка, то не болять пупка. *Бр.* —
Де людей купа, не болять у пупа. *Ст.*
36., [Кл.]. — Як роблять укупі, так не бо-
лять у пупі. *Кон.*

Як жнуть укупі, то не болять у пупі.
Ос. 2 (XVIII, 243), Рад., Б.

Товариство з ким мати. *Кл.*

Хто од товариства одстане, нехай од
того шкура одстане, як на вербі на вес-
ні. *Пир.*

Хто став в ряду, то держи и ⁽¹⁾ білу.
Ш., [Нов.].

⁽¹⁾ Сиди в ряду, то тягни тую й. *Бер.,*
Коз., Живи в ряду и терпи. Кр., Кор.

Чи Левон, чи не Левон, а з ряду не
вон (як хто до чарки, або до так до якої
парки товариської не пристає). *Нос.*

Що бабі ⁽¹⁾, то й громаді ⁽²⁾. *Пол.,*
Лів., Сл. — Що громаді ⁽³⁾, те й бабі ⁽⁴⁾.
Пр., Павл. — ... то й бабину сину. *Нос.*

⁽¹⁾ и ⁽⁴⁾ бабці. *Кл., Прокс.* ⁽²⁾ и ⁽³⁾
громадці.

Що громада, то и я. *Євх.*

Де колія, там и я. *У.*

10770. За компанію ⁽¹⁾ и Циган ⁽²⁾ по-
вісивсь. *Лів., [Бр., За., Прокс., Кремен.].*
При компанії дав ся Циган повісити. *Ил.*

Войцицький розказує дві брехеньки.
Одна, що Русин, Лях и Циган прома-
пляли непевним ділом и, ждучи на се-
бе цурки, надумали поспробувати її: умо-
вились так, що Русин, як нікуди більш
буде терпіти, ногою дригне. Лях рукою
махне, а Циган засвище. От тих мож-
на було порятувати, так Циганові як
захопило дух — губи не схотіли сви-
стать... — Друга, що двох Циганів, на
крадіжці піймали и пан одного хотів
пустити; але як вони один на одного не
хотіли говорити, то їх обох и повіси-
ли. — ⁽¹⁾ Для кумпанії, або — За кум-
панство. *Кон.* ⁽²⁾ и Жид. *Л., Пр., Б.*

Нехай и моя копійка не буде шербата!
Бер.

Сидиш в ряду — пій коляду. *Бр.* — Коли
сидиш в ряду — давай коляду. *Ил.*

Що у людях ведецца, то й нам не ми-
нецца. *Рад.*

Хоч и ошукаюся, та там, де всі люде. *Бр.*

Недбалиця 10775—10897. — Дуріє 10798—10813. — Курять 10814—10838. — Лінивий 10839
— 11028. — Мандрівка 11029—11053. — Злодій 11054—11124. — Зарізати 11125—11127.

НЕДБАЛИЦЯ гірше п'яниці. *Прокс.*

Лучче п'яниця, як недбалиця. *Ил.*

Батьків хліб не навчить. *Ст. 36.*

Дурному синові и батьківське багатство
не в поміч. *Зал.*

Свого доброго та не жалувати (як хто
свою одежину нехтує, скот вівечить и
д.). *Ном.*

10780. Пожалься, Боже, собаці білого
хліба!

Не топа ⁽¹⁾ й не вара. *Кон.*

Про жінку. — ⁽¹⁾ Ні мола. *К.*

Ні до печі, ні до речі. *Новом.*

Се Химка хазяйка. *Кох.*

Химка й хазяйка, та лопати нема.

Як з собачого ⁽¹⁾ хвоста сито. *Бр., Прав.*
Ниж., Рад. — Не буде з псеґо хвоста
сита. *Ил.*

Господарь такий кепський, майстер и
д. — ⁽¹⁾ псеґо. *Прокс.*

Як би собаки побачили, то б три дні брехали («на таку невдалицю!... недбалицю!» *Рад.*). *Рад.*, *Кр.*

Стало на юшку, та не стало на петрушку. *Рад.*

Дав Бог телі, та не дав хліва. *Бер.*, *Рад.*

Сім закут, одна свиня. *Ном.*

10790. Господня: три городи, одна диня. *К.*, *Рад.* — ... на весь город ідна диня. *Евх.*

Вимету разком, та вивезу возком. *Л.*, *Б.*
Господня Магда по припечку гайда. *Евх.*
Знайте мене перепічайку, що на воротах тісто. *У.*, *Б.* — Знать мою матір, що хліб пекла, бо на воротах кісто. *Л.*

(¹) матінку. *Рад.* (²) тісто. — Див. № 7336.

Оттак не було: пропила помило! Повернуся по хаті — біда буде лопаті. *Зал.*
Скажуть на вас, дівчата: «от які там неклісні!» *А.*

Де хата не метена, там дівка не плетена. *Ил.*

Хто має, той не дбає. *Нос.*

Жартують над недбалицею-убогим.

ДУРІЄ, бо йому ся добре діє. *Г.*, *П.*
То з жиру дуріють. *Пр.*

10800. Худий пес не казниця — ино ситий. *Ил.*

Собаки з жиру казниця. *Ном.*

Овса шкапа зліла, так и віз побіла. *Коз.*

А, ідять вас мухи! *Бр.*, *Зал.* (I, 79).

Їму усе дурниця (¹) в голові. *Ном.*

(¹) дурущі. *Ном.*; блазеньство. *Збр. Шей.*

Не спускайся (¹), Грицю, на дурницю (²). *Кан.*, *К.* — ... бо (²) дурниця тебе зрадить, що й ворожка не порадить. *Бр.*, [*Прок.*]. — ... на дурницю, тільки сам біжи. *Бер.* — Ой Грицю, Грицю, Грицю, не вдавайся у дурницю, бо дурниця тебе зрадить, що горілка не порадить (приспівують у танці). *Рад.*

(¹) Не лакомся. *І Ил.*; Не вкидайся. *Вас.* (²) на палиницю. *ІІ Ил.*

Баламутить своїм світом (сяк-так). *Збр. Шей.*

Він увесь привод дає. *Збр. Лаз.*

Ведмедів зпинають. *Ном.*

Як не вміє з кіньми, найпаче з неукми, що зпинаюцца дїба.

Козонько, не бороню тобі ліса, — але як тебе вовк зістї? *Прок.*

10810. Чому не (¹) дуріть (²), коли приступав. *Бр.*, *Зв.* — Опе тобі приступило! *Ном.*

Проти великих панів. *Дуб.* Проти багатих. *Бр.* У бенкеті. *Дуб.* До голови. *Зв.* — (¹) Добре. *Зв.*, *К.*, *Прок.*, *Дуб.*, *Ж.*, *З.*; Втогди. *Бр.* (²) шалити. *Бр.*, *Ж.*

Баловство ніколи до добра не доводить. *Ном.*

Де ти був, як собаки казились? *Бр.*

Було казниця, як тобі було три го-ді, а тепер шкода!

Добре КУРИТЬ. *К.*, *Л.*

Диво, які роскоші, та чи є в кешені гроші! *Гам.*

Кождому добрий, собі — злий. *Ил.*

Як з платка вивівусь.

Як у тань тане. *Л.*, *Коз.*

Кидає, як в безодній колодезь. *Рад.*, *О.*

10820. Се то йому худобина мулять. *Ш.*

Се ім золоту гору, та й ту рознесуть. *К.*, *Л.*

Не так чоловік мішком, як жінка горшком рознесуть з дому. *Рад.*

Гроші пішли до роскоші. *Прав.*

Кутки випорожнять (худобу розносять). *Кон.*

Пустити на хух. *Гам.*

Збувся тато клопоту: жито змолотив, и гроші пропив. *Прок.* — Збувся тато лиха: все жито змолотив. *Бр.*, *Кан.*, *К.*

Свое звів, та й на мое зіхаш. *У.*

Мочаючи вимочаш. *Ст. Зб.*

Пустого міха не надуть, коли пораз дірки йдуть. *Гл.*

10830. Доки єсть, то й шелесть. *Бер.* — Як єсть, то шелесть (¹), а як скупо, терпи, губо. *Г.*, *П.* — Коли єсть, то шелесть, а як нема, то сквересть. *Ил.*

(¹) Шелесть, як єсть. *Бр.*

Скільки єсть, тому й честь. *Сл.*

Як єсть, то й свиням честь. *Ск.* — ... то й паністарі честь, а як нема, то й ротіві катма. *Ном.*

Зразу їли лагазу, а як ся запомагли, без вечері лягли. *Ил.*, *Прок.*

Прийшло махом и пошло прахом. *Рад.*

Перевів на циганський (¹) пишик. *Ном.*

(¹) Звук на. *Ст. Зб.*

Шенці-венці, чорт у кишенці! *Л.*, *Пир.*, *Павл.*

«То шевчики такі є, надригачники, — як у місті, ой» *Бр.* — (¹) лихо. *Об.*; злидні. *Пир.*, *О.*; вош. *К.*

Як ся прибрїло, так ся иззіло. *Ил.*

ЛІНИВИЙ в своїй хаті змокне. *Ил.*
Як їсть, так нагрієця; а як робить,
так измерзне (ліниве). *Полт. г.*

10840. У лінивого слід по золотому. *Збр. Лаз.*

Лінивим знаходиться, а ледачим наробитися. *Проск.* — Ледачим наробисся, лінивим навшлєся. *Кам., К.*

Сонливого добувся, лінивого дошлєся. *Нос.*

Швидко́й місця не загіє, а сидящий на єднім місці згине. *Проск.*

На однім місці и камінь обростає. *Ск., [Ст. 36.].* — Лежачи, и камінь мохнатіє. *Ил.*

Дожидай долі (а сам не роби), то не матимеш и лєлі. *Кор.*

Через сидіння не впав в лежіння. *Бр.*
— Через сидження не міг запопасти в лежання. *Ил.* — За сидження нема ідження. — За лежню ніколи посидіть. *Чир.*

Хто празника питає, так паністару лєтає. *Б.*

Ледача шкапа скрізь припинки має. *Гит.*

Свини у барлозі, а птах у дорозі (кепкують над леґою). *Євх.*

10850. Ой, мати, хочу їсти, та боюся в погреб лізти; та боюся, щоб не впала, щоб капуста не пропала. *Кр.*

«Чого ти, наймитку, так рано встаєш?» — «Та я то обуванням, то одяганням ⁽¹⁾ надолужу.» *Бер., Л.* — «Рано естєсь встав, наймитку!» — «Я тое», мовить, «обуванням надолужу.» *Ст. 36.*

⁽¹⁾ то обуваннячком, то одяганнячком, та й. *Зв.*

Як до череди гнать, то й п'ятки болять. *К.* — До череди рано вставать, боки болять. *Гр.*

«Тит, ходи молотить!» — «Голова болять!» — «Так ходім їсти!» — «А где ж моя велика ложка?» *Ст. 36.* — «Як тебе зовуть?» — «Михайло!» — «А робити хоч?» — «Нехай-но!» *Зв.* — ... «А борщу?» — «Не хочу!» — «А пирога?» — «Хоч би й два!» *Не.*

Або ти, тату, у ліс їдь, а я дома зостанусь; або ж я дома зостанусь, а ти, тату, у ліс їдь. *Євх.* — Уже бач, тату, хоч їдь у ліс, я дома буду; хоч я буду дома, а ти їдь у ліс — все кому-небудь та треба їхати. *Павл.*

Є ще сім одмін своєї приказки — які усі, більш-менш, похожі на виписану вище першу одмину; тільки що: в двох одмінах (*Прав. Ниж.* и *Б.*) річ иде про тата и воли («або ти, тату, гони воли и д.»), в двох (*Кр.*) про тата и ночліги; в

одні (*Пир.*) про тата и дрова, в одні (*Рад.*) просто про дрова, а в одні (*Пр.*) про маму и воду.

«Синашу, піди стовчи пішона на кашу!» — «Ох, мамо, ноги дуже болять!» — «Синашу, иди їсти кашу.» — «А де ж моя, мамо, ложка велика?» *Сторож.*

Як би хотів Хома, так би робив и дома. *Бр., [Проск., Ил.],* — ... Хома добра, не ходив би нігде, робив би він дома. *Зв.*

Коли почав орать, так у сьпілку не грать. *Не.*

Жеби вовк не сидів за горою, був би за другою. *Ил.* — Жеби вовк лик не драв, то б за горою став. *Ст. 36.*

Як прийшли жнива, то й жінка крива. *Рад.* — Як прийшла косовиця, то и жінка кородиця ⁽¹⁾; прийшли жнива, ходить жінка як нежива; а як прийшла Покрова, то и жінка здорова. *Пир., [Бр.].*

⁽¹⁾ В рукопису д. Марковича стоїть *кородиця*; я поставив *кородиця*, як мені доводилось чувати. — ... то жінка ходить, як телиця. *Рад.*

10860. Жать удень душно, а вночі кушаюцца комарі. *Ст. 36.*

Подивись, онучко, чи не кличе хто жати? *Євх.*

Не сама пряла, а кума помагала. *И.*

Рано встали, та мало направи. *Гр.*

«Иди, коте!» — «Иди хвосте!» *Прав.*

Ниж., Пол., Лів. — «Біжи, вовче!» —

«Біжи, хвосте!» *Сл., Л.* — «Піди, вовчику!»

— «Піди, хвисту!» *Гр.* (кепкують з того, що посилають, а воно на других знидаєця).

Усе на єго стикає. *Пир.*

Три святі в хаті (як троє в хаті и за холоду воду не візьмуця). *З.*

Гуляю та силку збираю. *Б., О., Кр., Ст. 36.*

Гуляй тато — завтра свято. *Нос.* — Гуляй гиря — три дні свята. *Коз.*

Замуж хоч зараз, а робить не прибить. *Гл.*

10870. Без попа й не почнеш ⁽¹⁾. *Б.* — Що ж, треба попа, щоб почав. *Л.*

Як не починають роботи, їжі. — ⁽¹⁾ не обидєся. *Кр.*

Тобі од скуки тільки ловити мухи. *К., З.*

Аж, єму тільки байдики бити. *Осоковець Коз. п.*

Робить, так в чомусь локче. *Ном.*

Ів би кіт рибу, а в воду не хоче. *Ил.*

Жак — полежак («а за сіткою вже не ляже спать»). *О.*

Лежить, як пєс на стереві. *Проск.*

Лежить, як галушка. *Бр.*
 Лежить, наче камінь на душі. *Бр.*
 Одкидав сурсі (або: гуркала). *Пир.*
 10880. Сидиш, як засватаний. *Проск.,*
Л., Бм.

И кішці ⁽¹⁾ хвоста не зав'яже. *Л.,*
Гр., Ст. Зб.

⁽¹⁾ И коту. *Прав. Ниж., Лів.*

Собаці хвоста не зав'яжеш. *К.* — Та ти
 сьогодні собаці хвоста не зав'язав. *Бр.*

И за холодну воду не візьмешся ⁽¹⁾.
Ск. — А ні за холодну воду!

⁽¹⁾ не приймешся. *Рад.*

Сидить сиднем — щоб ти каменем сів!
Проск., Лох. — Сів биς там каменем. *Проск.*

Сидить даремне день при днєві.

Як до діла, так и сіла. *Лів.*

Сиди, небоже, а Бог бачить. *С., Бр.*

Посидь, сусідко, — ще трошки видко.
Бр., С.

Стій Векло ⁽¹⁾, бо ще не смеркло. *Л.*

⁽¹⁾ Сиди, Тепло. *К.;* Підожди, Векло.
Кос.

10890. Як прилось, так спалось, а як
 перестала присти, то не хочешся й спа-
 ти. *Кр.*

О!.. стяглись та поволотись: казав чо-
 ловік, маку дам. *Л.*

Кажуть, як оце сидить, а треба кудя
 йти. И то з того взято: «аби змогла на
 ноги стати, то волочешся знову». *Бр.*
 — Див. вище № 4841.

Ей, нуте! берішся, як п'яний за тин. *Р.*

Тримає, як мертвий рукою! *Ил.*

Берець, наче не своїми руками. *Зал.*

Чи кеді, чи не кеді! *Ном.*

У неї у всім у робота м'яка (неспірна,
 лінлива). *Б.*

Що за робота — шахи та махи. *Ш.*

Так робить, як чорт летить и ноги по-
 вісив (або: спустить). *З., Л., Хор.* — ...
 летить и крила теліпаюця. *Л.*

Робить — як собі ⁽¹⁾ на лихо. *Л., О.*

⁽¹⁾ батьку. *Пр., Кр.*

10900. Робить, як собі на безголов'я.
Л., Пр. — Зробив собі на безголов'я. *Бр.*

Робишся, наче у воловім вусі. *Черн. і.*

Як за нацасть. *Бр., Проск., Л.*

Косить би косив, та коли б чорт косу
 носив. *Нос.*

Єдно минути, друге звинути. *Ил.*

Він би робив, та в єго рукава болять. *Л.*

Восковці руки міє. *Ст. Зб.*

Де з маслом каша, там милость ваша; а
 де треба з узлом, туди нас з чимсь ином.
Нос.

Тобі так хочешся робити, як старому
 псови в заверюху брехати. *Проск.*

Як мокре горить. *Ск.* — ... так нехутко
 робить, гадить. *Ст. Зб.*

10910. Така робота, що удень спить, а
 вночі кукурікає. *Лит., Бр.*

Ні гульня, ні робота. *Л.*

То робить! так як два з третєго кпи-
 ця. *Бр.*

Ні куєш, ні мелеш.

Заліз, як собака в солому. *З., Л.*

Цень-цень, аби день, аби вечір близь-
 ко. *Ж.* — Тень-тень, аби збути день. *Бр.*

— Хіба вже, таки, що степь телепень, та
 и йдете на весь день. *Кон.*

Аби день переднювати, а ніч перено-
 чувати. *Бр.*

Аби день до вечора! *Ск.* — ... а діло в
 порозі. *К.*

Тень-телен, добрий день. *Пр.*

День и ніч — сутки пріч. *Прав.* — Ніч
 не мати, а день не батько. *Б.*

10920. День не стоїть (роби скоріше).
Коз., Л.

Час не стоїть. *Бр., Л.* — ... а роботи
 світ. *Євх.*

Ніч не стоїть, а світло коштує. *Яц.*

А, грудьми б тобі робило (лає за нік-
 чемну роботу)! *Бр.*

Витришки ловить. *Л., Пр., Кр.* — ...
 купувать. *Зв., Пир., О., Кон.* — Іде на
 ярмарок витришки купувати, *Проск.*

«Що роблять?» — «Гави ловлять.» *Л.,*
Лох. — Він граків ловить. *Кулж.*

Гав ловив та витришки продавав. *Зал.*

Шукає учорашнього дня. *Об.* — ... що
 добрий був. *Л., З.* — Жалкує за вчораш-
 нім днем. *Євх.*

Шука (або: Пішов шукати) пустого ві-
 тра в полю. *Проск.* — Ловить вітрі. *Бер.*

— Гонить вітрі. *Пир.*

Пішов по канун, та там и втонув. *Ном.*

10930. Зайшов, чорт єго и з собака-
 ми не найде! *Прав. Ниж., Пол., Лів.* —
 ... не знайде! *Л., Павл.* — И з собака-
 ми не найдеш. *Л., Кон.*

А що, в кума був? *Дуб.*

Якого чорта він там сліпить (гавцядєсь)?
Л., Ш. — Що він там — чортів сліпить, чи
 що? *Л.*

Де ти поза Уманню ходиш (ізднш, хо-
 див и д.)?! *Ном.*

Пішов по масло, та й в печі погасло.
П., Пол., Лів. — Пошли дурня по масло,
 то и в печі погасне. *Л.*

Сів и прилипів, як ик смолянй лавці.
Пол.

Ходив три дні, та виходив злидні. *Ном.*

Пошов посол, та й упав у росол. *Нос.*

Байдики б'є. *Лів.* — Байди збивати. *Ж.*
Баглай напав! *Рад.* — Баглаї напали.
Ном. — Баглаї в паністару налізли.

10940. От, баглаї б'є (виганя? див.
Лист. 1862 р. 245). *З.*

Собака б'є. *Лів.*

Тиняецця, як злодій по ярмарку. *Євх.*

Ходить, як кручена курка. *К.*

Ходить, як прибулна (¹) вівци. *Проск., Л.*

(¹) блудна. *Ил.*; наче кручена. *Бр.*

Ходить, як припутень (сновиґає). *Кон.*

Ходить, як дурень по ярмарку. *Кан., К.*

Так як сєгодня (¹) привезений. *Євх.*

(¹) Ходить, як. *Ном.*

Виляє, як собака. *Рад., Пир., Кр.*

По зятінках ховаецця. *Л., Пир., Кон.*

10950. Поза хэхольками тиняецця. *Л., Пир., Гр.*

Ховаецця, як собака від мух. *Об.* —

Боїцця, як собака мух. *Рад., Л.*

Треция та миецця. *Л., Ст. 36.* — Тре-
мни — мняки (Тре мнимники?)! *Коз.* — Три-
хи та мнихи. *Л., Сос.* — ... нема оддихи.
З.

Яка ти нємна (непворна)! *Кан., Л.*

Ханьки мнеш. *Х.* — ... бо діла нема.
Л., Х. 36. — Комі мнеш, а роботи не-
ма з тебе, жануєсса. *Не.* — Ходиш, а
жодної з тебе роботи нема. *Бр.*

А сховав-бсь ся під штири дошки!
Проск.

Ялозний чоловік. *Гат.* — Бач, яка ялоза!

Сидить, як морква в грядці. *Пир.* — ...
морков у гряді. *Ст. 36.* — ... як гриб.
Ід., Б. — ... як кулик на болоті. *Проск.*
— ... як чорт на купині. *Бр.* — ... під ку-
пою. *Л.* — ... як качан в городі. *Гат.* — ...
як квочка. *Ід.* — ... на яйцях. *Бер., Рад., Б.* — Сів камінем. *Ил.*

Мудруецця, як сучка перед перевозом.
Нос.

Зобрався, як швець на торг. *Проск.*

10960. Мнеть, як спілий торбу. *Ст. 36.*
Закиль це та те, то й «Святий Боже»
заспівують. *К.*

Поки прибересся (¹), то бояре й мед
поп'ють. *Л.*

(¹) Закім прихахулисса. *Кон.*

Вибіраецця, як за море стріляти. *Бр.*

Вибіраецця, як чайка за море. *Бер., Пир.*

Збіраецця, як (¹) на обід. *Павм.*

(¹) як убогий. *Ном.*

Збіраецця, як убогий на кісиль. *Об.*

Збіраецця, як свекор целюшок прать.

З. — Убрався як свекор целюшки прать.

Л. — ... як свекор в целюшки. *Б.*

Невістка каже, що нікому целюшок
прать, а він: «Та постой!», каже, «доч-
ко, ось я піду!», та все на печі совасц-
ця. *З.*

Идуть, неначе в мед (помазу). *К., Рад.*
Лізеш, я (замість як) кишка. *Проск., Кр.*

10970. Ходив рак сім год по воду, та
прийшов додому та став через поріг пе-
релазить, — розлив, та й каже: «отак
чорт скору роботу бере!» *Л.* — ... та й
каже: «така скоро робота!» *Бр.*

Совайся, Ничипоре! *Кор., Гр.* — ... по
гарячій сковороді. *Пир.* — ... Соваецця,
як Ничипір по горячій сковороді. *Не.*

Є цілий ніби акахвист (певно робо-
та колишніх *спудеіє*), де початує: «Со-
вайся, Ничипоре, совайся!» Він частень-
ко було трапляецця по збірниках наших
старих панотців. *Ном.*

Поки найде, то и сонце зайде. *Пр.*

Казав Хома: Душа моя, де ти забари-
лась? У собачинім (sic) хвості та в ков-
туни збилась. *Пир.*

А підніми лишень клиши! *Пир., Н.* —
... клеши! *Л.*

Не волочися, як Борисів бик. *Ст. 36.*

Не волочися, як Хведькова корова.

Не волочися, як солоний заєць.

Їго (¹) по смерть добре (²) посилять.
Прав. Ниж. — ... то нажицця можна. *К., [Коз., Ст. 36., Євх.].*

(¹) Такого. *Руд., Кан., К.*; От годя-
ця. *Л.*; Тебе тільки. *Зв.* (²) по смерть.
Рад., Л., О.; Тебе б тільки. *Полт.*

Пішов, як багачеві (або: бідному) по
смерть. *Ил.*

10980. За море по зілля пішов. *Ил.*

Улита йде — коли то буде. *Зал.*

Ходить, як бендюжна (хлєрка). *Збр. Шей.*

Як хвіст волочеция. *Пир.*

Буде ходив, поки світа та сонця. *Проск.*

Поки дайде, так и сонце зайде. *Черн.*

Пішов, як рак по дріжджі. *Ил.*

Волочеция, як волоцюга у плуга.

Волочесся, як голодне літо.

Ой ти то ходиш! як валєк. *Проск.*

10990. Ходиш, неначе як грїх без ду-
ші. *Бр.*

Ходить, як (¹) неначе три дві хліба не
їв. — Ходить, неначе не ївши. *Пр., Лох.*

(¹) Оце робить. *Зв., Луб.*

Ходє неначе ступа. *Павм.* — Справжня
ступа. *Пир.*

Звиваецця, як муха в мазі. *Ил.*

Такий жвавий, як Жид молотити. *С.*
 Жвавий, як рак на греблі. *Гат.*
 Жвавий, як опецёк.
 Проворний, як ведмідь за горобцями. *Л.*
 — Швидкий, як ведмідь за перепелицями. *Павл.* — ... до перепелиць. *Прок.*
 Проворний, як лопата. *Не.*
 Швидкий, як віл у плугі. *Пр.*
 11000. Швидкий, як черепаха. *Зв., Прок.*
 Зачепивсь за пень, та й стоїть цілий день. *Об.*
 Насилу Бог дав силу! *Л., Пир., Кон., Яц., Руд.* — ... и кобилу сиву. *Ном.*
 Нам як женитися, то й ніч мала. *Ст. 36.*
 Нехай ⁽¹⁾ на манастир. *Ск.*
 Каже, як не молиця, або, молячись, минає: те ж само и у всякому ділі, як мина що. — ⁽¹⁾ Подробица не хай. *Кор.*
 Одкладає, як Лях свято. *Кан., К., Рад.*
 По римському законові свята можна переносити на другі дні.
 Одклад не иде у лад. *Кон.* — З одкладу не буде ладу. *Черн., [Пир.].*
 Тільки сир одкладаний гарний. *А.* — Одкладний сир добрий. *Зв., Рад.*
 Що маєш робить, то зроби сёгодня, а що маєш ззісти, то ззіси ввাত্রа. *Прок.*
 — ... бо тільки іден сир відкладаний добрий. *Бр.*
 На страсній неділі весілля не справляють (одкладає). *Пир.*
 11010. Нехай недобрий ⁽¹⁾ чоловік. *Лів.*
 — Нехай та тривай то недобрі люде. *Не.*
⁽¹⁾ поганый. *Бр., Рад.*
 Нехай, нехай, та й зовсім занехавш. *Л.* — ... зусім занехай. *Бр.*
 Губою говори, а руками роби. *Ил.*
 День неначе ⁽¹⁾ год. *Н., Л.*
 Можна багато вробити. — ⁽¹⁾ як. *Коз.*
 Не журись, та ділом поспішай. *Х.*
 Коли взявсь за гуж (або: за уж), не кажи, що недуж. *Об., [Ст. 36.].* — Недуж — не берись за гуж. *Зв., [Бал.].*
 Де руки и охота, там спора (або: скоро) робота. *Ил.*
 Не візьмесся за роботу, робота сама не зробицца. *Бр.*
 Всяке діло хоче, щоб коло ёго панькали. *Ном.*
 Иди (або: Біжи ж) ногами. *К., Л.*
 11020. Та біжи мені бігом, щоб одна нога тут, а друга там! *Збр. Лаз.* — Біжи ж мені та на одній нозі. *Б.*
 Вчи лінивого не молотом, а вчи голодом. *Ос. 10 (XIII, 20.), [Зал.].*

З рук падеть все: так часом не хочеця ні за що принятися. *Ст. 36.*
 Кому діло докучить — тот ся розуму начить.
 Акт книги *Ст. Магистрату 1692 р.;* письмо кінця XVII с.
 В нас поциганськи: не хоче робити — не силуй, істи не хоче — бий. *Гайс.*
 Бог з празником, а чорт з роботою. *Кр.*
 Лучче на печі лежати, ніж від ранку до вечору страждати. *Збр. Лаз.*
 Піч мати. *Нов.*
 Ох піч моя, піч! колиб я на тобі, а ти на коні — славний би козак був з мене! *Кон., [Шим.].* — Педко, матко! гдибись ти на коню била, а я на тобе, щоб то за слічна війна біла (казав жовнір, добившись в заверюху до якоїсь хати и забравшись на піч). *Казки.*
 Хто любить піч, тому ворог Січ. *Кременч. п. (Калебарда).*
 Чув од дідазного козака; розказував, з великою повагою, про лежебоків. *Коніс.*

—

11030. МАНДРІВОЧКА — рідна тіточка. *Ос. 14 (IV, 65), Зал.*
 Де хатка, там и ⁽¹⁾ паніматка. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*
 — Що хатка, то й. *Лист. (II, 13).*
 Де хліб-сіль-ваша, там домівка наша. *Пир., [Коз.].*
 Тільки домів ⁽¹⁾, як у зайця ⁽²⁾ лонів ⁽³⁾. *Бр.* — В него домов, як у зайця ломов. *Ст. 36.* — В мене домов, як у собаки ломув.
⁽¹⁾ У нёго (у вбогого бурлаки) стільки дворів. *Кор.* ⁽²⁾ у собаки. *Пир., Кон.* ⁽³⁾ ланів. *Кор.*
 Присягаю зеленому гаю: як гай розів'ещя, то й служба минецця (не хоче служить, у ліс ёго тягне, на волю). *Бр.*
 Як розвернецца на весну лист, то підемо всі в свист (втічемо). *Кан., К.*
 Оставайся, мамо, в лузі: вже тепера ми сами друзі. *III.*
 Чи не поволочиш ти вовчого хвоста (чи не думаєш ти йти)? *Кан.*
 Уродивсь ⁽¹⁾ на вовчі слёзи. *Кр., Х.*
 Пішов, утік. — ⁽¹⁾ Создав Бог. *Кр.*
 Замочить лапті (пійти в мандрівку). *Н.*
 11040. Из доброго миру пішла. *К.* — Ніхто и не бив, и не лаяв: так пішла, з доброго миру. *Рад., Л.* — Не знать чого пішов — из доброго дива! *Ч.*
 Пішов з блеску світа (не знать, чого й куди). *Кон.*

Пішов у світі (докучило бути, и пішов у світі). *Бр., Лип.*

Пішов з пустим міхом на порожні клуни. *Сл.*

Побіг, як собака за возом. *Б., Пр.* — Як собака за возом, біга. *Євх.*

П'ятами наживав. *Ск.* — ... заживав. *Х. 36.*

Потяг, як Тарас лозами. *Зал.* — Мандрує на довгі лози. *Конис.*

Ломаку під руку, та й луги! *Кон.*

Єго й з собаками не збігаєш (або: не набігаєш, не знайдеш). *Зал.*

П'ятами киває, бо діла немає. *Рад.*

11050. Доти ходив, доки не наложив головою. *Проск.*

Лучше боло (sic) сидить дома! *Пр. в Ст. 36.*

Не грай, не блукай — будеш чоловіком. *Пир.*

Прощки роблять без сорочки. *Нос.*

ЗЛОДІЙ на злодію іде и злодієм поганяє. *Нов.*

Инший такий є, що «в мене», каже, «світліше око попросить», а другий — «а в мене світліше вкрасти». *Зал. (I, 147), Кан.*

Хазаїн бережєцца, а злодій давно єго береже. *Кр.*

Красти вільно, та б'ють більно. *Нос.*

Не руш нічого и не бійсь нікого. *Лист. (II, 214).*

Хто краде, то не живе той в довгмі літа. *Кл.*

11060. Як прийде злодій — так заніз догана, а притика осажує. *Збр. Лаз.*

Чути далеко злодія. *Бр.*

Непроторенний злодій. *Ил.*

Майстер читати, писати й з горшків хватати. *Не.*

Изпід стоячого підшву випоре. *Кон.*

Цуп-луп, та й в кешеню. *Пир.* — Цуп та луп, сховав у кишеню. *Бр.*

Цяца, цяца! та й в кешеню. *Руд.*

Шути-шути, то й угадай. *Зал.*

Паньку, Паньку! чи не вмочив ти в мій спуст свою баньку? *П., Прав. Ниж.*

Взяв він за своє — буде тямив. *Проск.*

11070. Добулася наша мати — буцім то на ярмалку. *Євх.*

Була не була, а як вош изняла. *Хар. 36.*

Купив, та насилу втік. *Полт.*

Руками дивидця, а очима лапа. *Сл.*

Того шукає, що не положив. *Ил.*

Ворожила не ворожила, а од тебе не одходила. *Нос.*

Ворожила, доки не вложила. *Проск.*
Баба ворожила, та й головою наложила. *Проск., Бус.*

Найшов, як дома взяв. *З.*

Найшов сокирку за лавкою. *Об., [Ст. 36.].* — Знайшла сокирку за лавкою: я положила, а ти знайшла. *Бер.*

11080. Вже воно єго (¹) не втікло. *Ск.*

(¹) єго рук. *Л.*

Ухопив, та не втюк. *Ст. 36.*

Пошов, набравши подошов.

Умочив руку в гречану муку.

Як увійде в комору, то хоч би гадюка лежала, то зогнав би та вкрав. *Кон., Зал. (I, 148).* — Хоч би гадина там сичала, то візьме. *Нов.* — Хіба б гадюка там сичала. *Ос. 1 (281).*

Майстер до чужих кайстер (кайстра — торба). *Євх.*

Що побачила, то й її. *Прав. Ниж., Пол.*

Ні з чим не розминьця. *Лів., Сл.*

Знає від огню (краде). *Кан., К.*

Візьме хоч з огню. *Л., Нов., [Євх.].* — Из огню вворве. *Кр.*

11090. Підголив так, як без мила, *Зв.*
Обідрав (або: Обголив) на (¹) білку. *Рад.*

(¹) як. *Кр.*

Обідрали, як молоденьку липку. *Кз.*

Обідрали до голої кості. *Л.*

Обідрали до нитки. *Кр., Гр.*

Брав не пишався, верни не встидайся. *Збр. Шей.*

Хатнього (¹) злодія (²) не встерещєся (³). *Зв., Л., Б., [Бр.].*

(¹) Домового. *Ил.; Домашнього. Проск., Ст. 36.;* В хаті. *Бер.;* Свого. *Зв., Дуб.*

(²) ворога. *Зал.;* не вбережєся. *Б.;* не встерєжєш. *Рад., Б.;* не встеретися. *Ст. 36.*

На'злодію (¹) шапка горить. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.* — ... а він собі хвать за голову! *Л.*

(¹) Злодієви и. *У.;* злодієві. *Лів.*

Хто пороса вкрав, у того в ушах пишчить. *Пол.*

Злодію отпустить сили, то прибуде ума. *Гл.*

11100. Злодієви одна дорога, а тобі десять. *Руд., Л.* — Им одна дорога, а нам скільки. *Н.*

Миш не одну має діру до ями. *Ил.*

Хто вмів красти, то вмів и сховати. *Проск.*

Замок (¹) для доброго чоловіка. *Ст. 36.*

(¹) Замок не для злодія, а. *Нос.*

Вовк и лічаче ⁽¹⁾ бере ⁽²⁾. *Зв., Дуб., Рад., Б., О., Ст. 36., Войц.*

⁽¹⁾ и лічачі вівці. *Ил.*; и щитане. *Сос.*
⁽²⁾ хапає. *Бер.*; захопить, *Б.*; візьме. *Сос.*

Не поможи тобі, о святий Боже! *Проск.*
Е, оє він дугою косить (краде). *Б.*

Крадене не йде в користь. *Коміс.*

Ноги померзли (забере злодій на оберемок—«прощай, ноги померзли!») *Ком.*

«Тату, не лізь з постоломи на престіл!»

— «Нічого, сину, аби душа була чиста!»

«То мов би злодії церкву драли, та щось не про наших так кажуть.»

1110. Роди, Боже, на всякого долю! а піймаєм (на крадізці), то здіймем и лёлю. *Кор., Л.*

Як сіють у полі, то приказують: «Роди, Боже, и на трудящого, и на просящого, и на крадіящого!» От, як піймають кого, подорожного, в горосі або сніп овса візьме коневі, то той и одмазує: «ти ж, як сів», каже, «приказував—роди, Боже, на всякого долю». *Камн.*

Не даь душі пропасти — треба вкрасти. *Ос. 2 (244).*

Хоч уврав, аби добре сховав. *К.*

Грошам лиця немає (укравши, легко перевести).

1114. А показацькій: хоч вкрав, то мовлять, що добув. *Кл.*

1116. Поки коні водив, то й Бог годив; а як став води, то воли в лихо ввели (злодій так управдався). *Кр.*

Тяжко там уграсти, де газда (хазяїн) сам злодій. *Ил.*

Не піймавши ⁽¹⁾, не кажи, що злодій. *Л., Пр., Р., Гат.* — Не кажи сь, що злодій, бо ще сь не пійняв. *Бр.* — Не кажи «злодій», поки за руку не схватив. *Ил.*

⁽¹⁾ Не побачивши. *Зв., Рад., Пир.*; не попавши. *Гл.*

Як не зловив, то й до пана не позивай. *Бер.*

1120. Нехай над ним ворони кракають! *Л., Б.* — Щоб на тебе ворони кракали! *Коз.*

Бодай тебе за серце взяло! *Бр.*

Ніч мати. *Ск.* — ...все покрив. *Проск.*
— ...мати, не дасть погигати. *Кан., К.* — Ніч—як мати. *Коз.*

Чи вже мені будуть вікном двері? *Бр.*
— Не первое окном з хати утікати. *Ст. 36.* — Окном двері

Ідної смерті не минеш, а другої не буде (гайдамацька). *Бєх.*

КИСИМ ГОЛОВА ⁽¹⁾ (*Л.*: Кисим башка)! *Хор.*

Ніби комлицька, арменська и д. похвалка, пострашка,—як и *сікур башка, сіким голова*. Кажуть теж — що, мов, убив.—⁽¹⁾ башка. *Л.*

Услав ⁽¹⁾, як сіно в годину. *Пер.* — Услав у копи. *Ном.*

⁽¹⁾ Уломав. *Л., Пер.*; Убрав. *Коз.*

Душі залізтися. *Ном.*

Одежа 11128—11248. — Охайность 11249—11285. — Сон 11286—11356. — Дорога 11357—11440.

Шануй ОДЕЖУ в дворі, вона тебе в людях. *Пр. в Ст. 36.*

Пошануй одєжину раз, вона тебе десяти раз. *Об.*

11130. Чоловіка по одєжі стрічають, а по уму випроваджують. *Ос. 19 (XIV. 29).*

Шовкова плахта не к будню, а к святу. *Коз.*

В будень постарецьки, а в неділю панськи. *Ил.*

Талувать, нехтувать одєжину. *Ном.*

Ні плечей, ні очей (сорочка, що прокупився на її). *К., Л.*

Там рукава, як під вірою. (такі густі шитки в дівочих сороччаних рукавах). *Ком.*

Вітром підбито. *О.* — ...а морозом підшило. *Пир.*

Зробив—на собаку мале, на кішку ⁽¹⁾ велике. *Л.*

⁽¹⁾ кота. *Пр.*

Теперь треба не в овсину, а в просину шить (не рідко). *Ком.*

Сім раз відрізали — довга; сім раз ліцёвали — нова. *Прав.*

11149. Це наче хоч лопаткою ёго вити. *Бр.* — Хоч лопаткою вріж. *К.*

«Бува, як и тепер от повелось, купцо ходять: одєжину якусь нахопить, що аж • гланути чудно.» *К.*

Куди обернись, то все діра наверх. *Ил.*

Чоботи камі ⁽¹⁾ просять. *Н.*

⁽¹⁾ істн. *Л.*

Латка на латці. *Бр., Пир.* — ... та й Латіш. *Б.*

На свиті стільки лат, як на селі хат. *Євх., Макс.* — На чугаї в убогого стільки лат, як у місті хат. *Бр.*

Постолики-соколики. *Нові.*

Хоч трапичка, та тахвічка. *Б.*

Лучшая кошуля, ніж какабат. *Пр. в Ст.* 36.

Покіль кожух не вивернеш, він все здавця чорним. *Сос.*

Дерецця — на нове берецця. *Об., Ст.* 36.

11150. Пан дере — та багатий. *Зал.*

Нарядив когось, як хвуркальце. *Пр. в Ст.* 36.

Де шипочка, там дірочка. *Зв., Лох.* — Що шипочки, то й дірочки. *Кулж.* — Де вшипнецца, там подерецця. *Лів.* — Шипочки, шипочки, на завтре дірочки, а з сего та в краще. *Рад.* — Шипочки рибочки, там и моїх дві виточки. *Л.*

Приговорюють, щипаючи, як хто надіне нову одержу.

Дай, Боже, здорово сходити, а на друге заробити. *Ил.* — Дай, Боже, из сего та ще в краще! *Пир., Л.* — Здорови носіть, а скачучи деріть. *Рад.*

Добрий стрій — піднесися та стій (жк одержу). *Проск.*

Ну, повернися — підними руки — лети к чорту. *Ном.*

Жартують, як приміряють кому нову одержу.

Широкє буде и узьке. *Ст.* 36.

Великий чобіт на нозі, а малий під лавкою. *Збр. Лаз.*

Голодний день просидиш, а голий ні з міста. *Не.*

Иде зима, а кожуха нема. *Ил.*

11160. Без кожуха береть сукруха. *Ст.* 36.

Вітер каже: «гу-гу-гу! сім свит продму!»; а кожущана латка лежить тихесенько в кутку та й каже: «а мене не продмеш!» Тоді вітер, розсердившись, каже: «Мовчала б уже там, коли тебе ніхто не чепав — тут не за тебе річ!» *К.*

Кожущана латка за рідного батька. *К., З., Л.* — ... як рідна matka. *Бр., Рад.*

Кожух та свита, то й душа сита. *К.*

Шори та вбори. *Сос.* — В шори, та в вбори, та в наритники. *Л.*

А як мені збиратись! встав, оперезався та й зувсім зібрався. *Бр.*

Я казав «спинь», аж ти обуваєся. *Ст.* 36.

Одягаєся, як попів челядник. *Євх.*

Десь тут було мое безголов'я (шапка).

Збр. Шей.

До лица околиця. *Б.*

11170. Сам одягний — такн зовсім, як міщанин. *Збр. Лаз.*

Убери ⁽¹⁾ пень, буде подобень. *Г., П., Кан., К.* — ... хорошень. *Ил.*

⁽¹⁾ Прибери. *Ж.*

Вбери й пенька, то стане за Панька. *Бер.* — ... за панка. *Бр.* — ... за синка. *Проск.*

Прибери пня, то й пень гарний. *Бер., Рад., Черн., Ст.* 36. — ... то ⁽¹⁾ покращає. *Лох., О.* — ... почепурніє. *Кр.* — Прибери пня, дай єму имня — и з него буде чоловік. *Ил.*

⁽¹⁾ Причепури пень, так и той. *Коміс.*

Як вберецця й дід, то буде побід. *Бр.* Преберецця, аж світ увесь стрепенецця. *Гл.*

Не пізно хороше ходити. *Руд.*

Ковнір по уші, жилетку надув (джиджулицця). *Мі.*

Хоч поганий, та в жупані. *Коз.*

Убрався в жупан, и дума, що пан. *Ном., Ил.*

11180. Убранный, як пан. *Кон.*

Цур тобі, пек тобі, як запишався, що в нову світу прибрався! *Пр. в Ст.* 36.

«Козак, не дражни моїх собак!» — «Нехай сюди не спинаюцца, а сюди не кусаюцца (у неї перстні на руці, а в єго червона стєжка гарна в застіжках и нові чоботі витяжні — одно 'дному показують, а собаки — аби, бач, чим замутитьця).» *Пр.* — Козак: «проведи, дівко, од собак, щоб отут не кусалися (показує на полосату шаравару), а сюди не спинались (на груди, а на грудях стєжка).» *Кр.* — Козак: «Чом се хата не метена (показує ногою по хаті, а шаравара пістрова мотавця на нозі)?»; а дівчина: «Чи все ж мені та мені (показує рукою по хаті, а на всіх пальцях перстні).» *Кр.*

Як душі не вложив — так нарядив хороше. *Ст.* 36.

Вистроїлась, як лялечка. *Пир., [Бр.].* Ич — мов теєся під лопушком! *Ном.*

Найпаче жартують надимельними паночками, як вони приджиджулицця в свої брилики.

Убрали, як на смерть. *Пав., Л.*

Як ся убрав, так го урочили. *Ил.*

Не пади, піроше, на мое хороше. *Пир.*

Щоголь — поросачі ноги. *Нос.*

11190. Хоч голий, та в поясі. *Євх.*
На нозі сап'ян рипить, а в борщі трясця кипить. *Л., О., Кр., Х., Євх.* — Чоботи скриплять, а горшки без сала киплять. *К., Збр. Лаз.*

Голе и босе, а голова в вінку. *Бр.*
Оце захи малась (од *Химка*: погано голу зв'язала). *Черн. 1.*

Хто хоче мати дзигарки, повинен мати хвильварки. *К., Лаз.* — На дзигарки треба мати свої хвильварки. *Проск.*

Прийти можна до наготи, як тільки держатись моди. *Кон.*

Хоч голий, та пишний. *О., Ст. Зб.*
Гучно, бучно, а в п'яти зімно. *Ил.*
На задніх колесах невідь-що, аби на передніх. *К.*

Хоч ідала, не ідала, аби хороше виходила. *Кон.*

11200. Знайте нас, що ми голі, та в жупані ходим. *Не.*

Краснее пір'я на відвуді (на удолові), але сам смердять. *Ил.*

Як корова зализала (про зализаного). *Пир.*

Хороший, як свиня в болоті. *У.*
Не показуй пугачові дзеркала, бо він знає сам, же красний. *Войц., Ил.*

Гляди, сорока вхвятий. *Гр.* — Сорока скаже (1), що сир (2), та й ухопить. *Пир.* — Ворона скаже *сир-сир*, та й ззість. *Пир., Н.*

(1) подумас. *Л., Черн.* (2) скаже *сер, сер. Кр.*; Е, ти дахуєсся! скаже сорока, що яйце. *Бр.* — Кажуть, як хто дуже вибілюєця. и д.

«Такий білий, що аж лебеді вхвять.»
— «На чорнім хліб ся родить, а на біле гайтусь ходять.» *Збр. Шей.*

Пристало, як свині наритники. *Євх.* — Як свиня в наритниках. *Лів.* — Така по-доба, як свині в хамуті. *С.* — Як свиня в оброті. *Кулж.*

Не припадає, як свині сідло. *Коз., Кан.*
— На свиню хоч сідло надінь, все конем не буде. *Зал.*

Як корові сідло. *Лів.* — Як на корову сідло. *Прав. Ниж., Лів.*

11210. Оце нарядились, як теля в мішку. *Бр., Б.*

Чепуриця, наче на весілля. *Коніс.*
Хто ходить у картúзі, так у того чорти в пузі. *Б.*

Не хвастай, що в тебе сто рублів в. *Ч.*

Як у кого одна колоша в халаті, а друга поверх. В Лубенщині про такого кажуть, що то курв...ь. *Ном.*

Перевісить йому солом'яне перевесло через плече: буде, як золоте. *Бр.*

Прибрався, як піп на службу. *Не.* — Нарядився, як піп в рясу. *Бр.*

Убравсь, як чорт на утренью. *Об.*
Прибравсь, як чорт на Водохрище. *Об.*

Вбіраюця вмазаним наверх. *Кан., К.* — Вмазаним наверх. *Л.*

Оце надулась: наперед п'ятами обулась. *Не.*

11220. Не туди й штани йому стоять. *Бр.*
Чорт не чорт, а люде не такі. *К., Л., Цир., Нов.*

Всі люде, як люде — один чорт в яломку (як хто, не як інші, вбереця). *К., Кан., Л.*

Зробив з дядька чорта: високо підстриг, а він к чорту и дивияця. *С.*

Без шапки, як злодій. *Бр., Л., Кон., Збр. Лаз.*

Сховай на свято руки! *Збр. Лаз.*

По чому продаєш груди́ну (або: Виставив груди́ну напро́даж)? *Л., Кулж., Кат.*

Шляхтич ти Кобиляцький, що одна нога в чоботі, а друга в лапці, (Кобиляки *Ори. п.*). *Нос.*

Питай гуски, чи забудь нужки. *Ст. Зб.*
Чоботи пасови, як на псови (босий, як пес). *Євх.*

11230. Ноги собі скалить, а чоботи на кію носить. *Ил.*

Боско через увесь вік босий бігає. *Кр., Н.*

И пси босі (на невбутого). *Шей.*

Цуцу, босий! *Ном.* — ...не толоч проса. Босини справляти (про босого). *Збр. Шей.*

Голий, як мати (1) народила. *Дуб., Пр., О.*

(1) на світ. *Л., Ил.*

Так як огарь обідрався. *Кон.*

Огарь — пенёк осмалений.

Тікай голий, бо обдеруть! *Пир., Пр., Нос., Нов.* — ... бо обідруть тя. *Ил.*

Замість *тікай*; кажуть теж и про бідного.

Козак муха — без кожуха. *Я.*

Из драпки — в переніранку. *Л.*

11240. Одна рубашка — та переперашка. *Кон.*

Що вечора, що ранку, то й надінеш новодранку. *Пир.*

Плечі голі. *Бр.*

Прибрався к святу в нову лату. *Ст. Зб.*

На..... на твій подобень. — Чи подобень на долобень. *Бр., Проск.*

*

Як дурне та вистроїця гарно, або
вийде на люде.

Пізнають хлопці и в драні ⁽¹⁾ сороцці. *Л.*
⁽¹⁾ калній. *Ил.*

Сего ніхто не зніме, а кращого не дасть.
Л., О.

Не писанії рукава скачуть, 'но сите че-
рево. *Ил.*

На пану шовчок, а в животі шолчок;
а у мене хоч свита, та душа сита. *Т.,*
Кон.

Люди чим шайность, а коло себе май
ОХАЙНОСТЬ. *Ст. 36.*

11250. Хоч в сепязі, аби в добрі звязі.
Хоч не ошатно, та здатно. *Гад.*

И цар города латає («ато нам свого до-
брого не латать»). *Рат. [К.].*

Хоч убогий, та хендогий. *К.*—Хоч бу-
деш убогий, аби сь був хендогий. *Ст.*
36., [Яц.].

У наших хозієх та по сто сорочок, а
в мене одна, та й та біла шодня. *Бер.*

Трасця тім багачам, що багато соро-
чів; а в мене одна, та біленька шодня.
Евх.

В нас коло посуду чисто ходють. *Пер.*
— Чистенько коло посуду ходить. *Пир.*

Хоч на воді ⁽¹⁾, аби на сквороді. *Кам.,*
К., Д.

⁽¹⁾ без масла. *Кам., К.*

Пороху не дасть пасти. *Ст. 36.*

Попроцишано, попромітано—хоч каші
прокинъ. *Б.*

11260. Хуста попереи, як три дні пан-
цини відбудем (тяжко). *Бер.*

Марусю, дусю, мийся, чешися! *Бр.*

Промий чоло, чи не дасть Бог чого. *Ил.*

Невмивака—попова собака. *Пир.*—...
геп'яка. *Л.*

Незя волосом світить—надівай очіпка
(покриткуй, або начосів не напускай).
Рад.

Шевця не маш—сам чобіт зашив, ко-
ли розірвався. *Ст. 36.*

Треба з хусткою ходити (або: Ходи з
хусткою).

Витовчи ніс, бо вже було би убогому
Жидові помастити віз. *Прокс.,*

Чепуренька—як мазмичка. *Гр.*

На голову стрій, а коло заду, пробач-
те, з лопатою стій. *Ил.*

11270. Одна на мені, друга в помелі.
Пир.—У мене одежі-одежі! одна в по-
мелі, друга на мені—от и всі. *Кар.*

Ходить, як деркач (нема на йому, дута-
шої одежини). *О., Коз.*

Такий чистий, як жидівський памтох-
вель. *Прокс.*

Так зателепався, як Жид. *Ил.*

Чотирох свічок спалила, закім Грися
умила, а п'ятій каганець—такий Грися-
ко поганець. *Ил.*

Живуть як свині в калу. *Кл.*

Наче гуси ночували (нечепурно). *Л.,*
Евх.

Убрався, як марюка. *Зал.*

Курить, як чорт дорогою. *Об.*

Рук не полощи. *Пр. в Ст. 36.*

11280. Коли свиня в болоті, то мовить,
що красна. *Ил.*

Нам не чепуриця: аби старий не по-
кинув. *Евх.*

Стара не покине, молодих сам не хо-
чу. *Ном.*

Нам не чепуриця—аби по світові во-
дочницця. *Евх., Коз.*

Ведмідь ніколи не вмиваецця, то він
здоров про те. *Бр., За.*—... та товстий.
Рад., Л., Пр. в Ст. 36.

Лазид въ калу стоить, та людей мде.
Ст. 36.

СОН миліш у сего. *Зал.*—Що єсть най-
миліше и найкрасіше од сну! *Пир.*

Як хто прийде будити, тому голову на-
бити. *Зал.*

Одне око, та й те спать хоче. *Рад.*—
И едно око спати хоче. *Ст. 36.*

Спати не воевати.

11290. Хто спить—істи не просить. *Руд.*

11291. Хто спить, той не грішить. *Кулж.*

11293. Хто по обіді не оддише, того Бог
хазяїном не пише. *Нов.*

Хто цізно лягає, той щастя не має. *К.*

Ніч своє право має. *Прокс.*

Коли сплять, не мішай. *К., Б.*

Сон переломить. *Кон.*

З сном як з волом борися, а рано вста-
вать не лінився. *Ст. 36.*

З спання не купиць коня, а з лежи не
справить одежи. *Кон.*

11300. Сном не доробисся. *Прокс.*

За сп'янієм та лежанням и сорочки не
будеш мати.

Як хочеш багачко мати, то треба ма-
ло спати.

Хто спить до дня, то й виросте бред-
ня. *Збр. Лаз.*

Хто спить до слонца сходячого, той ен

увойде пекла горячого. *Вечиста книга Стародуб. Магистрату 1679 р.* (напис збоку).—... до сонця сходящого, той не втіче огня горящого. *Б.*

Хто пізно встає, у того хліба не стає. *Ц., Сл.*

Не кайся рано вставши, а молодю ожешися. *Кан., К.*

Хто рано встає, тому Бог дає. *Ск., Ст. 36., Павл.* — ... Бог щастя дає. *Ном.*

Як би послав до обід, так приснився б ведмідь. *Б.*

Рання ⁽¹⁾ пташка ⁽²⁾ зубці ⁽³⁾ теребить ⁽⁴⁾, а пізня ⁽⁵⁾ очиці ⁽⁶⁾ жмурить ⁽⁷⁾. *Л.* — ... пшеничку клує, а пізня очки дере. *Нов.* — ... пісні співає, а пізня очі протирає. *Кон.* — Ранні пташки росу п'ють, а пізні слізки ллють. *Бр.*

⁽¹⁾ Ранна. *Проск.* ⁽²⁾ птичка *К., О., Кр., Гл.*; Ранні пташки. *Ил.* ⁽³⁾ зуби. *Ил., Бр., Зв., Бер.*; зубки. *Рад.*; носик. *К.*; носок. *Кр., Гл., Нос.*; піс. *Проск.*; роток. *Х. 36.* ⁽⁴⁾ набиває. *Гл.*; пробірає. *Рад.*; прочища. *Кр., Х. 36.*; чистить. *Проск.*; утирає. *К.* ⁽⁵⁾ а пізна. *Проск.*; а пізні. *Ил.* ⁽⁶⁾ вочиці. *Нос.*; очі. *Ил., Бр., Проск., О., Ст. 36.*; гочі. *Бер.*; очки. *Зв., Рад.* ⁽⁷⁾ продає. *Бр., Зв., Рад., О., Кр., Ст. 36.*; промиває. *К., Бер., Гл.*; протирає. *Проск., Нос., Х. 36.*; *Ил.*

11310. Чобіт мулить ногу, подушка мулить в голову. *Збр. Лаз.*

Цигане будуть сницця (як хто не вечерявши спати лягає). *Кр., Л.*

Душа спати не ходить. *Бер.*

А спатки така, що мати її родила до сна. *Бр.*

Извикли коті очі жмурить, голови ховать. *Кл.*

Ховаюця очі в мішочки (видно, що спати хоче). *Кр.*

Дереця горло — чи би спало, чи би жерло. *Ил.*

Як би Бога не боявся, то й на двох б перервався (позіхає). *Не.*

Оде зіхає!... нехай сам здихає. *У.*

Не треба ні на кого позіхати — закривати треба рот. Не треба теж ні на кого потягаця — умре той: треба потягаця на піч або на грубу. *Ном.*

А в солому! *Л., О.* — А надвір! *Дуб.* — Чіпа, чіпа! в солому спати. *Гр.*

Жартують, як хто дуже позіхає.

11320. Так окувів ловлють (дріма). *Лів.* Знай, Никоно! ловить. *О.* — Піймав Никона. *Ст. 36.*

Ні послаять, ні в голови. *Нос.*

Долі дві волі — и рука и нога спить. *Ос. 5 (XII, 72).*

Як м'ягко спиця! наче теща послала. *Кон.*

Виспась коваля и бондаря (довго спати). *Б.*

Спить, як би шовком шив. *Ил.*

11327. Спить, як після маківки. *Прав. Ниж., Лів.* — ... як маківку випив. *Бр.* — Маку наївся. *Бр.*

11329. Заснув, як баран. *Бер.*

11330. Мов пан, оддых (більш на собаках кажуть). *Кон.*

Хропе на всі заставки. *Лів.*

Лежить, як камінь (оспалый). *К.*

Одвернув, як Циган ренджигло (одвернув паністару). *Кон.*

Виспався, та не вилежався. *Ст. 36.*

За сон не ручися (можна и угрішиця). *Л., Пир.*

«А що се ти, так не звичайно, гріх (діло було за вечерею)!» — «За сон, хазин, не ручись!» — «Так ти ж не спиш.» — «Так буду.» *Камн.*

Ні на волос не спав и ні на маково зерно: хоч зшивай очі. *Ст. 36.*

Так вже й спить, як полоханий заєць. *З.*

Спить, а Химини кури бачить! *Пер., Ном.*

Ніч Божя («Ой гвалт! ніч така Божя — не виспалась!»). *Бер.*

11340. Ніч matka — висписся гладко. *Ск.* Пужка джигушка, вставай дівка Марушка. *III.*

Иподі жартують так, натякаючи, що, мов, з жонотою треба иподі и примусом.

Пора втавать та хліба доідать. *Сос.*

Ти мене торкнеш, я тебе збуду (як хто просить рано збудити). *Бр.*

Валяецця, як свиня в барлозі. *Зв., Л., Пир., О.*

Сон — мара. *Б.* — ... а Бог — віра («то приказка давня»). *Бр.*

Нехай св. Єсип на все добре переносять (як що недобре присниця). *С., Кан., К.*

Що думаєш, те й сницця. *Бр.*

Що на яву бредецця, то й во сні верзецця. *Л.*

Як снецця, то и верзецця. *Гат.*

11350. Не думай, то и не снитимиця. *Лох., Л., Пир.*

Куди ніч, туди й сон (те, що насниця). *Бр., Ст. 36.*

Спиця, то й сницця. *Бер.* — ... а як

пріснецця (¹), то й все минецця. *Бр.* —
Спиця—сниця, свінецця—все минецця.
Ст. 36.

(¹) а прочнецця. *Рад.*

Як є горе на душі, то и зо сну жа-
хаєся. *Ш.*

Кажий свій сон розкажує. *Ст. 36.*

Иний сон—як у руку дасть. *Лів.* —
Як у лоб дасть. *Рад.* — Сон змутить: як
у руку дасть. *Ст. 36.*

Як у око вліпив (угадав, про сон и д.).
Кр., Л., Павл., [Ст. 36.]. — Сон, як у ру-
ку. *О.*

ДОРОГА чхаєця. *Коз.* — «Чхаєця!»
— «Дорогу чуєш.» *Л.* — ... почуєш.»
Рад.

Се мені дорога кладєця. *З., Л., Пир.*
Заїхав собі, та ні кує, ні меле. *Зал.*

11360. За морем, як за горем. *Кан., К.*
Живи з сороками з воронами, що в
прей не ходять. *Пр. в Ст. 36.*

Ярёма, Ярёма—посидь лучче дома. *Х.*
Вид.

Ай гай! куме, куме! сиди з лихом до-
ма, та й не рипайсь! *Пир.*

«Не ідте у понеділок — важний день!»
— «Земля важча, ніж день.» *Коз.*

Іхать-іхать, та в зубах (¹) віхоть. *Ст.*
36.

(¹) Кажуть, як хто раз-в-раз іхать,
а ніщо не налаштовано у ёго, біга як
дурне. *Ном.* — ... (¹) та десь инде. *Л.*

Иди сідай на віз. *Ном.*

Жартують, як діти, або жінка, про-
сять куди іхать, а не можна, або не
хоче.

Покбсом та в паністару носом. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, найпаче з
дітвори—«поїдемо, поїдемо!»: не поїдете,
не сподівайтесь.

Господи благослови! дай, Боже, час
добрий (як рушають у дорогу). *Л., Сос.*
— Господи пострічай. *Пир., Кон.* — Гос-
поди Боже, щасти и постречай. *Рад.* —
Щаста, Боже! *Лох., Пир., Пр.* — Хай
Бог щастить—даруй, Господи! *Кон.*

З Богом на биструю воду. *Ил.*
11370. Не!.. з долини в долину та на свою
Україну (поганяйлівське)! *Кон.*

Пішки нема замішки. *Кан., К., Лів.*

Умні люди пішком ходють, а дурни із-
дють. *У.*

Пішечком з мішечком. *Зал.*

Подорожньому и Бог вибачає. *К., Кан.* —
... простить. *Лів., Руд.*

«А що це ти, бабо, робиш? тепер шіст.»
— «Подорожньому, шинсчку, чоловікові
не гріх!»—а вона виїшла на дорогу, та
й плямка собі садце. *Ном.*

Чоловік знає, коли виїзджає, а не знає,
коли вернеця. *Проск.*

Додому широкі ворота, а з дому узькі.
К.

Коли зібрався, за нами не бався. *Прав.*
Хліб в дорозі не затажить. *Ил.*

Хто хліб носить, той не просить. *Ст.*
36., [Ил., Ёвх.].

11380. Подорожньому хліба не давай, бо
люде дякують за дощ, а він лаєця. *К.,*
Кан.

Що за сон, як в головах шапка! *Ёвх.*

Не тоді спати, як товариш шапки шу-
кає. *О., Нов., Ш.*

Товариш мовний в дорозі стоїть за віз
смаровний. *Ил.*

Тогді дорога спішна, коли розмова по-
тішна.

У доброго коня не довгі верстви. *Кос.*

В дорозі всього трапиця. *Л., Н.*

Хто часто в дорозі, був під возом и
на возі. *Ил.*

Піч тучить, а дорога учить. *Прав.*

Дорога біжить. *Бат.*

Час би то. *Ис.*

11290. Шлях не спить. *Прав., Л.* —
Шлях не гуляє. *Бр., Рад.*

Народу богацько—не бійсь и д.

Ночлігів з собою не носють (як хто про-
сиця на ночліги). *Пол.*

Де будуть шанувать, там будемо ноче-
вать. *Пир.* — Як будуть частувать, так и
ночувать. *Коз.*

Толкувать—ночувать! підмазать—треба
іхать. *Пир.* — Толкувати — ночувати! під-
мажем, та й поїдем. *Пер.*

Свято поле, мазинцю взявши. *Полт.* —
Посвящай поле мазинцею. *Гр.*

Хто коня годує, той дома ночує. *Коз.*
Хто путає, той ногами не плутає. *Б.*
— ... ногами плутає, а хто в'яже, той
певно спать ляже. *Рад., Кон.* — Хто в'я-
же, то й спать ляже. *Б.*

Яловий міст (не їзять). *Пир.*

А за лёду де був? тепер кажеш «пе-
ревези!» *Крем., Л.*

Шануй гори, мости: будуть цілі кості.
Бр., Зв., Проск.

11400. Вставать треба, ідучи через мо-
сти, жєб були цілі кості. *Ст. 36.*

Ідь не брідь. *Пр. в Ст. 36.*

Стала роса (піт на коневі). *Кон.*

На коня власти (скакнуть). *Гам.*

Хто колує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *У., Прок.*—Хто просто іде, той дома ночує, а хто об'їжджає, той в дісі блукає. *Кр.*

⁽¹⁾ об'їжджає. *К.*

Навпростець ⁽¹⁾ тільки ворони літають. *Пир.*—... а люде по дорозі ходять. *Пер.*—Ворона ⁽²⁾ прямо ⁽³⁾ літає, та ніколи дома не ночує. *Євх.*

⁽¹⁾ Напрямець. *Ш., Хар. Зб.* ⁽²⁾ Ворони. *К.; Ворон. Б.* ⁽³⁾ напростець. *Б.; навпростець. К.* ⁽⁴⁾ не буває. *Пир.*; не почують. *К.*

Хто простує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *Бр., Зв., Євх.*—Хто колує ⁽²⁾, той дома ночує. *Л.*—... а хто дуже простує, той в дорозі ночує. *Ил.*—Хто кругу не боїця, той далі становиця; а хто навпрошки, той чортам роги править (або: той швадче дома становиця). *Коз.*

⁽¹⁾ опрошкує. *Збр. Лаз.*; вопрошкує. *Євх.*; їздить, ходить—навпростець. (*Пол., Пир., Б., О.*), навпрошки. (*К.*) просто (*Рад.*); Хто кружає, той дома спат'ягає, а хто простує. *К., Коз.* ⁽²⁾ кругом їздить. *Ос. 5 (XII, 74).*

«Куди твій батько поїхав?» — «На ярмарок!» — «А коли вернеця?» — «Як поїде на об'їзд, то с'єгодні буде, а як поїде навпростець, и завтра не буде!» *Сл.* — Як поїхав кругом, так с'єгодня буде, а як навпрошки, то хіба завтра. *Ос. 5 (XII, 71).* — Як поїдеш в об'їзд, то будеш и на обід, а як напростець, то увечері. *Х. Зб., [Зв., Б.].*

Пішов батько напростець: не скоро вернеця. *Павл.*

Волю коловати, як просто іхати, а бідовати. *Ил.*

11410. Далеко, та легко, а близько, та слизько. *Зв., Л., Коз., Сл., Євх.*

Там тебе и Матвій посніда («Чи можно сюди іхат'я?» — «Ось поїде! там и д.»). *З., Кон.*

Ідте, сердечко, на прямець, а там живець Андрій Швець, а там — круто соб — живець Кулиня Вакуленкова: її чоловіка торік взяли в москалі... а там проваллячко, а за проваллячком — гульк — по городу ходить сива кобила, а на призьбі лежить руда собака: ото, сердечко, й отаман живець. *Зан. (I, 148).*

Не доходя минаючи, де рябі ворота, а новий собака. *Зв., Чир.*

Язык и до Кракова доведе. *Рад.*

Язык Києва доведе. *К., Бер., Ст. Зб.* — ... и кня. *Кор.* — Язык до Києва до-

водити. *Коз., Кр.* — ...и до кня. *Зв., К., Ил.*

Язык на конець світа заведе. *К., Кан.*

Сюди виль, туди виль — аж за п'ять миль. *Ст. Зб.*

Гей, верни, Касян, круто!

Вертай, Грицько, бо у церков заїхали. *Коз.*

11420. Не вхопив тропа. *Кон., Л.*

Хто питає ⁽¹⁾, той не блудить. *Об.*

⁽¹⁾ дороги. *Рад.*; Хто питаєця. *Ст. Зб.*

Блуд мене допитався. *Ил.*

Видно й хати, та далеко чухрати ⁽¹⁾. *Л.* — Бризько видати, далеко цибати ⁽²⁾. *Нем.*

⁽¹⁾ махати. *Л.* ⁽²⁾ дибати. *Бр., [О., Новг.].* шкандибать. *Ис.*; стрибать. *Рад., Л., М.*

Близенький ⁽¹⁾ світ! *Об.* — Не близько! *С.*

⁽¹⁾ Блигомий. *Р., Л., Кон.*; Близомий. *Л.*; Не близький. *Лох., Сос., Новг.*

Далеко, та треба іхат'я. *Пр. в Ст. Зб.*

Очам видно, та ногам обридло. *Євх.* — ... обидно. *Коз.*

Навзаводи побіг. *Лів.* — На всі заводи побіг.

Жене, як ділько вітрі. *Гам.*

Поспіша, як Жид на шабаш ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ шабас. *Зв., Рад., Л.*; сабаш. *Бр., Бер.; К., Л.*

11430. Поки сонце зайде, то и чорт не знайде. *Бр., Лів.*

Скільки ідеш, та все в однім місці. *Л., О., Ст. Зб.*

Скільки вб'єш, стільки в'їдеш. *Об.*

Санна ізда — ангельська ізда, але дідчий виворот. *Г.*

Як буде полоз вогкий, то буде и кінь мокрий. *Кр.*

Тепер іхат'я (або: ити)—ворога карати (грузько, темно и д.). *Пир., Л.*

Хоч боком котися (рівно, сухо и д.). *Л., Кон., Ст. Зб.*

«Що везеш?» — «Олово!» — «Бідна ж твоя голово!» *Ст. Зб.*

Сопи гора, аби не я. *Б.* — Сопи гора, сопи, та й не вилізеш. *Лип.* — А що гора сопе? *К.*

Іхала Хима з Ірусалима: тарахкотілка теркоче, а коник бігти не хоче. *Бр.*—... білою кобилою: тарадайка торкоче, кобила бігти не хоче. *Гайс.*—...возок скрегоче, Хима ся регоче. *Ил.*

11440. Обидралися в дорозі, и так, паче, з дому виїхали. *Ст. Зб.*

Горілка 11441—11790. — Гість 11791—11951. — Хліб—сіль 11952—12406. — Тхорить 12407—12415. — Пить 12416—12430. — Гостинець 12431—12433.

Зпершу ГОРІЛКА людей розважала, а тепре сьма засумувала. *Гат.*

Пий, та ума не пропий. *Ск.*

Пий ⁽¹⁾ винце, та знай дільце. *В.*

⁽¹⁾ Пий, дівка. *Кон.*

П'яний свічки не поставить ⁽¹⁾. *Б.* — ...а звалить ⁽²⁾—звалить. *Бр., [Зв., Рад., Бер. Б., Кон., Новг.].*

⁽¹⁾ не погасить. *Б.*; не приліпить. *Прок.* ⁽²⁾ и готовую. *Ст. 36.*

П'яному и кози в золоті. *О., [Ст. 36.].*

Коли голова не по тому, най ся мають ноги на бачності. *Ил.*

Дай, Боже, пить, та не впивацьця; говорить, та не проговорицьця; на печі спать, а на покуті дверей шукать. *Кон.*

Хто по повні випиває, той під тьном (або: під плотом) спочиває. *Євх.*

Не допивай, не доливай — не будеш п'яний. *Бр., Вас.*

11450. Хто багато п'є, сам себе моб'є. *Ил.*

Пий та не впивайся, між чужими людьми вистерігайся. *Кл.*

Пий та не вий, то знай; а пудпивши, бунтів жадних не починай.

Коли п'яний, то лізь в болото, а не зачіпай. *Ил.*

Хміль не вода—чоловіку біда. *Ст. 36.*

З хмелєм треба з розумом жити. *У.*

Хміль до лихого людей зводить. *Кл.*

Добре тому пить, чий хміль спить. *Не.*

Добре тому пить, хто хмелю не боїцца.

Голодному на умі хліб, а п'яному хміль.

Слуц.

11460. На готовий хміль хоч води злий, то оп'янієш. *Євх.*

Сім год баба похмільялась, та з похмілья й умерла. *К., Л., Євх.*

Не доведе Семена горілка до добра. *Кон.*

Горілка не дівка, а Семен не дурень. *Ил.*

Горілка не дівка. *Бр.*—... не треба їй

цілувати — з ума зведе й сама пропаде. *Бр., Бер.* — Горілка не дівка, здоров'ю злодійка. *Прок.* — Горілка, як та дівка — хоч кого підведе. *Черн.*

Од пива болять спина, а од меду голова. *Не.*

Як є на мед, тоді пий пиво; а як є на пиво, тоді пий воду. *Кон.*

Добра вода, бо не мутить ума (або: Блаженна вода, немутяща ума). *Ил.*

Прощай, розуме, як з горілкою ⁽¹⁾ зустрівся. *III.*

⁽¹⁾ з чаркою. *Коз.*

Сербне чоловік чарку — як искажцця. *Не.*

11470. Як уп'єцца, так як искажцця. *Л., Коз.*

За чарку, то й за сварку. *Бр.* — За цюю чарочку збивають сварочку. *Черн.*

На підпитку нема спивку. *Гат.*

Як не бить, то й не мить. *Рад.*

П'яний гірше скаженої собаки. *Л.* — ... скаженого пса. *Прок.*

Сказано: п'яний, що дурний. *Бр.*

Там такий дурний у горілці, що лихो (задиришлыве, як уп'єцца). *Ном.*

Від п'яного поли вріж, а вітчай. *Прок.*

П'яного моленіє—хварисейське хваленіє. *Кл.*

П'яного молятва—як хорого піст. *Ст. 36.*

11480. П'яного молятва, як умерлого битва. *Кл.*

П'яний на все зізволяє. *Ил.*

П'яному гори немає—усе рівно. *К.*

П'яному море по коліна. *Об.*

Як п'ян, то копитан ⁽¹⁾; а як проспався, то й свині ⁽²⁾ збоявся. *Бр., У., Прок., Рад., Кан., Коз., Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ пан. *Прав.* ⁽²⁾ вівиці. *Бр.*

11485. Вибачай, дурний, п'яному. *Я.*

11487. Що у тверезого на умі, то в п'яного на язичі. *Об.*

Не бий, не печи—тільки язик намочи.
Б.—Не бий, не волочи—у горілці язик
намочи, усю правду скаже.

Ходи, кума, до мене, вип'ємо у мене. К.

11490. Буде п'яна рука и нога. Л., Пер.

Хоч коні путай («так много есть там
напитків»). Пр. в Ст. 36.). Ст. 36.

Хто має, той наливає. Пир.

Хто п'є, той кривизня; кому не дають,
той дивизня. Рад.

В пісні; дальше вона так: «а ми бу-
дем п'ить, и Бога хвалить, и за нас, и
за вас, и за нашу неньку, стареньку,
що навчила нас горілочку пити—гаразд,
гаразд».

Пило б и ледащо, як би було за що.
Бр., Рад.

Добре дуть, як дадуть. Лів.

Чоловік постів, тягнв його за стіл (од-
ному дає горілку, чи що, а другого не са-
жає, те друге и каже...). Рад.

Солодкий медок, та ба! Ст. 36.

Солодок медок, та по шажку в роток.

Медок солодок, а язичок дере. Ил.

11500. Що проп'ято, в тім не ходити.
Бр.

Прийшов нестатокъ, вишив остаток. Яч.
Тут горілка кап, а там хап (з кишені).
Ст. 36.

Люди дарма життя, аби було ниття.
Збр. Лаз.

Нема й шаноби, як нема горілки. Коз.

Ти до його, а він до тебе. К.

Покіль суд та право, ми діло поправи-
мо, та по дві похилимо. Коз.—Поки суд
та діло, давайте по чарці. Гл. — ... так
вип'ємо. Пер.

Будем п'ить з каганця та й чарочки до
денця. Ил.

Вип'ємо по половинці, щоб було легко
наші дитяці! Пир., Збр. Лаз.

Вип'ємо лиш, щоб дома (або: жінка,
діти) не журились. Полт., Л., Зал.

11510. А нуте, Самарці, потягнем по
чарці (в Новомосковську). Ос. 20 (IX,
14).

Пий та хвали, що б не дали. Р.

Пий до братової, бо я голови слабої.
С.

Пий до кума, а до куми завтра вип'є-
ш. Кан.

Чоловік не скотила — більш відра не
вип'є. Лів., Чор. Рад. (291).

Як ті п'яниці шодня п'ють! добре, що
ми попривикали. Об.

Чи не дора нам березу везти? В.

Чи не везти? бо в колядках передній

вожака березою звецца на Поліссі. О.
Мар.—Кажуть гості, як вип'ють хотять.

Кумки та кумки, та вип'ємо по румки:
и як підем на той світ, там румок ніт.
Черн. 1.

А нуте из білих ручок! Чор. Рад. (48).

Тра горло промочить. Пир.

11520. Не нам чого-небудь такого, для
чого чарки роблять. Ос. 20 (IV, 20).

Чарочка моя кругленька, як я тебе лю-
блю, що ти новненька! Зал.

Чарочка чепурушечка, п'є Сидоровна ду-
шечка.

Ну, пий, стара: гості будуть та й по-
їдуть, а ми з тобою вік зжили. Ос. 5
(XII, 73). — Гості будуть, та й поїдуть,
а ми все дома. Рад., Пир. — ... а ми з
тобою зостанемся. Пир.

Перший кишішок, як по леду, другий,
як по меду, а третій не питай, лише да-
вай. Ил.

За сіі речі дайте нам горілки гречі.
Збр. Лаз.

По сі мові та буваймо здорові! Чор.
Рад. (52). — ... та будьмо здорові. Ск.
— ... будьте здорові. Кулж.

Кажуть за чаркою, а теж—кінчаючи
про що розмову и прощаючись, встаю-
чи од столу и д.

По одній ⁽¹⁾ не закушують. Л., Кон.

⁽¹⁾ По перші. Л., Пир.

Випийте по другій, щоб на одній не
скакали. Коз.

А ну лиш: чоловік на одні нозі не хо-
дить, а на двох. Ос. 5 (XII, 73).

11530. Дайте другу — прогнать тую.
Ст. 36.

Випий три, та й усі ⁽¹⁾ протри. Ос. 5
(XII, 73), Кон.

⁽¹⁾ ус. К., Л.

На трьх же не їзять.

По чарці, по парці, та вп'ять по п'ять.
Рад.—... та всім по сім, та по стакану,
та й станем на стану. Пир., Л.

«Чи наливать ще пулш (більш)?» — «По
три дай, та тоді питай!» Кон.

По старинному обряду—п'ють дві из-
ряду.

Перед обідом не вадить, а по обіді за-
глядить. Ил.

Що потравка, то поправка. Рад.

По отченаші напиймося по чаші. Ил.

Поставивши тарілки ⁽¹⁾, по чарці ⁽²⁾ го-
рілки. Ил., [Нос.]. — ... поставивши лож-
ки, напиймося трошки. Прокс.

⁽¹⁾ ложки. Кон.; До тарілки. Не. ⁽²⁾
Поклавши тарілки, став на стіл. Ст. 36.

11540. По нашому українському ⁽¹⁾ зви-
чаю ⁽²⁾ треба п'ять горілку ⁽³⁾ до чаю. *Пир.*

⁽¹⁾ бурлацькому. *Пир.*; По наському.
Ком.; По старому. *Евх.*, *Кулж.*; По русь-
кому. *К.*, *Ш.* ⁽²⁾ обичаю. *Ком.*, *Кулж.*
⁽³⁾ по чароці. *Евх.*, *Ком.*, *Кулж.*; тре-
ба п'ять горілку и їсти сало. *Пир.*

Скільки води не пий, а п'яним не бу-
деш. *Проск.*

Випийте на потуху! *Лів.*

На потуху випийте чвертку. *Ком.*

Пиво не диво, а дайте горілочку. *Проск.*

Пивши пиво, та воду пити! *Ст. Зб.*

Кому не стане, того за лоб.

Та нічого поститись, коли єсть игде
міститись (як не п'є у частованні). *Праз.*

По Марусин поясок (в чарці поясочок).
Л., *З.*, *Хор.*, *Ш.*

Випиймо ⁽¹⁾ до дна, щоб не було воро-
гам добра. *Ком.*

⁽¹⁾ Не випив. *Бер.*

11550. Пий до дна, щоб очі не запали.
Л., *Коз.*

Випивай до дна, щоб велика росла.
Лох.

Випивай до дна: на дні молодші дні.
Рад.

Вип'єм по повній, бо наш вік не дов-
гий! *Зв.*, *Пир.* —... щоб наш вік був дов-
гий. *Л.*, *Пр.*

Випийте: казала Жидівка, що добра.
Пир.

Випивай, щоб на ворку не оставалось.
Коз.

Издави хоч пляшку (то пити просить
так, не одступає). *Ком.*

Та випий!... нубо, хоч подерж, хоч у
руках! *Л.*, *Ком.* — Та візьміть хоч в руки.
Л., *Пир.*

Хто не вип'є до дна, той не мислить
добра. *Кан.*, *К.*, *Б.*

Хоч у губу візьміть: може з отрутою
даєте (гість хазяїнові, як той частує)! *Л.*,
Ком.

11560. Торкни в губу (частуючи, каже,
як хто не бере чарки). *О.*

Випивай, щоб дід не ворчав. *Рад.*

Випивай, щоб на слізу не оставалось.
О.

Од порожньої стидно, та 'д повної жаль
(пускать гостей). *Коз.*

Гостю налив чару, а сам випив пару.
Ком.

Кому чарка, кому дві, кому нема й од-
ної. *Рад.*, *Пир.*

Душа міру знає (найбільш, як п'ють го-
рілку не з чарки, а прямо нахилки). *Об.*

Прийма душа и з ковша. *Рад.*, *Б.*

Хто кого мине, най ногу вибіне (в ча-
стованніві, або так в пріязному якому
ділові). *Ил.*

Зоставля на кучері (не допиває): *Дуб.*

11570. Диравий рот (як п'є и потече).
Кулж.

Хто п'є, тому наливайте, а хто не п'є,
тому не давайте. *Бр.*

До кого п'єш, тому й здоров'я кажи. *Б.*

Помершим душам царство небесне! бать-
кам, матерям, братам, сестрам, діткам ма-
леньким... нехай легко згадавця нашому
сватові (або: кумові), а нам пошили, Бо-
же, вік и здоров'я, щоб цей празник од-
провадить, Нового году (або: Водохрещ
и д.) діждать легенько и веселенько в ми-
рі-покої из вами здоровими. Будьте здо-
рові, будьте здорові!.. а будь здорова ста-
ра, діти (примовля за першою чаркою)!
Ос. 15 (XIV, 88).

Щоб Господь родив пшеницю и всяку
пашницю, щоб діждали жать, и спожив-
вать, и людям честь воздавать (хазяїна).
Ос. 15 (XIV, 89).

Будьте здорові, будьте здорові! будь
здорова, стара! даруй, Боже, благо й ве-
селе! даруй, Боже, щастя, долю, хліба
вволю, а хліба найбільш! а до хліба по-
силай, Боже, капусту, буряки, огірки —
щоб діждали садити и поливать, а після
в добрім здоров'ї поживать (за другою
чаркою).

Роди, Боже, хліб, а до хліба опеньки
(се б то — м'ясо), щоб до стожка ходили
(до м'яса п'ють).

Приспоряй, Господи, Божу росу, щоб
коровки доїлись (до молока).

Будьмо! *Лист. (II, 20).*

Щоб нашим ворогам було тяжко! *Чор.*
Рад. (52).

11580. Будьмо живи, щоб з наших во-
рогів повитягало жиля! *Б.*

Щоб вороги мовчали й сусіде не зна-
ли. *Ос. 20 (IV, 24).*

На здоров'я тому, а хто ворог кому
(«бо киний, як вип'є чарку від кого, то
слабший буде або-що»)! *Бер.*

За здоров'я всіх, забравши в мік; хто
слабенький, той зверху! *Евх.*

За ваше здоров'я! *Пир.* — За намсь-
ке здоров'я! *Бр.*

Будте здорові! *Ком.* —... на здоров'я!

Будте здорові — скачіть на здоров'я.
Кр.

За здоров'я наше ⁽¹⁾, та в горілочку
ваше ⁽²⁾. *Кулж.*

⁽¹⁾ наше. *Ном.* ⁽²⁾ наше.

Будте здорови, в кого чорні брови! *Зв., Рад., Збр. Лаз.*

Будте здорови, ях бурі корови, а я буду пить, як черкаський бик. *Кон.*

11590. Будьмо здорови, як сіри корови, а наш бик и так звик. *Рад., Б.*—...уповні звик. *Б.*

Будьмо здорови, як наші корови! *Лів.*—... тобі, сволоче, не розвивається, а нам молодим не упивається! чарочка у роток, а здоров'ячко в животок! *Пир.*

Від краю до краю усім добра желаю! *Евх.*

На безголов'я тому, хто говорить про куму! *Бр.*—... тому, а хто любить куму! вам на зависть, а їй на користь.

Здоровенькі будьмо, та себе не гудьмо. *Б.*

Из ваших рук, щоб діждали онук (свати, п'ючи). *Прав. Ниж., Лів.*

Дай же, Боже, діждати—айцями товкати! *Бер.*—... ковбасою запихати, христос-воскрес казати. *Бр.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *К.*—... хліба й сала, молока й меду. *Евх.*—Подай з неба, чого треба. *Б.*

Дай, Боже, чого хоченця! *Зв., Рад.*

Боже, дай гоже (або: А ну лиш! гоже дай Боже)! *Кор.*—Дай, Боже, щоб усе було гоже! *Пир., Черн.*

11600. Роди, Боже, овес, ячмінь и гречку, хоч всього потрошечку; роди, Боже, лён и коноплі на весь християнський мир. *Кр.*

Роди, Боже, на всякого долю! *Рад.*

Дай, Боже, того часу діждати: хай Бог хліб родить та скотину плодить. *Кон.*

В кого в руках, в того й в устах. *Коміс.* Доброму за доброту, а злому за злость! *Ст. 36.*—Нехай піде лихому на шкоду, а нам на добро! *Не.*

Дай, Боже, щоб молоді любилися, а старих щоб и колом не розважити. *Бр.*

Нехай вам все добре! *Об.*

Царство небесне ім! *Лів.*—Нехай царствують.—Царство небесне помершим душам. *Бр., Бер., К., Л., Кон.*—... а нам пошли, Господи, вік и здоров'я (⁽¹⁾). *К., Л.*—Помершим царство, а нам на здоров'я. *Прав.*—Помершим царство небесне, вічний покой. *Л., Пир., Кон.*—Дідам, бабам, батькам, діткам!... а помершим дай, Боже, царство.

(⁽¹⁾) а нам ще прожити. *Бр., Бер.*

Пошли вам, Боже, здоров'я, та з неба дош, та хліб, та цвіт, та всячину! *Пир.*

Нехай йому легенько згадається! *Лів.,*

Сл.—... де він у світі повертається (⁽¹⁾).—Коли жив, нехай йому легенько згадається; а як умер, царство йому небесне. *Лів.*

(⁽¹⁾) обертається. *Зв., Н., Кон., Кр.*

11610. Хай йому так (⁽¹⁾) икнеця (⁽²⁾), як собака з тину (⁽³⁾) ввірнеця (⁽⁴⁾). *Лів.*

(⁽¹⁾) легенько. *Бр., Зв., Рад., Гад., Ал., Павла.* (⁽²⁾) гикнеця. *Бр.; кнеця. Р.* (⁽³⁾) з плота. *Бр.* (⁽⁴⁾) як камінь об камінь трецця. *Р.*

Нехай йому легенько икнеця (⁽¹⁾)! *Л., Кон.*—... икається, де там він повертається. *Пр., Павл.*

(⁽¹⁾) гикнеця. *Бр.; кнеця. Кр.*

Нехай йому так легенько икнеця, як павинне пір'я об воду торкнеця (або: черкнеця). *Пир.*—... икнеця, як пірина об пірину черкнеця. *Б.*

Живи здоров та багат! *Ст. 36.*

Жила б, багатила, та з переду горбатіла. *Б.*

Здоров, трам,—вип'ю я и сам. *Ил.*

Здоров, сволоче, коли ніхто не хоче!

Прощай, розуме, завтра побачимось! *Бр., Прок., Пир.*

Чарочка коток, котися в роток! *Рад.*

Я такий чоловік: як візьму, то й вип'ю. *Пир.*

11620. Щоб наші діти так вибрикували (бризкаючи з чарки недопите в стелю). *Л., Кул.*

Роди, Боже, жито, пшеницю, а в запічку дітей кошицю. *Збр. Лаз.*

Скільки на кожусі стручків, стільки дитині рочків (або: баранців).

Напився як у лісі, а народу як у церкві (коли не скаже за чаркою якого теплого слова). *Кр.*

Польське пиво (добре). *Пер.*

Гарна горілка, коли не з шинка. *Гат.*

О, це Брусилівська! *Рад., Бер.*

Новомлинка—води половинка, а коропська—суша (про горілку. Короп вславився нею праве скрізь по Лівім Боді). *Кон.*

Святий понеділку, не оварись на мене, що я п'ю горілку. *Черн.*

Гірко випить, а жаль покинуть. *Кан., К.*

11630. Погано п'єця — тільки у чарці не зостається. *Б.*

Ні п'єця, ні остається. *Ст. 36.*

Коли б сього добра та хоч ще піввідра. *К. і., Б.*

Пошукаймо указу, щоб напитись по дру-

тому разу; та як не перервемось, так и третєму напьемось. *Рад.*

Оце тая запеканка?.. як би ще! *Кр.*

Як випили варенухи, то й загули, як мухи. *Кон.*

И гуляли вони собі день як золото, другий як срібло, третій як мідь, хоч и додому їдъ. *Зап. (II, 53).*

Ноги кажуть «ходімо додому», головонька каже «ходім до покою», калитка плеше «напіймося ище, я все поплачу». *Сл.*

Що на дворі дієцця, у світлиці забулеш. *Не.*

Як не б'єсся, а к вечору нап'єсся. *Коз.*

11640. Де п'ють, там и ллють ⁽¹⁾. *Ск.* — ... без шкоди не бува — аби здорова наша голова. *Не.* — ... и ллють, там же и б'ють. *Ст. 36.* — Де п'ють, там и б'ють. *Л.*

⁽¹⁾ розливають. *Кам., К.*

Чуеш, кумасю, щипочко, кришечко, кров бурякова, прищепи тютюнова (то як жіночки горілку п'ють). *Сл.* — Кров бурякова, а душа часникова. *Бр., Рад.*

Як пили, то гумоніли (гомоніли), а до рошоту, то й понімили. *Ст. 36.*

Коли б вихорів, виболів, що у мене викилив! *Нос.*

Безодної бочки не налеш. *К., Рад.*

Хай її зола п'є (з її горілкою)! *Кон.*

Напивибисься шевської золи! *Проск.*

Бодай його п'явки пили. *Кон., Кр., Ш.*

Гладить дорогу. *Лив.*

Дав Бог упитись, та не дасть проспаться. *Кл.* — ... упитись, а п'яний не хоче спати положитись.

11650. Випило залишне, нехай одинше. *К.*

Коли ж горілка проїде з милою, — не буде вже в неї першого хмілью. *Гат.*

И хміль пропав! *Лив.* — Де той хміль дівався!

Злякався добре.

Він п'є, та ума не проп'є. *Євх.*

П'яний-п'яний, а об угол не вдаривця! *О., Коз.*

В болоті не без чорта, в сім'ї не без п'яниці. *Кон.*

У п'яниці коли не очі сині, то спина в глині. *Л., Євх., Ш.*

Дививця на п'яницю — все одно, що причащається в Велику п'ятницю. *Пир.*

Гапуюсь, усіп мені осмусю. *Кон.*

Бодай тії пани жили, що гуральні ставили: як би не ся чмируха, то а б зги-

нув, так як муха. *Бр.* — Як би не та си вуха, згинув би козак, як муха.

Давне козацтво само мало винниці, и єму б ні за'що панам за їх дякувать: прислів'я недавніх часів.

11660. Жид а винниці мати не дасть загнати. *Ил.*

Принеси хоч за губою. *Кон.*

Добре єму й понюхати (п'яниці горілки). *К.*

Добре п'яниці и капля ⁽¹⁾. *Рад., Л., Коз., Кр., Ст. 36.* — Як п'яниця, то й каплі рад. *Коз.* — П'яниці и капля дорога. *Кр.*

⁽¹⁾ крапля. *Зв., Проск., Дуб., Бер.*

Добрі Мацьку ⁽¹⁾ й пайтка. *Бр.* — Добра Мацьку и пайтка — добра п'яниці капля. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Марку. *Євх.*

П'яниці брязь-брязь! буде бігти через грязь. *Збр. Шей., Коз.*

Додержуй корчми. *Ст. 36.*

Где пиво чуй, там ночуй.

Пиття — пожиття. *Ил.*

Се зілля кожде вживає. *Л., Кон.*

11670. Хто коршму ⁽¹⁾ минає ⁽²⁾, той щастя не має ⁽³⁾. *Яц., Бер.*

⁽¹⁾ шинок. *Рад., Б., Х.* ⁽²⁾ зазнає. *Зв.*

⁽³⁾ не знає.

Корчма розуму учить. *Бр.*

Хто п'є, тому Бог на пиво дає. *Ст. 36.*

Блажен муж — до церкви недуж, а до корчми — чім дуж. *Зв.*

Що корчма, то стій; що корч, то блій, — кріпись, а далі ступай. *Ил.*

Як би не діти, то би добре було в корчмі сидіти. *Проск.* — Же би не діти, лише би в корчмі сидіти. *Ил.*

Не п'ять — вмерти, и п'ять — вмерти; так лучче п'ять и вмерти. *Пир.*

«Хоч не з добра, а з наруги людської пішла ся вигадка, але ж навіки дурна, біс його батькові!» *Пир.*

Тільки и нашого, що зів'я та випив. *Бер.*

Люде п'ють, так честь та хвала; а ми н'єм, так сідь та біда. *Не.*

П'яне, хоч дурне, забува гора (горе), а тверезе — як замкнуто. *О.*

11680. Пий, дячку, горілку — смутку забудеш! *Хар.*

То недужого питають, а здоровому напивають. *Смич.*

Не з добра чоловік лишню чарку вип'є. *Б.*

Не то п'яний, що наперед пада, а то п'яний, що назад пада. *Рад., Пир.*

Не то п'яниця, що п'є, а то, що випиваєця. *Нов.*

Не вино, лиш п'янство проклято. *Кл.*

Хоч п'ян, аби упрям. *Ст. 36.*

П'яниця—проспиця, а дурень—ніколи. *Об.*

Тверезому можна з п'яним жити. *Кл.*

Годі вже дома пити — ходім в шинок. *Полт.*

11690. Коли не папиваєця п'яним, то лучче п'єть воду. *Євх.*

«Йш, як він здобрів до неї!»

Не лий! того кури не вибірають.

П'яний собі розум відбірає, а Бог йому изнов дає. *Кл.*

Пив не наживо, на смерть. *Пир., Кон.*

Не-минай-корчма, не-пролий-капля. *Зв., Чир.*

Та він би маму свою пропив. *Проск.*

«Коли б я не на печі, та не в руках дитина, я б тобі дала осьмухи! уже четверту тгне, стара сбака!» — «Не слухай стара!» *Пир.*

Зажирлив очі (упився дуже, або захарлав що). *Пр.*

Як п'є, то не проливає; як б'є, то добре влучає. *Ил.*

Спився, як Бея.

Король Угорський кінця XII с., що син його панував роки зо два в Червоні Русі, доки не пропудили його геть.

11700. И зстарівся, воюючи, по корчах ночуючи. *Ст. 36.*

Ходить до чопа (до шинку). *Б.*

О, вони не п'яниці! мабуть и хліб умочають вже в горілку. *Гр.*

П'є и п'є, нема йому просипу. *Л., Кон.*

— ... и в'яву. *Ном.*

Що в Бога день, а в його очі, як баньки. *Проск.*

Тут така, що в горілці усе б и мокла. *Коз.*

П'є, як в лазні на піч лав. *Кл.*

Чорно п'є. *Ил.*

Не пролива! *Х.*

У свою голову п'є. *Кз.*

11710. Безодня ⁽¹⁾ бочка. *Ном.*

⁽¹⁾ Бездінна. *Ров.*

Гуля бабуля, поки на хребті кошуля. *Не.*

Се не панського ⁽¹⁾ роду — п'є горілку, як воду. *Зв.* — ... а горілочка, як дівочка: зведе хлопця, як ділочка. *Полт.*

⁽¹⁾ Доброго. *Бр.*

И чарка нова, та горілки нема: хилу, хилу — не тече, коло серця пече. *Лаз.*

И ти тут, и я тут — а хто у нас до-

ма? а хто у нас порубає солому на дрб-ва? *К., Кан.*

П'яна баба співала.

Утопив свій маєток в животі. *Ил.*

Против світ за три гроші. *Проск.*

Де копачі копали, там и гроші пропа-ли (де заробив, там пропив). *Рад.*

Лучче пропить, ніж дітку купить. *Б.*

Лата на лату сади, а копійку на горілку держи. *Нов.* — Латку на латці сажу, шаг на горілку держу. *Пир.*

11720. Заробив на хребет та и в губу. *Ст. 36.*

Аби в трунок, а на плечах дарма! *Бр.*

Горілку пий та жінку бий — нічого не бійся. *Збр. Лаз.*

Церкву обдирає и корчму латає. *К., Кан.*

Де в Бога коршма, а в того церков (п'яниця, як кликано до церкви, а дорікали коршмою). *Ил.*

«Михайло, ходім до церкви!» — «Нехай-но!» — «Михайло ходім до коршми!» — «Махаймо!» *Руд., Гайс.* — «Тит, ходім молотити!», так він каже — голова болить; «ходім до корчми горілки», то він и біжить (див № 10853). *Рад.*

11726. Як до церкви, то й ноги болять ⁽¹⁾, а як до корчми, то й в боки взявся ⁽²⁾. *Дуб.*

⁽¹⁾ не здужає. *Бр.* ⁽²⁾ помаленьку йде.

11728. Піп каже: «йдімо до божниці», а п'яниця каже: «йдімо до коршмиці». *Проск.*

Господи вишній, чи я в тебе лишній?.. чи я коли в церкві бував, чи я коли шинки минав? *Кр.* — Господи, за що мене караєш? чи я коли в церкву хожу, чи я коли корчму мину, чи я те не вкраду, що лежить недоладу? *С.* — Боже ти мій, за що ти мене караєш? чи я жінки не вбиваю, чи я церкви не минаю, чи я в корчмі не буваю?... Так ні ж! де п'ють, то там мене минають, а де нагай, та ще й з узлом, там я перший. *Прав. Ниж.*

11730. Куняє й наливає, наливає — випиває, випиває и куняє, — свого віку козацького доживає. *Збр. Лаз.*

Лихо горлом влізло. *Прав.*

Убив чмеля. *Гр.*

Убив муху. *Лів.*

Бачив вже склянного бога. *Л., О.* — Він геть таки склянного бога держиця. *Коз.* — Стекляного бога поцілувати. *Євх.*

Мені не раз доводилось бачити у міщанства нашого (по різних городах), що

під п'яну руч, найпаче по весіллях, вживають замість пляшки—склянке Прияпове добро. Як тепер пам'ятаю, років коло тридцятка назад, в Переяслові, я зустрів на улиці весілля, що ходили з добриднями; все те було дуже вже на підпитку; хто в скоки, хто в боки—не-стеменна бакханалія! а один з добридни-ків частує (и музик, и жінок, а часом хто й з непохожан трапиця): смокчуть з Прияпа... Розказую про се—може во-но кому на що знадобаця, хто захоче добраця рахуби про того *скляного бога*, хоч певно не од с'єго він узиявся у нас. Додам ще, що по селах мені ні-где не доводилось не тільки бачити, а навет и чути про скляного Прияпа. *Ном.*

Такий, як ясочка.
Саме в красу. *Пир., Кон.*
У п'яти вступило. *Л., О., Ст. 36.*
Оре носом. *Л., О.*
Залити очі. *Л., Кон., Ёвх.*

11740. П'яний, як чіп. *Л., О.*—... чо-пок. *К.*

П'яний, як земля. *Бер., Рад., Л.*
Ложки до рота не донесе. *Л., Пир.*
Пішов меж милі та меж любі, та й вки-нув у голову. *Пир.*
Напився так, що аж очі побаклучи-лись. *Кон.*

П'яний, як ніч. *Ск.*
И вночі, и вдень завше йому ніч. *Проск.*
Набражився, як п'яниця. *Коз.*
П'яний, аж валяецця. *Лів.*
П'яний, як швець. *Проск.*

11750. Хоч возьми та й викрути. *Бр., Л., Пир.*
Підгуляв, що й з копитів збився. *К., Кан.*
Добре цівкою смикнув. *Л.*
Напала брага на врага. *Гр.*
Він такий, що й стежки не бачить (п'я-ний чи так дурний). *О.*
Ходить такий, як квач. *Кон.*—П'яний, як квач. *Л.*
Язика не поверне, неначе він йому по-встанний. *Х.*—Язик, мов повстанний. *Лів.*
Хоч йому зуби вибери. *Бр., Л.*
Підтопавсь. *Чор. Рад. (380).*— Під-топилась (або: Підтупалась). *Ном.*
То сторч, то боком (дійшов). *Кон.*

11760. Чмілі гудуть. *Бр., Прав. Ниж., Лів.*
Гуде, як у повітчика в голові (що все п'яний). *З.*
Напились до положенія риз. *Пир., Черн.*
Голова в пір'ї, борода в коччі (в клоч-чі), а душа в гайні. *Кан., К.*
Аж чуприна курить (так випив). *Бр.*
Заліг, як собака в гробі (як лежить з горілки). *Рад.*

Взявся п'яний за тин, як за пона тря-сця. *Пр. в Ст. 36., У.*

Бач, як качки загання. *Бр., С.*

Мисліте пише (виписує). *Полт., З., Л., Пир.*

Отак чорт п'яних бере! *Л., З., Хор., Ёвх.*

11780. Світ як банька, а люде як мухи. *Кам.*—... перед ним літають. *Бр.*—Світ, як світ, а люде, як баньки. *Проск.*

Не добача—п'яний, або слабий.

Як виг'єш дві-три, то неначе замакі-триця світ. *Пир.*

Як кнем набито в корчмі людей. *Ст. 36.*

Там (в шинку) їх розмаїтих. *Бр., Кон.*
Хто в коршмі служить, тому в брова-рі платять. *Ил.*

Де Біг церкву ставить, там дідько корш-му.

В коршмі нема пана.

В шинку такий закон: за панібрата. *Кон.*

Тут пити, та не тут спати: треба йому кнем дати и кожух зняти. *Ст. 36.*

Взяти на вишник. *Гам.*

11790. Де добре пиво, не треба й віхи. *Ил.*

Собака бреше, а ГІСТЬ іде. *Не.*

Дош їдеть, а гость їдеть. *Ст. 36.*

Сорока скрекоче, гості каже. *Дуб.*

—... скрекотала, гості ⁽¹⁾ казала. *Рад.*

—... скрікоче ⁽²⁾, гості будуть. *Ёвх.*

⁽¹⁾ гостей. *Нос.* ⁽²⁾ скрегоче. *Бр., Л.*
—Такою примовкою стрічають несподі-ваних гостей. *Нос.*

З поля вітер — будуть гості. *Л.*

Не в чім котка лапу лизала—аж гостя казала. *Ст. 36.*

Кішка вмиваецця—проти гостя. *Пир., Л.*

Искра до покуття спалнула (гості бу-дуть). *Пир., Кон.*—Искра з печі скак-нула. *Ном.*

Хтось поспіша.

Як похлепнеця за їжею.

Пришли, Боже, гостя—аби добрий. *Бр.*

11800. Принеси, Боже, здалека рідина; то ми и в буддень ⁽¹⁾ зробимо неділю. *Ос. 2 (194).*

⁽¹⁾ в будні. *Коніс.*

Доброму гостю и (або: Як гарний гість, то й) так ради. *К.*

Любого гостя весною частують медком, а в'їсени молочком. *Дуб.*

Милий гість не часто буває. *Бр.*
Як бм він прийшов, то и борщу не тре-
ба. *Коз.*

Коли б дав Бог гостя, то б и ми пожи-
вились коло гостей. *Бр.*—Принеси, Бог,
гостя, то и ми напьемся. *Просх.*—Дай,
Боже, гостя в дім, то и я напьюсь при
нім. *Ил.*—Нанесєд Бог гостя, то и ха-
зяїну добре. *Збр. Лаз., [Сог., Ст. 36].*—
За гостями та й нам добре. *Ном.*

Неси, Боже, в чоботях, дамо личаки (хто
пізненько в двері добуваєця). *Прав.*

«У нас хата на помості, просим брата
та в гості!»—«И тут тії сидять, що до-
бре ідять!» *Чир.*

В рукопису д. Марковича так стоїть:
«У нас хата на помості; просим брата
в гості, и тут тії сидять, що добре
ідять.» Своїми зупинками я надав таке
розумій, з яким мені лучалось чувати.
Ном.

Хоч заглянь у хату. *Чор. Рад. (291).*
Хоч наплюй у хату! *Л., Кон.*

11810. В чім зван, в тім прибувай. *Пр.*
в Ст. 36.

Закрився очима й плечима. *Прав. Ниж.,*
Лів.—Заверняся плечима в світ за оч-
ма. *Ст. 36.*

Забувсь, відкіля и двері відчиняюця.
Лів.

Не цурайсь хліб-солі. *Куаж.*

Меже людьми треба бути людьми. *Ил.*

Нехай буде хоч при людях, коли не на
люде. *Бр.*

З головою не жить, а з добрим людь-
ми. *Кон.*

Риба рибою живе, а люде людьми. *Ил.*

На купцїй бенкет—хоч на неділю. *Лів.*

Будемо гоститися: то у вас, то в те-
бе. *Бр.*

11820. Чи ся врачимо, чи не врачимо,
— нехай ся хоть побачимо. *Ил.*

Святилося—через долинку та в гостин-
ку. *Збр. Лаз.*

Шуми до куми! *Ил.*

Запряжу бугая: куди люде, туди й я.
Рад.—... запряжу я другого, сідай, жін-
ко небого. *Кон.*

Стукотить, грукотить... «А що там?»—
«Кобиляча голова лізе!» *Евх.*—Стуко-
тить, грукотить кобиляча голова. *Л.*

Ти знай, кому сказати *мамай-бог*, а-
бо *добридень*, а кому *день добрий* (луч-
чому—*день добрий*). *Рад.*

Здорові були и Богу милі (як кого дов-
го не бачили). *Шей.*

Дай, Боже, час добрий. *Ск.*—...пору
добру. *Рад.*—Час добрий. *Кон.*

Добридень *Об.*—День добрий. *Г., П.,*
Пол., Л.

«Помагайбі!»—«Бодай здоров!» *Ст. 36.*
11830. Слава (або: Богу) Ісусу Христу
(замість здоровкання)! *Бр.*

З святим днем будете здорови. *Нов.*—
Будте здорови з сим днем. *Л., Б.*

Будте здорови з тим, що сєгодня. *Пол.,*
Лів.

Здоров, куме-Науме! *Я.*

Здрастуйте! Чи кріпкі, чи міпні? *Кон.*

На пса уроки, на kota помисл! ⁽¹⁾. *Ил.*

Стрівши несподівано приятеля.—⁽¹⁾...
вроки, на бігуна помисл. *Ст. 36.*

Добриєвечір вам! чи ради ви нам (ка-
жуть веселі гості, увіходячи)? *Прав.*—
... як ради будете, то й горілочки ку-
пите, то й спасибі вам. *Кон.*

А я слідом за дідом. *Пир., Нос.*

Як увіде, а там рід, або товариство.

«Слихом слыхати, видом видати!» (ка-
жуть милому, та нечастому гостю).—«Да-
вайте приску ноги посипати!» (каже гостю).
Евх.

Слихом слыхати, видом видати! *Дуб.,*
Пр., О.—А, слыхом слыхати! *Л., Пер.*
— ... в вічі видати! *Л., Пир., Пр., Б.*
— ... видати—чи по волі ⁽¹⁾, чи по не-
волі? *Зв., Пир., Кр.*

⁽¹⁾ а чи по добрій волі. *Бер.*

11840. «Питайте нас, чого ми прийшли
до вас!»—«Скажете!» *Кон., Л.*

Вам наші голови. *Гат.*

Як бачились в горосі та й досі. *Об.*

Що там чувати коло вашої хати? Бик
чи привик, телляца чи веселиця? *Ил.*

А як ся кінь хамутний має? *Войц.*

Ніби на Підляссі, в якісь Мостовій,
приятелі так витаюця.

«Як ся маєте?»—«Посередні: як
вчора, так нині.» *Ил.*

Чи ще ви живи, чи душею не наложи-
ли? *Б.*

Не питай «як ся маєш»,—подивись,
то пізнаєш. *Ил.*

Перебиваємся, то сім, то тім боком. *Л.*
—Перебиваємся то сая, то так. *Пир.*

«Як поживаєш?»—«А так собі—то бо-
ком, то скоком.» *Пир.*

11850. «Я думав, що тебе нема.»—«Е,
ледачого Бог не візьме!» *Бр., К.*

«Ну, як же поживаєш?»—«А що ме-
ні дієця! живу помаленьку, з ноги на
ногу.» *Ном.*

Жив, та горбат. *Ст. 36.*

Жив-жив, та побачився.
Вода з водою зійдеця, а чоловік з чоловіком. *Ил.*

Гора з горою не зійдеця ⁽¹⁾, а чоловік з чоловіком зійдеця ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ не сходиця. *Бер., Кр., Кулж.* ⁽²⁾ чоловіком як раз. *К.*

Розцілювався, як Жид на шабаші. *Євх.*
Смокче ⁽¹⁾, як уж жабу. *О.*

⁽¹⁾ Жус. *Рад.*

Сядьмо на колоді, поговорім о пригоді.
Ст. 36.

Сідайте, щоб усе добре сідало! *Лів.*

11860. Сідайте ⁽¹⁾, щоб старости сідали.
Об.

⁽¹⁾ в нас дівка є. *Бр.*

Сядь, нехай поли не вісять. *Бер.*

Сідайте, щоб рої сідали. *Бр., Кон.* —
Щоб рої роїлись и старости садились. *Б.*
Сади, Боже, все добре! *Кр.*

Сідайте ⁽¹⁾ в ряд, щоб Бог був рад.
Бр., Збр. Лаз.

⁽¹⁾ Сядьмо. *Пир., Сос.*

Сядь коло порога, то будеш на покуті;
а сядь на покуті, то будеш коло порога. *Бер.*

На покуті—не піп, так кутя, або дурень без пуття. *Об., Євх.*

Дорогі гості, а нічим приймати. *Бер.*
—... потчувать. *Павл.*

Прийшов гість, та на голу кість. *Бр.*
Пора до двора. *Об.*—... сходить місяць и зора. *К.*—... двора, а додому час. *Ст. 36.*

11870. Пора з двора.

Скільки ни сидіть, то все треба йти.
Ном.

Як ми сидітимемо, то наш и коровай не зійде (як кажуть—посидіть би). *Рад.*

Треба йти до господи, щоб не було б шкоди. *Б.*

Шукайтесь за гостей. *Л., Пир., О., Ст. 36.*—... бо ми ще не переставали красити. *Рад.*

Люде добрі, хата тепла. *Лів.*—... ка-
баки доволі ⁽¹⁾. *Ном.*

Чого їхать, чом не зостацьця? — ⁽¹⁾
істи та спати. *Гр.; ну и зімуй. Зал.*

«Гуляйте!» — «Гуляли б, та хліба не брали.» *Лів.*—... а ви б дали, так у вас діти мали. *Кр.* — ... не брали, а ви свого не дасте. *Б.*

«Стій, Ульяно, бо ще рано!» — «Стояла б, так хліба не брала, а ви свого не дасте.» *Пир., Кон.*

Бувайте здорови (прощавця)! *Пир., Кон.*

Здорові будьте и нас не забудьте, бо и вас нема чого хвалити. *Прок.*

11880. Забачимося на жидівського Юря.
Прок.

Дай, Боже, на тім світі побачицьця. *Н.*
Бувайте здорові, мої чорноброві! клі-
няйте очима (плачте), коли ласка ваша.
Збр. Шей.

На добраніч, усі блохи на ніч! спать до півночі, витрищивши очі. *Ном.*

Идіть здорові, колисьте змололи, — а ми пустим нараз, та й за вами зараз.
Шей.

Най вас Бог щасливе провадить и в найбільше болото посадить. *Шей.*

Пішого до воріт, кінного до коня. *Б.*

А що це кум кума проважав? *Павл.*

Як довго прощаюця. То, кажуть, про-
важаючи кум кума у метелицю, обидва померали.

Було що істи й пити донехочу. *Рад.*

Було що істи й пити, тільки принуки не було. *Войц., [Ил.]*.—Усе було гаразд, тільки примусу не було. *Кор.*

11890. Так то від своїх и вирвацьця.
Павл.

Гарні гості, та не в пору. *Кон.*

Лучче в боцці, неже в чужій головці.
Пр. в Ст. 36.

Хорошні ⁽¹⁾ гості, та в середу ⁽²⁾ тра-
пились. *К., З., Кр.*

⁽¹⁾ Дорогі. *Дуб., Коз.; Добрні. Рад.*

⁽²⁾ п'ятницю. *Зв.*

Гість непрошений не дуже буває ту-
чений. *Ил.*

Де не просять, там кием виносять. *Бр., [Прав. Ниж., Ил.]*.

Непроханий гість гірше Татарина. *З., Л., [Зв.]*.

Незваному гостю місце за дверми. *Я.*

Прийшли непрохані, то й підем не-
кохані. *Л.* — ... неметені, підем нескре-
бені. *Л., Пр.* — Пришов непроханий ⁽¹⁾,
підє недякуваний ⁽²⁾. *Рад.* — Пришов
незван, пошов неслан. *Ст. 36.*—Як при-
шов незваний, так и иди неотсиланий.
Гл.

⁽¹⁾ непросені. *Бр.* ⁽²⁾ недякувані.

Принесе біс кума—та не буде ложки.
Ст. 36.—Прийде кумець на обідєць, а
ложки не буде. *Ил.*

11900. Якій гість, така йому й чість. *Об.*

Сядє курка й без поклада. *Бер., Коз.*
Сідайте — на чім стоїте. *Л.*

Просимо істи, та нігде сісти. *Кр.*

Б що й істи й пити, є по чому й по-
ходити, тільки ні на чому гаразд гостей

посадити. *Ком.*— Бсть що істи, та ні на чім сісти. *Лів.*

Знають гості и самі, що вони нудні,— ато чого б вони калантарили (проти кле-коту збиттєго). *К.*

Посидать-посидать, та й далі пійдуть. *Л., Кр.*

Бери, чорте, гостя, а музайку посла. *Не.*

З ложкою—до стола, на дурницю—до села. *С.*

Гарні (або: О, любі та милі) гості, та в двері не потовплюця. *Зв.*

11910. Шануйся, як вон ведуть. *Ст. 36.*

Прощу на виступці. *У., Л.*

Ото Бог, а то ⁽¹⁾ порог. *Пр., Пир.*

⁽¹⁾ Оттут Бог, а тут. *Кулж.*

Пороги оббивати. *Л., Гр., Ст. 36—...* одбивати. *Нос.*—... перебивати. *Бр.*

Дарма верба, що груш нема—нехай и не родять; не бувають гості—нехай и не ходять. *Кр.*

Нехай до ёго піп з кадилом прийде, а не я. *Кр.*

«Так просили, так не пускали!...» — «Куди?»—«В хату!» *Кулж.* — Прохали, та в хату не пускали. *Евх.*—Так нас не пускали—до хати... а так приймали, так приймали—все з стола... та ми посиділи на покутті—знадвору—та й додому пішли. *Кажки.*

Як тато псів накупив, то чорт до ёго не приступить (кажуть, як не раді ім в гостях). *Бр.*

Положили Савку на голу лавку. *Нос.*

Як хто жалкуєця, що погано вита-ли, то так жартують.

Хоч не нагодували, аби запрохали. *Кан., К.*

11920. Іх гудьмо и в них будьмо. *Бр.* Коломню ⁽¹⁾ гудьмо, а в Коломні будь-мо. *Ил.*

Стародавнє місто при Пруті, нині об водове.

На проханого ⁽¹⁾ гостя багато треба. *Ск., Кулж.*

⁽¹⁾ жданого. *Л.*

Грсті першого дня—золото ⁽¹⁾, друго-го—срібло, а третєго—мідь, хоч додому ⁽²⁾ ідь. *Пир., Кр., Нос.*

⁽¹⁾ злото. *Проск.* ⁽²⁾ хоч и к чорту. *Рад.*

Гость до трєх дней. *Л., Ст. 36.*

Сиділи до сії неділі! *Нос.*

Різдвянні гості. *Ном.*

Кажуть про гостей, що довго гостю-ють. Приїхав до чоловіка на Різдво зять

з дочкою, та й сидять и сидять: вже й Водохрища пройшло, масниця набли-жаєця, а вони додому и не думають. От чоловік той и прибрєв ярміс... Од-ного ранку снідають, а отаман під вік-но: «а чи нема», каже, «в вас різдвя-нних гостей?» — «Та ні, нема!.. а хіба що?» — «Та таке й таке діло — указ прийшов!» — «Ні, Бог милуєв, нема... Ну», каже, «діти», як отаман пішов со-бі, «треба вам втікати!», и наравє, що він їх в мішки позав'язус и вивезе з села, ніби просо сіять іде. Так и зро-бив; тільки на тім ще не окопилось: перестрів отоман и, все таки допитую-чись різдвянних гостей, добре разів кіль-ки потяг ціпурою по мішках, найпаче, де був зять... Бреженька ся довга, и тесті чматовиті иноді дуже добре рос-казують її своїм зятям, як ті загостю-юця...

Аби з чим-небудь за стіл завести, а, зза стола й сами вийдуть. *К.*

Ситого гостя добре годувать. *Рад.*

Щоб було на горілку и на тарілку. *Рад.*

11930. У багатство не вдарєв, а чим має, тім витає. *К., Кан.*

Чужий лоб скубши, треба й свого на-ставити. *Бр., С., Зв., Кан., К., Мир.*

Хоч застався, а постався. *Ск., Ст. 36.*

Для гостя, для податків.

Як дома пироги, то й в гостях пиро-ги. *Евх.*

Коли сусід, як мідь, тоді проси ёго на обід. *Ил.*

Хто на чужий обід ся спускає, той з голоду вмирає.

На чужий обід иди, а свою ложку з дому бери. *Бр.*—... иди, та з своєю лож-кою. *Пр., Кон.*

Своєго в гостях не забувай, а чужого не займай. *Ст. 36.*

Гостя подорожного прийми, бо так об-реше всюди, що и очей нігде показати. *Проск.*

Гість лави не засидить, ліжка не за-лежить. *Ил.*

11940. Клади перед людей хліб на сто-лі, будеш в людей на чолі. *Ст. 36.*

Де люблять ⁽¹⁾, там не учашай. *Проск.* —... де не люблять ⁽²⁾—не бувай. *Лів., [Бр., Рад., Ил.].*

⁽¹⁾ просять. *Бр.* ⁽²⁾ не просять — зо-всім.

У гостині остатній починай істи, а пер-вий переставай. *Ил.*

Гість—невільник. *Ос. 2 (190), [Ст. 36., Кон.].* — ... ляже, хоч у перину по-ложать. *Бер.*—... як невільник: де поса-дять, там и сидить. *Проск.*

Гость хазяїнові не указчик. *Зал.*

Гості обідом прив'язані. *Слуц.*

Гостям а ні вон (не можна вийти, не-года). *Рад.* — Живому чоловікові не за поріг. *Кр.*

Де чують, там и ночують. *Нос.*

Гостям сміх, а хазяям слізи. *Бр.*

Гірка гостина, коли лиха година. *Ил.*
— Не мила и гостина, коли з дому з сваркою вибираєшци. *Проск.*

11950. Кого болять кості, той не думає в гості. — Гості обідять кості. *Кр.*

Де все гостина, там голод не далекий. *Ил.*

«ХЛІБ та СІЛ!» — «Імо та свій!» *О.*
— ... а ти в порога ⁽¹⁾ постій. *Дів.*

⁽¹⁾ а ти не маєш, то. *Бр.*

Теща жива! *К., Пер.* — Ну, ще твоя теща не вмерла! *З.*

Поспів на обід.

Хто пізно ⁽¹⁾ ходить, той сам собі шкодить. *Об., Ст. 36., Яц.*

⁽¹⁾ нерано. *Лів.*

Два третєго не чикають. *Руд.*

Опізнився козак, так будеш и так. *Збр. Лаз.*

Пришов рано — аж не дано. *Ст. 36.*

Просимо імо, а як прийдете до стола, в чоло ложкою дамо. *Шей.* — ... як прий- деш, то в лоб ⁽¹⁾ дамо. *Бр., Зв., Л., Кр.*

⁽¹⁾ дулі. *Рад.*

«Час обідать!» — «Просимо!» — «Нехай Бог благословить!» *Бр.* — «Наповняючи!» — «Просим обідать (або: Просимо мило- сти)!» — «Спасибі!» *Рад.* — «Просимо обі- дать!» — «Нехай Бог наповняє!» *Зв., Кон.* — ... Бог дає повне все.» *Бр.*

11960. У доброї господині нема ніколи по обіді. *Ил.*

Лихий передобіток и найліпший ⁽¹⁾ обід поспе.

⁽¹⁾ Мале снідання воликий. *Ст. 36.*

Поснідай трошки — на обід менш з'єси. *Коз.*

Один хоч иззіж вола, то все одна хва- ла. *Рад.*

Первий кус усіму голова. *Х. 36.*

Первий шматок зіси у смак, а дру- гий уже не так. *Евх.*

Стіл кривий (коли не поставлено). *Пир.*

Уміла, кумо ⁽¹⁾, варити, та не вміла давати. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Вмілисте, кумцю. *Руд.* — А та по- дала поросю, як Циган вже наївся. Ка- жуть, як подадуть ласу потраву, як уже

добре підхарчилися. *Ном.* — В десять кін казок се з довгої брехеньки. Циган пі- шов косить до чоловіка та й почав уви- лювать, так той їму и одскородив: раз те, що цілий день голодний мусив ко- сить, а за вечерю подали ковбасу, як уже Циган наївся. Циган и сказав ото.

Добра кваська, та нема лоньки, хіба буду пальком. *Л.*

Хоч не багато ⁽¹⁾, та на тарілоці. *Коз.*
— В мене так: хоч рак, та на тарілі. *Кон., Лев.*

⁽¹⁾ трошки. *Бр.;* за копійку. *Р.*

11970. Не їж в шапці, бо твоя жінка буде мати дурного чоловіка. *Не.*

Хтось буде шанувати: коли не зруч, то навкида. *Л., Пир.*

Каже, похленувшись.

За ідним присідом вечєра з обідом. *Бр.*

«Гаряче!» — «Студи, дураче — під носом вітер.» *Зал.*

Не бійсь, (ложки) до вуха не поме- сеш, а до губи. *Бер.*

Як скажуть — темно їсти.

Начиняйте, тату, — мати їсть. *Гр.*

Перекуси, та батькові даси. *Ст. 36.*

То слабого питають, а здоровий, що пійме, то змеле. *Бр., [Проск.].*

Гостик за стіл, а лишній — хоч и від стіл. *Нос.*

Савка в кут, коли гості суть. *Ил.*

11980. Іжте гості, а ви, діти, джа ⁽¹⁾! *З.*

⁽¹⁾ ша. *Нос.;* нуте! *Зв.;* а ти, жінко, джа! *Л.*

Іжте гості, а мати наїсця и коло ха- ти. *Збр. Лаз.*

Будем їсти, та не всі. *Ск.* — ... «Хіба вас дома не буде?» *Ном.*

Чоловік заколов кабана, поразця вже коло єго в хаті, коли входить Циган: «Сала, пане господарю... чи то пак, до- бридень!» — «Добридень, сідайте у нас.» — «Ах, то-то їстимемо, пане господа- рю!» — «Не знаю, чи всі.» — «Хіба вас вдома не буде?» *Казк.*

Кожному старцю по ставцю (дерев'я- на тарілка). *Збр. Лаз.*

Кажуть з серцем, як сім'я не ву- пі їдять.

Сядьмо, старий, в парі, щоб гречка родила. *Зал.*

Пословиця говориця ⁽¹⁾, а хліб їсця. *С., Кан., К.*

⁽¹⁾ Мова мовиця. *Кан., К., Пир.;* Мова ся мовить. *Проск.*

Говори, та годуйсь. *Зв., Л., Пир., Н.*
«На вареника та пом'яни чоловіка Ка-

леника!»—«Чорт би твого батька з Калеником, попік руки вареником!» *Л.* — «На, дідусю, панпушку, та пом'яни дочку Марушку!»—«Бодай чорти твого батька з Марушкою, попік руки панпушкою!» *Кон.*

Мене зіж, сковородку зіж! *Ном.*

Жартують вноді над хазяйкою, як коло миски добрі мельники, не надасть страви... То якийсь Москаль, в Таганрозі чи-що, задумав сластени пекти и продавати. Коли и натрапив на якогось заробітчанна: «ти», каже, «заплати мені—копівника чи що, а я тебе сластенами нагожую».—«Сілись!» И почали, — той пече, а той їсть: як напече оце вагання, то той згребе обома руками, видавить олію, та и в рот... Звісно, скільки можна чоловікові так зісти, та ще як вимутюрхався добре! так що Москаль, пік-пік, та ото й каже...

От, їж, дурню, а не бреш. *Проск.*

11990. Іжте, та в очі не лізьте. *Л., [Нос.].*

Іж, свинне, м'ясо. *Кон.*

Іж, дурню, бо се з маком. *Зв., Проск., Гат.*

Іжте, добродію, суху рибу, а на сиру вибачайте. *Ост.*

Лигай потапці, впустивши в юшку. *Пир.*

Іж язик, та не ходи до музик. *Кан., К.*

Кажуть дівчатам, як у страві буде язик — се б то, не вдавайся в гулюю щоб не оббрехали язиками.

Сербай, не дбай: хоч рідко, аби багачко. *Ил.*

Сербайте, хлопці, юшку, а риба насподі. *Евх.*

Се скидає на ту брехеньку, як один чоловік обід ставив: вирубав ополонку, поклав хліб, ложки, старців посадовив... їжте, мов, люде добрі, щербу, а там и рибка насподі. *Ном.*

Іжте, діти, сити—на дні патока буде! *Сос.*

Сербай ⁽¹⁾, Мартинс, мати ще підкине. *Зв., Пр., [Бер.].*

⁽¹⁾ Лигай. *Бр.;* Тріпай. *С.;* Потягай. *Лаз.*

12000. Сербай ⁽¹⁾, Андрюшка ⁽²⁾, юшку. *Кр.*—... мала мати свинням дати, та ти нагодився. *Л.*—... юшку: м'ясо дороге, на три копійки мало дають. *С.*—... юшку, а я буду м'ясце, бо мене дитина сце. *Бр.*—... юшку, на дні рибка єсть. *Коз., Черн.*

⁽¹⁾ Хлєбай. *Бр., Л.;* Хлищи. *Коз., Сл.;* Тріпай. *С.;* Хлєбчи. *Черн.* ⁽²⁾ Андрюшко. *С.;* Андрюшка. *Коз.;* Андрюшку. *Бр., Черн.*

Іж, бо равні собакам ⁽¹⁾ викину. *Л., Б.*

⁽¹⁾ свиням. *О.*

Іж, Левку ⁽¹⁾, хоч и глевко. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Бері, Левко. *Ст. 36.*

Поживай ⁽¹⁾, Хведьку, то хрін, то ⁽²⁾ редьку (більш нічого). *Ном., [Бр.].*

⁽¹⁾ Приймай. *Уш.* ⁽²⁾ мід и.

Поминяючи мак, їжте й так. *Рад.* — Споминайте мак, та наїстесь й так. *Бр.*

Іж та вдався та на кольку зоприься, а з кольки на грушу—розчепирив чорт твою душу. *К., Кан.*

«Іж, кумасю, хліб хоч позичений!» — «Та дарма, кумочку, мені його не віддавати!». *Евх., Рад., [Ст. 36.].*—Іж, куме, хоч позичений. *Л.*

Оце їсть! так як горобець. *Пир.*

Не косарі ви (гостям, що небірічі до їжі)! *Пир.*

Не зійде твій коровай (тому, хто одстає з їжею). *К., Кан.*

12010. Ззіж гарбуза, а подивися на вербу, знову буде кортіти. *В.*—Гарбуза наїжся, а на вербу подивися, то й станеш голоден. *Г.*

На ласий ⁽¹⁾ кусок найдеця ⁽²⁾ куток. *Ск.*

⁽¹⁾ На ласний. *Бр.;* Сласний. *Нос.* ⁽²⁾ найде.

З насилу люде розживаюцца. *Рад.*

Череву не дерево—подасця. *К.* — ... розійдеця. *Евх.*

Хоч живіт розсядеця, та дар Божий не зостанеця. *Зв., Л., Пир.*

Добрі жорна все перемелють. *Пир., [Кл.].*

На добрий камінь, що ни скинь, то змеле. *Ск.*

Що Литвину шкодить, то Русину помагає. *Проск.*

Всяк пан своєму животу. *Гл.*

Торкни в губу. *Ном.* — Торкай, тату, в чортову губу. *Кр.*

12020. Не вірь губі, положи на зуби. *Ил.* — Губі нігди віри не май (або: Не треба віри доймаги губі, бо як в неї торкнеш — аж захочеш). *Ст. 36.* — Не вірь губі: покоштуй, то захочеця. *О.*

Нум їсти гостинець, щоб наш гість не старівся. *Пер.*

Іжте, умочайте, на друге вибачайте. *Пир.*—Іжте, гостоньку, пийте, мачайте, а рештою вибачайте. *Проск., Нов., Евх.*

«Та кушайте, панове гості!»—«Та вже, дядьку, тут тні сидять, що добре ідять. Уже за ухо не понесемо, а просто в рот.»

Б. — Тут тні сидять, що добре ідять.
Ст. 36.

Я тобі хотів би неба прихилити! *Проск.*
— Рад би неба прихилити, та не хили-
ця. *Зв., Бер., Рад., Л.*

Як неспромога почастиувать гостей.
Рад.

Ну, прошу вибачить, пробачте, гості
мої: не скупість, така ⁽¹⁾ спроможність.
Ос. 15 (XIV, 89). — Поживіцца, люде до-
бри! не скупість, тільки така сила!... на
що мали, на то приймали. *Бр.* — Не ску-
пість, але лихая сила. *Ил.* — ... така
зможність. *Кр.*

⁽¹⁾ Вибачайте, добрі люде! наша щир-
ість, та не. *Рад.*

Не змоглись на євангелію, цілуйте псал-
тирю. *Криски (Кр. н.).*

Перво сказано попом села Покошич
до мирян після грабіжки лядської села
й церкви! (Од Гаврила Оболонського).

Вся причина перед очима (як подадуть
страву, припрошує). *Рад.*

Кий на кий вадить, а хліб на хліб не
вадить. *Об.* — Хліб на хліб не вадить.

Хрест на хрест не вадить, а кий на
кий вадить (як хто перехристиця уже, а
єго просять ще істи). *О.*

12030. Не вставай изза обіду, — ще в
печі додато жарене. *Коз.*

Годі, куме, істи, бо не буде на пиро-
ги місця. *Ил.*

Іжте борщ, капусту, бо пироги несуть
(несуть и не сунуть).

Нехай Господь наповняє до віку! вже
вдовольнились. *Ос. 15 (XIV, 89).*

Очі зглянуцца, та живіт не пристане.
Ст. 36.

Рад би очима істи, та в пельку не лі-
зе. *Евх.* — Очі б іли, а губа не хоче. *Г.,*
П. — Ів би очима, та душа не приймає.
Проск.

Не йде на душу. *Пир.*

Через душу ім. *А.*

Як зав'язано. Ст. 36.

Чи все те спожить, що в чужій хаті
лежить. *Нос.*

12040. Усєго хліба не переіси. *Збр.*
Лаз.

Хоч вочам стидно, та животу зачісно
(звичайний гость жартує). *Нос.*

Упивсь від тука цієї господи. *Гат.*

Є в вашого пана свата, ще й буде.
Кан., К.

Скільки ни сидіть ⁽¹⁾, то не заспіваш.
Л. — Іж, покиль заспіваш. *Гр.*

⁽¹⁾ Скільки іж.

Доки іж, то не забагатиєш, тільки за-
череватиєш. *С.*

Доти гость и мав, доки не полигав.
Нос.

Поти гості сидять, — не наїдичия. *Гр.*

Сиди, бабко, як сиділа. *К.* — ... а баба
й сидить до посліднього *Бр.*

Як хто пересидить за столом усіх.

Ніхто тебе в куми (або: танцювать) не
визьме. *Зал.*

Як за іжею захристити.

12050. Нуте бо вже: за Бога, та в
шинок (жартують, як пора зза столу у-
ставать). *Кр.*

Так хапались, що й вечерять не на-
лись. *Коз.*

Не дякуюсь. *Пир.*

Покорно дякувать. *Зв., Бер.* — ... спа-
сибі благодарствую. *Пир.*

Спасибі! *Об.* — Спаси біг! *Праз.*

Велик спасибог. Ст. 36.

Дай, Боже, наперед 'більше (хліба чи
чого хазяїну и д.)! *Бр.*

Поздоров, Боже, того, — ми в кого.
Нос.

Роди, Боже, и на камені. *Рад.*

Спасибі Богу ⁽¹⁾, усім святим, и вам —
за хліб за сіль ⁽²⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ Матері Божі. *Ном.* ⁽²⁾ и тобі ха-
зяїне, и тобі хазяїно, и вам діти.

12060. Хай вам Христос приспоря, чого
ви у Бога просите! *Кон.* — Нехай Бог
приспоря. *Дуб., Б., Кон.* — Приспори вам,
Господи! *Пир.*

Син небесний нехай вас пострічає! *О.*

Спори ⁽¹⁾, Боже, хліба-соли и всєго
доволі. *Кон.*

⁽¹⁾ Дай. *Бр.*

Нехай вам Спаситель помагає. *К.*

Хай вам Бог поповняє! *Кон., Бім.* —
Хай вас Бог не оставить, чого ви в Бо-
га просите! *Кон.* — Нехай вам Бог наго-
родить и наповняє, чого ви в Бога же-
лаєте! *Бр.* — Нехай вас, добродію, Бог
шанує и вашу честь. *Не.*

Господи пострічай, Духу Святий! *Не.*

Пошли вам, Боже, на сім світі пан-
ство, на тім світі вічнеє царство! *Кул.*

Богу хвала, що ся душа напхала. *Ил.*

Спасибі ні за що, дай, Боже, віччим
одячити (жартують, дякуючи за хліб-сіль,
— звісно, у своїх або-що). *К.*

Спасибі за рибу, а за раки нема дя-
ки. *Л., Коз., Б., Ос. 3 (VI, 18).*

12070. Спасибі козиному рогу, кози-
ній головці, и вам пани-молодці. *Бр., Р.,*
Кон.

Спасибі Миколі, наївся доволі: хлестав-хлестав, та й голодний став. *Бр.*

Спасибі Богу и мені, а господареві ні: він не нагодує, так другий нагодує, а з голоду не вмиру (запорозька). *Кул.*

Спасибі за закуску — що зів курку й гуску. *Кр.*

Спасибі за обід ⁽¹⁾, що наївся дармоїд. *Кр.*

⁽¹⁾ Біг запласть. *Бр.*

Спасибі за полудень, що наївся, та й голоден. *Кон.*

Спасибі за росіл, а хліб свій, та и сіль. *Ст. 36.*

Спасибі за хліб, за сіль, за кашу, за милость вашу! не тут би був, де инде; не се б ів, що ише—голодни б не сидів: наївся, як бик; перепавсь, як смик; голодни, як собака; на пугі хоч вош убий. *Кр.*

Благодареники за вареники. *О.* — ... а галушок и в вічі не бачив. *К.* — ... вареники: каші не ів, борщу не ⁽¹⁾ бачив. *Пр.*

⁽¹⁾ борщу чорт ёго й. *Ном.*

Спасеть Бог твою душку на колючу грушку, на пень боком, на спичку ⁽¹⁾ оком. *Об.*

Чекарь так дякує після їжі, як нема старших, и найгаче, як у кожного був свій хліб: пустота! — ⁽¹⁾ на шпичку боком, на кілочок. *Кан., К.*

12080. Нехай вас Бог благословить и стара Комнацька, що в небі. *Бер.*

Ні за що! *Об.* — Богу дякуйте! — ... Господеві! *Б.* — Вибачайте! Богу дякуйте! *Бр.* — Дякуйте Господеві! *О.* — Спасибі й вам! дай, Боже, здоров'я за ваше приятельство! *Кон.*

Що Богу, то Богу, а що людям, то людям. *У.*

Кажуть, як хазяїн одкаже «Богу дякуйте». Є брехенька, що у хазяїна одного з гостем и до бійки дійшло за се «Богу дякуйте». Хазяїн «та ні за вішо ж кажу—Богу дякуй!», а той: «то що Богу, то Богу, а то таки й тобі»; а далі: «а то й тобі, скурвий сине!» и д.

Нема звідкіль, нема за що (жарт на подяку). *К.*

Не се прохали! *Кр.* — ... вибачайте. *Ил.*

На те просили, що в рот носили, — звиняйте! *Нос.*

Своя сила в рот пошла (на подяку за хліб-сіль). *Нос.*

На що нас Бог споміг, тим и приймає. *Бр.*

Чим багаті, тим и раді. *Проск., К., Гр., Ст. 36.*

Яка заможність, така й скупость. *Евх.*

12090. Чим хата має, тим и приймає. *Бр.*

Чим хата багата, тим и рада. *Нос.*

Вашим даром, та вам же ⁽¹⁾ чолом. *Кулж.*

⁽¹⁾ та до вас. *Б.*

Ще й завтра подакуєте (як ні за що горазд). *Кр.*

Дай, Боже, здоров'я поки (як дякують, а він дума, що ні за що)! *Кр.*

Паси, та й наше займи. *Бр., Л., Кон.*

— Паси, та зараньше пригонь. *Кр.* — Займи и нашу на пашу, нехай попасає. *Лів.*

Жартують, як скаже «спасибі».

Голоде, дай їсти! *Бр.*

Голодному завсіді полудня. *Ил.*

Голодному и вівсяник добрий.

Голодному не попадайся під руки. *Кулж.*

12100. Голод и бреше, и краде. *Нос.*

Голод мутить. *К., Пер.*

Сіль мутить, а голод краде. *Б.*

Довг мутить, а голод краде. *Кан., К., Рад.*

Голод усеґо науче. *Полт.*

Голодний и кия не боїцца. *Ров., Рад.*

Голодних и муха поводить. *Ил.*

Голодному лиш прибірати, а не перебірати. *Бр.*

Голодному здаєцца кожен хліб за булку. *Пир.*

Голодному — кожда страва добра ёму. *Ил.*

12110. Як не підьеси, то й святих ⁽¹⁾ продає. *Коз.*

Се б то: при великі нужді и голоді, чоловік иноді мусять и таку святощ, як образи, продати. — ⁽¹⁾ святого. *Ш.*

Голод не тітка. *Дуб.*

Голодному хліб на думці. *Пир.* — ... на гадці. *Ил.*

Спанням голоду не перебудеш.

За їду нема встиду. *Яц.*

Не в россадну їсти, як нічого. *Ст. 36.*

Не ходицца о наїдок ⁽¹⁾, але о покушання ⁽²⁾. *Ш.*

⁽¹⁾ в наїдок. *Бр.* ⁽²⁾ о скоштунок. *Ж.*

Чим не наїсися, тим не налижєсся. *Ил.*

Не тільки їди, кільки біди.

Раз душі догодить. *Л.* — ... не десять раз.

12120. Не ївши — легше, поївши — лучче. *Евх.*

Хоч посолоницювати оселедцем (по горіцці)! *Бр.*

Тільки нашого, що в душу вложено.
Пр. в Ст. 36.

Іж гірко, кисело, солоно: умреш, а не згнієш. *Ил.*

Роби до поту, а іж ув охвоту: *Ст. 36.*—... у поту та іж в охоту. *Б.* — Іж до поту, а роби аби не змерз. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Як хто ість, так и робить. *Бер., Збр. Лаз., [Бр., Ил., Ст. 36.].*

Поволі, добре и д. ість, поволі и д. робить.

Скатертина душа ненажерлива: хоч скільки годуй, то не нагодуєш. *Збр. Лаз.*

Миска пори не знає: скільки лий, то все буде істи. *Не.*

Варили не варили — давай істи. *Ст. 36.*

Як будеш угоден Богу, то не будеш и голоден. *Прокс.*

12130. Голодний, як собака. *Ліз.* — ... пес. *Г., П.*

Істи — аж живіт до спини тягне. *Ст. 36.*

По животу мов коти лазять. *Пир.*

Трусниця, як мокре щеня. *Пр., Лох.*

— Охляв, як в дощ щеня. *К.*

Аж шкура трусниця. *Рад., Л.*

Аж шкура болить. *Об.*

Істи, аж плач! *О., [Ст. 36.].*

Пси му за ухом виють. *Ил.*

И ріски в роті не було. *Л., Пир., Пр., О.*

Нашесерце. *Л., Пир.* — Нашосерце. *Ліз.*

12140. Уночі не ів, так ёму чемері затигло. *Коз.*

Прийде голодний, то и зіість холодний. *Бр.*

Наш піддячий любить борщ гарячий, а голодний ість и холодний. *Тар.*

12143. Дома ⁽¹⁾ за дітьми, а в місті за старцями ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ не зііси. *Бер.* ⁽²⁾ за дідами.

12145. Ти собі хоч мишку піймай. *Евх.* — Велика й мишку собі пійма. *Ном.*

Як роздають що, найпаче гостинці дітям.

Дано тобі кісточку: хоч лижи, хоч надалше бережи (жінка чоловікові). *К., Ж.*

«Що варили?» — «Капусту та цибулю, а тобі дамо дулю!» *Пир., Лаз.*

Горошку потрошку. *Зв.* — ... потрошки. *Бр.*

«Що варили на вечерю?» — «Шару юшку: пошарите, та й спаті ляжете!» *Л.*

12150. «Що ти обідав?» — «Сома: посумував, посумував, та й пішов». *Бр., Л.*

«Дай, мамо, вечерать!» — «Підожди, долото вкипить, то будеш вечерать!» *Зв.* — Підожди, долото ще не вкипіло. *Пир.*

«Що ти вечерав?» — «Скруті! покрутився-покрутився, та й спати ліг.» *Бр.*

Варили ягли, та й так спаті лягли. *Ліз.*

Якжись — канючить, докучать просячи; ягли — поладському шишо.

Були драглі, та спаті лягли. *Збр. Лаз.* Ухопив ⁽¹⁾, як собака обметиці. *Л., Пир., Пр., Б., О., Ал.*

Не наівсь (та й язика прищипнув. *Бер.*) — ⁽¹⁾ Ухопився. *Бер.*

Не ів — зомлів ⁽¹⁾, наівся — звалився ⁽²⁾. *Бер., Рад., Ст. 36., Ис.*

⁽¹⁾ обимлів. *Бр.* ⁽²⁾ розвівся. *Бр.*; розболівся. *Ил.*

Лях співає, як істи хоче, а мужик жінку б'є, а жид борухи відмовляє. *Бр.*

Іж и пий хоч трісиш — нікто тобі ложкою очей не поротиме. *Чор. Рад. (161).* Унас позапорозький. *Л., Ком.*

12160. Позапорозький не перебірають. *Кл.*

Я не органистий — не перебіраю. *Нос.* Капуста не тлуста, а Матвій не гордий. *Ил.*

Наша невістка — що не дай, то тріска. *Гр.*

Хто перебірає, той перебере. *Ил.*

Хто перебірає, той голодом перемірає. *Рад., Коз., Ком.*

Козак не гордун. *Бр.* — ... що оборве, то й в кавдун. *Лаз.* — Козак не гордує: що попав, те й мордує. *Не.* — Не гордун: що дістав, то ковкнув. *Ил.*

Пшенишине, гречишине — верни вмісто. *Б.* Муха не портить брюха (як її зііси).

Евх., Зал. — ... тільки надме. *Не.*

Моя душа кривая — усе приймає. *К.*

12170. Хоч не смачно, але багачко. *Нов.*

Попоїв, що попало, аби кишка не бурчала. *Коз.* — Аби чим кишку напхати, щоб не кавкала. *Кр.* — ... щоб не бурчало у животі. *А.*

И отесу можна в кишку затигнути, аби не дурчала. *Ис.*

Хоч вовна ⁽¹⁾, аби кишка повна. *Ліз.*

⁽¹⁾ полова. *Пир.*; Хоч влючча, хоч вовна. *Бр., Кан., Пир., Кр., Сос., Пасл.*

Собачина! гадючина!.. Або очі не бачили? *Евх.*

Мені не багачко треба: соли дубок, хліба шматок, та горілки чарка. *Ком.*

В нас просто: борщ, каша, третя кваша. *К.*

Хоч не рибно, аби юшно. *Ст. 36., Нов.*
Аби душа прич не пошла *Р.* — Аби душа не в пні. *Б.*

Укинув у пельку (нашвидку хамнув трошки, або випив). *Пир.*

12180. Наша душа наісця и з ковша. *Л.*
Наші діти не пустодомки, приберуть всі обромки. *Гл.*

В рукописові було *обромки*, та хтось поправив на *обломки*.

Мельникі до готової муки. *Проск.*

Дарма, що в черепку, — аби куриця жареша, куриця варена. *Ком.*

Робити — хоч кнєм бити, а істи — хоч рачки лізти. *Бат., Ком.*

Ію б ся сласно, а робити страшно. *Ївх.*
Хотя й голий, аби ззісти добре. *Бр.*
Коли б не пили, не їли, то б в золоті ⁽¹⁾ ходили. *З.*

⁽¹⁾ хороше. *Рад.*

Сьогодні хоч цілого вола ззіж, а завтра захочеця. *Ївх., Ст. 36.*

Що прожив, то добре — що ззів, то пропало. *Кор.*

12190. Ів би й більше, та гроші треба. *З., Коз.*

Гарне, та трохи. *Л., Ком.*

Бідна головка, що не їв більше!.. а я утрюсь, та й мну.

Лягай, як Мартин мило! *Бр., Пир., Павл.* — Налігався, як Мартин мила. *Зв., Бер., К., Л., Кр.*

⁽¹⁾ Налопався. *Ївх.*; Налупивсь. *Кр.*; Схвativ. *Гайс.*

Везе батькова куца! *Рад., Л., О., Кр.*

Нічого, пайдить, бреде — про разне кажуть. А той батько, щоб менш ззіжі, попритинав ложки: собі держална, а дітям черпачків... Так ото діти и кажуть.

Заходились, мов коло батькової чуприни. *Пир., Ком.*

Кислий — та въ рот тисне. *Зал.*

Допавсь, як дурень до мила *К.*

Певно з брехеньки про дурня, що хотів поласувать *мидами*, та накупив *мила* — не тямив добре розказать *крамареві*. Далося ж те йому *мжк-мжк* (так він у *крамаря* питав *мигів*) добре у тямки!.. Іноді в брехенці, замість *дурня* — *Мартин* (див. № 12193). *Ном.*

Допався ⁽¹⁾, як кіт до сала. *Проск.*

⁽¹⁾ Добрався. *Гат.*

Допався ⁽¹⁾, як віл ⁽²⁾ до браги. *Дуб., Пр., Б., Кр.* — ... корита. *Зал.* — ... до калюжі *К., Бер., З., Л.*

⁽¹⁾ Довалився. *Сос.*; Набрався. *Рад.* ⁽²⁾ миня. *Бер., Нов.*

12200. Допався, як свиня до браги. *Ївх., Яц.*

Допався, як ужака до молока. *Дуб., Зв., Лох.* — Суслить, як уж молоко. *О.*

Глятає, мов попів мурло. *Кв.*

Сей кусок як умережиш, так и піч перележиш. *Б.*

Як сарана! *Лів.* — От сарана! *Бр.* — Гірше саранчі. *Проск., Л.*

Оце ість! аж поза ухами ⁽¹⁾ лящить. *Зв., Лів.*

⁽¹⁾ у вушах. *Проск., Пир.*

Лупить, аж ніс гайдука скаче. *Ївх.* — ... гайдука танцює. *Ш.* — Ніс гайдука скаче. *Гат.*

Ість так, аж ніс гнєця. *Рад.* — ... угнаєця. *Б., Кр.* — ... ходором ходить. *О.*
Ість не в себе. *Лів.*

В розорву ість. *Проск.*

12210. Він одно — трубить (ість багато). *Л., Пир., Ком.*

Як кат измив (повідали все, що поставили). *Бр.*

Иззів, як за себе кинув (миттю). *Лох., Пр.*

Ото ж мені вилизав. *Бр.*

Злизав — та й не лисий!.. *Ївх.*

Сир иззів, а на масло давить. *Кам., К.*

Мацьку, ззіхав хліба багацько. *Бр.*

«А я вже перехватив!» — «Як?» — «Та ззів окраєць хліба, та дві паляниці, та два решета ⁽¹⁾ гнилиць.» *Сл.*

⁽¹⁾ та решето. *Гр.*

Сего-того по макітерці, та й годі з мене! *Руд.* — Того-сего півмакітри. *Кулж.*

Кусочок з воловий носочок та м'якушки з шапку. *Л., Черн.*

12220. «Що це ти, бабо, ополоником іси?» — «Десь, сподару, діти корець занесли.» *Кр.*

До рота добрав (ложку), та в миску не ввійде. *Л.*

Ненажир напав. *Пир.*

Напав нежид, нігде и хліба кусок не вложить. *Збр. Лаз.*

Се в его істовець (хвороба така, до великої їжі; часом и жартують). *Пир.*

Ідам тебе ість.

Чи ти ж согрішив, що троха вкришив. *Ст. 36.*

Хіба ріжна ще захотів? *Х.* — ...рожна ще дати? *Кр.*

Тепер ти вередуєш: будеш ти істи печену редьку. *З.* — Того не ісиш, того не ісиш: ще ти на своїм віку то ззієш печеную редьку. *Бер.*

Не про то говорять, що багато ідять, а про то, де воно ділось. *К.*—... що багачко ідять! а де воно діваецца, не зііз зъ неба святий істи. *Бр.*

12230. Очима пива не випъеш. *Проск.*
Стіл хліба не поість. *Коз.*

Все іси та іси — щоб не спав з туху. *Кон.*

Рибу їж, та рибалку не зііж (не багато бери, бо рибалка з риби живе). *Пир., Кон.*

Хто ласо ість, той твердо спить. *Не.*
Не дуже вмочай, бо осліпнеш (про вареники). *Ос. 4 (III, 33).*

Поволі, хлопчику, раз хліба, два рази борщику. *Бр.*

Сласная іда — животу біда. *Нос.*

Який ти пшенишний (як хто пшенишне любить або-що)! *Ном.*

Не пшавкай (або: Не булькай).

Як хто просять, або-що — пшенишного, булки.

12240. Пшенишники доведуть, що й хліба не дадуть.

Хто багато ість и пъз, той в розум не тне. *Ил.*

Не кивай, не моргай, а кишк зоставляй. *Збр. Лаз.*

Більше днів, як ковбас. *Яц., Руд.*

Налопався, як Циган сиворотки (сиротатки). *Евх.*

Усолодився, як червак у хріні. *Ил.*

Наївся по саму зав'язку. *Рад., Л., О.*

Як колода з живота! *Л., Ст. 36.*

Як наївся за ёго здоров'я! *Ст. 36.*

Нарешався ⁽¹⁾, як свиня браги. *Л.*

⁽¹⁾ Накешався. *Коз.*

12250. Напузався, як менёк. *К.*

Пуп — пуп, наївся круп? *Лист. (II, 288).*

Жартують з дитиною, як воно напуценькаецца. — То чоловік вола вкрав и нагодував сімью м'ясом. От приходять хазяїн того вола, а нікого нема дома, тільки дитина на припечку: сидить не одишецца — обрешкалось. Чоловік ото й каже так; а воно — «ні», каже, «не круп, а бичинки.» — «А де ж та бичинка?» — «Оц», каже, «у сірка» а сірко на погребі, и в погребі вил... В Десять кіп Казок трошки инаково розказано. Украдений був кабанець и геть то вже, и прийшли трусять, а дитина сказала: «Бге, крупцы! може и м'ясця!» — «А де ж ви взяли м'ясця?» — «Батько такого великого півня принесли на плечях, що аж угинались! а такого сала з нёго нарізали в куски и сіллю пересипали!» — «А де ж тее сало? и д.»

Наївсь, хоч під лавку підкоти *Пр.*

Живочко, діточки, кутя мене з світу зжене! *Пр.*

Наївся, наче дурний на обіді. *Б.*

Иззіла до капельки, до крішечки; щоб не боліли кишечки.

И мало наїлись, и багато поїли. *Евх.* — мало їли — худо зіили *Ст. 36.*

Добро, наївшиися, та мерти голодом. *Пр. в Ст. 36.*

Не то що наївся, и в пазуху набрав. *Пир., Гр.*

Коли наївсь, проси Бога, щоб не розсівсь. *Ком.*

12260. Треба трошки полежать, щоб сало зав'язалось. *Ш.*

З душі ніхто не вийме. *Ст. 36.*

Тобі так хочецца істі, як голодному тее. *Ном.*

«Іж!» — «Я не їж — я так надувся!» *О., Коз.*

Сита кішка, коли сала не ість. *Евх.*

Щипа, як кумова сучка по цибулі. *Збр.*

Лаз.

Не ів, тільки побабрав-побабрав. *Збр.*

Шей.

Барложниця, як свиня в солоді. *Лох.*

Іли, як пани, а накидали, як свині. *Чир.*

Помогав, похватав, як собака стерво.

Проск., Х. 36.

12270. Собака ⁽¹⁾, не покачавши ⁽²⁾, не ззість. *Об., Ст. 36., Евх.* — Не ззість несе, поки не повала, а кіт, поки не заворкоче. *Бер.*

⁽¹⁾ Свиня. *Коз.* ⁽²⁾ не повалавши. *Бр., Бер., Пир.*

Курка не ззість, доки не розграбає. *Проск.* — Курка хоч у пашні ходить, а все розгрібає. *Кон.*

Хліб серце укріпить. *Кл.*

Як окрась на столі, так и душка веселій. *Коз.*

Через сей хліб и брат не брат, и сестра не сестра, — тільки по закону щитаецца. *Б.*

Хліб ⁽¹⁾ та вода, то нема голода. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ сіль. *Дуб., Проск., Бер., Рад.*

Хліб та вода, то козацька іда. *Лиз.*

Оце тобі хліб и ніж: бери, ріж и їж. *Не.*

До оружжя! до хліба та до ножа. *Ил.*

У нас Україна: треба собі-самому хліба україти. *Ил.*

12280. Бог ⁽¹⁾ ламав ⁽²⁾, та й нам давав. *Об., Евх., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Исус. *Н.; Христос. О. (2)* Сам Бог хліб лауав. *Проск.* — Кажуть, як припадає без ножа хлібом ділицца.

Сяке-таке гречане, м'яке, — як зачерствіє, так и не вкусиш. *Пер.*

Отакє то гречанє! ти ⁽¹⁾ ёго в піч,
а воно й репаєцця. *Сл.*

⁽¹⁾ Оттакє воно гречанє з яшним. *Ч.*

Такий хліб удався, що кіт би за шкуру
сховався: закалець на палець. *Бр.*

Пекла — бодай катових рук не втекла!
місила — бодай трясця трусила! *Кр.*

Спекла Лупця: не схоє ⁽¹⁾ істи й цюця.
Прав. Ниж., Нов. — Зробила Лупька, що
не іла цюцька. *Кон.*

⁽¹⁾ Наварила Муця, що не буде. *Проск.*

Закалець на палець. *Б., Л.*

Чи діжа здіжилась, чи хазяйка казми-
лась. *Євх.*

Хліб глевкий на зуби легкий. *Кр.*

Іж присняки, закім будуть кісяки. *Ил.*

12290. Добрий хліб, коли нема калача.
Коли не стане хліба, так грінки грій.
Ст. 36.

Отак показавий: нема хліба, істи пляц-
ки. *Ил.* — Лихо не козацка: нема хліба,
а ні пляцка.

А де той хліб, що вчора ззіли ⁽¹⁾? *Лів.,*
[Ст. 36., Євх.]. — «А де, тату, той хліб,
що вчора ззіли?» — «Під стіл упав, шукай
під столом (або: Коти занесли, найдеш
другий). *К.*

«Так то сміялись, що хліба було вво-
лю!.. по сім копійек продавалось за пуд,
за цариці. Та стоїть було тижнів два,
та повезе у хуторі на виниці (були од
Старих Рогаток до самої Пріварки; впо-
слі на лугах були, та й ті повништо-
жались)». *К.* — ⁽¹⁾ що вчора лежав, а
я сёгодня ззів? *Бер.*

Хліба ні скірочки! *Кон.*

Хліба немного, а я и до того. *Бр.*

Скачу, як хліба зобачу. *Бр.* — Дай хлі-
ба — поскачу діда. *Зв.* — Скачи діда за ка-
валок хліба. *Бер.* — «Дай хліба!» — «По-
скачи діда.» *Бр. Лів.* — ... — «Скачу,
скачу діда, за скоринку ⁽¹⁾ хліба.» *Л.,*
Пр., Євх.

Остатні слова співають, скачучи на од-
ні нозі — ото й є скакати діда. — ⁽¹⁾ до
шкуринки. *Бер.;* діда, дай, бабо. *Зв.,*
Кр.

Сміх мене обгортає, що до борщу хлі-
ба немає. *Бр., Лип.*

Що до чого, а хліб до борщу. *Лів., Ч.*
Борщ всьму голова. *Нов.*

12300. Де страва, там и Бог. *Б.*

Лакома ложка для всякого (страва). *Кон.*

Коли б чім борщ оженить (каші нема).
Рад.

Не карай мене, Боже, нічим, як у мене
борщ ні з чим. *Бр., Рад., Р., Ст. 36.,*
Збр. Лаз.

Пустяки вареники з маслом! світ то мій
⁽¹⁾ борщ: хоч поганий, та добіса. *Кр.*

⁽¹⁾ Нема в світі, як той. *Б.*

Сип борщ, клади кашу, — люблю, діти,
матір вашу (хазяй каже). *Бр.*

Хрущі в борщі, а жаба в юсці. *Б.*

Двоє рідких (потрав), третій борщ. *Бр.*

Без штуки и борщ не смачен. *Ст. 36.*

Як насипчасто, то и накипчасто. *Бр.,*
Зв., Л., Кр., Ст. 36.

12310. Хоч ненасипчасто, то накипчасто.
Рад., З., Нов.

Не додаси (потраві) — не доіси. *К.*

Наварила борщу, та й не вихлещу. *С.*

Нісчимний борщ, неначе пійло. *Коз.*

Хоч на собаку вилий. *Бр., Прав. Ниж.,*
Лів. — ... то й собака скрутиця. *Прав.*

Страва погана, найпаче борщ.

Хоч голову мий! *Бр., Зв., Дуб., Л., О.*

Страва — неначе митель чи луг.

Каша — мати наша, а борщ — полежака,
лежить дома, як собака (од москалика чу-
та). *Зал.*

Каша розгониха наша (по каші кішець
обіду). *Нос.*

Каша — наша, батьків — борщ. *П., Прав.*
Ниж., Проск., Ил.

Борщ без каші удовець, а каша без
борщу удова. *Не.*

12320. Борщ та каша добрая паша. *Ст.*
36.

Добра каша: крупина за крупиною го-
ниця з дрючиною (або: з дубиною). *Кр.*
— Крупа крупу гонить, а крупу и чорт не
догонить. *Бр., Проск., Ст. 36.*

Крупник кулішові брат. *Проск.*

Од кулішу ніг не поколишу. *Коз.,*
[Кон.].

Куліш, куліш! изнеси вас біс! вам по-
бицьця, нам подивицьця. *Коз.*

Юхи даром не лають. *Ст. 36. ●*

Іхав Грек з винами, з пивами, та й
перевернувся у нашій кваші (кажуть, як
хто хвалить квашу). *Черн.*

Прирівняла Божий дар до галушок! *Кон.*

Чотири горшки, та все галушки. *Коз.*

Галушки та лемішка, а хлібу перемішка.

12330. Кісінь зубів не портить. *Рад., Л.,*
Б.

Киселева іда до порога хода. *Рад.*

Паляниця — як пух, як дух, як милеє
щастя. *Б.*

Беззубому паляниця, поки не застине.
Коз., Кон.

Ів би паляниця, та зубів чортма. *Лаз.*

Паляниця хлібові сестриця. *Не.*

А вас, кишші, поважаємо: як є в віщо, то вмочаємо, а ні в віщо—вибачаємо. *Зал.*

Все одно, що кишш, що пиріг. *Л., Ил.*
—... дай же пиріг. *Л.*

Пирогів не вороги, усе хліб святий.—
И пирогів той же хліб: все то дар Божий.
Ст. 36.

Пирогів обідові ⁽¹⁾ вороги. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ борщеві. *Л., Ком.; вареникам. Л.*

12340. Пиріг животіві не шкодить.
Прок.

Вже й дрова, и вода — коли б сир та мука, то б и вареників наварила. *Рад., З.*
Раховавши сир, масло, то й пирогів не істи. *Бр.*

Сметаною вареників не спортиш. *Л., Цир.*

Як вареники, то й дух вон. — ... дух випав. *Кан., К.*

Ратуй мене хоч вареником! *Л.*

Ріж мою душу вареником до подушки.
С., [Бр.]. — Пори мою душу вареником
(божия така)! *Евх.*

Постійте, вареники ⁽¹⁾—прийде на вас
масниця! *Зв., Рад., [Бр.].*

⁽¹⁾ Чекайте пирогів. *Прок.*

Аби рот не гуляв. *Л.*—... так вареником заткнути. *С.*—Маківкою рот заткнути, аби не гуляв. *Дуб.*

Вареники доведуть, що и хліба не дадуть. *Зв., Цир., Б., Кр.*

12350. Були на масниці вареники, та в піст на вербу повтікали. *Зв., Збр. Лаз.*

Ви же вареники, ви же великомученики: ви ж у великих вокропах кипіли, ви же велику муку терпіли!.. а як ми вас побідім, то всіх поїдем. *Бр.*—Вареники, мученики ⁽¹⁾, в окропі кипіли, велику муку терпіли. *Б.*

⁽¹⁾ побіденники. *Зал.*

Вареники побіденники! сиром боки позаварувани, маслом очі позаливани, — вареники побіденники! *Кул.*

Жеримовчки. *Ном.*

Поставили москаля на постій. От хазайка и наварила вареників—звісно, хазінок перепалось швендяючи, треба підгодувати. Покоштував москаль — смашне: «Ай—да!» каже, «а як», каже, «іх звуть?»—а він іх зроду и в вічі не бачив, й які вони... А хазяїн—може чим захопотаний був, а може й сердитий, що, мов, манія — «Жери», каже, «мовчки!»—«Гм!» дума москаль... На другий день вареників нема, на третій теж — не щодня ж брідня. «А що ж», пита москаль, «нема жеримовчків?» *Ном.*— В *Сім Кім Казок* трошки инаково се розказано. Москаль пізно вернувся, голодний, просить істи. «Отам», каже госпо-

диня, «в печі у ринці, то достань собі сам.»—«Та я, може, перекину!»—«Бери-бери, воно не розіллється.»—«Як же його істи?»—«Бери в руки та й їж!»—«А що воно се таке?»—«Ат, жери там мовчки!» — «Гарні твої жеримовчки! жаль тільки, що трохи».

Вареники, пирогів ⁽¹⁾, — пом'яни нас Господи! *Кр.*

⁽¹⁾ шуляки. *Пр.*

Наш брат курбет хліба не втретє, а бублики лупить, як хто купить. *Евх.*

Зіввши калач, берися знов до хліба. *Бр.*
И калач той же хліб. *Пр. в Ст. 36.*
Из води та з муки пече баба шуляки. *Б.*

Жінка голубочка пече млинці з голубочка, а мужик, щоб здоров, білш муки намолов. *Кр.*

12360. Не при хаті раки згадують. *Цир.*
Риба, свинина—не потребує вина. *Ил.*
Рибка без хліба бридка. *Збр. Лаз.*
Таке м'ясо пси ідять. *Прок., Ил., Яч.*
И друк у голову кладуть, як печуть (про печене курча). *К.*

Сало здіре покусало. *Лаз.*

Из сала не велика слава, тільки ласощі. *Об.*—...слава, та й без його погано. *Нов.*

Як би я був царем, то сало б ів, сало пив. *Ст.*—... то все б ів мед та сало. *Б.*—... то вкрай би пуд сала ⁽¹⁾ та и втік би. *Кул.*

Ніби Циган так казав.—⁽¹⁾ сто карбованців. *Ном.*

Як би паном мені бути, то я б сало з салом ів. *Ліс.*

Що, як би ковбасі та крила!... луччої птиці не було. *Л., Нов.*

12370. И сало потало и ковбасам лихо стало. *Ст. 36.*

Божя роса (молоко, масло, сир). *Ком.*
За Божю росу (молоко) не беруть грошей. *Б.*

Молочка?.. не подоїли бичка! *Ком., Л.*
Сира не можна красти, бо за зубами знати. *Не.*

Для масла ще ся ⁽¹⁾ корова не напасла. *Руд.*— «Дай масла!» — «Ще корова не напасла». *Ном.*

⁽¹⁾ Масло. *Бр.*

12376. «Дай, мамо, масло!»—«Упечі погасло! *Не.*—Масло в печі погасло. *Кр.*

12378. Сіль—омаста, масло—окраса. *Ил.*
Не досолить—не доість. *К.*

12380. Нема долі без солі. *Дуб.*
Недосілі ⁽¹⁾ на столі, пересілі ⁽²⁾ на голіві ⁽³⁾. *Л., Гад., Коз.*

(¹) Недосіль. *Ил.* (²) пересіль. (³) на чолі. *Бр., Евх.*; на хребті. *Ил.*

Солоне, як ропа. *Лів., Збр. Лаз.*

Не солоне, як трава. *Ск.*

Не дасть того добра рідина, що зла городина. *Ил.*

Ой, недобрий хтось тер хрін! *Кулж.*

Хрін каже «я добрий з м'ясом», а м'ясо каже «я и без хрину добре». *Проск.*

Ота хрінова мати (редька). *Гр.*

Редьку їсти з панамми, а спати з свинями. *Проск., Кр., Хар. Зб.*

Хрін та редька живіт упустили—мед та горілка все те потушили. *Полт.*

12390. Не їж, робаче, цибулі, бо буде й тобі, як на тім світі осаулі. *Кан., К.*

Горох людська примана. *У.*

Горох (¹), капуста—хата не пуста. *Ил.*
—Луста та капуста—в животі не пусто. *Рад.*

(¹) Борщ та. *Бр.*

Ріпа—утіха жінці. *Збр. Лаз.*

Медок у роток, а вошу у церкву. *Ш.*

Сахарю кус, а соломи віз. *Евх., [Кр., Ст. Зб.].*

Грушка — минюшка. *П., Прав. Ниж.*
—... буде, та й минецця. *Нов.*

Сливка—слинка (не тривне). *Бр.*

Калинова вітка, як рідная тітка. *К.*

Душу проквасить (чим кислим). *Ном.*

12400. Смаку, як в печеному раку. *Г., Прав. Ниж.*

Аж Киев видно. *Зв., К., О.*

Кислицю вкусив.

Аж Москва видно. *Дуб., Б.*

Аж зорі побачив. *Бр., Дуб., Рад.*

Гірке, як полинь. *Ск.*

Коли б не дірка в роті, ходив би у злоті. *К., З., [Евх., Кон.].*

Коли б не (¹) губка, була б золота шубка (²). *Кан., З., К., Л.*

(¹) Як би не чортова. *Проск.* (²) була б шубка. *Проск., [Рад.].*

НАПРУДИЛАСЯ гадова свинота — бодай тобі репнуло! *Ш.*

Як тхір. *Ном.*

Слабкий на вторні. *Збр. Лаз.* — Бабка на уторні слабка. *Кул.*

12410. Тур-тур! матері в каптур, батькові в бороду, щоб не вмер з голоду. *К.*

Матері в очіпок, а батькові в шапку! *Гр.*

А ну до хверта (як хто вгрішиця)! *Ном.*

Сидять — зажурились!

Нема гіршої біди на світі, як зімою про себе!

Не сідай за вітром — бо буде вонять; не становись проти вітру — бо обмочиш шеріньку.

П'є, як по оселедці. *Бр., Л.*

Ет, дудить. *Пир., Л.*

Ой біда, п'єцця вода! а п'яниця божиця—не буду пить нікогда. *Кр.*

Не пийте з відра, бо буде жінка вірачківата. *Кулж.*

12420. Каламутна вода, як кісінь, як джур. *Ил.*

Де вода, там верба. *Бр., Зв.* — Де верба, там и вода. *Об.* — Там криниця, де вербиця. *Бр.*

На Божу воду земельки здобути (на колодязь). *Пир.*

Як з шкури не вискочив, так хотів птити. *Ст. Зб.*

Здорови пили! *Кон.*

Здоров пив, Татарину! *З.*

Татарин пив, а Литвин на дереві сидів, та ото й каже — ёго и взяли... А другий сидів під мостом, и як почав Татарюга накидаєть тому аркан на шию: «Круці головою, Цимох», кричить, «не давайсь», — и ёго взяли. А третій десь далі сидів: «глянь», каже, «чи є голова, чи ні?... здавця я видав — як ідав, та бороною кивав... одначе не знаю, чи була, чи ні...»

Здоров пивши, ніс утопивши. *З., [Зв., Бер., Рад., Б.].* — Здоров пив, ніс утопив, хорошу дівчину полюбив. *Кан., Л.* — ...утопив, раком став, води не достав. *Кр.*

Будьте здорови, пивши! *Хат. (168).* — Доброго (¹) здоров'я, пивши. *Пир., Н.*

(¹) Добре. *Л., Кон.*

Здорови були та Богу миля! *К., Коз.*

Дай, Боже, здрасувать! *Кон.* — Дай, Боже, здоров'я! *Пир., Кон., Л.*

12430. Обпився, як паук. *Зв., Рад., Л.*

«Якого ти мені, тату, ГОСТИНЦЯ купиш?» — «Московську бурюльку.» *Л., Кон.*
Фиги-миги. *Зв.* — ... мило. *Пир.*

Притулюючи до *фиги-миги* ще мило, натакають на ту притичину, що розказана вище під № 12197. *Ном.*

«Де ти взяв?» — «На дорозі од зайця одняв.» (кажуть дітям, даючи гостинці). *Лів.*

Спиви 12434—12464. — Музики 12465—12475. — Танці 12476—12558. — Гулі 12559—12577. — Влови 12578—12588. — Карти 12689—12592. — Курить и нюхать 12593—12618. — Сміхи 12619—12842. — Річ на двоє 12843—12855. — Річ 12856—13100. — Прислів'я 13101—13164.

Було так СПІВАТИ (охочо, замолоду),
як кашу з маслом їсти. *Бр.*

Геть ⁽¹⁾, грибе, нехай кобзарь сиде!
Прав. Ниж.

⁽¹⁾ Оступися. *Г., П.*

Ніхто не загадує по сій стежці (спі-
вать кобзарю думку). *Сос.*

Він стільки пісень знав, що й на во-
ловій шкурі не списав би. *К.*

Може він таку пісню знав, що як би
заспівав, то й волос би зав'язав. *Зап. (I, 146).*

Як заспівають, мов тебе на крила пі-
діймають. *Ос. 20 (XIV, 115).* — Як за-
співаю було, так його (батькова) душа в
небо росте. *Б.*

12440. Уже дівчата закували (пісень на
прівесні). *Кон.*

Задрив на Рики. *Євх.*

Кажуть так (*Нов.*) тому, хто співа
не в лад. Риков—село біля Новгородка.

Затягнув на шестий глас. *Лаз.*

Гуде, як бугай в болоті. *Лів.* — Ревнув,
як бугай. *Бр., Лох., Л., Пр.*

Як заспіває, то наче у Печерському са-
мий білший дзвін. *Не.*

Ревнув, мов у маточину. *Л., Кон.*

Співають співаки — щоб вас побрали
собаки! *Ш.*

З таким голосом під Білоусом вовк ко-
рову драв (кажуть на ледачого співаку.
Білоус річка й село під Черніговим, по
правий бік Десни). *Черн.*

Вне, як собака. *Рад., Пир., [Бер., X.].*

Співає, як під лавкою (не голосно, не
гарно). *Кулж.*

12450. Співа, як поросля в тину. *З., Кр.*

Кургиче, як свиня в дощ. *Збр. Лаз.* —
Пищить (квічить, кувіка и д.), як поросля
в дощ. *Ном.*

Вона співає, як муха в глечку. *Гр.*

Не співай, бо будеш плакати. *Коз.*

Був голосок, та позички ⁽¹⁾ злізи! *Кобз. 44), Зв., Пир.*

⁽¹⁾ та коти. *Рад.*

Яка ⁽²⁾ така пісенька, лучча, ніж свар-
ка. *Бр.*

⁽¹⁾ Сяка. *Полт. Час. (1852 р., 262).*

Коли вмієш пісні, так и пісні пригоже;
коли вмієш плакати, так и плач приго-
же. *Ст.*

Пісня складами славна. *Кон.*

Пісня до правди доходе. *Черн.* — ...при-
ходить. *Бр.*

То не пісня, та то правда. *Рад.*

12460. Казка — брехня, а пісня — правда.
Руд. — В пісні правда, а в казці брехня.
Бер., К., Б.

Це не казка, а билиця. *Збр. Шей.*

Нема приповідки ⁽¹⁾ без правди. *Бр.*

⁽¹⁾ приповідки. *Ил.*

Болить горло співати дармо. *Проск., Ст. 36.* — ... дурно. *Ил.* — Даром співають —
горло болить. *Пир.*

Се ж тільки піп та півень такі дурні,
що до світа співають. *Коз.* — То піп дур-
ний — нащєсерце зіпає. *Пир.*

МУЗИКА, що затирлягав, то и про-
лягав. *Бр.*

Коли б не скрипка та не бас, то б му-
зика ⁽¹⁾ свині пас.

⁽¹⁾ Коли б не бас, то б и (так кажуть
и про співаків, найпаче в семінаріях).
Кор.

Весело ремесло музицтво... легким хлі-
бом забавляють. *Кл.*

У музики ушпичця. *Б.*

Залізи між людей у музиках.

Утяв ⁽¹⁾ до гапників. *Лів., Євх.* — ...аж
гуадці сміюцца ⁽²⁾. *К.* — Утну, синку, до
гапників. *Коз.*

Не про музики тільки кажуть. — ⁽¹⁾
Удрав. *Пир., О., Р.; Узав. Рад.* ⁽²⁾ аж
палці знать. *Зв., Пир.*

12470. Був у нас добрий грач, та за-
гнали дівки в (такий добрий був). *Кан., К.*

Пізнає й грача, не партача. *Ил.*
Скрипка без струн, а музика. *Руд.*
Бутум-бутум-бас! а хто буде свині пас?
Збр. Шей.
Басистий не має де сісти. *Збр. Шей.*
Скрипка плаче и сліз не має. *Збр. Лаз.*

ТАНЕЦЬ не робота: хто не вміє, то стромота. *Ил.*

В танці два кінці: або сам упадеш, або тебе втрутять—а все наб'єсся. *Бр.*

Аби танцювати умів, а роботи и лихо навчить. *Ст. Зб.*

За скоки обидьбу и щокни. *Збр. Лаз.*

12480. Сорочка цвінтаром смердить, а ще б танцювалось. *Кан., К.*

За танці—и батька б оддала! *Ном.*

Оттакої чеберячки! *Лив.*

Корбу крутить, лира грає, бабка кричить, дід гуляє. *Я.*

Пек ⁽¹⁾ його матері, як завелосся: и старе, и мале у боки взялося. *Лив.*

⁽¹⁾ Цур. *Євх.*

Обідранці пішли в танці, голобоки пішли в скоки. *Ном., Нос.*

А ні івши, а ні пивши, скачи, дурню ⁽¹⁾, ошалівши. *Дуб., Рад., Збр. Лаз., [Бер.].*—... скачи здурівши. *Гл.*

⁽¹⁾ дурний. *Зв.*

Скачи, чорте, пшона дам. *Пр. в Ст. Зб.*

Скачи, дурню, батько вмер. *Пир.*

Розкибрало, мов вовка опеньки.

12490. Носиця, як Катря в постелях. *Рад.*

Гуля, як собака ⁽¹⁾ на прив'язі ⁽²⁾. *Зв., Чир., Р.*—Погуляв, як собака на веревці ⁽³⁾. *Б.*

⁽¹⁾ Розгулявся, як сірко. *Мт. (2) и (2)* на вірвці. *Пр., Б., Кр., Мт.*

Скаче ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ теля на упоні ⁽³⁾. *Г., П.*

⁽¹⁾ Розгулявся. *Черн., Ш.; Гарцюс.*
Проск. (2) буцім. *Ш. (3)* на мотузі.
Проск.; на посторонку. Ил.

Гарцюс (або: радуецця), як москаль на вірвці. *Рад.*

Стриба, як цап на городі. *Гат.*

Ганя ⁽¹⁾, як кущий бик ⁽²⁾ по череді. *Бер., Рад., Б.*

⁽¹⁾ Біга. *Л., Лох., Пр., Б. (2)* як кущий. *Б.*

Гуля, як сірко у ярмалку. *Євх.*

Так обертнем хата и ходить. *Не.*

Я забула, що я хора: як танцюй, так танцюй. *Бр.*

Що буде, то буде, а ти, бабо, грай! *К.*

12500. Грай, рибі дам! *Л., Гр.*—Грай, риба буде! *Гр.*—... три вози йде, а хто його зна й де.

Грай, Петре, а все шумка. *Ил.*

Гуляй, душа, без кунтуша, лига прикушавши! *Проск., Пир., Кон.*—... без кунтуша, шукай ⁽¹⁾ пана без жупана. *Бр., Войц.*

⁽¹⁾ люби. *Євх.*

Гуляй, душа, у роскоші—відвітаю! *Павл.*

Гуляй, душа, в тілі, коли сорочку воші ззіли! *К.*

Гуляй душа в тілі, поки кості ціли. *Ил.*

Нехай наше лихо скаче. *Р.*

Розступиця, Подоляне, нехай гиря ⁽¹⁾ погуляє. *Л., Гр., Хар.*

⁽¹⁾ гіра. *Кон.*

Нуте, хлопці, нуте всі! нуте погуляйте! ідні скачте, другі плачте, а треті співайте. *Бр.*

Як був собі Сава, та не ів сала, та все паланиці, не любив дівок замішлівок, та все молодіці замишляниці. *Кан., Кон.*

12510. Чи ви пани, чи ви Ляхи, а ми Запорзці: пам'ятайте, вражі сини, що ми вам не хлопці. *Прав. Ниж.*

Пристань, пристань до вербунки, будеш істи з маслом булків; будеш істи, будеш пити, довбешкою воші бити. *Збр. Лаз.*

Бодай наше Побережжя! хоць нагайка плечі зріже, козак нігди не заплаче, завше скаче. *Гайс.*

Тут Побережжя подністриянське.

И по хаті ти-ни-ни, и по сінях ти-ни-ни; вари, жінко, лини, ти-ни-ни, ти-ни-ни! *Кобз. (162).*

Гуку-пуку за талар, а чоботи за шостак. *Ил.*

Оттак двом рак, третєму юшка. *Кон.*

Сів гречку, а уродив мак. *Бал.*—... нехай буде так.

Гала-драла, гоца-драла. *Ил.*

Ой заграйте цимбали, щоб ніжечки дрижали. *Х.*

Заграй дудничку—танцюй дурничку. *Збр. Лаз.*

12520. Грай, Юр'ю, танцюй дурню! грай на мукі, поки пшоно ватовку: мені мука, тобі пух—щоб виперло з тебе дух. *Л.*

Штани мої шаравари, а ще й дома двое. *Л.*—«Штани ж мої сині, дома двое в скрині (каже хвастун, танцюючи)!»—«Так скинь же мої, вражі сини, коли в тебе є свої (каже його товариш)!» *К., Кан.*—«Ой гоц, штани-шаравари, а ще двое й

дома!»—«Та кидай же, сучий сні, мої!»—
«Постой, дядьку!» *Не.*

Йшла баба гомонуха, гаман загубила; а
я йшов та знайшов—мене мати біла. «На
що тобі, мій синочку, сей гаман издав-
ся?»—«На табаку, на тютюн, щоб не роз-
сипався.» *Кр.*

Як гуляв, так гуляв—ні чобіт, ні ха-
ляв. *Ил.* — ... поки додому дійшов, то й
підшов не найшов. *У.*

За Тетяну сто кіп дав ⁽¹⁾, бо Тетяну
сподобав; за Марусю пятака, бо вона
вже ⁽²⁾ не така. *Бр.*

⁽¹⁾ копу дам. *Л.* ⁽²⁾ бо Марусю.

Оттак чини, як я чиню, люби дочку
аби-чию, хоч попову, хоч дякову, хоч хо-
рошу мужикову. *Кобз. (191).*

Опанас воли пас, а дівчина ⁽¹⁾ бички;
постривай ⁽¹⁾ не втікай, куплю черевички.
Пир.

⁽¹⁾ Опанас свині пас, Катерина бички;
почекай. *Я.*

Ой чук поберемся, та будем панувати,
ти будеш свиней пасти, а я заганяти.
Лист. (II, 246), [Збр. Шей.].

Гарбуз товче, латку латає я на Ива-
на поглядає. *Кр.*

Ой там на долині жуки бабу повалили,
и сорочку зняли, прочуханки (або: висі-
канку) дали. *Збр. Лаз.*

12530. Танцюй, ковалихо, буде тобі ли-
хо; танцюй не журись, матері твої біс.
Ос. 3 (VI, 18).

Ой жур, мати, жур! ліпший Русин, як
Мазур. *Ил.*

Очерет, осока, чорні брові в козака.
Ліз.

Танцювала Романиха з Романом, загу-
била чотири гроші з гаманом. *С.*

Танцювала Пендюриха з Пендюром, за-
губила калиточку з тютюном: буде тобі,
Пендюрихо, лихо, загубила калиточку тихо
(найпаче дітям приспівують до танців, або
гуцаючи). *Ном.*

Йшла баба дубнячком, зачепилась гап-
личком: сюди сник, туди сник—одчепися
мій гапчик. *Кр.*

Як би такі або так, або сьак, як би
такі запорозький козак! як би такі мо-
лодий, молодий, хоч по хаті б поводив,
поводив. Страх мені не хоченця, з ста-
рим дідом морочицця. *Кобз. (163).*

Ой жаль шевця, та не вернеця: на-
брав підшов, та я к чорту пішов. *С.,
Рад., Кон.*

Я робити добре вмію: піч топлю, руки
грію; руки грію плечі пару, не йди, Гріцію,
або вдару. *Вас.*

А терниця тарах-тарах, чоло мене в
синіх штанах; як я таки захотіла, так
терниця полетіла (в Пічєнюгах). *Не.*

12340. Ой ти ткач янткоплут, а я бон-
дарівна; підм геть, відчепись, я тобі не
рівня. *Збр. Лаз.*

Катерина та Дем'ян посварились за
бур'ян: Катерина Дем'яну не попустить
бур'яну. *Ліз.*

Нашо мені музики — в мене свої яз-
ки: я заграю, поскачу, и нікому не плачу.
Ос. 3. (VI, 19).

Ой так, та не як — де урода, там и
смак. *Ил.*

Як я була дівочкою, до мене ходили з
горілочкою; а як стала молодницею, пере-
стали ходити и з водицею. *Нос.*

Як була я молодиця, цілували хлопці в
лиця; а тепера стара баба, не цілують,
хоч би й рада. *К., Кан.*

Як була я молодю преподобницею, по-
вісила хвартушину над віконницею. *Збр.
Лаз., Кобз. (196).*

Як була я молода, була в мене врода;
а тепер на виду и в зеркалі не найду.
К., Кан.

Била Хима Ёвдокима по череву динцем.
Ліз.

Била Хима Ёвдокима, пішла позивати;
присудили Ёвдокиму ще Хими прохати. *Б.*

12550. Ой чук-брик! з рогом бик, а Хо-
ма из двома. *Ліз.* —... бик—хвалить Бога,
що привик. *Бр.*

Ой я свого чоловіка нарядила паном:
сорочечка по коліна, підв'язана валом.
Збр. Лаз.

Ти п'єш, мене б'єш, и не знаєш
защо; ходімо ми до попа, котре з нас
ледащо. *Бр.*

Прошила верюгу (дерюгу? *Ном.*) на Му-
сієву наругу, а Мусій кучеряв ту дерюгу
викупив. *Ліз.*

Ой бичка, бичка, — яка мати, така й
дочка. *Коз.*

Ти зза Дніпра, а я зза Десни (жіноча
приспівка під п'яну руч). *Кан., К.*

Ой дід бабці та купив капці, та ко-
роткі були, та втяв пальці. *Проск.*

Як пошила, та й наділа—кажуть люде,
що доділа. *Евх.*

«Е, та й гідко ти танцюєш, бабо!»—
«Е, так довго!» *Л., [Бр.].*

ГУЛІ не одного в' лапті обули. *Рад.*

12560. Ей стережися тих вечериць, як
мати тебе від вогню стерегла! *Проск.*

Юлія охитниця, та до сліз доводить. О.
Улиця безумниці — хто по тобі ходить.
Лів.

Любоші а вечорниці заведуть до ши-
бинці. *Проск.*

Кричи не тужи, за три милі гулять бі-
жи. *Гол.*

Нехай гуляє молодь! більш копн лиха
не буде. *Ил.*

Коли миші kota не чують, то собі без-
печно герпують.

Три дні не живився, а красно дивився.
Очі — яма: як наївся, тогді досить.

Ст. 36.

Чи чіт, чи лишка? *Ск.*

12570. На тобі циганство и панство, ко-
ня вороного, ще й хвайду до того (при-
мовляють в грі сорока). *Збр. Шей.*

Цур дучки. *Л.* — ... на чотири пучки, на
п'ятий мизинець! *Кор.*

Зацурують дучку, як гуляють хлопці у
дл'єга, чи в масла, чи в свинки: оді-
ходять чого од дучки в зацуре; а не
зацуре, той, що пасе, займе дучку, а
єму вже пасти. *Камн.*

Цур палічка! *Л., Пир., Х.*

У плаза и д.

Хто баби не веде, того трясця ⁽¹⁾ на-
паде. *Лів.*

Циц-баба, чи кіці-баба. — ⁽¹⁾ короста.
Бер.

Панас, Панас, кинься до нас! *Гайс., Р.*

Як граюцца діти в піжмурки, то от-
таке гасло, щоб шукав; а той одкаже:
«Кобле, Кобле! ховай же ся добре, бо
я хорти маю, до полі пускаю: як піймуть,
роздеруть — я винен не буду.» *Гайс.*

Кому Хома, кому нема: *Рад., З.*

Теж в піжмурки.

Мотуль, мотуль, на тобі сім дуль! *Ном.*
Дятяче.

Ключка, ключка, хто бдять?

Теж. Бавляцца, крутячи ключку між
долонями: до кого повернецца носком
— «а», кажуть, «се ти!»

Дурна, пане, твоя ОХОТА. *Р.*

Риба та зайці приведуть у старці. *Ш.*

12580. Будуть изъ Армени тії часть нмі-
ти (на тім світі — хто псів злих держить).
Кл.

Хто в псах кохаецця, сам єму рівняец-
ця. *Ил.*

Прощай, риба кобило! через тебе з сві-
та йду. *С., Проск.*

Що за чорт стреля! *Кон.*

Один чорт був, та и того вбито ⁽¹⁾. *Л.,*
Кор. — ... одтягни, щоб не воняв. *Сос.*

Як почують, що десь стрельнуло. —
⁽¹⁾ та и той загув. *Ш.*

Пук — гривня з рук; дим густий, борщ
пустий. *Коз.*

Дим густий, борщ пустий, м'ясо вго-
ру, пір'я вниз. *Коз.*

Чортове пір'я и м'ясо занесло. *О., Кор.*

Посип соли на хвіст (то й піймаеш: ка-
жуть найбільш про зайця). *Ном.*

КАРТА хміль любить. *Нос.*

12590. Лучче з розумним свині пасти,
як з дурним в карти грати. *Кам., К.*

Люби игру, люби й програу. *Ш.*

Не буду дививця, нехай козирицца. *Збр.*
Лаз.

Не заходи з дідком у ЗАКЛАД. *Ил.*

Боже борони йти в заклад. *Пир., Черн.*

Спор, як хоч, а в заклад не бийсь.

Кр. — До сліз хоч спорся, а у заклад
не йди. *Л., Пир.*

Заклад не йде в лад. *Б.*

Один усе закладався, та и без штанів
остався. *Пир., Л.*

Син з батьком закладався, та въ ям-
ці оставсь. *Кон.*

Собаки закладались, та хвостів позбу-
вались. *Ном.*

12600. Хто не КУРИТЬ люльки и не
НЮХАЄ табаки, той не варт ⁽¹⁾ и со-
баки. *С., Рад.*

⁽¹⁾ не стоїцца. *Л.* — В Каменнім Бро-
ді (Зв. п.) и круг ёго, не курить ніхто в
світі.

Коли ти курець, май свою ⁽¹⁾ люльку
и тютюнець. *Полт.*

⁽¹⁾ Добрий курець має.

Без люльки, як без жінки. *Л., Ст. 36.*

За люльку й батька б проміняв (про за-
палёного люешника). *Ном.*

Покуримо люльки, щоб дома не жури-
лись. *Бр., Лів.*

Люлька не курицца, мабуть дівчина ⁽¹⁾
журицца. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ жінка. *Пасл.*

Кури, кури люлечку, мій сизий голу-
бочку! хоч буду запрядаць, та буду тю-
тюн купувать. *Пер.*

«Дай люльки!» — «А робить не гуль-
ки?» *З.*

А нуте, синки, за люльки, нехай па-
ска постоїть ⁽¹⁾. *Лів., Ёвх.*

Жартують з люлемників, як беруща
вони за люльки. — ⁽¹⁾ а поросяти чорт
не вхатить. *Рад.* — ... не візьме. *Б.*

Підкурив, як Гайдай сову. *Пер.*

Садів колись під копицею в дощ, а
сова на копиці. От Гайдай все курить
люлечку та курить, а сова все п'є ди-
мок та п'є, а далі биркиць — и упала!

12610. А ну, чи вмивалась? *Ном.*

Се б то, дівчина: загадує так парубок,
беручись кресать. Як що од разу ви-
креше — вмивалась.

Кресь — та й єсть. *Л., Пир.*

Кресь-кресь! бодай ти, дядьку, одного
не діждав, другого не випровадив. *Збр.*
Лаз.

Кресав Денис, та й на гіллі повис. *Бр.,*
Рад., Збр. Лаз.

Хто нюхає табачок, то гетманів мужи-
чок. *Ном., Не.*

Табачка гарна, терла жінка Гаяна; ста-
ра мати вчила її м'яти; дочки ростира-
ли, у ріжки насипали. *Кв. (I, 132).*

Як литовська дітвора, табачку вживав.
Ст. 36.

Як швець дубом шкіри пересипа (так
нюхари сушать собі мізок табачкою). *Кл.*

Кубе, давай дюхи потабачимо! *Сл.*

Добре нанюхався!

СМІЙСЯ, сегодня твій день настав.
Л., Ёвх.

12620. От уже сего душа не скаже, що
в пню жила (на веселого)! *Зв.*

Говорить гоже та боже, щоб наша ква-
ша вдалася. *Лів., [Зв., Кам., К., Ст. 36.].*

Спина в якому ділі балакливого смі-
хуна.

Ідіть, квашу варіть, ато ви пониділи.
Ком.

Щоб ти з носом був (веселому вигадь-
кові). *Пир.*

Щоби ся збув! за тобою кишки пір-
вати. *Бр.*

А, щоб твій батько стямивсь! щоб те-
бе та бодай тебе! *Пир.*

А щоб ти скис. *К.*

Хоч як, то викпиця. *Бр.*

Мертвий би, здаєця, зареготав. *Ном.*

Аж за боки брався (реготав так). *Дуб.,*
Пир.

12630. Аж кишки порвали. *Ск.*

О, вже зараз рот до ушей! *Ном.*

Оце хлюпоєця!

Заливаєця, як пан сироваткою.

И тся смієця: щось веселе ззіла. *Бр.*
Россмівся так красно, як би пекла не
хотів. *Ил.*

Вищирив зуби, як циганські діти до
місяця.

Вищирив зуби, як париста свиня. *Бер.*
— ... як печене поросля. *С.* — ... як пе-
чену редьку. *К.* — ... як зінське ⁽¹⁾ щеня.
Бер.

⁽¹⁾ земське (земське, бо в землі жи-
ве. *Рад.*). *Рад.*

Скалиця, як собака на висівки (се
б то, як попоївши їх, ясни собі зубами
обтира). *Кор.*

Скалить (або: Вискалив) зуби, як со-
бака. *Лох., Пр., О.*

12640. На кутні смієця. *Пир.*

Вам усе йграшки! *Л., Пир.*

Ет, скалить зуби!.. зубоскал! *Пир.*

Чи смієся ⁽¹⁾, чи дороги питаєся. *Зв.,*
Лів.

⁽¹⁾ кпиш. *Бр., Ст. 36.; кпиєся. Рад.*

И хихічки той же сміх. *Пр. в Ст. 36.*

Ти кажеш на глум, а люде беруть на
юм. *Лів.*

Ідять тебе блохи та кусають (на ска-
лозуба). *Пир.*

Між людьми чесними зубів не прода-
вай. *Не.*

Зачмугувала кумася коло свого йвася.
Гат.

Жарт місце має. *Пр. в Ст. 36.*

12650. Шути та оглядувайся. *Ёвх.*

Не сміхом, сваття, не сміхом. *Не.*

Колись засмієся на кутні. *Зв., Рад.,*
[Павлв.]. — А, смієся!.. бодай ти смі-
ялася на кутні зуби! *Бр.* — На кутні
бодай засмієся! *Ёвх.*

На кутні смієця — плакати, або
смієця з примусом, так що й рот пе-
рекривидця, кутні зуби видно.

Грай-грай ⁽¹⁾, глечичку ⁽²⁾, а підеш
без ушка ⁽³⁾. *Б.* — Шутки, збанок, доки
вухо не вирвеця. *Прокс.*

⁽¹⁾ Шуткуй. *Лох.;* Кипи-кпи. *Ёвх.;*

Жартуй. *Гат.* ⁽²⁾ глечичок. *Лох., Гат.,*

Павлв. ⁽³⁾ поки ушко видірвеця. *Лох.,*

Ёвх., Павлв.; поки не луснув. *Гат.*

Не шутки бураки. *Ст. 36.*

У вас шутки бураки, а в нас ядять.
Ст. 36.

Смійся, смійся, а зуби держи на по-
липі (ато повибиваю, мов). *К.*

Жарти на сторону, а ⁽¹⁾ хвіст набік. *Л.*

⁽¹⁾ Жарт на сторону и. *Ст. 36.;* Ді-
ло не діло, а. *Гр.*

Жарти, жарти ⁽¹⁾, а хвіст набік. *Прокс.*

⁽¹⁾ Шутки, шутки. *Ёвх.*

Не з Микити кпнті. *Прав.* — Не кпнті з Микити, бо Микита сам кеп. *Бр.*

12660. Коли кпнш, то не смійся. *Бр.* — Жартуй-жартуй, та не смійся. *Пр. в Ст. 36.*

Смійся, поки будеш плакати. *Бр.*

Смійся-смійся, а за смішки плачем одвітиш. *С.*

По сміху плач наступає. *Ил.*

З жарту и біда часом буває. *Ст. 36.*

Жартувала баба з колесом, та спиця застряла. *Пр. в Ст. 36.*

Шалость до добра не доводить. *Кулж.*

Сміялися твого батька діти, та з ними и ти. *III.*

Засміясь, Матвійку, дам копійку. *Рад., З., Л., Н., Б., Кон.*

Засміясь, Терешку, дам денежку. *Б.*

12670. Смійся, смішку (сміюне), дам тобі кишку. *Бр.*

Засміясь, аби чудно. *Л.*

Смійся, дурню, доля буде. *Коз.*

Смієця, що дурний. *Пр., Н.*

Раденький, що дурненький. *Ск.*

Смієця наймит, а нічого не тямить. *Зв.*

Тішиця, як би го бузько носом ись-кав. *Ил.*

Рад дурень, що пиріг великий. *Нос.*

Сміх не реготи, пійшла баба в переверти. *Евх.*

Сміх мене брав, як батько вмірав, та ногами дригав! *С.*

12680. Радуйся, Хвесе, кіт сало несе! радуйся вельми, бо вже перед дверми! *Коз.*

Радуйся, лисий Остапе! цебер Савку родить (радуйся по пустому, коли дурень). *Кан., К.*

Втіха, як, з порожнього міха. *Бр.*

Сміх! нам регочеця, а ім и не хочеця. *О.*

Смієця, свого не приложивши. *Ст. 36.*

Смієця, кому не ймеця (віри, або й біди). *Нос.*

З другого ся насміває, а за себе за-буває. *Ил.*

Смішки з половой ⁽¹⁾ кішки, а як своя здохне, то й плакатимеш. *Не.* — ... то й жалко. *Ном.*

⁽¹⁾ з чужої. *Коз.*

Не смійсь рабі ⁽¹⁾ — буде й тобі. *Коз., Гл., Мг.*

⁽¹⁾ раба рабі. *Кр.*

Хто смієця, тому не минеця. *Лів., Евх.*

12690. Вам смішки, а мені ні кришки. *Л., Пир., Сос.*

Тобі сміх, а мені плач. *У.* — ... на вмі. *Бер.* — Вам сміх, а мені ледве ⁽¹⁾ в час («ледве жие»). *Бр.*

⁽¹⁾ а мені саме. *Ст. 36.*

Не треба з тим жартувати, що бо-лять. *Ил.*

Не смійся, Иванку, з моєго припадку. *Збр. Лаз.*

Дай, Боже, жартувати, аби не плакати. *Бер., Рад., Л., Пр.* — ... не хоровати. *Бр., Ст. 36.* — Та нехай люде сміюця — аби не плакали. *Вас.*

Хоч смішно, аби затишно. *Кулж.*

З посміху ⁽¹⁾ люде бувають. *Об.* — З посміха буває потіха. *Проск.* — З кого ся насміхають, з того люде бувають. *Ил.*

⁽¹⁾ з посмішок. *Кон.;* з поганих. *Л., Пер.*

На глази ⁽¹⁾ підняли. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ На сміх. *Пир., О.*

Чим кривіще, тим смішніше. *Лип.*

Просвітку не дають (або: не має). *Бр., Лів.*

12700. Хоч нічого їсти, та весело жи-ти. *Коз.*

Антін козу веде, Антонова коза не йде. *Пир., Гр.* — ... веде, бісова коза не йде: він її віжками, вона його ніжкою; він її лугою, вона його другою; він її уздою, вона його... *Ном.* — ... веде; він її б'є, а вона не йде. *Я.*

Андрій задерій, задрав ніжку, ... кіш-ку. *Л.*

Андрій за всіх мудрій: продав халупу, а сам уліз. *Пр. в Ст. 36.*

Гарасим, по ⁽¹⁾ кобилі голосив. *Л.*

⁽¹⁾ той що по. *К.*

Кирило ⁽¹⁾, набий мені барило. *Л., Коз.*

Дражнять так Кирила, жартують з його мення. — ⁽¹⁾ Гаврило. *Ном.*

Кіндрат свині брат, кобилі дядько, а собаці сват. *Гайс.* — ... брат, а кабана вуйко. *Кам.*

Клим-Клим-Клим! *Ном.*

Як музика підкручує кілочки и брень-ка струни, то ніби вони так промовля-ють: жарт. Так же жартують и з мен-ня *Клим.*

Мино, Мино! не вчеши галушок (не ви-верни галушок: сторожкіше будь). *Час. (1859 р. № 8).*

Миколо, Миколо! сидів би ти дома, та точив веретена! *Не.*

12710. Марку ⁽¹⁾, пильвуй замку. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Коли ти Марко, то ти, Марку.

Микито, чи ти то? *Ном.* — ... я, жінко-небого!

Науме, Науме! дурний ⁽¹⁾ твій уме! *Гр.*

⁽¹⁾ добрий. *Лох.*

Опанас свині пас. *Ном.*

Пилип до стіни ⁽¹⁾ прилип. *Дуб., Пр.*

⁽¹⁾ до гайна. *Л.*

Ой Семене, Семене! ходи, серце, до мене ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ иди сядь коло мене. *Пр.*

Савка-булавка покотив булку та вбив курку. *Ном.*

Тимошу, убий вошу.

Юрку, Юрку, наплюй в дюрку. *Уш.*

Юрку, спечи курку. *Ст. 3б.*

12720. Якове—свини тобі дякує! *Гайс.*
— ... а кабан лає, що помий немає. *Ном.*

Піду на гори—роздам своє горе. *Кох.*

Пастух свинопас, держи хліб про запас. *Ст. 3б.*

Одкликнувся Олесь, та й сам гдесь. *Гайс.*

Вервиця та найміцця—до вечера шаг заробите. *Л., Пир.*

Жартують, молодь найпаче, як хто піде.

«Світлі вже!»—«Світлі очима поза плечима». *Бр., Лип.*

Нічим світять.

«Он дивниця!»—«Нехай дивниця — не поживниця!» *Лів.*

«Чи вона жеребна?»—«Жеребна! тільки хвіст та ребра». *Ном., [Евх.].*

Що на серці, то на серці... а що у животі, то чого там нема! *Х. 3б.*

«Синку!»—«Синку, чи впасош свинку?» *Гр.*

12730. Ох, не побий плоскони, а побий лєн! *Л.* — ... та побий матки на чотирі шматки. *Кон., [Б.].*

Як хто скаже *о-хо-хох!*

Оце штучка: загни пальці, та й карлючка. *О.* — Не великая штучка: загнув палець, аж кручка. *Ст. 3б.*

Як хто скаже—оце штучка, або просто, жартуючи, як що штучне побачить, або зовсім нештучно. — ⁽¹⁾ палець. *Рад.; пучку. Н., Кон. (2) ключка. Н., Зв.*

Жаба—то твоя баба. *К., Л.*

Як хто скаже *жаба*; а то ще є й забавка, дитяча, де так кажуть.

Не до пари-пари, ззідять Татари. *Зв.*
«Гарбуз!»—«Твій ⁽¹⁾ батько загруз!» *Рад., Л.*

⁽¹⁾ що й. *К.*

Слава Богу, як бияк дома! *Пер.*

Як хто подурному скаже *слава Богу*.

«Що ти робиш?»—«Гусам ярно, а тобі гайно». *Кон.*

«Що ти робиш?» — «Віку доживаю!» *Кр.*

«Рано!»—«Рано—кому не дано.» *З., Пир.* — ... а кому дано, тому не рано. *Евх.*

«Мужик!»—«Накажав тобі на язик!» *Ном.*

12740. «Здрастуйте!»—«Не застуйте!» *Пир., Кон.*

«День добрий!»—«День добрий з ким добрим, а з вами не парадна година!» *Шей.*

«Здоров!»—«Не таких як ти боров, а тебе й нічого!» *Кан., К., Лист. (I, 254).*

«Не хоче!»—«Хай ззість сорочче.» *Зал.*
— ... або воровиче солодче. *Ном.*

«Ох!»—«Не люби двох!» *Ос. 3 (VI, 21).*

12745. «Дай пирога!»—«Візьми вола за рога!» *Ном.*

12747. «Де ти був?»—«Баньки дув, та надув та й тобі приніс.» *Зал.*

«А за чим?»—«Прислав вітчим.» *Зал.*

«Де воно лежить (шука чого)?»—«На трапку!» (а як хто не зна сєго жарту и пита: «На якому трапку?» — «На тому, що як натрапиш, то там и лежить!») *Ном.*

12750. «Дорога.» — «Дорога до самого Бога.» *Ном.*

«Подай кухля!»—«В кухля голова опухла.» *Об.*

«Дай мені води!» — «Иди лишень до верби!» *Л., Кон.* — «Де вода?» — «А там, де верба.» *Л., Гр.*

«Подай води!» — «Не води — хвіст відирвеш!» *Збр. Лаз.*

Сороки колодязь перевернули. *Бр., Л.*

Нема води, горілки. «Чи то протав живок, що вони зійдучця то так, як ті сороки, сирегочуть.» *Бр.*

«Дай огню!»—«Дай ногу загну.» *Ном.*

«Хліб погорів!» — «Не журися—не будеш поів» (поіти). *Ил.*

«Постой!»—«За постою гроші платять!» *Л., Н.*

«Звідкуля ви?»—«Не з куля, а просто з соломи!» *Кан., К.* — «Звітки ти?» — «Я не з відки, а я з доброї горілки.» *Бр.*

«Бабусю!» — «Хиба я пуп гризла, що ви зовете!» *Кон.*

12760. «Не спицца — хліб спицца.» — «Устань, прибери зіід голови.» *Б.*

«Де ви родились такі?» — «Проти неба на рожку.» *Кр.*

И ми люде добрі, и наша мати не си-
ниця. *Ил.*

Все що хрін, то ложкою (надісь, жарт
на що мед и д.). *К., Кан.*

Нехай на тебе видки брешуть! *Евх.*

Як би в мене була золота солома, а б
вас, каже, визолотив! *Гр.*

Розмишля хвостом. *Ном.*

Се б то, маха—скотина.

Спасибі за хату, и на хаті тепло. *Б.*—...
за хату и надворі тепло.

Чудак покійник, що рибу крав! *Кам., К.*

Як рибалка угабне у свого товари-
ства риби—вона йому не буде ловицьця.
Ном.

Хазяїн старший, та не бреше. *С., Зв.,*
Х.—... а ти обзиваєся худший. *Гр.*

Кажуть на собаку, як сунецця.

12770. На того бреша, чий хліб їси.—
Об.—... а мого хліба не їси, то на ме-
не не бреша. *Бер.*

Кажуть на чужу собаку (або й на
людину), як бреше.

Єсть там в полі коней много: як зла-
паеш, то поїдеш. *Войм.*

Коли йдеш до вовка на обід, бери й
нас з собою. *Ил.*

На що й голова, коли розум! *О.*

Глянь! бридкий, та й не журиця. *Не.*

Оце у мене серце б'єця — як телячий
хвіст. *С.*

Що тобі Бог дав—чи дівчину, чи ди-
тину? *Пир.*

Три дні, як не краду (як питають, чи
не бачили чого). *Л.*

Слухайте, бояре, що князь бреше (ве-
сільна). *Бр., Лів.*

Сокол з місця, сова на місце. *Ст.*
Зб.

12780. Одна сорока з плота, а десять на
пліт. *Бр.*—Сорока з кола, а десять соко-
лів на її місце. *Прок.*

Чорт колодочку положив, а Бог чоло-
віка посадив (один хлопець лежить, а дру-
гий, жартуючи, сідає, та й приказує...
«Та ві бо», той одвітує, «Бог колодочку
положив, а чорт чоловіка посадив»). *Кан.,*
К., Л.

Не псуй їдду, та пускайся на дно. *Руд.*

Не знаєш, чим удавицьця! поклади два
палці в рот. *Бр., К., Л., Пир.*

Трудно дівку силувати, коли парубок не
хоче. *Ж.*—Трудно парубка силувати, коли
дівка не хоче. *Бер.*

Не рад пес, що вбитий, ще й ногами
дригає! *Прок.*

Такий мені пан: у соломі спить, а зу-
бами ськаєця. *Гайс.*

Гетте з богами — станем з тютюном.
Евх.

Замість *гетте*.

Назад з корогвами: нема мерця дома,
пішов носить! ⁽¹⁾. *Б.*

Замість —назад, як за чим пришли, та
немає.—⁽¹⁾ бо чортмає мерця. *Кан., К.*

Назад, Дорош, з копійкою, нехай мати
шаг дасть. *Кр.*

12790. Назад, сучко, санки (а не віз!)
Евх.

Втікайте з хати, бо буду веретенем ма-
хати. *Прок.*

Збірайтесь, старці, обід буде. *Евх.*

Тягни рядно на двох одно! *Ном.*

Хапай бики, бо процесія йде! *Прав.*

Данило, хапай точило! *Вас.*

Ручка в точилі звеця кордою.

Хватайся на рижого. *Ст. Зб.*

Співай, дядьку,—вона довга. *Коз.*

Бий бриндзю в діраву діжу. *Бал.*

Махай нехай косять! *Зв., Рад., Л., Пир.,*
Кон., Х., Гр.

12800. Міняй, свату, сліпу кобилу на
носату. *Ил., Бр., Лип.*

Міняй бики на воли, аби дома не бу-
ли. *Нов., К.*

Рубайся дерево, кривее и правее. *Ст.*
Зб.

Сюди, люде, вовки бити. *Бал.*—Пано-
ве громада, біжіть вовка бити! *Пр.*

З брехеньки про вовка и лисицю.

Кажуть в жарт замість — ось-де він!
ось идіть подивиця, що я наїшов!

Мерзни, мерзни, хвостик! *Ном.*—Мерз-
ни вовчий хвосте. *Ст. Зб.*

Мороз давить бабу, мороз давить бабу!
К.

12806. Два мішки й торба! *Кр.*—Е, я та
кий, що мішки шию! *Кр.*

То був такий кравець, що прийшов
до добрих людей у село та й назвався
кравцем, а ті йому й раді. Напоїли, на-
годували, а там и сукно унесли. По-
дививсь кравець на сукно, на вікно; пе-
регорнув сюди—туди, та й каже: «Два
мішки й торба!»—«Е, ві, будте ласко-
ві—нам з сього юшку та свиту!»—«Е, я
такий, що мішки шию!»—та й бувайте
здорові!

12808. «Коли батькаб'ють?»—«Як снопи
подають!» *Зв., Кон.*

«Ай дуб!»—«Та й зелений!»—«А щоб
ти на йому повисівсь!» *Зв.*

Узялись до гарячого борщу батько з
двома синами. Покуштував один син—
гарячий. «Ай дуб», каже; покуштував
батько: «Та й зелений!», каже; а тре-
тій тим часом заслухався, про що це
вони балакають, та не покуштувавши,

цілу ложку в рот: «А щоб ти», каже, «тату и д.». Ато ще кажуть, що ніби се так сини батька підневідили, — п в таким разі, замість «а щоб ти тату и д.» кажуть: «А щоб ви на ёму, синки, повисли!» Е про се брехенька и в Десять Кіп Казок.

12810. «Який, тату, борщ холодний!» — «Ай холодний!.. Сину, одного тебе маю, бодай я того не мав.» *Л., Павл.*

«Чого ти плачеш?» — «Батько вмер!» — «Одчого?» — «З голоду.» — «Хіба хліба не було?» — «Та був, та ножа не було врізати.» *Л.*

«Ох, моя матінко! снівсья мені батенько!» — «Щур ёму, доненько! поминайця хоче.» *Евх.*

«Діду, Сидоре, собак боюся!» — «А з костуром, бабко!» *Прав. Ниж.*

Певно з тисі брехеньки про бабу, що не знала, чим діда поминать. «Ой діду, діду», голосить над ним хворим, «чим я тебе буду поминать!» — «Сухарями, бабко! сухарями, любко! сухарями, Пархомихо, сивая голубко!» — «Та де ж я, де візьму тих сухарів!» — «Попід віконю, бабко и д.» — «Ой діду-діду, так я ж собак боюся!» — «Из костуром, бабко и д.» *Ном.*

«Ой лишечко! пана щось ззість.» — «Ах ти ж проклате! нехай лучче пан тебе ззість!»

Через ваші вівці та й в кошару не йти (або: не можна и в кошару заглядати). *Бр.* — Через бабини телята не можна и в двір заглядати. *Ил.* — Хіба для твого теляти (!) та й в горід не заглядати (вовк каже чоловікові на питання: «Чого ти, вовче, заглядаєш?»). *Рад.*

(!) Овва! через твої телята. *Казки.*

«Ей, синку, будем бицьця!» — «Тпру!» — «А що?» — «Що ж, бицьця, так и бицьця.» *Кр.*

Так мама казали. *Ил.* — Так казали старі люде, дівчата. *Ах.*

Дурні люде! кажуть, батько вмер, а хто ж мене тоді битиме? *Пир.*

У всіх матері дурні; тільки моя розумна — що гріх и сказати. *Евх.*

12820. Мому татові вже стало лекше: перше плював на землю, а тепер вже на бороду. *Проск.*

«А скільки ти, бабо, піймала горобців?» — «Оце, синку, тільки оцёго піймаю, то ще дев'ять зостанецця, щоб було десять!» *К., Кам.*

«А встань, синку, та покури люльки!» — «А вже ж матку за череп хватило: чи покуриш, чи не покуриш, а молотить потуриш!» *Черн.*

Що на тому ярмарку — видимо-невидимо! чуть не двадцять п'ять. *Гр.*

«Тату, на ярмалці усі лошат погубили!» — «А ти?» — «Я свого поперед!» *Кр., Кор.* — ... цілий день ходили коло воза, та вже ввечері! (та наслу вже вкрали). *Черн.*

«Ой, чи не підвинули чого з воза мо- скалі, що ти й приїхав, все мовчиш?» — «Цілий день ходили коло воза — та вже ввечері!...»

Уберися, жінко, в кожух, бо я бити буду. *П., Г.*

«Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить! давай, — сюди-туди руб, сям-так два; за копу тела, за три копі сіна — и гроші усі... Е!...»: поїхав. *Сл.* — «Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить!» — «Та що тобі, чоловіче, так здалось, щоб все гроші лічити!.. копу за сінь, копу на сінь, и за копу солі купували; копу з кумом пропили — и гроші всі!»

«Сідайте, бабко, підвезу вас!» — «Не маю, шинку, часу!» *Бр.* — «Сідай, бабо, підвезу тя!» — «Нема часу, треба йти!» *Проск.*

Уліз черв'як у хрін, та й смів; а як виліз из хрину у моркву, та й каже: «коли б я був знав, що морква солодка, був би давно я виліз». *Бр.*

12830. Жінко, я бачив ведмедя, — та так стрівуся з ними нос к носу, та так мене совість взяла! *Гр.*

Правда, що ми ходили дещо и гуто-рили прощо; тільки коли я хоч що або абощо, то нехай мені чортзнаєщо — от що, а не то що! а ви ще кажете, щоб я там що-що, або або-що... *Збр. Лаз.* — То правда, пане, що ми йшли прощо и говорили дещо, але коли ми що на шё по що, щоб нас Бог — чортзнаєщо! *Казки.*

В однім селі шкода зробилась, коней покрали, а ночліжники бачили, що такі то коло тих коней ворожили и щось нишком балакали. Пан їх на допрос — так вони ото й кажуть. *Казки.*

Господи прости, був я на страсті, купив свічку за копіечку, понюхав — медом пахне, так я й ззів. *Не.* — Одмінила свічку за копіечку; сіла під тином, понюхала — пахне медком... и ззіла. *Л.*

Не дай, Боже, з кози кожуха, а з сви-ні чобіт; избави, Боже, від Барської (!) греблі; избави, Боже, від Кулаківського (!) справи. *Ос. 10) XVI, 50).*

З бурлацького оченашу. — (!) Бара-

місто. ⁽²⁾ пан з поповців; вславився тим, що не по правді справи розв'язував. Опанас свині пас, курі крав, у міх клав, курі сокочуть, у міх не хочуть ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ не хочуть; мішок рвеця—щось кудись преця. *Ном.*—Теж з бурлацького оченашу.

Я в Бога мина (нікого не займаю). *Б.*
Муйсій, живо при! *Я.*

«Monsieur, je vous prie!» просив поранений Хранпуз свого підвідника, щоб виз поволі; а той, на мовня Мусій, ото так зрозумів його прозбу...

Соловей у лісі реве, а ведмідь щебече. *Не.*

Нім дитина запіла, когут духа спустив. *Ил.*

Оступця, сторчаки!.. оттак, як бачите, стовбичать. *Гр.*

12840. Помагай—Біг! повна піч людей! позичте дряблястого Павла, поїхати пельками по бика. *Кон.*

«Добривечір, кума! ти не телила моїх бачок?»—Телила, телила! під моїм ночом стогували, мої брехи засобачили, я в гледочку пошেলіла (в щілочку погледіла), аж там ядунята гарчать (вовки ідять уже телят); я за гук (гукать), та й туди, аж воно вертом перечеревенилось, дригами—нож, нож (дригає ногами)! *Кр.*—«Сестривечір, добрички! чи не телячили мої виді?»—«А яка ж твоя видя?»—«Під сіреньким черевеньке, на лисинці лобок, на шні китичка, на мотузоці хвостик.»—«Телячили, сестричко, телячили! захвостила задерю, поочеретила геть до бігу—и д.» *Лист.* (II, 200), [36р. Шей.].—... чи не телячали моїх видень ⁽¹⁾?—«А які твої видні?»—«На лисинці лобок, на мотузоці шийка ⁽²⁾.»—«Під нашим стогом стогували ⁽³⁾, тучця затючали, я за сокіраги, вони задрали лози та побігли у хвості ⁽⁴⁾.» *Сос.*

⁽¹⁾ чи не видали моїх телят? ⁽²⁾ на лобку лисинка, на шийці мотузочка. ⁽³⁾ стояли. ⁽⁴⁾ я за сокиру; вони задрали хвості та побігли у лози.

Дати чернечого хліба. *Ном.*

ЦЯ РІЧ НА ДВІЧІ. *Гат.*—На двічі річ. *Зв.*

12844. Канальська робота (тяжка, бридка, и роботи на каналах). *Кул.*

12846. На твої, пане, шні воля (воля и зоб). *Нос.*

За водою підеш, то й не вернешся (треба казати *по воду*). *Л., Пир.*

Коли б дощ не шов, то б и поїхав (жартує, що каже на дощ *шшов*, а не *падає*). *Ст.* 36.

Медвідь пиво варить (Гуцули в Карпатах на якусь Чорну гору кажуть, як диміє). *Войц.*

12850. Кришка на світі чоловіка тримає (*кришки* не впав, *кришки* не впився и д.—*кришка* чоловіка тримає). *Руд.*

Замішаю не вам, а свиням. *З., Б.*

Що пес збреше, то ми все думаємо, що вашець добродзи. *Проск.*

Помолов—тому руку, тому ногу. *Коз.*

За ціп, та на тік. *Лів.*

Се б то, *заціп*—мовчи.

Бігла собака у Петрівку через лід (Петрівка—и піст, и село є таке). *О.*

РІЧ изняти (почать мову). *Сос.*

Мать з ким гуторку (або: Буть з ким на речах). *Б.*

Вміти, не вміти,—треба говорити. *Бр.*
Красная мова находить добрі слова.

Ил.

12860. Який розум, така й бесіда.

Мудра голова не дбає лихі слова.

З доброї губи добре и слово. *Ск.*

Добро доброе и говорити. *Ст.* 36.

Слова до ради, руки до звади. *Ил.*

Нашо та й шаноба, як добрес слово.

Ос. 6 (III, 42).

Рана загоїця, але зле слово ніколи. *Ил.*

—... а слово ні. *Войц.* —... слово иное вовік не загоїця. *Ст.* 36.

Вода все сполоче, лиш злого слова ніколи. *Ил.*

Слюни не підіймеш, а слово назад не вернеш. *Нос.*

Слово не горобець, назад не вернеця.

Проск.—Слово не горобей: вилетить—не ціймаєш. *Пр.*—Вже слово не вернеш.

Проск.

12870. Сказаного и сокирю не вирубаєш. *Зал.*

Будь добрим вислухачом, будеш добрим повідачом. *Ил., Проск.*

Говорить—не горох молотить. *Лів.*

Що маєш казати, то поперед рожжуй. *Пер.*—Перше рожжуй ⁽¹⁾, а тоді и кажи. *Л., Кр.*—Нім що скажеш, то перше рожжуй. *Кан., К.*—Рожжуй слово, та тоді и говори. *Рад., [Ст. 36.].*—Як маєш що казати, то перше рожжывай. *Бр.*

(¹) рожжвакай. *Прок.*
 Жуй—та вон плюй. *Ст. 36.*
 Прошлої річи не жалуй, а не згодним
 річам не імай віри. *Ст. 36.*
 Більше роби та менше говори. *К., Коз.,*
[Бр., Рад., Пер., Пр.].
 Слухай багато, а менше говори. *Ил.*
 Побільше їж, а поменше говори. *Л.,*
[Бр., Зв., Рад., Ст. 36.].—Більше їж
 та думай, тільки менше говори. *Черн.*
 Не діло багато говорити. *Бр.*
 12880. Хто багато говорить, той мало
 творить. *Ил.*
 Котра корова багато реве, то та мо-
 лока мало дає. *Ил., [Кан., К.].*
 Не мели, як пустий млин. *Ст. 36.*
 Така вже у ёго говірка. *Збр. Лаз.—*
... гуторка. Кор.
 Кинув слово, як в маточину. *Ил.*
 За вашим шептом нашого крику не
 чути. *Пр. в Ст. 36.*
 За вашим торгом нашого ярмарку не
 чує. *Лів.*
 Лемінт такий (або: Глухе таке), що
 хоч турн гони, то не почує.
 Тебе й за кадубами чути. *Б.*
 Говорить, як з бочки. *Об.*
 12890. Пищить, як дідько в градовій
 хмарі. *Ил.*
 Кокотить, як Бойко жовточеревий. *Ил.*
 Забубонів, як старий дяк. *Збр. Лаз.*
 Наче пороснув як горохом у стіну (з
 оприском, шпарко забалакав). *Бр.*
 Засипав, як горохом в бочку (дрібно
 балака, або—бреше). *Гр.*
 Засипала, як маком дрібненько. *Гр.—*
Розсипаєцца дрібній маку. Нос.
 Торохтіть, як вітрак. *Кон.*
 Як горох розсипає (гарно балака, спі-
 ває; виразно чита).
 Хоч хрести малую. («Усе-все роска-
 зує, що не почує; оце таке, хоч хрести
 малую»). *К.*
 Стіпний на докладки. *Гат.— ... ви-*
гадки.
 12900. Там як скаже, та прикаже!.. *Кон.*
 Як у рот не кладе (гарно чита).
 Мов по зорях читає. *Ном.*
 Як в уста не кладе (вітає хороше и д.).
 Б.—Говорить, як у рот кладе. *К., Пир.,*
*Дох.—*Як за руку веде и як в рот кла-
 де. *Ст. 36.*
 Говорить, так як з півсяма бере. *А.*
 Розсказує, мов из книжки бере. *Ос. 10*
(XIV, 28).
 Скаже слово, так як витвердить. *А.*
 Як ріпу гризе. *О.— ... так гладко го-*
ворить. Ст. 36.

Ото сказав, як ножичками відрізає.
Прок.
 Сказав, як гвіздком прибів. *Дох., Пр.,*
К., [Кон., Ст. 36.].
 12910. Що не скаже, неначе зв'яже.
*Кулж.—*Сказав, як зв'язав. *Нос.*
 Сей чоловік, що не скаже, наче топо-
 ром. *Кон.*
 По составях розбірає. *Ст. 36.*
 Як у око вліпив. *Ск.*
 Так слова ёго чисті, як день білі. *Сл.*
 Шебече, як ластівка. *Кан., К.*
 Тихо, як мак сіє. *Л., 3.*
 Списала вона меві як на долоні своє
 життя. *Ос. 10 (V, 63).*
 Масної бесіди чоловік. *Ил.*
 В кого калитка товста, у того мова
 проста. *Черн.;*
 12920. Хоч я ашна луста, та пшенич-
 не слово. *Гл.—*Не клади ашної лусты, а
 клади пшеничне слово. *Нос.*
 Морочив—морочив, поки сказав. *Рад.*
 Як кожухом по плечі повюв. *Пр. в Ст.*
36.
 Балака—як колядує. *Р.*
 Як мертвий говорить. *Ст. 36.*
 Говорить, як не живий. *П., В., Лів.*
 Говорить, як спить. *Ил.*
 Говорить, як на муках.
 Говорить, так як трі дні хліба не їв.
Бр., Пир.
 О, він нелепетливий Савочка! *Зв.*
 12930. Язык, мов в постоях. *Ос. 3 (X,*
88).
 Язык, мов повстанний. *Ка. (I, 56).*
 Галушкою вдавивсь (як хто перепнем-
 ца в мові). *Пир.*
 Говори до стовпа, а стовп стоїть. *Ил.,*
Л.
 Розмова моя любя та мила! ти мовчиш,
 а я слухаю! *Евх.—*Він мовчить, а ми
 слухаєм. *Ст. 36.*
 Мовчить, наче води набрав у рот. *Чор.*
*Рад. (117).—*Як води в рот набрав. *Пир.*
 Ні пари з уст (¹). *Ж., Пир., Коз.—*
И пари з рота не пустить. *У., Пр.—*
 Навет и пари не пустиш з себе. *Бр.*
 (¹) з рота. *Зал.*
 Заціпило ёму язык. *Ст. 36.*
 Мовчить, як сорока в гостах. *Кан., К.*
 Мовчить, як стіна. *Л., Пир., Кон.,*
Зал. (I, 147).
 12940. Як овечка, не скаже ні словеч-
 ка. *Гр.— ... не мовить ні словечка. Ст.*
36.
 Німа, як риба. *Г., П.*
 Ні чичирк, и дух притаїв. *Ос. 2 (24).*

Индик хоч не співа, та багачько дума.
Пир.

Милая моя розмова! *Пр. в Ст. 36.*

Гудуть, як бджілки. *Мар. В.*

Розговоривсь, як свиня з каченям. *С.*
— ... з гускою. *Рад., Пир., Кр.*

Бали та бали, а день далі. *Коз.*

Галу-балу, а свині в ріпі. *Ил.*

Балу-балу⁽¹⁾, а пси в крупах. *Бер., Збр. Шей.*

Шляхтичі забалакалися в коршмі, а один віз крупи. —⁽¹⁾ Гаду-гаду. *Вим.*

12950. Кума з кумою тирири—свині морков порили. *Ил.*

Розмова⁽¹⁾, як з кобилєю в болоті⁽²⁾.
Бр., К., Кан.

⁽¹⁾ Розговоривсь. *Сос.* ⁽²⁾ в грязі.

Говори, як об стіну горохом. *Лів., В.*
—Тобі товчи, як горохом у стіну. *Гр.* —
Хоч горохом об стіну, а він все своє.
Євх. — Як горохом о стіну⁽¹⁾. *Ст. 36.*
—Горох на стіну кидає. *Ил.* — Горохом
об стіну. *Кулж.*

⁽¹⁾ до стіни. *Проск.*

З тобою говорить⁽¹⁾, тільки⁽²⁾ гороху наївшия⁽³⁾. *Х.Зб., Павла., [Ст. 36.].*

⁽¹⁾ розговорятися. *Бр.; балакати, Гр.*
⁽²⁾ так лучче. *Кулж.; треба. Бр., Гр.;*
то треба. *Проск.; Ил.* ⁽³⁾ наїстися. *Бр.,*
Проск.; наїстись Гр., Кулж.; наївшия.
Ил.

З тобою⁽¹⁾ розмова, як з вітром полова! *Гат.*

⁽¹⁾ З дурним. *Полт. Час.* (1862 р. 158).

Розмова, як пня з пицятком. *Ил.*

До тебе говори, так як до того пня.
Бр., Проск.

Говорить, мов блекоти об'ївся. *О., Гр., [Дуб.].*

Не віл реве: твоє здоров'ячко каже (кепкування з того, хто спорить недоділа). *Нос.*

Говори до неї, а в неї Маковеї. *Ил.*

12960. Толкуйся (або: Толкуй), як Головка в погребі! *З., Л.*

Чий ти, Грицю, пан? *Не.*

Говори, Грицю, боюродицю. *Ск.* — ... а я буду оченаш. *К., Євх.* — ... так буде скоріше⁽¹⁾. *Руд.* — ... боюродицю, а я буду⁽²⁾ вірую. *В.* — Співай, Грицю, боюродицю, а ти ж, Петре, харгакуй. *Гат.*

⁽¹⁾ так буде легше для нас. *Збр. Шей.*

⁽²⁾ а він читав. *Пир.; а ти Андрію. Проск.*

Говори, Петре, з хвостом. *Ил.*

12964. Товкуй, Савка, з паном. *Н.*

12966. Толкуй, Захар, з бабою! *Євх.*

Дурному персвазі, а умерлому кадило, то все одно. *Проск.*

Теребені точить. *Пир.* — ...запустив.
Кон. — От и поніс теребені! *Сл.*

Баласи точить. *Лів.* — Балиндраси точить. *Пир.*

12970. Здавсь на витрибеньки. *Бер., Пир., Х. Зб.* — Стіпний на витребеньки. *Гат.*

Десь у ёго язик поза⁽¹⁾ ушима мотавця⁽²⁾. *О., Кр., [К., Х.].* — Аж язик поза ухами літа. *Л.*

⁽¹⁾ Довгий язик, аж за. *Кулж.* ⁽²⁾ поза ухом в'єця. *Кр.*

Язык як на ковороті гуляє. *Б.* — Губа, як на коловороті гуляє. *Г.*

Він ёму зуби заговорить (перебалака ёго). *Пир.*

Єдна голова, та десять язиків. *Рад.*

Из рота перехопляє (річ). *Ном.*

З губи мені вийняв. *Ил.*

Торох! роди, Боже, горох! (кажуть, мепкуючи, як' хто недоладу перебаранча балакати). *Прав. Ниж., Лів.*

Ти бо вже, коли говориш, то говори одно; ато разом хочеш быть и за попа, и за дяка. *Чор. Рад. (140).*

Говорить у пересипку.

Плутать розмову, розмовлять про разні речі, не доводячи нічому кінця. *М. Білз.*

12980. Не до тебе річ! *К., Рад., З., Л.* — ... мовчи. *Пр.* — Не про тебе річ ся говориця. *Бр., Л.*

Не твоє мелеця — засипане Велигонове (як хто вбвотнеця в річ без ладу). *Л.* — ... мелеця — чекай. *Бр.*

О, в ёго рот до ушей. *Кр.* — Має губу від уха до уха. *Ил.*

Ото ротата (зікрата, пашекувата и д.) — на все село. *Л., Кор.*

Лепече, як той пустий млин. *Проск.* — Меле, як пустий млин. *Ст. 36.*

Меле, меле, та муки не веле. *Ст. 36.*

Язык без костей: що збриде⁽¹⁾, то й лепече. *III.* — Нема кості в язиці — можь брехати владиці. *Ил.*

⁽¹⁾ набриде. *Коз.*

Не тямить голова, що язык лепече. *Ст. 36.*

Язык в роті—мели, що хоті. *Нос.*

Ти уже чого не наплетеш своїм безкостим язиком. *Кон.*

12990. Язык не помело. *Кон.*

Слова не полова. *Г., П.*

Мели⁽¹⁾, коли не завізно. *Рад., Пир.*

⁽¹⁾ Набалакайсь. *Пир.*

Мели, коли мелеши. *Бр.*
Він говорить багато, та все чорзна-
що. *Ч.*
Наговорись, Петре, з сином: сегодні
новий день настав. *Б.*—... Петре з гузом:
сегодні твій день настав.
Набесідовала, наговорила,—взяла маз-
ницю, за медом пішла. *Не.*
Аби губи не гуляли! *К.*—Лепечи, що
хоч, аби губи не гуляли. — Аби язик не
гуляв. *Л., Пр.*
Говорила сама в хаті, бо ні з ким бу-
ло. *Б.*
Говорить, що слиня до губи принесе.
Г., П.
13000. Говорить три дні, а все про зли-
дні. *Бус.*
Там такого наговорив, що я класти ні-
куди. *Ком.*
Наговорив стільки, що м в шапку не
забереш. *Ил.*
Оце наказав! три мішки гречаної по-
лови, та усі три не повні. *Не.* — ... та
усі м славні.
Що то плести, коли не знаю що! *Ком.*
Що й казати, як нічого слухати! *Євх.*—
Ти кажеш, та нічого слухать. *Ком.*
Казать, та нічого. *К., Л., З.*
Хтів бим щось сказати, та не знаю що.
Проск.
Шкода того м говорити, що не варити.
Ст. Зб. — Що й говорить, чого не ва-
рить! *Пир.*
Будеш те говорить, що будемо завтра
варить. *Ком.*
13010. Говори! *Бр.* — ... здоров! *К.*
Говори, говори — вісенітницю. *Проск.*
Гай, гай! забалакав! *Гр.*
Верзи, верзиця, покіль верзиця. *Гат.*
Курзю-верзю — горохова каша. *Кр.*
Корзю-верзю — кошелі плету! *Ном.*
Курзю-верзю—дайте ⁽¹⁾ на кутю греч-
ки! *Євх.*
⁽¹⁾ Курзю-верзю, Борисе,—дай. *Кам., К.*
Курзю-верзю, Борисихо, дай куті на
гречку! *Ос. З (VI, 19).*—... на кутю греч-
ки, а я тобі за те попасу овечки. *Лев.*
«Курзю-верзю!» — «Горох молочу!»
Пир., Кр.
Говори Харків Макогоненки. *Прав. Ниж.*
—Поніс Харків Макогоненків! *Сл.*
Харько Макогоненко, що був сім літ
вовкулакою; Харько Макогоненко-Ка-
любаренко-Демко, що матері око ви-
колов. *Макс. (Рус. Бес. 1857 р.).*
13020. Тири-ри, бабонько, дам п'ятак.
Євх.

Тири, тири, бабонько, а твій жених!
Кам., К.
Тир-тир ⁽¹⁾ зузуляста! *Кулж.* — Тир,
зузуляста: з п'ртьям здохла! *Сос.*
Як жіноцтво позходилося м даром ле-
ментув. — ⁽¹⁾ Кір. *К.*
Тир ⁽¹⁾! батько впир, мати відьма (або:
матері-трясця). *Кр.*
⁽¹⁾ Тир-тир. *Гл.*
Ой гур, Марку, по ярмарку (на дурне
слово, або дурне діло). *Рад., З., Л.*
Наказала й наговорила: вибій об пліт,
щоб було, як дріт. *Рад.*
Блейй, блейй, паше Свириде,—зобачи,
що з того вийде! *К.*
Кидаш словами, як пес хвостом. *Бр.*—
Так кидаш словами, як пес хвостом ма-
хав.
Бесіди багато, а разуму мало. *Бр.*
Плете банелюки. *Ил.*
13030. На галай балай. *К., Рад., З.*—...
на балай. *П., Прав. Ниж.*—На гала, на
бала («без резонту»). *Пир.*
Що скаже, то ⁽¹⁾ півтора людського.
Бр., Л., Пир., [Кр.].
⁽¹⁾ Наговорив. *С., Пр.; У* його все з.
Ст. Зб.
Кат має м підшев (споре, а не дове-
де). *Проск.*
Таке говорить, що собака з маслом не
ззість. *Пир.*
Чорзнащо верзе. *Лів., Сл.* — ... ка-
ляка. *О.*
Навмани Лазара співати. *К.* — Навма-
ники Лазара співаеш. *Бр.*
Бовть, як козел у воду. *Рад., К., О.,*
Кр., [Л., Б., Ком.]. — ... як віл у калю-
жу. *Х.*
Бовть ⁽¹⁾, як дурень у воду. *С., К., Л.*
⁽¹⁾ Бултих. *З.*
Бовтнув, як жаба вь болото. *Ж.*
Не рожжував! *Пир., О.*
13040. И се слово не м'якинка. *Нос.*
Не віл, шановавши слухи ваші, пре-
дить—тò чоловік говорить. *Ил.*
Одлив кулю! *Кулж.*
Наказав три мішки гречаної вовни. *Євх.*
Набалакав м в торбу ⁽¹⁾ не забереш.
Л., Пр., [Бр.].
⁽¹⁾ Лантух. *Л.; міх. Рад.*
Наросказував міх, торбу м три оберем-
ки. *Ком.*— ... міх ще м в торбу не за-
береця. *З.*
Наказав аж з коробку буде. *К., Х.*
Що на рот налізе — блевузнить (або:
п'ятакає, або: вернячить). *Ст. Зб.*

Говори з ним понімецькій. *Бр.*, [*Кан.*, *К.*].

Так пристає, як горох до стіни. *Бр.*, *Рад.*

13050. Уже б та молодичка насікла-на-рубала.

Багато говорить.

Хіба Бог видить, що дурень бридить. *Рад.*

Ёго як послушать, так и Бога нема. *Кулж.*

Цить, Ивасю, павів не переслухаєш. *Ил.*

Толкуємось про ялові гуси, що на псарню ⁽¹⁾ літають, та потроху молока носять (пропало що, не вернеш). *Х. Зб.*, *Час.* (1857 р. № 14).

⁽¹⁾ на лекарню. *Ш.*

Така ваша загадка, що нема й розгадки. *Пир.*

Шуточка та рогулечку й привела (овечка баранця). *Б.* — ... та й рогулечку привела.

Кумедне щось сказано. *М. Білз.*

З пустого в порожнє ⁽¹⁾ переливає. *Кр.*, *Проск.*, *Пир.*, *Черн.*

⁽¹⁾ З порожнього в пусте. *Кан.*, *К.*

Після тієї та знов тієї! *Пир.*

Не вйтова дочка, та до речи говорить («Ото не до речи, коли так уже хвалить»). *Рад.*). *Нос.*

13060. Як би її вчили брехать, то вона б и побріхувала. *Р.*

Говорив покійничок до самої ⁽¹⁾ смерті. *К.* — Говорила небіжечка до самої смерті, а все доладу ⁽²⁾ чорзнящо. *Руд.*, [*Ёвх.*]. — Говорила небіжченько ⁽³⁾ до смерті, а як вмерла, то ноги задерла ⁽⁴⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Говорила покойна до. *Л.* ⁽²⁾ Говорила покійниця тітка до смерті, та. *Зе.*, *Пир.* ⁽³⁾ покойна *Ч.* ⁽⁴⁾ то слова не допитається.

Сиділа-возилася небіжечка бабка, говорила-бесідовала до самої смерті; а перед смертю взяла мазницю та пішла по мід. *Збр. Шей.*

Язик у тебе як Литовський ціп: раз по снопу, а раз по току. *Б.*

Що не складно, то не ладно. *Ил.*

Не доладу-ладу, поцилуй кобилу. *Ном.* — Не доладу-ладачку, поцилуй Бардака й Бардачку, и мене, грішненького, в репачку. *Кор.*

А ні ладу, а складу. *Ил.* — Не доладу, не допрікладу. *Л.*, *Дох.*, *Пир.*, *Б.* — ... иззіж собачого викладу. *Збр. Лаз.* — ... иззіж те, що я викладу. *Кор.*

Тю! з дупла того дуба сич вилетів (на дурне слово)! *Кох.*

Приплів каляда, щоб дали капусту. *Ёвх.* — Прикліп коляда. *Б.*

Стринь, бринь — кічка з воза (як хто скаже нісенітницю яку — так аби сказати)! *Кор.*

13070. Дід о хлібі, а баба о хвілках. *Ил.* Ти ёму образи ⁽¹⁾, а він тобі лубья ⁽²⁾. *Кан.*, *К.*, *З.*, *Пир.*, *Кох.*, *Павл.*, [*Проск.*, *Бер.*, *Б.*].

⁽¹⁾ образки. *Руд.* ⁽²⁾ лубки.

Я ёго владу на полицю, а він паде на лавицю. *Г.*

Ёму про коня, а він про вола. *Кул.*

Я о цибулі, а він о часнику. *Ил.*

Ёму кажи тату, а він каже кату. *Ос. 8 (III, 22).*

Начне про воли, кінчає про голуби. *Кв. (II, 56).*

«Козле, що ти брідши?» — «Я що вижу, то й брижу!» *К.*

Як балака, и само не тяжить и д.

Притулив, як сніного до тина. *Бр.*

13079. Притулив ⁽¹⁾ горбатого до стіни ⁽²⁾. *Проск.*, *Рад.*, *Л.*, *Коз.*, [*Зал.*]. — Так уже воно притуляється ⁽³⁾, як горбатий до стіни. *Л.* — Як горбатий до стіни. *Коз.*

⁽¹⁾ Приліпив. *Г.*, *Прав. Ньж.*, *Ст. Зб.*

⁽²⁾ к стіні. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ Не притуляця. *Л.*; Примираєця. *Бер.*

13081. У горді бузина, а в Києві дядько. *Об.* — ... тим ⁽¹⁾ я тебе полюбила, що на п'яті ⁽²⁾ перстень ⁽³⁾. *Л.*, [*Бал.*, *Полт.*, *Пир.*].

⁽¹⁾ за тим. *К.* ⁽²⁾ на руці. *Бер.*; на небі. *Кулж.*, *Не.* ⁽³⁾ місяць

Я їду, а мені бабуна сняця. *Бр.*

Наклали діда дригу. *Р.*

Собака б ёго слухав! *Пир.*

Поспоминали тії (або: Споминай) предки, що померли од редьки. *Б.*

Згадала ⁽¹⁾ баба дівч-вечір ⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Здумала. *Ст. Зб.*, *Кон.* ⁽²⁾ вечор був. *Кон.*

Нагадала собі бабка, як дівкою була. *Ил.*

Згадала баба дівера. *Пир.* — Згадала ⁽¹⁾ баба дівера ⁽²⁾, що добрий ⁽³⁾ був ⁽⁴⁾. *Кон.*, *Ёвх.* — ... дівера, що замолода ⁽⁵⁾ діяла. *Черн.*

⁽¹⁾ Здумала. *Сос.*, *Б.*; Спомянула. *Черн.* ⁽²⁾ свекора. *З.* ⁽³⁾ собака. *Б.*; хороший. *Сос.*; баба діла, що хороший. *Кр.* ⁽⁴⁾ що тричі на день бив. *Час.* (1859, № 33). ⁽⁵⁾ звамолоду. *Б.*; змолода. *Кр.*

Добрий був покійничок! *Л.* — Кождий небіжчик добрий. *Ил.*

13090. Згадала баба поросся, що хорошененьке було, та й плакати стала. *Лох.*

Не тепер споминки. *Бр., Проск.* — Не нині з споминками. *Г.*

Договорились до синього пороху. *Лів.*
Чи сміти говорити, чи хватати помовчати. *Ст. 36.*

Мовчи, хирний! *Л.* — ...хирний! *Пир.*
Мовчи, коли пісьма не знаєш. *Ил., Нос.*

Хто мовчить, той більше знає. *Ком.*
Не петрівський ⁽¹⁾ день. *Лів.* — Тепер не петрівський день ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾ по двічі ⁽⁴⁾ казати. *Пр., [Кор.].* — В Петрівку, як день більший. *К.* — Нехай на Петрівку ⁽⁵⁾. *Евх.* — Петрівчаний день. *Бр.*

⁽¹⁾ не петрівний. *Л.* ⁽²⁾ Сьогодні не Петрів день. *Евх.*; Тепер не Петрівка. *Полт.* ⁽³⁾ Не петрівський день. *Зв., Бер., Рад.* ⁽⁴⁾ по десять раз. *Рад.* ⁽⁵⁾ як дні побільшають. *Кор.*

«Як?» — «Я не дяк — десять раз говорити: я скажу раз, але гаразд.» *Ил.*

«Що ти кажеш?» — «Те, що чуєш!» *Ном.*

13100. Полетіло, та на вербу сіло (як не вчує и пита—що?). *Лів.*

К слову иде и ПРИСЛІВ'Я. *Гр.*

Милый брате! *Пр. в Ст. 36.*

Сестро; сестрице; сестричко; сеструню (чужа на чужу). *Прав. Ниж., Лів.*

Масю; Машко (ласка до жінки и до чоловіка). *Пир.*

Добре то люде повідають. *Ил.*

Як кажуть, то й правда. *К.*

Як сам здоров знаєш. *Об.*

Багато ⁽¹⁾ казати ⁽²⁾, та нічого ⁽³⁾ слухать. *Лів., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Багацько. *Пир.* ⁽²⁾ говорять. *Лів., Сл.* ⁽³⁾ гаразд. *Пир.*

Мовляв: кийсь, або якийсь. *Ил.*

13110. Мовляв той, гей той казав.

Як той казав. *Нос.*

Коли миш голови не одкусить. *Чор. Рад. (66).*

Хто живий діжде ⁽¹⁾. *Л., Пир., Х.* — ... того году, Біг знає! *Рад.*

⁽¹⁾ жив дожде. *Пир.*

Як дочкою! *Бр.*

Из пісні слова не викидають. *Проск., Т.* — ... худа, добра, — все одно, люде все одні. *Р.*

⁽¹⁾ викидять. *Лів.*; викинути. *Ст. 36.*; викидай. *Зв.*; викидаєця. *Х.*

Без сором казка. *Об., Ст. 36.*

Не вам кажучи. *Лів., Сл.*

Не прудком кажучи. *Ил.*

Простіть, не к вашей честі. *Ком.* — Не к вашей честі. — Шануючи хліб святий и честь вашу. *Бр.* — Шануючи вашу честь. *Зв., К.*

13120. Прошу, простіть за правду! *Кулж.*

Прошу, будьте ласковим, не во гнів вам. *Ком.* — Проще пана. *П., В., Пол.*

В розмові з паном.

Не у гнів сеє слово. *Х.* — Вибачайте у сім слові. *Пир.* — Простіть за слово, що сказав. *Бр.*

Нехай здорова буде! *Ос. 1 (110).*

Бідна моя головонько! *Збр. Шей.*

Чатки-зачатки, де мої початки? *Бр.*

Часом забуде, з чого казку починать.

Був собі дід та баба. *Ст. 36.*

Як був собі, та не мав собі, та пішов собі, та витесав нетесаного тесаня. *Лист. (II, 246).*

Був собі бай, зніс копу яй: всім по яйцеві, а тобі зносок (як не хоче казки казати). *Збр. Шей.*

Кажу-кажу казки, через перелазки. *Ном.*

13130. Був собі дід та баба, та полізла на граба.

Як був собі чоловік Сажка, на йому сіра семеряжка, на голові шапочка, на паністарі латочка, — чи хороша моя казочка? *Збр. Шей., Лист (II, 246).*

Буль, буль ⁽¹⁾, и я там був, мед горілку пив, по бороді ⁽²⁾ текло и в роті не бувало ⁽³⁾. *О.*

⁽¹⁾ Барильце буль, буль, а Ивану сім дуль. *Кр.* ⁽²⁾ Из барильця буль, буль, а Иванцю сім дуль, по бороді. *Б.* ⁽³⁾ а в рот не попало. *Нові.*

М'ягкий, як пампух. *Бр.*

Пахуше ⁽¹⁾, як м'ята. *Пир.*

⁽¹⁾ Пахнюще. *Бер.*

Такий міцний, як ⁽¹⁾ з клочья батіг. *Об.*

⁽¹⁾ Таке кріпке, мов. *Лох., Пр.*

Кріпкий, як мацак. *О.*

Кругий, як криве дерево. *Ил.*

Сухий, як перець. *Бр.*

Гладкий, як слимак. *Дуб.*

13140. Густе, як патока. *Пир.*

Густе, як паслін. *Бр.*

Круглий, як місяць.

Як сонце грає. *Гам. Б.*

Ясний, як сонечко. *Бр.*

Свіжий, хороший, як сиріжка. *Пир.*

Такий красний, як 'го з воску уляв.
Ил. — Як з воску виліпив. *Ст. 36.*

Білий, як в Марці сніг. *Бер.* — ... як сніг. *Ж., Л., Б., Кр.* — ... як липина. *Лев.*

Як сиріжка білий. *Кон.*

Як кристаль біла.

13150. Чистий, як крига *Л.* — ... лід. *Бр.*

Чиста, як слёза (або: вода). *Прав.*
Ниж., Лів.

Чорний, як галка. *Бр.*

Синій, як буз. *Пир.*

Як калія ⁽¹⁾ синій. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ сопуха. *Пир.*; сажка. *Л.*

Жовтий, як жовток. *Бр.*

Зелене, як рута. *К., Лів.*

Зелений, як муріг. *Б.*

Червоний, як жар. *Ск.*

Красний, як кармазин. *Сл., Л.*

13160. Шуре-буре-попиляте (ні саякого, ні такого коліру). *Збр. Шей.*

Тричі рябеньке. *Ном.*

Мокрий, як хлющ. *Пир., Л.*

Гарячий, як вогонь. *Бр.*

Холодний, як присок (таке холодне, що мов аж гаряче). *Бр.* — ... як крига. *Бр., Л., Н.*

Приказки и д. невідомі видавцеві 13165 — 13372.

А ні на нитку, а ні на вирітку. *Ил.*
А правда добре присівісь хвади. *Проск.*

А щоб кумове не пропало! *Сл.*

Бажола з дупла, а свиня з хліва. *Евх.*

Бити нікого, а взяти нічого. *Ст. 36.*

13170. Біжить Уляна з троплями, стра-
ха батька Куприяна. *Не.*

Бодай дідько очі вибрав! *Вас.*

Болячки напереді, а там чиркі, а там бородавки, а там и пошла (не розібрав слова. *Ном.*). *Сл.*

Бувши день, будеть и ноч, а бувши ноч,
будеть и день. *Ст. 36.*

Б'є бриндзу.

Вже горло засхло — куди що йшло. *Г., П.*

Вибачайте, серце, що не писанка, але
біле яйце. *Бр.*

Викрутився сіном. *Кон.*

Вилітіло як мак, а учинили як шпак.
Ил.

Висписся в човні (або: в дубі). *Ст. 36.*

13180. Вистріхнув ёго на блазня. *Ил.*

Вид козика до ножика, а від ножика до
коняка.

Відпала му від рота ципька.

Від рогу до рогу, хто кого ошукє,

Він на вечерні був и в кадило дув. *Кос.*

Воза докласти. *Гат.*

Вони пір'я пригоріле нюхали. *Кон.*

Вторлива Ганна — то в'яне, то гарна.
Гат.

В четвер прийшла, та й гриби найшла.
Рад.

Говорить — як би в него купити. *Ил.*

13190. Де піде лис, то всюди увне.

Дідькові очі промив.

Діло хороше, а чорт луччий. *Пр. в Ст.*
36.

Добрий чоловік — добра карта, лихий —
не допоможе карта. *Кон.*

Довгому угадати! *Ст. 36.*

Догадалась!.. взяла хліба в торбу, та
пішла в чуже село. *Бр.*

Догори очима, до землі плечима. *Шим.*

До кума тра розума. *Ил.*

Ей, то-то добре мені цупиня писки об-
лизало! *Проск.*

Єдин трімає печеню, а другий рожен.
Ил.

13200. Є розум над розум. *Г., П.*

Журавель, та в очі гледиця. *Пр. в Ст.*
36.

Журавов крик. *Ст. 36.*

Забудте лиха, а послухайте баби — мо-
єї сувори. *Бр.*

Заплатив по обух! *Кр.*

За пташкою у сині вітати. *Гат.*

Заспівай собі о липовім клинню та о
білій березі. *Ил.*

Застивбсь, як зозуля.

З другої бочки починає.

З корінням й чорт гречку рветь на пе-
ревесло. *Пр. в Ст. 36.*

13210. З пустої пригоди вовк задрив вів-
цю. *Кос.*

З старецького сина и бублик добрий
газда. *Ил.*

И бороду вкапав сметаною. *Ст. 36.*

И гроші побрали, и отгрому немає. *III.*

Иде мужик дорогою, а віз дубровою. *У.*

Изіз дід на пень: чорт діда розпер.
Черн.

Из млина вискочив з ковшем. *Пр. в*
Ст. 36.

И кістку зняв. *Ст. 36.*

Пр. в Ст. 36: «слово въ слово».

И мні мати не дасть. *Ст. 36.*

И немитуй (немитій?) помагайбіг ска-
жеш. *Гл.*

13220. Ирви тісто (було ще тут слово
з *корінням*, але затерто), та в молоко ки-
дай. *Ст. 36.*

И роги покотив.

И Солоха не запоріха.

Й курка не ходить. *Ган. Б.*

Ила сім'я, а тепер и товчуть, та не да-
ють. *К.*

Камся (камня?) б задів, коли б при-
мів. *Ст. 36.*

Клин му в голову забив. *Ил.*

Коївшися, та й замерзне. *Ст. 36.*

Коли з очес, то з удов. *Пр. в Ст. 36.*

Коли коні ідять січку, держи и насічку.

13230. Коли не корова, не надівай сід-
ла. *Б.*

Кропива заклонулась у вишняку, так
треба вибавить. *Коз.*

Куди кухті до патини! *Ил.*

Куди не кинсь, то по уші в смолі. *Гр.—*
Куди ся не кинуть, так по уші в смолу.
Сл.

Лізь, кажуть тобі, на віз! *Не.*

Ліс изрубай, а все та ж борода (ста-
рого не навчиш?). *Час. (1857 р. № 12).*

Ляда біс чоловіка удре. *Ил.*

Максимового повку. *Пр. в Ст. 36.*

Мамекинський старець. *Нот.*

Ми сядемо на місті, та купимо істи.
Ст. 36.

13240. Мишка згіраєть и кушкою. *Пр.*
в Ст. 36.

Між двома сокірка ⁽¹⁾ згнула. *Ст. 36.*
—... пропала. *Пр. в Ст. 36.*

⁽¹⁾ Меже двома своїми сокира. *Ил.*

Мужик мужика заміняв за бика. *Прокс.*

На зломану шию. *Ил.*

На кінський великдень.

Напер на мня, як дуч на теля.

Наряжав на рядку. *Ст. 36.*

Нахвтався до моці, та обі оці.

Наша и везла.

Не бачили, не чули — бо плели мачу-
ли. *К.*

13250. Не будь, бичку, на обривочку.
III.

Не до носу. *Евх.*

Не дри ж мене, приступаючи. *Ил.*

Не гряде, то кане. *Ст. 36.*

Не єдно в берді.

Не кусай, не стежи и не лежи. *Ил.*

Нема мочи — сама сила. *Вал.*

Неначе Ганна без соли. *Евх.*

Не обертай kota хвостом. *Ил.*

Не проси — тільки моноси. *Ст. 36.*

13260. Не той ище носок, щоб глядів
у пісок.

Нехай дурня играв! *Сл.*

Нехай и тее здобрів. *Ил.*

Нехай на сухім хоть. *Пр. в Ст. 36.*

Не хапанка на Иванка. *Ил.*

Ні до-лугу, ні до-сугу. *Час. (1857 р.*
№ 13).

Ні, рябко, бабко. *Ком.*

Ніхто не вийме, як уліпить. *Ст. 36.*

Ніхто собі не винні 'смо, йно добре сло-
во. *Ил.*

Ніхто сороці зпід хвоста не випав.

13270. Ногу ногу підпірає.

Обмилла незаплата. *Ст. 36.*

Огнем та мечем.

Од неділі до неділі, щоб всі люде по-
гледіли. *Гл.*

Однаково зелено жати. *Ст. 36.*

Ото ж на мене вагою сіло! *Гам.*

От, стикаєся ⁽¹⁾, як той пес. *Прокс.*

⁽¹⁾ стикаєся? *Ном.*

Парася, Парася! медку напилася. *Бр.*

Перезувся в січку. *Ил.*

Перехристись, та влізь в болото.

13280. Підійшов Бог в нем — постерегла
нечистая сила. *Ст. 36.*

Піля ніхто не мастить. *Г.*

Пішла кішка по ряду. *Коз.*

Поглядім по возах. *Ст. 36.*

Познаєш пішого (або: голого) з сагайда-
ком.

Покинь сокиру, озьми довбню.

Попритинали скрізь, не треба — вішка-
ми. *Пир.*

Послідня кочерга! *Ст. 36.*

Потапці-потапці, віз чорт у лапці. *Слуц.*

Поти добро, поки мокро. *Ил.*

13290. Почув гуску. *Ст. 36.*

Прийшла до коморі — ні хліба, ні солі.
Кр.

Прийшов, як сліпий до хвіри. *Ил.*

Приложи руку, бо рука не кума.

Присвоїла ніякаєсь справа дубець. *Ст. 36.*

Пристав нові дверці до старої лазеньки.

Приходиця їхати в Кривий. *Нос.*

Продай, Кулинка, красочку за шапочку. *Збр. Лаз.*

Прорізає зуби. *Ст. 36.*

Просив у п'ятницю з олією млинця.

Пир.

13300. Пустися серце. *Гат.*

Пустю синицю хоч на пшеницю! *П.*

Рів та вмер. *Ст. 36.*

Рогатину подай сюди—рогатина у морі лежить. *Пр. в Ст. 36.*

Своя шляхта! *К.*

Седи в хаті, не рипайся! *Ил.*

(Се та) хороша, що кулі илють и ворін б'ють. *Ст. 36.*

Сито на ёго тільки.

Сів та й запів.—Сіла та й запіла. *Пр. в Ст. 36.*

Сіла твоя казка в попа в перелазка, и в кутку на прутку. *Ст. 36.*

13310. Скорій відминого пива. *Пр. в Ст. 36.*

Сокира, мотика, топорець—сорока, ворона, горобець. *Ил.*

Сонце за гору, а він в дюру. *Яц.*

Стрибаєця, покіль бісом штрикаєця. *Гат.*

Стук-стук! до порога тук! (чута од панів). *Полт. г.*

Сук на сук. *Ил.*

Схилюся по поліно, та стовк собі коліно.

Така вже в мене сторія. *Бер., З., Кр.*

Таки Пархом не ворогом. *Я.*

Твоя голова не позолоти! *Проск.*

13320. Твоя кобила вгрузла. *Ст. 36.*

Ти ж зозуляста, чи не сіменяста. *Гл.*

Тільки єсть поки поймаєш, стільки влови. *Сос.*

«Тут, туре, грузько!» — «Сів би, та калко.» *Ст. 36.*

Увір мене тварь, що той пузирь лихтварь. *Кос.*

Узриш вовчу звізду. *Ил.*

Укрутив хворостину. *Ст. 36.*

Умий кожух, а не помоги. *Ил.*

У него натура, як у тура. *Ил., Войц.*

У орла дві голови, а ти мене не хвали—нехай люде збоку похвалять. *Чир.*

13330. У пічурці родивсь. *Пир., Павл.*

Усім паністарим упиряка. *Б.*

Усходився—еще и діти не сплять. *Ст. 36.*

Ухопив місяця зубами. *Кос.*

Хай у постоях гречка родить. *Кос.*

Хапало в хапиці, хапиця ж по пиці.

Гат.

Хватай муку в міх. *Ст. 36.*

Хинцю, Хинцю! прошу у дружки! *К.*

Хорош и той під тура. *Ст. 36.*

Хоч далеко, та треба ходить по тим!

Пр. в Ст. 36.

13340. Хоч до неї вийся. *Бр.* — Не вийся до неї. *Ил.*

Хоч ми не піймаєм, то дідько. *Не.*

Хоч трава й шовковая, коли могого коша не маш! *Ст. 36.*

Хоч уріж (або: хоч утни). *Бр.*

Хрустнуло, як оріх, шустнуло, як у міх. *Ст. 36.*

Хто напорошив, той розголосив. *Руд.*
Хто скляний дух має, най на чужого каменем не кидає. *Ил.*

Циба—риба, зусь—гусь. *Зал.*

Цитте, жаби, я ваш пан. *С.*

Цілий вік з торбою не сварися. *Проск.*

13350. Цупить та тягне—волики йдуть. *Б.*

Чаро готове. *Лів.*

Червячками и той живиця. *Ст. 36.*

Чернецький хліб, показаський иззіж. *Евх.*

Чие времєння, того й погода. *Ил.*

Чи з портом на тобі сорочка? *Ст. 36.*

Чи (¹) опиханий, паноньку, ячмінь? *Ил.*

(¹) Ци. *Закр.*

Чи ти ів у Джунькові солоні жуки? *С., Бер.*

Чоловік не Гапка. *Бер.*

Чому, жінко, хаті неметєни? *Ст. 36.*

13360. Чорт ёго бери з кісткою, аби мені іспік був! *А. Вил.*

Чужому не радуйся! знай лад надогад. *Ст. 36.*

Щоб ви разом роги покотили. *Бр.*

Юхи подсип, коли єсть. *Ст. 36.*

Я зараз вискочу: я така не утолиха. *Сл.*

Як журавлі у небі. *Гр.*

Як кого схоже—на рогах поставить. *Б.*

Як козак в Лузі. *Гат.*

Як мак у полі.

Як не буде Івана, то не буде пана. *Ил.*

13370. Як по міді пішов. *Ст. 36.*

Як рак з кошєли випав: так багачєві талар з калити, або з кашука.

Як туп та ляп, та й иззіла вєсь ка-
раб. *Не.*

Додаток 13373—14340.

Не все до Бога: треба й до розума свого. *Вал.*

Бог не гуляє, та добро міняє: од того одбере, а тому 'дасть. *Бр., Рад.* — ... добро розділяє: у одного візьме, а другому оддасть. *Не.* — Бог, сказано, зроду не гуляє, все вилами перекидає: один наїсця, другому подасть. *Ил.* — Господь милосердий ніколи не спить: у того щастя одбірає, тому дає. *Зан. (I, 148).*

Пришовпіст—підогнув собака хвіст. *Кул.*

Вишептався, як рак в торбі. *Шим.*

«Скажи мені, дядьку, який с'єгодня празник?» — «Та кажуть, що баба діда дражнить». *Сторож.*

Люде плачуть, а чорт скаче. *Коніс.*

Попову корову и вовк пізна та не візьме. *К. и Полт. и.*

13380. Як немає закопаних грошей, то він—вбогий піп. *Кос.*

Піп з н'єго так и верне. *С.*

Бійся попа, як той ладану. *Вал.*

Як переїде дорогу—щастя не буде, хіба одпляюєся. *Об.*

Золись-золись! на більш не надійсь (як зольять плаття). *Б.*

Як зольять плаття, то виходять надвір и кличуть: «цуцу, білий!»—щоб біле було. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Шуги, на попові курі! а на наші не лети, тобі очі засліпи (на шуліку діти кричать, мати посила). *Кр.*

Журавлі, журавлі! колесом, колесом; ваші діти за лісом, за лісом (щоб журавлі закрутилися на однім місці и зпустилися додолу). *Кор.*

Журавлі прилетіли й полудень принесли (пізно з вирію прилітають, як уже такі дні стають, що опріч снідання, обіда и вечери, треба робочому чоловікові ще й полуднувать. Перестають полуднувать од Покрови). *Кох.*

Ой дощечку, накрапайчику, накрапай! чорну хмару на Нехаєвку (за Коропом, як Сейму) наганай, наганай. *Кор.*

13390. Икавко-икавко, де була? у Києві; що іла? кобилину; де діла? покинула—

покинь и мене (од икавки так проказують, не перехоплюючи духу). *Кор.*— Ишло через 12 ланів; один каже «лан, лан», другой каже «лан, лан», третій каже... дванадцятий каже «лан, лан» (те ж). *Л., Кор.*

Пливи-пливи, колодів, на білім города, та перекажи баткі, маткі, що моя чушку (свині) пасеть, чорну сорочку несеть (кидаючи дерев'ячку у воду, приспівують, ламаючи язик на татарський штиб). *Час. (1859 р. № 6).*

Цур—мое! *Зв., Лох.*—Цур не ділишця! *Л., Евх.*

Мати водиця!... ух-ух, мати водиця (як купують дитину, або й само як купаєця, а вода холоднувата—примовляють). *Ном.*

Калі, калі! *Л.*

Як купаєця дівтора и котре хоче надівать сорочку, кричать так, хапаючи на березі грязь и кидаючи нею в того.

Побреду я по кісточки, щоб любили невісточки; побреду я по коліна, щоб головка не боліла. *Прав. Ниж.*

Примовляють, як, зкупавшись и надівши сорочку, знову уступа в воду, щоб неги пополоскаць.

Не сідай верхом (на собаку): підкурить—не виростеш. *Л.*

Як дитина, бавлячись с собакою, сиде на неї верхом. Кажуть теж «певно собака підкурила», як хто не великого зросту.

Чи буде лад, чи не буде: в якому у мене усі дзвинить? *Кр.*

Стережися того, кого сам Бог назначив. *Ил.*— Не даром єго Бог назначив.

Обчеркнуть курячим зубом (чарами обмарить, заподіять). *Час. (1857 р. № 13).*

13400. Як дівка зле вмишає лемішку, або мамалию, и в ній є мука, — набрати тої муки и наспати під бігун—дівка не відасця. *Збр. Шей.*

Качки оскубуюця— дощ буде. *Шим.*

Як уперше гримить грім, треба сплюно що-небудь (найпаче стіну) підперти—щоб спина не боліла, як настане літня робо-

та. *Л., Кор.*—... треба підняти що важке. *Юр. (Час. 1855р. № 21).*

Як иде град, викидають надвір сковороду и кочергу, щоб перестав.

Як дзвоним гудуть сумно — скоро хтось вмере.

Коли над хатою пугає пугач, або сич — біду віщує, и найпаче пожежу.

Курка як заспіва — віщує смерть кому з господарства. — Таку курку (в Черніговщині, та, здається, и скрізь) хапають, де вона заспівала, и міряють нею, ніби локтем або аршином, до порога: що припаде до порога — чи голова, чи хвіст, чи ніжка — одрубують. *Час. (1859 р. № 8).*

Коли родяцця більш хлопчики, ніж дівчатка — война буде. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Хто перше з молодих вступить до церкви, або у кого первого свічка в руках потухне — те попереду и вмере.

Дарую тебе додільною (без підточки) сорочкою (як скаже так у понеділок молоді яка баба, що ворогує на ню та й знає до того, то для молоді се погано — то баба насила на неї коросту). *Кох.*

13410. Хто на Великдень п'є за обідом воду — ніколи не пообідає без води. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

У кого вийде яка звада на Новий рік — цілий рік зводитимецця.

Коли в'юсені літа багато паутини — на той рік урожайне літо буде.

Коли на Водохрища риба табунами ходить — на роі добре буде.

Коли у якого господаря буде пакіл, що пробивають ним лід на тім місці, де на Водохрища святитимуть воду, то такому господареві пайдитеме у господарстві и найпаче у пасіці.

Коли на Багату кутю буде зоряно, то буде урожай.

Як хто продає жалкючи, не піде куплене в руку.

Коли свербять долоня — гроші хтось дасть, а очі — плакатиме.

В остатню квадру, жінота ні за віщо ні садитиме нічого, ні сіятиме, ні солитиме угірків.

Хати закладають там, відкіль віє теплий вітер (?).

13420. Щоб не трапилось лихо, як хтось перейде дорогу, або стріне: перев'язують пояс на сорочці узлом назад; а коли чоловік иде — кидає під колесо цурупалок, переїжджа його, и потім, розламавши, шпуряють назад.

Куплену шкату вводят в двір задом и назавжди становлять там, де вперше стане вона сама.

На Юрія стрижуть стригунів, а на Хло-ра и Лавра (18-го Серпня) — ні за що кіними не роблять, навет оброті не на-діне: почитують сей день кінським свя-том.

Збирають з страви скалки жиру и заго-довують тим свиней, що годуватимуть на сало: товсте сало буде.

Як поїдять кутю, сім'я сідає на поку-ті (на сіні, де стояла кутя) и квоччуть — щоб квочки сідали и лупили курчат; по-тім сіно те кладуть в кучку, де сидітиме квочка. — В Лубенщині квоччуть, як несуть кутю на покуття. *Див. Ос. 5 (IX, 62).*

Но Водохрища починають учить коней и молодих биків. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

В Черніговщині, як буває весілля, да-рують батюшці заквічану калиною курку. *Час. (1859 р. № 8).*

Иноді труну заквічують калиною (пев-но, у дівоти тільки). *Час. (1857 р. № 12).*

Домовики нічю іздять на конях. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).* — ... и що в гри-вах у коней роблять иноді якісь зав'яз-ки — то домовики стреміна собі роблять. Иноді, кажуть, приїди вранці до коня — мокрий, як з води витягнутий: ото домовик іздив. Щоб не іздали домовики, папів в станах держать, або чіпляють стрелену со-року: іздитиме домовик на їх. *Ном.*

Бог людей не бракує. *Ил.*

13430. Бабини животи (болота, грузка руда). *Пир.*

Марево мрііцця, неначе дііцця. *Гат.*

Перва Пречиста любить паляничку м'я-кеньку, а Друга — сорочку біленьку. *Б.*

Весна — навісна. *Ах.*

Подай дощу — сорочку спущу. *Б.*

Дощів батько (град).

Лід кріпкий, хоч гармати коти. *Кор.*

Та там, бачте, и кутить, и м'утить, и з верху йде, и зпід землі рве, а тут та-ки побожому тягне. *Сторож.*

Циган забравсь до хліва коней кра-сти, коли біжать хлопці, горобців ло-вити; Циган у в'ятір, та як побачили його, ото й каже (див № 642).

Віщував календарь, та в помийницю впав. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, що кален-дарь віщує, непогод там, чи-що.

О чадо! не звірами ти еси ззідено, а руками чоловічеськими тебе збавлено. *Сос.*

Казав Яков своїм синам, як вони до-несли йому, що Їсипа ніби звір изів.

13440. За Хмелницького Юрся нуста стала Україна звелася, а за Павла Теренка — не поправиця й теперенька. *Макс.*

То свята старовина. *Кох.*

Великий Иван, що з дуба впав. *Коз.*

У мене був брат Великий Иван, що з дуба впав. От чоловік був!... оттама годля була, а він узавсь, так и зломалась — упав. З того часу ёго прозвали Великий Иван, що з дуба упав — так и до смерті зостався. *Олмш., м. Коз. п.*

В Олику — по лика, в Клевани — по діда, в Деражню — по горшки (перші двое — містечка, а то — село на Волині). *Лев.*
Тростенець (Волинь) Полісся ківець.

Як в Києві на дзвіниці чейці в дзвони дзвонять, так в Полтаві перекупки на місті гуторять. *Сторож.*

Ex cujus (Kioviae) promontorio multa alia videri loca — *vulgatum est Roxolanorum proverbium.* Архив Калач., *Michalonis* (XVI ст.) *Fragmina*, 60.

Ромен город на горі, по дві дурниці на дворі. *Шим.*

Добре болякували Ромнові заїжджі ярмаркові гості!..

З Вересочі повилазили очі. *Б.*

Село *Н. п.*; див № 736.

Поніріці — дурні вівці. *Ком.*

Красняне (Красноколядінці), народ хитруватий и роцотний, глузують так з Поніріців (с. Понори Кон. п.), що вони люде просі, хлібосолні; Поніріці ж глузують з Краснян, — що вони мошки кличуть істі до себе на храм (се б то, храму не справляють, а храм іх на весняного Миколи, як мошки багато). *С. Д. Нис.*

13450. Покошичи (с Кр. п.) роскошичи: хто прийде в жупані, то пійде без свитки. *Кр.*

Городня — голодня. *Черн.*

В Суражі все люде вражі. *Шим.*

13453. Де голова не лізе, туди москаль и влізе. *Б.*

13455. Ні вже, як хто скаже, що «як у нас у Расей!» (гарно б то так), так слини в рот набери та й ковтни.

13457. Жиди, Жиди-кателики, не нашої віри: у середу, у п'ятницю сироватку їли. *Б.*

Жид, пан и Німець усе поверне в нівець. *Черн.*

Жид-Жид, бодай ти зник! *Вал.*

13460. Ні, жидівського духу не відхристиш.

А ну, пане, й мене так! *Кор.*

Пан хотів пошкунтувати з голодного Цыгана: «що», каже, «найсамперв зро-

бши поросяті (а воно жарене на столі), и я тобі зроблю, — а тоді вже й їстимемо». Циган, не довго думаючи, за хвостик... поцілував та ото й каже. *Камн.*

«Німцю, поцілуй мене онкуди!» — «Was, was?» — «Еге, мене!» *Полт., Камн.*

Знай свята своє лігво. *Вал.*

Старої корови пузир. *Кор.*

Як мале та просторікує. *Камн.*

Великої кошари свиня. *Кор.*

Рад не рад, а будь готов.

Могучого чоловіка з десятку не викинеш. *О.*

Царське діло и ніч не спать. *Час. (1857 р. № 15).*

13469. «На Русі будеш!» — «Уже на Русі.» *Б.*

Вийти на слободу, зпід арешту; оправдяться. Се, певно, давнина, *невільницьке. М. Білс.* — У голодний год колись був у Берестовці козак Мороз, багатири. Люде пухнуть з голоду: спухне, як скло; виїде на сонечко, сяде, шкура на тварі репте, то вода так и тече. От він наварить казан кулешу відер у 30 та хліба напече та й зазнає: «дідь старе й мале, їжте, — та так годував усе село з весни аж до жнив. «Їжте», каже, «добрі люде, годуватиму вас, поки й на Русь вийдете (поки хліба нового дождете)». Вийти на Русь — од часів Запорожжя, де хліба не сіяли. «Та вже пристарівшись на Русь їти мушу, ачеї попи відпоминають мою грішну душу» — стоїть в написові під парсуною Запорожжя. *Кул.*

13471. «Бач, які для вас хороми строюця (казав пан простому чоловікові).» — «Ит, добродію, такі будинки та для нас! це б для вашої милости.» *Вал.*

Як будеш з правдою кохаться, то не будеш и паном звацьця.

«Хто дурніший — чи пани, чи прості люде?» — «Пани сами по собі дурні, а ми сами по собі.» *Кох.*

13474. Добрий був пан: Бог ёго узив та чорту подарував. *Кор.*

13476. Як би влітку на панщину не ходила, так сказали б, що на себе недуг натягала.

Як беруть за нас гроші (дурно), так випадком и випадуть.

Чоловік без волі, що кінь на припоні. *Кат., З. п. (Глиньязов).*

Хоч рачки, та на волі. *Кох.*

13480. Як мир (миряне) похилився — горбатим зробився. *Кос.*

13481. Не бачила, як и кропиви росли. *Б.*

Сиділа у заперті.

13483. Багатий, та біснுவатий. *Кул.*

13484. Гроші добрий робітник, але поганий господарь. *Кос.*

13486. Гине, як риба з водою. *Ил.*

И кому на добро иде, то так иде, як рікою гуде; а як на нещастя иде, то як гуде. *Кр.*

Що в нашого Левка вже торбинка легка (з казки). *Д. С. Нис.*

Я вік прожив на злах лободах, або — як сорока на тину. *Б.*

13490. Убогий такий, що як гнида вире, то нічим поховати. *Кул.*

Такий убогий, що й кошеняти нічим з запічка виманити.

Ні хліба куска, ні соли дробка, ні страви ложки, ні води корці. *Б.*

У ёго грошей, як у жаби пір'я. *Кос.*

Лиха година, як убогий втраче корову, а багатий дитину (див. № 1620).

Бідне сороцці раде, а багатий й кожу-ха пурявця. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Не сяка, не така бридня, та й стій до півдня. *Б.*

То Божа воли, чи шаслива, чи нещасна доля. *Полт. Час. (1862 р.).*

Не дай, Боже, біди, то и в кваці па-лець зломив. *Лев.*

Від роскоші кудрі (кучері) вьюця, від журби січуця.

13500. Одже тугук та й годі. *Ил.*

Бог напусть напустив. *Б.*

Пішло у шию! *Ном.*

Сказано там, де кажуть: «де коротко, там и рвевця».

Извив корогів та й пішов. *Б.*

Не по правді жив, а далі — умер, звівся, з'їхав з села. *С. Д. Нис.* — Извив корогів и д. — зібрав юрму та й повівся. *Ном.*

Піймав караса з пороса. *Не.*

Жартують, як багато сподівався, а мало оббірає. *Коніс.*

Піймав зайця за крашанки. *Ном.*

Заробила Гапка бісового батька. *Кан.*

З усього мира та на мою гарю. *Лев.*

Держав дві корови, а тепера дві ворони (усе пропало). *Б.*

Згинув, як марцевий сніг. *Дуб.*

13510. Був та нема, та поїхав до млина. *Ном.*

Був з маком, та став з таким (ні з чим, порожній). *Кор.*

Як лизень злизав.

Кружало, де лежало (було та збрело).

Щ. — ... де *чайно* лежало. *Не.*

Взяв, як чорт Жида. *К.*

Повезли, як козу на ярмарок. *Бр.*

Не знаю, що в кривті, що в рукава. *Гл.*

Хоч лопни, а риба не ловиця.

Не держалися на горі, а під горою не вдержисся. *Кос.*

Бакала муха злого духа — так и я (най-мита, чоловіка и д.) такого.

13520. Просив — не дає, випросив — не бере. *Вал.*

«Дяче, дяче, чого твоя сім'я плаче?» — «Не всім же співати.»

Бідой біди не допоможеш. *Черн.*

Біда за бідою: купив коня, та й той (або: аж він) з мадою. *Щ.*

Життя, як собаці на перелазі. *Ах.*

Мов рожен' ёму в очі. *Кулаж.*

Нетеча дала занят'! *Кан.*

Кисне, як кваша (рюмсає). *Час. (1859 р. № 8).*

Наплакав, як кіт на сало. *Пр., Лох.*

— ... кіт сала. *Бр.*

Кисла Оришка (тонкослізка)! *Кор.*

13530. Терпи до загину. *Кобз.*

Кожний добродій має свою милицю (Chaque homme de bien a sa jambe de bois). *Кос.*

Гонор такий, що куди тобі! *Ном.*

Гола — як кістка, гостра — як бритва, а дмеця — як шкуратор на огні. *Ах.*

Чоботи нові, а підшви голі. *Не.*

Глузують з такого, що не має нічого, а ніс дере. *Коніс.*

Дайте санчат хвасті підомчать (як хто хвастає). *Б.*

Не хватай муки в міх без вітру.

Нема ліпшого чоловіка над мене, нема гіршого то над мене. *Ил.*

Який почесний! а як натее, то прощу понюхать! *К., Кан.*

Як летів, то й ропотів; як упав, то й пропав. *Зал.*

13540. Я тобі казав не тпуть в казан, а ти не послунав та й повен набунав. *Кор.*

Не клопочись и не роби туроса. *Б.*

Нетри ёго несуть.

Чекає, як каня дощу. *Бр.* — Чигає, як каня на дощ. *Ил.*

У Лядських пісьмаків, *каня* — у кого хмара, у кого хижка птиця.

Цур тобі, сатано, відчепись! пристав, як на сповіді. *Вал.*

Наволокті пеню.

Обвишуватить по дурному кого. *Б.*

Як лихий на шкоду. *Ст. 36.*

Росклався на покуті, мов святий турецький. *Сторож.*

Гребі, як кінь копитом. *О.*
Якось там звеличав. *Б.*

Син батькові—не «тату», чи як інакше сказав, а менням наменив.

13550. Хто худій—на три милі обійди.
До всякої масти козир. *З. п.*

Гудить.

Протпругав віру (не вірять більше). *Кор.*
Укрий, Покрово, од духа злого и (чоловіка) такого («Добрий, сестрице, у тебе чоловік!»—«И, укрий и д.»). *Кож.*

За святим ділом та чортowymi ногами.
Кор.

Лиха твар все перемаже. *Коніс.*

За чужую кривавицю купив у церкву плащеницю. *Кр.*

Зложилось се прислів'я про одного секретаря Пу...ка, що дуже драв, кажуть, з людей, але був собі набожний и купив таки справді плащеницю.

Душа чорна мов у ченця ряс. *Вал.*

Вродилось ледащо не на що. *Коніс.*

Ні, хлопці! ёго пора в Московію по-слати — там з ёго буде пан (про ледащо).
Вал.

13560. У вічі — як лис, а за очі — як біс. *Б.*

Дивниця лисицею, а думає вовком. *Полт.*
и *Черн. п.*

Вивертає піку, неначе Німець (ради користи уміє бути и сиким, и таким). *Кон.*
Маною вродиця, а доброго ні в копійку. *Сл.*

Потайна собака (на чоловіка). *Ном.*

До вовчого м'яси́ва собака підлива. *Кос.*

Монахи, що не дають промахи. *Шим.*

Він вміє піймати вовка за ву́ха (поко-ристува́нця чим). *Кос.*

Лисице, лисице! та й довгий же твій хвіст.

Так він до вас берецця,—як не знає чого! *Сос.*

13570. Панська підлизуха. *Ном.*

Чумак чумака таранею допіка, а сам у ёго з воза потягує чабака. *Сторож.*

Як бачить, так и ра́чить (тоді годять, як у кого що є). *Б.*

Сюди хрестом, туди хвостом (таке-то яхи́дане).

Робити золотий місток до ворога. *Кос.*

Тхори тому, що носа не має. *Ил.*

Моє діло теляче: наїлася та и в хлів.
Гл.

Москаля підвів. *Лів.*

Я не до вас—я до Дунаю: води́ці на-пьюсь та й додому піду. *Б.*

Вовк добірався до гусей, коли пастух... так той ото й каже. Жартують, як хто

вдає, що того в ёго и в думці нема, а тим часом воно певно є.

У голові мов у пеклі—нічого не вид-но. *Вал.*

13580. Утав швагу (зробив кому на-кость, але не на вбиток, а на посміх)!
Кор.

Казали—ми́неця, а воно тільки настає.

Шим.—Казали—ми́наєця, а воно са́ме присту́пає. *Ном.*

13582. Вертиця, як шило в паністарі.
Зал.

13584. А як би там око було? *Ном.*

Глувають з дурної жалоби, що, мов, шпурнув чим, або так дуже ударив. В «Десять Кіп Казок» про сеи брехенька.

Водять очима наче здодій по ярмарку.
Б.

Шик-шик—не в сіх, не в тих, в сап-янівх. *Б.*

Скраснів, як іскра. *Лев.*

Не до стьда, як сорочка лиха.

Якого уродила ненька, такого прийме й земелька. *Сторож.*—Якого привела мама, такого принитає й яма. —Який вийшов зпід пелени, таким остану́сь и до труни.

13590. Дай тобі, Боже, щоб ти тихень-ко гомонів, а громада б тебе слухала. *Кож.*

Менши кокот, менше клопот. *Гл.*

Наплюй ти їй в вічі, та скажи: «одка-снясь од мене й од лица мого». *Б.*

Так и лізе, як чвора́. *Б.*—Біга́ть чво-рою (або: слётою).

Слідом біга́ть.

На ёго такий—Божий кий (сердитий).
Н.

Война посеред гайна. *Б.*

Три музики градо и всі три виграло (спори́лись и не згоди́лись — кожний по-сво́ему прав). *Кон.*

Так лаєця, що чистій на землі буде, (ніж) як він вилає. *Б.*

Без огню варить кого (докоря́ть чим).

Оце вже й почали пендіюра водіть (ла-я́нця).

13600. Світчив ёго, світчив. *Ном.*

Лая́нця при́кладно. *Б.*

Задам я тобі бурду. *Збр. Шей.*

Гляди лиш! так полетиш, як *хтось* на лопаті. *Л.*

Не бачить би ёму Красного Колядина! *Ч.*

Ну, знав би він до нових віників.

Е—дурні наші! *Полт. п.*

Звичайна лайка.

Нікчемний ваш рід! Нікчемного ви ро-ду! Изро́ду нікчемні! Та що вже з нік-чемних! Нікчемні собі у затишку. *Кож.*

Як дам тобі, так світ за 'вчинку зда-
сця. *Не.*

Старосвіцька. *М. Білз.*

Тут тобі й пуп розв'язецця. *Ч.*

Пропадеш, як гнила колода. *К.*

13610. Що, жив! горобець каже *жиз-
жиз-жиз*; а як поймають, то й не жи-
ве. *Бр.*

В три-шия тебе прогнать. *Л., Кон.*

Кота ще треба пошавувать (палицею),
щоб він сюда не виикав. *Н.*

Кнут не ангел—душі не више, а прав-
лу скаже. *Час (1857 р. № 12).*

Жалко, що не помічено, де записано!
Ном.

Ювелірик—латірник. *Черн.*

Лайка.

Клепацівський злодій (як хто вишком
візьме, або просто вкраде). *Л.*—Оце Че-
вильчане (удливе, або—усе рознесли, роз-
хватали, на обіді або—що).

Клепаці и Чевильча (сб. *Л. п.*) з дав-
них-давніх вславились по Лубенщині зло-
дійством. За мови пам'яті ще діялось,
що чумаки було ганяють їх батіжжям
в Луб. по ярмарку: піймають на крадіз-
ці, дёгтем обіляють, обсиплюють піском,
та й почнуть скрізь по ярмарку—тіль-
ки й карі їм було.

Красилівська масниця. *Б.*

Дражнять Красилівців (с. Бора. п.)
що років 50 вони перший тиждень по-
сту замість масниці гуляли и їли скором.
М. Білз.

Струць задесенський. *Б.*

Дурень, як Задесенець чи Литвин. *М.
Білз.*

Маня. *Б.* — Пірка.—Байда.

Дражнять жінок або дівок—«манею» и
«піркою» вертливих, а «байдою» здоро-
вих неповоротних. *М. Білз.*

Листопадная маня. *Черн.*

Лаялись жінки.

13620. Стара гаргара (або: гаркгара,
gergгepa). *Б.*

Сердита, лаюча баба.

Щоб таких густо сіяно, а рідко сходи-
ло.

А щоб тобі піп приснився! *Вал.*

Щоб тобі віку, як у кози хвіст! *Лев.*

А щоб ти попав на Серпяжин шлях
(біля Каніва).

А щоб ти пішов під дев'яту палу! (?).
Час. (1859 р. № 33).

Щоб тебе норіці сточили. *Б.*

Щоб тебе понесло на папороть—моги-
ли тї на Щокотин слід.

Років 50 тому в Оленовських гаях
(Б. п.) вовки зіли багатого козака Що-
коту; жінки найшли ноги. *М. Білз.*

Нехай тобі болячка з грішнім, окрім
хреста. *Б.*

Що на старих грошах були хрести.
М. Білз.

Хай ти піди навпакі сонця. *Б.*—...пі-
ди вовками та тічками.—... піди очере-
тами та болотами.

13630. Нехай тому луком душу випре
(як дорікають, що лукавнуєш). *Кор.*

Щоб тебе кров гаряча пила (за п'я-
ництво)!

Щоб тобі ні втішильця, ні вradoваць-
ця!

Не буде тобі ні добра, ні житла! *Б.*

Щоб тебе правцем поставило! *Кор.*

Треба простить, або прохворостить.

Потіль бить (чоловікові жінку), покіль
материну шкуру зніме, а чоловікова на-
росте. *Б.*

Треба б ёму ижицю прописать. *Кор.*

Напали, як чорт на попа. *Гл.*— Ухо-
пився, як чорт за попа. *Рад., Л.*

Верболіз б'є до сліз (школярів). *Вал.*

13640. Скігайть скільки хоче, тільки
нас не морочте. *Сторож.*

На мені тільки піч не була (такий би-
тий). *Б.*

Забив забузани. *Лів.*—Забузан забив.

Пр. в Ст. 36.—Забузан нікого не забий.

Ст. 36.—Забіти за бузан (заткнути за
пояс кого). *Евх. (Час. 1859 р. № 8).*

Пійшов ёго плуг орати (по ёго ста-
лось). *Б.*

На відважне батька в лоб. *Проск.*

Берись, синку, за свою свитинку. *Хор.,
Пр.*

Хвалено тих, що твердо стоять за
свою батьківщину. *Коніс.*

Не бери голою рукою. *Бр.*—Голою ру-
кою не займай (або: не чіпай). *Евх.*

Бог на нас дивиця (дихо спіткало:
гряд, сухоліття и т. инше). *Кох.*— Бог
на тебе дивиця (як каже або робить не
по правді).

Круту молоть (бояцьця кого). *К. 1.*

Бігає, як упісяня миша (перелякалась)

Б.—... упісяний таркан. *Кор.*

13650. Ковалики в паністарі кують
(страшно).

Сміливий, як Святий Петро. *Кос.*

Завзятий як перець, покіль не вийде
на герець. *Хар., Зін. п. (Опошня).*

Ховаецця, як зозулька по кропиві. *Н.*

«Вона й ховаецця—бабусина тиличка
—як зозуля по. кропиві, а то скот її
бив!» *Коз.*

З тебе дух, а з мене переполох (ка-
же переляканий тому, хто перелякав).
Полт. Час. (1861 р. № 32).

*

Тікають не од бича, а од калача (вздо-
гов кажуть, як хто тіка: жарт). *Кох.*

Сотворіте милостину, господи милості-
вні. *Черн.*

Кажуть старці.

Дасть Якову—дасть и всякому. *Кон.*

Грошовитий подай-Бог—щоб сам чорт
не знав. *Бѣх.*

Спасибі! нехай вам Біг силу верне. *Б.*

Кажуть тому, хто поміг зробити що.

13660. Обувшись в мої чоботи та мене
й лас.

Готовеньке и кішка иззість. *Час.*
(1859 р. № 33).

Напірай на стриб та й на добрий! *Кор.*

—Плаз та ще й добрий. *Ном.*

Бач, ковбасу почув, а верби й не по-
чув. *Кор.*—Бач, млинці й почув и д. *Ном.*

Є довга брехенька про старця и єго
поводатиря. В різних місцях вона різ-
но розказуєця. В Коропщині, як рос-
казує д. Камінецький, так, що повода-
тирь був ледацюга, а старець—ничого
собі; поводитирь раз нишком ковбасу
став їсти, а той почув, та й дав почув-
беньків—так той и одскоротив єму: прий-
шли раз до бурчачка, а за бурчачком вер-
ба: «плизгайте», каже, «паночко, бурчак»;
той плизгнув, та об вербу головою. «Бач»,
каже, «ковбасу и д.». А вдруге, пово-
датирь зовсім забажав сліпого збуцьця
тапівавши до річки, й каже: «напірайте
ва стриб и д.»; той розбігся, оберся
на костуряку та й бульконув серед річ-
ки. Але мені більше подобаєця, як рос-
казують сю брехеньку в Лубенщині.
Там старець злющий и раз-в-раз б'є
костуром хлопця; мав нюх такий, що
йдуть оце степом, нанесе повітря:
«стіи», каже, «чую млинці, або ковба-
су там», и почне носом водить инюшнить;
и як почув—костуром того, «оттудии»,
каже, «зведи»; як трапився рівець або
що—зничме питає: «чи півплаза, чи ці-
лий плаз?»; як перескакував вже—«гур-
гуд!»—каже. Тернів—тернів бідний по-
водитирь, та й набрався розуму—на вер-
бу ото навів; бо ні втекти було не мо-
жна, нічого. Захоче було оце втекти,
або посом таки почує, або так, та й до-
жене; та ще й бігти дуже не буде:
винюха чи вислуха, як и де біжить, та
як шкабуртне костур, то гаснидів свид
так и заплутаєця поміж ногами; при-
біжить та й насяде, як шуляк куроп'я.
Ном.

А сорочка—чи неміх, чи неміх? а під-
в'язка—чи не зав'язка? *Кор.*

Бувають такі старці, що один у хаті
бавить господарство козкою, а другі по-
раюця по хижих та по коморах. От
раз, ті напелешкали всякого збіжжя—
нема мішка, нікуди ховать; поводитирь
приходить у хату та й каже нишком тому,
що грав,—а він отто и почав приспіву-
вать до танців: «А сорочка и д.» *Камн.*

В єго и за нігтя кров не підє (скупє).
Час. (1859 р. № 33).

Пожалував вовк кобилу: оставив тіль-
ки хвіст та гриву («так от и нас пожа-
лували»). *Кох.*

Кожух лежить, а дурень дріжить. *Б.*

Хиба можна у неживого бога хліба ви-
просить.

Од мертвих бджіл меду не їсти.

13670. Не прикладав муки, не простягай
руки.

Хоч кваша, та не ваша. *Кор.*

Губки! *Б.*

Кажуть з серця, як хто чого просить.
Перепалену губку дають крученим со-
бакам. *М. Білз.*

Даво псу м'ясо,—хоч їж, хоч надаліше
остав. *Н.* (Час 1853 р. 383 карт.).

Як хоч, мала: хоч біжи, хоч тюпай.
Лев.

Нехай завидують гірше, щоб прибуло
більше. *Б.*—Завидуй гірше, так уродить
більше.

Коли багато свини *тайна*, так вона ще
рше.

Нехай криваве забирає (кривавицею до-
бує).

Так рябцем и вхопить. *Ком.*

Ужє! купив за шаг—ледві пре! *Б.*

13680. Взяв, як ⁽¹⁾ своє. *Ил.*

⁽¹⁾ Пре, мов. *Проск.*

Ет взяв!.. як вовк вівцю. *Бр.*

Нехай же воно велике ростє, а вели-
ким здохне. *К., Хар.*

Кажуть з заздрості, як гарна худоби-
на у чужого чоловіка, або ворога. *Ш.*

На наш крам найдеця пан. *Б.*

Хоч у пекло, аби тепло. *Коніс.*

Чого тужить, що батько лежить! як
Бог поможе, то й матку положе (як бід-
каєця незнатьзачим). *Нов.*

Не те в Кузьми на умі. *Не.*

Так як нязолоті. *Б.*

Як кому що кортить, та не призна-
єця. *М. Білз.*

Як би так хотілось, як не хочєця (ото
так дуже не хочєця робить, чи-що). *Кор.*

З вашої руки кузь муки. *Сл.*

13690. Хоч би уже лупилось курчам, а
вилупилось чєтїтка. *Кам., К.*

Преця, як віл на рогатину. *Пр. в Ст.*
36.

Як торішнєго снїгу (жаль, забажалось,
боюсь)! *Ск.*—Як літошнєго снїгу. *Коз.*

Се вже (або: молодим, старим, мені и
д.) и Бог звелів. *Л., Рєв.*

Будь воно турєцьке! *Б.*

Азась, мурій нехрещений! пеглу їж, а не хліб печений. *Сторож.*

Оце б ще надав чорт діла! *Кор., Л.*
Поступись, небоже. *Гат.*

З печи кошения учало. *К.*—Послі чо-го се? кошения вчало! *Гл.*

Не пив води Дунайської, не їв каші козацької. *Не.*

13700. Им міх, а нам рядно. *Ст. 36.*

Як завидує кому, або похваляє, то друге так одріка: жарт—дураниця, мов! *С. А. Ніс.*

Не горіло, не боліло,—давай бабо хоч поліно. *Б.*

Співатиме півень, чи ні, а день буде. *Кос.*

Чи буде решето бобу, чи не буде (не на певне не хоче йти). *Ст.*

13704. Сказав Забіла: не буде діла (ко-лись первий пан на Коропщині—що з ким хотів, те й робив). *Кр.*

13706. Сяріч кобза! на Лисій горі яр-марка. *Кр.*

Се рабої бичок. *Ч.*

Не до нашої шмі ті комірі шили. *Кр., Гл.*

Не по нашому пір'ю.

Знають усі чудотворці, яки ви бого-мольці. *Гл.*

13710. Їв би Москаль сало, та ба! *Б.*
Не всі ті пиво п'ють, що варять. *Лев.*
Се вже не шпачки! *Кор.*

Чоловік навідав гніздо шпаченят и, збираючись до торгу, вечорком пішов, щоб то видрать и назавтра в торгу про-дати. Саме коло осокорини, де було гніздо, стрів его старець и пита, куди йде. «Піду шпачків видеру, завтра у торгу продам.»—«А де вони?»—«А ось на сѣ-му осокорі.»—«Е, ні (Грицьку там, чи Потапе) не роби сего—гріх, усяка тварь дітей своїх любить и дуже вбиватиме-ця по дітях». Уговорив чоловіка, пішов той додому, але вічю передумав: «хоч гріх, хоч два—видеру: яку гривню втор-гую, соли куплю». Уранці пішов чоло-вік, сів під осокором и роззуваєця, щоб то лізти на дерево. Коли пастушята и питають: «Що се ти, дядку, будеш ро-бить?»—«А що? полізу на дерево—шпач-ків видеру.»—«В, шкода! старець чужьо-ря приходив и видрав». Почухав чоловік голову, з тим и пішов. Через якийсь час прийшлося йому єднать старця—сина женив. «Добре діло, каже той, «нехай Бог помага!.. А кого ж», пита, «дума-єте брат?»—«Е, ні», одріка, «се вже не шпачки!» *Камн.*

Аби до нового (хліба) стало. *Кох.*

Як би усі ковалі, то й на ковалів би плювати. *Лев.*

Тільки в торгу и м'яса, що козина па-ністара.

Була б шия, а хамут буде. *Гл.*

Аби груба, то пес буде. *Казки.*

Сказав один чоловік, як економ стра-хав громаду, що, мов, покине, коли не будуть слухняні.

Поки є люде, поти се буде («Хіба ще воно не вивелось?»—«Поки є и д.»). *Вал.*

Пішла раз—не гаразд, не одважусь в другий раз. *Коніс.*

13720. Е, як би та як би, та вирости на голові гриби, то був би огород. *Х.*

Добре сулиш, та не гарно міриш. *Кре-менч.*

Сказав чумац Жидові, як той, даючи хороші гроші за воли, ставив—побор-гувать їх (од Водохрищ) до Великодня. *Коніс.*

Хіба я тобі загадав море випити! *Кос.*
Гаразд дзвонити попереду як миряне зійшлися.

Хто бабі не внук. *Гл.*

Кого ми хочем, так нас не хочуть. *Б.*

Як язиком, то й ложкою. *У.*

Що буває, те й минає. *Полт.*

Любить, як пес дідька. *Коніс.*

Йде опір (опинавця). *Пир.*

13730. Натягавця, як пео до роботи. *Ил.*

Жене—аж коліном пре. *Б.*

Не всі бо заразом. *З.*

Хтось сів на коня, та ніяк не сяде. От він и молиця: «ах, Господи, помо-жи! Мати Божа, поможи! всі святі по-можіть!», та як натужжиця—та й опи-нився на другім боці. Тоді повернувся—«не всі бо», каже, «заразом!» *Камн.* В *Десять Кін Казок* масця теж ся бре-хенька, тільки там притулена вона до Ма-зура: «пс всисци з бо разом се бежце», каже. *Ном.*

Чорт скорих бере. *Л., Кор.*—Поспіш-них чорт хапає. *Кор.*

«Я тобі поможу.»—«Поможеш, як заець кобилі.» *Не.*

А ні в студеній воді не умнєся. *Ил.*

Авіномовчить, татільки плечима виже. *Не.*

Прийшов збоку, та взяв строку. *Кон., Ст. 36.*

Бачив и горох, и чечевицю. *Коз.*

Сказано про чоловіка, що кілька ра-зи був під судом. *Коніс.*

По два доюни 'дбувать (поспівать и в одно, и в друге місце). *Б.*

13740. Продасть и викупить и гроші по-читає (битий жак). *Кор.*

Як під уху вдарило. *Ст. 36.*

Наївся забудьків (усе забува). *Ном.*

Чинь мондре, а патри конца (давнее примов'є). *Вел. (I, 170).*

Як є, так жму, а нема, так жду. *Гл.*
Розживився, як знайдесся. *Вал.*

Прийшов Циган до чоловіка—три дні нічого в'ї роги не було, сім'я сидить голодна—а там жінка хліб з печі виймас, борщ на припечку булькотить... «Киш-кипи», каже, «борщик, будем тебе їсти» — «Будем їсти», одказує хазяїн, «та не всі.» — «Хіба ти не хочеш?» Коли Циганця прибіга; бачить, на лаві хліб парує... а попросить сором. «Ідіть», каже, «тату, обідать.» — «Іди—обідайте, я з добрими людьми побалакаю». Циганця не йде, кличе вдруге, втретє... І як ухопить Циган хліб, як шпурне ним в Циганця... «Нічим мені тебе, гаспидова дитино!» — а Циганця за хліб, та додому (Див. № 11982).

Тоді треба старе руйнувати, як є з чого нове будувати. *Кременч., Коз.*

Одповідь на раду перемінити старих сторожів. *Коніс.*

Нікому не вірь, то ніхто й не зраде. *Ах.*
Один день розорився, та навіки хазяїном зробився. *Гл.*

Не в дорогих кунях (по карману). *Б.*
13750. Що піймав у руки, те и держи.
Треба ставити дзвіницю посеред села. *Кос.*

Треба одійти од ями, щоб гаразд її перескочити.

Двічі молодим не бути. *Рев.*

Ховаєця, як кіт из салом. *Б., Бер.*

Довго у ступці (иготі) цибуля вона. *Кос.*

Зробити що, як самому знать. *Дів.*

Дать навід (навчить, що робить). *Б.*

Нашого пономара ніхто не перепомогує. *Кр.*

Летів ворон через безверхе дерево.

13760. Не клюй курка крупку, не кури Турка люльку.

Не купити ума, як нема. *Кох.*

И була б дурня — так вже тричі дурна (не доладу щось зробила — за те ото й сказано).

И зпереду чоловік, и ззаду чоловік, а увесь — як на сміх (про дурня). *Вал.*

Верба товста, та пуста. *Пир.*

Під носом косовиця (ус виріс), а на розум не орано. *Кон.* — Під носом косить пора, а в лобі й орать ні на що. *Кор.*

Як дурень ⁽¹⁾ з печі. *К., Л., Пир., Б.*

Схопився, вискочив, бовтнув я д. — ⁽¹⁾ дурний. *Зв., Пр., Кр.*

Шубовість — як чорт у воду! *Гр.*

Тенде ренде з маком. *Гат.*

Вилетів, як горобець из стріхи. *Бр.*

13770. Неначе миш вискочила з борошна. *Кулаж.*

Проспавши день та ввечері (коли загадав або взявся до чого)! *Кр.*

Из порожнього та в нісчине.

Ой іхав я серед моря дробинастим возом; оглянувся перед себе, повна люлька раків.

З одного чорта утиє два (поправляючи помилку, знову помилився). *Кос.*

Він дуже розумний: решетом у воді зірки ловить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Знає він кошечу заgreбу. *Вор. 1.*

Женицьця пробі, а хліба врізати не вміє. *Не.*

Про тих, що вдають з себе старших, ніж справді вони є. *Коніс.*

Недавно осліп, а нічого не бачить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Убравсь ⁽¹⁾, як муха в патоку. *К.*

⁽¹⁾ Заліз. *Пр.*

13780. Зав'яз, як собака в тину. *Зв., З., Кр.*

Ув'яз, як пес на ланцуху. *Ил.*

Забравсь, як чорт у вершу. *Бр.*

Кублицця, наче курка на яйцях.

Зарився, як свиня в багні. *Вал.*

Примостивсь, як сорока на колу. *Євх.*

Висипи, як пес коло ятки. *Прокс.—...*

як пес на голяці.

Хоп муки лопаткою: він задивився, а я й дві («ото опієся, або-що»). *С.*

Двоє к'їкало, а одно полетіло (як що впаде, або-що). *Б.*

Граєця (або: Водиця), неначе з хлопцем. *Кулаж.*

13790. Моргнула, як кругловида (свиня) в двері. *Бр., К.*

Як хто загляне, та й назад.

Вигляда, мов крися з крупнів. *Євх.*

Заглядає, як сорока на голу кістку. *Пр.*

— ... в кістку. *Прокс.*

Прийшов, як огню вхопив. *Ск.*

Прийшов скоро, — и ні сюди, ні туди, та й пішов.

Умниця; хвалить вся улиця. *Кр.*

Благовісний, мов в Петрівку теля. *Вал.*

Чи не приступило тобі, хваробний (чи не сказився ти)! *Новг.*

Пішла по селу добувати киселю. *Коніс.*

Він угадає свята, як вони вже минули. *Кос.*

Почав «за здоров'є», а звів «за упокой». *Коніс.*

13800. Слава тобі, Боже наш! вівчаєця чупендас. *Кор.*

Та вона півця! *Гр.*

Баньки виставив, мов жаба (внутришківатий). *Вал.* — Очі, як у жаби. *Ном.*

У тебе уса (sic) великі, пухлі ті аж до уха, а ти того не знаєш, що я. *Б.*

У їх два верхи у хаті. *Кох.*

Воляють подорожнього чоловіка в хату спочити. «Чи один верх», питає, «у вас у хаті, чи два верхи?» — «Один.» — «Ну, коли один, так прошу приймати.» Але увійшовши у хату, незабаром помітив, що жінка чоловікові не кориця — за шапку: «Я», каже, «вас питаю, чи не два верхи у вас у хаті? Там, де два верхи, я ніколи не останусь, хоч би як притомивсь.»

Невісток багато, а хата неметена. *Полт. Час.*

Всі кинулись туди — и міх, и трава. *Ном.*
Така правда, як Бог казав бусею. *Кос.*
Межи Ляхи и Чехи. *См., Бус., Сенковський.*

Бозна-куди и як; з Нестора.

Од ёго як од Жиди правди. *Кох.*

13810. Хай я душі пущусь (коли пустила бичка). *Б.*

Щоб у мого ворога духу стільки; щоб у мого ворога зірку стільки, як у мене худоби.

Нехай мене в обліжні полóжить.

Щоб я трейчи Німцем став. *Греб.*

Коли дзвонять, то видно празник (не думай, що брехня — щось є и правди). *Кр.*

Уже слово не прийдеця як-небудь. *Ком.*

Знаю, як свою руку. *Бр.* — ... як своїх п'ять палців. *Пир.*

Не забуду я тобі смерті, хіба би мені на груди насипали землі. *Прокс.*

Гріють зуби на сонці (сказано про жімоту, що весною, в свято, посідали під тинном и скрепочуть собі). *Казки.*

Я тобі кажу, а ти таки колядуєш коляду бісову (брешеш). *Б.*

13820. У ёго язик у роті, а не у кишені. *Кос.*

Гусей підпускати (збрехать, плітку пустити). *Час. (1859 р. № 7).*

Сю ніч баба Ліщиha, на піч лізучи, оце говорила. *Лев.*

Такого наговорив, що и в головах низько. *Лев.*

Двоє білих, трейте сніг. *Ис.* — ... атретій, як сніг. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Хоч ти хрести їж, не повірю. *Кор.*

Ой там на базарі собаку прив'язали! *Кул.*

«Хіба ти бачила?» — «Людеказали!» — «Ой там и д.» — дурне мелеш!

Чуємо, що бовка дзвін, та не знаємо, де він. *Сторож.*

Адже дзеркало показує пику, якої саме не баче. *Кос.*

Такий вірний, як лічба жидівська: писане мов би то й раз, а перелічись, так все два або й три. *Сторож.*

13830. Чули, як говорили, що бачили, як ілі. *Кул.*

«Смашна каша!» — «Хіба ти їв?» — «Ні не їв.» — «А почім же ти знаєш?» — «Чули, як говорили и д.»

Цвіркун на видоці не цвірчить. *Зім. п. (Опошна).*

В вічі боїця правду казати, а за очі то й брехні вигадую. *Коніс.*

Окрім базарю ніхто не знає. *К.*

От уже й пустила турсу (поговор, брехні, плітку). *Б.*

Нехай про мене люде шепчуть: пристріт не нападе.

Добрі вісті не лежать на місці. *Не.*

Чув у Києві у лаврі од прочан. *Коніс.*

Винувата хата, що привела Гната. *Б.*
З тих-то річей так и сталося (од того-то...)

З лихої години. *Г. Бар.*

За своєю лихою годиною (позабувала пісні). *Ком.*

13840. Гарна дівчина, та женихів нема. *Коніс.*

То не майстер робить, то посудина робить. *Бр., Пир.*

Не велика курява, та багато людей губить. *Час. (1857 р. № 13).*

Хоч и риба потерушка, та хороша юшка. *Лев.*

Чоловічество повеліває, а пан тисяцький ні.

Така вже справа. *Кулж.*

На те гнути. *Гат.*

Рідко, та ідко. *Дуб.*

То то й диво, що гірке пиво. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Красна ложечка не метаетця, та й під лавою не валяецця. *Гл.*

13850. Затим ходим у портухи, що розносили вовну мухи.

В Москву з грішми, з Москви з вішми. *Коз.*

Чув у Кобижчі од 80-літнього діда: одповів на раду — вдаецця з справою проти пана. *Коніс.*

Святе діло — королівське! *Б.*

Чи караса, чи пороса, аби б наїстись («та давай, жінко, чи караса и д.»). *Кох.*
Хороша, коли б трохи довша (пісня). *Кр.*

Дарма верба, що груш нема! аби зеленіла. *Новг.*

Те ж гайно, та й порідшало. *Лів.*

Стріло ⁽¹⁾ бріло, аби ⁽²⁾ було. *Б.*
⁽¹⁾ Цвіло. *Пир.* ⁽²⁾ Боже дай. *Кр.*
 Хоч на личану справу. *Зв., Чир.*—Хоч
 ликами штий. *Ст. 36.*

Розбудьтесь—прійдьте, чи-що.
 Вибрала дядя, на себе глядя. *Б.*
 13860. Припадає, як Жиду короста. *Гл.*
 Не годицца й до Редька на обід. *Б.*
 Заплющ очі та й покинь. *Л., Кам.*
 Золоте залізе (нікчемне, чортвіщо).
Кат.

Ні стейки, ні гейки (ні стоїть, ні йде). *Б.*
 Ставав на живу нитку (поспіхом зро-
 бив). *Кор.*

Якось ніякось, а все бач не так. *Час.*
 (1857 р. № 15).

Ні попу, ні наймиту. *Б.*
 Сяка-така межісітка (ні се, ні те).
 По всім світу сього добра багато є.
Полт. 1.

13870. «Багато там роботи?»—«На од-
 ного хакла буде на день (багато).» *Кох.*
 Такого дітей, що й гілля не здержала б
 (як би завісив). *Б.*

Набравсь, як лин мулу. *У., Пир.*
 Тут хіба тільки батька та матері нема
 (а то все є). *Щ.*

И стус и брус, и качалка й рубель, три
 повіси конопель, три копиці кошениці,
 московчячі рукавиці, ще попова шапка,—
 то все буде слабка. *Збр. Лаз., Ном.*

Гоняця, як хмари. *Бр.*
 Узився на кремпіль добре. *Кон.*
 Аж кріз палці тече. *Щ.*
 Тільки за малим богом не зроби а (за
 малим ділом). *Б.*

Їму (украсти и д.), як раз плюнуть. *Об.*

13880. Наче руками (вітер, доля и д.—
 що забірав од нас, не маючи рук). *Ск.*
 Закрине, як решето. *Пир., Л.*—От
 вже сказати! як решетом накрить. *З.*

Так-то й одбуть, лиха не набравшись. *Б.*
 Швиргома докинуть. *Н.*

Возів (сіна) 12-ть таких увезе, що
 тільки доставеш швиргома докинуть.

Не спиниш, мов воду з лотоків. *Гат.*

Не вспіє гирява дівка й коси собі за-
 плести (як ми вернемось додому). *Сто-
 рож.*

Бере, як багатого за живіт (кажуть, як
 добре плуг бере и д.). *Рад., К., Хор.* *Б.*
 Бере, як віл на роги. *Бр.*

Ухопив, як вола за роги. *Гат.*
 Попер, як сірий корову. *Р., Л.*

13890. Гепнуло ⁽¹⁾, мов добню. *Пр.*

⁽¹⁾ Геп. *Х.*
 Трасецца, як молоде теля. *Ил.*

Иде, як вода на лотоках.—... як вода
 з каменя.

Аж луна пішла. *Пир.*—... йде. *Нов.*—
 Аж залунало. *Бер.*

Мнуть, як шевці шкуру. *Бр.*—Крутить,
 як швець шкурою. *Ил.*—Тягне, як швець
 шкіру, аби більша була. *Прок.*

Вовки свиню, поросля лежущу ссуть и д.
 Гудеть, як гудок (або: гук). *Ст. 36.*

Гуде, як вода з лотоків. *Бр.*—... в
 лотоках. *Гр.*—Як вода з лотоків. *Бр.*

Любимосьмо приймати, як се—теперь
 приймаймо, як Бок дає. *Прок.*

Поти попадає княгиня, поки піп не згине.
Гл.

Хіба десь будеш брати на страшний не-
 ділі шлюб? *Нем.*

13900. Так рано встала, що аж на по-
 розі розсвінуло. *Кр.*—... встала, що й
 півень насмітнику заспівав.—Рано встав—
 на порозі освів. *Ст. 36.*

Так рано з досвіток идеш, що сорока
 починки полічить (сорока рано скрекоче—
 починки лічить досвічанок). *Кр.*

Збігаюця, як на соловище. *Ил.*
 Не ходив, не ходив мій батенько, та як
 пішов, то й двері ⁽¹⁾ на плечях приніс. *Л.*

⁽¹⁾ ворота. *Пир.*
 Дивного хвеля чоловік. *Ил.*
 Став, як укупаний. *Г., Лів.*

Аж потилицю почухав (невдача и д.). *Кр.*
 Похожий ведмідь на копішника (злого-
 го—од *кона*; кажуть, як прирівнює що,
 зовсім непохоже). *Х.*

Яні сами, такі й сани. *Коз.*
 Од свині не будуть ведмежата, а ті ж
 поросята. *Кор.*

13910. Чорт біса витягне из ліса. *Полт.*
Час. (1861 р. № 32).

Як словом, так и ділом. *Рад., Пир.*—
 Тут словом, а тут ділом. *Ст. 36.*
 Що кому чля! *Дуб.*

Іхав Лях (пан) верхи, а геть зпереду
 чоловік, а назустріч піп. Здибавшись з
 попом, чоловік взяв благословення и по-
 цілував у руку; пан, здибавшись, од-
 вернувся и догнавши чоловіка: «вдла-
 бим», каже, «кого другого поцаловаць,
 а нежели тего попа в ренке!»—«Що,
 пане, кому чля!» *Казки.*

Як Жид убогий, свиня худя, жінка втя-
 на—нема гірше. *Коз.*

Рости перш угору, вгору, а послі вниз:
 так уже Бог дає. *Б.*

Зазнавши крупного й м'язкого.
 Поживеш дальше, так побачиш більше.
 Там то тиеш, аж в шкіру не влазешся.
Прок.

Дай, Боже, в добрім здоров'ї поболіти (кажуть тому, хто удає з себе хворого). *Кор.*

«Голова болить!» — «То паністарі легше». *Л., Каті.*

13920. Бог віку прибавив, а од смерті оддалив. *Б.*

Заздалегідь обриכותицьця (зробицьця хорим) хочеш. *Коз., Час. (1853 р. № 41).*

Хіба треба у недужого питати, чи бажає він здоров'я мати. *Кос.*

От я зіму вилежала—хай огонь у печі лежить. *Б.*

Такий сильний чоловік, що можна вбити. *Щ.*

Вона цвістиме-цвістиме, та й умре. *Б.*

Хирітиме—хирітиме, та й умре.

Дивись, яка ситінка в очах. *С.*

Од пристріту, знахарка бере шклянку чи куклик води, кидя туди жарину, витира хорого сіллю, шпуге тиею водою и дає й хлинуть її. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Як болить живіт и приступає до серця, розбовтгують мезиним пальцем з правші (конечне сим, а не другим пальцем) сіль у воді (у чарці чи-що) и п'ють.

Як напише Бог смерть на роду, то не обійдеш и на лёду. *Б.*

13930. Истка кістка—викопаний батько. *Г., П.*

Попи ёго поховали, а ми тільки оплакали. *Б.*

Плачте очі хоч довіку по доброму чоловіку.

Горбастий цвинтарь у молодого лікаря (багато могил). *Кос.*

Там народ (парубки и д.) один в одного—як перемиті. *Ном.*

На те мати уродила, щоб дівчина любила: чорні очі вліпила. *Кр.*

Шия, як на мотузці (худа, тонка). *Ном.*

Руки, як кописточки (худі, ожостуваті).

Сліпий, кривий, рудий та красний самий опасний. *Н.*

З рудих нема святих, та и з чорних чортма добрих (руда сказала чорнявому). *Кох.*

13940. Маруся безуся. *Б.*

Дражнять усіх, що зголюють уси, або не мають їх. *М. Білз.*

Лоб Сиволозький. *Б.*

Дражнять Сиволожан (село Борзен. пов.), що високо підголююця, та й усякого, хто так робить. *М. Білз.*

Розумна голова багато волосу не дер-

жить. *Кох.* — ... а даєця ёму лисина у шість вершків.

Чмихає, як овечка. *Л.* — Пиршать, як овечка. *Пир., Н.*

У мене син—такий вар'яг (здоровий, високий). *Ст.*

Там велетень такий (височенний, здоровенний)! *Ном.*

Здоровий, як лут (?). *Ком.* — Лут з ёго такий.

Оце лохвицька рахта (високе. Що воно за рахта така?). *Р.*

У ёго у штанах уже діти пишять. *Час. (1857 р. № 15).*

Пицура (пика) решетом не накриєш, за три дні не обгепавш. *Кор.*

13950. Гамела (оцупок такий, нестелепа)! *Ком.*

Балда (нестелепа, нероверяка; в Чернігові в Балдинські гори)!

Старе виставляє себе, що не скоро ість; а воно ком-ком, що б було двом, то воно само прибере. *Б.*

Великі роблять без грошей те, що малі не втнуть за гроші. *Кос.*

Старість не приде з добром: коли не з кашлем, то з горбом. *Гл.*

Сама старість хвороба. *Рев.*

Горобець молодець, а ластівка краще. *Коніс.*

Аби б тільки обложити, а було б коло чого ходити. *Ст. 36.*

Ого, напрутив! так бунчукдм (або: бунчукá) и стоїть. *Б.*

До вінця як идеш, то про смерть не думай. *Коз.*

13960. Рипіть (або: хрипить) у грудях —не будь мені в людях. *Б.* — Як рипіть у грудях, то не будь и в людях.

Боже мій, Боже мій! стороною дощик иде-поливає, а на мою роженку и немає (казала дівка). *Сос.*

У кого горшки та неповні, а в нас из верхом; в кого женихи шолудивні, а в нас из плішом. *Кр.*

Хоч и багата, аби пішла за нашого брата. *К. п.*

Як задумав батько женицьця, та й прив'язав до паністарої коритця. *Б.*

Свадьба на воротах не живе. *Ш.* — Велике весіля на воротех не вісить. *Проск.*

На жукто споткнулась, на корито впала; вийшла за п'яницю, на віки пропала. *Кр.*

Свою жінку зпід полі можна забрать. *Б.*

Дід бабу дрюком: ёму меду гуком (багато).

Що козак, то п'ятак, а із баби — гривня; затим баба дорога, що її коротка мога.

13970. Жінка хіба те утає, чого не знає. *Коз.*

Коли жінка каже—лихо, не зачінай її стиха.

Ишла не любля и живу терпля. *Кр.*

Чоловік буде возить добро додому возом, а жінка з дому кірчиком (так чоловік не настачиця). *Кох.*

«А що, важка то робота (до білоголових)?» Подумав—«Ні», каже, «коли б була важка, то пани б нас примушували, ато сами».

Як розпов'єзця, так гетьте! я йду. *Б.*
Баба — Шкрібиха, Хівря — Рейдзуля (лякають так дітей). *Збр. Шей.*

Он піп иде: будеш плакати — язик одріже, а щось валатає. *Кор.*

Матірки лякають дітей; за те ж, як прийдеця до сповіді, не збудуця хлопоту.

Он рева яблука розсинала (кажуть дітям, як плачуть). *Щ.*

Не йди в горох, бо там залізна баба сидить. *Кр.*

На дітей, щоб не ходили в горох. В Лубенщині найбільш залізною бабою страхають, щоб в яку нушу не ходили — в ліс, в стінки и д. *Ном.*

13980. Господи помилуй, дід бабу покинув; дід пішов по гриби, баба по опеньки, дід свої посушив, бибини сиренькі (дітей тішити). *Кр.*

Ой діти мої, діти мої! люблю б на вас глядіти, ой коли б ви були всі в совіті.

Сини мої карасіри, коло серця посіли.

Як у батька три сина, так буде в ёго спина синя; а як у матері три дочки, так буде без сорочки. *Кох.*

Коли мати гайтує, то й дівка. *Кон.*

Так що ж, що родила! так нехай изість. *Вал.*

Тільки й родні, що в Києві Химка. *Гл.*
Ковалів Гарасько та Химині Парасці у первих Юхим. *Лев.*

Куминої свахи наймика.

Вона ёму Василевому тітка, а він їй через вулицю бондарь, по Тупишинці гончарь, а попросту — як там хочете: (брат у других и д.). *Кох.* — Вона ёму через вулицю бондарь, в первих Юхим, по Тупишинці гончарь; вона ёму Василевому тітка, кумовому молотникові зять.

13990. Як батька покинеш, так и сам загинеш. *Коміс.*

Одна мати вірна порада. *Коз.*

Нашого тіста киши. *Помт. Час.*

Из ногтя зріс у мене (на очях). *Коз., О.*

Своя сім'я не важка. *Коз.*

Мазь пополам (нерозмита вони вода).
(*Час. 1859 р. № 8*).

Привик, як чорт до купини. *Бр.*

Сидів якийсь чорт у таким смердячим болоті, що як заворушиця, то аж бульби знід купини виривають. Жалко одному чоловікові стало хамінка, наравляв ёму перекучувать у друге місце — хороше, веселе. Послухався чорт: коли йде чоловік, так через тиждень чи-що, біля того болота — знову дме той бульба. «Та тим же веселіш!» — «Та воно веселіш, та я, бач, змалечку тут привик.» *Казки.*

На чужому полі не матимеш волі. *Помт. п.*

«Чому ти, дядьку, не посівав отут прося, а ячмінь?» — «Е, чому! не мій обліг, а панський, — а на чужому полі и д.» *Коміс.*

У чужі хаті худоби не збереш! *Кох.*

Навіщо бадёртись чужою святинію. *Кос.*

14000. У нужді и піп прощає. *Час.*
(1857 р. № 15).

На копійку ноги не зоб'єш.

Ніхто шага не підкине, щоб на позі ніготь збив.

За користю біжу ристю. *Кр.*

Задихався, як воза віз. *Рад., Лох.*

Навстоячки, навлежачки — заробила се-режечки. *Збр. Лаз.*

Оттепер, Микито, ні сюди, ні туди! *Кор.*

Якась пані, не дуже то багата, хотіла зовсім поводитиця попанському. От раз наїхали гості, вона и кликнула якогось Микиту, що рубав там дрова, чи коло волів порався, и звеліла розносити чай; а щоб Микита не помилявся, кому поперед и кому позаду, раз-в-раз смирала за поли — не сюди, мов, не туди. Носить Микита чай... а далі пані якось за очкур смирнула, а він гаспидів був зашморгом... Оставсь Микита з чаєм посеред хати, мов кінв зпутаний... та повернувшись до пані: «Оттепер», каже, «Микито и д.» *Камі.*

Попався, як ⁽¹⁾ сучка в дучку. *Х.*

⁽¹⁾ Так попавсь сердега, мов. *Сто-рож.*

Ой, не втерплю — заспіваю. *Кор.*

Се, бач, у казці про собаку и вовка, як собака поптував вовка за те, що той став ёму у пригоді и вів у шаноу у господаря. Завів він вовка під піч и туди носив ёму усякого питення и їдення и горілок усяких; а як підпав трохи вовк, та й каже: «Ой не втерплю»

—заспіваю». И як уже не вдержував ёго собака—заспівав таки, и бідолашно-го вбили. (Див. додаток до № 5019).

Хазайство мовчить, та шийку тончить.
Н.

На батьківський курінь. *Гр.* — На отцевський курінь. *Кон.*

14010. У ёго в дворі—як у віночку; у олійниці—що в иншої баби у хаті не так чисто, а у хаті—тільки перехристищця. (Див. № 10103). *Кох.*

Пішов на країну, на степі, на вольні землі. *Б.*

Хто хліб пахає, того Бог кохає. *Коміс.*
Пшениця—дурниця: у трох молотить, а одному істі. *Б.*

Хто робить замочки, той ходить без сорочки; а хто робить лемеші, той ість книші.

Дошу—земля, а нам—хліб.

Крешуть, мов блискавиця (серпи у добрих жній). *Г. Бар.*

Винищка—всёму половинищка, млинчик—всёму віночок. *Лев.*

Славно косить, славно й жне, того в ёго й гроши є. *Б.*

Пішов на косовицю з собачкою, а вернувся з клисачкою. *Вал.*

Ишов чоловік на косовицю и ніс за спиною здоровенний міх хліба й сала, а собачка за ним. «Куди ти, чоловіче ідеш?», пита ёго стрічний.—«На косовицю.»—«А собаку нащо ведеш?»—«Чого не доім, собаці віддам.» Вертаецця вже без собачки. «А де був?»—«На косовиці.»—«А собаку де збув?»—«Хліба не стало, так изів.»

14020. Усю околію зібрать та й косить.
Кон.

Треба вставать та накинути свитину на спину, та попорать скотину. *Б.*

Що ступа, то копа.

Кінь пішов на банта (издох). *Збр. Шей.*
—... на бантину. *Л.*

У kota шерсть хорошая, та рот проклятий; а в собаки рот хороший та шерсть поганая. *Б.*

Овад роси боїцца: уранці на росі як каптан замочу.

Комар боїцца сонця; він каже: на сонці я розтоплюсь (ситий такий).

Какаріку! пішла баба по горілку! козаки йдуть, гурки рвуть, а на дині поглядають. *Кр.*

Ворона улітку, хоч и що добре запопаде на спожиток, то все кричить: «гайно! гайно!» а узімку, як живищця уже нічим, то вже хоч и нікчемне попаде, хоч кизяк мерзлий, усе кричить: «Ха-арч!

ха-арч!», або: «ка-алач! ка-алач!» А со-рока пехлить коло неї та все питає: «чи кисле? чи кисле?» *Камн.*

Ракша кляшниця од вирію (ранше всіх летить у вирій и після всіх вертаецця). *Кох.*
—Другі кажуть, що соя кляшниця. *Зап. (II, 36).*

14030. Черінем сіли. *Ном.*

Оце ейце! неначе писанка. *Кр.*

Зозуля наковала (зозулини черевички).
Нов., Макс.

Лісок, як щітка. *Пир.*

Гливи такі, як кулак. *Кон.*

Деречі поконотіпській, а понашому довжикові ягоди. *Кон. (с. Понори).*

Деречі и довжикові—ягода буйніша, у сушку не годищця, бо витікає. *С. Д. Нис.*

Така хата тепла, що зпотієш дрижачі.
Б.

Хату руки держать. *Л.*

Гаряче, як у лазні. *Бр.*

Тепло, як в бані. *Ил.*

14040. Як у кузні. *Пир.*

Як у печлі.

З покутя узятись. *Гам.*

О котрой печі правляють, и сами не знають: піч бо именуецця печаль. *Кл.*

Ого, жарку! можна й Жида зпекти. *Б.*

Палає (¹), як у гуті. *О., Кр.*—... як горен. *Лів.*

(¹) Горить так. *Бр.*

Горить, як за умерлого душу. *Проск.*

Попікса, як дід пампушкою. *Пир.*

Там води—горобцеві по коліна. *Павм., [Дох., Пир.].*—Старому горобцю по коліно. *Пир., [Черн.].*—Такого води, що нігде горобцю и лап помочити. *Пир., Сос.*

Так глибоко, що жабі по око. *Бр.*

14050. Якби в службі добре, то за па нами не похватався б. *Б.*

В тебе служити, мов у Жида. *Вал.*

Жид наймав наймичку: «Ти з мене», каже, «галоцко, не багачько бери—в мене не багачько діла.»—«Як так?»—«От бац: встань ранком, підмети хати—та й сядь; винеси сміття—та й сядь; подій коров—та й сядь»—та й сядь, та й сядь, и ліку нема. «А як уже зробиш, що я казав—обідати... Страва для тебе буде хороша: чи звариш конгонки—юшка твоя, раки—юшка твоя, яйця—юшка твоя... А що ж мало, що три переміни на обід? дез більш готувлять для батраків?»

Наймит першого року каже: «десь господарські воли зайшли»; на другий: «чи не бачили де наших волів?»; на третій, то вже: «от десь мої воли пропали! шу-»

каю сам, й хлопців розислав—й найти не можна». *Казки.*

Хто чужого не жаліє, так и свого не иміє. *Б.*

Роби на чужому, так и матимеш на своєму.

А що, чи вмієш уже свиню в коноплі загнати? *Кор.*

Так питають учня, що учниця шевству,—се б то, чи вміє дратву сукати и в дратву щетинку заправлять.

У ярморок поганого нічого нема: усе хороше. Зовсім стару шапку продає: купи, каже, шапка добра! *Не.*

Товар не ведмідь—грошей не поість. *Б.*

Де б те золото дівалось, як би не вгорало?

Як оддати за ві гроші, то скажуть — крадена. *Пир.*

14060. За півдарма продав. *Казки.*

За копу, як би доброму хлопцу. *Б.*

Перебивать руки (як у заклад идуть, або стокмляця у продажі, то *перебивають* або *розбивають* таким *руки*: вони одно одного держать за руку, а третє розніма їх, ніби розбива—умова ото повинна бути твердою, свідок є. *Ном.*). *Казки.*

Могорич—любовна річ. *Коніс.*

Продав ґрунт вічними часами (навіки). *Б.*

Як бере—очі дере, як оддав — батька дере. *Час. (1857 р. № 15).*

Сирота—ні паністарої, ні живота. *Б.*

Сироту лають и б'ють и плакати не лають. *Кр.*

Громада, громада! гайняна їх рада. *Б.*

Один гори не наскачеш. *Коніс.*

14070. Добре дуріти, поки припадає. *Лев.*

Пішов день на бугаї (извівся подурнюму). *Б.*

Очи пороть (о волокливих ченцах: «аби де по городах людям очі пороть»). *Кл.*

Сюди ник, туди ник—та й день невелик. *Лев.*

А я знаю, що він діє: коло печі гепу гріє. *Щ.*

Гарно наша Гапка жито жне, що и серпа в руки не бере. *Кр.*

Поле краде, а ліс бачить. *Б., Ст. 36.*

—Ліс краде, а поле бачить. *Пир., Коз.—*

Поле бачить, а ліс чує. *Пр. в Ст. 36.*

Пішло поле в ліс (¹). *Бр.*—Пішов ліс в поле. *Проск.*

(¹) в гай. *Гат.*

Поле плаче, а ліс скаче. *Коз., Черн.*

Не мій поля за бовдура, а ліса за дурня. *Пр. в Ст. 36.*

14080. Як мати жениця, так лучче по чужих живиця. *Б.*

Там йому саксаган (капут). *Не.*

Не жне, не косять, а жупан носить. *Б.*

Обідраний, як Швед.

Під час Шведчини (в 1708 и 1709 рр.), маніхвєст обіцяв Українцям нагороду, хто ловитиме Шведів. Народ ловив и в сей способ перевів праве дві третини їх віська, и Шведи до такої нужди прийшли, що отто виросло и прислів'я. *Молодик (1844 р. 192 карт.).*

«Оце х́о́ха (одяглась кумедно, найпаче голову чудно захи́мала)!» — «Натеє тобі х́о́ха! не твоє і́сть и не в твоє одягає́ця.» *Ном.*

Жарт. Кажуть и просто: про те, мов, я знаю, зась тобі.

В дорозі и батько брат. *Лев.*

Дав чорту на кручок (поіхав не по прості дорозі, а покриву́їв). *Кор.*

Лежить, відкидавши ноги, як кулик після яйця. *Кох.*

Залежався купий в соломі. *Кох.*

Горілка така вода, що з убогого зробить багатим, з сліпого видющим, а з сл'ябого сильним. *Б.*

14090. Порожню пляшку хоч закинь. *Кох.*

Взяли б квартиру, та сіли б кошєм, та й пили б. *Не.*

Кутком десь сісті. *Гат.*

Коли хоч, так нум орацію кірять (пять горілку). *Б.*

Покажіть путь, як горілку п'ють. *Об.*

«А згуляєм, брате, в переваги!» — «Згуляєм.» (и почали частувати горілкою). *Не.*

И вже, не стдіть и на світі жити, коли й горілка вже замерзає. *Р.*

Розказують, що в'є Смілону, що в Роменщині, старий козак забавяв перед смертю горілки. «Ох, трудно мені, дітки! дайте мені чарочку горілки, чи не одлигне, хоч трохи.» Діти внесли. «Підждіть трохи, тату, нехай одтане.» — «Хіба замерзла?» — «Замерзла.» — «И вже, не стоїть же и на світі жити, коли й горілка вже замерзає!», повернувшись на другий бік та и вмер. *Камн.*

Сидять вони, и дзвіничка на столі, и тєє — од мене та до вас. *Ном.*

Нехай отрута сидить тута. *Б.*

Одтідне. *Пр.*

14100. Овдію, Овдію! п'єш цілу неділю, а я тобі, Овдію, та й нічого не вдію. *Кр.*

Він живе з десятої чарки (з шинку не виходить). *Кох.*

«Наш брат коли удвох-утрєх, то й п'ють собі, а коли один — ніяково пить самому, поштує, хто трапиться на той час.»

Як хто своє добро прогайнує, то й ходити в шинок, чи не прийде випити хто один.

Перебрать халімерусу (упищця). *Б.*
Добре набравсь (напивсь через міру). *Кор.*—Набрав добру хуру (теж).

Оце в роті (на похмілля), наче гуси перепочували. *Ном.*—... наче валка чумаків перепочувала.

Хоч и кажуть, що горілка серце веселить,—чого ж від неї ледачої голова дуже болить? *Сторож.*

У гості—до довгохвості (до чортяки). *Ш.*

У Ляхів (або: У панів), що поріг, то й переправа (що пани переступають поріг, просячи одно 'дного наперед йти). *Кох.*

Знаєте нас саміх,—знайте и меж людьми. *Ил.*

Юрка одного впустили, а вся хата загорілася. *Нос.*

Як трапиця нежданий або непроханий гість, що усю беседу начуває, або показує.

14110. Так привітають, як в уста не кладуть. *Б.*

Спасибі вам, що ми прийшли як вам. *Кох.*

На однім столі хліб (те ж, що московське «етолуються виїсть»). *Час.* (1857 р. № 13).

«Вставай, тату, вечерять!» — «А хліб же є?» — «Ні нема.» — «Вечеряйте ж, дітки, я розіспавсь.» *Кор.*

Умивайся, молися та за хліб берися. *Збр. Шей.*

Малію, малію (малай хліб з горохового борошна. *Кор.* Див. № 7570), я тебе за хліб не маю (казав Циган, як добре жилося!) *Кор.*

Без хліба не до обіда. *Час.* (1859 р. № 6).

Як діжа не місяця, то сім'я бісиця. *Кр.*

Як скажи: дзус! так и сяде, як брус (хліб, кісто). *Л., Б.*

Дзёбом сіло (тісто, галушки). *Л.*

14120. Сип борщ, станю кашу—чи поїси бо ми? *Кр.*

Дала борщу такого (поганого), що аж туман з моря котинця. *И.* — ... що аж дим зхоплюєця. *Ном.*

14122. Кримська каша (се б то, добра каша. Д. Ніс чув од чумаків з Лютьеньм, Остер. п.).

14124. Солодке, як патока. *Кон.*

Наївся—як бжк, перепався — як смжк,

голодни—як собака (див № 12077). *Час.* (1857 р. № 13).

Богу приємю. *Ном.*

Оце дудлять! аж у горлі клекотить. *Ном.*

Аж з кінця капа (хочецця чогось). *Л., Ш.*

Усе висікує їх (пісень)—січе сіх дрібничок. *Б.*

14130. Як поведуть тії трубачі, так аж шапки з голів підіймаюця.

Розгулявсь, наче голий по маку.

Росходився як..... в гостях. *Полт.*

Кресать в жижку. *Б.*

Танцюючи п'ятою чіркають об жижку.

Се ж так молоді роблять: за кобзу та й по покуті (скакають по лаві).

Товчу-товчу мак, за ступою дяк. Чого мати плачеш? чи мати побила, чи миш укусила? Як повернеця по хаті, буде лшхо лопаті; вісити пуга на круку, буде жінці и дяку. *Кр.* — Нехай так, за ступою дяк; ти, дяченьку, постережи маченьку, а я піду в хатоньку, поцілую бабоньку, тричі-двічі-раз.

Козу водить. *Кулж.*

У неділю по шевлію, в понеділок по барвінок, а в вівторок сиопів сорок, а в середу по череду, а в четвер по щавель, а в п'ятницю по даглицю, у суботу на роботу. *Кр.*

Це так літом радосно, так вишукують причини піти.

Раз-два булава, три-чотири почепили, п'ять-шість хліб їсть, сім-восьм сіно косе, дев'ять-десять гроши вісать.

Котилася торба, з великого горба; у тій торбі хліб-паланиця, кому доведецця — тому жмуриця. *Кр.*

Загадують, кому жмуриця (в піжмурки). Роблять се так: становляця в коло и хто-небудь почина проказувать сі слова, показуючи за кожним, по ряду, на других; на кого випаде слово *жмуриця* той и жмуриця. В Лубенщині ще й так проказують: «Одіян, другіян, тройцян, пересцян, настан, набран, сім ковей попутав; котилася торба и д.— ховацьця-жмурицьця». Здаецця, я нічого не минув в оттих «одіянах». *Ном.*

14140. Ходить квочка коло колочка, водить діток коло квіток, вона каже: клоп! *Кр.*

«Діти втішаюця курмі, то сами собі передражнюють іі: дітям не заводняє дітей своїх ловить, так вже й на жаль.»

Курочка, златопірочка! по двору ходить, пісклять водить, хахол надимаєть, пана (мужа б то іі) утішаєть.

Діти: вловить, та й гадать, примовляє

А де ти (Меласю, чи там хто) гу! сховайсь у ліс, а я в траву (дівчата в лісі перегукуюцца).

«Кумо, кумо, де твій кум?» — «На Дону! а твій?» — «Утонув.» — «Нум плакати!» — «Нум!» — «Нум!» — «Нум!» и д. Л., Кр.

Дітвора бавиця — передражнюють жаб, як вони весною кукають.

«Як тебе зовуть?» — «Як крупн деруть.» — «А крупн як деруть?» — «Ломакою, а тебе зовуть собакою.» Ном.

Діти пустують. Остатні слова, після ломакою, обоє послішаюцца щоб їх сказати — щоб собакою не воно було, а друге.

Сидить баба на ізу, розвернула ковизу: лізте раки четвертаки на базарь повезу. Л.

Московка ребя поїхала по дрова и сокирка тупа, та и зустріла попа; напекла блинців, назвала кравців, а кравець за блинець та и побіг у танець, (або: та и побіг у хлівець, а баран за луду та и дженицьця буду). Кр.

Цур цурачка — гостра болячка (зацурують, щоб чого не взято). Кор.

Ой поїдем на влови, на влови, товаришу мій! Ном.

З пісні; мисливі люди примовляють, виражаючись до поля.

Собака жайворінка ловив та и господар загубив. Кос.

14150. Присядь, бабо: пани ідуть. Б.

14152. «Ой діду, діду, я к тобі іду!» — «Ой як же!» — «Я твою шию к плахті пришию!» — «Оттак же!» Кр.

«Кось, кось, кось!» — «Неси свого морясь!» Кат.

Незвичайний парубок примовляв, як дівка кликала коня. Ш.

«Двісті.» — «Двісті та не в однім місті.» Л., Час. (1859 р. № 7).

«Хліб гніє!» — «Слава Богу, що гніє! гніє, бо є; от тоді погано було б, як би гнисти нічого було (Цимбал Иван; див. № 14192).»

Мели, Денисе, погода тягне. Лев.

Говори, Кляме, нехай твое не гине. Прав. Ниж., Прок., Б., Ил., Ст. 36. — ... нехай твое лихо згинє. Рад.

(¹) твоя. Павл.; и твое. Час (1857 р. № 12).

Лазарь, що по печі лазив. Ш.

Максим — кобилячий син. Ном.

14160. Мартин — головою об тин. Час. (1859 р. № 8).

Олексій, муку сій, печи палиниці, клади на полиці! Кр.

«Що таке?» — «Коли ж таке — печене м'яке, що аж порепалось.» Лев.

«Справді?» — «Спрям би, та в итку не йде.»

«Хто?» — «Хтокало!»

«До мене и муха не пристає, а вас так и обсипають.» — «Од злого духа (од лхого чоловіка) летить и муха.» — «Ні, на злого духа летить и муха.» Кох.

Так вже Бог дав, що в аршині чотири четверті (п'яді). Ах.

Се було ще тоді, як я саяв у рукав. Кос.

14168. Будем на весілі, так вивернем горщик з борщем («Я вам сама подакую: будем...»). З. — Як будеш ти заміж ити, то юшку оберну. Б.

14170. Чи оце той, що обротьку вкрав? Крива (м. Сум. п.).

У когось оброть украли, и як ні доконувались, не дійшли злодія. Всіх задр взяв, піп виїхався и звелів зібратьця всім паравіанам. Зійшлись. «А що ж», пита піп, «усі зібрались?» — «Усі!» — «А той тут, що обротьку вкрав?» — «Тут!», каже злодій... Як зберуцца оце чого люди и кажуть, що всі, то питають жартуючи: «А той тут и д.»

Один чоловік прийшов до сліпої баби, а її не було в хаті. Увійшла, шука полу — на ёго натрапила. «Хто ти такий?» — «Костюк, бабко!» Вона переступила, він пересядє — «Хто се такий?» — «Костюк, бабко!» — и так аж десять раз. Вона як закричить: «Ой пробоньку! повна хата Костюків!» Забралась у боб, та розбила лоб, та из бобу та и кричить — пробу! (в Десять Кіп Казок теж є про Костюків смх). Кр.

Я ёму, знаєш, так и так, так и так, а вія мені тее й тее, тее й тее — и, ет, пху! Казки.

«Липьвинку Божий!» — «Ці сам Божий!» — «То, Липьвинку ж, ти чортів!» — «Еге, нехай и чортув, аби не твій!»

Брень — брень шапувал, напсєтив-наво-няв, у кишеню наховав (дітвора передражнює шапувала). Л.

14175. «Саво, Саво! прислав тобі чорт сало!» — «Геть из ним! я з чортами небратаюсь то й сала їх не хочу.» Кох.

Бден, крадучи у ночі на бантині у Сави сало, увірвався и гепнувся серед сіней. Сава почув та й пита — хто, там; а злодій ото и звинув так. «Ну», каже, «коли не хочеш, так двері одчини та підсоби вынести сало.» Той сердега ще й підсобив...

14179. «Де ти була?» — «В деркві.» — «Хіба служба була?» — «Була: стояла в куточку — вуси напрутила, мов таркан.» — «Та ні,

обідня чи була?»—«Була и Обідня, стояла попереду всіх: старезна вже, стоїть та головою хита (пані була Обідня).» *Вал.*

14180. «Як тебе зовуть?»—«Хуторська Одарка.»—«Роззявляй же рот.»—«Набірай лиш.» *Кор.*

Розмовляла так перед воздушком.

14182. Не кажи бо, батюшко, медку, а кажи люлечки—воно й роззявить роток. *Кор.*

То батько про свого хлопця сказав, як йому перед воздушком—звісно, як дітям ласкавенько: «а роззяв», мов, «роток, медку дам».

Такі як и наскї, тільки уші довгі. *Кор.*

В однім селі, де зроду не бачили таких, знаєте, знайних, пішла чутка, що їхатиме якийсь. От один з орачів, що були на полі, — бачять, курять дорогою берлин: «а побіжу», каже. И побіг—и аж плюнув, що, мов, дурно пробігався. «А що?», питають, як вернувся, «бачив?»—«Та бачив же!»—«Ну, який же він?»—«Та такі», каже и д. А то пан якийсь їхав, и певно медолянин з ним був, у віконце виглядав. *Камн.*

Коли хто в розмові, чванячись, все я та я, або ми та ми, то йому кажуть: «ви сви...». — «Ні!», каже, догадавшись, — и виходить *свині. Хар.*

Глеком ім дихать! *Коз.*

О, хтось ззаду є (замість згадає, як йкота). *Ном.*

Сказав, що знав (недоладу сказав, або не догадався). *Кор.*

Годі просторікувати! *Л., Кор.*

Та не замовляйте зуби—не болять (кажуть, як хто хоче звести річ на що инше). *Кох.*

14190. Загубила сорока хвіст (сказаному не довів кінця).

Шумить, як Батурин. *Б.*

Там бач вода шумить. *М. Білз.*

Чуй, світе мій премилосердий!

Є в рукописах оповідання Івана Цимбала, кашовара запорозького (умер на 121 годі); в оповіданніві сему, в різних місцях, є отті слова—ніби як от в казках почин.

Іж хліб з сіллю и з водою, живи правдою святою. *А. Тонкошкуненко.*

Приказки, починаючи з опієі, достались мені до рук, як уже Покажчик даний був до друку—тим він їх и не захоплює. *Ном.*

Не розумний тим Денис, що великий має ніс.

Не велика Стеха пані, тим що сіла в панські сани.

Де лихая жінка в хаті, там добра не сподіватись.

Не тільки собака бреше, буває й чоловіку з брехні легше.

Лучче їсти хліб з золою, та не жити чужиною.

Хто вже звик чужим жити, той неадужає робить.

14200. На дурного не гукай, а скоріше утікай.

Не всякого пана пізнаєш без жупана. Брехня лупатий чоловік, та не довгий іі вік.

Не тоді до млина, як вітру нема.

Розумна дитина в батьківській свитині.

Коли хочеш що казати — перш поміркуй, як почати.

Коли праве діло, то говори сміло.

В порожній хаті сумно й спати.

Не смійся, кума, що дурень Хома, бо всі люди кажуть, що й ти без ума.

На що тобі й жінку брати, як нема своєї хати.

14210. Цитьте, нехай *тая* попасаєця. *Честоховський.*

Як сів на коня та вдарив в потибиенку та й поїхав поманенько.

З чобітьми и ускаче, и вискаче (такий пронозуватий та хитрий).

Люльку дме та дме (?).

Удрав Панько Оришку *тимсь* під мишку, аж засміялись.

14215. Не свисти, и муха не б'є вечір (?).

14217. Розвелась голота коло болота.

Хоч трісь, а пипись.

Хоч лусни, а мусни (мусиш, повинен).

14220. Ходиш, наче усі шляхи погубила. Нема чого дивувати — така була й іі мати!

Затявся у волову шкуру (упрямий?).

Оце змурував спаса!

Менджує словом, як Циган кіньми.

Слизкий, як циганська дитина.

Такé діло (добре) Бóгові замість ладану.

Не будеш мій син, ні я тобою боліла!

14228. Гапка-лапка, козина головка: не боїця ні собак, ні сірого вовка (дражнять Гапку).—Гапка-лапка, пішла на долину, принесла дитинку. «Оце тобі, татку, за твою науку: сядь собі у запічку, колиши унуку».

14230. Оце тонкий та гінкий! як би зад усох та голова опухла, то й зайця догнав би.

Не доладу-ладу, поцілуй собаку ззаду.

Лучче дітки хоч голенькі, аби живенькі.

Таке слизьке, таке слизьке, що й обома не вдержиш.

Та не (або: Ёге) нароком, коли гудзъ
(або: моргуля; або: снйяк) під оком.

Куди тебе бешєра несе (або: понесло)?

За сю пісню—книшів шість, перепуст
грошей и кашук горілки (примовка).

Жидівочка Рохля під припечком здохла;
а Жид з переляку ухопивсь за гепак (або:
а в Жида з переляку порепалась гепака),
та й носипця и не знає, що робити: чи
на тину почепити, чи в помиях утопити,
чи обід зготувати — Жидівочку поминати.

На тобі на кутю гречки.

Куца — за всіх лучча.

14240. Гей, куца! бодай тобі хвіст оддав!

Куди сон, туди й ніч.

Козак козаком — навіки віком.

Ой далеко-далеко до города Києва, а
від Києва аж до Полтави, а з Полтави
аж до Варшави.

Як безталання, то й безділля.

Оглядівсь Циган, та в ягоди.

Поклони горбів не роблять.

Михайло-бурхайло вівці пасе, Оришка-
безкишка їсти (або: обід) несе.

Куди не кинь, то упилась (?).

Будем з горем боротися, поки ми єго
погулаєм, або воно нас поборе.

14250. Уродаю (вродливому?) то й у сви-
тині пригоже.

Видно сучку в ретязі.

Осміхаєця, мов пущик на ретязі.

Баче лиска, відкіль блиска: хвостом
має — хмари не розмає.

Покот-покотило, горох мрлотило.

Од ворога сховаєєся, як у землю вко-
паєєся.

Надув губи, мов там на вітер.

Нічого собаці робити, то хвіст лиже.

Окрутнувся и не счувся.

Росташувавсь, мов Жид у ярмарку.

14260. Оце той кисет, що чорт яйця
несеть.

14262. Сердиця, аж мініиця.

Там тебе ждуть — з двома дрючками, за
дверима, на порозі.

Ходе по волі, як пес на прикові.

Пішла голота на вигадки.

«Душно!» — «Скинъ кожушно.» Не. —
... та полізъ Ном.

Цитьте, діти, та мовчіть та нікому не
кажіть: кішка здохла, хвіст обліз; хто за-
говоре, тому рот загороде; хто писне, то-
му груди стисне, а хто засмієця, тому
не минеця — той иззість (як діти пу-
стують, то щоб утихомирились). К., Хар.

Не баче сліпець, де шляхові кінець; а
як захоче, зайде, море перескоче, край

світа знайде. — ... сліпець, де світові,
кінець; на розум зайде, край світа знайде.

Знай, свинне, п'ятницю.

14270. Як сів на коня, то й доля (або:
мати) моя. Кам.

Ото заробив на часи! Ч.

Я крайній на дірці, на черзі.

Ні здужа, ні подужа. III.

Хірява баба — як гірява макітра.

Будь здоров из милим Богом из усім
родом.

Чорт лика дере (як тріскаєця и за-
дираєця шкурка на пальцах, коло нігтів).
Л., Кат.

Я з тебе (або: тобі) дух випустю. Кат.

Cui-cui, а куцом егіт (школярська).

Omnis culex suum болотум lavdat (id).

14280. Наклав-наклав, напаскудив, ледві
сопе.

«Сказав!» — «Щоб тебе сказило (або:
Щоб ти сказивсь).» Хар., Кат.

Слово сказав переверта.

Чорт дєготь гонить (про жіночу мен-
струацію). Хар.

14283. Спився из круга-світа.

14285. Хоч не влад—широко не замітай.
В. Білз.

Поманеньку, брате, на корито впадеш. Не.

Не той пан, що надів жупан, а той, що
в єго шире серце. Не.

Хто міняє, той чимсь иним воняє (од
Камн.) Кор.

Бісови шелегейдики!

14290. «Не радуйся, синку, чарці!», нав-
чає було мене покійна мати—так и й досі її
слухаю: як дійде до рук чарка, я скорень-
ко її виптю и віддам зараз—ні трохи її
не радуюсь... хай ій пур (приказував один
старенький, що и геть-то полюбляв ту ле-
дащицю)!

14292. Пішов уже жебрувать (просить у
того, у другого, у третєго).

Не к тобі річ (як хто, розмовляючи з
ким, угрішиця, то ото приказує так, лип-
нувши себе ззаду).

Стрільної баби онук (така то рідня!).

«Де воно(шукачого)?» — «Деь лежить!»

14296. Се ще мамій (мамин мазун)!

14298. Спикля-мал! пішла до ковала,
наїлася сірки—помочила всі дівки; сіла на
колодці — помочила всі хлопці (дражнять,
як хто убуруєця).

Швець, мнєць, копиць—набрав підо-
шов та й к чорту пішов (дражнить шев-
ців. Див. № 11082).

14300. А щоб вас—тьма (багато; наладть
хотів, та роздумався).

Дай, Боже, щоб пилося та їлось, а робота й на ум не йшла!

Душно, як один парить, а два на голові й на ногах сидять (як хлосту дають).

Буває, що и на полі рожа виростає.

Мордовцев.

На слові скорє, а в ділі горе.

З нудьги та поїдемо в Деньги (село).

Коли з топленої хати йде, то й дверей не зачиняє.

Готова дуга й удила, не достає тільки возочка та кобили.

Роби добро—не кайся; роби зло—сподівайся.

Проти дня брехня, проти ночі правда.

14310. Йше то не біда, як у просі лобода; а оттоді біда, як ні присци, ні лободи.

14311. Од біди не одмолился, а од лиха не вмереш.

14313. Хто вище злізе—дужче пада.

Гарно, гарно співаєш!.. а як перестанеш, то ще лучче буде.

Збираєця (на що там), як старець на свічку.

Загубив ключі од заду (як ригає).

14317. Проти лиха на пригорку, де пень бреше на колодку («я живу проти лиха и д.»).

14320. Сидять Циган и сніда: в одні рупі сало, в другі хліб; хліба багато, а сала трохи. От він, щоб сало не виводилось, хліба вкусить, а сала—понуха.

14321. Як оженився я, дав мені тесть в придане торбу з сьма перегородками: на хлібі й на вихліб, на пшоно й на випшоно, на сіль й на вісіль... Та дав ище кобилу — таку, як положить на віз сім мішків порожніх, то ще з гори й біжить.

14324. «Ти бісового сина дочко по десять разів на день їси! и хліба тобі не наста-чиш.» — «Де ж таки по десять разів!.. всього по тричі.» — «А почитай сяка-така!» — «Снідала-обідала—раз їла, полуднувала-підвечіркувала—два їла, вечеряла-повечіркувала—три їла.»

«Що, Цигане, з м'яса добріше?» — Шкюрочка, пане!»

«Чи добрі, Цигане, бджоли?» — «Хто їх зна, чи вони добрі, чи ні! а що мед, то тяжко солодкий.» (Див. № 6514).

Була в мене половина, та не в моїй хаті: він бо її убирає, він же по їй ходить; а як треба поладити, тоді мене зове.

Шкода перемішувати тісто, винивавши з печі.

Понухав пирога, та не вдалось покуштувати.

14330. Чорт миром хіч мутить, а в болоті любить жити.

В мене нема на роздачу: я й сам собі не настачу.

14332. За шага хтось уші нашмага (?).

14334. Хоч и котолуп, та гроші має.

Тари та бари, завтра Варвари.

На конюшні извиняють (се б то, як пірчать и утеє? *Ном.*).

Не займай біса, то лихо; займеш, то й двоє.

Дівчата ростуть, як собача лобода, а хлопці—як камінь.

14339. «Кажи казки!» — «Не смію.» — «Кажи приказки!» — «Не вмію.» *Морд.* — ... «Кажи небилиці!» — «Небилиці? добре! (як дальше—гаразд не пам'ятаю: здецяя оттекажуть иноді, що під № 13127). *Ном.*

Одміни.

7. — ... а з Богом—хоч за море. *Час.* (1859 р. № 6).

11. Як Бог поможе, то все буде добре. *Б.*

47. Бог довго жде, та й крішко карає. *Вал.*

78. Бог измочить, Бог и висушить. *Б.*

82. Чоловік думає, а Бог ўмає. *Алж.*

116. — ... у міх, та під лавку, а сам за сметанку. *Лев.*

176. Святий та Божий чоловік кожанний. *Вал.* — Ох ти святий та немазанний! — Святий та Божий: свічку звів, а очима світить. *Кор.*

193. ... а біс риженький. *Вал.*

239. Відьмак и непевний—усім відьмам родич кривний. *Б.*

240. Упир и непевна — усім відьмам родичка кривна. *Б.*

270. Сліп родився, сліп—не бачив. *Кор.*

—Сліп родився, на Бога не дивився; сліп не баче — мене не займе. *Пов.*

289. Знахарі и знахарки, замість «востинну восресе», кажуть: «по болоту хожу, чайк деру», або що инше, що думають заподіяти чарам. *Кор.*

299. Шкарярущу таку (а теж и кісточки з свяченого баранця, поросяти и д.), коли нема близько бігучої води — вкидають у піч, щоб згоріло. *Кор.*

301. Дурень уродився. *Камн.* — Чорт уродився. *Кам.*

340. Помагайбі, гаечку! дай гриба й бабочку, сирожку з діжку, хрящика з ящика, красноголовця з хлопця. *Кор.*

В Коропі, замість «ходім по грибах», кажуть «ходім по губи». *Камн.*

341. Мороза кличуть куті істи, вибігши з хати, з качалкою, або з м'язом, босо. Добігши до воріт, треба тричі шибнем ударити у їх, приказуючи: «Морозе, морозе и д.» Робиця се ніби для того, щоб не поморозило чого в полі, весною або осінню. Кличуть мороза — дітвора, шутем. *Кор.*

347. Ходить Илья на Василя, носить пугу житяную—куди махне, жито росте. Роди (!), Боже, жито, пшеницю, всяку пашиницю. *Кор.*

(!) Васильова мати пішла щедрувати—роди. *Л.*

349. Христос воскрес та в лисинку, дайте ейце и писанку. *Кр.*

Молодь пугус. А то ще чоловікові трапилося цілу ніч и цілий день на Великдень шукать волів—кудиш забіган. Набадуравши вже надвечори, так їх привитав на radoцax... мої водики! за вами, чортами, та я ще й досі паски не їв». *Камн.*

394. Нема тові дробинки, щоб до неба долізти. *Не.*

411. На сарану кажуть. Див. *Вел.* (III, 87).

412. Лютень казав: як би в батькових літах,—бику-тритаку роги вирвав би. *Вал.*

413. В Марець ще замерзне старець. *Кор.*

421. Хазайки дуже стережуща, щоб благовісним яйцем не підсипать квочки, чи що там, и ділятого помічають його, щоб не помилицьця; бо, кажуть, з таких яець виплуплююща ўроди: з двома головами, з чотирьма ногами и д. Як хто вкоїть, що недоумкувате — грімають: «И, ти вже! благовісне коко!» *Кор.*

427. До східсонця охаючують хату и

сами вишивающа, або и до річки йдуть. *Юр.* (*Час.* 1855 р. № 21).

456. В Переплавну середу перепливають (хто мистець плавати) річку, щоб судорга не змикала ноги, як плаватиме. *Кор.*

457. *Божі онучі* розводяця на молоді — нестеменно, як *намисники* московські. *Кор.*

461. В Юринівці (*Нов.* п.) на Клечаннім тижні дівчата не роблять, а *проганяють пусалок*: ходять у ліс, варять там разну потраву, и найпаче яешню, и пьють горілку. *Час.* (1855 р. № 21).

471. Соловейко вдавився ячмінним колоском, а зузуга мандрикою (соловей перестав співати, як ячмінь почина колосицьця). *Час.* (1859 р. № 12).

493. Свята Покрівонько! покрый мені та голівоньку—хоч кленовеньким листочком, хоч біленьким платочком. *Б.*

497. До Дмитра дівка хитра, а після Михайла, хоч за попихайла. *Лев.*—... хитра, а після Дмитра баба хитра. *Б.*

521. Стрічающа на Срітєнни зима з літом, щоб побороцьця, кому йти наперед, кому вертацьця назад. *Кор.*

524. На запуски, як зав'язано. *Коміс.*

566. В *Сім Кін Казок* се Циган так казав, крадучи уночі угірки. А господар почув, за кий та й чекає блискавиці, и тільки що блиснуло—як лусонé його! «От», каже Циган, «и блискавиця вже вірзалась!» Але чоловік лоп його за чупринну! «Ой батечку, голубчику! бий мене и що хоч собі роби, тільки мене через пліт не перекидай, бо мене й до шатра не приймуть!» Див. № 3920.

570. Коли йде дощ крізь сонце, кажуть—то чорт жінку б'є и дочку заміж віддає. *Кос.*

576. Як уперше йде півесні дощ з громом, виносять и кладуть на дощ пікву лопату, а иноді и пікву діжку. *Кор.*

Д. Камінецький, що про сей звичай записав, каже, що він не знає проти чого се. В Лубенщині, де на дощ викидають помохо и кочерги, и викидають не тільки весною, а и абшколи,—роблять се, щоб дощі йшли. *Ном.*

581. Кажуть, що дощ завсіди ходить до Бога и питає, куди йому йти. Госвід каже: «Иди, де просять», а дощ каже: «Туди, де косять? знаю, Господи, знаю». *Казки.*

590. Темно, хоч в око встріє. *Гулак.* — ... стрель. *Л.*

635. Оце мороз! аж руки у шпару по-заходили! *Кор.*

642. Грівся Циган у нереті, та й зубами стуга. *III. (1853 р. № 41).* — Нагрівся, як Циган в неретку (показуючи кріз очко, казав: «се ж то тут холодно, а як же там!»). *Кор.*

694. Колись бувало, що зривало; а тепер—здєргув. *Б.*

740. Як ідеш у Сураж, то й бери свій хураж. *Черн.*

743. Падаігун, дзекало. *Кор.*

А Литвини наших дразнять *секалами*, *секало*, що кажуть *се*, а не *ета*, як мовляють Литвини. *Камн.*

797. Ти козак, тільки паністара не так. *Б.*

801. Виросло під час потерюхи з Турками, за цариці Ганни Івановни: вісько на зімівлію приходило на Україну и брало, що ёму треба. *Час. (1859 р. № 8).*

850. Не приходиця Цигана дядьком звать. *Коніс.*

867. Хто Ляшкя рубатите, той козацьку жизь (?) знатиме. *Не.*

875. «Ляше, ти блудиш!» — «Чорт ёго матір бери! еднаково мені цілий день іздити, бо то за повинність.» *Казки.*

880. Що кому годиця: шляхтичові шабля, мужикові свиня. *К.*

Стрів шляхтич, везучи до торгу свиню продавать, хлібороба, що пайшов шаблєю. Подобалась шляхтичові шабля, —и сяк її приміряє, и так.. «Продай», каже, «шаблєю!», а грошей катма. — «А що ж з тебе вьять?», каже мужик, «хїба свиню даси?»; а далі, певно помітивши, що той зам'явся: «та», каже, «и на гаспїда тобі шабля!», може й ще що додає—уразив шляхецький гонор. «*So komu nalezę*», одтяв шляхтич, «*szlachcicowi szabla, chłopowi świnia — bierz sobie świnie*». *Камн.*

883 и 8108. У мужика чорт сидить в грудях, у Ляха в ухах, а у Жьда, то в п'ятах (що не мерзнуть—той в груди и д.). *Казки.*

890. Щоб, пане, ваші оці очі Бог на світі подержав, а родимі—щоб повилазили! *Час. (1859 р. № 33).*

«Нате, пане, оці гроші, а за той рік віддав.» — «Ні, не віддав.» — «Ні віддав.» — «Подай окуляри!»; подививсь у запис — «Правда, віддав!» — «Щоб, пане и д.»

906. Сказав Гонта.

925. Дурний гбю! продав кабак (гарбуз) замісь лою! *Щ.*

Так казав Жид тому чоловікові, що обдурив ёго, продавши застиглий лій, а в середині, замісь лою, гарбуз.

930. Дайте мені з комареву ніжечку, з Антонову слізочку. *Кор.*

Циган так просить саяця (милостини), як дадуть одного хліба. *Камн.*

933. Но жалкүй, куме, на Бога — од квасу діти померли. *Кул.*

У шевця повимірали діти, а Циган-кум прийшов: «чи нема, куме, чого нап'ятись?» Той з свого жалоу: «он», каже, «квас, напийся.» Той сїрбовув шевського квасу та й каже.

939. Циганка від Цигана втекла до кума, а кум саме обїдав; посадили и її, а їй сєго й треба. Коли и Циган біжить бити Циганку. От его вгамували и посадили обїдять; та покравявши поросятину, покляли що краще з свого боку. От Циган и каже до Циганки: «Ну, суко, добре ж, що ти сюди втікла, ато б я взяв та и звернув би тобі в'язи оттак!» *Кул.*

950. ... «Неширість!» — «Спекуляція?» — «Циганство!» *Ил.*

967. Турма велика и кріпко збудована, та чорт їй рад. *Кор.* — Кріпка турма, та чорт їй рад. *Вал.*

974. В Лубнях на базарі два козаки радились, чи одавать своїх синів в науку у школу, що далеко од України, та отто й пристали на тому, що, мовляв, як надів оттак сумку, то візьме оттку й думку. *Коніс.*

983. М'яковбасало. *Щ.*

Так відгадував Циган, як подорожній чоловік сказав ёму, що він дасть їсти, але перш нехай вгадає, що у ёго в мішку.

1020. Ситник коробейнику не товариш. *Кор.*

1029. Чухайся кінь з конем, віл з волом, а ти з прбстим козаком (так казав один поважний панотець, піймавши у коморці дочку з козаком). *Щ.*

1043. Така честь, як собаці в ярмарок. *Кор.*

Або всюди ганяють, або хазяїн до воза прив'яже. *Камн.*

1046. Нехай тебе задні візьмуть. *Щ.*

З казки про Йвася и відьму.

1074. Не хоче курка на вечоринці, та несуть. *Вал.*

1089. Через силу и кінь не повезе, через міру и свиня не ззість. *Кор.*

1117. Мовчанка не пуше, та живота не пуше. *Гл.*

1125 и 11415. Цимбал Іваня (див № 14192) розказує, що як вигнав Бог людей з раю и одні почали добре працювать, а другі байдки бити и однімать од працювтих

добро, то Бог оддав лег працевитим у вічну неволю, и щоб було їх чим страсхати, дав кнї, вирубані у Їго саду. Отті кнї стали у людей, як вони по світу розійшлись, ніби бєрла, и од такого то кнї и мення Києву пішло, «а у людей», додає оповідання, «пословиця ведеця: язык до Києва и до Кнї доводить.»

1141. — ... що панам вбрання не настане. *Х.*

1168. Паноти що свиноти, и нашого таки брата що-Бог-дав. *Кор.*

То ніби хтось, нерозумний певно, розказував, що так багато було на ярмарку.

1174. З Десять Кіп Казок.

1177. Який таки з тебе пан, коли одягся не в жупан! *Сторож.*

1254. Чоловік, доглячи рибу, витяг пляшку; одіткнув—вискочив чорт... Разні капости робив той чорт чоловікові, та ще й кпить: «не мужик ти», каже, «а ворона.» Стій же, дума чоловік, — и пита чорта, як, мов, ти туду умістився у пляшку? «Ось як!», каже, и вже в плящі... Чоловік скоренько заткнув пляшку, перехрестив затичку та знова в воду.. Див про се: *Час. (1857 № 12).*

1304. Що старші робять, то молодші одбувають. *Дуб. (Widok przetemosu и д. Бродовича).*

1362. Статок робить достаток. *Ил.*

1509. Адін той хвостічок у дворє, да й той у бездні той (на панщині) стирчить. *М.*

Се заїжджому розказувала бабуса про убогі вжитки сина: «Яна (синова жінка) гибсець, Їп (син) у завкавеньку встряв (приставлено пацську лїдовню копати); адін той и д. (ні на чім, бат, и хворосту привезсти, щоб зварить що)». *Камн.*

1526. Гольпак масті и д. *Дев.*

1545. Пан служив десь, и єму прмслали з дому всячини. «А як же справляецця там новий економ?», пита чоловіка, що привіз.—«О, тò-то, пане, несєцця!» — «Ну що ж? як?» — «Все, пане, низу поли підрізує та й плєчі датає.» *Казки.*

1548. ... живе, а чортом дише. *Кор.*

1561. Бог узяв та чорту оддав. *Кор.*

1563. Був шаг та в кишені ростерся. *Кор.*

1619. То чорт бідний, а чоловік убогий. *Кор.*

1663. Як на щасті иде, так и п'яниця справицця, а як на нещастя, то й під скрутицця. *Кр.*

1677. Й князі бувають у гризі. *Мордовцев.*

1847. Шукай вітра на облозі. *Каміс.*

1852. Оббивсь, як крем'ях. *Кор.*

1858.

То був коваль такий мудрий, що взявсь демеші чоловікові ковать, та багато заліза у вінсу повернув, перепалив. «Ні», каже, «чоловіче, скую, тобі сокиру!» — «Та чи сокиру, то й сокиру!» каже той. Кує-кує коваль: «Ні», каже, «не сокиру, а серп!» А далі вже—швайку, а далі й пишик: розпик залізя шматочок, що зосталося, та в воду—«от тобі», каже, «и пишик!» *Камн.*

1880. Перевівся на руді миші. *Кор.*

1894. Як віл злилав. *Кор.*

1933. Коло носа в'єцця, а в руки не даєцця. *Кор.*

1983. Ти хочеш угору, а чорт за ногу—підожди! *Кор.*

2019. Пішло вже на лихо та на погибель. *Кор.*

2023. ... та ще з лишком. *Мар. В.*

2037. ... халывки продавши. *Кор.*

2041. Хіба ж уже й співать не можна? *Кор.*

Мачуха дала на снідання дітям чогось ласенького, и пасинкові нічого. От, той боїцца попросити, та тільки мугиче собі, співає: «я б и хлїб їв, а б и хлїб їв». — «А прাপців не хочеш?» гримнула мачуха. — «Хіба ж уже й співать не можна?» *Кор.*; Є про се и в *Казках.*

2069. Хоч ти, пане, лопни-кричи, а кобила не везє. *Кор.*

2082. Як такого ходу, то лучче з мосту та в воду. *Мордовцев.*

2184. — ... ззідять її злидні. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

2212. Од Києва до Кракова всюдн біда однакова. *К.*

2258. Будє жалю по кісілю, ми и кваші наймося. *Кос.*

2267. «Будє тут плачу й голосу!», казав Циган. — «Чого се так? — «Як мій батько вмер.» *Кор.*

2346. Син то такий був розумний, розказував, як економ пиймав їх коней в просі. «Економ крикнув на осаулів, ті и вхопили батька, як чорт грїшну душу, и розтягли, як лиса. А економ єго батогом цьвох, цьвох! а батько як зачав корчити лице, та ногами пацати, та кричати покозячи, то мене аж сміх брав; а як потім узялись до мене, то так, брацця, б'є дошкулно, що коли б були не держали, то сам був би не вилєжав.» *Казки.*

2385. Наївсь бобу та й кричить пробу. *Кор.*

2462. — ... що й закажаною паличкою не дістанеш. *Хар.* — Без кочерги й не приступу. *Кор.*

2491. Пишаецця, як повіяна в гостях: *Щ.*

2522. Як би не ви, та не ми, то б ми тут не були, горілочки б не пили; ато ви тут, и ми тут, и всі наші діти тут, горілочку з нами п'ють. *Кр.*

2578. Нема ні в кім правди, тільки в реміннім поясі та в залізні прязці. *Ч.*

2580. Про тебе, Хома, и в світі нема. *Кр.*

2586. Не одна вдова гóрод збудувала. *Кр.*

«Ото помочи як не бува, та само не вробить, не сила ёго.»

2617. Лошя в гузі, а вже й обротыи плетуть. *Кр.*

2637. Упартый—треба черепком уха різать. *Кор.*

2647. Ти ёму—в вічі, а він каже «свята роса.» *Кор.*

2656. Про «стрижене, а не кошене» див. Отеч. Зап. 1856 р. № 4, арт. А. Пипина «О русских народных сказках.»

2721. Або вішай, або додому пускай—мені треба на ярмарок іхать. *Кам.*

2820. «Хтовинен?»—«Кума!»—«Также її в хаті нема?»—«Так плахта її висить, —будем її бити!» *Кр.*

2837. Два куми вертались з ярмарку через одно село и вже тее... «Тпрр!», зупиня один шкапу. — «А чого?» — «От мені ще треба до людей вступити.» — «Е, куме, Андрію, та не будте ж бо ви сви-нею!» — «Овва! як же мені не бути, коли мене люде знають.» *Казки.*

2965. ... ні мнець, ні направка. *Кор.*

3114. Циган и мірошник залицались до одиєї дівчини. Циган каже, «як пі-деш за мене, то будеш як пані: я буду кувати, то й істнимо хліб»; а мірошник каже: «иди лучче за мене: мое діло мірошницьке—підкрути та й сядь, а коряки бери!» — «Бач», каже Циган, «він и сліпий: ось понеси молоть, то підкруте, полапа борошно та й сяде.» Дівка пішла на той спиток; справді, підкрутне оце, полапа, та й знову тні ж (кохав дуже дівчину и бажалось дуже догодить). Нерозумна подумала, що справді він сліпий и пішла за Цигана. *Помт. Час. (1861 р. № 32).*

3126. Пумпуе, як чорт. и д. *Кат.*

3140. Сновидае, як Марко по пеклу. *Котис*

3146. Бий дрібніше—більше буде! *Кор.*

3151. Д. Ёвхименко дума (*Час. 1859 р. № 7*), що вітрів батько—*Стрибол.* — В лубенські околиці про вітра таке розка-зують. Там у Мгарському монастирі (зда-ецця на хорах—гаразд не пам'ятаю) бу-ло, а може й тепер є, якесь обличчя страхівинне, ніби з кільцем в губах (на стелі, ліповищницька робота). Кажуть, що ото *старий вітер* з закованими губами. Що тепер вітри є, то, кажуть, молодь ша-стаецця; старий же тільки иноді в щі-линки поміж губів дмуха — и отто бурі бувають. Як би ёму губи розскувати и він дмухонув на весь рот — все б поздував на світі, гори з долинами порівняв, кі-нець світові був би... Одже, кажуть, ко-лись таки ёму розскующа губи. *Нюм.*

3153. Вирвався, як з конопель. *Проск.*

3275. Милый мій покою, и я з тобою. *Кор.*

3237. И водою не замутишь. *Кор.*

3347. Січе и рубя (розсердившись, скоро говорить). *Кор.*

3349. —... гайнів брат. *Кор.*

3541. — ... під хвіст, а не на святу землю. *Л., Кат., Хар.* — Плюй на свій слід, та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

3552. Ракша вонюча. *Кат.*

3557. Чорт бурі (або: дикої) баби. *Кор.*

3579. Про *Каянську дочку* див.: *Час. (1857 р. № 12).*

3603. В Десять Кіп Казок є довга про се брехенька. Вовк хотів зісти по-пового наймита, а той ёму хвоста відір-вав и втік на дуба; вовк зкликав других вовків и почали риштування робити, щоб то до наймита добрацьця: купий ліг на землю, на купого другий вовк и д.; най-мит ото сказав так, — а купий тоді як шмигоне зісподу, так усе риштування й гепнуло об землю.

3625. ... вкрутити. *Павл.*

3627. Достаецця хребту й животу и треті паністарі. *Кор.*

3667. Щоб тебе вихрами та бурями винесло. *Кор.*

3674. Щоб ти не минув Вересоцької греблі та Хоменкових рук! *Н.* — ... и ні-женського суда.

Хоменко, кажуть, був злийчий стапо-вий.

3690. Щоб тебе кат не минув. *Кор.* — Щоб ти ката (або: катівських рук) не ми-нув.

3705. Щоб на тобі сорочка тряслась!
Кор.

3734. Грець тебе побивай! Ч. — Щоб
вас греці мордували.

3736. ... не стішивсь. *Кон.*

3738. Щоб ти лопнув, щоб ти тріснув,
щоб ти луї нагнав. *Кор.*

3756. Душив твого батька! *Нов.*

3779. Щоб ти лопанки нагнав. *Кор.*

3801. Щоб твоя кість непростена бу-
ла. *Кор.*

3804. Вибештував, буде з ёго! *Кор.*

3838. Було те ж: *Час.* 1854 р. карт.
77, и 1857 р. № 15.

3857. Буханцями нагодувать. *Кор.*

3905. Барана стережуть, а козлу на-
мината дають (sic). *Лев.*

4014. Сповідаетця Маруха од п'ят до
уха. *Кор.*

Се чернігівці глузують з степовиків
(Полтавців), що в їх колись було цер-
ков мало, и чоловік год у сорок не ба-
чив, и як вони. Багато про се є при-
кладок—от хоч би й ся (Полтавці такі
прикладки прикладають Харсонцям, Ка-
терінославцям — степовикам. *Ном.*).
Послали молодичу, що взята з степів,
говіть, а вона и церкви зроду не бачи-
ла. Прийшла вона до пустого вітряка: «Чи
се», каже, «церков?» — пастух сидів під
вітряком. — «А на що тобі?» — «Та таке
й таке діло», висповідати, мов. — «От
я», каже, «висповідано!» — и почав її ба-
тогом вздовж: «сповідаецця», каже, «Ма-
руха...» (спитав, що звуть Марухою),
так що бідна молодича, прийшовши до-
дому, «я сама», каже, «не піду, и ді-
тям скажу». *Кам.*

4044. Між ними чорт межу переорав.
Кор.

4097. Повадицца глечик по воду хо-
дить — там ёму й головку положить. *Кор.*

4100. Скажеш—не моя мати, як при-
ведуть перед зелені вікна. *Вал.*

4103. Підожди, воно тобі випадком ви-
паде. *Кор.*

4229. А чому в рака там очі, так про
се розказують. Як сотворив Бог усяке жи-
ве творення, то сразу всім наділив и очі,
а раку якось и забув. От рак и повзає
собі без очей, а Бог згадав про ёго та
й несе ёму очі: «Раче, на тобі очі!» А
той, одно те що розсердивсь трохи, а
друге те, що, дума, може, й без них мо-
жна обійтись, и каже: «Уткин їх отту-
ди!» — Бог и вткнув. *Кам.*

4250. «Окунець—молодець, повернись
передом — поговоримо з тобою!» — «Коли
ти шука бистра, поговоримо з хвоста.» *Кор.*

4294. Пустив на отчай душі. *Кор.*

4346. Се розказують про зайця, що як

осточортіло ёму югаме життя—що чоловік
обіжав, орел хапав и сова навет дере—
«Піду», каже, «утоплюсь, усі мене обі-
жають — я послідущий на світі!», и побіг
до річки. А жаба плеч од ёго в воду. «Е,
годі ж топищця», думає собі, «є той чорт,
що й мене боїцца — я не послідній на
світі.» *Кам.*

4357. Ей, чоловіче, а ні важся! бо що
два, то два, а не еден, а собака третій...
гуджа — гавх! *Кам.*

На лушню шапку надів... а щоб ду-
же боялись ті пеньки, ще й третёго
пригадав — гавкав.

4466. — ... доступ має. *Кор.*

4461. — ... хоч в ухо ёго бгай. *Кор.*

4511.... Спас, а шосту про запас. *Кор.*

4516. Панська обіщанка дурню радість.
Н. (Час. 1853 р. №23).

4562. Будь здорова як вода, багата як
земля, щаслива як зоря, плодлива (пло-
дюча) як свиня. *Р.*

4567. Так у Києві роблять: недогарки
поїдають, а сами поночі сидять (див. №
4996). *Б.*

4570. Се старий чоловік так привітав
молоду господиню після весілля, перед чар-
кою: «разом двое», каже, та й зупинивсь;
молода господиня засоромилась — тоді він
додав: «щастя и здоров'я». *Бер.*

4584. Іден шляхтич, як не було нікого
в костелі, моливсь св. Антону: «Свен-
ти Антоні, чи даш, о цюць проше?»; а
закристіян, що нарочито заховавсь за ві-
тварь, — «Чего?» каже. — «Пенендзи,
свенти Антоні!» — «Не дам!» — «Чему ж
то, свенти Антоні?» — «Бось жец!» —
«Свенти Антоні! даць не далесь, о по
просієм, а кпаць не кпай, бо естем шлях-
тиц, мам шабле и своей се крживад ном-
ищ!» *Кам.*

4677. Немає більше глухого од такого,
що не хоче слухати. *Кос.*

4693. Бісова зли-біда (лайка на худор-
лявих — дитину то-що). *Кор.*

4761. В три вірви. *Л.* — ... вірви.
Гат. — Заробив три вірви в шию, а че-
тверту наздогінці. *Не.*

4768. ... и в Жида запобігти. *Кор.*

4866. Воно вилюднеє — и добре буде.
Кор.

4938. На вже, полатай душу (поласуй).
Кор.

5019. Собаці (звали ёго Куртою) вовк
в пригоді став: умовились, що вовк вхо-
пить у хазяїна дитину на живих, а Кур-
та одніме, то хазяїн знову Курту шану-
ватиме (ато зовсім старого Курту женуть

з світа); умовились, — и зробили так, и знову Курті шаюба. Щоб оддячить за се, Курта разио задоволяв вовка, а далі и під пів вишком заховав ёго, під весільний час у хазяїна (вовкові, бач, забажалося побачить людське весілля), нагодував ёго там добре, горілки ёму вкрав (и того вовкові забажалося). Як напився той горілки, и ёго охота забрала до співів; Курта чогось овихнувся — він и заспівав... (Див. № 14007). *Казки.*

5027. Сии, Боже, й карай! *Л., Кор.*

5069. — ... гола, аби своя воля. *Кор.*

5093. Накасався, як голий на улицю.

Лев.

5145. — ... и мені того не велів. *Кор.*

5228. ... віддати москалеві за спасибі:
Збр. Лаз.

5236. Не все добре, що смакують; не все погане, що бракують. *Кор.*

5302. Як візьму у руки — набересся муки. *Лев.*

5344. Оттака новина, бруньки три копійки решето. *Час. (1859 р. № 33).*

5401... два язики: одним Бога хвалить, а другим людей дурить. *Проск.*

5406. Подай мені, Господи, той розум, що в Москаля навпослі. *Коз.*

5451 и 5465. ... Бога. *Ст. 36.*

5560. Обридло, як ⁽¹⁾ бабі живива. *Ном.*

⁽¹⁾ Остиво, так як. *Б.*

5702. Чай примічай и д. *Кор.*

5713. Пошитий из самих чортових (або: жаб'ячих) спинок. *Щ.*

5751. Не хоріла, не боліла, та проскурку зіла. *Кор.*

5821. — ... пам'ятко́вого. *Кор.* — Треба б чубкової на пам'ять.

5823. Як би чоловік знав, чого не знає, то й мав би, чого не має. *Полт. Час. (1862 р.).*

5845. — ... сій жито — хліб буде.
Пир., Коз.

5872. Один чоловік ставив свічечки в церкві и, дійшовши до св. Михайла, приліпив ёму одну, а куцанові другу. «Не ліпи», кажуть, «там!» — «Мені наказував батько — и того, мов, не гніви, и того не дражни». *Казки.*

5909. Не кайся рано вставши и замолоду оженившись: рано встанеш — багато діла вробиш, молодим оженившись — дітей до розуму доведеш. *Кул. (опов. Маєр.).*

6023. Наука в ліс не йде, а з лісу виводить. *Кор.*

6033. Нема муки без науки, нема науки без муки. *Полт. Час. (1862 р.).*

6069. — ... жінко постой и онучі! *Кор.*

Ніби то чоловік навчився так од школярів (майстрував в школі, чи-що) и, прийшовши додому, орудував жінкою. *Кали.*

6109. В 1789 р. приказку сю сказав Сидір гумений (с. Ситица Луцького п.) після слів: «добре б вирізати Жидів, хоч и Ляхи не добрі». *Widok przetomcy u d. Brodowicza.* Теж говорив и Богдан Хмельницький 1648 р.

6156. Дурна голова ні и д. *Кор.*

Каже лисий, як шкунтують, що, мов, голомозько, — и тоді ёму однакують: «На ледачі ниві трава не росте, а тільки собаки какають».

6352. Здорова, як нагайська кобила. *Кор.*

6354. Борода до пояса, а розуму ні волоса. *Хор., Пр.*

Говорено було про недотепних парубків. *Коніс.*

6364. ... на тебе, навісноголові! *Кор.*

6365. ... батька дурного и матір навіжену! *Кор.*

6368. ... слід та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

6372. ... грудку на прикуску. *Мордовцев.*

6382. Шик-шик — и нема нічого. *Кор.*

6384. Счик на гвоздик, нехай зеленів. *Кор.*

6394. Добридень на Великдень, будьте здорови з Новим годом! *Кул., Кор.*

Як хто подоладу що скаже.

6418. «Здоров, Терешку, в новій сорощі, що мати з рядна пошила!» — «Еге з рядна, та з достатків: то мати наумисльне такі товсті нитки виводили, бо у нас сёго року дуже коноплі були народили.» — «А чого ж вона така куца?» — «Бо така ви-текла.» *Казки.*

6490. — ... замішає. *Л., Кор.*

6548. Годяще — на віник та на смітник. *Кор.*

6558. Ожугом звенця теж, або ще й частіш (напр. в Коропщині, як каже д. Камінецький), держално те и без кочерги або хватів, або и просто палиця, коли ними перемішують огонь и вони обпалились на кінці.

6574. Як мати собаці млинці пекти, так він и тістом поїсть. *Б.* — Загадав собаці млинці пекти! він и тістечком прогляне. *Кор.*

6589. Ото роззявив пастку! з колесами їдь — не зачепися. *Кор.*

6563. Способен волям хвосту крутить. *Мордовцев.*

6602. Витришків лобить. *Кор.*

6646. Падай скорійше — разом одбудеш. *Кор.*

6647. Так гарно, як Насті в постоях. *Мордовцев.*

6689. — ... моря виратовує, а неправда в калюжі топить. *Кор.*

6764. Щоб над тобою ворони кракали. *Кор.*

Як на кого кажуть: «урав, украв!» він одмовляється: «щоб над тобою ворони кракали». Ворони збираюцца и кракують цілим стадом над падлом, — и ся примовка значниця: щоб ти нагле згиб и зтлів непохований, як падло. *Камн.*

6804. Крутячи-вертячи світ перейдеш и д. *Час. (1857 р. № 12).*

6857. За царя Панька, як була земля тонка. *Мордовцев.* — За царя Хмеля, як була людей жменя.

6923. Хвиглі пускає. *К.*

6966. Ёго и в ступі товкачем не влучиш. *Кор.*

7057. Шо змолотив, те и ззів. *Кор.*

7219. Я тобі кресала давала, а ти мені ковбаси не дася. *Кор.*

7500. Ой, вей! там самий цимес. *К.*

7523. Нема над рибу лляину, над м'ясо свинину. *Зв., Б., [Прок., Кам., К., Пир., Р.].* — ... над м'ясо солонину, над ягоду сливку, над попову дівку. *А. Вил.*

7542. Як батьку на лихо. *Кор.*

7543. Як жидівська кобила и д. *Кор.*

7674. До гаспида (або: До гаспидового батька). *Л., Кор.*

7687. Куна й гура и три оберемки. *Кор.*

7709. Опе удіонили, як лёду (трохи уділили). *Кор.*

7716. Дайте з комареву ніжку, з Антонову слізку (або: ... ніжечку... слізочку). *Кор.*

Так Циганки сала просять.

7754. Ми прийшли и стали собі так при строзі (у церкві). *Казки.*

7757. Побіг по синьому шляшку, по синій стежечці. *Зв.* — Понесли гарбуз свинчою стежкою (свині зліли). *Х.*

7809. «Це таке солодке, як цукор.» — «Або ти їв цукор?» — «Мені розказував цимбалистий, а ёму говорив басистий, що яя вони у Жидів грали весілля, то Жиди їли, — и такий, каже, солодкий, що аж страх!» *Казки.*

7896. Мабуть щось велике в лісі здохло!.. чи не заць, або мми? *Щ.*

7910. Сталось щось надзвичайне, диківинне — таке, чого ніколи не буває, як не буває, щоб свистав піп.

7915. Обійшовся, як Сахно в Каратулі. *И. Мачуха.*

Каратуль село *Пер. п.* То чуман був Сахно, був в Каратулі на ярмарку. Спродавшись, загуляв так, що и в голові замакітрилось, и якось одбився од своїх. А далі й пішов їх шукать, та й утупався у церков — а там саме одирава йшла; не розговпав гаразд, де и що, — «гей», каже, «а де наші!» Ёго и випхали з церкви.

7931. Рівня ягня проти коня. *Мордовцев.*

8103. Дві гуски и дві бабі; два Жиди и дві жабі, — то кажуть, що гірше ярмарку. *Казки.*

8134. У колінях (Під колінами. *Ном.*) нудно, волосся попухло. *Кор.*

8588. Такий бурдюком! *Кор.*

8624. З Палієвського злодія. *Кор.*

8625. Випросталася, як семисотна верства. *Кор.* — Ото випросталася, як аршини проковтнула.

Семисотні верстви були за цариці Катерини. По старих шляхах вони ще й тепер иноді є: дубові, високі. *Пирятинська* верства теж семисотна, — се б то верства, що вони стоять по старому шляху з Переяслова у Лубні.

8682. — ... радість: що кашлянеш, то й ропнеш. *Щ.*

8796. Як сянця вислиці — плакатиме. (*Час. 1859 р. № 12).*

8835. — ... струк, а ти, як болячка (одказує той, що ёго подражнили байстроком). *Кор.*

9185. Первих кошенят не хвалять. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

9265. — ... луплена, за копу куплена, сежу на печі, держу муштук на плечі: хто ввіде — ріжками заколю, ніжками заточу, бороною вон вимету. *Кор.*

9267. — ... «Що ти видав?» — «Міх мукі, міх мукі!» — «Чом ти не вкрав?» «Там були кравчики, перебили пальчики, насилу я втік, та не бабин тік; баба вловила, в міх усадила, деркачем била — скуги, скуги!» *Кор.*

9268. «По горшки, по горшки (як гончарі кричать)!.. купіть горшок (до кого підходячи — нестеменно, як «сало продавать»). — «Не треба, свистун (з діркою б то!» *Кор.*

9299. Син твій, а розум у мене свій (одказує дорослий син, як батько доріка,

що, мов, не слухавш, своїм трибом идеш).
Кор.

9483. Хоч би ти мене побив, а б тебе не пізнав. *Кор.*

9297. Бий та й дрібно, щоб знали чий син. *Кор.*

9528. Давна приповідь: «Под час пригоди дознати приятеля». (Лист Єсипа Бобринковича 1635 р. Див. Могилев. Губ. Часоп. 1860 р. № 78).

9753. Що кому треба, той те и треба. *Мордовцев.*

9763. То еден старенький панотець толкував одному панові, од чого то є такі інші зажирливі. «То, бачте, еден йде для Йсуса, то має Бога в серці, а владика вложить руки на голову, то й чортів нігде нема приступу; а другий не для Йсуса, але для хліба куса и д.». *Казки.*

9956 и 9963. Из пучок та з ручок живе. *Кор.*

10057. В *Казках* (Див. № 11967), як ото чоловік притюжив уже косить Цигана, а тут ще істи не несуть, голодний: «Ах», каже, «коли б вже несли! бо дивно, вже сонце як сяде» — та й рукою на його, щоб сідало... а чоловік и собі рукою, бупцім одверта сонце. И так, що пройдуть ручку, то знову на те сонце... «От», каже Циган, «и сонце вже засмикали, а господня істи не несе и д.».

10320. На бурку жить (як набіжить) погано. *Час. (1857 р. № 13).*

10346. Ише не всіх чортів висліпили — підемо сліпнть. *Кор.*

10384. Чий хліб їси, тому й гній (кал) носи. *Кор.*

10495. Купив би, та купило притупило. *Кор.*

10793. Познавайте мою матку на місті, що в неї хвартух у тісті. *Час. (1857 р. № 14).*

10820. П'є козак, п'є, — бач худобонька в. *Час. (1857 р. № 14).*

11046. Потягсь, як Тарас у лози. *Полт. Час.*

12000. Була у чоловіка жінка — лиха, дурна, лежибока та ще й чепуриця любили: не рад бідний був и дитинці, що у їх найшлася. Коли пронеслась чутка, що орда підступає; зібрався чоловік, щоб з'їхати у друге місце, и ввішов у хату перехамнуть. А жінка ото йому й каже: «для поспіху, мов, ти їж борщ, а я м'ясе, бо мене дитина ссе». Прийшлося їхати вже; завів чоловік кобилу в голоблі и, для того прислів'я тільки, позакладав їх кінцями в ужі. «Сідай», каже, «бо вже орда під селом, а я для поспіху верхи сяду» — скочив на кобилу, махнув батоном, и був такий, та й нема! *Казки.* (Див. №№ 9093, 9166).

12080... табаку продає. *Бер.*

12577. Як напсється.

13622. Нечистий так сницца, народ дума. *Д.*

14183. не бачили владика.

1. Кого Бог ніколи не побачить? (такого як сам). *К.*

Чотирі орли одно яйце знесли (апостоли и евангелие). *Ном.*

Прохали два вірних одного невірною: дай нам те, що лучче царства небесного (Єсип и Никодим у Пилата тіла Христоваго). *Павл.*

Стоїть хлівець повний овець, меже ними товстий баранець (церква). *Збр. Лаз.*—... ними один буркутонець. *Полт.*—Повен хлівець овець та між ними один баранець. *Б., Черн.*—Стоїть хлівець, а в тім хлівці повно овець, а між ними один баранець. *Коз.*

Межи трома дорогами едно високе стоїть (id). *Бер.*

Повна піч паляниць, по середині княш (id). *Полт.*; (місяць та зорі). *Захр.*

Вийшов дід у сімдесят літ, виніс унучку постарше себе (піп чашу). *Х.*

Ревнув віл на семеро сіл (дзвін). *Ном.*

—Рикнув віл на сім сіл. *Збр. Лаз.*—Крикнув вол на сем гор, зобралися дітки и не одной матки. *Мл.*—Чорний віл та до Бога рів. *З.*—Сиві воли до Бога ревуть. *Збр. Лаз.*—Сірі воли до Бога ревли. *Час. (1859 р. 167 карт.). К., З., Пир.*

Кахнула ⁽¹⁾ утка, на морі ⁽²⁾ чутка ⁽³⁾—збіглися дітки, не одной матки ⁽⁴⁾ (id). *Ном.*—Крикнула вутка—на все село чутка. *Мл.*

⁽¹⁾ Крикнула. *К., Б., Черн., Коз.*; Крикнула. *Полт.* ⁽²⁾ за морем. *id*; Закахкала утка аж за морем. *З.* ⁽³⁾ чут-

ко. *К., Полт., З., Пир.* ⁽⁴⁾ дітки до одной клітки. *К.*

10. Зійду на міст, потягну за хвіст—воно зареве (id). *Х.*

У Києві дрова рубають, а у Протасівку ⁽¹⁾ тріски літають (id). *У.*—По тім боці дрова ⁽²⁾ рубають, а сюди ⁽³⁾ тріски літають. *Л., [Дуб., О., Ил., Ст. Зб., Полт., Гайс.].*

⁽¹⁾ а на весь мир. *Полт.* ⁽²⁾ Вь другім селі *Яч.*; В горі дуба. *Кр.*; Ой у селі дрова. *Коз.*; В дворі дрова. ⁽³⁾ за городом. *Кр.*; за селом *Коз.*; за двором.

Прийшов чернець, положив яйця в углець: нехай киплять, поки прийду опять (id). *К.*

Меже двома горами б'юцца барани золотими рогами (id). *Г.*

Сім миль мосту, на восьмій стоїть явор—на весь світ славен (Великий піст и Великдень). *Коз.*—Сім верст мосту, на край мосту червона калина. *Час. (1859 р. 168 карт.).*—Сім миль мосту, а на кінці його квіточка зацвіла. *Бр.*—... на кінці мосту дивина, на тії дивині цвіт ⁽¹⁾ на весь світ. *Полт.*—Ложить місток сім верст, а в кінці стоїть хрест. *Черн.*

⁽¹⁾ та край мосту красний цвіт, а за тим мостом цвіт, радуємуся. *Г.*

А без чого світ не буде? (без землі). *К.* Куди воно? додому; відкіль? з дому; чого? само не зна, от так! (сонце). *Кат.* Стоїть дуб—стародуб, на тім дубі птм-

ня-вертвиця — ніхто її не дістане, ні парь, ні парниця (id). *Кат.*

Стоїть дерево серед села, а в кожій хатці по гіллиці (id). *Г.*

Не соломі ходе, та не шелестить (id). *Збр. Лаз.*

30. Серед моря-моря стоїть червона комора (id). *Коз.*

За лісом, за пролісом червоне плаття (id). *Полт.*

За лісом, за перелісом золоті діжа горить (id). *Ям.* — Ой за лісом за пролісом золоті ⁽¹⁾ діжа ⁽²⁾ сходить. *З., [Бр., Кат.].* — За лісами, за горами золоті діжа кисне. *Г.*

⁽¹⁾ червона. *Ласт.* ⁽²⁾ гора (місяць). *К.*

Серед двора-двора, лежить червона споворода (місяць). *Коз.*

Іде лісом — не шелестить, іде водою — не плюскотить (id). *Ям.* — Лісом иде — не трісне, водою иде — не плюсне. *Г.* — ... не хлюсне. *Бр.* — ... не хлюпне. *К.* — Водою иде — не хлюпне; очеретом — не шелесне. *К.*

Лисий віл ⁽¹⁾ через ⁽²⁾ ворота ⁽³⁾ дивниця (id). *Б., Сос.* — Лисий кінь у ворота загляда. *К., Не.*

⁽¹⁾ бугай. *З.* ⁽²⁾ скрізь. *Б., Сос.* ⁽³⁾ через тин. *К., Не.;* кризьзабор. *Полт., Хар.*

Пришов бик та в ворота — мик (id). *Б.*

Лисий віл через болото рів (id). *Полт.*

Поле не змиряне, бидло не зічене, пастух рогатий (небо, зорі, місяць). *Збр. Лаз.*

Розстелю ⁽¹⁾ рогожку, посилю горішку и положу лустку ⁽²⁾ хліба (id). *Б.* — Постелю рогожку, посию горішку и положу окраець хліба. *М.* — Торох-торох! по печі горох и окраець хліба. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Постелю. *К.* ⁽²⁾ окрайчик.

30. Цап, пай по полю басує, з цаненитями гарцює, поти буде гарцювати, покля вовки не стане спати (місяць и зорі — покин ніч). *Не., Х.*

Іхав Яшка Семеряшка, за ним бджоли гу-лю-лю! (місяць та зорі). *Х.*

Приїхав гість та й став на поміст, розпустив коні по всій оболоні (id). *Х.* — Приїхали гості, розпустили коні по всьому світу. *Не.*

Іхав по горі Волох, розсипав по горі горох; стало світати, нема що збирати (id). *Збр. Лаз., Бр., К.* — Торох-торох, на печі горох й кулидочка хліба. *Коз. (Час. 1853 р. № 41).* — ... торох! посилався горох. *Вор.*

Старий брох, розсипав горох, не змів

позбирати, та став дня чекати; як дня дочекав, горох позбирав (зорі). *Збр. Лаз.*

Вийшли Німці на наші сінці: вузляки знати та не можна розв'язати (id). *Не., К.* — Наїхали Німці під наші сінці, розпустили коні по всьому полю (місяць та зорі). *Полт.*

У білому полі попутані коні, узляки знати: нельзя розв'язати (зорі). *Х.* — По чистому полі и д., та не розв'язати (атір). *Б.*

Приїхали комисари увесь світ обписали (зорі). *М.*

За лісом, за прилісом (sic) золотні клубки висять (id). *Алек.*

Іхав чумаки та й став, бо волів потеряв (хмари закрили зорі). *Не.;* (закрили місяць). *К.*

40. Чорненькеє маленьке ввесь світ поваляє (ніч). *Черн.*

Чорне ⁽¹⁾ сукно лізе в вікно (ніч). *Коз.*

⁽¹⁾ Сіре (ранок). *Полт.*

Сірий бик у вокино — ник (світ світає). *Б., Черн.*

Лисий віл усіх людей звів (день). *Не., Х.*

Чорна корова усіх людей поборола, а біла корова усіх людей позводила (ніч та день). *Кр., Полт.* — ... корова людей кола, а біла воскрешає. *Б.* — ... корова поколола, а біла позводила. — Чорная корова усіх людей поколола (ніч). *Не., Полт.* — ... зборола, а білий віл усіх людей звів (ніч та день). *К.*

Що без рук стучить? (грим). *Бр.*

Стуку-груку бабу... наївшися постерпаку (id). *Черн.*

Стукотить — грукотить..... чорним волом-бовкуном (id). *Б.* — ... грукотить, як сто коней біжить. *К.*

Видано — невидано, якого накидано! то Святий кидав, що було хороше йому проіхати (id). *Х.*

Ревнув ⁽¹⁾ віл на сто гір, на тисячу городів (грим). *К., З., Кр.* — ... за сто гір, за сто річок, за сто пічок, за сто миль (id, а теж и дзвін). *Коз.*

⁽¹⁾ Крикнув. *Полт.*

50. Шило-мотовило попід небесами ходило, из панамі говорило, из князями розмовляло (блискавка). *Б.*

Як був маленьким — у кутку сидів, а виріс — пішов косити (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Сидить півень на вербі, спустих китиці ⁽¹⁾ до землі (дощ и сонце?). *Б.*

⁽¹⁾ крилля (дощ). *Кр.;* кося (сонце). *К., Коз.;* (звід біля колодязя). *Б.*

Зоря-зоряниця по церкві ходила, кля-

чі загубила; місяць зійшов, ключі найшов (роса). *Кр.*, *Б.* — ... зоряниця, красная дівниця, ключі потеряла, сонце вкрато, місяць світе. *Х.*

Сиві кабани усе поле-поле залягли (туман). *Вор.*

Летить птиця без крил, без ніг; зварив кухар без огню, иззіла пані без рота (сніг). *Б.* — Летіло без крил, упало без ніг, варив повар без огню, ілі пані без рота. *Хар.*

Сивий віл випив води повен двір (мороз). *Полт.* — ... діл. *Г.*

Прийшов хтось, та взяв щось: бігти за ним, та не знаєм за ким (вітер). *Ос.* 21 (*XIII*, 38). — ... щось, пійшов би я за ним, та не знаю за ким (огонь). *Кан.*, [*Даст.*]; (пожежа). *К.*, *Полт.* — ... хтось, приніс щось; пішов туди, не знаю куди (ранок). *Хар.* — Бігти за ним, та не знаєш за ним (вітер). *Полт.*

Летів птах на дванадцяти ногах, та одно яйце зніс (рік з 12 місяцями). *Коз.*

Дуб-дуб довговік, на йому 12 гілляв, на кожній гіллі по 4 гнізді, а у кожному гнізді по 7 яець и кожному ім'язя е (рік). *Полт. Час.* (1861 р. № 32). — Стоїть дуб, а в дубі 12 гілляк, а в кожній гіллі по штирі гнізді, в кожнім гнізді по сім птах. *Г.*

60. Триста галок, та п'ятдесят чаєк, та п'ятнадцять орлів одно яйце знесли (id). *Час.* (1859 р. 168 карт.).

Двічі родицца, а раз поміра (птах). *Полт.* Живу, а не роджуся, и трояково годжуся (птах — яйце, м'ясо, пір'я). *Бр.*

Летів птах, на воду бах; води не змугтив, сам не полетів (пір'я). *Збр. Даз.*

Білая куриця зпід печі дивниця (яйце). *Б.* — Біленькі курочки з підпиччя глядять (зуби). *М.*

В одні барилі (В однім барилі? *Ном.*) та дві пиві, а барило без дна и без чопа (яйце). *З.* — В барилочки два напитокки: нема чіпочка, нема дірочки. *К.* — В однім барилці двоє пивець. *Полт.*

Котилось барильце — без чопця, без рильця (id). *Черн.* — Лежить барильця — ні дна, ні рильця. *М.* — Котилася бочка — без дна, без колючка. *Коз.* — Котицца барильце — без чопка без воронки. *Полт.*

Без воронки, без дна, повна бочка вина (id). *Яц.* — Ні дірочки, ні конця — повна бочечка винця. *Черн.* — Без дірочки, без денця, повна чарочка винця. *М.* — Повна бочка вина, та воронки нема. *К.*, *Б.*, *Сос.* — Без обручів, без дна, повна бочка вина; щоб її поправить, на те майстра не-

ма. *Бр.* — Стоїть бочка вина, без дірки без дна. *К.*

Діжечка-макотірочка — нема ні денця, ні задірочки (id). *Б.*

Пуд води, пуд ілі, пуд солі: ютиність и присолювати будеть (id). *Х.*

70. Впала боденька з тори — нема такого майстра, щоб її направив (id). *Яц.*

Поле луб'яне, само костяне, виїде живе (короб, яйця, курчата). *Черн.*

Родився — не крестився, у лязні не парився, на весь світ прославився (шівень). *М.*

Сидить діл над водою з червоною бородою (id). *Яц.* — ... хто йде, то й вишине (калина). *З.* — Стоїть ⁽¹⁾ шівень над водою з червоною бородою ⁽²⁾ (id). *З.*, *Бр.* — ... хто йде — не мине, за берідку ⁽³⁾ ушавине (id). *Час.* (1859 р. 168 к.). — ... над водою та й киває бородою (id). *Б.*, *Коз.*, *Кр.*; (очерет). *З.*

⁽¹⁾ Сидить. *Алек.* ⁽²⁾ головою. ⁽³⁾ Сидить діл над водою та й киває бородою; хто йде (горох). *Б.*

Пішла панна до міста, на ній суконь триста (курка). *Полт. Час.* (1861 р. № 32).

У вдовиної дочки сімсот сорочок; як повіне вітер, так и тіло знать (id). *К.* — А в наших панночок по сімдесят сорочок: вітер повіне, тіло видно. *Полт.*

Сидить пана (панна чи пані?) на ордані, личком підперезана (курка на яйцях). *Х.*

Сидить баба на ганах (?), на дванадцяти ногах (id). *Полт.*

Ой за лісом, за пролісом талалай кричить (гусак). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

Біле, як сніг; надуте, як міх; лопатами ходить, а рогом ість (гуска). *Коз.* — Що то за звір, білий як сніг, лопатами и д.? *К.*

80. Сидить баба на кню, дожидає синя-сивирини из Білай-города (гуска на яйцях). *Збр. Шей.*, *К.* — Сидів тур на туграх, на дванадцяти горах, кличе синя лебедина зза Китай-города. *Час.* (1859 р. 167 карт.).

Сидить півень серед моря, кричить лаякаріку! (седех). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

А що плава сіреньке по морю? (утка). *Час.* (1859 р. 168 карт.).

Сива латка, чорна латка, на березі скаче (ворона). *Збр. Даз.*

Чорне — як крук, біле — як сніг, просте — як стріла, криве — як коса (сорока). *Г.* Чинжирочка невеличечка, а пиндик оттакий (id). *К.*

Дорога розлога, на дубі ирмарок (граки на дереві). *Вор.*

Чорне мотвило попід небо ся вило (застівка). *Яц.* — Шило-мотвило попід небом ходило. *Коз.* — ... попід небесами ⁽¹⁾ ходило, понімецьки говорило, потурецькі закидало ⁽²⁾. *Полт.*, *З.* — ... ходило, потурецький говорило, понімецький закидало ⁽³⁾. *Б.* — Шило-вило мотвило, попід небеса ся вило: в літі співає, на зіму нас покидає. *Г.*

⁽¹⁾ Шило — вило мотвило попід небо (каня). *Г.* ⁽²⁾ и ⁽³⁾ заводило. *Г.*, *Б.*

Сто літ наче живе — що таке? (горопець). *Гр.*

Тарасова дочка Тарасом трясла ⁽¹⁾, 700 сорочок на собі несла (риба). *Яц.*; (курка). *Бр.* — ... до води несла (качка). *К.*

⁽¹⁾ Тарасова дочка. *Полт. Час.* (1861 р. № 32); Шуварова сестра, шуваром шила (риба). *Г.*

90. Іхала пані в срібному жупані; як уїхала в сад, не вернулася назад (риба, волон). *Збр. Лаз.*

Приїхали гості, закинули гармати: дим крізь ворота втече, а гість хазяїна за лоб виволоче (ловить рибу). *Гл.*

Кинув не палицю, убив не галицю, скублю не пера ⁽¹⁾, ім не м'ясо (id). *Яц.*, [*Кр.*]. — Кину я не палець, уб'ю не галець, оскубу не пір'я, иззім не м'ясо. *Нов.* — Іду не берегом, кину не деревом, їму не кур'є, скубу не пір'є. *Г.*

⁽¹⁾ не палку, уб'ю не галку, щиплю не пір'я (щука). *Вор.*

Ні голий, ні в сороці (ятір). *Полт.*

Хата — не хата, вікон багато: єсть куди влізти, та нікуди вилізти (id). *М.*

Живе чорне, умре красне (рак). *Сос.* — Хто по смерті красний? *Черн.* — Хто в баню иде чорний, а з бані красний? *Полт.* — Що найкрасніше по смерті? *К.*

Без крові, без серця, по столу несепця (id). *К.*

Чорну гадюку візьму я в руку — вона не вкусить (оюн). *К.*

Безкосте, безребре ⁽¹⁾, хоч яме море (або: річку) перепливе (п'явка). *Лист.* (II, 246). — Безкосте, безмозке, усе море виплаває. *Б.*

⁽¹⁾ Безмозке. *Б.*, *Коз.*

Бугай безкостий перепливе Дунай безмостий (id). *Збр. Шей.*

100. Безкостий Марко, перепливе море шварко (id). *К.*

Чорна куриця під тиним кублицця (гадюка). *Б.*

Серед лісу-лісу ⁽¹⁾, лежить прут ⁽²⁾ за-

ліза (id). *Кох.* — Посеред ліса лежить прут заліза — хто найде, обмине. *Бр.*

⁽¹⁾ ліса-ліса. *Хар.*, *Вор.* ⁽²⁾ шмат. id; скрутень *Х.*

За лісом, за пролісом рябенька крайня лежить (id). *К.*

Ні взяти, ні втяти, ні на віз пожити (уж). *Алек.*

Без рук, без ніг, черевате, пузате, на кишки багате, одним хвостиком вправляє (ополоник водяний). *Полт. Час.* (1861 р. № 32).

Ситий кусок під тиним скаче (жаба). *Полт.*

Маленьке-чорненьке по полю скаче (ящірка). *Х.*

Штири тибки, два патики, семе за махаймо (рогата худобина — ноги, роги, хвіст). *Бр.* — ... замахаймо. *Г.* (Сем.). — Чотири чотирики, дві ростопирики, семий вертун. *Вор.*

Як був мал — у чотири дудки грав, а як підріс — гори й долини підніс (віл). *Збр. Лаз.* — ... а як виер — перед музиками грав. *Яц.* — Як уродиця — у штире труби грає; виросте — гори перевартає, а по смерті у коршмі гуляє. *Бр.*

110. Два костюки, два лопухи, чотири ходори, дев'ятий Матвій (корова з двома рогами, двома ушами, чотирма ногами, й хвостом). *Б.*

Чотири чотириники, п'ята шинкарочка, шоста підставочка (корова, ричка й дійниця). *З.*

Чотири панночки в одну лучку плюють (id). *Черн.*

Чотири браття стріляють до одного пня, а не можуть вистрелити (id). *Г.*

У рикуді штире кулі, а у гуги — дві (у корови 4 дійки, а в кобилі 2). *Яц.* — У рогульки чотири дульки, а в гуги дві. *Б.*

Хто плаче без голосу? (кінь). *Черн.*

Сімсот свище, чотири плеще, два чує, два бачить (хвіст, копити, уші, очі). *Збр. Лаз.* — ... плеще, а два на сторожі. *Б.* (осел). *М.* — ... богоносець.

Родився не котився, а був христоносець (осел). *К.* — ... не христився, а до смерті не молився, и був богоносець. *Бр.*

За горою, за крутою вовки шкуру мнуть (свиню поросятя ссут). *Б.* — За лісом, за пролісом Жиди ⁽¹⁾ шкуру мнуть. *Коз.*, *Черн.*

⁽¹⁾ шевці. *Полт.*; вовки. *У.*

Лежить під хворостом та й крутить хвостом (кабан). *Л.*, *Х.*

120. Віса висить, хоба ходить, виса

впала, хода ззіла (свиня та яблуко). *Збр. Лаз., Коз., Полт.* (свиня та жолудь). *Х.* —... ззість. *Черн., Кр., Гл.* —... взяла (свиня та яблуко). *Г.* — Хола ходе, виса висить: хоче хода вису ззісти. *Вор.* — Виса висить, хода ходить, Бога просить, щоби виса впала (кіт та сало). *Г.*

Иде попита коло плота, питаєця шелепеті, чи є понура вдома (вовк, собака, свиня). *Яц.* — Прийшла тотота ⁽¹⁾ під наші ⁽²⁾ ворота, пита лепеті ⁽³⁾, чи дома понура ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ темнота. *Нс., К., Х., Полт. Час. (1861 р. № 32);* подота. *Б.;* тота. *Черн.*

⁽²⁾ Прийшов тота під. *Нс.* ⁽³⁾ халєба. *Гл.* ⁽⁴⁾ пита лепетіці, чи дома довгомордиця. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Прийшли штрики-брики, ухватили далду-балду; почули жьакітники, казали гречанникам: «сідайте на вісйники, доганяйте штрики-брики, віднімайте далду-балду» (вовки, свиня, собаки, люде, коні). *Збр. Шей.* — Пришла сурда-бурда та украла шикі-брики, та й почули микитники, дали знать житникам; житники садяця на ослики та ганяють сурду-бурду и одбивають шики-брики (вовк, віця, собаки, люде, коні). *Черн.* — Пришов халда-балда, узяв стрикі-брики; почули пійники: «вставайте житники, беріть овсяників, заганяйте халду-балду, одніміте стрики-брики», (вовк, коза, собаки и д.). *Гл.* — Ячійники дали знати житникам: «гей ви житники! сідайте на вісйники, доганяйте шурду-бурду, видайрайте стригу-бигу» (віця и д.). *Бр.* — Підбігла лепета: «вставайте житники, сідайте на вісйники, доганяйте шурду-бурду, однімайте штрики-брики». *Вор.*

Скунда скаче, ринда рме (свиня и сорока). *Нс.*

Прийшли бари та забрали дарм (вовки овець). *Збр. Шей.*

Прийшов цар земський до цара булмира та й питає: «де чирік кучумпір ⁽¹⁾?» А той єму відвічає: «на високім мурі спочиває, а як звісте буде сканати, мусьш добре утікати» (миша, півень, кішка). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ а де кучумпір? *Бр.*

Бігла Уршулька через Гриньків двір, питалась Гринька, чи є Ілько дома (id). *Яц.*

Бігла чечітка поуз наші ворітка, питаєця співака: чи дома ваш ченчик? (id). *Кан.*

Іхав пан пупід землею та питав у пана гаргарна: «Чи дома твій пан понурий?»

— «Був на білогородку, та поїхав на чингородок» (id: був у хаті, та побіг на ніч). *Кр.*

Питалась швидия свірка: чи є халко дома? (миша та кіт). *Г.*

130. Іхала нані вкрай горіда, питалась в дзунзара: чи дома перубай? (миша, жук, кіт). *Мз.*

Біг пес через панський овес, доганяйте пса, щоб не поколотив овса (собака и миш). *К.*

Летів птах через Божий дах: «тут мое діло на огні згоріло» (бджола, церква, віск). *Збр. Лаз., Яц., Бр.* —... птах на чотирех ⁽¹⁾ ногах ⁽²⁾, сів на могилі: «Боже мій милий! тут моя сила огнем сіла ⁽³⁾». *Б.* — Летів Адам через Божий храм: «Боже, Боже! тут моя сила горить». *Мз.*

⁽¹⁾ на восьми. *Коз.;* о шести. *К. (2)* птах через Божий дах. *Полт. (3)* тут мое діло огнем сіло. *Коз.*

Летіла тетера, не вчора тевера; уняла в лобеду, шукаю не знайду (бджола). *Ном.* Лізу-лізу по білім залізу — були мене царські собаки ззіли (id). *Черн.* —... по новім залізу — царські собаки заїдять. *Ном.* —... по чорному залізу — од царських собак не одибься. *Сос.* —... по білому залізу — там мене райські собаки заїли. *Коз.* —... залізу; ще б ліз, так боюсь царевих собак, бо дуже кусаюця. *Полт.*

Сінсот соловъят на одній подушпі сплять (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).* — Сім соколят на одні постелі сплять (гніздо). *Кр.*

Сіреньке літа, сіреньке гуде, а жовтеньке носить (бджола и обнажь). *Час. (1859 р. 168 карт).*

З примудрої птиці печені не зпечеш, а з примудрого цвіту вінка не зплетеш (бджола, житній цвіт). *К.*

Піду я до гетьмана; нападуть на мене гетьманови собаки — а ні одибьця, ні одмолицця, піти в річку та и втопицца (ріп). *Б.*

Коло вуха заверуха, а в вусі ⁽¹⁾ ярмарок ⁽²⁾ (улень). *Полт.* — По спині ⁽³⁾ дорога, коло пупа тревога, між ногами ярмарок. *Х.* — На голові ярмарок, на животі шарварок, меж ногами гвалт (макогін та макітра). *К.* — Округ ярмарок, в середині шарварок, та в дірку циморг (улень)! *К.*

⁽¹⁾ а в середині. *З.* ⁽²⁾ заверуха, коло носа завплюся (огудина на вігках). *Полт. Х. (3)* Через живіт (скрипка). *Черн.*

140. Повен пень черенень, та нікуди вибрать (улень). *К.*

В мій положу—мюне, на воду положу—сохне (віск). *Черн.*—Що на огні перещна, а на воді сунуща? *К.*

На огні умре, на воді оживе (id).

Летить—вже, саде—рне (жук). *К.*

Тисяча тисяч бондарів роблять хату без угів (мурашин). *Збр. Лаз.*

Сидить дівка в темниці, пие чіпець без мни (наука). *Збр. Лаз.*

Був собі Ян забіян, за ідним махом 700 душ забіляом (жменя и мухи). *Яц.*

Летів птах на ⁽¹⁾ восьми ногах, сів на могили: «Боже мій милий ⁽²⁾! ти дав мені волю над парами й князями, та не дав волі, що ⁽³⁾ в морі» (комарь). *Коз.*—... на семи ногах, сів на могили та й каже: «Боже мій милий! яку ти мені волю дав над панами, над царями; тільки не дав волі, щоб плавав я у морі». *Полт.*—... не дав волі над шуюю у морі. — Боже мій вишній, чи я в тебе лишній? дав мені царя в городі, та не дав риби в воді. *Черн.*

⁽¹⁾ об. З. ⁽²⁾ сів на морі, сам собі говорі: «Боже мій, Боже! Боже мій, Боже! ⁽³⁾ що риба.

Хто мене вб'є, свою кров проліє (id). *К.*—Летів птах на восьми ногах: «Боже мій милий! хто мене и д.». *Коз.*

Чорненьке маленьке хоч яку колоду переверне (блоха). *Л., Яц., Б., Коз.*—... маленьке, що найбільшу колоду рушить. *Г.*—... маленьке увесь світ жагнуло. *Б.* — Менше від блохи, а найбільшу колоду переверне. *Г.*

150. Летів птах з шістьма ногами, сів собі на вербі и просив Бога: «давши мені, Боже, власть на панів и на Жидів, на королів и на царів,—дай же мені и над тми, що в воді!» (id). *Яц.*

Повна хата тетерят, та нікуди й не летить (сучки в дереві, лавах, столах). *Б.; (кілочки). Алк.*—Повна хата вороб'їв нагната. *Черн.*—...горобців, та нікуди ви-летить (гарбуз). *Черн.*

У лісі росте, з лісом рівняється, світа не бачить (овердок в дереві). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Біла-білава перед Богом стояла: «Боже мій милий! мое тіло рубають, мою кров п'ють» (береза). *Коз.*

А що вище в лісі? (колок— в тину, в лісі). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Виросло в лісі деревце ні на п'ядь, ні на пинелоток: з нього два столбики, два човники и чашечка воду пити (жолудь). *Яц.*—Поїду в ліс, вирублю теліш; из то-

го теліші изроблю два човні, два столи, шило и шокришку *Черн.* — Поїду в ліс, вирубаю дубинку—не в корх и не в п'ядь; и зроблю два столи, два човни и ма діжку віко. *Новоз.*—Два столи, два човни, п'ята мисочка. *Час. (1859 р. 168 карт.).*
В однім гнізді та чотири звідзі (горіх). *Б.*

В маленькім горщику кашка смачна (id). *Черн.*—... смаченька. *Мі.*

Дід бабу нагнєв, вовночку продєв, солоденьке викусєв (id). *Х.*

Из дерева виросло, а з китшені вилізло (id). *Полт.*

160. Серед ліса-ліса, висить красна шеміка (калина). *Х.*

Не три ж ти мене, не мни ж ти мене; излізь на мене та й накепхайся (вишня). *Коз.*—Не три мене, не мни мене; нагни мене та й наїзся. *Сос.* — ... злізь та й напєпайся (натєпайся?). *Полт., Вор.*

Камінне серце, а винний смак—чому то так? (вишнева ягода). *Яц.*—Червоний корінь, винний смак, земля го зродила—чому так? (ягода). *Г.*

Стоїть панна на пагурку в червонім каптурку—хто йде, то поклоницца (полунниця, сунниця). *Збр. Лаз.*

Чорна розколина, беруть хлопці з комина (гречка). *К.*

Пири-пири—не роспиреця, пусти на воду—то й роспавецця (полова). *Бр.*

Заріжем вола: голову одріжем и ззімо, кожу обдерем—продамо, а м'ясо валяецця—и собаки не їдять (коноплі). *Новоз.*

Іхав пан копитан, став, дівчини попитав: «що за кости лежать, що собаки не їдять?» (костриця). *Сос.*

Без вікон, без ⁽¹⁾ дверей, повна хата людей (гарбуз). *Яц., Збр. Лаз., Б.; (вгірок, кавун). Полт.*—Стоїть хатка без вікон без дверей, а в тій хатці повно людей. *Б.*—Повна церква людей, та ні вікон, ні дверей.—...людей, та немає дверей.

⁽¹⁾ Не вікон, ні. *К.*

Мій брат Кіндрат через землю приїшов, мішок грошей найшов (гарбуз). *Не., Збр. Лаз.*

170. Жила птичка пустодом, звил гніздо за двором (id). *Х.*

Під пічку галгаси, а хто зна—не кажи (id). *З.*

Старець старця тягне через лісу за (id). *Б.*

Ліз Мартин через тин, на тім боці паністарої забувся (id). *Кр.*

Без рук, без ніг, та на тин лізе (id). *Х.*
У нашого Данила сім сажень жила
(гарбузовий огул). *Полт.*

Красно, ясно в землю вросло (буряк).
Мі.

Баран у хліві, а роги на дворі (id). *Х.*
Ходить павич по долині в червоній жу-
панні, та все каже—гопки! (id). *Полт.*

На городі з бураками, накрившися ло-
пушками, просить хліба, солі (редька). *Вр.*
180. Біла куриця під тинем кублицця
(id). *Ном.*

Жовтенська куриця (1) під тинем (2)
кублицця (морква). *Коз.*; (гарбуз). *Гл.*

(1) Жовта куриця (морква). *А., Б.,*
Коз.; курочка. *Полт.* (2) під плотом.
Коз.

Дівка в коморі, коси надворі (id). *Полт.*
Біле, як мука—не мука; хвіст має, як
миш—не миш (ріпа). *Г.*

Вишла (1) Марушка в чотиріх (2) ко-
жушках, та ще плаче, що (3) змерла (пи-
була). *Полт.*—Маленька Марушка у се-
ми кожущках, та ще каже—холодно. *Б.*
—Сидить Марушка семикожушка. *Коз.*—
На одній Катюшці семеро кожущків. *Черн.*
—...Марушка в семи кожущках: хто на
неї гляне, той и заплаче. *Час. (1859 р.*
168 карт.).

(1) Сидить. *К.* (2) шестя. (3) та й ще.

Вийшов від за сто гіл, видіс на собі
30 шкур (часник). *Яц.*

Лапик на лапнику, а й (1) голки не бу-
ло (капуста). *Черн., Мі.*—Лата на латі
(2), та зроду голка не була. *Коз.*

(1) Багато латок. *Час. (1859 р. 168*
карт.). (2) Латка на латці. *Полт., Х.*

Латка на латці, в середині—грязь (id).
Черн.

Кругосто, вертосто, на їм кошуль зо
сто (id). *Збр. Лаз.*

Росте під хворостом дотори хвостом
(вгірок). *Збр. Лаз., Б., К.*—Під хворо-
стом яйце з хвостом. *Вр.*; (ріпа). *Хар.*

190. У старця на мотузочку тії (вгірок).
Коз.

Солений макляк у штанях звляк (со-
ловий вгірок). *Коз.*

Покладу тверде, виїму м'яке (1), из кін-
ця—кап, кап (id). *Кон.*

(1) зов'язало. *Хар.*

Стоїть при дорозі на одній нозі, голова
мала, а в ній тьма (мак). *Г.*

На городі тичка, на тичці калличка, а
у ні більше ніж сто (id). *Вр.*

Стоїть стріла серед двора (1), а в ті
стрілі сімсот и дві (id). *Коз., Б., Кр.,*
Полт.

(1) села. *Ном.*

Церковця маленька людей поповчала
(id). *Яц.*—Стоїть церква без верха, у ій
людей без числа. *Х.*

Під ідним (1) ковшами 700 (2) моту-
ков (id). *Яц.*

(1) одним. *Полт., Б., М., Коз. (2) 70.*
Коз.

Сімсот воевод, на стрільці горді (id).
Коз.

Повна діжка (1) крун, а наверхі струн
(id). *Коз.*

(1) бочка. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

200. Стоїть палка, на ій галка (галка?),
могу присягти, що в ій до тисячі (id). *К.*
Малий малишка зкинув бочку на виш-
ку (id). *Полт.*

Стоїть пані в сарахвані: вітер повіне,
то й лист опаде (id). *Час. (1859 р. 168*
карт.).

Стоїть півень на току, в червоному
копнаку (id). *Х.*

Молодий кричить, що не стричить, а
старий стогне, що не зогне (id). *Х.*

Одно каже—побіжим, друге каже—по-
лежим, а третє каже—похитаймося (во-
да, земля або мох, очерет). *Коз., Б.*—
Одно біжить, друге дріжить, третє Богу
молицца (вітер, земля, дерево). *Сов.*

Бочка на бочці, а виход ізверху (оче-
рет). *З.*—Бочка на бочку, бочка на боч-
ку, а зверху лисичий хвіст. *У.*—Бочка
на бочці, а зверху вовчий хвіст. *К.*

Стоїть дід (або: нав) над водою; коли-
ває (або: кива) бороною (id). *Полт.*

Хто вище Бога? (очерет, а *Бог*, чи
Бул, чи *Бил*—річка). *Яц.*—Що над во-
дою найвище? *К.*

Стоїть лісочка, на тії лісопці ві су-
чечка, ні болячечки, тільки на верхку
квіточка (сітняг). *К.*

210. З води росте, в воду й дивиться
(лепех). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Прийшла зелена, а ій дана—и свер-
бить, и болять, и ще хочення (мрешина
пожаліла). *Вр.*

Що цвіте без цвіту? (панороч). *Г.,*
Полт.

Без рук, без ніг на дереві (деревця
(хміль). *З.*

Ноги на морозі, кишки на дорозі, а го-
лова на весіллі (id). *Збр. Лаз.*

Що росте вище лісу? (id). *Черн.*

У лозі, у трапезі, стоїть Німець на од-
ній нозі (гриб). *Збр. Лаз.*—У лозі на од-
ній нозі. *Мі.*—Стоїть при дорозі на од-
ній нозі. *Кр.*

Поміж двома дубами лежить теля (id). *Б.*
Біла головка, красна шапочка (сироїжка).
Сос.

Що без коріння росте? (камінь). *Г., Бр., Полт.*

220. Стоять росохи, на росохах мішок, на мішку млинок, солун, клипун, лісок, а в тім ліску куропатки бігають (чоловік).
Яц. — Суть то росохи, на росохах кадабець, на кадавбці драбняк, на драбняці гирка, а на гирці жерда, по тім жердаю дві пташки літають, але крилець не мають. *Г.* — Стоять вили, на вилах короб, на коробі махали, на махалах зівали, на зівалах шмаркали, на шмаркалах зеркала, а на зеркалах ель. *Черн.*

Що то за звір, що рано ходить на чотирох ногах, удень на двох, а увечері на трох? (id). *К.*

Ой на горі гай, під гаєм мигай, під мигаєм ⁽¹⁾ сапай, під сапаєм хапай (волосся, віі, ніс, рот). *Полт., Коз.* — Густий ліс, чисте поле, два соболі, два стекла, труба, бомба и в тій бомбі лепетало (волосся, лоб, брови, очі, ніс, рот, язик). *К.*

⁽¹⁾ під мигаєм лупай (очі), під лупаєм. *Кр.*

Між ельничку, між березничку свиня гніздо звил (голова з волоссям ⁽¹⁾). *Мі.*

⁽¹⁾ Певно — мужа в голові. *Ном.*

Маленьке, косяненьке, хоч з якого лісу густого скот вижене (гребінець). *Х.* — Царь Костянтин гонить коні через тин. *К.* — Костян-дерев'ян ⁽¹⁾ через гору свині гнав. *Кам., Б., Полт.* — Проміж лісом гуляє, свиней виганяє, а сам того не чує и не знає. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Кістяний Марко через гору свині гонять. *Бр.* — Йгнатко безп'ятко з гори свині турить. *Полт.*

⁽¹⁾ Зубатий косян. *Х.*

П'ять братів лаять по хаті горобців драги (палці, голова, мужа). *Х.*

Чотирі чотиринички, п'ятий батурничок, таять шинкарочку з березничка (id). *К.*

Що саме найпроворніше и найшвидчіше? (очі). *(Час. 1859 р. 167 карт.).*

Кругленьким, маленьким до неба докинеш (id). *Збр. Лаз.*

229. Двома вузликами все поле засію (id). *Хар., Полт.* — Два вузлики маю, все поле засіваю. *К.* — Два вузлики все поле освітять. *Не.*

231. Що мужик на землю кидає, то пан в шпелю ховає (шмарки). *Яц., [Х.].* — Що в пана в хармані, то в мужика на мосту. *Мі.*
Лежить колода серед болота, не згниє

и не заржавіє (язик). *Коз.* — ... ні зогніє, ні потоне. *Полт.* — ... болота, усе гниє — не зогніє. *З.* — ... посередні болота и досі ще не зогнило. *Черн., [Коз., Ласт.].* — ... серед горіла, та ніколи не висихає. *Б.* — Посеред села лежить колода ціла; ні гніє, ні висихає, и все таки потрібна. *Бр.* — Гніє-гніє, та и не перегніє. *Л.*

Ой за білим частокілом талайайко скаче (язик за зубами). *Кам.* — За білими березами талайайко ⁽¹⁾ свище ⁽²⁾. *К., Полт., Х.* — ... плеще. *Хар.*

⁽¹⁾ Соловейко. *К.; талай.* *Кр.* ⁽²⁾ скаче.

У нашого дядька білих курей грядка (зуби). *Полт. Час. (1861 р. № 32), К.* — ... дядька квасолі грядка, та вся біла. *Бр.*

Коло прорубні сидять білі голубні (id). *Х.*
Лука заглянув ⁽¹⁾ в погребець — два ряди яець (id). *З.* — Маленький погребець повен яець. *К., Полт., Х., Вор., [К., Л.].*

⁽¹⁾ Загляну и. *Б.*

За лісом, за пролісом біле ⁽¹⁾ плаття висить ⁽²⁾ (id). *К., Б.* — ... біла береза стоїть. *З.*

⁽¹⁾ шнур. *Лист.* ⁽²⁾ білі хуста висять. *Г.*

Біленькі щенята зіпд печі брешуть (id). *Черн.*

239. У хлівці два ряди баранців и всі біленькі (id). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

241. Руденьке-маленьке хоч якого пана з коня зсадить (що ине). *Л., [Б., Черн., Кр.].* — Чорненьке-маленьке хоч и д. (блоха). *К.*
Бери мене, бо я подорожня; а з притиском, бо сирота; а скоро, бо додому йду (душа). *Зв.*

Що старше від розуму? (увага). *Г., П.*
Без рук, без ніг, без тіла, без душі — однак рву серце и рвати мушу (досяда). *К.*

Ні риба, ні баран, на блюді не бував, много у ёго їдав (дитина). *Сос.*

Серед хати сало висить (дитина в колісці). *Черн.*

Прийшов густь из гостей, заів барана без костей, густь ситий и баран цілий (дитина и щипка). *Кобр.* *Збр. Лаз.* — ... гість без вістей, а ёму гуску без костей: гість наївся та и пішов, гуска ціла осталася. *Полт.*

Живая — живущечка на живій колодці живе м'ясо ість (id). *Черн.*

Маленьке, кругленьке, на столі не бувало, а весь мир згодувало (щипка). *Г.*

250. Двадцять красивих, 30 сильних, 50 мудрих, а єто дурних (літа чоловіка). *Г.*

Що люблю — не куплю; чого не люблю — не продам (молодість и старість). *Не.*

Шило-мотовило попід небесами ходило; до нас прийшло, по нас пішло (смерть). *Б.*

В чім полови немає? (id). *К.*

Бігунці біжать, ревуни ревуть, сухе дерево везуть (мертвяк). *Полт.*

А що в світі найнижче и найкраще? (сон). *Час. (1859 р. 168 к.).*

Ишло два ченці, жало два жєнці; питають два ченці: «Чи брат из сестрою, чи муж из жоною (¹)?» — «Ні брат из сестрою, ні муж из жоною, а єго мати та мій матері свєкруха була» (батько та дочка). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

(¹) Іде чоловік, а вони жнуть. «Боже поможи! як муж из жоною, то дай, Боже, спішно; як брат из сестрою, дай, Боже, смішно.» *З.*

Ишов брат из сестрою и муж из жоною, та нашли трє яблук и всім по цілому впало (чоловік з жінкою и з шуряком). *З.*

Прийшло притупало: позичте нам шєлихвоста, будемо різати полковника, бо приїхав князь (позичати ножа, різати півня, бо старости прийшли). *Полт. Час. (1861 р. № 32), Бр.*

Бі віковє создание между трома горами; клеветници єго окружиша, оно благословѣяше їх сімо и овамо (старєць, торби, собаки). *Бр.*

260. Хто вмер а не родився? (Адам). *Яц.*

262. Ні се, ні те, та всякому треба (меня). *Коз.*

Що горить без полум'я? (гроші). *Не., К.*

Що ходить по миру без ніг и без торби? (id). *Б.*

Приїхали гості, сіли на помості, зав'язали узел, та не розв'язуть (id). *Коз.*

Що ростє без дощу? (процент). *Яц.*

Баба лежить, а в її слєзить (стріха, каплі). *Полт.*

Два стоїть, два лежить, п'ятий ходить и шостого водить (одвірки, главєнь и поріг, двері, чоловік). *Б.* — Два стоять, два лежать, п'ятий ходить, шостий водить. *Кр.; (двері, шпуги, сами двері, чоловік). Черн.*

Що у хаті на пòхваті? (двері). *Б., Х.* — ... найпохитніше? *Бр.*

270. Іде — дід бабу за руку веде (id). *Г.* Меж двома дубами висить шкура з зубами (id). *Б.*

Дід бабу туркоче, бабі ся не хоче; дід бабу за тіло, бабі ся схотіло (засув). *Яц.*

Круть-верть, під черепочком (¹) смерть (завертка в дверях). *Л., Б.; (рушниця). Кобр.; (оюн). Черн.* — ... у черепочку смерть (риба). *М.; (запруга у хлібі). Полт.*

(¹) у черепочку (завертка). *Б., Коз.; а в черепочку (id). Кр.; (свердел). Не.* — Про закрутку у хлібі див у д. Сементовського.

Чорненський собака весь дом стереже (замок). *Черн.*

275. Вийшла пані на Ордані, путає коні на долоні, узлик — та не розв'язеш (id). *Нові.*

280. Хто більш сорома терпять? (поріг). *Час. (1859 р. 67 карт.).*

Що на дїрці стоїть? (вікно). *К.*

Що без очей плаче? (id). *Бр.*

Поміж двома дубами б'ютьця коти лобами (id). *Черн.*

284. Чотирі четверинки, п'ята п'ятеринка, шостє гостре, сєме простє (id). *Полт.*

287. Чотирі сестрички прийшли з вечєричок — як полягали, так и досі сплять (лави). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Під одною кришкою чотирі паничі (угли в хаті). *Б.*

Стоять коні на пригоні (на припоші?): ні п'ють, ні їдять, всі ситі стоять (стіни). *Алє., З.; (ясла). Кат; (груба). Л.* — ... а все гладкі стоять (стіни). *К.*

290. Сімдесят поросят, усі рядом лежать (¹) (сволови). *Коз.* — Сімсот соколят на одні долоні лежать (id). *Бєр.* — ... на одній подушці сплять. *Х.*

(¹) одну митку ссуть. *Хар.*

Одно каже «світай Боже», другє каже «не дай Боже», а третє каже «мені все ідно, як вдєнь, так и вночі» (постіль, двері, вікна). *Яц.* — ... все одво, що вдєнь, що вночі» (вікно, двері, свєлок). *К., З., Б., Коз., Сос.* — ... трейте каже «мені все равню — як дєнь, так нїч» (вікно, двері, лава). *Черн.* — Одно просить: світай, и д... другє просить: смернай Боже; третє мовить и д. (вікно, двері, щіч). *Г.; (... двері, стін). К.*

Півєнь співа поки ззарання, а далі сплять, аж потів (груба). *Х.*

Біжить вовчок — смоляний бочок (заслонка у печі). *М.* — ... присмалений бочок. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Лежить бик, осмалений бік. *Х.*

На стіні лучок, на печі старичок, держить бабу за чорний ключок (верх).

Сидить півєнь над кручею, заткнув на-

ністару онучею (верх, заткало). *Збр. Лаз.* — ...дуву онучею (труба над бовдуrom). *Черн.* — ... горло онучею (кагла). *К., Полт.*
Жию, не жую, а їм та пожираю: вся жисть моя у тім, а з голоду умираю (огонь). *Бр.*

Красенький пітушок на жердоцці скаче (id). *Мі.*

Красенький кочеток на нашестці біжить (id). *Не.*

299. Червона корова чорне теля лише (полумня и челюсти). *Бр.*

301. Мати товстуха⁽¹⁾, дочка красуха⁽²⁾, а син кучерявий (піч, огонь, дим). *Збр. Лаз., Кос., Коз.* — Матка товстуля, дочка красуля, а син кучерявий. *Коз.* — Чотірі чотирочки, п'ятий Захарочко, мати гладуха, дочка красуха и д. (труба, бовдур, піч, огонь, дим). *Б., Кр.* — Мати товстуха, дочка красуха, син беребір та й пішов надвір. *Коз.* — Мать товста, доч красна, а син хоробор по піднебессю пішов. *Мі.*

⁽¹⁾ гладуха. *Полт., Б., Кр.*; грубуля. *Бр.* ⁽²⁾ товстуля.

Нім ся батько народив, то син по світі оя находив (огонь и дим). *Яц., [Г., К.].* — Отець лежить в повиттю, а син пішов по світу. *Г.*

Летів горобець через хлівець та все вгору хур-хур (дим). *З.*

Без рук, без ніг, на гору лізе (id). *Збр. Лаз., Яц., Бер.* — ... дереця. *К.* — ... на хату дереця. *Х.* — ... та без ніг, та полізе вгору. *З.* — ... без ніг на під виля. *Г.*

Сидить півень на осміці, підняв угору косяці (id). *Б.*

Чориса маленьке ні в землі не гние, ні в воді не тоне (уголь). *Коз.* — Що в воді не тоне, а в землі не гние? *Черн.*

Но полі почував; як упав, ніхто костей не збирав (id). *Г.* — ... не лизав.

Під стогом вовки дохнуть (углі тухнуть під горшком). *Черн.*

Мету-мету — не вимету; несучу-несу — не винесу (сажа). *Кат.* — ... пора прийде, само вийде (на долівці сонце). *Х.*

310. Хвітю, хвітю! повна скриня аксаміту (сажа в конині). *Збр. Шей.* — Хитю, хитю и д. *К.*

А що у хаті без води росте? (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Що росте до гори? (id). *Черн.*

Чого за гріш повна хата? (світла). *Бр.*

Само голе, а в середині сорочка (свічка). *Коз., [Черн.].* — Сама панна нага, а в середині и д. *Черн.* — Голий стоїть, за

назухою сорочку держить. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Сама гола, а сорочка у назусі; перед Богом стоїть и всі їй кланяюцца (свічка у церкві). *Б.*

Прийшов безмозкий⁽¹⁾, вив без ложки (каганець). *Збр. Шей.* — Безкосте, безмозке, та й їсть без ложки. *Б.*

⁽¹⁾ Прийшло безмозке. *Полт.; Безмозкий. Хар.*

Чорний волók випив води ставок (id). *К.*

Сидить півень над водою з чірвоюною бородою (id). *Б.*

Сидить Кирило, замазав рило (id). *Б.*

Стоїть Гаврило замазане рило (підсвіташ⁽¹⁾). *Черн.* — Сидить Гаврило и д. (каганець). *Х.*

⁽¹⁾ що розкладають огонь — замість лучини. *М. Біл.*

320. Чотірі чотириньки, п'ятий ростопирничок (колиска). *Мі.*

В лісі росло, листок імїло⁽¹⁾; тепер носить душу и тіло (id). *Г.*

⁽¹⁾ и листя було (заваблук). *К.*

Тіло дома⁽¹⁾ лежить, а шура⁽²⁾ до води біжить (подушка и напіриши). *Яц.*

⁽¹⁾ Стерво. *Бр.*; Корова. *К.* ⁽²⁾ а сорочка. *Пер.*; теля. *І К.*

Безруке й безмозке, а щонаділі сорочку надіває (id). *Коз.*

Без рук, без ніг — сорочки просять (id). *Гл.* — ... проха. *К.*

Хоч дмись, хоч не дмись, а на тебе зілізу (id). *Коз.*

В лісі росло, в стані кохалося, дівкам и молодикам на руках кохалося (обичайка и сито). *Яц., [Бр.].* — Між кіними родицця, між людьми робицця, між руками кохалецця. *Коз.* — У стані плодилось, а в лісі родилось, а на руках скаче. *К.* — В лісі рубаецця, в стані кохалецця, на руках хитаецця. *К.* — В лісі росло, на полю ся пасло, на грідці схло, на столі ся трасло. *Г.* — В стані ся кохало, на руках сивало: хто буде знати, буде добре казати.

Сива кобила по полю ходила; з поля прийшла, по руках пійшла (сито). *Х.*

Попід коні лягає, до сусідів бігає (id). *Г.*

Що у хаті нетесане? (павутина). *У., З., Б., Кат.* — ... у руках недержане? *З.*

330. Коли б не дідів чучук, то б бабина чучела по коліна заросла (віники, хата, сміття). *Черн.*

Шаталося, моталося, під припечком зовалося (віник). *К., Полт.*

Шає, шає, під порогом спить лягає (id). *Х.* — По землі бігає, під лавою лягає (уд.

*

Сементовського, розгадка — мітла: певно помилка). *Г.*

Ходить по хаті, ходить по лавці, часом и по столі, а спить на смітті (id; у д. Сементовського теж мітла). *К.*

Стоїть панич у порога, личком підв'язався (id). *К.*; (снп). *З.* — Ходить панич в зеленому шпрахвані, мотузочком підперезана (віник). *Полт.*

Кудий Степанко скрутився, звертівся, та й по хаті скаче — чик, чик! (віник). *Черн.* — Скручений, зв'язаний ⁽¹⁾, по хаті скаче. *Зб. Дз.* — Підмикане, підтикане, та й гайда по хаті. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Безкостий Макар. *Коз.*; Скручене, зверчене. *К.*; Підперезаний Степанко. *Полт.*

Глежу не наглежусь, а все смерти боюсь (дзеркало). *Черн.*

Ходить и говорять, та не ість (дзигарі). *Пер.*

Крутиця вартуця, мікого не боїця, ходить весь вік, а не чоловік (id). *Га.* — А що то за штука, що цілий день стула? ні дума, ні гадає, хвостиком вилає, все собі мугиче, та чужий вік ліче. *Не.*

Лізе баба з горища — повна паніста-ра палічка (драбина). *Кан.*

340. Животом пре, ногами тре, а руками що хоче, те й робить (ткач). *Ном.*

Болобан біжить, болото дріжить, поперед мерзне (човник, начиння, полотно тчеця). *Б.*

342. На припечку рубежі, під припечком рубежі; а хто знає — не кажи (кросна). *Черн.* — На печі чичижі, а під піччю поножі; а хто знає — не кажи (?). *Черн.*

345. На березі сижу, скрізь клен глежу и ліда за бороду скубу (прасти на гробіні). *М.*

П'ять овець стожок підвідає (пучками прядуть). *Сос.*

Ходить квочка коло колючка та все — квок, квок (витушка)! *Полт.*

У нашого парубка з обох боків зарубка (id). *К.*

Де найбільше хрестів? (в клубку). *Яц.*

350. Синеньке, маленьке, кріз тии кишечки тягне (голка з ниткою). *Х.*, *Коз.*

Біжить свинка — золотам ⁽¹⁾ спипка, портяний ⁽²⁾ хвостик (id). *Мі.*

⁽¹⁾ олив'яна. *Хар.* ⁽²⁾ залізний.

Залізний вовк, конопляний ⁽¹⁾ хвіст (id). *Черн.* — Залізна кобила, мотузаний хвіст.

Бр. — Залізне поросятко, портяний хвостик — хоч яке море перепливе ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ зв'язд (?), а сірий. *Коз.* ⁽²⁾ конопляний хвостик. *К.*, *Полт.*

Синеньке, маленьке усе поле жагнуло (голка). *В.*

354. Біленьке, синеньке, увесь світ одіває (id). *Х.* — Синенька-маленька увесь світ одіє. *Черн.* — Ясненьке-маленьке, катзнає-яке, а вісько так зодігне. *Коз.*

356. Куценьке безхвостеньке всю церкву сходять (id). *Бер.*

358. Куций собака на воду гавка (праник). *К.*

За лісом, за перелісом бабина ⁽¹⁾ сучка бреше (терниця). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ за пролісом сухоребра. *Лист. (II. 245);* за пролісом безчерева. *К.*, *З.*; за пролісом без живота. *Коз.*

360. Міже двома дубами клампає баба зубами (id). *Яц.* — ... клаца вови зубами. *Полт.*, *Хар.*

361. И в вас, и в нас поросля зав'язало ступа. *Кр.*

363. Тара тута-тута, а зад у Смоленські (ступа). *Черн.*

Ходить Циган по долині та все каже: гопки, гопки! (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

366. Є у нас такий бан, рашо у нього сорок ран (ковбиця). *Г.*

367. Ходє пані по майдані личком підперезана (мітла). *Сос.*

369. Мій брат комендант попід землею ходить, червінці находить (шуг). *Яц.*

370. Два голуба попід землею ходять (сошинок). *Черн.*

Дюрава верста все поле закрила (борона). *Яц.* — Діраве радно все поле закрило, Бога просило, щоб ся зазеленило. *Г.*

Трахта-барахта (id). *К.* — Трахта-плахта по полю скаче. *Кат.*, *Полт.* — Плахта-тарахта все поле збігає. *Г.*

Попова тилиця по полі вертиця; ні ість, ні п'є, и додому не йде (а везуть — борона). *Бр.*

Кривеньке, маленьке, збігало поле всеньке (серп). *Збр. Дз.* — ... маленьке ⁽¹⁾, все поле збігає ⁽²⁾. *Яц.*, *К.*

⁽¹⁾ чорненьке. *Бр.* ⁽²⁾ все поле вискає (або: хоч яке поле вискочить). *Б.*, *Коз.*; усе поле вибігає (серп и коса). *Черн.*; збігає и з житцями обіже (серп). *Бр.*; смуряє. *Г.*; хоч яке поле перескочить. *Полт.*

Сутула горбатий, на зуби багатий (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Загадію загадку, закину за градоу: нехай моя загадка до літа лежить (хліб посіяний в полі). *Черн.* — ... та налетце

жовтять (посіять жито). *Мз.* — ... та рік и жин. *Час.* (1859 р. 168 карт.).

Скільки на небі зірок, стільки на землі дірок (стерня). *К.*

Меж двома дубками б'юцца Жиди ярулками (ціп). *К.*

Меж дубинки та ліщинки шматок шкуртки (капця у ціпіві). *Черн.*

300. Прийшли чернички на вечірнички; як полегли спать, так и тепер сплять (жертки на овині). *Нов.*

Не живу и не гуляю, а сім бід знаю и від ножа умираю (хліб—сіють, молотять, мелють, розчищають, місять, печуть, ідять). *Бр.*

Без жин, без сугав, а на ноги встав (квашня). *Збр. Лаз.*

Везуть на чотиріх колесницях, яко отрока, и вивозять ёго на торжище; и біаще ёго в ребра, испитують ёго добродітелі (горщик). *Коз.* — Біаща ёго в ребра и сивташа ёго правди; умроша и не погребоша. *Гор.*

Из землі создан, яко Адам; ввержен в пещ огненную, яко три отроці; на колесницю позведен, яко Іосихв; от чрева аго всі ми питаємся; а умроша (¹) — не погребоша (id). *Гор.*

(¹) отроці; взяша мя на колесницю, везоша на торжище и продаша мя, создавши мя, яко прекрасного Ёсипа; з чрева моего всі насытились, а по смерти костей моїх. *Бр.*

Сидить дід під лавою, замазався сметаною (id). *Полт. Час.* (1869 р. № 32).

Чернець-молодець по коліна в золоті (горщик на жару). *Б.* — ... в золоті стоїть. *Ж., Вор., Кр.* — ... у золоті; як упав, та й пропав, и нем стерва не їздять. *Бр.*

Сівки-присівки! приїхали гості з Носівки (горщик то в піч, то з печі). *Б.*

Умер Адам, ні Богові, ні нам; ні душа до неба, ні кості до землі (розбитий горщик). *Збр. Лаз.*

Ходив-ходив ходоман, усіх дітей годував; як упав, так пропав — ніхто ёго не сховав (id). *Б.* — Ходить-ходить хоходар, усіх людей годував; як упав, так пропав — ніхто кістків не збірив. *К.* — Ходун ходунай, весь мир годував: впав, пропав, ніхто й костей не поховав. *Полт.* — Був собі пан закодзя, весь світ годував: прийшлося ёму помірать; та й нікому поховать. *Черн.* — Годун годуєць, сто душ годував: як упав, то й пропав, ніхто костей не сховав. *К.*

300. Тихоно, ахоно! поліаємо в ніч, по-

хонаймося; у кого краще — поміняймося (сковорода и чаплія). *Черн.*

У тебе чорне, як жук, у мене товсте, як друк (id). *Черн.*

Отака куконочка (показує долоню — отака куконочка вбілшки), оттакий кукунець (показує руку по лікоті) (id). *Черн.*

Сорока летить, а собака на хвості сидить (id). *Черн.*

Що то за загадка, що під яйцями гладка? (сковорода). *Черн.*

Отака танана, оттакий тиру-тирутань (макітра и макогін). *У.*

306. У одні чоботини скаче по долині (макогін). *Бр.* — Ходить холоп (хлоп?) по долині, в одній чоботині, а все поле — гуц, гуц!

306. Що треба для обіду? (ложка). *Полт.* Сюди бган, туди бган, та ще зверху й помазан (киш). *Лист.* (II, 246).

400. Повен пень головонь (галушки). *Х.* У чім три кінці? (у вилах та у варенику). *Полт. Час.* (1861 р. № 32), *Бр.*

Залізний ток, свинний перескок, а (¹) грещкий посад (сковорода, сало, млинці). *Нов.* — ... тік, свинний перескік, а гречаний посад (сковорода, смалець, млинці). *Час.* (1859 р. 67 карт.).

(¹) тук, свинний порескук. *Кр.*

За лісом, за пролісом бочка крові мокне — в найбільшій хаті мусять юмати (квашені буряки). *Г.*

Маленьке, чорненьке, все поле оббігало, у пана обідало (перець). *Полт.* — ... весь світ оббіга, у пана обіда, а часом у нас. *К.*

В воді росте, в воді кохаєця, а кинь у воду — злякаєця (сіль). *Час.* (1859 р. 168 карт.), *Б., К.* — ... росте, та води боїця. *Хар.*

Півень каже — кукудак, курка каже — так!... (чоловік їсти просить, а жінка каже — чортового батька). *К.*

Під одним брилем чотирі попи (стіл). *Б.* — ... ковпаком чотирі пани. *Мз.* — Чотирі нанночки та під одним брилем. *Коз.* — ... поли під одним брильком. *Черн.*

Штире Жиди під ідним капелюшком (стілець). *Яц.*

Стоїть дуб, на дубі липина, на липі конопця, на конопці глина, на глині капуста, а в капусті свиня (стіл, миска, борщ и д.). *Г.* — Є у нас бучок, а на бучку яворець, на явірці конопка, на конопці глинка, а на глині млячка, а в ній хвостачка. *Г.*

410. Коло ями-ями б'юцца хлопці ки-

яни (коло миски люди з ложками). *Б.* — ... смдять діди з киями. *Полт.* — Коло одної яни всі з киями. *Черн.* — Коло яни з купабами. *Мг.* — ... кузубами. *Черн.*

Сикамики мчуть, дерев'яники везуть, Мартин обертая, ніхто не угадає (ідять). *Полт. Час.* (1861 р. № 32).

412. Криву-кривулечку через тин та в уличку та в багатий двір (ід). *К.*

414. Що без диму горить? (горілка). *Бр.* Літом не кисно, зимою не мерзне, перед обідом не сушить, після обіда потушити (ід). *Не.*

Стоїть божок на трох ніжках; король каже—«потіха моя!», князя каже—«погибель моя!» (пляшка, тіло, душа). *Чор. Рад.* (83).

417. Був я у матки-полуматки, почував на страхах-полях, клав я огонь из чернори землі, ів я тіль-молоко (був у мачухи, почував на кладовищі, клав огонь из хрестів, що на могилах, пив сироватку). *Коз.*

419. Між двома дубами б'юця барани лобами (олійвання). *Б.*

420. Игнат дулякат (¹) (або: Сиданть Игнат), при землі незнаєть (погреб). *Кр.* — Игнатко при землі незнаєть (лех). *Полт., Х.; (темник). К.; (пауг). Вор.*

(¹) мохнат (темник). *К.*

Стукотить, гримотить, як сто коней біжить; треба стати, погадати, що тим коням їсти дати (млин). *Бр., Збр. Лаз.* — Стукотить, грукотить, сто (¹) коней біжить (ід). *Пер., К.*

(¹) наче як (грим). *З.; як сто (ід). Не.; пара (ід). Б.*

За лісом, за перелісом два кабани гу-де (млин). *Яц.*

Трах-тарарах, город на горах (ід). *Хар.* Крутиця, вертиця—не знає, де діпця (вітряк). *Кам.* — ... вертиця, тільки берега держиця (водяний млин). *К., З., Алек.*

Мій брат Кундрат, на горах, на водах, на желізі, на телізі, на рачачій нозі (ід). *Г.*

Брат брата січе, біла кров тече (жорна, млинове каміння). *Збр. Лаз.*

Є у нас такий кінь, що під себе мече гній (жорна). *Г.*

Ко мні, растушу у землі, приде сівня Адамова; обрубаста мі рупі и нозі, возложиша на главу мою вінець и омирахомся ми світ (млинове каміння). *Бр.*

Бігла чечітка поперед ворітка; вийшов чечик (¹), дав їй мечик, а вона й стала (вода на лотоках). *Полт. Час.* (1861 р. № 32). — Біжить чечітка в нові ворітка

и д. *К., Полт., Х., Хар.* — Бігла чечітка крізь нові воріточка: хто знає, той припинить. *Полт.*

(¹) черчик. *Бр.*

430. Що біжить без поводя? (вода). *Г., Полт.*

Без динши, без дуги: кудя захочем, тудя й поїдем я и ти (човен). *Черн.*

Біжить свинка, вирізана спинка—оглянеця назад, и сліду не знаєть (ід). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

Біла кобила повід небесами ходила; оглянулася назад, та й сліду не знаєть (ід). *Б.*

Іде віз без коліс и за ними дороги не знаєть (ід). *Яц.* — ... без коліс, а дорога без ніску, а батіг без ласку (човен, вода, шість). *Кам.* — ... без траску. *Г.* — ... без коліс, за ним сліда нема и батіг без хлєста. *Бр.* — ... без коліс, и батіг без хлєсту. *К.*

Іду-іду, ні дороги, ні сліду; бичем поганяю, на смерть жоглядаю, а Біг надо мною (ід). *Збр. Лаз.* — Іду-іду, сліду ніту; назад озирнуся, смерті (¹) боюся. *Черн.* — Іду-іду, ні коліс ні сліду: обернуся и д. (¹) смертонька. *Коз.*

Сутула горбатий, на силу багатий: сто коней не повезе, скільки він на собі понесе (байдак). *Збр. Шей., К.*

Од чого гуска пливє? (од берега). *Не.*

Одно каже—стіймо, друге каже—идімо, третє каже—Богу помолімося (гребля, річка, очерет). *Сем.* — ... третє каже—похлїмося. *К.* — Одно каже—біжим-біжим, друге каже—лежим-лежим, третє каже—похитаймося. *Л.*

«Швидко-врудка, кудя йдеш?» — «А тобі, стрижене-мижене, що?» (вода и очерет). *К.*

440. Серед села вбито вола до кожної хати кишку видати (колядязь). *Яц.* — Месеред села зарізамо вола, в кожній хаті по бакатці (кірнич). *Г.* — Кінєць села забито вола, до кожної хижки тягнучця кишки (річка).

Глибоке провали, а в провалі чорнєньке (колодязь). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

442. Чотири стоїть, п'ятий поле, шостий неспособний вигалає в жоло (ід). *Черн.*

444. «Стукотин, грукотин, кудя йде-те?» — «Смалєне, нахлєне, на що вам те?» (відра и сволок). *Полт.; (відра и торшки). К.*

Два пси задрали носи (відра). *Полт.*

446. Через море гукає хвіст (лужка). *Черн.*

448. Ліз карасик через порелави на воду плєсь (кухоль). *Л.*

449. Що в хаті цілують? (id). *Полт.*

451. Вдень колесом, вніч як уж: хто угадає, буде мій муж (W dzień kołem, w nocu jak uż: kto zgadnie, będzie mój mąż) (но-яс). *К.*

453. Топчуща разом — один на дорозі, другий на дорозі (чоботи). *Збр. Лаз.*

455. Двоє просят, а чотири хвостика (лапті). *Черн.*

Плету хлівець на четверо овець, а на п'яту окремe (рукавиця). *Б.* — ... на п'ятеро овець. *Х.*

Мапу — маду по лавицю, обмачаю мохнатицю — шусть голиша (id). *Черн., [Гр.]*. — Лапу — ладу по ласлиці, налапала мохнатиці. *Бр.* — ... мохнатицю, вложив голиш. *Полт.* — Війшов у хату, ухопив мохнату, та вложив голб, щоб тепло було. *Х.*

Така я велика, що й кінця не маю; лежу собі тихо, нікого не займаю; тільки мені добрі люди и день, и ніч ⁽¹⁾ топчуть груди (дорога). *Не.* — Лежить Гася, простяглася; як устане, неба достане. *Л., Б., Яц.* — Довга гася, простяглася; коби встала, то би неба достала. *Г.*

⁽¹⁾ Яся. *Б.*; Вася. *Черн.*, *М.*; Лася. *Коз., Кр.*; Ляся. *Коз.*; Лася-Лася. *Бр.*

Чого до стіни не приставиш? (id). *Полт.*

460. Чотири идуть, дванадцять несуть; як платити треба, один ся каже (віз). *Г.*

Брат брата вік доганяють, та ніколи не догонють (колеса у возі). *Черн., [Х.]*. — Чотири брата все біжуть, а нігди — нігди здогоняцца. *Г.*

Біжать Жидки на випередки: один другого не дожене (id). *К.*

Четверо яблукчок котяцца: одно другого не дожене (id). *Х.*

Два старших барани двох менших доганяють: ті не утечуть, ті не доженуть. *Полт. Час. (1861 р. № 32), [Бр.]*.

Чотири чотиринці бігли на вечорниці; одна одну здогоняє, та нездожене (id). *Коз.*

Бігли два пси, позадерали носи (санки). *Полт.* — Біжать два пси, позадерали носи, а из їх крив капа. *Хар.*

Два брати бігуть, один одного не перегонять (полоззя в санях). *М.*

Одкину стегвище, одкину й друге, а вишму живеє (голубі, кінь). *Збр. Лаз.*

Як лежить — лишій kota, а як встане — виший кова (дуга). *Збр. Лаз.* — ... менше кова, встане — вище кова. *Кр.*

470. Більше від коня, менше від свині (кульбака). *Г.*

Лізу — лізу по залізу на м'ясну гору (осідланий кінь). *Черн.* — Лізу по залізу, на м'ясну гору залізу. *К.*

Біла рілля, а чорне насіння — треба розумного, щоб ю розсієв (письмо). *Яц.* — ... насіння: хто вміє — посіє, хто зна — й одгада. *Ос. 19 (XIV, 30)*. — Білеє поле, чорне насіння: хто його знає, той розуміє. *Пер., Б.* — ... насіння: хто знає, то й сіє. *Коз.* — ... мудрий буде, хто його посіє. *Рад.* — Поле не оране, сімня не міряне; хто сіє, той розуміє. *Бр.* — Білеє поле, гусь на нем оре, чорне насіння, мудрий го сіє. *Г.* — По білому полю чорним маком сіяно. *К.* — Мудрий мудрець гусю ореть. *Черн.*

Голову стили, голову виняля; дають пшти, велать говорити (перо). *К., Збр. Лаз.* — Зріжу голову, вишму серце; дам води пшти — и буде говорить. *Час. (1859 р. 167 карт.)*. — Мертве росте в тілі, а помочи — що хоч говори. *Х.*

Без душі, без тіла, за сто миль заде-тіла (лист). *К.*

Мовчить, а сто дурнів навчить (книжка). *К.*

Три душі грали и всі три виграли (музики). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

Веселе дерево весело співає, кінь над бараном хвостом махає (скрипка). *Збр. Лаз.* — ... кінь на барана хвостом кива. *К.*

Що плаче, сліз не має? (id). *К.*

Лежить, мовчить; а в руки візьмеш — закричить (id). *М.*

480. У лісі зтато, на дриветні взято, на руках плаче (id). *Г.* — У лісі рубавецця, на колодці робниця и д. *Б.* — У лісі ролицця, а на холоді робницця, у руках плаче (скриня) (?). *Ком.*

Коло носа повмалося, по череву — гайда (id). *Черн.*

Летить орел, дмше огнем, під кінець хвоста чоловіча смерть (рушниця). *Полт. Час. (1861 р. № 32)*.

Лізу — лізу по білому залізу — на кінчику хлоп! (id). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

484. Одно дмецца, друге трецца, третє по смерть іде (id).

487. У лозі на одній нозі Свирид крупи дере (свердел). *Нов.* — ... нозі крупи деруть. *Б.* — Що в берлозі та в дермозі скаче Свирид на одній нозі. *Кр.*

Чорний віл хоч яку стіну прохвище (id). *Б.*

489. Не ість, не п'є, та крупами тєє. (id). *Б.*

492. Іде чоловік у ліс — дивниця в село; иде чоловік до сєла — дивниця в ліс (сокира). *Г.*

Між двома дубами зав'язало тєля зуба-

ми (id). *Кам* — ... пороса зубами. *К.*;
(ялика). *Помт.*

Бери—квічить, клади—квічить, миши
(лиши?)—мовчить (ланцюг). *Г.*

Дранщина хоч яку купу звалить (коса).
Коз.

Корова сива гори позбивала; прийшла
домів та й заричала (id). *Г.*

Ходить пані по майдані; куди гляне—
трава в'яне (id). *Б.*

Чотирі чотириньки, п'ята бандурочка,
шостий простий, сьмий острій (коса з
граблями). *К.*

Пливе ⁽¹⁾ шука з Кременчука — куди
гляне, трава в'яне (коса косить). *З., Л.,*
Б., Коз.—Шука бряне, ліс в'яне, на тім

місті город стане (коса, трава, стіг сіна).
Не.

⁽¹⁾ Летить *Б.*

500. Діти батька родили (стіг сіна).
Черн.

Нащо борошно в млині падає? (на ку-
пу). *Яц.*

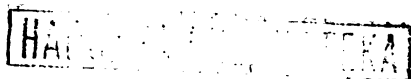
Що ті козі буде, як її сім літ мине? (на
восьмий поверне). *Яц.*

Хрипить—шипить, ніколи не замерзав.
(?). *Б.*

Шкурятиний лучок, димовая стріла; у
п'яти стріляє, а в ніс попадає (?). *Не.,*
[Б., Гл.].

505. Ріжуть мене ножом і б'ють мене
ломакою; за те мене оттак гублять, що
всі мене дуже люблять (хліб). *Не.*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА



ПОКАЖЧИК

(до приказок (*))

Ачкинать 370—3, 4179, 714, 11357.

Баба 130, 241—3, 53, 430, 70, 97, 1065, 196, 647, 824, 2386, 541, 86, 92, 656, 9, 901, 2, 3104, 328, 9, 952, 4008, 4, 121, 901, 5013, 58, 223, 481, 504, 5, 60, 619, 67, 81, 6543, 8088—80, 6, 103, 417, 789, 98, 9, 854, 71, 9038, 9, 49—58, 60, 9—77, 9—87, 10738, 67, 12409, 665, 78, 805, 13913, 69.

Баба залізна 13979.

Багатир (1343—463), 80, 208, 307, 1099, 225, 67, 8, 474, 592 — 608, 11, 6, 20, 998, 2188, 53, 306 — 14, 559, 72, 4810, 5552, 678, 84, 832, 908, 7217, 453, 8685, 921, 8, 9040, 113, 20, 290, 486, 502, 10372—7, 798—802, 979, 11247, 35, 302, 613, 4, 12012, 919, 66, 13371, 483—7, 94, 5, 886.

Багато (7661—93), 800, 900, 1165, 8, 346, 7, 2022, 159, 82, 4, 6218, 9, 69, 7018, 10746, 921, 12437, 13001, 2, 44—6, 869—74, 7.

Байда (?) 13618.

Бєда 13951.

Бєрег 160, 1826, 2058, 137, 967, 3080, 359, 7459, 636, 743.

Битий шак (5704—74), 8472, 813, 13666, 736—40.

Бить (3808—4139), 868, 975, 1280—9, 2012, 93, 4, 240, 1, 3807, 4585—8, 776, 5302, 432, 680, 799—802, 20, 1, 63, 4, 6088, 9, 278, 390, 7088, 212, 38, 361, 5, 7, 447, 64 — 6, 8, 9, 71 — 3, 8045, 50, 144, 9059, 60, 96—100, 3, 11, 59—62, 10352—5, 11021, 698, 12028, 9, 512, 48, 9, 52, 826, 42, 53, 13635—43.

Бищца (4140—204), 1099, 5863, 92, 7258, 8, 9448—52, 12816.

Віда (2152—227), 159, 321, 699, 775, 6, 1717, 60, 975, 9, 85, 2226, 71, 369, 87, 414 — 6, 25, 7, 4693, 931, 5822, 6507, 7226—8, 88, 8049, 53, 340, 9056, 773, 5, 88, 9, 12664, 13405, 98, 522—6.

Вільний (983—1050), 4449, 54, 7301—3, 39, 50, 4, 953—5, 8058, 9, 10807, 13463—5.

Вог (5 — 95), 3, 132, 40, 2, 3, 6 — 55, 7, 60, 70, 9, 85, 98, 201, 34, 315, 18, 64, 83, 563 — 5, 80, 778, 1129, 30, 237, 464, 5, 91, 637, 9, 82, 962, 88, 9, 2011, 124, 174, 200, 434, 608, 66, 3007, 13, 4045, 122, 3, 680, 798—801, 72, 5165, 6, 72, 6276, 693, 4, 6, 782, 853, 7091, 440, 728, 8075, 6, 221, 9, 10050, 90, 728, 49, 50, 11345, 734, 13373, 4, 485, 668, 878, 14118.

Ворг (10615—61), 2140, 326, 7, 5247, 6286, 8291, 314, 9533—5, 11032, 12103, 14065.

Врата в пещастю нежа (2303—66), 85, 6, 9338, 40, 10718.

Врацтво (9502—10), 1323, 4, 2303, 10, 24, 8092, 9710—2.

Врехни (6793—979), 797, 823, 48, 931, 2, 5992, 6404, 14, 7803—8, 8685, 6, 961, 10582, 638, 713, 1115, 12100, 460, 770, 13807, 9, 19—36.

Бридний (8492 — 570), 797, 1624, 5, 4440, 693, 5280, 678, 6814, 482, 7317, 556, 8983, 47, 10608, 11178, 203, 1277, 4.

Бувалий (5775—802), 1751—3, 2116, 97, 201—3, 6049, 278.

Бурлак, гайдамака (10683—9), 780, 4268, 70, 8099, 9662, 11034, 5, 124, 540, 727, 9, 12070, 833, 4, 14181.

Варяг 13944.

Вдова (10717—27), 419, 2586, 4145, 583, 9308.

Вєреданий (2676—736), 975, 1079, 4619, 20, 8046, 7, 50, 2, 12227, 8, 38, 9, 13541.

Вечоринці 9318, 12560, 3.

Вирій 11361, 14029.

Виріс (8600—25), 3942, 5408, 9, 6298, 312, 40—7, 9—58, 7252, 324—33, 59, 9233, 13194, 396, 914, 44—8.

Відьма (235—52), 289, 360, 1585, 2892, 3579, 606, 5705, 71, 6502, 7841, 8928, 10282, 13023, 310, 31, 51, 409, 706.

Війт, підпаном и д. 1237—40, 545, 2346, 517, 71, 931, 4901, 5481, 732, 8086, 112, 13059, 844.

Віра (1—4), 748, 897, 1854, 3016, 699, 8097—100, 388.

Вітер 402, 26, 75, 1947, 2055, 3151, 5759, 6942 — 4, 59, 7166, 7, 8380, 940, 9006, 10928, 11136, 61, 428, 794, 13419.

(*) Щоб не загаразджувати книжки, цихвіри в сьому Покажчикові не сирізь повною виставлена, напр.: в Бєг (після 3, 132) поставлено: 40, 2, 3, и д.; сі 40, 2, 3 и д. треба вважати за 140, 142, 143 и д. Треба ще додати, що до цихвіри похила, то там приказки треба шукати в Додатковій одмін.

- Віщий (5622—7), 377—80, 3661, 12435, 6.
 Владина 180, 236, 5194, 7, 401, 9725, 12986, 14183.
 Влови (12578—88), 83, 4956, 5789—91, 5, 6, 8, 6564, 7250, 590, 778, 9940, 10963, 11337, 14148, 9.
 Вода и огонь (10302—10), 14, 48, 160, 274, 5, 90, 2, 3, 8, 9, 304, 5, 48, 62, 403, 4, 27, 54, 6, 564, 732, 1097, 4300—2, 562, 4, 9, 5038, 528, 56, 887, 6688, 895, 7227, 300, 7, 486, 8111, 237, 329, 406, 7, 9, 13, 9278, 562, 10279, 883, 11088, 467, 797, 854, 12275, 6, 418—22, 755, 847, 67, 13158, 393—5, 405, 927, 8, 14044—9.
 Война (4208—13), 751, 833, 3771, 4636, 5531, 782, 6116, 447, 934, 9, 7085, 679, 781, 8130, 316, 9369, 10339, 547, 11028, 480, 12511, 13306, 436, 652.
 Воля (1325—42), 766—8, 1290, 727, 950—2, 5, 6, 5069, 7885, 8050—3, 915, 12846, 13478—82.
 Ворон (9545—62), 12, 152, 1714, 2244, 4088, 143, 8102, 357, 880, 9513, 10547, 11096, 549, 79—82, 13574.
 Ворошка (231—4), 1811, 5128, 38—41, 616, 9789, 979, 10805, 11075—7, 12746.
 Выйданий (2737—91), 4580, 5339, 9524, 13542—4, 93.
 Гансела 13950.
 Гарна (8425—91), 1674, 5, 5248, 410, 7223, 317, 8407, 889, 917, 8, 9003, 4, 11147—4, 84, 206, 12543, 13145, 6, 933—44.
 Гетьман (751—6), 663—6, 9, 71, 996, 1543, 2142, 8444, 12614.
 Гість (11791—951), 129, 221, 311, 529, 1897, 2312, 29, 574, 4716, 5548, 638, 769, 6470—5, 7123, 274, 481, 8039, 87, 9613, 4, 929, 10191, 888, 9, 91, 11451, 503, 4, 23, 64, 74, 12021—3, 5, 46, 7, 740—2, 14099, 106—11.
 Глухий 4677, 9, 706, 8542, 55—68, 9813.
 Говів (132—9), 3157, 583, 5002, 473—5, 752, 3, 6400, 71, 7115, 775, 903, 8017, 11657, 13544, 14180, 1, 2.
 Годяцца тая (319—76), 8967—71, 85, 94, 9992—5, 10002, 167, 84, 201, 40, 9, 74, 11110, 573—602, 4—18, 20—2, 825—55, 8—64, 9—86, 952—4, 8, 9, 12033—47, 59—67, 81—94, 424, 7—9, 13393, 5.
 Голова (5803—10), 17, 71, 82, 177, 753, 4, 1017, 55, 4565, 7939, 40, 8268—70.
 Борода 180, 1, 364, 531, 5451, 65, 6384, 5, 7, 7265, 8553, 693, 734, 9, 40, 10185, 13219, 35. Брови 269, 6788, 7223, 8438—40, 525, 726, 40, 11882, 12532. Вид, лише 266, 3167, 8, 5083, 5, 403, 532, 689, 6315, 867, 7317, 595, 8061, 460, 536, 54, 72—4, 90—3, 633, 10708, 9, 11588, 13198, 949. Волос 77, 279, 307, 2085, 989, 6524, 8134, 91, 524—6, 78, 692, 3, 879, 84, 907, 96, 9051, 261, 11264, 438, 553, 69, 13499, 938, 9. Голова 27, 284, 1285, 7, 8, 2264, 5428, 707, 12, 5, 855, 6156, 250—4, 330—3, 53, 680—2, 7367, 10629, 13226. Губа 5084, 429, 53, 746, 813, 6267, 812, 67—9, 935, 57, 68, 82, 6, 7198, 452, 774, 8547, 12019, 20, 35. Зуби 181, 263, 8, 4303, 5424, 9, 30, 89, 746, 79, 875, 7774, 8547, 76, 613, 935, 9187, 12020, 636, 40, 2, 52, 6, 12647, 973, 13298, 818, 14189. Лисий 264, 349, 2887, 3218, 4723, 5377, 6156, 7, 319, 486, 523, 33, 7367, 710, 964, 8003, 556, 656—62, 9813, 12214, 681, 13942, 62. Люб 1016, 7, 4139, 858, 6632, 8593, 11262, 958, 13941. Ніс 2465—7, 4174—6, 239, 40, 476, 5083, 6, 447, 8, 689, 709, 6023, 238, 67, 92, 529, 609, 13—5, 34, 791, 8543, 4, 933, 12206, 7, 623, 13251, 60. Очі 269, 1017, 3180, 5180, 78, 67, 915, 6180, 239, 596—603, 51, 99, 722—4, 35, 6, 40, 67, 88, 93, 7074, 5, 8441, 5, 536—42, 5, 6, 94, 935, 9206, 402, 813, 10046, 11134, 550, 12034, 5, 41, 568, 13196, 228, 92, 417, 935, 8. Погилля 4318, 417, 5483, 714, 6333, 651, 938, 7026, 565, 10047. Рот 2477, 884, 4621, 5982, 6529, 85—7, 9—94, 984—90, 7029, 749, 8542, 568, 11570, 12986, 9. Ус 2468, 4219, 20, 39, 5697, 826, 7032, 8553, 89, 739, 905, 13765, 803, 940. Ухо 1016, 2687, 4217, 8, 99, 913, 5482, 728, 6123, 512, 983, 93, 4, 7190, 8106, 542, 55—68, 9813, 10285, 12205, 13397. Чуприна 5991—5, 4285, 419, 7188, 264, 710, 30, 8004, 461, 599, 11764, 12195, 13941. Шия 5003, 8598, 12248, 936.
 Голод 646, 1023, 4, 289, 4812, 5526, 7177, 8706, 28, 9475, 7, 802, 3, 6, 10683, 988, 91, 11021, 158, 459, 950, 12086—113, 29—43, 65, 262, 410.
 Гордий (2457—559), 175, 1042, 4211, 13532—4.
 Горе (2228—35), 788, 91, 1996, 2162, 368, 402, 6—8, 9790, 1, 11353, 69, 12721.
 Горіла, хміль, пляншиц, пиво и д. (11441—790), 169, 92, 266, 547, 615, 83, 700, 922, 63, 1190, 654, 897, 1223, 4, 522, 668, 720, 3066, 232, 813, 4255, 6, 7, 511, 2, 73, 4980, 5029, 159, 61, 8, 273, 4, 360, 407, 38, 550, 639, 50, 1, 913, 32—4, 6165, 74, 207, 846, 7054, 5, 121, 235, 45—7, 51, 513, 9, 49, 72, 719, 94, 5, 816, 25, 969, 8078—81, 718, 886, 9152, 296, 7, 378, 655, 855, 10084, 178, 411, 90, 6, 744, 75, 6, 94, 814, 53, 92, 962, 11836, 92, 929, 12050, 121, 75, 87, 230, 326, 61, 89, 418, 544, 52, 5, 89, 758, 13208, 77, 310, 46, 631, 711, 848, 913, 66, 14017, 63, 89—105.
 Горошина 281, 461, 6243, 980, 9715, 10790, 12384, 13418.
 Біб 1769, 2385, 3633, 4185, 6, 9281, 10141, 13703. Бура 5700, 30, 8133, 11575, 641, 12654, 5. Гарбуз 4261, 5546, 6527, 660, 7757, 8976, 12010, 528, 734. Горох 610, 1785, 2095, 4207, 331, 6072, 374, 483, 659, 7243, 8421, 635, 823, 9713, 10221, 11842, 12148, 391, 2, 872, 93, 4, 7, 952, 3, 77, 13014, 8, 49, 738, 979. Диня 2444, 4891, 10790. Кабачки 3613, 4875. Капун 8574. Капуста 261, 300, 2449, 4207, 5700, 6439, 7030, 10850, 957, 11575, 12032, 147, 92, 13068. Картопля 758, 10381. Квасоля 6346. Крін 325. Мак 481, 510, 86, 1111, 835, 2112, 3559, 4206, 841, 5156, 507, 25, 6, 32, 707, 964, 9084, 7576, 9, 711, 856, 8259, 446, 533, 776, 9361, 10141, 211, 891, 11327, 992, 12004, 348, 517, 895, 914, 13172, 368, 511, 768, 14131, 5. Морква 2740, 836, 3447, 5738, 6589, 8133, 10957, 12829, 950. Паслих 5674. Петрушка 277, 4884, 5211, 6890, 7581, 619, 10787. Постернак 5253. Редька 164, 1013, 3448, 5078, 6744, 7886, 8533, 12003, 228, 387—9, 637, 13085. Ріпа 8499, 576, 12393, 907, 48. Рома 5410. Селезниця 13738. Сошники 259. Угірня 257, 8, 566, 5968, 6660, 8562, 73, 11575, 13418. Хрін 164, 407, 2138, 63, 340, 763, 3226, 4774, 943, 5118, 6464, 7075, 834, 9461, 768, 12003, 245, 385, 6, 9, 763, 829. Цибуля 219, 3952, 4139, 76, 8, 5079, 674, 6745, 7605, 8577, 871, 9015, 50, 10333, 12147, 265, 390, 13074, 755. Часник 282, 5340, 6746, 7712, 8733, 9558, 10187, 244, 11641, 13074. Чечевича 6659. Яглиця 6654, 14137.
 Господарь (10088—111), 58, 254, 1404, 5, 4155, 682, 5163, 96, 6668, 7125, 62, 8865, 9061—4, 972, 103, 10318, 79, 88, 783, 4, 90, 11056, 293, 980, 12220, 13406, 14, 84, 14008—10.
 Гостинець (12431—3), 12021, 92.
 Гра 970, 1842, 3814, 4319, 5039, 119, 756, 7854, 9257—69, 80—2, 319, 12641, 716, 13391, 4, 14138, 9, 43.

Гребля 374, 1173, 2676, 3030, 426, 7665, 8013.

Гресь 3774.

Гріх (96—125), 9, 30, 148, 205, 23, 514, 866, 907, 1396, 2745, 97, 8, 5098, 198, 385, 6147, 718, 7010, 72, 440, 51, 2, 670, 8073, 9699, 10990, 11211.

Гроші 979, 1147, 87, 358, 74—96, 422, 6, 30, 1, 4, 5, 9—45, 602, 843, 923, 2103, 311, 843, 67, 87, 4446, 7, 668, 807, 11, 91, 5011, 6, 51, 309, 15, 431, 18—20, 6056, 134, 635, 6, 804, 5, 901, 2, 7539, 40, 85, 715, 8978, 9512, 716, 7, 910—25, 10207, 470, 840, 11113, 12514, 24, 13371, 417, 84, 907, 14001, 2.

Губка 2654, 3864, 5396, 13672.

Гулі (12559—77), 459—61, 72, 3166, 5935, 6493, 11867, 8, 13503, 14136, 7, 40, 1, 2, 14144—6.

Гурт (10728—74), 1400, 5894, 6170, 81—3, 14069.

Апріль 10748. Грожада 168, 228, 1056, 3701, 4482, 5827, 6865, 7000, 9091, 10736—41, 67, 8, 12803, 13590, 14068. Двоє третього 10744, 5, 11955. Дружна череда 10747. Коля 10769. Компанія 10729, 70
Юна 10742. Буна 10761, 2. Мир, люде и д. 3590, 662, 3, 5840, 7872, 3, 10705, 29, 31, 4, 5, 43, 6, 9—
51, 73, 4, 13480. Поміч 10752—7, 9. Ряд 5568, 711, 10765—74. Сніапа 1206, 9019, 10758 — 60. Складна
5436. Товариство 10763, 4, 11882, 3, 837.

Давно дієдця (7782—801), 852, 3, 6850—7.

Далеко (7745—59), 7018, 27, 697, 731, 8625, 11138, 336, 9, 85, 651, 12283, 564.

Дарований (4614—41), 2304, 5864, 7618, 920, 10644, 816, 12463, 13661.

Дбать (9939—68).

Дівчі літо не бува (5917—35), 4292, 8288, 11517, 53, 13753.

Дерево 439, 68, 88, 93, 4, 564, 989, 1997, 2454, 3216, 5925, 6007, 243, 738, 819, 7138—40, 9, 50, 186, 13137.

Баба (гриб) 340. Воронки 1018. Вереза 4010, 78, 7751, 818, 8868, 9280, 11516, 13206. Вузна 316,
13081. Вук 1059, 5896, 6024, 10271. Вруньки 5344. Верба 348, 454, 3136, 5353, 6891, 7581, 805, 31,
8110, 21, 401, 749, 93, 872, 10764, 11914, 12010, 350, 421, 752, 13100, 764, 855. Гай 340, 8425, 9420,
10048, 11034. Гваз 315. Глива 14034. Граб 13130. Горіх 1866, 3612, 4937, 5986, 5267, 13344. Гриб 340,
1018, 49, 109, 669, 70, 5064, 324, 922, 7076, 615, 777, 8890, 9131, 10957, 12435, 13188, 720, 980. Груша
2912, 3, 3136, 837, 4759, 5353, 726, 6891, 7118, 732, 55, 805, 9096, 305, 6, 11914, 12005, 79, 396, 13855.
Губи 340, 3988. Дереві 14035. Довжикова ягода 14035. Дуб 368, 5409, 770, 6006, 190, 342, 4, 89, 743,
911, 2, 7574, 608, 8310, 584, 617, 868, 991, 12809, 13067. Дубничок 8709, 12535. Дуброва 13214. Зозу-
лини черевички 14032. Капани 5662, 8407, 33—5, 9124, 12398, 13426, 7. Кислиця и яблуко 125, 266,
94, 2524, 3839, 4068, 5353, 6891, 8408, 795, 6, 929, 9304, 12217, 399, 401—3, 13978. Кілок 360, 10272,
13414. Красноголовец 340. Липина 1881, 7471, 11092, 13147, 206. Ліс (10269—72), 2868, 4746, 868,
5737, 6023, 7, 611, 4, 58, 64, 7003, 96, 127, 647, 8294, 381, 612, 9373, 527, 11623, 13235, 14033, 76—9.
Лоса 4156, 8074, 381, 9997, 11046. Опеньки 3968, 5536, 8518, 11576, 12489, 13980. Опельци 6521.
Осина, осина 316, 60, 3489, 774, 4377, 5122, 8, 256, 353, 6891, 8110, 9668. Пеня 2914, 6230, 75, 341,
4, 8023, 583, 4, 9259, 12620, 955, 6. Рикши 8575, 85, 6. Садовина 483. Славя 657, 1644, 3128, 93, 6062,
7032, 523, 12397. Сирожина 340, 13145, 8. Сосна 4236, 5811, 6230. Сунця 10142. Терен 2144, 8441,
9405. Тополь 6346, 8457. Хлоя 8446, 621. Хришчя 340. Яблуна 7142. Явор 2278. Ягода 2673, 939,
4892, 6453, 69, 7697, 8430—2, 9258, 436. Ялина 10113.

Дня 3743.

Дивуцця (7811—916), 385, 6, 1756, 5534—41, 6337, 494, 5, 7245—7, 50, 1, 348, 63—5, 513, 67, 72, 11040, 12731,
13902—6.

Добрий (4423—64), 81, 696, 1457—9, 3231, 2, 872, 3, 5, 4468, 823, 5982, 3, 6175, 7245, 11604, 12862, 13193.

Догалд (9969—74), 7239.

Догомать 4457, 8, 598—802, 713—5, 5874, 6660.

Доля (1725—38), 766, 7, 1624, 51, 4, 8, 61, 3—5, 9, 71, 3, 6, 80—3, 2134, 4814, 8948—51, 81, 9320, 10690, 845,
12672, 13497, 521.

Дорога, (11357—440), 67, 96, 173, 284, 97, 303, 778, 1679, 828, 2528, 4108, 306, 488, 674, 5086, 256, 68, 413, 505,
50, 92, 5, 754, 68, 802, 39, 8068, 162, 595, 6, 682, 3, 7025, 78—80, 221, 8, 89, 458, 529, 655, 830, 1, 973, 8108, 57, 229,
616, 62, 759, 886, 9646, 610, 91—3, 10191, 205, 22, 358, 808, 14, 11106, 64, 98, 207—9, 68, 648, 938, 12445, 643, 65,
750, 961, 62, 13214, 383, 420, 773, 10086, 6.

Досвідки 13901.

Дуже (7760—3), 625, 5040, 9971, 10019, 101, 13975—7, 86—97.

Дурень (6150—509), 141, 91, 301, 1427—32, 5, 776—81, 2081, 349, 74, 5, 7, 472, 510, 82, 92, 3149, 4122, 3, 680,
5208, 35, 382, 3, 411, 685—7, 6038, 83, 575—8, 7043, 257, 576, 718, 8072, 80, 212, 566, 666, 7, 70, 1, 88, 714, 10505,
934, 46, 11475, 687, 868, 992, 12254, 486, 8, 519, 20, 90, 672—4, 7, 712, 35, 98, 9, 811, 6—30, 2, 54, 967, 13037, 51,
261, 449, 761—75, 83—801, 14187.

Дуріє (10798—813), 14070.

Дуринця (5154—560), 114, 87, 990—1045, 56—77, 80, 1, 320, 412, 80, 1, 744, 2049, 316—21, 3061, 4115—8, 5091,
111—5, 7334—46, 442, 54, 595, 10634, 5—12789, 90, 9, 13108, 875, 685, 6, 95—727.

Дана 85, 6, 376, 2324—35, 877, 4509, 48, 9—77, 603—13, 37, 7111, 21, 219, 20, 8025, 115, 801, 12052—95,
13669, 60.

Жаль (2252—8).

Женятися (8845—9018), 255, 62, 86, 98, 350, 450, 89, 92, 3, 6, 7, 503, 15, 22, 723, 83, 1316, 624, 60, 812, 25,
2265, 394, 491, 3143, 683, 4570, 816, 74, 5, 922, 5203, 40, 305, 60, 435, 52, 508, 861, 908, 9, 23, 8—30, 6823, 7026,
79, 95, 280, 71—3, 596, 864, 9054, 91, 109, 273, 491, 672, 819, 20, 9491, 655, 778, 10699, 721—6, 96, 869, 80, 962,
11003, 9, 211, 596, 6, 605, 14, 860, 2, 12778, 13086, 937, 400, 8, 9, 26, 777, 899, 959—65.

Жид (885—927), 2, 173, 308, 18, 672, 853, 73, 83, 928, 1226, 345, 484, 9, 2474, 90, 7, 596, 3956, 98, 4045, 64,

335, 57—9, 71, 6, 768, 5081, 506, 631, 6241, 2, 251, 512, 9, 909, 7026, 543, 689, 809, 919, 8054, 66, 7, 74, 98—103, 6, 9087, 440, 89, 711, 2, 866, 937, 10260, 397, 494, 519, 95, 688, 994, 11234, 67, 72, 3, 429, 554, 605, 14, 60, 836, 80, 12157, 544, 13356, 457—60, 514, 809, 29, 60, 913, 14044, 51.

Верно 2474, 6241, 7026. Ёсь 4358. Ицько 8790. Мошко 6512. Соломон 6242. Шлётна 10660.

Животина всяка 8860.

Баба 5490. Баба 9232. Баба полёна 6322. Бабола 409, 32, 77, 509, 4562, 5780, 6514, 7160, 8117, 8, 732, 11862, 12394, 945, 13168, 413, 4, 669. Блошица 5206. Бугай 2104, 7036, 263, 454, 8107, 8, 589, 11823, 14071. Воднік 220, 1045, 338, 790, 813, 2123, 960, 3498, 940, 4228, 338, 5262, 408, 769, 6036, 550, 615, 7036, 896, 909, 8143, 646, 785, 10808, 997, 11284, 308, 12830, 7, 49, 13907, 9, 14057. Віниця. Баран 452, 503, 733, 1101, 2605, 3033, 293, 946, 84, 4046, 94, 9, 153, 92, 366, 852, 5987, 6229, 62, 97, 339, 511, 99, 7578, 616, 997, 8097, 117, 8, 773, 9282, 366, 659, 934, 10240, 723, 944, 11104, 329, 484, 12815, 940, 13017, 56, 210, 681, 801, 943, 14146. Віа, бмх 318, 412, 43, 7, 595, 1022, 9, 44, 142, 268, 863 — 5, 94, 2345, 493, 631, 4099, 168, 479, 686, 5267, 388, 622, 6339, 649, 886, 7017, 285, 444, 72, 675, 744, 7, 892, 8057, 88, 122, 598, 919, 34, 81, 9063, 4, 261, 515, 68, 663, 742, 85, 819, 10014—7, 208—212, 5—8, 41, 2, 332, 43, 901, 75, 99, 11116, 298, 589, 90, 843, 963, 12077, 188, 99, 219, 437, 95, 526, 50, 4, 735, 45, 94, 801, 40, 958, 13036, 41, 73, 6, 250, 425, 887, 8, 14022, Воля 220, 71, 2, 434, 5, 509, 78, 638, 1101, 328, 652, 730, 90, 891, 2383, 460, 604, 15, 30, 1, 45, 823, 68, 942—5, 75, 7, 3186, 584, 602, 29, 946, 58, 4001, 6, 93, 4, 9, 158, 221, 7, 30, 1, 60, 810, 4, 48, 62, 692, 836, 49, 52, 3, 6, 941, 71, 5015, 9, 59, 80, 103, 89, 260, 1, 3, 4, 320, 78, 468, 85, 716, 69, 77, 89, 844, 77, 905, 7, 6412, 584, 620, 44, 737, 9, 867, 999, 7030, 2, 207—10, 345, 7, 94, 460, 578, 896, 914, 23, 8064, 74, 97, 101, 2, 237, 535, 772, 980, 9275, 7, 81, 934, 6, 46, 10205, 37, 40, 5, 9—52, 402, 573, 718, 47, 809, 58, 68, 11087, 8, 104, 411, 12447, 89, 12772, 903, 4, 15, 13210, 325, 79, 561, 5, 629, 66, 81, 14007. Гадюка 2877, 8, 932, 3, 78, 3002, 226, 4606, 5755, 97, 9536, 664, 11064, 12174, 407. Ганст 5797. Джиал 3986, 8181, 11732, 60. Дуч 13245. Гедзель 3389. Жаба 1219—22, 2500, 47, 8, 3409, 11, 2, 46, 828, 9, 33, 942, 4075, 172, 322, 5124, 418, 9, 61, 713, 6318, 577, 8057, 103, 249, 523, 953, 9086, 244, 5, 11857, 12306, 732, 13038, 348, 473, 802, 14049. Жук 843, 4690, 5206, 924, 6532, 9423, 744, 10081, 12529, 13357. Завіц 303, 513, 972, 3, 1292, 800, 1, 2488, 9, 3939, 4373, 416, 830, 5267, 436, 7, 96, 796, 6677, 739, 886, 9, 7030, 64, 205, 662, 706, 8121, 267, 604, 9267, 416, 10071, 104, 977, 11033, 337, 12433, 579, 88, 13505. Зінське щеля 2885, 3406, 12637. Іман 6388, 9635. Кінь 318, 486, 611, 723, 70, 1019, 22, 9, 89, 863, 5, 2513, 47, 8, 3851, 4479, 518, 725, 808, 925, 5009, 90, 248, 9, 52, 387, 423, 55, 614, 776, 82, 6025, 228, 352, 506, 63, 618, 9, 26, 7046, 78, 225, 455, 8, 779, 80, 930, 1, 96, 8011, 41, 89, 91, 4, 112, 3, 5, 9, 363, 843, 86, 910, 49, 51, 9261, 481, 91, 640, 61, 2, 818, 10215—7, 9—25, 7—30, 2, 6, 332, 534, 802, 48, 11116, 208, 385, 95, 6, 403, 91, 844, 12570, 796, 13073, 229, 44, 421, 2, 5, 78, 14023, 163. Кішка 396, 689, 1257, 510, 839, 950, 2348, 51, 473, 593, 4, 3100, 87, 95, 4030, 59, 147 — 9, 226, 38, 727, 8, 5010, 54, 291, 2, 331, 655, 741, 6345, 663, 6, 676, 7082, 580, 696, 801, 930, 8055, 69, 70, 1, 96, 357, 600, 747, 66, 817, 41, 982, 9028, 185, 243, 4, 345, 847, 10094, 498, 864, 74, 81, 11137, 314, 718, 795, 6, 835, 12132, 98, 264, 70, 83, 454, 566, 680, 7, 771, 13258, 82, 491, 528, 612, 61, 98, 754, 76, 14028. Кобина 8, 226, 723, 65, 1816, 44, 2069, 142, 264, 9, 476, 8, 511, 672, 782, 3171, 939, 4001, 615 — 7, 5009, 25, 249, 642, 6240, 427, 541, 7030, 78, 9, 221, 68, 73, 99, 543 — 8, 806, 996, 8086, 94, 888, 9231, 456, 831, 998, 9, 10223, 6, 31—6, 416, 11002, 824, 12582, 704, 6, 27, 800, 951, 62, 13065, 320, 666. Кова, цп 504, 742, 1075, 263, 652, 853, 64, 87, 941, 2040, 773, 3077, 60, 390, 540, 630, 1, 4018, 46, 75, 93, 189, 221, 76, 363, 475, 532, 873, 5008, 232, 72, 517, 63, 618, 47, 58, 6338, 481, 598, 740, 7066, 394, 460, 2, 582, 707, 39, 8074, 104, 10, 307, 566, 9265, 758, 935, 6, 8, 97, 10556, 809, 11445, 12070, 494, 701, 833, 13036, 77, 428, 515, 715. Комар 314, 487, 5770, 6975, 7694, 770, 8201, 14026. Корова 254, 471, 560, 1741, 2345, 475, 783, 4479, 639, 882, 5187, 246, 433, 84, 808, 7286, 314, 64, 546, 8055, 597, 981, 9063, 4, 237, 61, 821, 10213, 38, 9, 976, 11202, 9, 589, 90, 1, 843, 12375, 447, 881, 12320, 379, 464, 94, 503, 707, 889. Крыл 8168. Лас 3902, 4361. Лисича 578, 1252, 2973, 3052, 5275, 716, 91, 844, 6412, 62, 627, 9459, 13190, 560, 1, 8. Лось 1647, 8579. Лошя 2617, 7030, 9831, 10237, 13422. Мінша, хриса 263, 313, 587, 968, 1506, 19, 880, 2348, 51, 2, 3100, 63, 485, 4226, 321, 7696, 8068, 591, 630, 767, 817, 11101, 12145, 566, 13112, 240, 649, 770, 91, 14135. Мотил 756, 6260, 9232. Міл 1996, 4151. Мошка 314. Мурашка 339. Муха 292, 314, 482, 683, 1642, 3, 821, 2687, 890, 2, 3379—51, 4066, 269, 361, 588, 713, 63, 634, 6, 4020, 350, 724, 8086, 591, 789, 8261, 996, 9847, 76, 900, 10068, 256, 803, 71, 951, 92, 11288, 635, 59, 772, 80, 12166, 68, 452, 13519, 779, 850, 14165. Овад 2761, 3711, 14025. Оса 330, 2758, 3420. Осея 947, 4132, 7648, 10548. Порося 2495, 533, 3131, 82, 4158, 692, 5059, 80, 279, 7030, 8619, 10058, 11098, 189, 12450, 1, 637, 18090, 504. Пілля 2759, 11647. Робак 9796, 12390. Сарана 411, 9247. Санія, лабас 310, 20, 570, 880, 1021, 9, 39, 89, 168, 72, 94, 263, 6, 630, 2251, 865, 480, 94, 515, 6, 7, 46, 85, 629, 739—41, 830—7, 42, 981, 3038, 947, 826, 7, 30, 4261, 868, 480, 562, 773, 841, 5252, 79, 329, 420, 87, 8, 606, 18, 738, 877, 981, 6513, 20, 1, 40, 854, 7024, 94, 244, 323, 564, 95, 669, 797, 330, 1, 8090, 116, 21, 509, 10, 627, 33, 9016, 40, 87, 996, 10241, 789, 832, 49, 11203, 7, 8, 275, 80, 344, 484, 12000, 1, 200, 49, 67, 8, 70, 88, 407, 51, 66, 73, 526, 7, 90, 637, 706, 13, 20, 9, 833, 4, 51, 946, 8, 50, 13168, 391, 422, 63, 5, 676, 784, 90, 909, 13. Слётна 2757. Сліпняк 13139. Сліпця 2759. Сногива 2756. Собака 126, 81, 250, 70, 91, 322, 538, 40, 78, 651, 3, 1043, 165, 8, 9, 269, 329, 488, 768, 98, 9, 872, 2114, 86, 382, 492, 583, 841, 2, 82, 5, 9, 920, 1, 4, 30, 1, 58, 76, 94, 3039, 40, 6, 8 — 52, 128, 61, 2, 79, 81, 6, 8, 351, 8, 99, 953, 4077, 98, 104, 15, 7, 47, 50, 3, 308, 13, 498, 630, 548, 9, 88, 604, 95, 6, 727, 63, 824, 34, 5, 54, 941, 82, 3, 5021, 2, 56, 77 — 9, 101, 48, 90 — 8, 210, 78, 308, 412, 36, 7, 510, 1, 39, 41, 781, 6, 8, 99, 800, 8, 88, 9, 900, 3, 6, 91, 6001, 81, 160, 332, 43, 99, 574, 707, 41, 71, 89, 818, 33, 61, 888, 943, 4, 8, 57—9, 70, 7, 7004, 63, 4, 92, 9, 205, 11, 53 — 6, 345, 60, 580, 98, 612, 6, 76, 778, 80, 805, 94, 5, 914, 30, 54, 84, 8021, 94, 8, 9, 100, 19, 20, 311, 413, 506, 11, 535, 608, 51, 2, 95, 712, 827, 38, 81, 972, 7, 9015, 69, 281, 309, 408, 10, 2, 7, 48, 9, 807, 46, 66, 7, 619, 33, 772, 810, 64, 76, 10041, 91, 133, 253—5, 88, 351, 5, 6, 780, 5, 6, 800, 12, 76, 82, 908, 14, 30, 41, 8, 51, 8, 73, 11044, 8, 137, 229, 22, 2, 63, 319, 30, 474, 610, 766, 91, 836, 917, 12001, 77, 130, 3, 7, 55, 174, 265, 9, 70, 85,

314, 63, 446, 8, 580, 1, 99, 600, 38, 9, 706, 69, 70, 85, 6, 90, 813, 52, 949, 13027, 33, 84, 198, 276, 375, 86, 96, 524, 64, 5, 7, 717, 28, 30, 80, 1, 6, 14006, 24, 149. (Вардан 2735, 13065. Босно 11231. Гринко 5510. Головино 10083. Кудла 14181. Курта 5019, 6451, 7129. Рабко 7199. Смиго 3139. Сірко 12491, 6). Сонечко 337. Тарпан 7298, 6084, 13649, 14179. Теля 420, 1044, 2616, 7, 31, 783, 971, 5463, 8, 6242, 337, 99, 406, 78, 510, 7091, 283, 454, 60, 8121, 9237, 509, 821, 10778, 859, 11210, 492, 12775, 815, 41, 13245, 576, 795, 891. Тур 562, 645, 1353, 2662, 5296, 7813, 8587, 12987, 13328, 8, 38. Ум 6787, 10161, 11857, 12201. Тхір 12408. Хом'як 6606, 6. Хрущ 9797, 12306. Цвіркун 338, 12204, 13831. Черник 1526, 2611, 3290, 4906; 7232, 9461, 12245, 829, 13352. Черепаша 4075, 6464, 7503, 8953, 11000. Шершень 3551. Щеня 7326, 8608, 9186. Ясочка 8437, 8, 11735.

Житя (8122—7), 2055, 440, 5235, 908, 6896, 7, 7094, 101, 80, 248, 504, 8243—8, 57—78, 9892—5, 13914—6.

Журба (2259—92), 45, 602, 777, 2424—7, 3740, 5338, 852, 6206, 7, 465, 7866, 11160, 12730, 44, 13499.

Забубоня (253—318), 456, 576, 909, 2133, 4, 48, 666, 74, 852, 3382, 4091, 111, 35, 560—7, 917, 5082, 6244, 714, 7370, 1, 429, 30, 769, 8225, 8, 383 — 413, 747, 8, 982, 9277, 8, 932, 10141, 3, 248, 9, 74, 306, 11068, 98, 311, 6, 8, 46, 55, 7, 8, 64, 8, 608, 9, 49 — 51, 3, 5, 61, 2, 620, 8, 791, 3 — 8, 859, 60, 2, 72, 953, 71, 84, 12009, 21, 49, 235, 250, 419, 26, 53, 84, 577, 604, 5, 10, 21, 68, 89, 768, 812, 13383—7, 9—93, 5—428, 625, 14147, 51.

Забумь (5811—21), 259, 6286, 13741, 2.

Завзятий (3324—48), 961, 4201, 7323—6, 9699, 13593.

Завидно (4803—69), 1713, 13675—82.

З застр'їм житя (9879—938), 558, 5845, 6, 7766, 8008, 12242, 3.

Залубив, нахидна 273, 5851, 916, 6181, 2, 7290, 853, 11078, 9, 12749, 13392.

Заллад (12593—9), 1629, 14062.

Заливо 263, 91, 2726, 8, 5927, 10272, 13863.

Замашний (8571—99), 5408, 6348, 7358, 60—2, 9165, 13949—51.

Занис (10662—8), 1921, 45, 5242, 93, 813, 7, 6666, 7383, 675, 882, 12437, 13829.

Заріваць, нисин голова (11125—7), 3945, 4186, 9—92, 323, 506, 794, 5290, 6791, 7467, 8249, 14061.

Зада (3510—32), 2869, 6461, 7216, 9510, 28, 38, 9, 11452, 71, 3, 911, 2, 12455, 541, 804, 13411, 596, 6.

Здоров'я (8128—48), 4924, 11464, 608, 13, 4, 847—52, 13917.

Земля 284, 329, 48, 401, 8, 564, 2077, 80, 1, 247, 937, 3775, 94 — 6, 4561, 2, 860, 6747, 61, 856, 7928, 8329, 10980, 11364, 741.

Зілля 455, 3550, 947, 6243, 7144—6, 491, 8212, 51, 8, 423, 4, 9831.

Вадилка 8120. Вур'ян. 9181, 10413, 12541. Барвінок 8462, 14137. Видрич 7405. Вмилна 1851, 2, 10678. Влелота 6322, 12957. Буда 5995. Вех 10242. Гвоздик 6384. Кілао 9307. Кропива 3362, 824, 5, 8182, 429, 820, 9307, 13231, 481, 653. Лобода 7509, 37, 8957, 13489. Лопух 5897, 10273, 11185. Муріг 13157. М'ята 278, 13154. Очерет 4156, 6423, 8381, 12532. Осика 12532. Пуляни 276, 1388, 12404. Репалх 2744, 4010. Рогіз 546. Рожа 8429, 36, 13961. Руга 13156. Раст 331; 4914, 8, 6531, 8228. Сон 332. Тарпач 245, 6. Тоя и одолян 8404. Хвіляла 13070. Хміль 4139, 10412. Чорнобровці 6411. Шемалі 14137. Щавель 14187.

За личина 2888.

Залдепник 2880.

Залдні 844, 1450, 536—8, 79, 610, 2184, 537, 746, 3659, 868, 4757, 5073, 349, 9807, 59, 10409, 836, 936, 13000.

Злодій (11064 — 124), 174, 250, 566, 749, 810—7, 2250, 671, 3066, 869, 941, 5003, 291, 860, 946, 6095, 183, 225, 626, 764, 813, 4, 7030, 137, 58, 237, 415, 957, 8, 8077, 105, 624, 85, 9671—82, 5—8, 806, 977, 10134, 304, 728, 942, 11224, 12100, 2, 3, 777, 824, 5, 31, 13585, 615.

Знабмі люде (9481—7), 2887, 8.

Золото 209, 408, 563, 728, 1394, 445, 2103, 624, 3136, 4434, 46, 7, 5945, 6261, 840, 7081, 287, 393, 8538, 946, 9241, 80, 462, 7, 10145, 821, 11214, 445, 636, 923, 12187, 405, 6, 765, 13319, 574, 687, 863, 14068.

Иванна 365—9, 11609—12, 13390.

Ідам 12225.

Каду 3766, 4609.

Камінь 410, 819, 20, 1097, 878, 95, 951, 3299, 433, 835, 4134, 467, 689, 712, 7206, 8357, 10357, 844, 84, 11332, 12058.

Кап 2768, 70, 13543.

Капость (3117—22), 2356, 13580.

Карті (12589—92), 1007, 767, 3290, 5597, 6596, 13193, 551.

Калтти (2236—51), 2621, 3898—910, 4477.

Клопіт (10038—87), 543, 2054, 62, 118, 215, 23, 3189, 6508, 9, 670, 7242, 8, 11758, 13649, 14005—7.

Кляв 946, 1596, 677, 4500, 9118, 9, 12778.

Косак (763—98), 1, 630, 72—4, 701, 52, 835, 46, 67, 1319, 54, 492, 723, 4, 885, 2403, 4, 6, 3927, 42, 4197, 9, 262, 4, 97, 607, 868—72, 956, 5068, 170, 269, 340, 913, 29, 6291, 328, 655, 7235, 91, 576, 746, 8083, 465, 734, 5, 61, 70, 8, 9, 9009, 434, 778, 9, 10339, 11028, 114, 82, 238, 99, 659, 730, 956, 12166, 276, 92, 390, 512, 32, 13237, 84, 353, 91, 699, 958, 69, 14027.

Колір.

Вігли и чорний 261, 4380 — 5, 8413, 26, 7, 441, 526 — 35, 11206, 12914, 13147 — 9, 62, 657, 824.

Відний 9124. Жовтий 13155. Зелений 8523, 13156, 7. Зуууластий 13022, 321. Рудий 8524—6, 740. Рабий 7951, 8412, 520—2. Тривч-рабеньний 13161. Смилий 4009, 12521, 39, 13153, 4. Сірний 8413. Стромакый 611. Червоний 5411, 6497, 8056, 413, 32, 3, 6, 585, 9124, 13158, 9. Шурій-бурій 13160. Шарий 12149.

Колда 342, 4, 512, 1541, 2132, 4580, 5568, 10645, 772, 12923, 13068, 819.

Кохайтеса (8726—88), 245, 6, 784, 1199, 2274, 4479, 979, 7351, 9475, 11712, 12509, 63, 605, 744, 13956.

Король 679, 1007, 4337, 6257, 8, 854, 7, 7908, 8451, 640, 13852.

- Кривда** (2293—302), 4047, 6702.
- Кум** (9492—501), 283, 566, 1061, 594, 2042, 305, 10, 820, 37, 982, 4159, 347, 716, 65, 880, 980, 5067, 8, 65, 148, 68, 273, 407, 70, 703, 830, 6387, 471, 518, 642, 898, 7001, 284, 355, 4811, 913, 41, 8064, 82, 328, 561, 801, 3, 9476, 7, 583, 713, 10183, 862, 931, 11363, 489, 513, 7, 93, 641, 822, 33, 87, 99, 967, 12006, 31, 49, 265, 618, 48, 50, 13167, 97, 293, 988, 14143.
- Купналі алі** (5982—6001), 13755.
- Кушля, продаж и д.** (10498—599), 738, 42, 915, 1037, 253, 872, 972, 2601, 867, 3086, 96, 6, 4283, 622, 8—30, 5, 7, 8, 5014, 50, 159, 209, 39, 384, 504, 17, 618, 58, 861, 81, 902, 6, 124, 226, 716, 993, 7074, 5, 113, 61, 204, 30, 1, 78, 455, 618, 739, 860, 89, 90, 920, 8103, 498, 504, 9239, 375, 575, 748, 9, 10063, 231, 470 — 87, 924, 6, 42, 6, 11072, 12496, 823—5, 7, 86, 13024, 189, 416, 21, 45, 585, 683, 721, 14056—64.
- Курить и нюхать** (12600—18), 317, 789, 935, 3618, 850, 960, 8, 9, 4242, 760, 6124—6, 207, 616, 7312, 606, 8095, 9302, 11641, 875, 12080, 522, 34, 787, 822, 13583, 760, 73, 14182.
- Кутя** 341, 3, 5, 6, 5082, 7694, 11866, 12253, 13016, 7, 415, 24
- Лад** (6652—84), 698, 1232, 13804—6, 8.
- Ладаш** 197, 2810, 4329, 573, 688, 5105, 667, 8, 6433, 558, 7698, 700, 8222, 12967, 13184, 382, 597.
- Лайна** (3533—807), 322, 3341—7, 674, 4021, 2, 81, 2, 120—5, 584, 90—7, 8486, 717, 6720, 7253—6, 614, 22, 879, 916, 8713, 4, 9162, 540—3, 10203, 351, 629—31, 923, 55, 11120, 1, 645—7, 12652, 854, 13171, 507—634, 14065.
- Ласна** 4467, 8, 98, 765, 8—70, 7622, 10702.
- Ласоті** 5674, 10486, 12432.
- Ледашо** (2954—68), 904, 1962, 2050, 2, 862, 4, 5, 70, 3227, 9, 871, 3, 5, 88, 94, 4451, 7100, 592, 951, 2, 6, 9—61, 4, 9, 70, 2, 2, 5, 6, 83—7, 9—91, 8—8007, 877, 908, 10841, 11494, 12552, 13558, 9.
- Легко** (7717—25), 2181, 3, 5—9, 7406, 13878—81.
- Лезень** 8739, 13512.
- Ліла тваря** 2866, 5109, 13555.
- Ліхий** (2854—953), 87, 180—3, 361, 1962, 2362, 3230—2, 889, 5412, 871, 983, 6175, 7070, 82, 347, 542, 957, 83, 6, 7, 8239, 9556, 11604, 13193, 453, 546, 50—7.
- Ліхо** (1954—2151), 705, 1015, 834, 2183, 390, 421 — 3, 30, 3281, 655, 6, 954, 4944, 5, 8022, 3, 41, 5 — 53, 9554, 786, 7, 805, 11682, 731, 12506, 13500, 1, 18—20, 4—6.
- Ліхою годиною** (7726—36), 1380, 2028, 10930, 13882—4.
- Лімарь** (8339—52), 2584, 5249, 8069, 251, 13402, 927, 8, 33.
- Ліньвий** (10639 — 11028), 349, 607, 1682, 3, 891, 4672, 5178, 284, 480, 919, 6663, 7062, 356, 8115, 51, 10388, 12184, 6, 14071—5.
- Лічба** 17, 105, 242, 64, 6, 86, 9, 93, 5, 9, 300, 25, 6, 31, 2, 71, 779, 901, 7, 86, 1251, 3, 70, 8, 538, 738, 941, 2165, 82, 4, 91, 326, 625, 55, 70, 712, 3, 808, 940, 3260, 4, 342 — 6, 97, 437, 529, 614, 5, 42, 732, 3, 52, 3, 64, 7, 891, 907, 4166, 258, 77, 348, 62, 3, 462, 651, 759, 925, 5107, 36, 7, 211, 29, 301, 445, 516, 8, 9, 26, 673, 85, 902, 54, 6178, 9, 212, 54, 436, 64, 8, 70—4, 624, 710, 21, 58, 9, 7016, 358, 465, 8, 651—3, 88, 8019, 74, 132, 7, 352, 418—22, 4, 500, 21, 6, 805, 9023, 57, 68, 78, 85, 6, 318, 9, 21, 52, 511, 2, 889, 989, 10167, 9, 90, 397, 595, 745, 936, 91, 11129, 30, 306, 461, 524, 7—35, 12564, 780, 13000, 3.
- Лузал** 4320.
- Лупь** 1888, 3738.
- Людо** 34, 49, 54, 71, 82—4, 94, 8—100, 70, 94, 396, 8—400, 1992 — 2000, 9, 350, 61 — 6, 3321, 4035, 725, 6853, 4, 7806, 946, 8, 9, 8260, 1, 79, 11128, 30, 503, 13429.
- Лут** 13946.
- Лють** 8737.
- Лях** (856 — 84), 664, 7, 8, 70, 3, 789, 96, 855, 906, 1069, 308, 854, 2128, 622, 3104, 573, 4211, 353, 5170, 405, 553, 6626, 758, 7334, 5, 851, 8098, 9, 104 — 8, 731, 805, 10185, 736, 11005, 28, 227, 624, 12157, 61, 510, 13304, 446, 808, 14107.
- Манастир** 206, 3021, 89, 4536, 7, 733, 9490, 605, 11004, 12444.
- Мандрівочка** (11029—53), 1884, 936—43, 2110, 7238, 76, 8294, 14076—9.
- Мана (?)** 13618, 9.
- Мара** 2811, 5154, 5, 7213, 9463, 11277, 345, 921.
- Марасуда** 6648.
- Маршотравить** (10814—38), 4754—7, 9117, 11715, 6, 13488, 973.
- Марешо** 3058, 9, 5245, 13431.
- Міньба** (10600—10), 723, 8020, 12800, 1.
- Міра** (10611—4), 5863, 7069, 287, 329, 10588.
- Місто и село** (10470—92), 2586, 745, 6269, 308, 873, 6 — 8, 7648, 50, 947, 9, 50, 97, 10547, 62, 11144, 70, 252, 12143, 391.
- Місяць (налеңдар)** (412—529), 261, 2, 323, 4, 91, 1582, 2136, 478, 5204, 344, 491, 2, 631, 4, 6100, 321, 7697, 796, 852, 907, 8135, 407, 13, 654, 747, 10256, 636, 859, 12855, 13097, 147, 415, 18, 22, 32, 619, 795.
- Млин** (10299—301), 2609, 3130, 4897, 8, 966, 5596, 7132, 8, 89, 94, 761, 899, 8179, 938, 9267, 743, 10446, 7, 913, 11359, 864, 12015, 6, 155, 82, 853, 80, 96, 980, 4, 5, 92, 3, 13216, 510, 884, 92, 6, 14017.
- Мое** (9697—745).
- Молитва** (140—61), 51, 65, 6, 8—70, 85, 7, 269, 72, 793, 859, 1137, 2267, 600, 806, 971, 3467, 8, 4572, 691, 4801, 5497, 524, 872, 6188, 576, 622, 8081, 9143, 283, 373, 11478—80, 727, 9, 12832, 962, 13376, 709.
- Молоде и старе** (8638—725), 58, 138, 61, 345, 61, 76, 523, 63, 4, 782, 1038, 681, 2217, 771, 3222, 5013, 220, 40, 434, 645, 91, 710, 8, 84, 8—91, 925, 35, 73, 7, 8, 6005—9, 3, 107, 57, 642, 846, 50, 1, 905, 6, 32, 7083, 95, 248, 62—5, 321, 2, 53, 507, 15, 6, 25, 774, 8078, 9, 84, 5, 117, 431, 586, 7, 600 — 2, 5 — 7, 729, 886, 919, 9248, 9, 57, 423, 10058, 693, 11174, 552, 12220, 529, 45—7, 65, 817, 28, 13020, 1, 86—8, 90, 267, 620, 724, 952—5.
- Море, річка и д.** 18, 145, 395, 1048, 455, 597, 982, 2078, 9, 285, 417, 4754, 5167, 205, 10, 66, 574, 682, 836, 57, 6041, 163, 686, 9, 711, 7098, 187, 368, 456, 9, 545, 679, 708, 8013, 58, 125, 269, 84, 361, 9367, 78, 791, 996, 10472, 573, 763, 4, 958, 63, 4, 80, 11360, 9, 483, 12844, 13179, 372, 91, 430, 722, 78, 14121.
- Мороза** 3741, 7842, 3, 12921.

Мосналь (799—855), 669, 726, 96, 973—7, 1744, 2512, 748, 94, 926, 7, 98, 3170, 265, 414, 32, 536, 771, 4013, 5006, 228, 342, 515, 632, 6019, 52, 595, 921, 36, 7030, 302, 8728, 800, 9254, 8, 71, 2, 4, 10036, 11988, 12353, 402, 31, 825, 13456, 559, 77, 710, 851, 74, 14146, 75, 9.

Мужик, раба (1251—324), 880—3, 1142, 4—6, 69, 74, 5, 84, 9—93, 235, 372, 2378, 538, 5180, 440, 879, 6074, 7048, 51, 416, 951, 8074, 83, 106, 9440, 12157, 525, 688, 739, 13214, 42, 473, 6, 7.

Музика (12465—75), 1885, 2590, 623, 719, 965, 84, 9, 3996, 4373, 628, 9, 752, 3, 5092, 326, 736, 876, 6300, 544, 5, 61, 7077, 130, 495, 809, 91, 966, 9234, 594, 766, 10076, 321, 857, 11052, 907, 95, 12483, 500, 1, 18—20, 42, 707, 13596, 706.

Надія 63—7, 1767.

Надія добра (4860—903), 778, 1243, 5163—6, 74, 7235, 13683.

Надія дурна (5607—82), 157, 8, 234, 2899, 921, 2670, 3074, 4026, 625—8, 79, 5237, 41, 6291, 13518, 734, 5.

Найлик, служба (10311—406), 146, 921, 56, 2140, 3879, 4494, 5186, 210, 349, 59, 417, 31, 2, 780, 6202, 7614, 44, 974, 8012, 104, 7, 13, 9866, 10685, 851, 11167, 12675, 744, 13484, 867, 988, 14050—4.

Напасть (1757—63), 60, 152, 847, 908, 1084, 2094, 298, 9804, 10378, 10902.

Напрасниця 88, 2793, 5, 6, 804, 5, 4038—40, 2—71, 5320, 7353, 428, 65—8.

Наровистий (2672—5), 2696—8.

Наука (6002—105), 414, 5235, 693—6, 829, 914, 25, 79, 80, 6106, 17, 8, 272, 540, 613, 824, 929, 67, 7035, 87, 94—6, 184, 383, 7908, 8792, 9209, 10, 11063, 673, 778, 12104, 904, 5, 13095, 637, 9, 757—60.

Наш брат (9429—36), 13992.

Небо 73, 147, 270, 394, 5, 4813, 927, 5193, 705, 6854, 7083, 928, 12024, 439.

Вашашина 336, 474, 563, 6. Грім 336, 474, 562—5, 576, 1965, 3772, 4214, 7214, 6, 13402. День 430, 501, 4, 13, 55, 613, 781, 3672, 3, 7787, 8, 91, 2, 8372, 10919, 20, 12914. Зорі 567, 636, 3634, 4562, 5422, 706, 6613, 28, 7785, 8193, 372, 428, 520, 9463, 11869, 12902, 13325, 415, 775. Місяць 237, 267—9, 300, 592, 5, 6, 780, 1, 2288, 931, 5191, 364, 422, 8372, 572, 10060, 11869, 12636, 13142, 333. Ім'я 504, 5, 77, 86—94, 5896, 7783, 6, 9, 8055, 10919, 29, 11122, 295, 339, 40, 745. Раною 597. Світ 4563, 928, 9, 5318, 529, 7783, 4, 5, 98. Сонце 236, 334, 5, 7, 568, 70, 1, 98, 600, 18, 9, 998, 2288, 3152, 655—7, 9, 770, 4563, 886—8, 5190, 493, 4, 564, 679, 6513, 760, 53, 880, 8372, 10057, 13143, 4, 629. Хмары 335, 475, 567—71, 3096, 8, 498, 3372, 772, 4138, 7672, 12890, 13875.

Невмоще, морхуєць (1323—66), 1962, 76, 2788—92, 9, 999, 3004, 972, 4318, 5743, 7044, 90, 12666, 13581—4.

Недбальця (10775—97), 7062, 336, 9118, 10289, 13850.

Неділя (530—43), 747, 2148, 319, 712, 3611, 951, 4524, 893, 902, 83, 5088, 202, 331, 2, 929, 30, 6444, 536, 656, 751, 834, 7035, 229, 42, 907, 8096, 195, 544, 878, 9985, 10531, 708, 11182, 364, 629, 800, 93, 13188, 273, 99, 457, 14137.

Не знаєць (6510—83), 2043, 5448, 6056—65, 75, 85, 10782, 95, 13776, 7, 803.

Незнай 106, 7.

Не люблю (5075—153), 1046, 2466, 7, 3257, 8, 395, 6, 933, 4534, 5021, 2, 7335, 563, 614, 9409, 11015, 12743, 84, 13542, 694, 728—30.

Нема 1914, 7—53, 5652, 7619—21, 13503, 9—17.

Нема без вад (2446—56), 7440, 997, 9342, 3, 13531.

Неоднакове (7917—50), 987, 9—1040, 685, 90—9, 12541, 13907, 12.

Не падаєть (1764—847), 988, 1046—8, 700, 2035—7, 12788, 13383, 487, 500—7.

Неправий (7022—32), 176, 2671.

Не розбереш (7033—41), 7425—7.

Не страшно (4214—95), 2434, 5, 642, 4114, 5004, 313, 516—20, 7259, 12105, 726, 13644, 5.

Нещастя (1739—50), 1493, 592, 715, 989, 3373, 8317, 8, 9321, 70.

Німець (940—4), 670, 758, 2826, 5137, 6048, 8108, 9250, 81, 926, 13048, 458, 62, 562, 813.

Бойко 12891. Велетні 659, 5826, 7, 13945. Віршем 12500. Волошин 8554. Грем 256, 735, 4681, 12326.

Гуцул 4694, 12849. Єгипецький 2901, 2. Кожли 4771, 5633, 8590. Латин 11143. Латини 258, 662, 743—8, 3005, 598, 4123, 5012, 3, 6459, 8581, 12017, 425, 616, 13063, 14173. Мазур 3065, 12531. Мурин 6154. Нагаєць 1497, 6352. Обрі 1874. Оран 8528. Орда 2780, 7320, 680, 12000. Песоголовець 4081. Радиччане 660. Рахмане 128, 299, 5634. Татаре 335, 7, 9, 4361, 469, 5224, 6091, 352, 934, 9442, 11896, 12425, 733, 13391. Турин 2, 769, 1522, 6228, 772, 8108, 9281, 13547, 694, 760. Хан 5635. Хранцус 12836. Чернецький 8589. Чехи 13808. Швед 1796, 14083. Ядвиги 8507. Яничаре 9246.

Новинка (7802—10), 2680—2, 5048, 6713, 4, 7021.

Ночник 3578.

Нужда 44, 1559, 69, 989, 3657, 8, 8920, 9476—9, 772, 4, 6, 7, 8, 806, 14000.

Нужа 789, 1859—62, 2461, 96, 502, 743, 895, 3118, 259, 4639, 5991, 6615, 884, 7224, 410, 8953, 9341, 683, 847, 96, 10026, 425, 836, 11071, 883, 12077, 504, 11, 646, 7117, 13490.

Обицля 19, 1228—30, 4514—26, 6867, 7294—8, 348, 423, 670, 10670—7.

Одежа (11128—248), 257, 8, 86, 94, 327, 428, 58, 65, 8, 84, 5, 530, 60, 1, 620, 6, 43, 8, 786, 951, 61, 1041, 111, 263, 97, 414, 68, 527—32, 45, 60, 96, 612, 3, 5, 75, 719, 869, 2086, 7, 283, 372, 534, 5, 78, 95, 839, 40, 3382, 705, 941, 50, 4842, 517, 874, 912, 5070, 1, 98, 174, 5, 226, 7, 322, 41, 55, 444, 71, 2, 547, 713, 825, 911, 2, 6069, 224, 41, 3, 329, 90, 1, 418, 32, 537, 627, 47, 826—8, 81, 2, 988, 7026, 62, 3, 114, 86, 7, 224, 42, 4, 302, 13, 34, 50, 552, 15, 6, 41, 58, 62, 4, 664, 918, 21, 77, 8038, 106, 10, 1, 4, 21, 399, 407, 510, 663, 709, 9023, 185, 259, 77, 9, 364, 644, 727—9, 94, 802, 10587, 609, 700, 1, 21, 851, 11039, 64, 621, 719—21, 12186, 7, 410, 1, 69, 80, 5, 502, 14, 21, 3, 6, 8, 35, 9, 51, 7, 9, 833, 922, 30, 13052, 159, 66, 334, 55, 84, 5, 409, 20, 32, 708, 850, 14082, 3.

Од ліду до ліду (погода, рік) (544—656), 236, 7, 64, 5, 90, 308—10, 32—7, 41, 412, 3, 5, 7, 22, 4, 6, 31, 8, 43—7, 9, 58, 65, 7—70, 473—5, 84, 5, 90, 502, 6—8, 16—21, 2647, 4003, 293, 562, 9, 683, 5082, 100, 271, 336, 569, 70, 662, 79, 884, 917—20, 6462, 515, 937, 7214, 6, 9, 34, 69, 70, 709, 17, 63, 77, 90, 8456, 613, 4, 10060, 155, 76, 551,

908, 88, 11034, 5, 136, 59, 380, 908, 802, 946, 12133, 8, 414, 40, 51, 782, 848, 13147, 64, 389, 401—3, 12, 33—8 509, 43, 14015.

Одьякові (7951—8124), 875, 1050, 194, 6, 226, 63, 6, 424, 32, 63, 9, 77, 566, 84—90, 689, 729, 54, 2209—12, 336, 7, 80, 441, 667, 919, 39, 3870, 4142—38, 268, 9, 77, 529, 36, 7, 872, 933, 5908, 9, 6167, 425, 6, 594, 619, 63, 7106—51, 460, 8688—91, 703, 867, 9009, 14, 23, 4, 33, 7, 67, 227, 303—6, 22, 3, 622, 11475, 9, 80, 657, 786, 7, 900, 12534, 13908—13.

Охайность (11249—85), 5476, 7, 9, 6649, 50, 68, 8510, 10791, 11188, 13784, 805.

Пак (1129—250), 226, 46, 52, 68, 9, 482, 641, 89, 821, 917, 51, 2, 3, 65, 1005, 30, 40, 127, 255, 6, 8—87, 76 — 7, 80—4, 80, 1, 5, 6, 9, 302—5, 11, 3, 7, 20, 1, 72, 615, 68, 704, 68, 967, 2069, 352, 481, 4, 5, 7, 8, 530, 50, 930, 1, 3324, 405, 87, 94, 902, 4265, 446, 516, 7, 622, 45, 730, 808, 5096, 165, 92, 386, 419, 40, 519, 35, 71, 769, 879, 6167, 468, 571, 661, 7113, 4, 334, 5, 41, 418, 510, 26, 8009, 65, 7, 71, 3, 4, 7, 86, 92, 121, 404, 27, 49, 886, 904, 81, 9250 74, 440, 724, 80, 1, 94, 902, 72, 10000, 81, 193, 254, 6, 397, 739, 40, 11119, 32, 50, 72, 9, 80, 248, 80, 330, 440, 84, 659, 712, 86, 12066, 268, 368, 88, 502, 10, 27, 70, 8, 633, 786, 814, 52, 964, 5, 13053, 121, 369, 458, 61, 72 — 7, 559, 70, 14060, 107, 50.

Пасна 168, 281, 349, 510, 93, 1798, 2045, 330, 619, 3246, 4530, 5018, 200, 1, 7280, 897, 8655, 894, 12608.

Пемло (199—201), 242, 3, 1873, 2063, 509, 766, 900, 40, 3137, 9, 40, 4258, 5098, 599, 6176, 9545, 11304, 12635, 13579, 684, 14041.

Пена (2782—826), 2297, 6727, 7463, 13545, 6.

Перебір 4614—20, 12160—83, 227, 8.

Перевісь (1848—70), 988, 1555—8, 60—2, 899, 4080, 13508—11.

Перехрестя 251, 5, 2248, 3694, 799, 5104, 7918, 8059, 372, 12898.

Пить юку (12416—30), 2414, 4478, 605, 5233, 4, 6488, 617, 7226, 9581, 11467, 12751—4, 13410, 14127.

Підняв уші (4913—31), 988, 4462, 6113.

Піст (126—31), 109 — 13, 5, 6, 9, 34, 5, 7, 90, 529, 32 — 7, 40, 1, 2148, 3202, 583, 895, 5088, 332, 695, 6410, 7229, 8086, 108, 882, 11479, 547, 12350, 14375, 616.

Планета 281, 7370, 769.

Плеч (2367—400), 141, 538, 2193, 1410, 4111, 3, 5853, 8796, 9270, 788, 12453, 6, 661—3, 91, 13378, 417, 527 — 9, 640.

Плітти (6980—7021), 1997, 3511, 4452, 5323, 6720, 36, 7375, 723, 4, 803—8, 8959, 60, 9128, 583 — 7, 9, 90, 7, 9—602, 10356, 13818.

Плохий (3233 — 74), 1962, 3028 — 34, 304, 5, 4075 — 9, 128 — 37, 859, 963 — 70, 10204, 3, 12623 — 6, 764, 13690, 1.

Поголо (7524—660), 4704, 7082, 9203, 13857—68.

Потай (5936—81), 1108—26, 2420—3, 3584, 5, 10949, 50, 12748, 9, 61, 854, 13094—6, 754, 8.

Потороча 8502.

Правда (6685—792), 692, 3, 798, 2248, 578, 3027, 4060—71, 6128—30, 795, 804, 9, 16, 7433—7, 41, 8241, 9362, 10338, 56, 11678, 12458—60, 2, 13115, 472, 810—7.

Праця (9982—10037), 65, 8—70, 2, 213, 542, 3, 51, 80—2, 1570, 750, 2567, 5302, 59, 602—5, 7162, 81—203, 5—12, 315, 48, 8927, 9316, 10180, 362—73, 7, 581, 853, 11014—18, 12124, 5, 478, 844, 76, 14003.

Прибуток (9834—78), 3115, 6, 7204, 14001, 155.

Привки (9563—8), 2872, 6001, 13996.

Пригода (1751—6), 8908, 5839, 9528, 793, 906, 11858, 12693, 13210, 496.

Пригаль (9511—44), 358, 2308, 9, 8097, 101, 13995.

Привлад (6106—9), 5877, 10807.

Природу тямко одиінать (3208—32), 235, 2645, 941—5, 13589.

Прийма (7103—220), 5151, 3, 854—8, 7101, 2, 13837—9.

Прислів'я (13101—82), 5213, 8362—78, 82, 13101, 14192.

Казка 2047, 532, 6922, 7715, 876, 12460, 1, 13116, 25, 309. Приказка 6719, 7877. Вилання 12461. Пословиця 11985. Загадка 13055. Приповідка, приповідка 8736, 12162.—Андрій 2837, 12702, 6, 962. Андрушко 5289, 12000. Антін 930, 4997, 7716, 935, 12704. Ворис 10975, 13016. Варвара 3929. Василь 4307, 5643, 6068, 9142, 346, 13989. Велла 10869. Верейі 3428, 583, 9582. Вілда 6439. Гаврилко 5513, 6411. Гаврило 8044, 12705. Галя 5503. Галогіна 2637. Ганна 5368, 86, 7336, 12615, 13187, 257. Гандя 2752, 72, 7850. Ганпа, Галуся 1, 399, 439, 7850, 8562, 9579, 11658, 13358, 506, 14075. Ганон 7032. Гарасяко 13987. Гарасяк 12704. Гася 4789. Гнат 5736, 13836. Гриня 8892. Гринь 8563. Гринь, Гринько, Григорій, Гринько 1001, 11, 49, 523, 2119, 405, 2595, 787, 4328, 781, 5644, 6222, 7059, 611, 893, 7, 906, 8558, 841, 10340, 805, 11274, 419, 12535, 8, 961, 2. Данило 4778, 8048, 12795. Давид 6314. Демид 8028, 963. Дем'ян 12541. Денис 1650, 6399, 12613, 14156. Дмитро 3068. Дорош 12789. Євдоким 12548, 9. Євхим 2787, 929, 9346, 13987, 9. Єсип 3928. Захарю 6557, 12966. Іван 1005, 30, 363, 3, 5003, 519, 736, 6008, 312, 877, 7058, 676, 8768, 9065, 12628, 13132, 369. Іванець 10080, 13132. Іванко 3249, 12693, 13264. Івася 4335, 6008, 7938, 9822, 12648, 13053. Івахю 7351. Ілляха 4011. Іленин 7906, 10059, 11987. Карпо 6078, 9024. Касян 11418. Катерина 8830, 12526, 41. Катри 4293, 12490. Килина 3295. Киріло 9570, 12705. Кіндрат 12706. Кили 5545, 12707, 14157. Кузьма, Кузана 2038, 3255, 643, 4027, 727, 5617, 6537, 7667, 8028, 12686. Кузичка 13297. Купріан 13170. Лазарь 14158. Левко 3908, 5511, 12002, 12468. Левон 10768. Леся 1540. Леська 5185, 9986. Лиско 8822. Луца, Луцька 12286. Магда 10792. Макар 2121, 2. Максим 13237, 14159. Маринка, Марина 5013, 4, 7523, 9045. Марко 1170, 3140, 518, 6461, 11664, 12710, 13024. Мартин 6315, 11999, 12193, 14160. Маруся 4977, 8, 7482, 11261, 548, 12654, 13104, 940. Маруха 4011. Марушка 6381, 7732, 11341, 987. Матвійко, Матвій 2376, 6564, 11411, 12162, 668. Мацько 11664, 12216. Мивата 2130, 4019, 5276, 565, 6534, 7083, 12659, 711, 14005. Микола 5565, 6291, 8327, 12709. Мина 12708, 835. Мись 3518. Митля 1948. Михайло, Михайло 5289, 8413, 10853, 11725. Мотря 6918. Мусій 12553, 836. Муца 12286. Наєта 1073, 660, 6439, 647, 79, 9065. Наум 11883, 12712. Нимін 40845, 11321. Ничипір 10971. Овді 14100. Одарна 14180. Олексій 14161. Олександра 2058. Олена 3351,

6416, 7502. Олеся 5286. Олеся 12723. Омелько 1650, 4911, 6227, 674. Опанас 2542, 5772, 9105, 12526, 74, 713, 834. Оршак 5459, 13529. Остап 12681. Павло 7935, 12840. Пам'як 5459, 6320, 2, 419, 625, 894, 11068, 172. Парася 1011, 4770, 977, 5285, 733, 9471, 2, 13277, 987. Пархім 1012, 709, 6315, 13318. Педора 6351. Петро 3931, 5158, 928, 6076, 7904, 12501, 962, 3, 95. Пилип 2693, 752, 12714. Присяка 6439. Прокіп 8034. Роман 12533, 13470. Савка 1734, 3139, 945, 4332, 4720, 996, 5731, 65, 7112, 562, 980, 8009, 9429, 11918, 79, 12509, 681, 716, 929, 64, 14175. Саміло 9579, 80. Свирід 6314, 13026. Сокоха 1770, 2627, 13222. Семен 4000, 932, 11462, 3, 12715. Свідір 4018, 6883, 7903, 9089, 12813. Супрунада 6316. Тарас 1943. 6674, 8559, 60, 11046. Таця 5508. Телла 10889. Тера 2701. Тереса 552. Терешко 6418, 12669. Тиміш 12717. Тит 10853, 11725. Титана 4720, 5284, 7524, 12524. Тимшо 3314. Удана 1854, 4993, 11877, 13170. Улята 10981, Устя 6625. Хведір 3014. Хведько 6240, 10976, 12003, Хвеса 5549, 9084, 12680. Хвеса 7703. Хміль 4732. Хмика, Хмика н. д. 1012, 6918, 10783, 4, 11193, 338, 439, 12548, 9, 18337, 986, 7. Хірка 5567, 6439, 538, 7905. Хома 1542, 2579, 80, 3001, 69, 255, 4062, 5159, 665, 736, 7325, 969, 9146, 474, 799, 10557, 8, 856, 973, 12550, 75. Хтодори 9478. Юрко, Юрій 3930, 7976, 12620, 718, 9, 14109. Язко 5736. Яким 7975, 8024. Янів 2661, 3530, 4726, 7111, 8024, 12720. Ярека 4062, 6285, 8945, 9474, 11362. Ярош 7555.—Андрій швець 11412. Борисиха 13017. Велигор 12980. Гайдай 12609. Галченко 4012. Голово 12960. Дудяк 10559. Забіла 13704. Заблоцький 10561. Іван Бражний 188. Кастяк 8121. Коваленко 9262. Комнацяна 12080. Костюк 10657, 14771. Кузаківський 12833. Кузика Валуленкова 11412. Ліщак баба 13822. Лотоцький 5509. Май 7689. Малах 6452. Мархела 5372. Мудієва 6417. Панасиха 9105. Пендюр 12534, 13599. Перекладовський 5469. Петрика 2328. Пендюрка 12534. Повнаський 6284. Поточний 5509. Редько 13861. Романіха 12533. Сажка 13131. Сасимін 8588. Сажко 7915. Свариди 8588. Семен швець 4000. Сидорова 11522. Сняків 6675. Тупишниця 13989. Харько Макоговенко 6224, 13019. Хірка Рейдзула 13976. Хоменко 3674. Шинка 7970. Ширієва баба 13976. Щокота 13627.

Пров'яба (4465—613), 2322, 3, 6—35, 4680, 5232, 10629, 11055, 978, 13656, 8.

Про мене (4932—5007), 4528, 97, 7512, 8926, 40, 9541—3, 12846.

Пропав (1871—953), 7621.

Присяк (10273—6), 323, 4007, 993, 6428, 7119, 20, 99, 608, 793, 817, 8130, 209, 9138, 317, 478, 963, 10053, 862, 2, 90, 12548, 607, 709, 91, 13165.

Птаця (10257—68), 379, 418, 21, 5, 523, 45, 784, 1336, 7, 950, 97, 5725, 7195, 325, 981, 8236, 761, 859, 61, 9089, 279, 425, 31, 10849, 11309, 12684—7, 716, 9, 13186, 205, 14030.

Бугай 12443. Бузько 8057, 12676. Бусель 324, 13807. Ворона, гана 436, 7, 671, 1031, 252, А, 784, 95, 2364, 540, 9, 50, 978, 81, 3453, 4080, 5499, 613, 68, 795, 8, 880, 6041, 403, 587, 8, 764, 7007, 324, 44, 953, 8032, 9268, 424, 842, 6, 10925, 6, 11120, 205, 361, 405, 12743, 13306, 11, 508, 759, 14028. Галка 1776, 7324, 571, 9600, 13152. Голуб 785, 7295, 8858, 13076. Голуб диний 6620. Горобень 259, 60, 437, 547, 77, 614, 5, 903, 1038, 3098, 249, 3322, 4071, 5038, 790, 6072, 565, 7017, 295, 809, 8461, 9160, 507, 10258—60, 997, 12007, 821, 69, 13311, 769, 956, 14048. Горлиця 10102. Грак 10964. Гуса 828—9, 1021, 3243, 4116, 6893, 918, 7382, 435, 8103, 531, 9083, 11228, 76, 12736, 946, 13054, 290, 347, 821, 14104. Гусь 288, 3411, 46. Жайворінок 14149. Журавель 4070, 934, 5500, 7296—8, 8623, 13201, 2, 365, 87, 8. Зозуля 439, 71, 826, 5169, 515, 7363, 9068, 932, 13207, 653. Ива 10261. Индик 2482, 836, 3375, 10268, 12764, 943. Качка 288, 1742, 3411, 8610, 12946. Качка 552, 1648, 2045, 8555, 11767, 13401. Квочка 421, 3244, 416, 5316, 10027, 957, 13424, 783, 14140. Крук 3217, 4855, 7250, 953. Квітка 1336, 7. Кулик 997, 3374, 5702, 6581, 640, 7327, 965, 98, 9458, 563, 10417, 957, 14087. Курі 321, 436, 570, 697, 1015, 74, 5, 742, 69, 843, 89—91, 2353, 589, 817, 43, 97, 3243, 9, 4016, 207, 582, 685, 724, 909, 5490, 553, 739, 40, 849, 99, 6079, 266, 305, 409, 20, 516, 918, 7534, 7, 81, 685, 952, 8412, 966, 9475, 80, 740, 1, 850, 10234, 635—7, 943, 11338, 691, 901, 12271, 834, 13223, 321, 86, 99, 406, 26, 760, 14141. Куропка 3067, 6564. Курча 2284, 3453, 4890, 7604, 8185, 13690. Ластівка 266, 309, 25, 9, 5271, 9236, 12915, 13956. Лебідь 11206. Овсаяна 546. Ореа 407, 999, 1032, 3, 5357, 7322, 8098, 465, 13329. Павла 2483, 540, 11612. Перепелка 10997. Півень 443, 588, 1667, 2915, 4155, 6187, 8784, 9618, 10262, 4, 12464, 838, 13702, 900, 14027. Припутень 10945. Пущик 3371, 11204, 13405. Рамка 14029. Рябець 1070, 8674, 13678. Сяниця 546, 616, 2062, 3213, 4070, 1, 7296, 8, 8548, 10257, 12762, 13301. Сич 3376, 5941, 7001, 811, 13067. Сова 998, 3214, 371, 6, 4008, 225, 362, 74, 813, 5486, 739, 40, 941, 6841, 39, 7001, 152, 343, 811, 927, 88, 8023, 914, 9460, 4, 10719, 12609, 779. Сока 997, 1031, 1301, 3214, 4080, 225, 374, 5904, 6612, 7152, 343, 953, 8464, 9465, 846, 10548, 11145, 12779, 80. Соловей 471, 5501, 7297, 9193, 10251, 12837. Сорока 414, 25, 1032, 795, 2115, 289, 364, 8125, 193, 5495, 512, 33, 6078, 9, 88, 585, 6, 713, 7001, 7, 8033, 396, 9059, 81, 266, 842, 6, 11205, 361, 793, 12743, 54, 80, 938, 13269, 311, 428, 89, 785, 92, 14028, 190. Тегерук 8556, 10265. Туркот 2732. Удла 826, 3352, 4304, 5515, 7110, 11201. Чапна 289, 5702, 10964. Чапля 4130, 934, 8622. Чечітка 13690. Чирка 5091. Шпак 6566, 7853, 13178, 712. Шуліка 13386. Шур 1353. Яйце 421, 5, 697, 1015, 843, 940, 2700, 4890, 7279, 13155, 14031. Яструб 1902, 7927. Ягіль 7337.

Рада (6110—49), 947, 3510, 6159, 72, 258, 8678, 9, 12864.

Рай 24, 200, 762, 1641, 4952, 5385, 6176, 7272, 9133, 280.

Режесло (10407—69), 212, 2961, 5762, 845, 95, 942, 6019, 53, 179, 280, 3, 63, 313, 45, 81, 96, 555, 62, 82, 3, 798, 9, 911, 2, 54, 7338, 57, 69, 635, 807, 995, 9576, 10037, 125, 11063, 85, 12911, 13285, 311, 841.

Бердник 1026, 7. Бондарь 2746, 8443, 9346, 10442—5, 11325, 12540, 13989. Бортник 7160. Гончарь 3148, 10464, 13443, 989. Гута 14045. Коробейник 1020, 9272. Кравець 5950, 6174, 656, 7277, 554, 9267, 577, 399, 10435, 11326, 12806, 908, 13865, 14146. Кухарь 1221, 2, 10455, 13282. Коваль 499, 1868, 2277, 518, 844, 3377, 4060, 284, 5426, 854, 927, 7609, 10, 3, 27, 8517, 9574, 10431—4, 752, 835, 11325, 12530, 13650, 714, 987, 14014, 40, 5. Кущир 10247. Ланя 5462, 10465, 11285, 706, 13295, 14038, 9. Ліповиц 10439. Лісничий

1867. Малайр 227, 10427—9. Жамка 8086. Медвідник 1025, 6036, 10469. Мірошник 2523, 3114, 7138, 8086, 10446, 7, 12653. Пастух 2545, 4124, 5445, 6, 7106, 200, 8070, 10107, 466—9, 12722. Рибалка 5766, 7601, 963, 99, 8000, 631, 9860, 10448—52, 12233, 768. Рівник 6598, 8561, 82, 9567. Святник 1028. Ситник 1020, 6. Ткач 2541, 4946, 7547, 10274, 436, 552, 12540, 13254. Чумак 1756, 2496, 7967, 10095, 456—63, 12500, 13571, 14104. Шапувал 1587, 14174. Швец 301, 933, 2597, 750, 965, 3103, 944, 400, 60, 5517, 6124, 623, 73, 7488, 9573, 7, 10069, 70, 437—41, 836, 939, 11646, 749, 12537, 617, 894, 14055. Шальник 1027. Шанкар 10453, 4, 611, 11789, 90. Шорник 1028. Щетинник 9272.

Решето 138, 612, 1690, 928, 2715, 3200, 4096, 5619, 81, 778, 6196, 903, 7819, 20, 8, 8649, 10284, 785, 12217, 18775, 881.

Ріба 206, 583, 775, 1633, 2145, 605, 3321, 4263, 562, 777, 872, 83, 5116, 7, 354, 7, 90, 518, 644, 761, 897, 921, 2, 6046, 318, 7157, 229, 93, 368, 459, 857, 922, 4, 8018, 739, 9027, 257, 526, 7, 840, 10143, 517, 33—7, 874, 11817, 993, 7, 12000, 69, 177, 233, 361, 2, 500, 15, 79, 941, 13347, 413, 86, 517, 843.

Карась 119, 5857, 7493, 13504, 853. Лип 3238, 85, 7523, 8469, 12511, 13872. Меняк 12250. Окунь 3330, 4157, 250, 11320. Оселедць 2593, 9852, 12121, 416. Ожон 3124, 9, 10452. Піскар 5766. Плотичка 1107, 3071, 11664. Рак 3190, 1, 249, 997, 4157, 229, 684, 5163, 345, 492, 634, 719, 6532, 69, 77, 651, 897, 8, 7076, 601, 15, 832, 47, 910, 8018, 9799, 10970, 4, 86, 95, 11989, 12069, 359, 400, 13371, 6, 14145. Сом 1827, 8116, 12150. Тарань 13571. Чабан 13571. Щука 416, 1248, 4250, 5857.

Рід (9331—417), 239, 40, 1410, 2232, 310, 7274, 725, 977, 8, 81, 2, 94, 9978, 11573, 607, 800, 13966—9.

Баба 5475, 6319, 8112, 9387, 8, 13082. Батько (9353—7), 59, 77, 148, 678, 725, 57, 968, 1061, 215, 440, 638, 896, 986, 2045, 346, 667, 3465, 987, 9, 4293, 448, 572, 748, 828, 960, 1, 5145, 7, 54, 56, 239, 87, 473, 4, 599, 666, 6115, 427, 78, 523, 4, 33, 5, 726, 826, 45, 6, 7086—8, 136—8, 50, 236, 309, 485, 529, 80, 668, 861, 8019, 42, 238, 901, 3, 92—4, 6, 9288, 92, 300, 1, 10, 60, 8, 70—3, 5, 89, 90, 7, 10253, 378, 730, 77, 8, 854, 68, 99, 11109, 62, 975, 6, 12019, 194, 5, 410, 1, 19, 87, 8, 598, 679, 12808—10, 2, 6, 8, 20, 6, 13964, 90. Брат 2303, 6, 25, 4719, 7617, 8093, 9345—405, 710, 3, 6, 7, 12274, 706, 13102. Братова 11502. Вітчим 12748. Вуйко 12706. Дівер 5539, 7507, 13088. Дід 683, 8, 99, 6318, 9, 525, 13063. Діти (9167—283), 215, 67, 79, 80, 3, 94, 5, 557, 2296, 432, 919, 4481, 563, 7, 8, 5300, 61, 426, 33, 575, 909, 6006, 667, 9, 750, 7135, 6, 50, 1, 408, 917, 68, 8062, 3, 92, 109, 9096, 133, 336, 56, 10027, 378, 967, 11508, 620—2, 75, 980, 12000, 143, 81, 251, 305, 433, 576, 7, 776, 838, 13494, 975—81. Дочка (9311—30), 1738, 2569, 70, 9177, 10778, 855, 11172, 987, 12554, 615, 13984. Дядько 7479, 529, 614, 9392. Дядько 59, 850, 2331, 3631, 6684, 7505, 29, 614, 8798, 9389—91, 11223, 12612, 706, 97, 13081. Зять 4910, 5611, 9092, 394, 406—14, 13989. Мати (9358—76) 676, 8, 701, 2, 57, 1215, 440, 2040, 569, 70, 3987, 9, 4293, 572, 960, 2, 5154, 386, 474, 666, 6847, 7087, 8, 151, 241, 9026, 7, 92, 224—8, 94, 310, 22, 3, 70—3, 5, 8, 80, 6, 9, 97, 584, 10691, 11070, 162, 975, 81, 99, 12410, 1, 81, 554, 615, 817, 22, 13984, 91. Мачуха 619, 2047, 5731, 9377—386. Незвістка 2820, 3901, 4293, 6899, 7021, 9394, 12163, 13395, 805. Онук 683, 99, 7095, 9666, 10861, 11596. Пасинок 9377. Предки 683, 7, 8, 99, 4203, 7239, 886, 13085. Сват 2303, 6, 7, 4719, 7453, 617, 9713, 4, 6, 12043, 651, 706, 800. Сваха 3134, 8965, 13988. Свекор 10967. Свекруха 8996. Сестра 7995, 8093, 9395, 7, 404, 5, 511, 12274, 13103. Син (9284—310), 5684, 7137, 8292, 8101, 9092, 326—30, 413, 12598, 729, 816, 13982, 3. Сім'я 2448, 13994. Стрийна-нішня 9394. Тестя 9409, 17. Теща 2852, 3160, 4910, 5611, 9363, 415, 6, 11324, 953. Тітка 1902, 7505, 614, 8016, 9389, 92, 3, 11030, 12111, 398, 13061, 989. Чоловік и жінка (9019—166), 251, 523, 1196, 289, 406, 2702, 3, 813—5, 9, 22, 3473, 880, 1, 988, 4291, 751—3, 904, 65, 9, 5062, 7, 230, 460, 1, 638, 9, 42, 76, 7, 731, 68, 914, 6425, 6, 67, 8, 534, 7000, 135, 292, 888, 969, 70, 2, 94, 8091—5, 113, 7, 133, 327—38, 490, 852, 63, 4, 9363, 10110, 822, 6, 59, 11523, 722, 837, 980, 4, 12435, 83, 536, 51, 6, 602, 711, 812, 26, 13070, 358, 9, 932, 66—74. Щурки 9409.

Річ (12856—13100), 301, 1103—26, 2582, 641, 3346, 7, 4565, 5091, 6165, 94—6, 280, 1, 405, 506, 33, 4, 7011, 7, 29, 247, 348, 481, 8558—63, 9079—87, 973, 11012, 383, 415, 47, 87, 525, 6, 635, 756, 858, 905, 85, 6, 9, 13268, 464, 14187—91.

Річ на двох (12843—55), 1526, 3290, 4570, 6188, 627, 34—6, 40, 4, 7576, 8141, 10345, 486, 7, 11168, 234, 320, 1, 8, 697, 12032, 95, 149, 50, 2—4, 239, 63, 756—9, 816, 35, 6, 13517, 14185, 6.

Родина (9418—28), 708, 50, 9112, 10219.

Роззявлена (6584—651), 5480, 6337—9, 7985, 10924, 13778—82, 802, 950, 1.

Розшилять (5828—916), 3870, 85—7, 4132, 11865, 13743—52.

Розум (5683—703), 64, 141, 1053, 5, 5218, 607, 961—3, 6037—9, 155, 71, 6—9, 82, 5, 6, 214, 81, 499—503, 7264, 315, 939, 40, 8476, 677, 9290, 10470, 11468, 653, 12241, 590, 880, 1, 13197, 200, 373, 942.

Роскіш (1718—24), 10815, 23, 12502, 13499.

Роспуста (8786—844), 749, 975, 1066, 2472, 4446—8, 5134, 301, 40, 6567, 936, 7215, 479, 8493, 693—9, 9017, 8, 122, 10351, 982, 12525, 13447, 657, 874, 959, 60, 14004, 80.

Ручниця, вірять 6821—30, 2, 78, 80, 7803, 8091, 2, 4, 5, 101, 2, 9069, 70, 524—3, 10235, 6, 661, 12875, 13747. Сам (10678—82), 11963.

Сам виїхав (7042—102), 88, 124, 866, 2791, 4119, 8780.

Синякуват (2827—53), 1000, 36, 7, 4834—7, 9, 41, 2, 11628, 970, 13463, 547—9.

Свідох 7418—22.

Свій (9437—80), 4468, 5152, 7961, 2, 77—9, 81—3, 8914, 9422, 11096, 890, 13993—5.

Світ (382—411), 5, 29, 658, 91, 1334, 699, 2101, 440, 8677, 5166, 529, 30, 6044, 345, 782, 604, 7, 17, 914—50, 8075, 257—60, 618, 47, 10695, 984, 11041, 2, 175, 716, 80.

Світ той 52, 294, 2938, 4131, 5666, 933, 6973, 8197, 259, 94, 301, 5—7, 9060, 415, 6, 10637, 44, 11517, 881, 12066, 390.

Своє (9636—96), 1402, 2565, 8906, 9240, 10914, 5, 11058, 12229, 13645, 997.

Святі 16, 146, 86, 1034, 479, 522, 3315, 8, 9, 4662, 5195, 8, 6053, 9541, 10866, 12110, 13709.

Свято (184—92), 620, 2805, 4863, 93, 4, 5520, 44, 5, 695, 6536, 7242, 8374, 8799, 10847, 68, 11005, 25, 131, 225, 43, 13377, 798.

Адрія 262, 503. Арехва 6080. Благовіщення 418—22. Варварі 504—8, 4064. Василі 347. Великдень 289, 99, 349, 62, 3, 422, 8—30, 511, 7, 8, 93, 2619, 4292, 530, 5201, 384, 560, 629, 6394, 428, 7773, 8400, 803, 10051, 2, 3, 701, 2, 11596, 13176, 244, 410. Вербица 348, 424, 6, 8401. Васа 522. Водохрещи 271, 514, 6, 1816, 3158, 7126, 683, 829, 8407, 11217, 13413, 4, 25. Вшесті 457, 6444. Ганни-Зачаті 509. Гаїба-Бориса 451, 78, 9. Головосіма 515. Громиця 443. Дмитра 452, 97, 8. Дмитрова субота 5333. Дрібні святки 3697. Духа 458. Єсип 11346. Колоді 363, 528. Кузьма-Дем'ян 499, 500. Куниця 472. Івана Верхопечерника 432. Івана Головатого 261. Івана Купала 465, 6. Іван Христитель 4007. Ілля 347, 468, 74 — 7. Лазарь 172, 13035. Луки 495. Маковій 481, 12959. Марко 444. Мартина 431. Микола 440, 1. 52 — 4, 502, 6 — 8, 10636, 12071, 14178. Митуті 189, 6311, 10636. Михайла 497. Мокрини 473. Навсінний великдень 461. Новий рік 346, 7, 513, 6394, 13411. Обрігіння 523. Олексі Тогого 416. Палакони 480. Параски 496. Переважна середя 456. Петра 451, 67—71, 3769, 5332, 44, 7907, 8227, 13651. Петра Верги 520. Покрова 468, 90 — 4, 10859, 13553. Похвала 424, 5. Пречиста 468, 87 — 9. Рідко 284, 428, 510—2, 7, 8, 639, 5202, 6394, 11926. Розгари, Русалі 459, 60. Сави 506—8. Семена Юди 486. Симона Злата 455. Сором святих 414, 5, 6410. Спас 468, 84, 5, 11328. Срігіння 521. Страсті 361, 424, 7, 6851, 2, 8407, 11009, 657, 882, 13899. Хома Невірний 6785. Хлора и Лавра 13422. Юра Івана (рахнаський великдень) 5631. Юріа 438—43, 502, 7852, 10050, 13422, 14178.

Сердитий (3349—509), 1083, 2724—36, 882, 4169, 6674, 9555, 7, 8, 12099, 13483, 594.

Сила (1051—128), 1140, 2102, 5875, 6499, 7258, 9, 10746, 11415, 12012, 13466, 7, 643, 717.

Сила в чому (7221—371), 797, 815, 1471, 5, 6, 610, 2—4, 7, 8, 23—5, 2534, 4197, 8, 5248, 9142, 13684, 840—50.

Славний (945—82), 212, 790, 1, 9, 1001, 127, 8, 726, 9, 910, 2243, 626, 3015, 686—91, 925, 4018, 98, 100, 1, 10, 256, 65, 406, 513, 77, 935, 42, 5120, 93, 210, 75, 312, 975, 6499, 728, 7040, 68, 86, 8, 9, 337, 82 — 416, 44, 526, 38, 835, 70, 957, 8253, 83, 9126, 623, 799, 10314, 24, 5, 48, 11034, 484, 633, 12211, 84, 13032, 75, 468—71.

Сирота (10690—716), 5099, 8191, 14066, 7.

Січ (375—62), 204, 665, 7, 74—6, 8, 959, 1342, 495, 614, 3064, 4212, 62, 5228, 7919, 9505, 11029, 12072, 158—60, 510, 36, 13367.

Сіно (10181—7), 20, 85, 440—3, 76, 380—2, 621, 2613, 4, 4301, 48, 824, 5008, 90, 187, 458, 6821, 7148, 215, 651, 765, 8123, 442, 656, 9998, 9, 10000, 36, 7, 147, 86, 206, 7, 333, 559, 903, 11126, 12008, 383, 799, 13177, 342, 74, 424, 14018—20.

Скотина (10188—256), 405, 40—2, 752, 1407, 706, 4824, 7106, 231, 594, 720, 8401, 2, 9250, 972, 10513, 747, 852, 11602, 12766, 14021.

Скупий (4667—802), 1451, 2, 4628—30, 7, 8, 858, 5159, 9377, 13663—74.

Смерть (8240—338), 1, 74, 287, 90, 2—7, 302, 12, 51—7, 9, 60, 603, 1603, 4, 2214, 37, 433, 692, 4066, 268—72, 590, 1, 969, 5043, 150, 448, 84, 521, 79, 89, 659, 68, 9, 72, 6414, 674, 95, 762—4, 7099—103, 262, 8154, 223, 5, 8, 9, 36, 7, 248, 9, 404, 7, 9033, 184, 5 — 91, 10031, 128, 729, 893, 929, 55, 65, 78, 9, 11050, 186, 480, 573, 607, 915, 12254, 480, 788, 845, 967, 13088, 9, 260, 380, 404, 6, 8, 27, 617, 929—33, 14046.

Сміх, шари и д. (12619—842), 89, 90, 108, 48, 349, 538, 932, 3, 1161 — 3, 466, 735, 2232, 345, 9 — 52, 4200, 5852, 3, 910, 70, 6491, 2, 979, 7577, 756, 7, 998—8004, 6, 7, 14, 131—46, 437, 70, 1, 529—41, 683, 715, 66—8, 785, 876, 7, 945, 56, 9093—5, 100, 26—30, 54, 238—40, 53, 302, 450, 82, 980, 1, 10076—8, 169, 76, 7, 231, 380, 912, 11166, 281, 2, 343, 66, 7, 84, 412, 3, 38, 514, 5, 20, 1, 54, 83, 7—91, 8, 614—21, 82, 96, 727, 9, 874, 6—80, 2—5, 916, 52, 70, 3, 4, 12006, 14, 68—80, 23, 217—21, 3, 51, 9, 305, 51, 2, 73, 5—7, 426, 557, 607, 13376, 7, 471, 90, 1, 14150—84. Сон (11286 — 356), 287, 311, 1308, 735, 54, 7, 2276, 3036, 5103, 33, 54, 5, 742, 909, 79, 6005, 770, 7013, 201, 2, 875, 8080, 7, 9, 115, 27, 789, 9187, 81, 4, 255, 6, 80, 3, 320, 10388, 842, 52, 90, 11166, 381, 2, 649, 60, 766, 883, 12113, 234, 60, 760, 926, 13179, 784, 14087, 8.

Сором (3167—207), 3969, 4491, 7656, 8775, 6, 13585—8.

Співи (12434—64), 539, 1408—11, 2041, 4769, 5019, 366, 6054, 546, 822, 8878, 9610, 50, 12797, 13035, 115, 206, 306, 854, 14129, 30.

Спокій (3275—323), 1507, 751, 9514, 13592.

Спронісся (4904—12).

Спрят (9975—81), 10779, 11103, 4, 892.

Срібло 406, 1395, 438, 45, 2103, 4446, 815, 6983, 10272, 11636, 923.

Старель (4642 — 66), 413, 553, 66, 984, 1025, 547, 781, 2146, 607, 747, 51, 3476, 682, 867, 935, 96, 4066, 224, 514, 27, 36, 7, 758, 92, 3, 5, 6, 992, 5011, 3, 6, 74, 7, 179, 226, 7, 317, 48, 74, 5, 552, 75, 787, 6169, 80, 98, 9, 607, 42, 844, 9, 7566, 771, 919, 8005, 6, 542, 936, 9061, 272, 3, 707, 60, 813, 71, 10960, 11132, 983, 7, 12143, 579, 792, 13078, 211, 38, 92, 656, 8, 62—4.

Старовина (680—8), 11441, 535, 40, 13441.

Степ (10112—5), 338, 729, 67, 8, 70, 2602, 3085, 7759, 8125, 425, 9436, 797, 10140, 14011.

Стережися (4296 — 325), 66, 89, 2241 — 3, 948 — 53, 4084 — 110, 5142, 3, 6466, 7045, 6, 359, 11910, 12650, 61—4, 13550, 602, 3, 7—10, 46, 7, 817.

Страх (4326—403), 285, 1045, 3932, 4181, 5792—802, 8295, 343, 11484, 12830, 13648—55.

Струць (?) 13617.

Суд (7372 — 473), 34, 41 958, 60, 1099, 628, 2571, 803, 17, 3883, 4, 4050, 2, 101, 66, 200, 5291, 805, 945, 7900, 78, 84, 8073, 4, 283, 11488, 506, 49, 12833, 13851.

Супротивни 3749.

Сучіх (9488—91), 2313, 4, 564, 4707, 12, 810, 6145, 8298, 9116, 10688, 11581, 934.

Талан 1748—50, 2053.

Танець (12476 — 558), 363, 746, 5043, 314, 66, 442, 876, 6477, 7062, 525, 8710, 64, 6, 9, 9152, 260, 10076 — 8, 794, 805, 50, 11714, 12806, 14131, 46.

Тепер (689—99).

Терпи (2401—45), 1862, 5007, 12530.

Ті гола (битошис) (657—79), 335, 7, 9, 772, 3, 9, 92, 865, 7, 9—74, 906, 1796, 7, 5356, 6853, 5, 7239, 500, 8099, 507, 9824, 12293, 13442

Абеля 5458. Авраам 267, 5456, 7, 8307. Адам 125, 267, 658, 9058. Бела 11699. Борис князь 661. Витовський 3106. Вишневецький 670. Вовчий Хвіст 610. Вовчок 673. Гаман 3956. Гимон 3559. Головатий 675. Гонга 672, 906. Горощко 6854. Дорошенчик 8821. Заїганин 674. Єва 9058. Ісаам 5456. Прод 3572, 6. Каїн 3198, 579, 5458. Катерина II 676 — 8. Комушнян Киріло 314. Мавпа Іван 663, 9, 71, 3570. Махомет 3571. Наливайко 9473. Пилип з Конопель 3153. Пилат 4381. Понятовський 679. Потоцький Степан 667. Роман 662. Сас 679. Сенек 1000. Сабко 6857. Скарієт 316, 7. Скоропадський Іван з Насія 1073, 9065. Тетеренко Павло 13440. Тимко 6856. Хварисей 11478. Хвирій 668. Хмельницький Богдан 663 — 6, 701. Хмельницький Юрась 13440. Шведчина 6454. Шелест 9962. Янів пратець 13439.

Тіамсте (8626 — 37), 5678, 6358, 899, 8569, 71 — 5, 7, 9 — 83, 7 — 99, 13917.

Бола 3458, 12846. Груди 5484, 8106, 10923. Долош 306, 5489, 13417. Міста 275, 3801, 6997, 7817, Кошико 261. Лятка 1285, 7, 4336, 5040. Ломіть 5395. Ногм 3541, 5712, 838, 6368, 415, 638, 80—2, 642, 7663, 72, 8106, 546, 10879, 11045, 9, 189, 91, 491. Памістара 241, 1288, 4742, 5069, 178, 6258, 388, 651, 8581, 644, 9732, 815, 10207, 832, 47, 73, 907, 39, 11263, 9, 333, 67, 13065, 331, 462, 582, 650, 919. Палець 5722, 6714, 5, 7, 8954, 13928, 93. Пуп 654, 2471, 7141, 10018, 13808. Руки 3541, 5889 — 92, 6021, 2, 368, 682, 7047, 705, 8586, 9718 — 26, 10905, 6, 11491, 12917, 13937. Серпе 4343, 4, 12775. Стегно 349. Сід 3541. Тіло 267, 9, 7073. Черев и живіт 12013, 4, 8, 34, 41; 77, 131, 2, 237, 47, 548.

Треба (9746—833), 215, 2207, 8, 4151, 3, 224, 6029, 14000.

Трохи (7694 — 716), 504, 13, 666, 1490, 7018, 8266, 807, 9230, 10187, 11336, 12007, 850, 13473, 575, 623.

Тхорить (12407 — 15), 962, 1042, 224, 2462, 997, 3194, 4027, 6386, 484, 572, 85, 650, 786, 7034, 600, 12, 932, 8032, 535, 49 — 52, 682, 9278, 524, 7, 10858, 11185, 206, 18, 44, 335, 12262, 577, 714, 36, 9, 43, 814, 953, 13066, 475, 538, 676, 856, 924, 49, 14128.

Убогі (1464 — 621), 80, 115, 691, 789, 979, 1227, 361, 437, 46, 53, 7, 2015, 39, 169, 304, 6, 10, 1, 534, 5, 7, 4454, 90, 546, 7, 764, 905, 5678, 980, 7504, 8952, 6, 10787 — 90, 965, 6, 11144, 96, 237, 52, 12700, 13450, 1, 88 — 95, 588.

Україна (700 — 50), 361 — 3, 92, 622, 66, 71, 6, 757 — 9, 869, 1010, 62, 125, 70, 495, 741, 96, 995, 2008, 212, 42, 335, 482, 622, 31, 845, 3063, 641, 74, 838, 944, 50, 4011, 266, 316, 625, 49, 81, 705, 33, 5438, 66, 509, 84, 6153, 93, 225, 470, 567, 625, 877, 9, 7487, 500, 753, 5, 9, 915, 8096, 454, 557, 620, 5, 9357, 10113, 599, 933, 11227, 370, 415, 510, 40, 89, 626, 7, 921, 12017, 279, 401, 47, 507, 12, 31, 55, 833, 55, 13081, 238, 357, 89, 90, 440, 3 — 52, 69, 604, 15—7, 24, 706, 870, 941, 7, 51, 86, 14011, 191.

Бендерський 3569. Бесіда 2210. Витебськ 2118. Відень, Вена 860, 1994. Дін 834, 14143. Дунай 708, 5352, 9994, 13578, 699. Єрусалим 11439. Карпати 2208, 11. Країні 2209, 12, 5583, 11414. Криж 5635, 6610, 7755, 14122. Кричев 2966, 13296. Очаків 623, 1797. Париж 7587, 8. Полісся 1902, 8624, 13444. Попольні 5513. Рим 6610, 7755. Родня 2221. Сібір 3768. Тилангу 3064. Чанік 2212. Чорна гора 12849.

Улиця 4479, 894, 5093, 6670, 9005, 11464, 12561, 2, 13794.

Умова (10669—77), 36, 14062.

Упертий (2629—71), 2981, 3221, 890, 6184—9, 13070—5, 540.

Утій (4404—22), 3921, 2, 7449, 50, 11237, 18653, 5.

Халпа 5130, 7858, 9.

Хам 8224.

Хата (10277 — 98), 7, 13, 101, 16, 251, 78, 93, 301, 553, 64, 76, 1500, 4512, 653, 704, 886, 5208, 316, 892, 914, 37 — 9, 6513, 668, 71, 763, 7125, 222, 346, 537, 637, 49, 66, 942, 8114, 367, 72, 80, 3, 96, 9037, 284, 488, 764, 10796, 11591, 615, 6, 865, 6, 912, 12190, 1, 3—5, 703, 13305, 6, 400, 5, 6, 19, 14036—42.

Піч 14, 50, 447, 97, 1400, 576, 700, 935, 2131, 74, 5, 473, 809, 3648, 4195, 933, 5514, 780, 956, 9, 6580, 1, 996, 7022, 51, 222, 494, 844, 63, 82, 8110, 21, 40, 247, 372, 639, 74, 96, 7, 9054, 5, 164, 387, 10295, 6, 784, 92, 4, 11026—9, 338, 447, 797, 838, 12203, 13154, 64, 287, 403, 641, 717, 14043—7.

Хата своя (9607 — 35), 2041, 140, 276, 559, 5638, 938, 7885, 8957, 9400, 10314, 5, 838, 11985, 6, 13997—9.

Хваліть (7474 — 523), 375, 2445, 4588, 618, 7310—35, 7—45, 10010, 12159—63, 6—78, 80, 1, 90, 1, 793, 800—2, 13329, 852—6.

Хвалищи (2560 — 628), 375, 1002, 462, 2553 — 7, 5680, 6499, 840, 8037, 11196, 7, 200, 917, 12881, 13535 — 9, 14184.

Хвороба (8149 — 239), 247 — 9, 302, 431, 1154, 2002, 584, 3035, 4832, 5305, 10, 7263, 704, 21, 8061, 5, 136, 7, 9, 42—5, 7, 303, 4, 42, 6, 8, 9751, 4—7, 10200, 859, 11479, 681, 725, 6, 977, 12498, 866, 13812, 918—25.

Вншиха 8400. Візьмо 2002, 786, 8413, 9809. Волячка 3732, 4458, 5106, 341, 552, 6757, 8041 — 3, 172, 419, 9196, 808, 9, 10706, 13172, 628, 14147. Вороданна 13172. Волос 8408. Вронь 374, 8357 — 9, 90 — 7, 11187, 835. Гарячка 8136. Голова 163, 6320, 676, 8138, 77 — 9, 10853, 13395, 919. Гостець 4004, 8351. Груди 3721, 10923, 13960. Давання 252. Живіт болить 8138, 40, 1, 59, 13928. Замінячи 3723, 4, 8159. Згага 8162. Зуби 263, 8, 9. Істовець 12224. Каліцтво 4663, 5667. Кашель 8182. Короста 4839, 5611, 8163, 4, 407, 13409, 860. Корча 3719. Куряча сліпота 8540. Мір 8349, 404. Нахід 2498. Нешид 12223. Ненашир 12222. Норми 12826. Ночниці 8412. Очі 714 — 6, 5076, 101, 8167, 8, 408, 10, 1, 537, 13926. Остуда 8399. Парші 7729. Переполюх 285, 8409. Печіниці 3456. Печуха 3722. Погула 4580, 6756. Поруча 8176. Помість 8349, 404. Правець 13634. Праник 3717, 8169, 70, 1, 786. Присріг 3723, 8396, 13634, 927. Причина 3760, 5135. Пуп 3456. Рівачка 3725. Родимець 3729. Рот 3717, 8.

Самка 3723. Серце болять 8175, 11121, 13928. Скажений, божевільний и д. 3457, 758, 60, 1, 4950, 5125 — 7, 667, 6380, 422, 6, 8155, 6. Скрутиця 3735, 6321. Спина болять 13402. Судорога, судомить 456, 3715. Сухога 5001, 8402. Трасця 1689, 2766, 3726, 5009, 520, 6214, 7104, 8174, 91, 401, 11255, 766, 12284, 13023. Ханди 3727, 402. Чад 6181. Чиряк 4457, 6325, 7105, 10088, 13172. Чорна хороба 8407. Чума 3731. Шолуді 5428, 62, 8003, 13962.

Хитрий (2969—3116), 178, 9, 83, 535, 2824, 5, 871, 911, 63, 5401, 700, 1, 3, 37, 842, 4, 75, 6, 8—80, 6326, 966, 7091, 254, 461, 956, 5252, 741, 9508, 11338, 654, 97, 725, 6, 13449, 560—79.

Хліб (10116—80), 28, 35, 78, 171, 90, 209, 14, 55, 60, 2, 5, 80, 91, 3, 313, 24, 47, 64, 411, 9, 23, 31, 3, 6—9, 42, 4, 6, 8, 9, 51, 2, 63, 4, 6, 71, 68, 91, 5, 8, 523, 48, 61, 81, 4, 5, 650, 61, 90, 929, 1013, 4, 143, 397, 924, 2443, 72, 557, 9, 608, 741, 3306, 632, 4044, 96, 194, 267, 426, 718, 24, 41, 805, 965, 5009, 25, 81, 95, 247, 416, 560, 600, 771, 90, 812, 909, 18, 24, 6029, 377, 409, 62, 513, 615, 72, 9, 815, 54, 948, 61, 7048, 60, 1, 124, 34, 43, 54, 62—5, 7—77, 91, 238, 44, 67—70, 304—6, 10, 48, 54, 6, 563, 87, 8, 609, 13, 99, 727, 51, 72, 832, 6057, 129, 44, 203, 4, 352, 407, 811, 2, 4, 5, 9016, 647, 9, 875, 10033, 325, 9—33, 6, 7, 49, 720, 59, 853, 7, 9—61, 987, 94, 11043, 60, 206, 14, 574—6, 600—2, 8, 21, 984, 12155, 487, 317, 20, 39, 638, 730, 808, 54, 954, 13003, 209, 24, 74, 301, 34, 56, 412, 5, 643, 14012—16, 8.

Хліб-сіль (11952—12406). 75—7, 9, 134, 5, 44, 374, 524, 39, 54, 648, 709, 38, 82, 1023, 4, 223, 39, 466, 565, 83, 4, 614, 719, 2213, 410—3, 3975, 4133, 4, 237, 703, 806, 4—6, 81, 907, 5013, 171, 289, 355, 83, 429, 30, 501, 86—8, 657, 780, 845, 6, 63, 932, 68, 6450, 657, 72, 731, 974, 7057, 117, 89, 227, 32, 9, 81, 8, 324, 481, 682, 702, 8029, 87, 115, 36—9, 371, 2, 703, 878, 9126, 243, 549, 50, 2, 3, 747, 855, 904, 10103, 706, 58, 93, 827, 8, 39, 50, 3, 5, 11024, 378—80, 536—9, 42, 3, 97, 813, 57, 88, 9, 903, 4, 8, 12, 27—32, 42, 12756, 60, 811, 50, 78, 928, 13119, 220, 338, 423, 777, 952, 14112—9, 25, 6.

Ножі онучі 457. Борш. 164, 276, 334, 583, 1109, 930, 4699, 809, 5060, 5—5, 75, 324, 459, 723, 6127, 375, 631, 7076, 693, 713, 8855, 9044, 93, 139, 52, 895, 10589, 853, 11191, 12032, 78, 142, 76, 236, 97—9, 302—16, 18—20, 39, 92, 585, 6, 909, 10, 14120, 1. Бриндзя 12798, 13174. Бублик 414, 671, 6213, 429, 7487, 827, 8634, 12355, 13211. Булка 7593, 8880, 12108, 239, 511. Вухань 3963. Вуханці 3857, 7288. Вареники 1721, 4333, 4740, 7159, 8145, 6, 11987, 12078, 235, 304, 41, 3—54. Вісяник 12098. Галушки 671, 4209, 7573, 89, 8041, 4, 10877, 12078, 327—9, 708, 932, 14119. Гречане 3368, 5201. 7897. 12167, 281, 2. Гринка 10594, 12291. Гуща 1369. Дійниці 254. Джур 12420, 531. Долото 12030, 151. Драглі 12154. Дріжджі 8611, 10986. Калач 1595, 4134, 650, 5097, 6033, 271, 7182, 8639, 771, 9253, 494, 5, 10316, 52, 464, 5, 12290, 356, 7, 13655. Капустя 4773, 12032, 162, 392. Каша 1108, 692, 2051, 563, 3335, 520, 1, 4243, 5069, 243, 82, 3, 416, 516, 869, 7056, 243, 313, 900, 10147, 731, 855, 907, 11032, 142, 259, 434, 12077, 8, 176, 305, 16—21, 621, 2, 13014, 699, 14120, 2. Кваша 256, 2258, 767, 5441, 7993, 11968, 12176, 326, 621, 2, 13202, 198, 597, 671. Книш 6473, 7219, 10969, 12242, 670. Кислий 10063, 12123, 96, 399, 626. Кісляк 2048, 258, 4904, 5, 5441, 640, 1, 6470, 2, 883, 9257, 352, 10050, 966, 12330, 1, 420, 797. Книш 414, 2682, 3262, 5677, 7850, 926, 79, 9136, 10333. Корж 2775, 6482, 8225, 541, 9774, 12336, 7, 13992. Корвай 4700, 5470, 7156, 8830, 2, 9648, 11872, 12009. Ковбаса 682, 709, 2148, 3385, 588, 4634, 727, 5052, 3, 558, 723, 7219, 10333, 11968, 12243, 369, 70. Крупики 12322. Кулага 4143. Куліш 5072, 516, 12322—4. Лемішка 7600, 12229, 13400. Логана 10887. Луска 2412. Мамалига 13400. Мандрини 471. Марціпан 5023. Масло 236, 526, 1692, 721, 2051, 5869, 6372, 484, 5, 7475, 660, 974, 10907, 34, 12215, 304, 42, 52, 75—8, 434, 511, 13033. Мелуни 6930, 7570, 14115. Мамінь 4664, 997, 6, 574, 883, 7336, 932, 12399, 13299, 14146. М'ясино 939, 1219—22, 2505, 75, 3261, 369, 5056, 7153, 85, 922, 8116, 733, 9093, 10533, 11826, 991, 5, 12000, 73, 174, 83, 361, 3, 4, 86, 13199, 347, 853, 14123. Молоко 115, 254, 457, 560, 1592, 13041, 4685, 6, 5069, 391, 653, 793, 7300, 13, 4, 581, 3, 809, 10212, 38, 371—3, 11597, 12201, 881, 13220. Обід 1565, 4667, 810, 81, 904, 6, 5101, 638, 972, 3, 7274, 5, 776, 9140, 903, 4, 11292, 3, 536, 77, 802, 99, 934—6, 45, 60, 1, 3, 72, 12030, 74, 150, 338, 772, 92, 13410. Оливка 6795. Олія 510, 668, 1720, 132. Паляниця 116, 259, 677, 2682, 3839, 4731, 5156, 397, 7124, 10138, 333, 805, 12217, 332—5, 509, 13432. Пампушки 1720, 4656, 11987, 13133, 14047. Перель 3509, 970, 4533, 5067, 72—4, 348, 9, 6077, 381, 97, 8, 512, 3, 8144, 83, 733, 10593, 13138, 652. Пирогов 679, 81, 862, 2908, 88, 4131, 472, 835, 5676, 6204, 510, 7159, 284, 355, 591, 658, 8029, 9046, 572, 670, 10137, 72, 211, 853, 11933, 120, 31, 2, 337—40, 2, 7, 54, 677, 745. Пішка 3611. Пляники 12292. Пороса 119, 5057, 8, 7280, 11967, 13461, 853. Потапіш 11994, 13288. Путря 5121. Пшенишак 7595, 12167, 238—40, 920. Росія 10937, 12076. Сало 769, 935, 8, 1722, 2594, 3195, 4059, 148, 238, 727—9, 5010, 4, 5, 291, 2, 283, 741, 6232, 307, 70, 467, 7476, 9268, 704, 73, 10333, 510, 11191, 597, 12198, 264, 365, 6—8, 70, 504, 680, 13528, 710, 54. Сир 526, 1659, 6484, 5, 11007, 8, 205, 12215, 341, 2, 52, 74. Сирокатка 4772, 5653, 793, 6841, 12244, 633, 13457. Сіт 1819, 2762, 3835, 962, 4718, 5914, 6445, 8357, 9852, 10074—8, 12102, 23, 75, 275, 378—83, 588, 13257, 927, 8. Скрути 12152. Сметана 116, 1643, 3235, 4772, 12343, 13219. Снастіни 11988. Тісто 4831. Тарілки, миски и д. 939, 2334, 3054, 144, 6, 8, 4756, 809, 31, 42, 5060, 98, 209, 389, 91, 557, 643, 949, 85, 6000, 158, 437, 76, 575, 784, 7339, 457, 523, 776, 936, 8001, 2, 11063, 256, 539, 908, 58, 68, 9, 82, 12126, 7, 83, 218, 20, 1, 77—80, 653, 81, 990, 13408. Холодиль 4745. Хляпи 8115. Хрести 423. Шуляки 12354, 8. Шахеран 5200, 6398, 9079. Юшка 2575, 3523, 4683, 4, 5162, 6881, 860, 7118, 53, 619, 8739, 9094, 10517, 35—7, 787, 11997, 12000, 149, 77, 306, 25, 515, 13363, 843. Ягн 12153. Яйце 5062, 3, 5, 8, 552, 10499. Яєшля 9666. Яєш 2411, 5459, 12282, 920.

Хочу (5008—74), 1079, 4645, 56, 833, 57, 7519, 20, 2, 947—8, 12481, 13687—93.

Хутко (7737—44), 47, 504, 12212, 13885.

Цар 59, 677, 9, 756, 961, 1237, 2549, 3487, 4102, 872, 5556, 6262, 8075—7, 249, 11252, 12367, 13468, 70, 705, 967, 14177.

Царина 677, 756, 13603, 705.

Церква (162—83), 210, 12—4, 224, 8, 89, 335, 61, 2, 564, 2650, 67, 816, 968, 3157, 8, 232, 4232, 649, 91, 733, 50, 82, 75, 95, 5464, 521, 34, 44, 5, 670, 1, 94, 753, 856, 947, 6090, 201, 313, 95, 434, 48, 71, 4, 5, 945, 64, 72, 7011, 2, 107, 8, 539, 915, 8015, 108, 9, 322, 5, 73, 9432, 3, 501, 605, 13, 94, 10260, 422, 623, 83, 853, 961, 11109, 215, 6, 419, 623, 73, 723—6, 8, 9, 85, 12026, 394, 442, 4, 788, 94, 832, 98, 13184, 404, 556, 723, 51, 814, 27, 14097, 179.

Циган (928—39), 3, 13, 517, 66, 93, 600, 42, 780, 850, 988, 1040, 228, 498, 587, 858, 2008, 267, 578, 618, 848, 3006, 16, 104, 97, 906, 20, 4360, 769, 97, 5055, 203, 854, 946, 6511, 4, 5, 877, 919, 61, 7090, 7, 9, 543, 610, 8194, 504, 27, 9, 30, 640, 9455—7 10021, 57, 84, 226, 504, 603, 4, 770, 835, 11024, 311, 33, 967, 82, 12244, 367, 570, 636, 13437, 61, 14115.

Ціба 3229.

Цісар 146.

Чай и сахар 3069, 228, 608, 5535, 6571, 7809, 11540, 1, 12395.

Час е на все (7764—81), 512, 2315—23, 4224, 5, 579, 7371, 946, 10554, 5, 885, 921, 11891, 954, 7, 13897, 901.

Чернець, піп (202—30), 138, 1168, 321, 603, 63, 2241, 2, 64, 330, 52, 476, 515, 6, 648—50, 835, 3105, 532, 700, 953, 4095, 232, 817, 9, 940, 72, 3, 5002, 157, 88, 288, 418, 9, 25, 506, 34, 66, 877, 6222, 64, 70, 336, 421, 46—9, 63, 536, 622, 958, 7031, 4, 8, 107, 8, 260, 342, 80, 523, 644, 755, 893, 910, 43, 8064—6, 8—71, 159, 223, 386, 652, 905, 9571, 97, 8, 698, 10168, 250, 333, 6, 7, 742, 870, 11167, 215, 63, 728, 66, 866, 915, 12202, 464, 525, 52, 687, 833, 965, 78, 13080, 309, 13379—83, 6, 426, 544, 79, 622, 7, 38, 712, 867, 74, 98, 931, 77, 14000, 123, 46.

Богослов 6967. Дик 227, 8, 1004, 70, 603, 3583, 5877, 6068, 893, 8120, 9798, 12525, 892, 976, 13098, 521, 14133. Дяківна 7079. Гумен 1004, 2528, 6108. Паламарь 230, 3583, 5509, 9694, 13758. Паніматка 8083. Паниж 6610. Піддячий 12142. Попада 219, 24, 2491, 4972, 6447, 885, 13898. Попинята 5333. Попівна 1029, 2491, 3159, 4833, 972, 5591, 6447. Протопоп 1029. Раса 770. Чернець 202—6, 4998—5000, 6452, 8083, 991, 10080, 681, 12807, 42, 13353, 445, 557, 66, 14072.

Чроний бог 3742.

Чорт (193—8), 136, 79, 211, 32, 45, 73—5, 301, 16, 406, 515, 64, 721, 804, 8, 9, 12, 3, 21, 2, 38, 46, 64, 1063, 129, 31, 41, 226, 35, 54, 352, 412, 3, 20—4, 44, 6, 9, 88, 570, 619, 846, 77, 932, 83, 2154, 65, 448, 590, 2, 634, 48—51, 65, 76, 755, 66, 806, 26, 43, 55, 9, 72, 94, 6, 9, 915, 23, 4, 74, 81, 3000, 4, 21, 6, 8, 53, 4, 119, 20, 3, 6, 33, 7, 8, 42, 3, 54, 404, 22—7, 31, 3, 50, 4, 533, 54, 7, 750, 4, 837, 949, 53, 98, 4044, 89, 192, 233, 372, 420, 670, 88, 704, 45, 9, 91, 967, 73, 98, 5104, 5, 75, 89, 98, 263, 356, 417, 8, 98, 625, 760, 871—3, 985, 6, 6080, 186, 336, 421, 501, 2, 26, 57, 8, 90, 649, 790, 889, 7041, 50, 381, 418, 592, 686, 786, 853, 70, 918, 55, 6, 9, 60, 6047, 86, 98, 167, 238, 314, 487, 521, 80, 650, 77, 96, 7, 749, 9023, 56, 71—4, 159, 733, 43, 804, 10140, 68, 346, 408, 90, 898, 932, 57, 11216, 7, 22, 78, 428, 785, 12487, 593, 781, 890, 965, 13171, 91, 2, 209, 80, 8, 347, 78, 82, 428, 514, 638, 728, 67, 82, 996.

Чуе душа (377—81), 306.

Чуже лихо 2338—47, 50—9.

Чужі лика (не мішайсь в) (9569—606), 1098, 2550, 3112, 3, 4621—4, 608, 5446, 6518, 7936, 9449—52, 646, 12851.

Шаларь 6124.

Швидкий лий (5561—606), 2417, 8, 10843, 13731—3.

Шептуха (8353—424), 263, 6—9, 85, 2670, 3489, 4061, 462, 5538, 643, 73, 6371—5, 667, 8082, 12759, 13927, 8.

Шкода 2299—301.

Щасливий (1622—717), 20, 1725, 2308, 9, 4253, 922, 5683, 6205, 6, 14—6, 11294, 307, 670, 13485, 6, 7.

Ювєлірник-латирник (?) 13614.

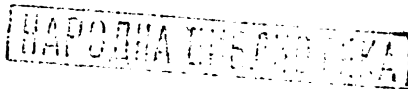
Юха 2488, 927—10, 6096.

Ям 2900.

Янгол 100, 2983, 5, 3315, 9889.

Яра баба 3557.

Яропуд 3572.



ПОКАЖЧИК

(ДО ЗАГАЛОК)

Адам 260. Апостоли 2. Байдак 436. Батько 256. Бджола 132—7. Берег 437. Берева 153. Вискавка 50, 1. Блоха 149, 50. Бовдур 295, 301. Бог 1. Бог річка 208. Борова 371—3. Ворщ 409. Вочка 450. Брови 222. Бурик 176—8. Бурик квашений 403. Вареник 401. Вгірок 139, 168, 89, 90. Вгірок соловий 191, 2. Великдень 14. Верх и затіло 294, 5. Витушка 347, 8. Вишнева ягода 162. Вишня 161. Вила 401. Візця 122, 4. Відро 444, 5. Віз 460. Візко 281—4, 91. Віз 109. Віник 330—5. Віси 132, 141, 2. Вітер 57, 25. Віз 22. Вовк 121, 2, 4. Вода 205, 430, 4, 9. Волок 90—2. Волосся 222, 3. Ворона 83. Вугіль 306—8. Гадюка 101—3. Галушка 400. Гарбуз 168—73, 81. Глазень 268. Гніздо 135. Гола 350—6. Голоблі 468. Голова 222, 5, 6. Горіана 414—6. Горіх 156—9. Горобець 88. Горох 73. Горщик 308, 83—9, 444. Грабли 498. Грак 86. Гребінець 224. Гребля 438. Гречка 164. Гриб 216, 7. Грім 45—9. Гроші 263—5. Груба 289, 92. Гусак 78. Гуси 79, 80. Двері 268—71, 91. День 43, 4, 59. День буденний 60. Дерево 86, 205. Двін 8—13, 49. Дєрзало 336. Дєдгарі 337, 8. Дим 301—5. Дитина 245—8. Дійниця 111—3. Доло 491. Дорога 458—9. Досада 244. Дочка 256. Дош 52. Драбина 339. Дуга 469. Дужка у відрі 446. Душа 242, 416. Євангеліє 2. Ёсип Св. 3. Жаба 106. Жертна на овні 380. Життій цвіт 137. Жмєна 146. Жолудь 120, 55. Жорна 426, 7. Жук 130, 43. Завертка в дверях 273. Закаблук 321. Замок 274, 5. Заслонка у печі 293. Засув 272. Звід 52. Земля 15, 205. Зорі 28 — 39. Зуби 64, 233 — 9. Іжа 406, 9 — 12. Кабан 119. Кавув 168. Каганець 315—9. Каліна 73, 160. Камінь 219. Капиця у ціла 379. Капуста 186—8. Квагирка у мілні 285. Квашка 382. Кишеня 452. Кілок 154. Кілочок 151. Кінь 115, 6, 22, 468. Кінь осіданий 471. Кіриця 440. Кіт 120—30. Кішка 125 — 8. Клубок 349. Книшка 475. Книш 399. Кобила 114. Ковбача 366. Ковганка 397. Коза 122. Колеса у возі 461 — 5. Коліска 426, 320, 1. Колодязь 52, 440 — 2. Комарь 147, 8. Комін 310. Коноплі 166. Короб 71. Корова 110 — 4. Коромісло 447. Коса 374, 498 — 9. Костриця 167. Кропива 211. Кросна 342. Кульбака 470. Кула 485. Кула 501. Курка 74—7, 89. Курця 71. Кухоць 448, 9. Кушка 452. Лава 287. Ланцюг 494. Лапті 455. Ластівка 87. Лепеха 210. Лист 474. Літа чоловіка 250. Лоб 222. Ложка 398, 485. Лоток 429. Люлька 418. Мах 193 — 204. Мамітра 139, 395. Макогін 139, 395, 6. Мачуха 417. Мення 262. Мертвиз 254. Миска 409. Миша 125—31. Місяць (на небі) 22—33, 5, 9. Місяць (чотири неділі) 58, 9. Мігала 332, 3, 7. Мланець 402. Мляні 421—6, 8. Мляноле маміня 426, 8. Могилки 417. Молодість и старість 251. Морква 181, 2. Мороз 56. Мох 205. Музика 476. Мурашка 144. Мухи 146. М'ясо 62. Начиння 341. Небо 28, 9. Неділя (святий день в тижні) 60. Никодим 3. Нім 258. Ніс 222. Ніч 30, 40, 1, 4. Нума 223 — 6. Обычайна 326. Обнаш 186. Огонь 57, 296—8, 301, 2. Огудина 139, 75. Одирки 268. Олійниця 419. Ополоння (водяний) 105. Осеа 117. Осердок в дереві 152. Очерет 73, 205—8, 438, 9. Очі 222, 7—9. Оюн 97, 273. Павук 145. Павутина 329. Палець 225, 6. Папороть 212. Перо (дад писання) 473. Перець 404. Плат 3. Палка 493. Півень 72, 3, 125—8, 258. Підсвітань 319. Піп 4, 6, 7. Пір'я 62, 3. Піст Великий 14. Пісьмо 472. Піч 128, 301. Плаг 369, 420. Пляшка 416. Погреб 420. Подушка 322, 5. Пожема 57. Полова 165. Половник 467. Полотно тєчєця 341. Полушка и чєлюсти 299, 300. Полуниця 163. Поріг 268, 80. Поросл 118. Постіль 291. Пояс 451. Праник 358. Про себе 241. Процент 266. Приста на гребіні 345—6. Птах 61, 2. П'явня 98—100. Рак 95, 6. Ранок 41. Рєдья 179, 80. Ріба 89—92, 273. Рій 138. Річ 58, 9. Ріпа 183, 9. Річка 438, 40. Роса 53. Рот 222. Рукавиця 456, 7. Рушниця 273, 482—5. Сало 120, 402. Сама 309—12. Санки 466. Свєрдло 273, 487—9. Свєня 118, 120—3. Світ світєє 42. Світло 313. Свічка 314. Свічка у церкві 314. Сволонк 290, 1, 444. Святя рокові 60. Сєлєх 81. Сєрп 374, 5. Сєро-ватка 417. Сєрошєка 218. Сєто 326—8. Сєць 405. Сєцьє між зубами 413. Сєна стіг 499, 500. Сєтняг 209. Сєковорода 390—4, 402. Сєогина рогата 108. Сєрипка 139, 477—81. Сємєць 402. Сємєть 252, 3. Сємєтє 330. Сємє 55. Сєпін 334. Собака 121, 2, 31, 259. Сомира 492, 3. Сов 255. Сонцє 16—22, 52. Сонцє на доліні 309. Сєрєка 84, 5, 123. Сошник 370. Старєц 259. Старєсти 258. Стєрєя 377. Стєл 407, 9. Стєлєць 408. Стєлєн 289. Стєрєя 267. Стєпа 362 — 5. Сум 151. Суніца 163. Суніки 420. Терєниця 359—61, 3, 4. Тєждєнь 59, 60. Тєло 416. Тєлєч 340, 1. Тєрєба 259. Тєрава 499. Тєрєба 295, 301. Тємєл 54. Увага 243. Углє у хаті 288. Уж 104. Улєнь 139, 40. Утєна 82, 9. Хата 330. Хлїб 381. Хлїб сєтьє 376. Хмєрє 39. Хмєль 213—5. Хрєсти на грєбках 417. Хрєстовє тєло 3. Цєрєва 4—6, 182. Цєбулє 184. Цєцьєка 245, 7—9. Ціп 378. Чалєлє 390—3. Чєлєник 185. Чєша 7. Чєботє 453, 4. Чєвєн 431—5. Чєвєн (тєлєцьєк) 341. Чєловєк 122, 220, 1, 68. Чєловєк и жєнка 257, 406. Члєст 434, 5. Шмєрє 231. Шлєгє 268. Шурєк 257. Шурєка 92. Шєзуко 120. Ягода 162. Янєк 222, 32. Янєцє 62, 4—71, 6, 7, 80. Яєла 289. Ятєр 36, 93, 4. Яшєрка 107.

ОГРІХИ

(з дебільшого)

М.М.	Служба	Надру-ковано	Треба читати
108		то буде,	то буде
141		Разумний	Разумний
172		в церкві:	в церкві
236		кропит	кропит
241		страшена	страшена
258 (5)		шпуряють	шпуряють
268		Арт.,	Арт.
297		З поховані	З поховані
326		Права.,	Права.
334 (16)		вешному	вешному
341		(Н.)	[Н.]
349		249	349
351		251	351
417		розмерзавця	розмерзавця
446 (4)		а клунях	а клунях
559 (2)		а візі,	а в візі
591		ему	ему
596		грієш	грієш
670		Вишневецький	Вишневецький
—		а ну жис	а ну жис
701 (5)		гесця	герця
726 (2)		Ос	Ос
743		Падесун	Падесун
770		Конем з меренцем	конем-меренцем.
782 (2)		дити	діти
789		табам	табам
890 (21)		назад.	назад.
929 (4)		ухпалі	ухпалі
931 (3)		поспитавши:	поспитавши
1240 (2)		пану	пану
1278 (3)		акрбованді	карбованді
1283 (4)		Г., Бр.	Г., Бр.
1356		—Бр.,	Бр.—
1406 (1)		Разумна	Разумна
1467 (2)		як хто	як хто
1519 (4)		Пир.	Пир.
1528		И босе	И босе
1538 (3)		викинеш	викинеш
— (7)		викине.	викине.
1540 (2)		Лесь	Лесь
1598 (2)		випроважують	випроважують
1732		конем	конем
1778		пальця	пальця
1878		возу	возу
2011		роздасть	роздасть
2098		Прокс.	Прокс.
2129 (2)		дитина	дитина
2165 (4)		Віс	(¹) Віс
2183 (1)		недалеко (!)	не далеко
2197 (2)		книги	книги
2280		2282. Як	2280. Як
2285		чоловіка	чоловіка
2298		життє	життє
2816 (2)		Люби	Люби
2420 (1)		смажуть	смажуть
2421		молчи	молчи
2514 (2)		Х., Зб.	Х. Зб.
2694		ваде	ваде
2717		Да ви	Та ви
2782 (8)		Кобилій	Кобилій
2787 (8)		Юхенка	Юхенка
2818 (3)		Права.,	Права.
2820 (3)		Кол.— Так плахта	«Так плахти і дома!»
		І дома!»	Кол.
2823 (4)		Права. Ст.	Права. Ст.
2893		Пр. в.	Пр. в.
3022		лози не	лози не
3072 (2)		тритази	тритази
3083		жорч	жорч
3121		яго му	яго му
3125		Пав.	Пав.
3137		Хвалить	Хвалить
3140 (1)		Товчеця	Товчеця
— (5)		Бьєця	Бьєця
3252 (1)		Пав.	Пав.
3268 (2)		гарбуз, гарбуз,	гарбуз!—...гарбуз,
3350		на даремний	надаремний
3359 (1)		зеленя	зеленя
3434 (3)		Евх.	Евх., Павле.
3707		заманітись	заманітись.
3709		здоров'я	здоров'я
3894 (1)		учуєш.	учуєш.
3908		пересторга	пересторга.
3952		4952	3952
3954		4954	3954
3956		гамана	Гамана
4007 (4)		куделю	куделю
4097		Поволяця	Поволяця
4166 (1)		бьютця	бьютця
— (4)		мшаєця	мшаєця
4195 (5)		Палица	Палица
4200 (1)		бьютч	бьютч
4247		Бусила	Бусила
4378		аж	аж у паністарі.
4390		подеванія	подеванія
4539		на оголи	на оголи
4569		росі	роси
4625 (1)		шпанів	шпанів.
4654 (2)		знімі	зніми
4729 (1)		Сало	Сало
4825		другом	другому
5003 (2)		его	Его
5010 (1)		Права.,	Права.
5162 (2)		юшву	юшву
5223		бобо	бобо
5234		пьяця	пьяця
5244 (3)		Права.,	Права.
5438		Киева	Киева
5461 (3)		корцяця	корцяця
5554		Досить	Досить
5657		(Оглядівся	Оглядівся
5660 (5)		Павле.)	[Павле.]
5826 (4)		Люде.	Люде
5876		тапной. Так	тапной. Так
5933		небі,	небі
5941 (4)		впав	впав
5970		5970	5970
6133		ліхая	ліхая
6251		Ос. II	Ос. II
6511		вівчях,	вівчях:
6521 (4)		мовляе.	мовляе
6526 (2)		Назав	Назав
6553		житця	житця
6557		свічку	свічка
6578 (!)		дурного	дурного
6621		Коли	6621. Коли
6623		Розгубивсь	6623. Розгубивсь

6656 (2)	штухом	штухом	10664	А Не штука сати,	Не штука писати,
6687 (1)	'тале	т' але		коли є	коли є що
7189 (3)	пенши	пенти	10613	годі	годи
7245 (1)	Не дивно	Не диво	10961	Закимь	Заким
7324 (1)	Ворона	Ворона	11252	Рад.	Рад.
7559 (1)	рідко,—(напр.	(рідко—напр.	11254	хазяї	хазяї
7771 (9)	жбан	жбан	11365 (3)	(1) Камуть	Камуть
7829	Чудосія	Чудасія	11501	нестатокъ	нестаток
7915 (5)	Чуз	Чуз з	11659 (7)	прислів'я	прислів'я
8156 (2)	Б., Бер.	Б., (Бер.	11696 (3)	собака	собака
8161	запедужало	Заведужало	11843	хата	хати
8292 (1)	яни	яні	11900	Яний	Яний
8409 (2)	пю	огню	11923	першого	першого
8733 (2)	дуре	думе	11927 (18)	отоман	отаман
9058 (1)	Еви	Єви	11967 (8)	увилювать	увилювать
9174	Липше	Ліпше	12064 (6)	щанує	шанує
9560	Приміг	Приміг	12084	Не се	На се
9562 (5)	„Лия.	„ Лия.	12088	богати	багати
9569	мишайтєсь	мишайтєсь	12094	поки	он поки
9571 (9)	Сіс.	Сіср.	12168	тілі	тілі
9610 (11)	ідеш	(4) ідеш	12262	істі	істі
— (12)	(4)	(5)	12317	нішець	нішець
— (13)	(5) (6)	(6) (7)	12510	Запорці	Запорці
9960	за ділом	за ділом добрим	12521 (7)	нидай	подай
10266 (2)	сн	(як	12532	брові	брови
10387 (2)	должно	должно	12534 (3)	Пендирихо	Пендирихо
10414	улаичч	улаичч	13628	розуку	розуку
10422 (2)	твого	свого	13181	Вид	Від
10479 (2)	то	то з	13712 (10)	сего	сёго
10497 (3)	позавичнєго	позавичнєго	13876	не зроби а	не зробила
10572	Вильний	Вільний	14076 (3)	бачить	бачить
10662 (2)	иПИС	ЗАПИС	14146 (6)	женицьця	женицьця
10663	иЗеп ши	не пишши	14161	кля и на	кляди на

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

*This book is due on the latest date
stamped below. Please return or renew
by this date.*
